

superiore trāfert et h̄ q̄tū ad appellatiōem iudi-
cialē. Et iudicial̄ h̄o p̄t sic diffiniri. Appella-
tio est a p̄nti vel verisim̄ grauiamē futuro ad
superiore p̄uocatō q̄ si est verisim̄ et p̄babil̄ ip-
sā cāz ad superiores trāfert vt ea p̄dente nū in
ip̄i p̄iudiciū accēptet qd̄ declara vt plene di-
cet̄ i. eo. bone. ¶ Quo ad 2^m qd̄ sit appellatiōis
effcūs dic̄ qd̄ p̄ncipalit̄ opat̄ duos effcūs scz
suspēsiuū et deuolutiuū. Effcūs suspēsiuus est
triplex. suspēdit enī p̄nūciatū et iurisdictiōz iu-
dicis q̄tū ad illā cāz de quo pleni⁹ dicit̄ i. e. et
sup̄ eo. p̄suptōez que erat p̄ snia vt in c. cū ad
sedē. de resti. spo. et qd̄ nō. in. c. i. p̄ntia. de renū.
qd̄ limita vt nōnter dicit̄ i. c. si. de sequest. de p̄o
q̄ suspēdit p̄nūciatū i. e. veniētes. de iureiurā.
et c. pastoralis. s. p̄. de offi. dele. sed tex. i. l. i. ff. ad
murpi. et l. n. ff. d. p̄is. v̄i q̄ extinguit Et id̄ bar
in sua diffinitione dicit̄ qd̄ extinguit h̄ p̄mum
verū. et saluādo vtrūq̄ dic̄ qd̄ extinguit de p̄nti
h̄ suspēdit resp̄cū futuri t̄pis. ¶ Nā si simpliciter
extingueret nō assumēt vires appellatoze non
p̄sequēte cū iura dicant qd̄ rata maneat snia
appellatoze nō p̄sequēte vt i. c. cū sit romana
et. c. p̄onas. i. e. q̄nimo nec de p̄nti. i. totū extin-
guit vt patz ex his q̄ dicit̄ in. v. c. si. et facit cle.
vna. de se. et cle. p̄ma. de re iudica. ¶ Et scias
q̄ nō semp̄ appellatio opat̄ oēs istos effcūs
exēpluz in appellatiōe snie cēsūre ecclesiastice.
Nā p̄ appellatiōez sequētez tal̄ snia nō suspen-
dit vt in c. pastoral. i. e. et. c. is. cui de sen. excōi.
li. vi. cū si. S; opat̄ tūc appellatio effcū deuo-
lutiū qz deuoluit cāz ad superioze vt in c. cū
otūgat de offi. dele. et. c. p̄ tuas. de sen. excōi. et
collit̄ p̄suptiōez snie vt nōnter dicit̄ Inno. i. c.
bone. el. primo. de elect. et. c. q̄m. cōtra de p̄ba.
Et vide bonā gl. i. mā i. c. ad rep̄mēdā. de offi.
ordi. Et idēz est cū appellat̄ a snia nulla. Nāz
tal̄ appellatio nō suspēdit p̄nūciatū cū iurib⁹
non s̄bstat h̄ opat̄ tūc effcū deuolutiuū dū
taxat deuoluit enī cāz ad superioze et h̄ r̄spēctū
appellari p̄t a snia nllā vt i. c. v̄lētō i. eo. v̄bi
de h̄ et p̄ bar. in. l. si. exp̄sū. ff. e. Ad 2^m q̄ iure. l.
sit aduēta. Dico qd̄ formalitas appellatiōis ē
de iure positio vt p̄bat i. l. vna. C. de sen. p̄fec.
p̄ro. Nā et olī reddebat̄ ius manu regia. Nec
erāt iuente aduēs et solēnitates iudiciōz et
appellatiōnū vt i. l. n. i. colūna t̄cia. et. ff. de ori-
gine iur. h̄ ipsa s̄ba appellatiōis videt̄ de iure
nālī. est enī q̄daz defēsiō seu p̄sidiū inocētīe vt
in c. cū spālī. s. p̄ozo i. eo. et. c. suggestā. eo. ti. h̄ic
q̄ etiā excōicato p̄cedit. s. de excep. cū iter. fuit
eniz p̄ncipalit̄ iudica ad iniquitatē seu ip̄titiā
iudicis corrigēdā. l. i. ff. e. v̄l ad supplēdū qd̄ in-
caute in p̄ori iudicio fuerat omissū vt in c. cū
Johānes. de fi. instrū. et. l. p̄ h̄c. C. de tēp. ap̄.
Et q̄b⁹ possz p̄ma frōte iſerri. q̄ lz p̄nceps pos

sit appellōis fōrlitatē tollē n̄ tū v̄t q̄ possit tol-
lē ip̄i s̄baz vt iustitia n̄ r̄oat̄ aduers⁹ iūqtatē
v̄l ip̄eritiā iudicū cū p̄nceps n̄ possit tollē ea q̄
sūt iur. nālīs seu gētūz vt i. cle. pastoral. de re
iudi. fēit qd̄ nō Inno. in c. q̄ i. ecclīaz de offi. et
p̄t opte aduoci. c. pastoral. p̄ r̄nso. i. e. Finalr
tū puto qd̄ a snia p̄ncipis nō p̄t appellari nec
tenet p̄nceps admittē supplicatiōez si nō vult
qz lz p̄nceps nō possit d̄ v̄redō tollē defēsiōnē
tū p̄ p̄ncipe p̄sumit cū p̄cessit cā v̄gnita. Ido
non est v̄d qd̄ tollat defēsiōez facit qd̄ le. et nō.
maxie p̄ bal. i. l. si. C. de legi. et videt̄ tex. ix. q.
in cūda p̄ m̄uū. et. v. l. i. ff. a qui. app. nō licet.
fēit qd̄ nō. bar. i. l. si. C. si v̄tra ius v̄l v̄ti. pub.
et. c. i. l. rescripta. C. de p̄ci. ip̄ia. offe. ¶ Idēz
puto si omisit̄ acui cāz appellatiōe r̄mota. Nā
p̄t si vult appellatiōez nō admittē sic disposu-
it in p̄fēdō p̄torio et i. senatu. v. l. i. ff. a qui. app.
nō lz. et. l. vna. C. de snia p̄fēd. p̄. et hoc qz p̄n-
ceps tūc p̄sumit illū nō min⁹ recte q̄ euz iudi-
catuz vt ibi hoc p̄cedit p̄tīm attēto qd̄ excep-
tio rei iudicate fuit iudica ad iur. rigore suā
dū vt nō. gl. in. c. pastoral. s. qz v̄o. de offi. dele.
et. in. l. qui. excep. ff. de cōdi. inde. et vt sic litiuz
finit. ¶ Nā sicut p̄nceps h̄ statuit post duas
snias. qz t̄cio appellaē nō licz in. c. suā i. eo. ita
aliq̄b⁹ caus̄ ip̄eātis p̄t h̄ statūe a p̄ncipio p̄
p̄mā sniaz in certis caus̄ et h̄ nō. ¶ Circa 2^m
qd̄ sit officii iudicū. ad quē videt̄ soluz p̄nūci-
ādo bene appellatū vel male vt h̄ n. q. i. in fi.
et. in. l. eos. q. C. de sen. Sed dic̄ meli⁹ qd̄ cū suc-
cedat loco iudicū. a q̄ p̄t et debz r̄formare sen-
tēciā si op⁹ fuerit v̄l supplē vel in p̄te rep̄bare
put opus est vt p̄bat i. c. Raynutius. et. c. ray-
naldus. de testa. et vide in h̄ qd̄ dicit̄ in. c. cām
de re iudi. et. i. c. cū Johānes. de fi. instrū. p̄ bar.
in. l. cū ap̄d. ff. iudi. sol. et. l. si. exp̄sū. ff. e. Et idē
puto v̄d m̄ in iudice q̄ adit̄ vt r̄oucat lauduz
ad bonā equitatē cūz succedat loco boni viri
vt nō. bar. i. l. i. ff. dele. ij. et. Inno. i. c. statutuz.
de f̄scrip. li. vi. et h̄ p̄titiō reduciōis est sp̄s
cuiusdā appellatiōis vt. l. nō. distinguem⁹ s. cū
quidā. in. fi. ff. de arbi. ¶ Ad 1^m ad quēz dēat
appellari cū deest iudex. appellatiōis. Hec qd̄
p̄t itelligi p̄o cū deest p̄pter defēdū superiōr. vt
qz dux seu p̄nceps ille nō r̄cognoscit superioze
in t̄palib⁹ et puto qd̄ a t̄si nō possit appellari qz
est loco p̄ncipis a quo nō appellat̄ vt. s. dicit̄ et
facit qd̄ nō. bar. in. l. i. ff. famē. ff. de pub. iudi. i. fi.
et. in. l. vna. C. ne quis i. sua cā. et qd̄ dicit̄ i. c. cū
venissent. de iudi. et vide ad hoc glo. nōbilez i.
c. q̄m. x. vi. q̄ apte sentit qd̄ a tali p̄ncipe nō est
appellādo eē ad papā si tū iusticia eēt notoria.
possz dicit̄ papā posse adiri ar. op. ex his q̄ nō
uit Inno. in. c. cū te. s. ti. pr. et. i. c. lz. ex suscepto
de fo. ope. An at̄ p̄ viā denunciatiōis euāgelice

possit ecclesiasticus adiri extra laicum ratione iuste sine vide quod dicitur in c. nouit de iudi. in adu. magna 2° modo potest intelligi de qua quod non deest superior si deficit spiritualis iudex super appellacione. puta ciuitas ista elegit sibi potestatem vel aliquis principis in sua ciuitate vel oppido si non potest sibi de iudice appellacionis. **D**icitur quod appellabit ad ipsum superiorem qui potestatem eligit. facit. c. venientes. de iure iura. non. **B**ar. i. l. i. ff. e. in d. q. ro. vbi dicitur et vide per eundem in l. vbi absit. ff. de tuto. et cu. vac. ab his. vbi dicitur quod respectu potestatis potest appellare ad ordinem de curionum puta ad superiores seu dominos et bene facit ille textus. **V**enit ad sextam quod non ad quem. si sit appellacione a reore alio collegio. **B**ar. forte hac quod non est potestatem. l. i. ff. eo. i. d. q. ro. in aliquo ciuitate. **E**t dicitur quod dicitur appellari ad illum cui ipsum collegium est subiectum puta ad reorem illius ciuitatis sicut cum allegat. c. dilecti filii. et c. qd. tunc parat nihil fecit. **E**go pro allego. **I**nno. i. c. dilecti. de excess. pla. i. si. vbi non tenet dicitur quod ista collegia inferiora et reores eorum sunt liberta maioribus et ordinaribus potestatis et quod ad eorum deum destrui possunt et prohibere eum potestatem a principio ne incipiat quod non. **A**ut tunc dicitur latius sic a ipsum corpus est seculare non aut ecclesiasticum et ipsi reores sunt seculares exemplum in laicis sicut tutoribus et filii et tunc indubie tene potestatem ut appellat ad maiorem officialem loci puta potestatem quod regla est ut super appellat ad superiorem ipsius qui iudicauit ut. l. i. c. vbi et apud quod. et quod non. **B**ar. i. l. i. ff. e. i. si. e. i. si. e. i. dicitur quod dicitur in diffinitione et textus. i. v. l. i. ff. eo. ti. **A**ut ipsi corpus est ecclesiasticum et reores est ecclesiastica persona et tunc dicitur appellari immediate superiorem puta episcopus ut in c. rona. s. i. e. ti. l. vi. **E**t si habes quod dicitur cum appellat a reore scholarium vbi statuta appellacione non prohibent. nam si est collegium ecclesiasticum puta quod per maiorem parte sunt clerici iuxta non. in. l. i. ff. de colle. illi. dicitur in c. ex lris. de osti. tunc appellandus est ad episcopum loci facit deum. c. ex lris. vbi fuit recursus ad iudicem ecclesiasticum. et casu putare non valere statuta ut a sententia reitoris non possit appellari nisi esset confirmata per papam quod habet extra canones promittentes appellacionem et extra ius superioris ut in c. venientes. de iure iura. **D**ubium vero est cum vniuersitas est secularis puta quod plures in eis sunt laici sed reores est clericus sicut tenet esse in forma statuti propter scholares clericos. **N**am habito respectu ad ipsum collegium videtur appellandus ad iudicem secularem cui subest si habito respectu ad personam ipsius reitoris qui iudicauit. ut appellandus ad episcopum qui est superior ipsius reitoris et qui est clericus. xi. q. i. c. i. et c. de persona. **J**udicio meo posset distinguere ita eque. quod quatenus iudicat de scolari clerico quod tunc iudicat ut iudex ecclesiasticus quod aliter in eum non caderet iurisdictio ut non. **I**nno. in. c. cum ab ecclesiis. de offi. ordi. dicitur

appellari ad episcopum quod regla est ut potest dicitur. quod ad superiorem ipsius suantis appellandus est. d. l. i. **E**t quatenus iudicat inter laicos. ad potestatem appellandus est quod tunc licet ipse sit clericus non tamen iudicat ut iudex ecclesiasticus sed ut laicus tanquam reitor collegii secularis. id non est ab eo appellandus tanquam a clerico. **A**d hoc allego textum non. iuda glo. i. c. romana. s. debet. e. ti. l. vi. vbi patet quod cum episcopus est iudex. tanquam civilis iudex puta quod habet iurisdictioem in feudatam a principe seculari non appellat ad ipsum archiepiscopum. sed ad principem seclarem a quo diriuat feudum ut non. **I**nno. i. c. ceter. de iudi. et c. vey. de fo. ope. et **B**ar. i. d. l. i. ff. e. i. d. bo. quero. **N**one quod aliquis episcopus. vbi inter cetera dicitur quod si aliquis clericus est reitor alius ciuitatis debet ab eo appellari ad superiorem ipsius ciuitatis. quia non iudicauit ut clericus. sed ut reitor ciuitatis. **I**dem dicitur si habet comitatum non incorporatum ecclesie. **I**dem dicitur si vnus rex teneret vnum comitatum ut ab eo appellet de facto comitatus ad superiores ipsius comitatus. per hoc optime facit. l. si qui. c. e. et c. cum capella. de privileg. et non quod facit ad multa. **A**d septimum et vltimum nunquam possit agi extra iudicem ad interesse preteritum inique sine. **D**icitur quod si siue non fuerit appellatum excoicando lites siue succubens bis appellauit et nunc non licet 2° appellare. nec obstat exceptio rei iudicate quod ad aliud et extra alium nunc agit de quo vide bo. glo. et quod ibi non. i. c. pastoral. s. quod de. de offi. dele. ibi dicitur **I**nno. et doc. i. c. sepe de appel. et **J**o. an. p. **I**nno. i. c. sacro. de sen. exc. **I**dem **B**ar. i. l. i. ff. e. i. d. vltio non glo. et vide per eundem in l. si. ff. de varis. et extraordi. cog. vbi tractat nunquam possit agi eodem modo extra arbitrum male iudicatum. et dicitur quod sic et ibi dicitur glo. **E**t in arbitratore est quod magis nobiliter. et dicitur ibi quod nullibi reperit hac quod non et finaliter dicitur quod tenet solum de dolo lata culpa quod ipse est quasi quod a psona que non tenet si de dolo et lata culpa. l. n. ff. de psonel. **E**t ego allego textum quasi expressum quod arbitrator non potest teneat in. l. si. ff. si mess. sal. mo. di. et **B**ar. sequitur ibi et facit festum de illo textu. **E**t idem dicitur in assumptionibus officia. **N**on autem iudex teneat in foro aie et quod in aduocato seu procuratore propter quorum negligiam seu imperitiam quis iniuste potest dicitur cam. vide quod non. doc. i. c. calumniat de penis. vbi tetigit et per **I**nno. i. c. sic dignum vbi tractat et dicitur alius articulis reputa quod quis dedit damnum in rebus aliis. **E**t de pena an habeat locum in foro aie. vide glo. i. c. firmitatis. et. q. n. et quod plene dicitur in. c. n. de consi.

Dilecti filii **C**asus Collatio beneficij potest et extra appellacionem legitimam scilicet non tunc. ita consueuit. sed ut dicitur hec summa est nimis generalis id est potest intelligi summo sic. **C**ollatio

facta post appellatōez ex p̄abili ⁊ d̄simili cā
iterpositā ē ip̄o iure nulla. **D**ividit nā p̄o poit
q̄relā appellatū z̄. dat iudices ibi sup̄ quib̄.
Et p̄ positōe caus̄ l̄ralis aduerte **M**ā iste p̄oz
et clerici de quib̄ in p̄n̄ l̄re d̄q̄rebāt de q̄tu oz
grauamib̄ eis illat. p̄ istū archiep̄m p̄o apel
latōez ad papā iterpositā q̄z tria exp̄mūt in
l̄ra q̄tū erat ī ātīqua ⁊ fuit cā breuitat. h̄ de
cīfū. i. q̄ otulerat ecclias spectātes ad collatōz
p̄ozis ⁊ solū huic deciso r̄ndet. **A**d alia h̄o in
l̄ra exp̄ssa nō r̄ndet h̄ ⁊ iō dicit. **J**o. an. q̄ fuit
hec decretal male decisa filis decisa h̄ēt i. c. ve
niēs. de p̄scrip̄ Sed vic excusādo q̄tū fieri p̄t
op̄ilatorē q̄ ad alia h̄ exp̄ssa nō fuit h̄ specificē
icerta r̄nsio qz satis q̄o iur. erat h̄ēt in suis ci
tul̄ pura i. ci. de sen. excōi. c. p̄ tuas. de off. dele.
c. cū d̄tīgat. cū h̄. **V**oluit autē decidere ip̄a gra
uamā vt d̄ph̄derem̄ totū factū sicut accio
Voluit autē breuitat. cā decido q̄tū graua
men qz satis p̄oz ex r̄nsioe d̄ph̄doi **M**āz ex r̄n
sioe satis d̄ph̄doi iterrogatō ut i. c. iter dilec
tos h̄eterū. de fi. istru. **N**ō p̄mo ibi q̄rimo
niā i. c. q̄rimoia d̄r fieri eē an̄ litē d̄ctatā. **E**t
facit ad q̄ōnez q̄ si quis p̄misit s̄b p̄ea q̄rimo
niā nō facē seu exp̄mē q̄ exponē q̄relaz iudici
d̄r icidere penaz. **E**t de h̄ ⁊ m̄toz alioz filuz
d̄boz significato vide p̄ bar. i. l. āplī. ff. r̄ ra.
ha. **N**ō z̄. legatū qui nō est de latere. i. car
dinal̄ b̄nficia d̄ferre nō posse de q̄ ē hodie ter.
i. c. i. de offi. del. li. vi. **N**ō z̄ q̄ collatō aliq̄z
b̄nficioz p̄t p̄tinē ad p̄ozē ⁊ ouentū qd̄ p̄t itel
ligi de b̄nficis h̄idat. i. ip̄ozū ecclia d̄ q̄ d̄icēd̄
vt le. ⁊ nō. i. c. cū ecclia vulterana de elec. **I**tē
de alns īspecto iure sp̄ali ar. i. c. scriptū. de elec.
⁊ cū ecclia lutrina. de cā pos. ⁊ p̄p̄ic. **Q**uēo
vt ap̄iam p̄o intellēm. c. q̄re collatō istoz b̄nfi
cioz nō valuit. **S**ol̄ d̄ic̄ **J**nn. q̄ fuit sc̄a p̄o ap
pellōez. **H**ost. addit ⁊ ecōtra ip̄az appellōez q̄i
innuit nō sufficē q̄ sit sc̄a p̄o appellōem n̄ eē sic
sc̄a d̄tra et p̄ **H**ost. aduoco ter. i. c. cū nob̄ de
elec. vbi p̄z q̄ in istis appellōib̄ eē iudicialib̄
nō d̄siderat simplr̄ id̄ qd̄ sit p̄o appellatōem h̄
oportet q̄ sit sc̄m eē d̄tra. ⁊ credo q̄ hoc ipsum
fuerit de mēte **J**nn. cū p̄ocam d̄cloem firma
uit in. d. c. cū nob̄ vbi p̄ illū ter. dicit nōndum
q̄ si is a q̄ appellatum est extra iudiciū aliq̄o
facte d̄tra ip̄am appellatōem illud solum ve
nit reuocandū ⁊ nō alia q̄ facit p̄o appellatio
nē etiam si appellatio iusta sit de quo vide ibi
latius. **S**ed d̄tra p̄oita ⁊ d̄tra ter. ego vltra
alios opp. m̄tiple d̄tra ter. ⁊ d̄tra h̄uc itellēm
Jnn. ⁊ **H**ost **E**t p̄mo de nōtis p̄ **J**nn. i. c. cū
int̄ **R**. de elec. ⁊. c. qz p̄pter. ⁊ d̄ d̄espō. ip̄ub. ad
dissoluēdū. vbi dicit q̄ l̄z q̄s p̄ponat l̄tiam ex
ceptōez corā collatore ⁊ eā offerat se p̄baturū
⁊ appellat si fiat collatio ī d̄trariū q̄ p̄ h̄ n̄ cas

sat collatio n̄ alr̄ p̄bet d̄itas exceptōis. cū ḡ
collatio fiat eē iudiciū ⁊ p̄ iure suo explicādo
n̄ tenet d̄ffere ius suū p̄pter appellōez alteri
nec ablatio p̄batiōis iustificat appellōem. qz
cū nō p̄cedat vt iudex h̄ vt p̄s nō tenet r̄cipe
p̄batiōes ⁊ sic n̄ p̄cedit. c. int̄p̄oita. ⁊ d̄ apel.
vt eē ibi nō. **Z̄** eē impugno ter. i. eo q̄ papa
mādat inq̄ri p̄ samā ⁊ testes ⁊ an collatō fuit
sc̄a p̄pter istū legatū. v̄r enī sup̄uacua hec in
vagatio qz si nō d̄stat de collōne p̄nt istī p̄oz ⁊
clēici v̄t iure eoz ī d̄ferēdo ⁊ ordinā ecclias
illas. **Z̄** d̄tra ter. sc̄it in eo q̄ p̄ in fine p̄ser
uat collōnes sc̄as a legato si maliciose clerici
d̄stulerūt ordinare illas ecclias. **M**ā idē v̄r si
neglexerūt ⁊ debitiū t̄ps d̄ferre tē enī sic deuo
lutio ad istū legatū tāq̄ ad archiep̄m ⁊ dioce
sanū istoz vt i. c. ij. de decel. p̄ben. ⁊ i. c. ij. de sup
negl. p̄. hec iudiciū meo sūt difficultat. itellēs
h̄. c. sup̄ c̄o intellētū valde succide trāstuerūt h̄
voc. **E**go h̄o soluēdo d̄traria pono tres intel
lectus ad istū ter. **P**rim̄ q̄ p̄mū d̄trariūz p̄ce
dit q̄n appellō interponit corā mero collatore
nō vt neget p̄tās d̄ferēdi h̄ excipiat ne colla
fiat certe p̄one ex aliq̄ cā pura qz d̄r criosus
⁊ excipiens offert se p̄baturū **I**stud h̄o. c. p̄ce
q̄n is ad quez vere nō spectabat volebat con
ferre. nam ne videat ver̄ collator d̄sentire d̄z
appellare ⁊ tūc adus reddit n̄ls de quo in. c.
bone. ⁊. eo. **N**e tū intellēs nō v̄r omnino tut̄
q̄m sine appellatōe potuisset iste d̄tradere et
sufficeret sola d̄traditio ad impediendā vali
ditatē collōis qz hec incorpalia possidēt solo
aio nec p̄oif possessio n̄ data patientia vt. l. ij.
E. de ser. fugi. plene p̄ **J**nn. i. c. oli. el. ij. de re
sti. spo. ⁊ i. c. ij. de ite resti. **N**o ergo z̄m intel
lectū fazendo q̄ collatio istī legatū ex quo ad
eū tanq̄ ad archiep̄m n̄ erat deuoluta. d̄ferē
di p̄tās fuit nulla ex defectu p̄tātis vt i. c. cuz
bertoldus. s̄. ti. p̄. h̄ a grauamie eē iudicialr̄
illato vel verifitr̄ inserēdo p̄t ps releuari du
plicē. i. p̄ viā appellōis extraiudicialis et per
viām q̄rele vt ē ter. nō. i. c. d̄cerationi ⁊. eo. ti.
li. vi. **E**t si ps p̄sequit̄ grauamē p̄ viā apel
latōis oportz q̄ p̄bent appellōnez qz ē cā sue
int̄tionis etiam si ad̄ exp̄sse sit n̄llius sic ob
seruat q̄n appellat a sn̄ia n̄lla vt i. c. exhibita.
de iudi. ⁊. c. dilecto ⁊. eo. ⁊ nō in. c. ex p̄te ad. s̄.
de testi. ⁊ est ter. in. c. ad audietia ⁊. eo. **M**ā qz
iste p̄oz appellauerat ⁊ h̄ac viāz p̄seq̄bat opoz
tebat q̄ doct̄ de appellōe et q̄ collōnes fuerit
facte p̄o appellōez idēo papa mādat de his in
q̄ri non tū p̄ h̄ sequit̄ q̄ si in hac viā succum
beret q̄n posset redire ad viā ⁊ remediū n̄ll
tatis vt nō. in p̄all. iurib̄ facit qd̄ legit ⁊ nō.
in. c. l̄z. de sen. excōi. li. vi. **E**t his innuit q̄ eē
sine appellōne collatio fuisset nulla. **P**ono

intellēm et nōbiliōrē intelligēdo q̄ iste ar/
chiep̄s vicebat collatōez ad se deuolutā p̄p̄
negliāz p̄oris i oserēdo. **P**rioz at p̄ponebat
cāz p̄babilē et h̄isilēz p̄pter q̄m dicebat p̄tātē
oferēdi remāssisse penes eū. et vidēs archiep̄z
dispositū h̄ nō obstāte ad oserēdū appellauit
ad p̄m. **D**e h̄ collatio scā p̄ appellōem nō
t̄z. intellige etiam h̄ i h̄itate p̄tās fuissz deuo/
luta ad archiep̄m q̄z p̄pter appellōem ex p̄ba
bili et h̄isilē cā interposita. fuit totū negociūz
ad sup̄iorē deuolutū idō an oia v̄z reuocare
q̄c̄q̄ fuerit i otrariū innouatū vt i. c. bone f̄
e. h̄ ostiterit q̄ dolose ille p̄oz distulerit oserre
puta vt interiz p̄cipet reddi. illoz h̄isilōz
Nā tūc p̄z q̄ n̄ ex p̄babili cā appellauit. et iō
in sine refuauit casū doli omissi. **E**t q̄q̄ h̄ nō
dicat de p̄babili et h̄isilē cā tū ita v̄z intelligi
nā si appellō nō fuisset etis. nō fieret reuocatō
attentatōz an q̄z p̄bare h̄itas eē appellōis
Hinc dicit dñi d̄ rota deci. cccxxvii. q̄ si r̄oz
ecclesie appellat a visitatōe ep̄i dicēs se eē exem
ptū nō sufficit ad reuocatōū medio tpe atten
tata vocē de appellōe et attēptat. postmodū n̄
voceat de h̄itate cāe. s̄. exēptōis saltē semiple
ne allegāt nō. i. c. dilē. de ma. et obe. et c. rodol
ph̄. et c. significauit. d̄ rescrip. et c. nō solū. f̄. e.
ti. li. vi. cū si. h̄ ei appellō eāt p̄babil̄ et h̄isilēz
cū ius cōe faceret p̄ ep̄o. et otra appellatē fa
cit q̄d plene nō. **I**nno. i. c. venerabili. d̄ censū.
et p̄ istā casū p̄sitionē appellō h̄ inuocit nulli
tātē collationis sine q̄ valuisset collatio et p̄
p̄oida debz restngi et limitari lec. voc. h̄ et eo
rū sūmariū et regulariter an et q̄n valeant ge
sta p̄ appellōem extraiudicialē. vel veniāt
irritanda. vide q̄d dicā f̄. e. ofuluit. et in palle
c. bone. **M**enio nūc ad glo. et primo videt
q̄z iste archiep̄s deat d̄poni cū nō durerit de/
ferenduz appellōi interpositē. n. q. vi. decreto.
Glo. fatet otrariū h̄ ad hoc nō fuit adū **D**ic
illud p̄cedere in cā criminali de quo dicendū.
vt habet et nō. f̄. e. de p̄iore. et dic vt ibi dicā.
Op̄. z̄ in eo q̄ p̄ requirit hic testes et famā.
nā sufficere dñt duo testes. vt i. c. l̄z vniuersi.
s̄. de testi. **S**o. dic diungēdo gl. q̄ est in h̄. per
idoneas cuz sequēti q̄ fama p̄ se nō sufficit h̄
vno teste vel alijs aduinculis p̄bare h̄ te/
stes p̄ se h̄ sufficerēt h̄ p̄ h̄ nō soluit otrariūz
cū ter. incipiat a p̄sonis **H**osti. sup̄ ter. dicit
q̄ forsan ter. in h̄ habuit resp̄m ad osuetudi
nē anglie fm quā credit et. iuratis asserenti
bus se credere ita eē et talē esse vocē v̄l famā
patrie q̄ tū nō est plena p̄batō. nec tolerat i
sūns fm eū. **E**t hoc vidō dicit dñs **A**n. bene
nōndū q̄ non p̄ osuetudo ioucere vt nō ple
ne p̄batōni scet et q̄ non plena h̄eat p̄ plena
f̄m̄tū ad **I**re. oñ. xvij. h̄ certe h̄ est otra. c. cū

videat. de fide. instru. et vide q̄d plene dixi in
c. n. de p̄ba. vbi ipsemet do. **A**n. tenuit otrari
um. nec **H**osti sensit h̄ vidū. **N**ā dicit q̄ nō ē
plena p̄batō. s̄. inspecto iure cōi. nec valz con
suetudo. s̄. respectu sūie vt ferat sūia fm credu
litate et iudiciū aliq̄z. et ita loquit. c. ad n̄az
de osue. et q̄ respectu p̄batōis valeat osuetu
facit iste ter. i. quo p̄ mādat inquiri p̄ testes
et famā et cū erigat v̄tq̄z v̄t intelligē de testi
bus deponētib̄ sup̄ credulitate fm osuetudi
nē patrie atq̄ nō mādasset copulatiue inq̄ri.
Et nō extra gl. q̄ fama cū vno teste p̄bat et sic
v̄t q̄ p̄nt diūgi diuerse p̄tes p̄batōis de q̄ vi
de tu q̄d dixi i. c. cuz cām de p̄ba. et an et q̄n fa
ma p̄bat v̄ri pleni i. c. veniēs. i. s̄. d̄ testi. ple
ne p̄ **B**ar. i. l. de minore. s̄. cor̄m̄ta. ff. de q̄d.
Altio eē gl. h̄ q̄ro q̄d si i curia neget appella
tū fuisse an tēat appellās sibi p̄batōnē inou
cere. an h̄o possit petē vt fiat r̄missio ad p̄tes
p̄ illi p̄batōe. **C**erte i h̄ iudicio meo attēdē/
dus eēt stil̄ curie et sc̄it. s̄. ti. pr. c. cū sup̄. vbi
fuit ad p̄tes remissū resp̄u tertij p̄ponētis se
appellasse. **S**z **H**osti. di. curiā tēre q̄ a oppo. i
v̄im dilatorie et v̄z fieri p̄ba i curia d̄ q̄ r̄mit
tit ad. c. p̄ tuas. f̄. de sen. et. **A**ut i v̄i p̄empto
rie p̄ litē otestatā et tē sit remissio ad p̄tes su
p̄ illi p̄batōe. et ita dicit fuisse diffinitū p̄ **C**le
mentē iij. **N**ā sup̄ p̄ncipali nō cogit q̄s secuz
p̄batōez i curiā adducē h̄ q̄n oppo. dilatorie
sic. q̄z v̄z appellās a p̄ncipio p̄bare f̄udamētū
iurisdiātionis sc̄it. c. romana. s̄. h̄ h̄o f̄. e. li. vi.
et sup̄ hoc v̄z venire instructus.

Inter cetera **C**asus
appella/
tio ḡnalis resp̄u cāe nō valz **T**ria fa
cit. refert appellōez. appellātē redarguit. et ap
pellōez r̄pellit **N**ō p̄ et tene mēti q̄z nō solz
ad h̄ allegari q̄ temē appellās nō ē de iure ca
nonico pena ext̄nsica puniēdo. **N**ā p̄ istū ab
batē h̄ temē appellātē redarguit d̄t̄rarat **D**e
iure h̄o cili sec̄ d̄ q̄ dicendū vt le. et nō. i. l. a p̄
cōsulib̄. **E**. et i. l. ab executore. **E**. q̄z appel.
nō recipi. **G**lo. tñ i. c. ad romanaz. n. q. vi. sc̄it
idē de iure canonico q̄d de iure civili et clari
us **J**o. an. p̄ **J**o. **M**in. **H**of. et **P**hi. i. c. vt de/
bit̄ f̄. e. vbi dicit q̄ si calumniōse q̄s appella/
uerit puniē i. l. libris **I**n criali h̄o p̄vira lite
vocat̄ abscedat. **E**. de appel. a procōsulib̄. h̄
p̄mā p̄tē q̄ de iure canonico nō veniat appel
lās puniendus v̄ltra expensas et q̄ aliud sic
de iure canonico tenet glo. i. l. i. ff. a qui. appel
nō licz. et **E**. i. l. eos. **E**. de appellat. et spe. e. ti
s̄. nūc dicam. in p̄n. **E**go vero distinguere
sic. q̄z a q̄s temere seu importune appellauit
puniē de iure civili vt i legib̄ p̄oidis q̄ non
requirūt i h̄ calumniā **A**d idēz. l. q̄s. **E**. q̄z

app. non reci. canonizata. ij. q. vi. ppe finē in. c.
si quis ausus. h. de iure canonico tñs nō pu/
nif n̄ in expensīs h̄ si nō est soluēdo p̄t puniri
in corp⁹ vt h̄ 2 meli⁹ in. c. reprehensibil. 7. e. facit
c. finem licit⁹. de do. 7. 2. tu. pbat optime tex. in
c. i. de elec. li. vi. in 8. h̄ aut. puto tñ q̄ alia p̄ca
extēseca puniri nō poterit si iudici h̄ visū fue
rit ar. op. in. c. frequēs. de resti. spo. li. vi. 7. in. l.
nō ignorat. C. de fruc. 7. li. expē. Aut quis ca/
lumniose appellauerit 7. tunc in presump̄ta ca/
lumnia idēz dicend⁹ qd̄. s. naz eo ipso q̄ appel/
lās succūbit p̄sumit calumniat⁹ vt pbat i. d.
c. i. de elec. li. vi. ad finē. Et nōnē pbat ille tex.
q̄ de iure canonico nō h̄nt locū p̄dicte pene le/
gales. naz ibi p̄ p̄sūpta calumnia imponitur
alia pena 7. in certo cāu tñ. l. cuz q̄s deficit in
p̄bando qd̄ obicēit i p̄sonā electi. Aut q̄s p̄t
ouinci de calumnia ex p̄piciuis dicitur̄is seu
iudicijs vel q̄ cā d̄ceptus appellauerit 7. tunc
puniri d̄z de iure canonico p̄ca tñ arbitraria.
ad h̄. c. cū pati. 7. e. f. m̄ vñū intellēm. Nam calu/
mnie delictū nō d̄z remanē impunitū eē de iu/
re canonico. 7. 7. de calumnia. p. totū. S̄z d̄ iure
cili sua leges. s. all. 7. h̄ nō q̄ n̄ h̄s alibi h̄uc
passū ita plene discussū. Nō z⁹ q̄ n̄ ex q̄libet
d̄trauentione canōis incurrit q̄s mōzle v̄l sal
tē sit pena depositōis afficiēdo. Nā iste abbas
temē 7. sic d̄tra ius appellauit. nec tñ fuit r̄mo
tus ab abbacia vel tāq̄ p̄ mōzli puniēdo 7. sic
līmīta gl. i. c. ḡnālī. de elec. li. vi. Et vide qd̄ cir
ca h̄ dicit i. c. nā d̄cupiscenciā. de osti. 7. i. c. i. e. ti
Et h̄ 7. ex tex. nō 7. tene mēti q̄ l̄z p̄lat⁹ regu
laris possit p̄ modica cā a regie r̄moueri vt i
c. p. tuas. i. fi. de sp̄mo. 7. c. q̄l̄r 7. q̄n. ij. in fi. d̄ ac/
cu. nō tñ sufficit q̄l̄z cā leuis vt h̄. Nō z⁹ ab/
batē d̄ueniendū corā ordinario loci. xvij. q. ij.
abbatē. 7. c. mōsteria. 7. 7. de reli. do. cū venera/
bil. cū si. nō tñ in tantū subijciunt loca religio
sa 7. eaz p̄sone sic seclaria. 7. p̄sone seclares de
q̄b⁹ dicendū vt le. 7. nō. i. c. dilēs. de off. ordi. p.
Inno. i. c. i. de sta. re. vide glo. xi. q. iij. q̄ resistit.
q̄ dicit qd̄ mōchus potī⁹ obedīt abbati q̄ ep̄o.
de q̄ i. c. cū ab ecclīaz. de off. or. Nō z⁹ qd̄ f. m̄
antiq̄ tpa valebat appello nō exp̄ssa cā graua
minis vt nō 7. e. vt debīt. tñ vbi erat notorie
friuola nō duoluebat cāz 7. h̄ opabat ista de/
cre. oli. Hodie at nō h̄z dubiū p̄ p̄d̄am decre.
vt debīt. qz d̄z eē cā appellōnis v̄a. iusta. 7. ex
pressa. i. ip̄a appelloe. de q̄ dicend⁹ vt ibi. 7. i. cle.
appellati. eo. ti. Circa h̄uc tex. q̄ro de duab⁹
q̄ōib⁹. Pr̄io an valeat appello ḡnālīs resp̄cū
iudicū puta appello ad iudicē d̄petētē Bar. i.
l. i. ff. e. t̄z q̄ sic p̄ tex. illi. l. i. ppe finē. cuz seq. qd̄
ē verissimū de iure cili qz gen⁹ qd̄ nō p̄t verū
ficari n̄ in vna sp̄e nō inducit aliq̄m incertitū
dinē sicut in simili nō. in nōie appellatiō in. c.

qm̄ abbas. de offi. dele. 7. c. ex pte 7. e. ti. S̄z
cū de iure cili nō possit appellari omisso me/
dio vt in. l. impatores. ff. e. ergo illa ḡnālitas
resp̄cū iudicis nō inducit incertitudinē qz d̄z
intelligi de iudice supiore immediate 7. p̄ d̄ns
nō viciat. S̄z de iure canonico puto t̄lez appel
lationē si valere qz p̄t appellari omisso medio
ad papā. ij. q. vi. ad rōnam. Itē ad legatū i
puincia f. m̄ q̄soaz. vt nō. in. c. i. 7. c. qd̄ trāllatio
nē. de off. le. vbi h̄ teneo. Itē ad p̄riarchā f. m̄
Inno. i. c. antiq̄. de p̄uile. 7. gl. i. c. renouantes.
xxij. di. de q̄ tñ dicit vt plene nō. in. d. c. antiq̄. et
ideo cū hec appello ḡnālīs inducat incertitudi
nē nō d̄z valē q̄a iudex d̄z eē cert⁹ de Rp. c. ad
hec. nec licet cuz alteri⁹ iniuria vagari. l. p̄tor
edixit. ff. d̄ iniurijs. puto tñ qd̄ vbi euitaret in/
certitudo valeret t̄lis appello eē de iure cano
nico puta qz appellat⁹ de s̄bdelegato delegatī.
Nā tūc nō p̄t intelligi n̄ de iudice ip̄o delega/
to qz eo omisso nō p̄t ad aliq̄ez appellari. iuz
illud qd̄ le. 7. nō. in. c. sup. q̄onū. 7. si 7. de offi
dele. dicit i. c. cuz bertolo. de re iudi. 7. facit qd̄
dicā in se. qd̄e. Quero z⁹ qd̄ si appello in sp̄o
nif alēnatiue resp̄cū iudicū nūq̄d valeat. vi
de bo. gl. in. c. is cui. de offi. dele. li. vi. Et p̄ Jo
an. pleni⁹ in regla in alternatiuis. in incu. Et
v̄t d̄cludere Jo. an. in vtroq̄ loco qd̄ de iure ci
uili possit talis appello tolerari qz ex q̄ illo iu
re iudex est cert⁹ vt dicit in p̄cedētī. q. alēnati
nō p̄t inducē obscuritatez. h̄ de iure canonico
d̄cludit qd̄ nō valeret cū possit appellāi omisso
medio vt p̄dicit. S̄z vide tu d̄nos d̄ rota deci.
ij. vbi vident impugnare h̄ d̄m Jo. an. dicen
tis qd̄ aduersari⁹ poterit in p̄secutione certifi
care appellatū. 7. referūt Jo. de lig. h̄ tenuisse.
Ego dicerē qd̄ est t̄lis alēnatiua q̄ non h̄z in
ducere incertitudinē puta qz appellat ad iudi
cē d̄petentē vel incompetentē. 7. tūc idē d̄cen/
dū qd̄ de iure cili. nā illa ps repellit iudicē in
competētē. Aut posset ad v̄tzq̄ appellare 7. tē
si iusta cā illū excusat in discernēdo q̄s sit d̄pe
tens puto appellonez valē ar. eoz q̄ le. 7. nōn.
marie p̄ Inno. i. c. d̄stitut⁹. de i. inte. re. 7. l. i. ff.
q̄z le. 7. i. c. i. d̄ postu. pl. li. vi. cessate at iusta cā
tene opi. Jo. an. Et ē s̄z al̄ 7. istat circa q̄d̄
brocardica. 7. vide qd̄ nō. in. c. si sacerdos alle

Ad nostram ¹casus ¹gatū i ea.
correctione non appellat. Mel sum/
ma sic. Inspecta mēre a correctione
l̄tima nō appellat n̄ mod⁹ excedat. h̄. d. p̄mit
tit cām mādati. z⁹ mādatū ibi mādamus
Nō p̄mo a d̄trario s̄sū qd̄ appello p̄mittit etiā
religiosis q̄n̄ indebite p̄grauant p̄ supiozem.
l̄z supior p̄cedat p̄ viā correctionis qd̄ clari⁹
pbat 7. eo. reprehensibilis ad finem. nisi enim

De appellat.

venegāda ē defensio etiā si sit excoīcat. S. d. excep. cum inter. Nō z̄ ibi q̄libz̄ s̄ditōz̄ tuo rū. iūda s̄s̄criptōne q̄ mōchi p̄nt dīci s̄ditōi abbati eoz̄. **I**de p̄t dīci de secl̄arib̄ resp̄cū p̄ latoz̄ suoz̄ vt i. c. irrefragabili. de off. ord. 7. c. cū apl̄s̄. s̄. p̄hibem̄. de cens. Sūt enī isti s̄ p̄ latis rōe iurifocōis 7 p̄lature. p̄lati tñ debēt eos tradare vt socios qz nō sūt dñi nec dēnt vt dñi dñari. vide bo. ter. in. c. esto s̄biēd̄. xv. vi. 7 p̄ illū ter. arguit ibi gl. p̄ma ōtra s̄p̄cili/ um ep̄oz̄ū q̄ s̄ditos appellāt filios cuz dēant eos appellare fr̄es vel socios. viij. q. i. qd̄ ar. 7 r. q. in. cauendū. **C**auēat tñ s̄ditōi cū scribūt p̄ lato vt nō appellēt cū fr̄em cū dēant eū hono rare i s̄criptione. ita nōnter dicit illa gl. **E**t tu vide ter. i. c. cū clerici. de s̄. sig. 7. c. graue. d̄ excoī. p̄la. vbi clerici appellāt ep̄m dñm. **N**ō z̄ ibi corrigas 7 castiges iūda s̄s̄criptōne q̄ correctio mōchoz̄ sp̄dat ad abbatē solum vñ b̄ nlla sit mēcio de caplo suo ad s̄. c. nllaz. xvij. q. ij. 7 vide Jo. an. i. c. Jōhes. 7. de regu. **E**t q̄ infert q̄ maior ē i s̄ auctoritas abbat. i mōchos q̄ ep̄i i clericos. qz ep̄s illos nō cor rigit de iure cōi sine dñio capli sui. xv. q. vij. ep̄s nllius. l. 3. valeat d̄suetudo i strariū vt i c. iij. de d̄sue. li. vi. **A**n aliq̄ casu tēat abbas h̄re dñiū sui capli i correctōne mōchoz̄ dicā 7 e. rēphensibil. **I**tē nō ex h̄ 7 ex ter. q̄ corre ctio mōchoz̄ sp̄dat p̄ncipalr̄ ad abbatē etiā excludo ep̄o qd̄ nō repit i alio p̄lato secl̄ari ci/ tra ep̄m. iuxta nō. per J̄nno. 7 alios i. c. cū ab eccl̄iaz. 7. c. q̄to. de offi. oz. **E**t de abbate ē bo n̄ ter. i. d. c. q̄to hec indubie p̄cedūt in hīs q̄ sp̄dat ad r̄lam 7 ad d̄stōnes ord̄is. **Q**uid āt cū accusat mōchus de delicto excoīsecō v̄l est formāda ōtra eū in d̄stōne vide p̄ doc. in p̄alle. surib̄. plen̄ p̄ Jo. de ligna. in cle. ne in agro. de statu reg. plen̄issime d̄cti i repetitōe. c. h̄ q̄s ōtra clericū. de fo. d̄pe. 7 credo hūc articulu 7 posuisse i. c. cū d̄ringar. e. ti. 7 i fauore abbat. optie facit. c. in singul. 7. c. fi. de sta. reg. 7 in. c. suscipim̄. de homi. et. c. moniales. de pur. ca. **N**ō vltimo mōchos posse d̄pelli ad obseruā/ tiam religiōis 7 d̄stitutionis ord̄is facit ter. in cle. p̄ma de p̄uile. **E**t ex h̄ 7 ex ter. nō d̄riaz inter obseruantia religiōis 7 ord̄is. **N**az ob/ seruātia religiōis p̄rie d̄st̄it̄ circa id̄ qd̄ cō tinet in regla illius religiōis. **O**bseruātia oz d̄inis d̄cernit d̄tenta in statutis 7 d̄stōnibus ord̄is post regulā factis ab illis de illo ord̄e seu p̄ supiorē h̄ntē ad h̄ p̄atē. **E**t faciunt hec ad q. nūq̄o religiōs possit p̄ p̄fessionē iudici durior 7 stridior vita et facit iste ter. q̄ sic qz nedū ad regle obfuantia tenent h̄ etiā ad sta tuta ord̄is. **S**z tu vide ad h̄ac. q. bonā gl. i re/ gula q̄ oēs tāgit. de reg. iur. li. vi. 7 i. c. gesta.

lxvij. vi. 7 p̄ J̄nno. i. c. sup eo. de regu. 7 aliq̄o p̄ eundē i. c. ouoū. de d̄uersi. oiu. 7 d̄iter tenet q̄ possit qz mōchi renūciauerūt p̄p̄ns volū/ tātib̄. vñ nō p̄nt resistere s̄ tenent facere q̄tū p̄nt ad s̄. c. in mēoria. xij. vi. 7 melī i. c. vnico de sta. reg. li. vi. vbi moniali fuit inuidā p̄pe/ tua clausura 7 optie adduco ter. fm vnu itel lectū i. c. rēphensibil. p̄all. in. fi. vbi p̄z q̄ cē sta tuta abbat̄is 7 capli ligāt mōchos vel moni ales singlr̄ 7 v̄ in eis sufficē maior p̄s capli ar. in. c. i. de hīs q̄ fuit a ma. p̄ ca. **C**irca cle/ ricos secl̄ares v̄ aliūo sentire glo. in. d. regla q̄ oēs. **S**z ego dixerē sic q̄ a querit nūq̄o pos sit eis iudici austerior vita p̄ qm austeritatē mutet stat̄ p̄sone vtputa q̄ acholiri teneant orinē nec possint trāfire ad nuptias vel q̄ ab/ dicēt a se p̄ria 7 p̄cedat illa gl. et h̄ nō possit fieri n̄ ip̄i ord̄inati d̄sentiat ar. xxij. q. i. inte/ gritas. **A**ut iudicif austerior vita circa acci/ dētalia p̄ q̄ stat̄ vite nō mutat et tūc supior poterit marie p̄ ar. opti. in. c. qm. de vi. 7 ho. cle. 7 iij. vi. deniq̄ cū fi. **I**tē 7 caplm̄ ip̄ius eccl̄ie dñmō oēs d̄sentiat. nō ei puto i eis sus/ ficere maiorē p̄rez. ar. eoz̄ q̄ nō. i. c. cū oēs. de d̄sti. p̄ J̄nno. 7 gl. **P**uto eē q̄ dēat interucire d̄sentus 7 auctoritas ep̄i iuxta ea q̄ nō. J̄nno. i. c. cū d̄suetudis. de d̄sue. 7 p̄ gl. i. c. ij. de d̄b. fi. li. vi. in s̄. statutū. **I**tē p̄ncipalr̄ iduco ter. ad p̄uidā q̄ ad d̄sideranduz̄ q̄ religio sit stridior nō d̄z simplr̄ attēdi d̄sp̄o original̄ regle h̄ eē statuta ord̄is q̄ duriorē viuendī modū indu cūt vt h̄ 7 in. d. c. i. de sta. mo. li. vi. **E**t hec fa/ ciūt ad fr̄es p̄dicatores q̄ ex r̄la nō sūt mēdi/ cates h̄ postea ex d̄stitutionē ord̄is abdicarunt a se p̄ria 7 fecerūt se mēdicātes. **N**ū h̄ito re sp̄ctu ad r̄lam possēt intrare ad religiōnē sc̄i **B**enedicti. nō āt sic h̄ito resp̄cū ad d̄stōnes. **I**tē dic̄ q̄ d̄z d̄siderari austeritas fligidis resp̄cū obseruātie d̄ p̄nti 7 nō resp̄cū institutōis an/ tique. vñ nō p̄t q̄s de religiōne i se laxiori in/ trare ad artiorē resp̄cū antiq̄ institōis. h̄ de p̄ti illa austeritas nō seruat. qz nō v̄ v̄ d̄t̄ sp̄u dei s̄ aduersari vt in. c. lane. 7 ibi p̄ J̄nno. de reg. 7 h̄ nō. qz mlti errāt 7 sepe vidi fuari con trariū 7 male. **N**ēio ad gl. 7 opp. d. c. de p̄ri ore. 7. e. 7. c. l. 3. i corrigēdis d̄ off. oz. vbi i cā cor rediōis appellat **S**o d̄i gl. fi. q̄ istō fallit cuz exced̄ mo d̄i corrigēdo vt i strarn̄s. **R**evd̄it āt i. r̄. r̄. r̄. r̄. q̄re n̄ appellat qz fit ad p̄riaz et eē s̄orm iudicij. **H**oc idē sentiūt **T**an. 7 **D**in. dicētes q̄ si p̄cederet in forma iudicij possēt mōchus sic 7 cleric̄ appellat. 7 sic vident̄ isti sentire d̄riaz inter clericū 7 mōchum resp̄ctu p̄cessus eē iudicialis. **J̄nno.** d̄o dicit q̄ hodie nō v̄ d̄ria inter regl̄ares 7 alios 7 inter cor rediōnē 7 aliū p̄cessū cū sp̄ liceat appellare si

supior excedat qd̄ idēz est ac̄i grauet. v. c. licz
 ⁊ de accu. c. in q̄sitiōis. **O**lī at̄ poterat eē d̄ia
 qz clerici sepi⁹ audiebant appellātes. reglāres
 aut̄ rari⁹. **P**reterea ōtra disciplinā nō appella
 bant n̄ grauent. **I**n alijs audiebant appel
 lātes lz nō grauent. **E**t posset hodie f̄m̄ eū
 p̄cedens d̄em h̄re locū p̄ s̄iāz ōtra reglāres
 latā f̄m̄ ip̄az reglam. **D**ā tūc n̄ deferret iudex
 talī appellōni. **E**t idem dicit i corrigēdis excels
 sib⁹ reglariū subditoz. s̄. de off. ord. irrefraga
 bilī. s̄. i. **H**ostī. dicit q̄ q̄c̄q̄ dicat **I**nno. m̄ci
 sunt caūs in quibus grauat seculari. cleric⁹
 ⁊ i eis d̄ nō grauat f̄gularis. **N**ū dicit hodie
 ⁊ oli magnā d̄iaz eē in̄t̄ correctiōne reglariū
 ⁊ seclariū clericoz. s̄. e. cū sp̄ali. de accu. q̄r̄ ij. s̄.
 fi. de symo. c. p̄ tuas. s̄. fi. **E**t idē **H**uil. i. spe. e. ti.
 s̄. i. q̄bul. s̄. xi. **S**z p̄ istud d̄em **H**ostī. nō tollit
 opī. **I**nno. vñ dīco q̄ resp̄u facultad. appellā/
 di n̄lla ē hodie d̄ia in̄t̄ seclares ⁊ f̄glāres. qz
 eē seclares hodie nō appellāt eē iudiciū vel in
 iudicio an̄ s̄iām n̄ p̄textu grauāis qd̄ exp̄mē
 te nēt. vt i. c. vt debīt. s̄. e. ⁊. c. i. e. ti. li. vi. **E**t idē
 ē in religioſis vt. s̄. d̄em ē. **F**atend̄ tū ē q̄ faci
 li⁹ p̄t grauari in ordie p̄cedōi ⁊ in alijs reli/
 gioſis q̄ seclaris vt in iurib⁹ all. p̄ **H**ostī. **S**z
 p̄ h̄ nō tollit sup̄d̄ca d̄co. o3 enī in v̄trisq̄ gra
 uamē subesse s̄ oli poteat eē d̄ia qz oīs appel
 latio q̄ nō erat maifeste friuola deferebat cāz
 ad supiorē. ij. q. vi. ad rōnam. nō. i. p̄al. c. vt de
 bit⁹. sed reglāres nō audiebant appellātes. n̄
 excederet mod⁹ i corrigēdo. s̄. eo. cūz sp̄ali. post
 s̄iāz s̄o diffinitiuā idē p̄t dici. naz si s̄iā ē no
 torie iure fulcita nō o3 admitti appellō tā i re
 ligioſis q̄ i seclariis. vt i. c. rōna. s̄. fi. aut̄ post
 s̄iāz. s̄. e. ti. li. vi. facit. c. cū rōna. s̄. e. **S**ec⁹ aut̄ ē
 vbi posset ōpetere excusatio v̄l possz h̄re locū
 nō p̄batū p̄hābo. s̄. vt in. c. cūz ioh̄es. de si. in
 stru. ⁊. l. p̄ h̄ac. **C**. de tēp. app. **I**lloz enīz iurū
 rō p̄ter v̄dicat sibi locū i seclariis ⁊ religio/
 ſis. **A**ltio scias q̄ **I**nno. posuit h̄ vñ nō
 bile d̄em d̄icēs q̄ si q̄s appellat in cā correctiō
 nis etiā post s̄iāz nō valēt l̄re impetrare i cā
 appellōis lz faciāt mētionez de appellōne. n̄ eē
 faciāt mētione d̄ cā d̄enatōis. aliat. c. dilect⁹
 fili⁹ abbas. de Rp. ⁊. c. sup̄ eo. de co. cle. ⁊ mu. s̄.
 illa iura h̄ apte nō p̄bant qz nō loquunt̄ i cā
 appellōnis s̄ cū q̄s p̄uat⁹ ex cā p̄ suuz supiorē
 impetrat l̄ras in forma cōi sup̄ sua restitutōe
 subijciendo cāz sue p̄uationis s̄ vbi fuit post
 diffinitiuā appellatū ē mai⁹ dubiū qz reglari
 ter cū appellat a diffinitia nō ē necesse exp̄mē
 cām s̄ sufficit d̄icē appellō ab iniq̄ s̄iā. vt in. l.
 .i. in si. cū. l. se. ff. eo. ti. nō. glo. in. c. cū in ecclesia
 s̄. eo. **S**z nihilomin⁹ plz m̄hi opī. **I**nno. quaz
 tū defendo alia rōe videlz cū p̄cedit ad corre/
 ctiōne in̄t̄ d̄icē appellō reglariē s̄ admittit̄ in

casu sp̄ali. s̄. cū in corrigēdo excedit mod⁹ vt
 in. c. licz in corrigēdis. de off. ord. ⁊. s̄. eo. de p̄ore
 ⁊. c. reprehensibil. **C**ū g⁹ ius resistat t̄i appellōi
 n̄ in certo casu o3 q̄ ille casus exprimat vt ap
 pareat appellatū in casu d̄cesso sic obseruat cū
 appellat ab exccutore vt dixi plene. s̄. ti. p̄rio
 q̄ ad d̄sultationē. **E**t idē impetratōe l̄raz debz
 fieri mentio de cā d̄demnationis qz ea exp̄ssa
 forsan p̄ l̄ras denegassz n̄ vidisset cāz rōnabi
 lem appellādi. ar. in. c. postulasti. de Rp. **E**t
 his d̄ico q̄ siue ad correctiōne p̄cedat ex iudi
 cū siue in iudicio siue appellet an̄ s̄iām siue
 post necesse ē vt exprimat in appellatiōne cau
 sa appellandi puta qz excedit modū ⁊ in impe
 tratōne l̄raz o3 q̄ etiā exp̄mat cā d̄demnatio/
 nis ⁊ hec bñ nōbīl **A**nned̄it etiā **I**nno. aliā
 d̄iam in̄t̄ p̄cessū i cā correctiōis ⁊ alia cā. **D**ā
 ōtra correctiōne nō p̄t allegari aliq̄ p̄scriptio.
 sec⁹ in alijs cāis **D**ic tu clari⁹ qz sic ōtra visi
 tationē n̄ p̄t allegari aliq̄ p̄scriptio adie s̄ pas
 siue sic. iux̄ ea q̄ habent̄ in. c. cūz ex officij. ⁊. c.
 cū non liceat. de p̄scrip. ita ⁊ ōtra correctiōne.
 nā visitatio fit p̄pter correctiōnez. **D**e alijs
 vero q̄liter p̄scriptiōne tollant̄ dic vt plene
 dixi in. c. cū d̄tingat. de fo. ope.

Personas **C**as⁹ **S**i appellās
 infra t̄minū a iudi
 ce a q̄ appellauit vel a se ip̄o statutuz.
 appellōez nō p̄sequit̄ s̄iāe vel iudicio illi⁹ stāe
 ōpellit. **H**. v. **M**el sūma aīr ⁊ sic. p̄t appellans
 sue appellōi t̄minū breuiorē t̄mi⁹ iuris statuē.
 eo at̄ n̄is pliriū statuēte vel n̄llm p̄t iudex sta
 tuere ōpetētē infra quē si nō satisfacit t̄mi⁹ de
 ferta ē appellō. h. v. cū p̄n⁹ se q̄tis. c. **D**iuidit̄ i
 i duas p̄tes put̄ duo sūt d̄ca. z. m̄ ibi si at̄ **M**ō
 p̄ q̄ lz a iure def̄ appellatū an⁹ ad p̄sequēdaz et
 finiendā appellōem. vt i. cle. sic. s̄. e. p̄t t̄n̄ apel
 lans sibi p̄iudicando restringere t̄minū iur. re/
 sp̄u p̄secutiōis ⁊ statuē sibi t̄minū breuiorem
 vt h. ⁊. c. p̄. cū si. ⁊ idē p̄t facē iudex vt h. ⁊. c.
 s̄. p̄. **N**on t̄n̄ iudex tenet̄ h̄ facē lz possit vt in
 c. ad hec. ij. s̄. e. ⁊ vide qd̄ ibi d̄icā **M**ō q̄ si ap
 pellās n̄llm terminuz sibi p̄figit̄ vel minus
 pliriū p̄t iudex sibi statuere ōpetentē ⁊ iudi/
 cabit̄ ōpetens ⁊ oueniens s̄m distantia viāz
 ⁊ q̄litate cāe ⁊ naz ⁊ q̄litate termini statuēdi.
Mō z⁹ ex t̄t. duplicē terminū qui appellan
 ti statui p̄t. **D**ā q̄nq̄ statuit̄ ad p̄sequendū.
 q̄nq̄ ad se p̄ntandū. **M**ū q̄o aut̄ ad aliū eff̄m
 possit t̄min⁹ statui d̄icaz s̄. late. **M**ō vltimo
 nō cauillando l̄ram q̄ sic deseritur appellatio
 p̄pter lapsū termini iur. vt in cle. si appellōnez
 s̄. e. ⁊. c. p̄mo. ita p̄ lapsū termini h̄ōis. nam
 termin⁹ h̄ōis succedat loco t̄mini iur. **O**p̄
 p̄mo de sup̄fluitate l̄re. **D**ā idēz repetit̄ i z⁹ d̄i
 cto qd̄ dixerat i p̄mo. **S**o. d̄ic̄ s̄m voc. q̄ tres

imminere. de q̄ dic vt le. 7 nō. in. c. oblate. 7. eo.
Dicit tñ nōnter Spe. i loco pr. alle. q̄ appella
t̄ poterit appellati se p̄ntantē porrigē petitiō/
nē suā i q̄ sūiaz p̄ eo latā vel oītra eū petīt oīfir
mari vī infirmari 7 sic indīredē oīpellef appel
lans p̄sequi. 7 ex hīs hēs bonū effectū h̄ sta
tuicionis t̄mini. **Q**uarto casu qñ fuit statu
tus t̄min⁹ ad se p̄ntandū 7 ali⁹ ad faciendū si
dē de p̄ntatōne. est dubiū an possit iudex talē
t̄mī statuē. de q̄ p̄ do. de rota deci. vbi. 3. vbi
dicūt q̄ si iudici nō sit fides de p̄ntatiōe seu p̄
secutiōe vbi t̄min⁹ fuit dat⁹ ad p̄sequēdū poterit
iudex a q̄ sūiaz irredēhēbilīf executiōi māt̄ se
nō tñ p̄ h̄ deserta est appellatio ex q̄ in veritate
fuit appellās p̄secut⁹ in t̄mino h̄ executio sūie
nō reuocabīf añ finē cē appellonīs 7 sic p̄de/
bit ab exitu appellonīs. **E**t idem vī velle 3. fre
o. xvij. 7 do. An. 7. e. ex insinuatōe. dubitare
tñ vī 3. fre. **A**n iudex potuerit talē terminū p̄fi
gē q̄ nō vī spectāre ad officiū suū ar. in. d. c. ex
insinuatōne. ocludit tñ q̄ p̄fixio ex q̄ nō fuerit
oīradicū opabīf effēc̄ p̄missū. **E**go puto q̄ a
p̄ncipio p̄t appellās oīradicē vt nō teneat fī
dē facē de p̄ntatōne seu p̄secutiōne p. c. si a iu
dice. 7. e. li. vi. vbi d̄r q̄ appellās nō tenet oīparē
corā iudice a q̄ n̄ ad auoicōdū reuocatōez gra
uamīs h̄ si p̄s n̄ oīradixerit imputabīf sibi re
spectu executiōis fiende si nō fecerit fidē infra
t̄minū q̄ vīfīr poterit iudex cogitare appello
nē eē deserta. ad h̄ qd nō. Inno. 7. e. ex rōe. 7 qd
nō. 7. c. pr. h̄ p̄ h̄ nō est deserta appello ex q̄ in vī/
tate p̄secut⁹ fuit i t̄mino vt. 3. dixi. **7. 1. 7 vlti**
mo cāu statuit t̄min⁹ qñq̄ ad appelloez finien
dā qd an fieri possit 7 quē effēz hēat. dicendū
vt le. 7 nō. in. d. c. ex insinuatōne. **7. 3. circa p̄**
vidā nūc q̄rit **A**n iudex ad quez possit abbre
uiare t̄minū statutū a iudice a q̄. **S**pe ponit i
pal. 7 nē breuif. 7. itē pone. 7 ocludit q̄ nō. qz
p̄dēte dilatiōne nō ē iudex ar. i. c. significāte. 7.
e. 7. **C.** d. dila. siue. **A**lij tñ tenuerūt oītrariū vt
īpe recitat. h̄ īpe resistz in p̄ma opī. **E**go distin
guerē q̄ a subest cā restīgēdi puta qz ex dila
tione imminet piculū aīaz 7 poterit r̄stīgere
ar. opti. i. c. oblate. 7. e. al. 7. c. qz indultuz a iure
h̄nficiū nō ē auferendū vt in. d. r̄sa indultū. **7.**
Alteri⁹ q̄ro qd si appellās nō oīpuit in t̄mino
ab hōie sibi p̄fixo appellat⁹ tñ infra illuz t̄mī
impetrauit iudices nūq̄o possit appellās corā
iudicib⁹ ab appellato impetratis appelloez p̄
seq̄. **E**oclude sic q̄ a appellās fuit l̄time infra
t̄minū īpediit⁹ 7 poterit qz laps⁹ t̄mī n̄ oīz sibi ob
esse ar. 7. e. ex rōe. **E**t tenet d̄nī d̄ rota deci. ceter
Aut nō fuit īpediit⁹ et tūc a resistit appellat⁹
7 nō poterit qz q̄ntū ad eū deserta ē appello. vt
h̄. 7. c. pr. nec diligentia appellati oīz sibi pro
desse ex q̄ nō vult ampli⁹ p̄seq̄. ar. regule ex eo.

de re. iur. li. vi. sic intellige 7 restige. Spe. i d.
7 nūc breuif. 7. itē pone. **A**ut appellat⁹ vult p̄
sequi petēdo oīfirmationē sūie 7 tē poterit ap
pellās ex p̄sona appellati p̄seq̄. ar. in. l. petēdo.
Et de tē. i. in te resti. 7 h̄ casu intellige nō. p̄ do.
de rota. deci. lxi. 7 sic nulla erit oītrarietas inē
eol 7 Spe. l3 ipi alr sentiāt. **E**t idē p̄ oīa puto
dicendū cū infra t̄minuz iur. appellat⁹ incepit
p̄seq̄ 7 elapso t̄mino instar petēdo sūiaz qd p̄e
vt i autēdic. ei q̄ appellat. **E**t de tēp. appel. et ij.
q. vi. appelloe. **E**t p̄ hec restīgē intelligē de h̄
appelloez. 7. eo. vt intelligat qñ neuter impetra
uit in t̄mino q̄ cāu nō p̄t etiaz ambo p̄sequi
postea cū sel p̄ negligētiāz vtriusq̄ deserta sit
appello vt ibi. qd bñ nōb. 7 vide qd nō. 7. e. sepe
Slo. ista in scda pte q̄rit an 7 qñ possit termi
n⁹ p̄uenire ab alcerutra p̄tuz 7 dic plenius
vt le. 7 nō. in iurib⁹ allegatis i ea. **7. Vltimo**
quero qd intēdit l̄ra ibi extūc. 7. Sol. dicit gl.
fi. q̄ p̄ t̄minū lapsū p̄t iudex p̄cedē ach perem/
ptozie fuisse citat⁹ p. c. sepe. 7. e. **S**ed dic tu me
lius q̄ illud. c. loquit de iudice ad q̄. et dic vt
ibi. **S**ed respectu iudicis a q̄. dic qd nō tenet il
lū citare p. c. ij. de do. 7. oītu. li. vi. 7 vide p̄ Inno
in. c. ex rōne. 7. e. vbi aperte t̄z q̄ si appellās non
p̄sequit i t̄mino p̄t iudex p̄cedere sine alia ci
tatione ad executionē sūie 7 dic vt lat⁹ ibi dī
cet. **D**ic ḡ q̄ extūc. i. p̄ lapsū t̄minuz p̄t iudex
valide p̄cedere cuz deserta sit appello vt h̄. 7. c.
pr. **H**ost. 7. o accipit h̄ vbi extūc magi. late. ex
ponit enī. i. ex q̄. certū ē q̄ oīrēp̄t qz t̄m̄ sibi flur
xit de tpe p̄fixo q̄ impossibile ē illuz posse face
re id ad qd t̄min⁹ fuit p̄fix⁹ ar. ff. de v. obli. l. i.
p̄pulationes. 7. l. otinu⁹. **7. 3. an. t3 oītrariū p. c.**
rep̄hēbilīf. 7. e. h̄ certe meli⁹ facit iste tex. i. dōcōe
extūc. q̄ denōt extrēitatē t̄pis 7 sic clāe innuif
q̄ p̄ terminū lapsū 7 nō añ valide p̄cedat.

Quam sit romana

C Appellans ad p̄sequendū h3 annū
7 ex cā biennū n̄ iudex moderet et
si infra id tps nō p̄sequit rata manet sūia vel
redie ad p̄mū si añ sūiam appellauit. h̄ p̄. **Q**ui
de crimie impetit appellare p̄t n̄ sit notoriū. h̄
z. **D**idit in tres ptes. **I**n p̄ma ponit t̄minuz
appellois p̄seq̄de. **I**n scda penaz nō p̄seq̄tis.
ibi infra qd **T**ertia ibi p̄sterea. p̄seq̄t an de cri
mine delat⁹ appellet. **7. Nō p̄ q̄ appellati post**
sūiaz vī añ p̄figit a iure ann⁹ qd icelligē q̄ ad
p̄seq̄dā 7 finiendā appellonē sit. **Et idēz dic si**
appellat extra iudiciū vt p̄bat in cle. sic. eo. ti.
p̄ quā satis declarat iste tex. **7. Nō z⁹ q̄ ad h̄**
vt appellati def biennū oīz duo oīcurrere. **Prio**
q̄ ex cā necessaria nō potuerit cāz p̄seq̄ 7 fini
re infra añū. z⁹ q̄ illa cā sit euidēs. nō ḡ stat
asf̄tōi sue h̄ oīz q̄ p̄bet a q̄ sit notoria. **7. Nō z⁹**

iudicē a q̄ posse ex officio suo p̄figere appellā
 ti t̄minū breuiore termino iuris ad appellōem
 p̄sequēdā r̄ rest̄ngit termin⁹ resp̄cū p̄secutōis.
 nō at̄ resp̄cū finis. nā vbi hēbat integz annū
 ad p̄sequēdū r̄ finiendū dīctā cle. sic. ita q̄ non
 tēbat 7. annū p̄seq̄ n̄ ad libitū n̄ put̄ habet. n̄
 q. vi. appellatore. r̄ auē. ei q̄ appellat. C. d̄ tēp.
 ap. nūc oportet euz p̄seq̄ i termino a iudice p̄fi
 xo r̄ sit b̄ rest̄ngitō p̄pter cāz de q̄ in gl. r̄ nō h̄
 p̄ limitacōe. c. p̄cedētis vt nō solū possit apel
 lans sibi p̄figē terminū h̄ eē iudex appellante
 oīo cessante. h̄ t̄n limito q̄n iudex appellōez re
 cipit saltez ad vltiora n̄ p̄cedēdo. si at̄ apel
 lōem n̄ admittit h̄ ad vltiora p̄cedit non p̄
 h̄nc terminū p̄figē. Ita singl̄r sentē Inno. i. c.
 si. d̄ accusa. p̄ h̄ q̄ ad iudicē hēt p̄ nō apel
 late ar. c. eū q̄. de do. r̄ otu. li. vi. r̄ eoz q̄ dixi i
 c. in. de eo q̄ mittit i poss. **Mō** 2° ter. b̄ lat. ex
 pressuz marie iūctā glo. q̄ sic deserit appellō p̄
 lapsū termi iurl. ita p̄ lapsū t̄mini hōis. ita q̄
 si iudex eē appellāti a diffitina statuit termi^m
 mēf ad p̄sequēdā appellōez lapsō mēse apel
 latorē nō p̄sequē sūia rata manz nec expectat
 lapsus toti⁹ anni. qz termi⁹ p̄fix⁹ a iudice suc
 cedūt loco termi iurl. r̄ iō q̄ ad defitōne opat̄
 eundē effectū qd̄ t̄z Inno. 7. e. ex rōe. r̄. s. c. p̄.
 vbi eē dixi **Mō** 1° q̄ appellō exiudicial n̄ d̄
 p̄prie appellō h̄ e pot⁹ q̄dā puoca⁹ ad cām. et
 hunc ter. sp̄ nōbis p̄ statutis. r̄ alijs dispōnī
 bus faciētib⁹ mētionē de appellōne. Nam in
 otiohis nō veniet nōie appellōis exiudicialis
 appellō. sec⁹ in fauorabilibus qz largo mō p̄
 dici appellatio vt hic r̄ 7. e. bone. facit regula
 odia restringi. de regu. iurl. li. vi. **Mō** in. 7. p̄
 q̄ in cā criminali q̄s p̄ appellare quīnimo p̄
 dente termino appellōis interponende non de
 bet māuari sūia executōi etiam si imminēat
 pena vltimi supplicii de q̄ p̄ Bar. i. l. q̄ vltimo
 supplicio. ff. de penis. Et e alid̄ spēale qz inui
 to odemnatō p̄t terci⁹ appellāe. l. n̄ t̄m. ff. e. nō.
 n. q. vi. i. sūma. Itē nō h̄ ter. ap̄tissimū q̄ i s̄o
 notorio p̄t fieri sūia vtra abūtez nō citaturz si
 certū est abūti nllaz defitōne opetere de q̄ vi
 de qd̄ pleni⁹ dixi. in. c. euz olim. de re iudi. An
 autē r̄ q̄n notozietas excludit quē a facultate
 appellandi dic vt dicā 7. c. cū sp̄ali. 7. porro **Mō**
 vltio nō ar. op. iudicē posse subditū absentē
 excōicare qd̄ p̄bat h̄. intelligēdo q̄ iste chorin
 thi⁹ erat abūis eē territorii h̄ possz itelligi q̄
 dioceles nō erant olī diuerse sic hodie iuxta
 nō in. c. cū cā de p̄ba. dīctuz t̄n in se est verum
 de quo dic vt dixi plene i. c. si. de fo. ope. **Mō**
 nio ad gl. p̄mā cui⁹ finē b̄n nō. in eo q̄ dicit q̄
 sic impedito 7. annū dat biennūz ita impedi
 to 7. 2^m annū dat ann⁹ 2° allegat. c. ex rōe 7. e.
 h̄ t̄n dēm nllibi ap̄te p̄bat **Mō** vltio dic vt meli⁹ r̄

latius dicā i. d. c. ex rōne **Mō** i. d. recis⁹ collū
 git ar. ex ter. iudicē posse abbreviare iudicias
 datas a lege r̄ alar alijs ocozdantias. vtra
 qd̄ opponit de mltis iurib⁹ r̄ eadē solūdo cō
 cludit ponēdo reglam q̄ inducie q̄ dant a le
 ge vlt canōe p̄nt iusta cā itenuentiē a iudice
 abbreviari r̄ sic po⁹ reglaz affirmatiē. excipit
 t̄n duos cas⁹ dūtarat **Mō** i termino. x. diez
 p̄fixo ad appellandū 2° i q̄ozientiō p̄fixo ad
 in integz restitucōez petēdā. **Mō** dūte t̄n qz glo
 nō reddūt aliqm̄ rōez sp̄alitat. **Mō** excip⁹ ali
 os tres cas⁹ r̄ sit q̄re⁹ h̄m eū i semestri dato ad
 redibendū. ff. de edi. edic. 7. r̄ i semestri p̄fixo
 xo ad p̄ferendū b̄nficia de sup. neg. pla. l. 3. r̄ d̄
 ocel. p̄bē. c. n. 7. 6° in xl. dieb⁹ q̄ dant ad excusā
 oaz vxozē iure mariti. iij. q. iij. 7. aliqm̄. h̄ nō
 reddūt rōem diuerfitat. nec illa iura v̄nr h̄ p̄
 bare. n̄ ei loquūt q̄n cā suggerēte iudex vult
 dilacionē augē vlt minuere **Mō** in r̄la inuol
 tū. de reg. iul. li. vi. r̄ Ep. in. l. i. C. de v̄la. r̄ in
 auē. q̄ semel. C. quō r̄ q̄n iudr. v̄nr ponē h̄ac
 theorica. q̄ termi^m datu a lege cū misterio iud
 dīc. possit iudex ex cā abbreviare vlt elōgare
 sic loquūt iura allegata i p̄n⁹ glo. sec⁹ si dat a
 lege sine iudic. misterio q̄ cāu p̄cedūt cas⁹ ex
 cepti. **Mō** at̄ termi⁹ dat⁹ cū misterio iudic. q̄n
 ius dispo⁹ certū termi^m p̄figēdū a iudice. sine
 iudic. misterio dat q̄n ius met per se ab h̄ s̄o
 iudic. statuit terminū ad faciendū aliqd̄ **Mō**
 vltimi d̄ci e qz inuolūtū a iure b̄nficiū nemī e
 auferendū vt i. d. r̄la inuolūtū. **Bar.** plene p̄se⁹
 i. l. n. ff. de re iudi. r̄ tandē ocludit iudicē iud
 dicez posse cā cognita dilacōes datas a lege
 augē vlt minūē p̄bat allegādo cas⁹ i q̄bus iud
 dex h̄ s̄cit iudicē. r̄ p̄ p̄z h̄m eū i exceptōib⁹
 dilacōez ad q̄s p̄ponendas ius sū iudic. mi
 sterio statū certū termi^m r̄ t̄n iudex assignat
 aliū termi^m rest̄ngen⁹ terminū iurl. vt le. r̄ nō
 in. c. pastoral. s. de excep. 7. p̄z in tpe qd̄ dat
 ad agendū qd̄ cā cognita limitat. l. ticia. ff. d̄
 accu. r̄ l. si. ea. C. q̄ accu. nō poss. r̄ l. diffamāi
 de ingenu. ma. 7. 2° i tpe dato ad petēdā r̄ dif
 finiendā i integz restitucōez vt. l. intra vtilēz
 fm vnā lec. ff. de mune. 7. 2° i tpe dato ad here
 ditatē adēundā vt. l. si q̄s instituit. ff. de here
 di. insti. 7. r̄ in tpe dato iudicatis i actōe p̄so
 nali qd̄ dat a lege sū iudicis misterio quīmo
 qd̄ pl⁹ e lex supplz si iudex minuit vt. l. iij. 7. si
 q̄s odemnat. ff. de re iud. r̄ t̄n iudex cā cogni
 ta p̄t illū terminū abbreviare vt. l. n. ff. e. r̄ i. c.
 q̄ ad p̄sultacōez. s. de re iud. **Angel⁹** d̄ peru.
 i. d. l. n. dicit opi. **Bar.** esse verā q̄n iudex vult
 abbreviare vel elōgare iudicias i p̄nētib⁹
 ad iurisfocōez suaz. Secus autē si hoc vult dis
 ponere in p̄nētib⁹ ad iurisfocōez superioris
 iō v̄ q̄ termin⁹. x. diez ad appellandū vlt ann⁹

ad psequendū et finiendum nō p̄t dīminuī qz
hec tangūt iurisdōnem et p̄tēz supioris al
legat gl. i. aut. offerat. **E.** de lit. vel. q̄ firmat q̄
t̄ps decendij ad appellandū nō p̄t a iudice dī
minuī alleg. etiā glo. **Jo. an.** in r̄sa indultū. de
re. iur. li. vi. in fi. q̄ dicit q̄ electo q̄ h̄z tres mē
ses ad petendū cōfirmationē electionis sue. vt
in. c. quā sit. de elec. li. vi. nō p̄t ep̄s mādare vt
cōfirmationē petat infra mēse qz nō p̄t dīmi
nuere dilatorē datā a iure si n̄llo alio iure cō
cedit. **Et p̄ hec dicit Angelus** p̄fac. statutū ciui
tatis q̄ cauetur q̄ declinās iurisdōnez p̄tatis
tāq̄ clericus teneat p̄bare clericatū corā ep̄o in
fra certū t̄ps nō valē. dicit t̄n valē statutūz ci
uitatis abbreviās t̄minū p̄fixū ad appellandū
allegat gl. quā dicit singularē i. l. p̄scriptōe. **E.**
si extra ius vt̄. pub. q̄ innuit valē cōuetudi
nē vt̄ infra xij. dies possit appellari q̄si innuat
q̄ sicut p̄t elongare ita abbreviare. **Aduerte tu**
ad gl. i. d. r̄sa indultū. q̄ vt̄ in h̄ multū dubitat
se. **Nā p̄** ponit illā distinctionē **Op.** an t̄min
sit dat⁹ cū iudicis misterio. an sine. **Sz** postea
ponit aliā theoricā dicens q̄ indultū a iure nō
d̄z dīminuī. s. ab hōie et sū cāe cognitione et ita
p̄t intelligi illa r̄sa q̄ dicat q̄ cū cāe cognitōe
p̄t dīnuī et sic in h̄ accedit ad opi. **Bar.** **Itē**
ab alio iure bñ p̄t dīnuī eē sine eē cognitōe vt̄
ibi nō. **Aduerte t̄n** plz q̄ q̄ten⁹ iudex vult mī
nuere vel elongare t̄minū i p̄iudiciū p̄tatis supi
oris nō possit. **ter. e. apt⁹** in. c. ex insinuatōe. **7. e.**
et i. c. veniētes. de iureiurā. s. q̄ten⁹ sc̄m tangit
ius p̄tis t̄n bñ p̄t. l. illd̄ veniat r̄radādu co
rā supiore dūmō statuat in p̄tinentib⁹ ad p̄tē
suā. de q̄ vt̄ **ter. h. 7. s. e. p̄sonas.** **Nāz ann⁹** dat⁹
ad psequendā et finiendā appellonez. vt̄ i. cle. sic
e. ti. et t̄n l. iudex a q̄ non possit p̄figē t̄minū re
spectu finiēdi. vt̄. d. c. ex insinuatōe. qz eēt impo
nere legē supiori vt̄ infra certū t̄minū cām ap
pellōis finiat. p̄t t̄n t̄minuz restngē resp̄cū p̄le
cutōis qz h̄ d̄cernit ius p̄tis l. p̄secutio d̄eat
fieri corā supiore. vt̄ d̄xi. **s. c. p̄ti.** et sic limitat
d̄m **Angelus.** **Itē apte** p̄bat iste **ter. cū. c. p̄cedē**
t̄ illā opi. **Bar.** vt̄ eē t̄minū p̄fixū a lege sine iu
dicis misterio possit iudex ex cā abbreviare q̄
t̄n⁹ nō imponit legē supiori. **Nā** iste t̄min⁹ an
nī dat⁹ sine misterio iudicis et t̄n p̄t dīminuī et
restngi vt̄ h̄. **Nec ob.** si dicat h̄ a lege d̄cedi.
q̄a iura ista nō loquunt dispositiōe h̄ narratiōe.
innuētia tacite iudicis circa h̄ p̄tēz. **Et per**
hec dicerē q̄ ex̄te magna cā puta scādalo vel
alia vtilitate publica suadente poterit iudex
a q̄ minuere t̄minū. x. diez p̄fixū ad appellandū
qz p̄ h̄ n̄ p̄figit lex supiori imo ip̄i p̄ti q̄ h̄z ap
pellare. **Nā** sic p̄t t̄min⁹ restngi r̄spectu p̄secu
tionis vt̄ h̄. ita et resp̄cū appellōis in̄ponēde.
nō ei video i h̄ rōez diuersitatis r̄sp̄cū p̄tatis

supioris. et p̄ h̄ dicerē q̄ l. citas recognoscēs
supiore nō possit ex toto tollē appellonez. vt̄ i. c.
veniētes. de iu. iur. poterit t̄n minuē vel elon
gare t̄minū appellandū. ad h̄. d. gl. i. p̄alle. l. p̄scri
ptōe. et p̄ h̄ nōnter limito illd̄. c. veniētes. qd̄
ē nōndū et mēti tenendū **Dico** eē q̄ vbi iudex
male arbitrat̄ i restngendo vt̄ in ampliādo
iuris t̄minū sine cā poterit appellari qz i om̄is
fis iudicis arbitrio p̄t appellari si iudex male
arbitrat̄. vt̄ nō. gl. i. c. sup̄ his. de accu. et **Bar.**
in. l. si q̄ pena. ff. de h̄. si. p̄bat in. c. i. de dila. vbi
d̄xi. et h̄ i t̄mis n̄ris vt̄ satis de mēte **Inno. i.**
c. ad petitionē. de accu. vbi vide. **Pl⁹** dicit q̄
etiā ius disponit q̄ nō det minor dilatio. xxx.
dieb⁹. et nihilo⁹ poterit iudex ex cā t̄sem dilati
onez minuē. s. si cā moderationis nō subest po
terit iuste appellari **Fm** eū. qd̄ bñ nōb. et hec sus
ficiūt. **Quo** ad hūc articlū poteris ad mām
ampliandā vidē nō. p̄ **Inno. i. c. ad petitionē.**
et qd̄ ibi d̄xi. et qd̄ d̄xi. i. c. i. de dila. **Querit**
eadē glo. an liceat indistincte iudici restngere
t̄minū anni. **Soluēdo** r̄fert op̄iones. **Nā** qd̄
d̄xi q̄ sic in p̄iudiciū ip̄ius appellatis et sic i
telligebāt **ter. i. h. nisi.** h̄ i p̄iudiciū iudicis ad
quē sec⁹. vt̄. **7. e. ex insinuatōe.** **Sz** gl. t. z indist
ctē h̄ fieri nō posse. p̄t enī iudex p̄figere t̄minū
appellati q̄ ad iter arripiendū vel se p̄ntandū
iudici ad quē. vel ad alr̄ psequendū. nō aut̄ re
spectu appellōis finiēde. et h̄c opi. tene q̄ sa
tis p̄bat i. d. c. ex insinuatōe. et ex his satis
p̄bat qd̄ d̄xi. **s. et in. c. p̄cedēti.** eēt enīz ponere
manū i om̄issis iudici ad quē. ip̄e t̄n iudex ad
quē poterit ex cā restngē hūc t̄minuz anni dā
do breuiores dilatorē et appellēdo pres ad p̄
sequendū vt̄ nōnt p̄bat **7. eo. oblate.** qd̄ intelli
ge vt̄ ibi d̄cet. **Et** nō bñ ex hac gl. q̄ s̄nia ma
net rata ex solo lapsu t̄mini hōis non expeā
to sine t̄mini iuris. **Mein** ista gl. q̄rit qd̄ si n̄
fuit p̄fixus aliq̄s t̄min⁹ a iudice a q̄. **Itē** q̄re
statuit iste t̄min⁹ restngendo t̄minū iuris. **Et**
r̄nde vt̄ in ea q̄ satis clare loq̄t et nō sine glo.
Opp. extra **ter. de sup̄litate.** nā in h̄. si vero
a grauamine disponit de appellone q̄ interpo
nit an̄ s̄niaz. **Et** idē facit in h̄. si an̄ s̄niaz. **Sol.**
colligi p̄t ex gl. in h̄. an̄ lit. vel. iunda glo. in h̄.
an̄ s̄niaz. vt̄ h̄. si vero. intelligat q̄n appellat in
iudicio an̄ lit. ingressū. i. an̄ litē d̄testatā puta
sup̄ aliq̄ exceptiōe dilatoriā. **Nā** fm canones
i q̄libet p̄te iudicij p̄t appellari. licet secus fm
leges. de quo t̄n dicendū vt̄ d̄caz **7. eo. sup̄ eo**
h̄. si autem. intelligat q̄n appellat an̄ s̄niaz post
litē vel. **Aduerte** qz male iudicio meo d̄clarat
ter iste in h̄ passu p̄ glo. et doc. **Nō** enīz placet
mihī vt̄ iste h̄. si vero. intelligat aliq̄ mō in ap
pellatione ex iudiciali q̄n. siue appellat an̄ lit.
vel. siue post ex q̄ appellat in iudicio non video

aliqm oraz circa desertione appellōis. vtroq
 ei cāu appellat appellans stare iudicio illi a q
 appellauit. ar. i. de. hē appellōez. eo. ti. **J**ō itelli
 go istū ter. i. h. qd si is. vsq ad h. p. vt ponat
 tres cas. **P**rim^o qn fuit appellatuz p^o sniaz
 tē ex nō psecutione i termino manet rata snia
 vt h. r. s. c. pr. 2° qn fuit appellatū ex iudiciū
 a grauāie vt i. h. h. o. a grauāie. q cāu lz non
 fuit appellator psecut^o i termino. audif tū appel
 lās p^o terminū vt vī clare inuere iste ter. i. eo
 q h. ille. **S**i h. o. vēit adūlatie ad pcedētia. ter
 tū nō declarat quō deat audiri. **E**go dico q hē
 appellatū ex iudiciū a grauāie nō currit an^o n
 a die illati grauāis vt in dca. de. hē. ita q iste
 termi^o q sibi pfigit nō currit n a die illati gra
 uāis. qz succedit loco termi iur. l. anni vt nō.
Inno 7. e. **E**t rōe deserit g^o appellō ex iudicial
 qn appellās nō fuit psecut^o appellōez a die il
 lati grauāis 7 terminū iuris vt 7 terminum
 hois h nihil^o deserta appellōe audif iste sup
 iure suo vt h 7 intelligo p viā querele. nō aut
 p viā appellōis 7 rō est qre ampli^o audif. qz
 fca extraiudicialia nō trāseūt in rē iudicatā.
 vt in. c. dcertationi. e. ti. li. vi. p viā at appella
 tionis nō ē vltari^o audiend^o. vt in. d. c. dcerta
 tionis. **N**ec ob. h. dicas q iste h. h. o. loquat
 cū appellatuz fuit etiam in iudicio vt patet p
 ditionē causatiuā etiāz positā in ter. que est
 implicatā vt nō i. c. i. de omo. qz nō implicat
 vt sit eadē iuris dispō i vtraqz h ad inferēdū
 q iura admittūt appellōem siue appelletur in
 iudicio siue extra. **T**erti^o cas^o ē in h. h. aut an.
 in q puidet qlitercunqz 7 qnūqz appellet an
 sniaz in iudicio siue an lūl. vt. siue post. cuz lo
 quat indūstide 7 eadē sit semp rō. **N**ec obstāt
 hba illa an litis ingressū etiā pōita in h. pce
 dētū q vident puidere appellōi etiā iudiciali
 qz dico q large ponunt vt sit sensus. i. anqm
 pres veniant ad iudiciū. **O**pp. vtra h. h. o.
 vī enī q ibi nō liceat passim appellare immo
 debz sbeffe cā rōnabilis 7 expmī vt i. c. vt de
 bit^o 7. e. **S**oluit gl. i. h. passim. q p^o antiq tpa
 nō eāt necesse cām exprimere h iudiciū ad
 mittebat appellō. hodie sec^o vt i. orario **A**d
 uerte. qz. e. vt debet. nō loquit i appellōe ex iu
 diciali h iudiciali. **I**ste h. o. h. h. o. loquit in
 extraiudiciali in q est dubiū. an in ea sit cau
 sa expmēda. **H**osti. distinguit q aut appellat
 a iudice extra iudiciū 7 vōnt exprimi cāe vel
 pbabiles dēdure 7. e. bone. ad fi. 7. c. dilēs. 7.
 qz h. o. e. ti. **A**ut appellat ex iudiciū ab aduer
 sario 7 nlla cā requirit p^o eū q sic dicit intelli
 gēdā decre. cordi. e. ti. li. vi. 7 sic cū dīdo **H**ost
 trāseūt h cōit doc. **S**z tu vide gl. in. c. dōdera
 mus. de elec. q p illō. c. cordi. dicit cām expri
 mendā lz appellet ab aduersario 7 n a iudice

7 pfecto satis bñ. scit illd. c. i. eo q loqē iudiciū
 de. hba tū vident sonare cū appellat a iudice
 in eo q sit mentio de aplis 7 de termino a iu
 dice pfigēdo. vide tū gl. i. h. iterlocutoria. ppe
 fi. q ponit diuersas opi. 7 **J**o. an. i. nouel. **E**d
 cluderē sic q a appellat ex iudiciū a iudice **E**t
 eas^o ē clar^o vt ē ter. in. d. c. cordi. **A**ut appellat
 ex iudiciū a pre. 7 tē eo cāu q talis appellō ne
 cessitat aduersariū ad psecutionē ab h alia ci
 tatione cā v3 expmī. sic itelligo. c. i. iudō. c. vt
 circa. de elec. li. vi. **A**ut nō necessitat ad psecu
 tionē ab h alia citacōe qd ē reglare i appellōe
 ex iudiciali inēpōita ab aduersario vt nō. i. gl
 seq. 7 **I**nno. i. c. dīlci. de ma. 7 obe. 7 tē respēu
 validitat. nō reqrit expmīo cē. cū sit pui effe
 d^o sic nec i citacōe vt dicit i. c. p. d. dila. p **B**ar
 i. l. inter accusatorē. ff. de pub. iudi. h q ad effe
 dū obtinēdi rtra dācōez artētoroz qz q appel
 la^o fuerit interpōita ex vīlī 7 pbabili cā vt
 nōnter vī inuē ter. i. c. bōe 7. e. 7 dīc. vt ibi dī
 cet **O**pp. 7 vī q eē ex iudiciū interponat ap
 pellō vt 7. e. bōe. 7. s. de elec. c. dōderaui. 7. c.
 auditis. cū mltis silib^o. **S**o. gl. in h. nec solēt.
 metu orarū dī q p^orie sūpto vōbulo appellō
 interpo^o i iudicō qz appellō nō fit n a iudice.
Hic diffinit q appellō dīnet qrelā inīq snie.
Im p^orie hō eē dī appellō illa q interponit ex
 iudiciū. 7 ita pē itelligi hec līa 7 p^o glo. du
 os modos explicādū hāc līam vt p3 in ea
 7 nō bñ glo. p his que. s. in nōbilib^o dicit **E**t
 idē in effectu voluit h **I**nno. dīcēs q lz puo
 catiōes iurē appellōis p oīa censeant. **E**st tū
 dīnā fm eū qz impropa 7 strīda locutōe ap
 pellōis. **A**pellō ē illa q fit in iudicō 7 causa
 iaz cepta **P**rouocatio q fit ex iudiciū 7 in cā
 nō cepta vī dī puocatō ad cām. l. incipiēdā.
Seda dīna. qz in iudicio appellās nō pseqs
 7 terminū assignatū nō audif ampli^o sup eo
 sup q appellauit vt h. r. s. c. pr. sec^o i puocati
 one ex iudiciali qd declara vt. s. dīxi. et vide
 ter. in. c. dcertatōi. e. ti. li. vi. **D**icit **H**osti. eē 7
 alias dīas de qb^o remittit 7. e. bōe. vbi dīcet
Vide eē aliā dīaz q colligi pē ex nō. i. eo. nō
 solū. li. vi. in glo. h. in h. si ex iudicialis fuerit
 appellō. **C**olligo etiāz alias dīas ex nō. per
Inno. in. c. qz ppter. de elec. i. vl. col. 7 in. c. cuz
 nobis. eo. ti. in pma columna 7 i. c. ad dissol
 uēdū de despō. impub. **S**z qro nūqō ptextu
 tal appellōis ex iudicial q interponit vtra ad
 uersariū tēat aduersari^o coraz supiore opare
Ho. ista. nōnter dicit q non idēz t3 **I**nno. in
 c. dīlci. de ma. 7 obe. pbo. p. l. si. **E**. de exhibē
 dīs reis. vbi p3 neminē citandū hbafr vel p
 sonar h iudex prius decreuerit p quem ter.
 pbaf q eē nūci^o gñal deputat^o ad citatiōes
 faciēdas neqē citare sū mādato spālī iudic.

et de hoc ibi p bar. An aut iudex possit omittere
partem ut citet aduersarium vñ ter. q sic in. l. eū qui
si ep̄la. ff. de furtis. p bar. i. l. iuste. ff. de acq
poss. et nō in. c. cū dilecti. de do. et otu. An autē
sit sibi credendum si dicat sibi omissū a iudice.
Dic q non vt nō spe. in ti. de cita. s. seq̄ p̄ p̄n.
Assumit enī sibi officium id nō est credendum sibi
maxie i facto pprio. facit qd nō. bar. i. l. lutiū
tici. ff. de fideiuss. Realē autē citatōez pōt face
ps qñq̄ ppria aucte vt si videat debitorē seu
criminosū fugiendū vt. l. ait p̄roz. s. si debitorē. ff.
de his q̄ i frau. cre. et l. nullus. C. de iudi. **U**
de qd dixi i. c. i. et c. cū n̄ ab hoīe. de iudi. **L**imi
ta tñ p̄m dēm glo. q ps nō tenet opare d̄tute
appellatiōis eī iudicial. s. r̄gularit. Fallit vbi
a iure aliud statuit vt i cau. c. i. de elec. li. vi. et
silib. **E**ffedū aut hui⁹ appellatiōis eī iudicial
dicam in. c. bone. eo. **O**pp. etia d̄. p. vt enim
q̄ i manifestis sit admittēda appellatiō qz solū
vt i heredita i facto notorio vt l. c. romana. s. si
aut p̄ sūiaz e. ti. li. vi. **S**olu⁹ gl. i d̄bo manifest⁹
q̄ h̄ capis manifestū p notorio. Et nō. glo. q̄ in
manifestis admittat appellatō aduoco ad hoc
ter. iūda glo. iij. q. v. qz suspecti. Et in q̄ differt
manifestū pprie sup̄tū a notorio vide qd nō i. c.
vñ. de coha. cle. et mu. Et itelligo ter. istū q̄ i
notorijs nō admittit appellatō p̄t dicā. eo.
cū sp̄ali s. p̄oz. **O**pp. etia ter. i eo q̄ dicē aplz
excōicasse corinthū abntē et irredētū **U**idef
enī q̄ excōicatio nō sit ferēda nisi opetēti mo
nitōe p̄missa etiāsi delictū sit notoriū qz excōi
catō nō fert ab hoīe nisi p̄ otuācia vt nō. glo.
i. c. ep̄i. ti. q. iij. **G**lo. si. soluit triplr p̄ q̄ aplus
nō req̄siuit istū abntēz citādo. s. p̄p̄ozie et iu
dicialr h̄ bñ admonuit eū p̄us ad p̄niaz **D**o.
an. ipugnat h̄ vidū glo. qz oz q̄ sp̄alr citet f̄m
eū ad sūiaz. **M**ibi nō placz dēm suū qz sufficite
q̄ p̄ p̄ozes citatiōes vel vnicā p̄p̄ozia appa
reat de otuācia excōicadi tūc enī sine alia ci
tatōe ad sūiaz audiēda pōt excōicari vt p̄ba
tur i. c. i. de iudi. et vide qd ibi late dixi. **A**d id
xi. q. iij. certū. tenet a p̄te **I**nno. i. c. ex p̄te. el p̄.
de d̄bo. sig. vbi dicit q̄ si p̄lat⁹ p̄cepit s̄dito q̄
faciat. vel nō certū qd qd sp̄dat ad officium
suū et ille trāsgredit̄ p̄ceptū. pōt euz excōicare
sine alia citatiōe vel monitiōe qz iā hēt eū in
otūacia et vide p̄ eū ibi i vltia colūna. **E**t vi
de formā citādi q̄ ad excōicatiōez ferēda p̄ tre.
nōbilē iūda glo. i. c. otūacōez de sen. excōi. li.
vi. **E**t puto q̄ ad ter. n̄m posse satis hāc p̄mā
solutiōez tolerari. qz ex q̄ f̄m erat notoriū nō
req̄rebat cāe cognitio et sic p̄ oīs nec factū iu
dicialē vt i. c. qm̄. de si. p̄sbi. id sufficiebat illuz
admonē eī iudicialr vt se emēdaret q̄ cū non
fecit potuit excōicari. **P**ro h̄ facit. c. nouit. de
iudi. vbi dicit q̄ si peccator nō audit ecclesiāz

debz haberi p̄ ethnico et publico. i. excōicari
vt ibi et. q. i. si peccauerit. facit qd le. et nō. in.
c. dilecto. de sen. excōi. vbi vide p̄ doc. **S**eda so
est q̄ apls illū r̄quisiuit p̄ p̄. et nō hāc so. facit
enī p̄ his q̄. s. dixi vt nō sit necessaria citatio
ad excōicatiōez audiēda. **T**ertia so. q̄ req̄siuit
illū p̄ apollinez discipulū suū. **N**ō hāc so. ex
q̄ hēs iudicez posse citare p̄ familiarez suū. **P**ro
hoc facit qd nō. in. d. c. cū dilecti. de do. et otu.
et p̄ **Bar.** i. d. l. iuste. et f̄cit ter. i. d. c. si ep̄la. qd i
telligo dūmō ostet iudicez illi hoc iūrisse. **J**ō
pōt fieri omissio cū iris iudicis. facit. c. p̄vde
tiā in p̄n. de offi. dele. **E**t hāc vltimā so. glo. se
quūt hic **I**nno. et **T**an. **H**osti. dicit q̄ licz nō/
tari⁹ q̄ ad satisfactiōez vt r̄stitutiōez faciēda ab
sēs et irredētus possit d̄nari nūq̄ tñ excōica
bit nisi monitiōe p̄missa vt in. d. c. sacro. et ho
die debz excōicari in scriptis vt in. c. i. eo. ti. li.
vi **J**ō cū h̄ loq̄mur de excōicatiōe d̄z l̄ra cum
suppletōe legi. **A**lii d̄o dicūt f̄m cū nllz abntē
d̄nandū nisi ht̄ otuā. iij. q. ix. p̄ totū. **E**t quō
et qñ iudex. p̄ totū. ff. q̄ snie sine app. re. li. i. s̄ itē
cū ex eo edicto. **U**ñ null⁹ q̄tūcūz notorius
sine citatiōe et monitiōe d̄nand⁹ est **E**t h̄ fatet
Hosti. iustius et tuci⁹ **T**ū qz mlti dicūt noto
rii qui nō sūt i. eo. d̄sultit. qz notori⁹ qñz habz
legitias exceptōes que sūt admittēde de offi.
dele. ex p̄te et **T**ū qz oīs d̄nand⁹ maxie nimis
accelerata odiosa ē i. c. cū bertolo. de re iudi.
Aduerte tñ qz in h̄ iura vñr varia et doc. opi.
vt plene nō. i. d. c. vñ. de coha. cle. et mu. et i. c.
ad n̄ram. iij. de iureiurā. et vtrōbq̄ dixi. **S**ed
excludē vt sp̄ in visuz fuit cū q̄rif an i notorijs
req̄rat cita⁹ q̄ a lo. i alijs sūijs a cētura eccle
siastica a i cētura eccl̄astica. p̄mo casu si f̄m ē
ita notoriū q̄ certū ē abntē defēssionem non o
petere nō req̄rit de nēitate citatio sic intellr. c
cū oli. de re iudi. et c. bōe. el p̄. de elec. et l. ij. s. q̄
si de frumētaria. ff. de admī. rep. ad ciui. p̄tūz
et l. i. d̄. sustiū. ff. de his q̄ no. i. fa. et vtrōbq̄ per
Bar. f̄cit ter. et ibi p̄ **I**nno. i. c. q̄nto d̄ trāssa. p̄/
la. **A**ut dubiū ē an abntē possit opetē aliq̄ ex
cusatio et req̄rit citatiō apls nō vñ sūia. sic itellv
ge. c. si. de of. dele. li. vi. et **I**nno. i. c. tua. d̄ coha.
cle. et mu. et sic reducās ad d̄cordiā opi. d̄trari
as. **I**n sūia d̄o excōis sp̄ credo admonitiōez
opetētē debē p̄cedē qz vt. s. dixi excōicatio fertur
rōne otēmp̄ vt i. c. ij. de offi. li. vi. **J**ō oportet
admonitiōne debere p̄cedere qz p̄mo nō oīstet
de otēptu id dicit q̄ nunq̄ fert excōicatio ab
hōie n̄ rōne otūmacie vt nō. glo. in. d. c. ep̄i. **I**n
alijs d̄o sūia est pene pmulgaroria vñde
cū iam ostet d̄ delicto frustra fieret admonitō
cū p̄niaz nō desinat eē nocēs vt. l. penl. ff. vi.
q̄s se corrigat vt in. c. i. de sen. excōi. li. vi. et xi.
bo. rap. **E**xcoicatio autē est medicia et fert vt

q. in. audi. deniq. **D**ebet ergo prius req̄ri
vt appareat an velit se emendare

Hec **C**asus Si corā iudicē
ce a q̄ in vna cā appel
laui possū i alia uenire n̄ eū recusē
vt suspēdū n̄ nō dicit **N**ō p̄ q̄ appellō sus
pendit iurisdictōez iudicē. i eadē cā dūtaxat i
q̄ est appellatū. nō at q̄ ad aliā cām p̄sus se/
patā. **E**t sic nō casū in q̄ iudicē. iurisdictō q̄
ad q̄o ē suspēsa resp̄cu certe plone. n̄ q̄ ad q̄o
remanz i suo eē n̄ ē vera rō decidēdi qm̄ gra
uamē ē imediata cā appellōis qd̄ grauamē
nō uringit resp̄cu aliaz cāz n̄ iō nō h̄z suspē
dere iurisdictōez iudicis i aliz cāis. **N**ō z̄
quē posse appellē ad r̄ndēdū eodē tpe corā di
uersis iudicib⁹ i diuersis tñ cāis **N**ā i cā ap/
pellōis litigabat h̄ corā iudice ad q̄. n̄ d̄ no
no p̄t accusari vel ueniri corā iudice a q̄.
Nō z̄ ex fine lre q̄ dispō h̄. c. v̄dicat sibi lo
cū et. i. delegato **P**one ex. cāe varie n̄ dicit
se fuerūt omisse delegato. fuit p̄sus vna ince
pta n̄ ab ea appellatū. certe ea p̄dēte p̄t ue
niri i aliz corā eodem. v̄ pendente appellōe
i vna finge nouā lraz ipetratōz sup alia
Op. n̄ v̄ q̄ p̄textu p̄dētie appellōis nō pos
sit iudicē a q̄ tāq̄ suspēdū recusare. h̄z si eū
grauabit p̄mptū remediū appellōis vt dic̄
ter. in. l. vna. ff. apud eū a q̄ apel. **S**oluit
gl. i. q̄ otrariuz p̄ce f̄m̄ leges f̄m̄ q̄s iudices
nō ita defacili recusantur. qd̄ h̄ d̄ p̄cedit ex
dispōe canonica. qd̄ tñ ē limitatōū put le. et
nō. f. e. p̄soluit. vt. l. in crie māifesto nō possit
iudicē r̄cusare p̄textu appellōis p̄dētie **H**ac
so. glo. q̄ fuit Lau. expressius tenuit **H**of. q̄
aliud f̄m̄ leges n̄ aliud f̄m̄ canones qd̄ de/
clarabat **H**of. vt sic leges restīgūt appellō
nes ita n̄ r̄cusatōes f. e. sup eo. **S**z certe hec
rō nō est vera saltē i delegatis qz illi facili⁹
recusant d̄ iure cili q̄ canonico vt p̄bat i. c.
cū spālī. n. c. z̄. req̄ris f. e. n̄ in. l. aptissimi. **C**.
de iudicis. **N**ā de iure cili p̄nt inuistide re/
cusatī etiā n̄lra cā exp̄ssa dū tñ nō appeat re
cusatio calumniosa vt in iurib⁹ p̄all. **S**z de
iure canonico op̄ ē allegatē n̄ pbare pbabi
lē cāz vt i dēis iurib⁹. **S**cd̄az lec. posuit **J**a.
q̄ lex otraria loquit i ordinario. ista decre.
in delegato. **E**t exponit tex. ibi iudicis. i. de
legati n̄ ibi alioqn̄. i. si non sit delegat⁹. n̄ ibi
maxie p̄ tñ. **S**z hec lec. rep̄bat f̄m̄ **J**o. an. f.
e. p̄soluit. q̄ in ordinario lo. **I**te dicit q̄ satis
rep̄bat h̄ in si. nō extozq̄do lraz **T**ertia lec.
ponit p̄ **J**no. vt possit iudex recusari nō ex
sola appellōis p̄dētia h̄ ex alia iusta causa.
Quarta ponit p̄ eūde vt p̄cedat iste tex f̄m̄
iura antiq̄ f̄m̄ q̄ licebat sū cā appellare sic eē
recusare **Q**ntā lec. p̄oit **H**of. vt tex iste itell̄

gat appellōe p̄dēte. lex d̄o loq̄t ea finita **P**e
rta po⁹ p̄ eūde vt otrariū p̄cedat qm̄ iudex
nō recep̄ appellōez n̄ h̄ n̄ eo. c. p̄soluit n. e.
accepta qm̄ iudex r̄cepit n̄ p̄bauit ad h̄ f.
e. c. sepe. n̄. s. d̄ offi. dele. c. pastoral. f. p̄. n̄ eēte
iste d̄tinēt d̄inatōez **S**eptiaz lec. po⁹ **J**o. an.
dicit q̄ sola p̄dētia appellōis nō f̄cit iudicē
cē r̄cusare vt suspēdū absurdū eī eēt cū ex sa
do meo n̄ a nuda mea volūate p̄ce appellō
forte ex s̄ta cā n̄ ad h̄c finē itēda vt effugēz
n̄ impedire iurisdictōez iudicē. mei **J**o. d̄i q̄ sic
i aliz recusatōib⁹ sic n̄ i ista recurre ad ar/
bitros qd̄ nō erit sū satis pbare p̄dētiā
appellōis imo h̄eo n̄ce pbare vitatē graua
m̄is q̄ pbato arbitri p̄nūciabūt illū suspēdū
n̄ demū ad aliū finē. l. ad reuocatōez graua
m̄is h̄eo pbare idē corā iudice appellōis. n̄
ē h̄ nouū. s. d̄ testi. veniēs. n̄. n̄ d̄ testi. spol. lo
licite **I**te f̄m̄ eū nō ē satis ad r̄cusatōū iudicē
cē pbare grauamē ex re tñ qd̄ appeat nō fu
ille ex mēte. h̄ i cā appellōis suffic̄ pbare gra
uamē ex re vt nō. p̄ eū f. eo ex pte **H**anc lec.
Jo. an. seq̄t h̄ d̄o. **A**n. n̄ cōit mo d̄niores seq̄/
tes **J**pe tñ d̄o. **A**n. alr̄ r̄fert d̄ca **J**o. an. q̄ ipe
intellexerit iudicē meo. **D**i. eī referēdo q̄ ad
obtinēdū i cā reuocatōis non sufficit pbare
grauamē ex re tñ. i. grauamē re ipsa h̄ o3 q̄
p̄bet grauamē ex mēte. i. q̄ ex p̄dōito graua
uerit. sic etl. refert n̄ seq̄t **B**ar. i. d̄ca. l. vnica
Sz p̄ certo **J**o. an. n̄ sic lo⁹ h̄ lo⁹ vt r̄quirē q̄
ū appeat grauamē ex re tñ. nō eī req̄rit vt
p̄bet q̄ ex mēte p̄cessit h̄ q̄ nō appeat de cō
trario. q̄re puto q̄ i dubio pbato grauāie p̄
sūi d̄eat q̄ ex malo aio p̄cessit qz i malef̄cis
p̄sūit mal⁹ ai⁹ vt i. c. i. n̄. qd̄ ibi nō. p̄ **J**no. de
p̄lup. n̄ i. l. n̄a luo. ff. ad. l. acq̄. **A**d idē gl. nō.
i. c. adrian⁹. l. r̄in. vi. q̄ d̄i q̄ p̄sumēdū i micū
illi⁹ q̄ salutare vult **E**t itelligo illā glo. qm̄
erāt soliti se salutare. v̄ salutat ab alio n̄ ille
n̄ vult r̄ndē. f̄cit qd̄ nō. glo. i. c. cū sup d̄ offi.
dele. **E**t h̄ac s̄niaz ex p̄sse rep̄io s̄tire glo. p̄ri/
mā. n̄. q. vi. h̄ eē. n̄ i. c. p̄soluit f. e. **C**oclude ḡ
q̄ d̄ iure canonica n̄ sufficit pbare appellōis
p̄dētiā ad effēz r̄cusatōi iudicē a q̄ i alia cā
h̄ ē n̄ce pbare grauamē n̄ solū re ipsa h̄ eē ex
p̄dōito **S**z i dubio dico p̄sumēdū malū aim
h̄ si apparēt ex d̄ictur. iudicē grauasse nō ex
mēte h̄ n̄ sufficiet qz suspicio s̄uat sup iniq̄
aio nō aut sup grauāie vt nō. i. d. c. cū spālī
n̄ sic itelligo **J**o. an. h̄ **A**n at hec p̄cedūt de
iure ciuili d̄stiguo sic. qz a loqm̄ in delega
to n̄ p̄t recusatī etiā ex nuda volūate d̄imō
recusatio nō appareat māifeste frustratoria
vt nō. i. l. aptissimi. n̄. c. cū spālī. p̄all. et sic nō
o3 q̄ p̄bet etiā realitas grauam̄is. **A**ut lo
qm̄ur i ordinario n̄ puto q̄ oli non poterat

recusari magis ex hac suspitione qz pdebat ap-
pellatō q̄tūcūqz pbaret realitas grauamīs
p̄ ter. illi. l. vnice. qui p̄suppōit offēsiōez et tñ
denegat recusatōez reodēs cāz qz p̄t̄ denuo
appellare. 7 p̄t̄ eē illi. dēciōis rō. qz oīi ordi-
nari. nō poterat de iure ciuili r̄cusari vt nō. i.
d. l. aptissimi. 7 bñ facit ter. dīde. l. vnice. Ho-
die hō p̄uiliū est vt possit peti ad iudicē. nō autē
p̄t̄ i totū r̄cusari vt i auct. h. hō d̄tigerit. C. de
iudi. nō. i. d. l. aptissimi. q̄re puto q̄ etiā hōdie
de iure ciuili poterit p̄bato grauamie modo
p̄uidēo peti ad iudicē. f̄m qd̄ d̄r in p̄alle. auct. h. hō
d̄tigerit. Et sic limito illā. l. vnica. Et h̄ pl̄ pla-
cēt q̄ qd̄ ibi voluit Bar. q̄ v̄r velle idēz fuisse
7 eē hōdie de iure ciuili qd̄ de iur̄ canōico vt
p̄bato grauamie ex p̄posito possit iudex r̄cusa-
ri. Mouet qz h̄ p̄bato p̄bat iūria d̄balis seu
real̄ p̄pter quā p̄t̄ appellari f̄m op̄i. Pla. C. e. l.
si q̄s puocatiōe. q̄ appellatō p̄t̄ iūria hēt ipe
dire iurisdiōd̄z iudicē. in alia cā vt. C. si q̄cūqz
p̄oi. pe. l. vna. 7 ita s̄c̄re refert guil. de cūno. i.
l. ab arbitrio. ff. qui satisda. co. S̄z certe dīda
sua i h̄ mīhi nō placēt nā i. l. si q̄s puocatiōe. de/
uoluit iurisdiōd̄z soluz ad illā cāz vt ibi nō. p.
gl. 7 bar. h̄ nos loq̄mur h̄ q̄ ad alia cām. Nec
ob. l. vnica. C. si q̄cūqz p̄oi. po. qz illa. l. poit ca-
sū sp̄alez vt ibi cōit nō. 7 dico i. c. cū sp̄ali. 7 e. vt
d̄z itelligi q̄n iūria fuit allata a iudice etiū d̄i
cialr̄ p̄cedēte sec̄ si iudicialit̄. d. l. vnica. ff. ap̄d
eū a q̄ ap. 7 vide in ar. qd̄ nō. glo. i. c. p̄ntiū vñ
q. i. S̄z iur̄ p̄ocā q̄ro qd̄ si appellatō fuit d̄tūar
i appellatōe p̄sequēda nūq̄d poterit d̄tute illi.
grauamīs iudicē illū in alia cā r̄cusare. Sol.
tan. vin. et Inno. tenēt q̄ nō qz sic talis d̄tūar
nō appellat ita nec recusat. S. c. pr. 7. 7. e. sup. eo.
n. qd̄ ē nōndū. Pro limitatōe h̄. c. do. an. dīc̄
q̄ d̄tūacia i nō p̄sequē nō p̄pellit sp̄ ab appel-
latōe iur̄ nō. 7. e. c. dīredē. Nū putat q̄ eo casu
q̄ poterit appellare nō tollet r̄cusatō h̄ p̄betur
grauamē 7 poterit ad aliū finē grauamē ostē-
dere licz nō possit appellatōez p̄seq̄ ar. 7. de sen-
excōi. l. 3. li. vi. Ego puto q̄ indistīde poterit
iudicē recusare p̄bato grauamē mō p̄dōo līz
appellatōez deseruerit qz vt d̄xi recusatio fun-
dat̄ sup̄ malo aīo iudicis h̄ mal̄ anim̄ si mu-
tat̄ p̄ d̄f̄tione appellōis. Nū līz p̄ d̄f̄tionez
sūa trāsiuerit i rē iudicatā vt nō audiat am-
pli. volēs appellōez p̄seq̄ tñ bñ poterit adou-
cere grauamē ad aliū finē. l. ad iniquū iudicē.
aim p̄bandū ar. i. c. veniēs. ij. d̄ testi. 7 d. c. līz.
de sen. et. lī. vi. p̄bat p̄ s̄le. l. 3. enī q̄s a sūia non
puocauerit tñ postea poterit agē oīa iudicē
qz maliciose vel p̄ imprudētā d̄demnauit eū
insti. de obli. q̄ ex q̄i delict. na. i. p̄n. Dec. ob. sibi
exceptio rei iudicate a q̄ nō est appellatum qz
alie sūt p̄sone inter q̄s nūc agit iudex 7 ps. et
alie int̄ q̄s p̄mo agebat. Itē mō ad aliū agif

qz ad interesse 7 alias penas 7 ad aliud p̄mo. f.
ad rē q̄ petebat h̄o tenuit Inno. i. c. sac. d̄ sen.
et. 7 gl. in. c. pastoral. 7 qz h̄o. i. fi. de offi. dele.
7 Bar. i. l. i. ff. e. ti. f̄c̄it qd̄ ipe nō. i. l. fi. ff. de va-
rijs 7 exord. 29. **Al̄** q̄rit qd̄ fiet d̄ istis cāis
nouit mouendū r̄cusato iudice. Sol. d̄ gl. q̄ iu-
dex r̄cusat̄ d̄legab̄ eas Tu d̄ de h̄ vt d̄xi i. c.
si q̄s oīa d̄c̄icū. d̄ fo. op. 7 plē tāgā 7 e cū sp̄ali

S **In duobus** Casus Supior
ad quez tu ad-
uersari. appellat si ignorat te sup ead
cā ad sedē aplicā appellasse te volentes sparē
excōicare poterit h̄ p̄mo. A cū iudice q̄ nō ē
de tp̄ali iurisdiōcōe eccl̄ie nō appellat ad papaz
h̄z. v̄s ad finē. **Del** sūma p̄ncipalr̄ 7 clari.
sic. si a iudice inferiori vn̄ appellat ad papam
ali. ad inferiorē tenet appellatō ad papā sparē
ad citatōez iudicē inferiori saltē allegatur ap-
pellōez suā als valebit p̄cess. a mīozī si scie-
rit appellōnē interiectā ad papā. duo sūt dīda
z. m̄ ibi deniqz it̄. **Mō** p̄mo q̄ ab eadē sūia pos-
sunt ambe p̄tes appellāe qd̄ intellige si vtraqz
ps̄ sentit se per sūiam p̄grauari. d̄cordat. c. 1. a/
p̄nucius. 7. c. r̄p̄naldus. de testa. 7. s̄. d̄ excep.
significauerūt. Excipe nobilem casum. l. oēm
honorē. C. q̄n puo. nō est neces. 7 qd̄ dicat ille
tex. d̄xi in. d. c. significauerūt vbi plene exaia
ui. **Mō** z. q̄ si ab eadē sūia diuersi ad diūsos
appellāt. Appellō interposita ad maiorē iudicē
elidit appellōem interpositā ad minorē iu-
dices d̄mmodo de ea excipiat corā minorē vel
alias nota sit iudicē 7 h̄ indubie si iudex ma-
ior sit ipe papa quo cāu loquit iste tex. Quis
at si appellat ad aliū supiorē circa papā Ho-
stien. sentit hic qd̄ idem. ponit tñ ex̄m in legato
allegat. S. de off. iudi. dele. c. i. **Idem** h̄e. i. c. e.
7 nūc tradem. 7. qd̄ si a sūia Ego dico hunc
tex. p̄cedē i q̄libet supiore ad quem p̄t̄ omissō
medio appellari. Eadē enī ē decidēdi ratio cū
enī vna 7 eadē appellatō tradari nō possit co-
rā diuersis iudicibus oīz vt appellō interposi-
ta ad maiorē p̄ualeat 7 q̄ fuit interposita ad
minorē ar. opti. i. c. per hoc. 7 quid ibi nō. de
here. lī. vi. 7. l. oīa pupillū. ff. de re iudi. Et iō
qd̄ d̄m est in legato p̄cedit si p̄supponim̄ ad
eū posse omissō medio appellari. de quo dīcēd̄
vt nō. in. c. i. 7. c. q̄ trāllariōz. de offi. deleg. Si
autē est tal supior ad quē non p̄t̄ omissō me-
dio appellāi tūc p̄ualeat appellatō interposita
ad minorē ad quē gradati 7 legitie fuit appel-
latū de quo dicendūz vt nō. in. c. dilecti. 7. eo.

Mō z. valere p̄cessuz iudicis c̄o iurisdiōd̄z
elidi poterat si p̄ exceptionē nō fuit elisa de q̄
per Inno. in. c. ceterz de rescrip. **Mō** 2. et te-
ne mētī q̄ si iudex scit se non h̄re iurisdiōd̄em
in certo casu vel scit se non debere p̄cedere qz

hęc cā de facili elidibile n̄ v3 p̄cess^o ostra absē/
 tez etiā si sit otuācie punitiu^o ad hoc vide qđ
 nō. **Inno.** i. c. ij. de vila. Facit lex nō videt lati
 rare. ff. de iudi. et l. ij. i. ff. si quis i ius vo. n̄ ie.
Sec^o autē si iudex ignorat qđ tūc valz p̄cessus
 saltē q̄ten^o p̄uit otumaciā. ad **h. l. i. ff. si qđ ius**
 vi. nō ob. c. sup. lris. cuz ibi nō. de rescrip. 7. l. si
 qđ ex aliena. ff. de iudi. **Nō** in. s. deniq. qđ gra
 uat^o corā iudice seclari nō p̄t iniusticiā illā p
 viā appellōis deferre ad papā 7 ad **h. solz qđ**
 vie allegari iste ter. hęc sēit gl. nō. i. c. qm̄. x. vi.
 qđ ab impatore nō appellat ad papā. **Et** tu
 vide ad limitationē nōbile dēm **Hosti.** i. c. cū
Job. d. fide istru. vbi dicit qđ deficiēte supio
 re sp̄ p̄t ad papā appellāi. **Et** p̄ ocozdia allego
 dēm nōbile **Inno.** i. c. l3. ex suscepto. de. fo. ope.
 vbi dicit qđ vbi nō repit supior de iure vel de
 scō p̄t p̄ adiri. **Pro** h̄ sēit illa cōis canonista
 rum opi. que habet vt penes papam sit p̄tās
 epaliū saltē hitu de qđ plene dixi in. c. nouit. de
 iudi. **Nō** deficiēte supiore v̄t qđ possit illū ha/
 bitū deducē ad adū sic illam exercet i cāis ar
 duis etiā supiore nō deficiēte vt ē casus nōbil
 i. c. p̄ hūani. de hōi. li. vi. **Hęc** tñ p̄tō limitan
 da in grauib^o 7 dubijs articlis vt singularit
 v̄t sentire **Inno.** i. c. cū te. de re iudi. p. c. per ve
 nerabilē. qđ si. sūt le. 7 hęc nō tradaf obliuioni
 7 vide qđ dixi i. c. nouit. de iudi. et i. c. fi. e. ti. **7**
Nō etiā singlariter ar. optimū 7 qđ expressū in
 ter. qđ i terris sbiectis tempali iurisdicōi ecclie
 debet etiā inter laicos seruari canones et nō
 leges ciles. data inter eos discordia hoc p̄bat
 iste ter. h̄ mō inducēdo. **De** iure ciuili regla
 riter nō appellat an̄ sn̄iaz vt i. l. an̄ sn̄ie tps. **E**
 qđ app. nō. reci. 7. l. ij. ff. e. 7 qđ le. 7 nō. 7. e. c. sup
 eo. 7 tñ i terris ecclie p̄t an̄ sn̄iam appellari vt
 h̄ qđ de iure canonico liz appellare indistinde
 ab oī grauamie vt i. c. de appel. 7. c. sup. eo. 7. c.
 debitus. 7. eo. **Preterea** p̄bat h̄ iste ter. 7 aliter
 omisso medio de iure cili nō appellat etiā ad
 p̄ncipē. l. impatores. i. ff. e. ti. **De** iure dō ca/
 nonico appellat saltē ad papam omisso medio
 vt i. c. ad rōnam. ij. q. vi. 7. c. cūda p̄ mūdū. 7. c.
 p̄ venerabilē. ix. q. iij. **Et** istud ius canonicuz
 seruat h̄ i terris ecclie qđ a cili iudice p̄t appel
 lari ad papā de qđ vide i. c. l3. ex suscepto. de fo.
 ope. **Et** hęc oclusionē p̄dēam vt canones pre
 ualeāt i terris ecclie etiā iter laicos t3 h̄ **Host**
 7 sequit eū oiter doc. **Ex** his infero ad vnū
 nōbile dēm qđ i terris ecclie non valz statutu
 laicoz ostra ius canonicū sic nec statuta cleri
 coz de qđ dic vt pleni^o dixi i. c. qđ dēicis de fo.
 ope. **Ultio** nō. valē osuetudinē vt de seclā
 ri iudice appellet ad ecclesiasticū q̄nimo ex osue
 tudine p̄t introduci vt laicus possit cōueniri
 etiā corā ecclesiastico **Vide** glo. i. c. ff. clericus.

laicū. 7. c. ex trāsmilla. de fo. ope. 7 qđ vtrobiq̄
 v̄t. **Senio** more solito ad glo. 7 p̄me due
 sūt faciles. **Tercia** opponit ostra ter. v̄t ei qđ va
 ta ignorātia iudicis nō v3 valere efcatio qđ
 appellō p̄cedēs impedit illi^o vires vt i. c. p̄ tu/
 as. 7. e. **Itē** p̄ appellōez iste desijt eē iudex g^o ic.
Soluit gl. qđ istud v̄tigit p̄pter otumaciā. **De**
 buit enī ire 7 allegare p̄uilegiū suū. **Aduerte**
 qđ gl. h3 bonā mētē h̄ fōrliter nō soluit otrariū
 h̄ v̄t fōrlitus qđ otrariū loquit i sn̄ia efcacōis
 lata a iudice a qđ qđ nō t3 cū ip̄sus iurisdicō sit
 suspēsa p̄ appellōez vt i. c. h̄ a iudice. 7. c. nō so/
 lū. 7. e. li. vi. h̄ at loqm̄ur i efcacōe lata a iudice
 ad quē. qđ h3 iurisdicōez vigore appellōis liz il
 la iurisdicōio possit elidi 7 euacuari p̄ exceptō
 nē appellōis interpōite ad papā h̄ iste nō exci/
 pit iō sibi imputandū 7 d̄ h̄. l. lat^o i gl. i. d. nō
 cognouerit. **Nō** bñ hęc gl. qđ citat^o non tenet
 oparē ad allegandū p̄uilegiū suū si notoriū ē
 iudicē nō h̄re iurisdicōez vel h̄re elidibile i cā
Cōcordat glo. i. cle. pastoraf. s. p̄isana de re iu
 di. 7. i. c. veniens. de accusa. 7. iij. q. ij. si ep̄s. 7. i.
Aliqđ tāgā **Et** gl. opp. ostra p̄dēa 7 ostra ter. v̄t
 enī qđ efcatio lata p̄ inferiorē iudicē non deat
 tenere qđ iste qui appellauit ad inferiorē obti
 nuit sn̄iaz ostra abntē dolose tacēdo appellōez
 interpōitā ad papā g^o nō v3 p̄cessus seu sn̄ia
 vt i. l. si p̄tor. s. marcell^o. ff. de iudi. vbi patz qđ
 sn̄ia lata ostra abntē p̄ falsas allegatōnes p̄t
 tīs nō valz. **So.** doc. m̄scuz instāt 7 p̄pter diffi
 cultatē m̄e intricate p̄cedūt **Ego** p̄us speci
 fice r̄h̄debo ad otrariū vt h̄eat clare intellēs
 c. p̄ modū reallumā mām p̄ q̄tuor mēbra **Di**
 co enī qđ illa. l. loq̄t qñ qđ p̄stas allegatōnes
 obtinuit sn̄iaz ostra abntēz h̄ h̄ nllaz falsitatē
 allegauit h̄ tñ tacuit appellōem aduerse p̄tis
 quā nō tenebat exp̄mere qm̄ liz impetrās nil
 debeat tacere qđ h̄eat mouē p̄ncipē i otrariū
 vt i. c. postulasti. de **Rp.** **Dars** tñ non tenet in
 iudicio allegare ius alteri^o p̄tis. **Dam** cū isti
 sine inuicē aduersarij nō tenet vn^o p̄ponē ius
 alterius vt h̄ nōbilr p̄bat 7 t3 nōnter **Inno.** 7
 oiter seq̄tes 7 sic nō p̄t dici sn̄ia lata dolo p̄t/
 tīs. **Et** pl^o sentit **Inno.** h̄ qđ etiā in p̄ncipali te
 nuisset p̄cessus gest^o ostra abntēz qđ satis plz
 qm̄ appellatō detulit iurisdicōionez illi iudici
 inferiori licet elidibilez p̄pter auctē supioris
 ad quē fuit etiā appellatū. satis g^o ē qđ nō fuit
 debito tpe elisa p̄ ocludū exceptōnis. **Et** his
 paucis h̄et ver^o 7 apt^o intellēs hui^o. c. 7 optia
 limitatio ad illā. l. si p̄tor. et vide nōbile litati
 onē ad istū ter. quā ponit **Inno.** i. c. fi. de accu
 vbi dicit qđ si iste aduersarius dolose tacuissz
 appellatōnē non valuisset p̄cessus p̄ dēam. l.
 si p̄tor. s. marcellus. qđ intellige vt i. dīcam.
Hinc distinguit hic **Inno.** 7 bñ qđ vbi quis

accessit ad iudicē apellois et falso dixit se ap-
pellasse vel dolo tacuit apelloi quā fecerat se
renūciasse qz tūc pcessus nō teneret vel saltez
rescindere vel p ditionē sine cā vel p restōez
in integz ex clausula gnali vel p qrelaz falsi.
vt. o. l. si ptoz. Et vide ad hāc qōez Archi. i. c.
rōna s. si s. o. j. e. l. i. vi. et Huil. in spe. de cita. s. i.
s. itē pone. et ad mām vide Jo. an. in rfa scienti.
ti. de re. iur. l. i. vi. in incu. Et p Inno. in. c. ij. de
dila. Anū tñ dēm tene sp mēti qd ponit Inno.
b. et in. d. c. ij. dicēs q si abūti opetebat exceptō
decliatoria vlt pemptoria et fuit abūti otuma/
ciē nō audir illā volens pponere. n̄ veniat eo
tpe q si fuisset pns illā possz pponere. Rō ē qz
otumacia facit eū pntez de do. et otu. c. verita/
tis. nō ergo v3 eē melioris ditionis otumar
q̄ obūti s. si fuisset pns et debito tpe nō excep-
set nō audiret ampli. vt i. c. pastoral. de excep.
l. ij. C. sen. rescī nō poss. ita nec si fuit abūti otu-
maciē qd intellige siue pns sciat exceptionez
opetē abūti siue nō. qz nō tenet vt dixi ius sui
aouersarij allegare. Nā aduersarij tacēdo vñ
iuri suo renūciare. id dixit Inno. b. q si postqz
is q appellauit ad archyepm incepit litē pleq
corā eo opreat adūfarij q appellauit ad papā et
otumaciē renūciē opare coram archyepo. et ad
impediēdū pcessū dicat se appellasse ad papā.
nō ē sup h̄ audiēdo sic nec audiret si in pces/
su sp pns fuisset et h̄ tacuissz qz q abest otuma-
citer nō minor ē pntē. vt in auē. vt oēs obe. iu-
di. s. si autē. coll. v. Et reassumēdo totā mām h̄
et alibi tadā. opediōse tñ expediēdo cū querit
an valeat pcessus gest. otra abūtem cui exce-
ptio ltima opetebat. facio vt pōixi qreuz mē-
bra a enī iudex nllam in ditate hēbat iurisdi-
ctiōnē in illa cā. Aut hēbat elidibile tñ p exce-
ptionis oñidū. Aut iudex hēbat iurisdiōnez
h̄ pnti nō opetebat ius agēdi. Aut opetebat
ius agēdi h̄ elidibile p exceptionez aduersa-
rio opetētē. Primo casu si iudex scit se iurisdi-
ctiōnē nō h̄re. nō valz pcessus nec sup pncipa-
li nec sup otumacia vt satis pbat h̄ a otrario
Facit lex. ij. in fi. ff. si qz in ius vo. non ie. et. l.
si ptoz. s. si. cū nō. ibidē ff. de iudi. et p Inno.
in. d. c. ij. de dila. et Jo. an. in dīda regla scienti
in incu. Si vero iudex ignorabat. et tūc aut
ps pns etiā ignorabat defectū iurisdiōis qd
litis erat pbabil ignorātia et tūc valz pcessus
otumacie punitiu. vt in. l. ij. ff. si qz in ius vo
et in. l. i. ff. si qz ius di. nō ob. et. l. si qz ex aliena
ff. de iudi. et nō. in. d. rfa scienti. Sed sup pnci-
pali nō valet pcessus exq̄ i veritate nō hēbat
iurisdiōez h̄ pns pnuiciasset se iudicē opeten-
tē vt nō. Inno. in. d. c. ij. de dila. et Jo. and. i. di-
da regla scienti. et nō p aliqz in. c. i. de rescrip-
li. vi. et. c. sup lris. co. ti. Aut pars pns sciuit

defectū iurisdiōis tūc dico q̄ in pncipali non
valet pcessus. exq̄ dat in iurisdiōne defectus
C. si a nō ope. iudi. p totū et in. c. ath. clerici. de
iudi. psertim qz ps scientē corā illo litigādo vñ
def in dolo et se ipsā decepisse. ar. in. o. l. ptoz. et
lis q. se obtulit. ff. de rei vēdi. S3 pcessus otu-
macie punitiu valz ppter ignorantia iudicis
pbabile q̄ten nō oernit omodū ptis. ar. b. et
i. l. ij. i. ff. si qz in ius vo. h̄ q̄ten oernit omodū
ptis pura i missiōe ex pmo vel z. decreto tē
nō valz vlt saltez ppter suā sciaz venit reuocādo
Ad h̄ qd nō. Inno. i. c. ij. de dila. et Jo. an. i. c.
dilez. ij. de pbe. et Cal. i. c. ad pbandū. de re iu-
di. vbi nō. q litigās scientē corā efcato tolera-
to nō v3 aliqd omodū reportare. An pcessus
v3 retradāi q̄ten venit i sui fauore Et pōicis
infert ad intellēm isti. c. Si enī teneam q ap-
pello in pposita ad papā ipō iure nō impediāt
iurisdiōis trālationē in aliū supiorē ad quē
alia ps appellauit h̄ op. ē exceptiōe. tē dicēdo
vt. s. dixi et dicā i se q̄ten mēbro. Si at te opi. q
ipō iure ipediāt iurisdiōez respēu inferiori. iu-
dicis tē nō valēt pcessus sup pncipali. Do An
erpsse n̄ eligit. h̄ Inno. vñ sentire q op. sit exce-
ptione qd n̄ pl. qz q̄libz ē opetēs iudex p
appelloez. An exq̄ p̄ ex certa scia nō aduocat
ad se cāz valebit pcessus corā vtroqz n̄ excipiat
vt i filib. t̄mis voluit Inno. i. c. cū M. d. oñitū
Menio ad z. mēbz. i. cū iudex hēbat iurisdi-
ctiōnē h̄ elidibile p exceptiōis oñidū in q̄ dico
q si iudex sciebat nō t3 pcessus. vt i de pastoral.
s. pilana. de re iud. fēit. l. n̄ vñ latitare. ff. de iu-
di. et nōnt pōit Inno. i. o. c. ij. de dila. optie fēit
iste tex. a otrario sensu pmissū intellēm. Si vñ
iudex sciebat se h̄re iurisdiōez h̄ ignoābat im-
pedimētū tē siue ps ignoābat siue sciebat t3
pcessus tā otumacie punitiu q̄ sup pncipali vt h̄
nō ei te ps allare iura ptis aduersē. Forte ei
voluit illi rnuiciare et i h̄ cāu itelligo istuz tex
post Inno. nisi forte dolose subtriciussz iura al-
terius partis quia tunc non teneret pcessus
ad sui omodū vt notanter voluit Inno. i. pal.
c. si. d. accu. et dixi. s. P̄dicta videntur etiam
de mēte Post. q̄ h̄ elem rram posuit dicēs q si
iudex fiat se nō iudicē vel n̄ tēbē pcedē et pce-
dit n̄ valebit pcessus. vt h̄. et. l. i. ff. si qz in ius
vo. i. si. saluo eo qd le. et nō. s. ti. px. ad pband.
Si at sciat se eē iudicē ignorat tñ impedimen-
tū pcessus ex alieno fco pueniens v3 eē pbabi-
lis ignorātia excusata ar. j. d. cle. excōica. mis.
c. aplice. l3 in p̄rio factō nō sit pbabil ignorā-
tia. s. de rescrip. ab excōicato. Nec autē dicit lo-
cū h̄re regulariter. Nāz i casib. in q̄b. appella-
tio etiā frustratoria ad papāz facta defert sta-
tim negociū ad papā in solidū nlls erat pce-
sus archiep̄i q̄tūcūqz ius ignorās sic patere

de appella

dicie i casib' sedi aplice refuatis de q' rmitteit ad no. in. c. vt debitus. de app. 7 dic q' in illis no est pbabil' ignoratia de q' vide qd le. 7 no. i. c. q'uis. de elect. li. vi. **A**d 2^m mebz cu iudex hebat iurisdictioz h' pnti no opetebat ius agen di dic pcessuz no vale h' iudex sciebat vt b. Si aut ignorabat 7 tuc ex q' ps sciebat non tenet pcess' o'ra abntē q'ten' veit i fauore pntis qz fuit i dolo agē sine adde et sic obrinuit sniaz p doli suū dīca. l. p'roz. s. marcell'. **A**d 2^m 7 vl timū cu iudex hebat iurisdictioz nec pnti deficiēbat ius agēdi h' abns erat tutus exceptōe o'ra adōz ptis 7 tuc si iudex sciebat ipedimē/ tū no dēbat pcedē per iura 7 rōnes supi' all. **A**ut iudex ignorabat ps autē pntis sciebat et puto valē pcessū o'ra abntē qz vt. s. dixi non tenet allegare iura pnt' aduerse forā enī vult illis renūciare vt. s. dixi n' dolose s'bticiuiss' vt s. dīcū est. **E**t p' hec hēs hāc māz longe clari' declarataz qz p alios scribētes. **A**ltio hic qro qlit dēat itelligi iste ter. in eo q' dic' vtrāz pte appellasse ad diuersos iudices 7 q' pualz appellatō iterpoita ad papā. **S**o. dicit Inno. q' hec decre. hz locū qn ex snia vtrāz litigatiuz putat se q'uatū. **S**i enī grauato appellante ad archyepm no grauatur dicit et ego appello ad papā vl volo q' appellatō tua agat corā papa no v3 audiri qz no appellati h' appellatis est eli gere iudicē appellatiōis nec no grauatur appel lat vt in. c. vt debit' 7 eo. 7 in. l. oēz honore. **E**. qn puo. no est neces. **N**el f^m euz potuisset hec decre. h're locū i alns casib' f^m atiq' iura f^m q' licebat appellare sine cā 7 optie loquit' iudicō meo maxie i p' itelledu. **P**utat tū do. an. q' si ptes grauāt in diuersis articul' q' cuiuslibet appellatio deuoluet illū articulū ad iudicem suū ad quē fuit appellatū et sic non hēbit tūc locū decretal' hec. **S**z qn appellat a grauamie sup eodē. vt qz petito fūdo fuit reus o'dēnat' i diuidio fundi 7 qlibz ppter h' appellat 7 tūc hz locū qd hic d' vt vna appellatō pualeat et fuit nobil' o'derato nihil tū allegat. **E**go pu to h' pcedē qn qlibz ps dūstīdē appellaret ab articulo sepato qz tot sūt snie qe sūt articuli. l. etiā. ff. de mīo. sec' aut vbi qlibz ps appellaret ab articulo sepato simplr a snia q'ten' facit o'ra eū sicut moris ē. **N**ā tūc dico hūc ter. h're locū qz negotiū i iudicō deducū est vnitū. **N**ā ne otinētia cāe diuidat vnica v3 pualē ap'latō ar. i. c. i. de cā pos. 7 pprie. 7. l. nllī. **E**. de iudi. **I**tē qz adhuc no apparet i q' sit vtrāz ps lesa 7 ita videt' intelligendus iste ter.

Ex ratione. **C**as' Etiaz post bienniu audif ap/ pellās qui p' appellatōz pseq' n' potu' h. d. **N**el sūma meli' fm verioze itellcm. laps'

biēnij no p iudicat appellati q' min' ex cā legi/ tīma ap'lat' audiat saltē p bñficiū r'stitutiōis in itegrū. **P**ōit dīcū cui' rōnez in'ferit. **E**t est hec decretal' valde famosa ppter sui materiā. **N**ō pmo ex ter. f^m aliq's q' tēp' āni siue biē nij currit a die snie h' certe h' no colligit ex ter. imo poti' oppoiti. **N**ā vbi a snia no r'fert ad biēniū h' ad appellatiōez iterpositā. **E**t licz olī i hoc fuerūt disceptatiōes hodie clarū est q' a die appellatiōis iterpoite currit h' tēp' et no a tpe snie vt i cle. sic eo. ti. **N**ō 2°. ibi p ipotē tiaz. qd est vbi generale vt in. c. sciscitat'. de r'scrip. q' qliscūq' fuerit ipotētia pstat tū iustā cāz h'ndi 2^m ānū. 7 vt p iudiciū fiat ipi ap'lat' ti saltē i effectū i 2°. āno 7 p' h' pōvera ppter i. dicēda. **A**ltio no. ibi volum' fm cōez 7 ve riorē itellcm q' vbi volū' iducit dispōnez no uā. **N**ō aut ē vbi pncipalr declatiūū. **V**ide p concordia al' duas gl. nobiles q's mēti teneb. **Q**uaz pma est i cle. vnica. de offi. vi. i vbo vo lum' **A**lia i cle. vna. de rex. pmu. **E**t q' infero q' p' lapsū sedī āni v3 audiri appellās p r'stitu tiōis bñficiū i itegrū. 7 no ipō iure. als papa no fuit vltus vbo volū'. h' vbo declatiūo qd bñ nobis qz facit ad mltā 7 f. laci' dicā. **Q**ue ro qz ter. dic' q' ipedit' pseq' biēniū ppter ipo tētiaz no v3 icurre dīscrimē. de qua ipotētia itelligit ter. **D**lo. r'ndz i pma pte vt in ea pte 7 min' pcedē explicat. **S**z itrat aliaz. q. an data ipotētia in 2°. āno audiat appellās post sedm ānū ipō iure an sit op' petē bñficiū r'stitutiōis in itegrū p illā clausulā generalē si qua mihi iusta cā r'ff. ex qui. cau. ma. p totū. **E**t in hoc r'fert duas opi. 7 v' r'fidē i pma vt no currat tēp'. **S**z vt hēat clare mā hui'. c. que cottidia na est formabo ex ea ser. q. **P**rima nūq' ipedi tus in p' āno dēat idrūter h're 2^m ānū. **S**cdā nūq' ipedit' in 2°. anno dēat h're tūū ānū vel fuet saltē illelus vt tēp' no currat vel sit s'ue niēduz p bñficiū r'stitutiōis **T**ertia nūq' ter min' a iudice pfix' ad psequēduz dato ipedi/ mēto duplicet sicut duplicat tmi' āni a iure i dultū. **Q**uarta qlit p'bet ipedimētū 7 an suffi/ ciat iuramētū. **Q**nta nūq' qdlibz ipedimētū sufficiat siue magnū siue puū ad obrinēduz sedz ānū etiāsi fuit modici tpi'. **S**er' et vltia nūq' elapso p' āno possit iudex a quo cui no o'rat de ipedimto mādare executiōi suā sniaz appellāte vltēri' no citato. **V**erō ad p' mā an ipedit' i p' āno dēat h're 2^m 7 i hac. q. pmitto q' qnq' q's ipedit' ex factō pprio seu ex ipedimē/ to d'cernēte psonā ppriā. **Q**ūq' ipedit' ex factō iudicē. **Q**ūq' ex mixto factō. i. ipi' appellād. et ap/ pellati. **Q**ūq' ex factō appellati tū. **Q**ūq' ex fco tē. **P**rio cau' qn ipedit' fco pprio iusto ipedi/ mto cōit' tē vt ipō iure det 2° ān'. **P**ro h. c. cū

fit. 3. e. 7. b. 7. **C.** de temp. app. l. si. cu. au. ei qui
ibi signat a. Et int. cetera impedimenta no in
pradica vnu qd pōit b. Inno. qm ppter incopi/
am non pnt a pessonē pleq infra annū qd bñ
nōb p his q appellat ad rōnaz curiam 7 ppter
inopiā nō pnt illā pleq infra annum 7 sic ē iu/
sta cā hñoi biēniū. Facit. c. qd de his. de. sen.
excōi. 2. caū qm ipedimētū dtingit ex facto iu/
dicis. Marie fuerut opi. Inno. dicit q sibi nō
dēt p iudicare negligētia iudicis Bar. i. auē
itē si appellatione. **C.** de tēp. appel. se qd vna
opi. ibi p glo. recitatam dicit q debz restitui i
itegrū 7 sic currit sibi temp. **Do.** h. l. h. est per
ptozes. ff. ex qui. cau. ma. Dicit tñ q sine libel/
lo restituet. dicit ei iudex qz facto nro talis ap/
pellas fuit ipedit ipz restitui gl. in. v. auē.
pmo facit oriaz inter ipedimētū pncipis 7 al/
teri iudicis vt p caū fuet illesus ipō iure 2
restituaf. Refert tñ alios tenē vt nlla sit dif/
ferētia int pncipē 7 inferiorē iudicem. **Ja.** de
bel. in auē. vt sponss. largi. h. quo. p. tenet me/
diā viāz vt nō hēant h caū ānū sed restituaf
ad tēp. tñ qm fuerit temp. ipedimēti. **Et do.**
an. vt seq istā viā mediaz vt late vt nō def se/
cūo an. h fuet illesus. **Et dicit** ipē q auē. de
his q ingre. ad app. s. i. corrigi p dēm. s. h. qz.
in auē. vt spōl. largi. **Ego** euitādo iurii corre/
dionē vt saluent iura in cā suo dicem q aut
fuit impedimentū p pncipēz ad quē fuit ap/
pellatū 7 ipō iure seruet illesus ita q tps sibi
nō currit vñ nō hēbit biēniū. h si p mille an/
nos impediret ex fēo pncipis nūq curret sibi
tps. **Probo** p. c. ex insinuatione. j. e. vbi dī lis
icada pmaneat 2. 7 p auē. h lis. **C.** de tēp. app.
Si hō impedimentū pcessit p inferiorē iudicē
tē credo q dat scōs ann. h p 2^m annū nō hē/
bit 2^m annū imo tps curret sibi. l. 3. in pedito. h
pbat in. l. si. **C.** de temp. apel. 7 i. auē. de his q
ingre. ad app. s. i. **Et** hec ē oria i h int impedi/
mētū pncipis 7 inferioris. **Nō** ob. ter. in. s. h
quoq. pal. qz v3 intelligi q in effēu nō p iudi/
cat appellati ex fēo iudicis etiamsi fuit impe/
dimētū mille anno. h ē tutū tēre vt euitet
iurii correctio. **Aut** impedimentuz pcessit ex
mirro fēo appellatis 7 appellati vtputa qz cō/
promiserūt i dmo āno 7 tps nō currit ipō iure
Nō āt dat scōs ann. vt in cle. qd iū. e. ti. et in
auē. h tñ. **C.** de tēp. ap. **Hodie** ē additū q etiā
p expre^m tū ofensū appellās 7 appellati sine alio
p romissō pē cursui tps supleberi. vt in. v. cle.
qd iū. h3 circa h hñat vñ nōbile dubiū nun/
qd iudex sit i tmino p firo a statuto vt appellās
7 appellat possint illū progare. **Jo.** an. i. adoi
spe. e. ti. s. nūc breuiē. h. istud āt scias. t3 q nō
possit progari sic nec tmin^o tennij pme istārie
vt i. l. pperandū. **C.** de i. adoi. qz h ē fundatū sup

publica utilitate vt finis sit litiū. cui pres. re
nūciare nō pnt. ff. de le. i. l. nemo p. 7 i. c. si dili/
gēti. de fo. ope. **Do.** An. dicit optie pōverādo
v. cle. qd iū. q nec tmin^o hōis nec iuriscōis vt
statuti p viā progatōis pē elōgari apliando
duplicādo vel tpicādo. qz h nō repit cessuz
h si volūt expōsō d hū supsedē executōi bñ pnt
7 interī ipō iure nō currit tps. vt i. v. cle. qd iū.
7 sic dicit debē intelligi **Arch.** h. q. vi. anterio
rū. h. ad h. qd dicit nōnd. qz licet illā cle. 7 do/
cet modū illā pradicaōi. **Sz** otra hāc opi. ad
duco ter. in. l. si. **C.** de tē. ap. vbi dī ptes ouēire
posse vt nullū fatale def. i. vt nō def integer ā
nus. **Nā** pms ānus dī p mū fatale a fato
i. morte. qz sic mors extinguit hōiez. ita lapsus
istū tmi extinguit appelloez qd lati^o pleq bal.
ibi 7 p illū ter. h tenu. rē aliq et ibi nō. qz pnt
pres renūciare istis tmin^o iur. **Sz** in pl^o pl3 p^o
lūia **Jo.** an. 7 do. **An.** vt nō possit progari h su/
pseberi sic. **Pzo** q ter. in. v. cle. ita lo^o dū dicit
q interī nō currit tps g^o nō lo qē in tmiō pro/
gato qz tē curret tps **Ic** sequeret absurdū q
pres pnt progare illd tps in mille ānos. 7 sic
in qētaref iudex respública leueref. pres vera
rent litib^o 7 expēf. mā cribus pberet ex lōga
ocertatōe qd^o lex obuāre volēs pfixit certuz
tminū. tō nō dnt pres huic posse renūciare. **Sise**
i. v. l. pperandū. 7. l. nēo p. ff. de le. i. **Fcit.** c. req
sisti 7. c. tua. de testa. **Sz** qñ volūt supsedē vt si
currat tps 7 sic abstine a litigijs cessat oia ista
mala 7 interī possz seq d cordia. merito aliō di/
cend^o i progatōe aliō vt supsedeat 7 a litigijs
interī cesset. **Nō** ob. v. l. si. al. p otrario. qz lo
quit i rstricōe tmi 7 nō i progatōe. **Restō** hō
ocernit p iudiciū ptiū. **Prozoga** p iudiciū rei
publice merito p mū pmitend^o ē pib^o 7 nō 2^m.
Quāq impedimētū pueit ex fēo soli^o appellati
i q cāu eē varie sūt snie. **Inno.** sentit vt tps nō
currat h poti^o hēat impedie^o ānū. **Do.** d. rota
veci. reit tenet q appellati nō currit tps. **Nū**
dicit q si appellat^o interī attēptauit et o3 ap/
pellatē agē sup attēptatis si egit 7 obtinuit h
tps nō oputabit qz impedi^o nen. iū pstitit apel/
lat^o vt i. v. cle. qd iū. sec^o si succub^o qz sibi ipi
impedimētū pstitit. **Nec** ob. v. cle. vbi si currit
tps qz ibi impedimētū surrexerit ab expōsō cōi
ofensu. **Do.** an. dicit cōir teneri vt def adio d
dolo otra aduāriū h dolo se pcuratē ad intel/
se est nō soluēdo restituēf. sic dicit in sequēti
mēbro. allat glo. in auē. h his. **C.** de tēp. apel
7. i. l. arbitro. s. dulus. ff. de dolo. **Sz** certe ego
nō vides vñ oriat hec cōis opi. quā ipē allat
Nec glōse p eū allegare h dicit h loquunt ge/
neralr i impedimēto alie^o 7 pnt intelligi i im/
pedimēto tertij qñmo glo. 7 **Bar.** in. v. s. dolo

potius sentiunt oppositū. s. vt ostra aduersariū
 volens fiat restitutio p. l. ait p. ror. in. si. ff. ex qui
 cau. ma. Ego enī dicerē i h̄ dubio q̄ deat h̄re
 z^m anū qz iura loquūt generalit̄ vt ipedit^o in
 p̄mo āno h̄eat z^m sic ipedit^o p̄ iudicē p̄mu3
 h3 z^m. v. l. fi. vel saltē fuari d3 illesus vt volue
 rūt oñi de rota. nec i iure repit̄ otrarium. Nec
 obstat nō. i. v. s. dolo. Procedūt ei qñ dato im
 pedimēto ius spāliter nō p̄uidet h̄ in cāu n̄o
 gñalr p̄uidet p̄ scđi anni dationē. Quāz impe
 dimentū p̄uenit ex z^o. 7 tūc oiter tenet vt p̄u^o
 det ostra eū aditio ad intesse 7 si nō ē soluēdo re
 stituat ostra aduersariū vt h̄ i gl. 7 i iurib^o i ca
 allegatis. Et puto h̄c eē diuersitatis rōnem
 int̄ impedimentū p̄stitū ab appellato 7 a z^o qz
 fēm tertij nō d3 p̄iudicare appellato q̄ nō fuit
 i culpa. Iō agit ostra z^m ad interesse 7 snia re
 manz salua 7 valida. S3 qñ ip̄e appellat^o p̄sti
 tit cāz seu ipeditimētu cessat h̄c rō 7 p̄uidet vt
 s. ocm ē. Et p̄ h̄c h̄es p̄mā. q. d. claratā late
 Menio ad scđaz nūq̄o ipedit^o i z^o anno de/
 beat h̄re z^m seu deat oseruari illesus ip̄o iure.
 S. l. h̄ recitat duas opi. Ana ē vt opetat resti
 tutio. Alia vt ip̄o iure ipedit^o fuet illesus ū
 fit i p̄iudiciū tēn 7 in h̄ relid3 7 seq̄t Host. ma
 xime ispeda simplicitate iuris candici. d̄ iudi.
 vilci. 7 i. eo. ad audiciāz. Inno. v̄r velle q̄ vl
 tra f^m fatale nec z^m nec vltēri^o h̄bit̄ sn̄ restitū
 tione 7 tūc restituet tantuz tps̄ q̄ntū fuit tps̄
 impedimēti. Et q̄ sit necāria restō v̄r tenē gl.
 in aut. ei q̄. C. de tēp. app. v̄r tū velle q̄ integer
 ann^o d3 restitui. vt. l. h̄ est̄ p̄ p̄tozē. in p̄n. ff. ex q̄.
 cau. ma. gl. i. in. c. cu3 sit. s. e. sentit q̄ dat terti^o
 ann^o ip̄o iure. Jo. an. recordādo dicit q̄ a fuit
 ipedit^o p̄ iudicē 7 s̄uenit ip̄o iure. Aut p̄ces
 sit impedimētū aliūde 7 p̄cedit opi. q̄ det resti
 tutio et soluz ad illd̄ tps̄ in q̄ fuit ipeditus
 Do. an. dicit q̄ in casib^o i q̄b^o nō currit datur
 scđs ann^o ipedito nō currit eē z^o. in alijs casib^o
 b^o currit h̄ dat restō f^m tps̄ lesionis 7 i. c. m̄te
 vt dixi sūt varietates. Ego dicerē q̄ tñ i duo
 b^o casib^o nō currat tps̄ scđi āni. Prim^o qñ līs
 erat i oñstozio p̄ncipis 7 impedimētū p̄uenit ex
 sc̄o ip̄ius p̄ncipis p. v. c. ex insinuatōe f. e. 7 i
 aut. h̄ līs p̄all. 7 z^o qñ p̄ p̄missū vl̄ als de ex/
 p̄llo p̄tū oñsensu sup̄h̄det negocio p̄ cle. q̄d̄iū.
 p̄all. Nec istis casib^o dico dandū t̄tū annū h̄
 q̄ tpe impedimēti nō currit. In alijs d̄o casib^o
 b^o credo idistide tps̄ currit et sniaz trāfire i rē
 iudicatā p̄ lapsū biennij. p̄bo p. l. fi. C. de tēp.
 apel. 7 p̄ aut̄ ei q̄. eo. ti. vbi d̄r q̄ iuste ipedito
 dat scđs ann^o p^o cui^o lapsū snia r̄manet rata
 7 sic apte inuit q̄ impedimentū i z^o anno oē/
 gēs nō ipedit trāstū i rē iudicatā s̄ ipedi
 to s̄uenit p̄ b̄ficiū restōnis i integrū vt h̄ nō.
 p̄bat in d̄. volum^o. iudicēdo vt. s. Et fiet restō

vsq̄ ad tñ tps̄ q̄ntū fuit tps̄ impedimēti. h̄ ei
 ē reglare vt i cle. vna. de i. inte. resti. cu3 ibi nō.
 Ad tertiā q̄onē nūq̄o dato ipedito dū
 plicet t̄min^o h̄ōis sic t̄min^o iuris. Ex^m iudex
 de m̄sē ad se p̄tādū iudici ad q̄ appellās at
 fuit i. m̄sē ipedit^o. nūq̄o deat h̄re z^m m̄sē
 vl̄ q̄o erit Inno. h̄ istat s̄ finalr ocludit q̄ istd̄
 tps̄ duplicet 7 ē oīs oclō qz succedit loco t̄mi
 iuris. d3 g^o eodē iure cēseri vt sic duplicat an
 n^o ita 7 iste t̄min^o. Ab hac cōi opi. nō eēt i iu/
 dicio receoēdū. In schol̄ at tenerē oppositū qz
 iste t̄min^o dat^o ad se p̄tādū vel p̄lequēdū ē
 q̄i q̄oā citatio vt p̄tēz se iudici ad quē. h̄ natā
 t̄mi citatozij ē h̄c vt h̄ nō p̄tē citat^o oparē i ter
 mio opareat q̄cici^o poterit vt p̄bat in. c. cū dī
 lecti. de dolo 7 otru. 7. c. cū pati. f. e. Ad t̄oēz
 tex. i. h̄i in. c. cupiētes. p^o r̄iso. de elec. li. vi. Rō
 oñstatis ē qz t̄min^o anni dat^o ad p̄sequēdū et
 finicndū s̄ iste terminus dat^o solum ad prose/
 quēdū 7 sic nō ex toto succedit loco t̄mini iu/
 ris 7 p̄ oñs nō d3 eodēz iure cēseri. marie qz
 i t̄mō āni trādāt d̄ maiori p̄iudicio. Quar
 ta q̄o fuit q̄r p̄babit impedimentū. Spe. e. ti.
 s̄ nūc breuit. s̄. q̄o g^o. dicit q̄ p̄ iuramentū im
 pediti. Jo. an. i adu. dicit h̄ p̄cedē qñ appella
 ret ad iudicē valde remotū. qz tūc difficile est
 secū adducē testes est̄ daret t̄min^o ad p̄band
 p̄tibus occuparet forte mai^o tps̄ q̄ eēt tps̄ se
 cundi t̄mini. Si autē loci distātia nō ipedit
 d3 impedimētū plene p̄bari f^m eū 7 cū hac opi.
 trāst̄ h̄ do. an. Sed aduerte qz credo firmit̄ q̄
 etiā data distātia locoz non sufficiat h̄ cāu p̄
 bare impedimentū p̄ iuramentū. rō qz ipediti
 mēto nō dato trāstūit snia in rē iudicatāz vt i
 c. cū sit. s. e. 7. v. l. fi. cū si. g^o cū h̄ agat d̄ maxio
 p̄iudicio 7 d̄ aboicādo iure iā q̄s̄to appellato
 p̄ desertionē appellōis d3 impedimentū plene
 p̄bari sic p̄bari d3 in q̄libet sc̄o graui nō ob/
 stante locoz distātia. sec^o dicit vbi non ageret
 de dādo sc̄o fatali. h̄ de dādis alijs inoucijs
 nō ita p̄iudicialib^o. tūc enim stabit iuramēto
 ipediti fm̄ s̄re. oñ. cir. al. c. r̄n. Ad t̄m̄ in hoc
 vltimo melius dicit vt arbitrariū sit q̄r p̄bet
 impedimentū vt voluit Jo. an. p^o archydia in
 c. i. de do. 7 otru. li. vi. q̄d̄ nō. Et p̄ p̄cedenti dī
 do meo vide bonū tex. in. v. c. cū sit. s. e. In eo
 q̄ dicit q̄ ex euidenti 7 necessaria cā debz dāi
 biennū. s̄ iuramentū solū nō facit cām euidē
 tem. facit q̄d̄ nō. in. c. pia. de excep. li. vi. Ad q̄n
 tā q̄onem nūq̄o q̄d̄libz ipeditimētū p̄stitū i p^o
 anno sufficiat vt det scđs ann^o i casib^o i q̄b^o
 dixi z^m annū indulgēduz. Et scias q̄ Jo. an.
 tot opi. 7 ofuse recitauit h̄ vt ipemz fatet i ad
 dī. Spe. i. ti. de apel. i sc̄a pte sup̄ rubrica q̄d̄
 dū casus dubi^o circa h̄c materiam cōtīgisset
 in curia romana nō potuit decidi p̄ sc̄pta sua

hic. Sed ocludendo breuiter Jo. an. 7 do. An
h assumo tm tres casus. videlicet qñ impedimē
mētū fuit in pma pte anni. negligētia in scda
pte. Qñq ecōtra negligētia i pma. impedimē
tū in scda. Qñz 7 2° impedimēta fuerūt infual/
lata qz qñq fuit impedir. qñq negligēs ml/
tis vicib. In p^o cau tene q si negligētia se
quēs fuit tāti tps potuissz. illud tēp^o finire
appellatōez suā. nō dēt p impedimētū pcedens
hīe scdōz ānū. qz negligētia sequēs hz absorbē
illd impedimētū pcedēs. Quare. n. iura dederūt
tm tps. n. qz dīdēauerūt mltā impedimēta pue
nīre posse. Hoc ē de mēte Jo. an. in loco p̄all.
7 sequit h do. an. 7 puto vēissimū i rōe p̄ōida
q̄c̄q̄ sēferit bar. i. l. itē si appellatō. C. de. tē. app
vbi v̄r velle q si impedimētū fuit tāti tps. q̄d
potuissz appellonem finire v̄z vari scdus ān^o
7 dicit t̄minū mēf p̄sūptiue sufficē ad appella/
tōez finiedaz ar. ibi f^m h sequeret q dato ipe
dimēto in pmo mēse 7 negligētia in xi. mētib^o
sequētib^o daret scdus ān^o qd videt absurdū
7 p h allego. d. c. cū sit. s. eo. vbi d̄r ex necaria
cā it. 7 2°. cau qñ negligētia pcessit. vic qd si tē
pus diligētie fuit tm. qd potuissz appellatio/
nez finire impedimēto cessate v̄z hīe scdōz ānū n̄
obstāte p̄ori negligētia Ratō qz si impedimētū
nō fuissz habuissz effectum suū. 7 ita sentiūt
Jo. an. 7 do. an. vbi. s. h dīdēuz limēta nisi se
restrinxissz ad t̄minū ita arcū vt qdlibz ipe dī
mētū sufficeret ad ipe dīdēū finē appellatōnis
Daz tūc puto sbueniēdū p. l. ij. ff. si quis ca. qz
nō ē sbueniēdū ei qui se multū āgustauit. Nā
debuīt cogitare d̄silit aliq̄ impedimēta p̄futu
ra. Ultimo cau qñ impedimēta fuerūt infual/
lata dīc q si tāta fuerūt impedimēta q̄. tēpus
negligētie nō potuissz finie hēbit 2^m ānū als
sec^o. Ratō dīueritat. ex se patz intellige tm q
cessatib^o impedimētis fuissz d̄silit appellatōnez
p̄secut^o. et sic q suā diligētia ostēdēt. tps im
pedimēti qz alit nō possz ostare impedimētū p̄sti
tisse cāz. Vide qd dicit in fili p^o Inn. in. c. trās/
missa. de p̄scrip. In vltia qdē nūq̄o p^o lapsum
anni possit iudex a q̄ si sibi alit de impedimento
appellātis n̄ ostar sniaz executōi mādare appel
late vltēri^o nō citato Inno. h ocludit q mero
iure h̄ p̄t qz nō tenet ad executōis adū p̄tē
citare dicit tm q appellās prudēter facit si opa
ret corāz iudice a q̄ 7 docet de impedimēto etfi
h̄ nō obstante iudex vult p̄cedē ad vltēriora
appellet ad supiorē. Fatef tm q l3 appellās nō
cōpareat corā iudice a quo allegatur^o ipe dī
tū. si tm in veritate impedimētū sberat reuocabi
tur executio p supiorēz. Hanc ocludōz r̄citat
Inn. 7 sequit d̄nī de rota decif. cccxliz. 7 Ho
stiens h qui tm dicit cauti^o esse vt appellāz ci
tef ne postmoduz p̄tēlo impedimento reuocetur

execucō. Et nō ex dīctis Inno. v^m ad qd solet
multū allegari. s. q̄ iudex p̄t sniaz exequi p̄te
alteri^o nō citata. s. vide tu eūdē Inn. in. c. cū
sup. s. ti. p̄. vbi. dicit h̄ p̄cedē qñ executō fit i
reb^o adiudicatis p sniaz sec^o si i alijs reb^o q̄a
tūc neou citatō. h̄ qdaz sūmaria cognitō p̄cedē
debz p. l. a diuo pio. s. in v̄ditōe. ff. de re iudi.
7 sic tene post d̄cm Inn. h 7 vide pleni^o p bar.
in loco p̄. alle. vbi respectu executōis dicit si
sniaz fuit lata i q̄ritate v̄l in ḡne debz p̄s cita
ri in executōis adū. Si dō sup spē 7 tūc aut
executio ē sienda i alia spē puta p̄pter defectū
spēi adiudicate et req̄rit citatio Si dō in spē
adiudicata et tūc nō req̄rit citatio h̄ qdaz p̄
ceptū de exequēdo. post qd auferet res manu
militari. vt in. l. q̄ r̄stituere. ff. de rei vendi. hec
p̄cedūt qñ nō fuit appellatū h̄ certū ē impedimē
mentū nō sufficisse i pmo anno. In dubio dō
crederē indistinde citatōne p̄mittēdā h̄ sic si
enda executio i reb^o adiudicatis. Moueor q̄a
vbiq̄q̄ abūtū p̄t opetē defensio sp̄ req̄rit cita
tio etiā i notorijs. vt dicit. s. e. cū sit. h̄ i cau n̄ro
p̄t opetē defensio qz forte appellator fuit impe
dit^o i pmo anno. g^o ē siēda citatio Itē video
q iura sp̄ erigūt citatōnem 7 sūmaria cogniti
onē i executōis adū qñ d̄silit p̄t defensio ope
tere p̄t vt clare colligit ex. d. l. a diuo pio. 7 ex
p̄ōidāz. h̄ in casu n̄ro p̄t defensio opetere p̄t. g^o
ē. Nec ob. si dicas p̄sūptionē eē ostra appellatē
ex lapsu p̄mi fatal. qz dico hāc p̄sūptionē non
sufficē vt sn̄ citatōe spoliatur re sua ex q̄ p̄t sibi
aliq̄ defensio opetere. Hec aptissime p̄bo i fili
p. c. l3 ep̄s. de p̄ben. li. vi. 7. c. ordinarij. d. of. oz.
eo. li. i q̄bus v̄r q l3 p̄ adēptionē scdē ecclie cu
rate vacet p̄ma ip̄o iure. vt i. c. de mltā. de pre
ben. nō tm p̄t ep̄s illū spoliare citatōe p̄us nō
fca qz possit sibi defensio opetē puta disp̄satio
vel qd sile 7 sic sūt ibi duo text^o nōbilit p̄ban
tes q l3 ostra abūtē sit p̄sūptō iuris nō tm ex h̄
v̄z p̄uari possessione sua citatōe p̄missa ita cla
rissime infero ad p̄positū 7 sic putarē q execu
tio n̄ possit fieri appellatore n̄ citato. etfi de scō
fieret d̄ret incōtinētī de scō reuocari. ar. in. c.
cū cā. de of. dele. 7 in. c. d̄q̄rente. de off. ordi.

M Eminimus Casus. Si
tationem vel noticiāz l̄farum iuit ad
curiam delegatus i causa procedet. alias nō
7 h̄ dicit cū. c. suggestū. 7. eo. Nota primo q
arreprio itineris ad p̄ncipē adēvndum non
suspendit indistinde iurisdīctōne delegati eē
apostolici. 7 Dō 2° q̄ itinerās ex iusta cā ad
papā omni fraude cessate eximif interim a iu
risdīctōe cu iuscunq̄ iudic. vt ostra eū interi mi
nime p̄cedat. Cōcordat. c. vnicū. 7. d. pegri. 7. 7.
dicam latius cū glo 7 Dō 3° q̄ csa appellone

remota nō tollit suspēsiōnē q̄ fit ex itineris ar
reptione añ citationē vel noticiā l̄raz. **O**pp.
otra ter. in eo q̄ req̄rit citationē p̄cessisse itine
rationē ad h̄ vt iurisdō iudicis nō suspēdat
Nā ob. c. suggestū. f. e. vbi sufficit noticiā l̄ra
rū. **S**o. gl. i. fatet strariū r̄ bñ. **N**ā p̄ illuz ter.
extendit iste. **N**ā vnuz ius supplet p̄ aliud. **S**z
otra h̄ r̄ otra ter. opp. de. c. vt debet. f. e. vbi p̄z
q̄ missio nūcij ad curiā nihil opat̄ q̄ min⁹ mit
tens possit interi i p̄tib⁹ oueniri. **S**o. gl. dicit
hocie hoc. c. eē correctū qz ad euitandā ouen
tionē nō sufficit misisse nūcij ad curiā sic nec
p̄dest h̄re l̄ras p̄ores q̄ si sūt iudici p̄tate. vt
in. d. c. vt debet. h̄ i h̄ gl. nō bñ loquit. q̄a istd
c. nō loquit i missione nūcij. h̄ in eo q̄ p̄sonalit̄
iter arripuit. **E**t ob h̄ forte gl. fōrt. q. i. eo q̄ nō
misit nūcij h̄ in p̄pria p̄sona iuit ad curiā nū
q̄o possit otra eū p̄cedi in p̄tib⁹ si oueniat col
rā ordinario v̄l delegato r̄ itellige q̄n iter ar
ripuit añ oēm l̄raz noticiā seu ouentionez de
eo scām. **S**z in h̄ gl. ponit duas opi. **P**riō suā
vt p̄pter h̄ nō suspendat iudicis iurisdō. naz
etiā l̄ras nō reportaret sibi nō p̄desse v̄l cū iā
eēt p̄uent⁹. vt. d. c. vt debet. nec. ob. c. dilcī. r. c.
vt n̄m. f. e. vbi p̄z q̄ arreptio itineris h̄z v̄m
appellōis. q̄d p̄cedit q̄n arreptio fit p̄ inchoa
tā cāz. r̄ dicendū vt ibi nō. **2**o p̄dit gl. opi. **T**an
strariaz. vicē. q̄ si bō fide sine fraude iuit. nō
vz otra eū p̄cedi. **E**t idē tenuit **H**osti. hic alle
gās eē decre. p̄mā de pegri. sequit etiā do. an.
Sz tu vide de hac mā latius p̄ **J**nno. i. d. c. vt
debet. **E**t cui⁹ dēis p̄t elici h̄ dōlo q̄ itinerās
ad papā ex iusta cā sine i fauorē suū sine alte
rius ē s̄ p̄tatione aplica. vt interi otra eū nō
p̄cedat i p̄tib⁹ r̄ defendit elis nō h̄tute appel
lationis h̄ p̄ titulū de pegri n̄tib⁹. f. e. **E**t h̄is
p̄t r̄ideri ad. l. ignorare. **C**. de resti. in integ. ex
q̄ possit fieri forte strariū cōtra p̄dita. **N**am
ibi otra abntem cā republice q̄ non dimisit p̄
curatorē p̄cedit. saltē ad missionē faciendā ex
p̄mo decre. ex q̄ nō defendit. **D**icendū est ergo
h̄ eē p̄uilegiū indultū itinerantibus p̄sonalit̄
ad sedē aplicam ex iusta cā q̄d est sp̄ nōndū et
hoc obtinet vigore tituli. f. de pegri. quod est
p̄petuo menti tenendū et dicaz in. d. c. vno. **C**
Et h̄is etiā infero q̄ clausula appellatione re
motā hic apposita nihil opatur h̄ ad decisionē
c. h̄ factū hic narrat l̄z q̄dam strariū sentiant
h̄ p̄mum t̄z **J**o. an. r̄ cōir doc. sequunt̄ **Q**uere
bat h̄ **A**bbas vltra gl. **A**n ordinari⁹ possit s̄
ditū suū vbiqz citare. et dicit q̄ i q̄dē facti fuit
p̄sulca curiā rōna oū veller ordinariū citare
subditū suū ibi exntem r̄ laicitatē. et r̄iderunt
curiales q̄ q̄nqz curiā suauerat q̄ ibi nō pos
set ordinari⁹ citare s̄ditū postea iudicauit qz
p̄ id m̄sti eoz excess⁹ occultabāt. et sic dicit i il

lo cāu fuisse fuatū. **J**o. an. r̄mittit ad nō p̄ eū
in. c. rōna. **S**trahētes de fo. ope. li. vi. **E**go re
mitto te ad ea q̄ lōge pleni⁹ dixi i. c. si. d. fo. op.
h̄ nō q̄d dēm ē. s̄. de rōna curiā r̄ v̄ioe ibi. s̄. ite
Super eo **C**asus **S**up̄det ar
ticio in q̄ appellatū ē
etiā sup̄ p̄ncipali cā si sine illo articulo
expediri nō p̄t. **H**. d. inherēdo l̄re h̄ f. multū re
st̄get. **D**uo sūt dēa. z. m̄ ibi si autē. **P**riā ps
diter nō sūmat p̄pter varietatē lecturaz. **S**ed
f. m̄ veriorē intellēz possum⁹ sic sūmare. **N**ō ob
stante appellōne ex falsa cā inēposita p̄t iudex
ad vltiora p̄cedē. **N**ō p̄mo iudicē debere
sup̄dere in tō cā licet ap̄lo interponat super
certo articulo. q̄d est indubitatur h̄ cā p̄ncipal
ē ita onera illi articulo vt sine eo decidi nō pos
sit. q̄d autē si nō est ita onera f. subijciam. **G**lo.
p̄ma q̄rit q̄n h̄z locuz iste ter. **R**̄ider q̄ potest
p̄cedere tā añ lid. d. q̄ post. **E**t p̄mi q̄n oppo
nit aliqua exceptio dilatoria p̄babil. vtputa
q̄ rescriptū est surrepticiū. v̄l opponit iudicem
esse excōicatur vel q̄o file. **E**xemplum sc̄di q̄n
opponit p̄emptoria post lid. d. vtputa p̄dūz
de nō petendo vel ofanguinitatis exceptō cō
tra petentē vxorē vel q̄o file. **S**z nunc q̄ro q̄n
p̄ncipalis q̄o t̄minari nō p̄t sine articulo apel
lationis r̄ q̄n p̄t. **S**o. gl. ij. r̄ iij. ponunt exem
pla p̄mi. vt p̄z in exceptionib⁹ p̄iudicialib⁹ de
q̄bus. iij. q. ti. f. aliq̄n. **I**tem i p̄ado de nō pe
tendo. p̄scriptio. r̄ d̄iles. **S**ed gl. nō ponit ex
ic̄di q̄n. s̄. possit cā terminari sine illo articulo
a quo fuit appellatū. h̄ multa exēpla poni p̄nt
Primo pone q̄ fuit appellatū a d̄emnatōne
exp̄sariū rōe otumacie. nā sine ista p̄t expediri
q̄o p̄ncipalis. **I**te pone ex. m̄ si appelles i exce
ptione op̄sationis r̄ m̄tis alijs filib⁹. **H**is
autē p̄missis oppo. fortei otra ter. videt enī q̄ si
ue articulus in q̄ fuit appellatū sit oneratus cāe
p̄ncipali. sine nō. nun. q̄ possit iudex p̄cedē ad
vltiora. qz nō teneor r̄ndere corā iudice qui
me grauauit. s̄. e. ad hec. **S**o. glo. h̄ in v̄. t̄m̄ia
ri fatet strariū. **A**d ter. istuz r̄ider. q̄ vacat h̄
ar. a strario sensu. **J**oē h̄ **H**osti. adducēs illd
ḡnale dēm nil fore innou. adū ap̄lone p̄cedē.
f. e. dilect. r̄ qz iudex ap̄lois et q̄ recepit apel
lationē vt emissaz ex cā p̄babil. p̄t inh̄bere
iudici a q̄ ne p̄cedat in p̄ncipali. f. e. romana.
f. q̄ si. li. vi. **E**t melius facit f. m̄ **J**o. an. qz veri
ficata appellōne oia facta post illā p̄ iudicem
a q̄ reuocant p̄ modū nullitatis. f. e. c. nō solū
li. vi. **I**dem finalr tenuit **J**nno. h̄. **D**o. **A**n. p̄
m̄ta sentie nouū intellēm. vt añ inh̄bitoriaz
seu delationē vel iustificatiōne appellationis
possit iudex a quo p̄cedere sup̄ cā p̄ncipali nō
cōnera articulo appellōnis nec reuocabit sic
strēptatū iustificata postea appellatiōne quasi

iuste pcessit. sec^o si pcessissz in cā onera articu/
lo appellacionis. Hoc enī cāū pcedit. c. nō so/
lū palle. f^m eu3. Et quāq̄ hec lec. videat p̄ma
frōte demulcere aures ⁊ ouerit sup̄ficiē hui⁹
lfe. tñ veritate inspeā nō puto verā ⁊ sp̄ secu
tus sū cōez opī. p̄vidāz. vt indistite iudex a q̄
nō possit pcedē sup̄ illa cā. Primo adduco. c. si
a iudice. eo. ti. li. vi. vbi dī q̄ si appellauī a gra
uamie mihi illato p iudicē nō teneor āpli⁹ cō/
parē ad citatōez suā in illa cā nisi me citet ad
audiēdā reuocatōez grauāis. Nō pōtero ex
ceptōez q̄ firmat regulā in nō exceptis. xxxij.
q. vij. dñs. ⁊ in. c. ij. de cōiugl. leproso. Ad idēz
ille tex. in fi. vbi dī q̄ reuocato grauāie ⁊ tūc
p̄ iudex pcedē ad vltiora. g^o n̄ p̄ul. ⁊ z^o p̄nci⁹
adduco. c. eu3 q̄. de do. ⁊ cu. li. vi. vbi dī q̄ ap
pelloe inēp̄sita ab inēlocutoria seu grauāie.
nō tenet iudex amplī⁹ appellante citare q̄i sit
otumax sup̄ tō cā. g^o appello opat resp̄u totū
us cāe. als dixisset q̄ in sequētib⁹ adib⁹ dēat
citare appellatē. Et p̄ h⁹ q̄d ibi nō. in glo. ⁊ z^o
facit illd. c. nō soluz. ḡnātr loquēs. ⁊ 2° iduco
tex. in. l. si q̄s puocatiōe. c. eo. ti. vbi hēf q̄ ap
pellatio iterpoita sup̄ iuria illata puta a tor
tura suspēdit iurisdicōez in tota cā ⁊ eam de
uoluit ad sup̄iorē quam lec. sequūt ibi glo. et
bar. ⁊ alij ⁊ sic articulo appellatiōis erat ibi se
parat⁹ a cā p̄ncipali ⁊ nihilomi⁹ iurisdicōe in
tō cā deuoluit ad sup̄iorē. Et eleganter p̄ hac
opī. fēit. c. sollicitudinē. ⁊. e. vbi dicā. ⁊ hāc opī.
sequit Inno. i. c. qz p̄ter. ⁊. c. cū nob. de elec. se
cus tñ dicit ibi vbi due cē separe eēt corā iu
dice tūc etiam si vna sit ouētionis alia recon
uentōis appello i vna nō deuoluit i alia et h⁹
vltimū voluit h⁹ Min. de q̄ i spe. in. ti. de recon
uētionē in fi. ⁊. penl. Et nō bñ h⁹ vltimū qz li
mitat m̄ta iura ⁊ marie illā. l. si q̄s puocatio
ne. Alio adduco eqtatē mariaz. Nā dūz ē
dicē istū appellante artari ad opendū in eadē
cā corā diūsis iudicib⁹ otra. c. dispēdia. ⁊ res
qz. de Rp. li. vi. Pōt eē adduci alia rō n̄ min⁹
fortis. Cōtinētia cāe diuidi nō v3 in. c. i. de cā
poss. ⁊ p̄rie. Non g^o v3 eē vn⁹ iudex vni⁹ arti
culi ⁊ ali⁹ iudex totū cē. Finge enī appelloem
postea iustificatā. Ecce q̄ cā p̄ncipal deuolue
tur ad sup̄iorē. vt i. c. vt debit. ⁊. eo. ⁊ sic appet
istū iudicē a q̄. pcessisse t̄pre q̄ erat i p̄dētī an
eēt futur⁹ iudex. Ad istū tex. p̄ r̄nderi p̄ vt dī
xit h⁹ gl. q̄ n̄ valz ar. a otrario sēsu. tū qz repit
otraritū i iure vt. s. dixi. tū qz resultaret p̄uis
⁊ abson⁹ intellēs iur nō. i. c. publicato. d. elec.
nec ē h⁹ nouū ⁊ inuistatū i iure. ad h⁹. c. q̄nto. d.
vsu. ⁊ z^o p̄ r̄nderi vt pcedat appellatore ofen
tiēte. eo at resistēte secus ē dicend⁹ ⁊ z^o p̄ intel
ligi q̄n iudex arbitrat appellonem esse iniustā
tunc enī ex equitate p̄t sup̄uere i articulo ap

pellonis ⁊ pcedere in cā p̄ncipali. Inno. ponit
aliū intellēm vt pcedat i p̄ncipali. l. corā iudē
ce opetēti h⁹ nō placz in iste intellēs qz diuidie
incontinētia cāe otra. l. i. ⁊. ij. ff. de q̄. re. ad eu3
iudicat ⁊. l. nisi. c. de iudi. ⁊. dēz. c. i. de cā pol
Et q̄bus oibus ocludo q̄ appello ab inēlocu
toria seu grauāie si ē legitia suspendit iurisdic
tionē iudicis a q̄ resp̄u totū cāe siue cā p̄nci
pal sit onera articulo appellonis siue nō. sec^o re
sp̄du cē separe. ⁊ o. otra scdam p̄tē. c. ⁊ vt
p̄ l̄tima sit appello si nō admittat exceptio fal
si vt. s. de Rp̄l. ceter. ⁊. c. olim. ⁊. facit de crimi.
fal. p̄ totū. Soluit gl. si. duplr. p̄ q̄ tex. debz in
telligi cā falsitas in allegat. non aut exhibet
p̄batio. iō nō curandū ar. i. l. metū. c. q̄ mer⁹
cā ⁊ z^o p̄t intelligi i exceptōe de falsi suggesti
one p̄posita p̄ litē otestatā. Nā cum sit dilato
ria debuit p̄poni an litē otes. ⁊ nō postea. Et i
tellige f^m Jo. an. et bñ q̄n oppōit q̄ i rescripto
fuit falsū suggestum. nō at v3 intelligi de exce
ptione falsitatis q̄a illa p̄t opponi eē p̄ sūiam
s. de except. c. cū venerabil. ⁊ in. c. in nra. s. de
p̄cura. ⁊ plene dixi i. c. l3. de p̄ba. Extra glo
doc. ponit alios intellēs. ⁊ p̄mo f^m Jo. an. p̄t
fieri vis i d. p̄rupit. i. p̄cul rupit. nō. l. excipien
do h⁹ simplr dixit appello ne pcedatis qz falsū
ē r̄scriptū. t̄lis enī appello ē frustratoria qz nō
grauabat ex eo solo q̄ exceptio sibi cōpetebat
s tūc demū cū p iudicē nō eēt admissa. ⁊. e. vile
do. vbi de h. ⁊. s. de testib⁹. significauerūt. vbi
etiā dixi. Alia leā. ē q̄ hec appello nō valet
p̄t ḡnalitatē ip̄ius q̄ impedit vim appellois.
m̄splex enī ē falsi exceptio. aliq̄ impedit. aliq̄
nō. debuit g^o appellās specificare. ar. ff. de iure
fil. l. in fraudez. ⁊ de elec. vt q̄s duas. ⁊. l. p̄oz
edixit. ff. de iniur. Nē nō v3 appellās statim
emissa voce appellois recedere. s3 spedare an
iudex admittit appelloez vel nō. Alia leā. ē
q̄ magl. pl3 Jo. an. vt intelligat q̄ appello fuit
in̄posita ex falsa cā. huic enī appelloni non te
net iudex deferre nec debz curare de app̄lone
q̄m nō reuocat acceptatū n̄ p̄bet veritas cāe
vt i. c. in̄posita eo. ti. ⁊ hec nō. Et adde vnum
nō. vidū Inno. in. c. p^o electionē. in fi. de ocell.
p̄ben. vbi dicit q̄ q̄ncunq̄ iudex vehement⁹ p̄
sumit otra excipientē q̄ maliciose excipiat nō
v3 t̄lez exceptionē admittē nec de appelloe cu
rare qz illa n̄ p̄dest n̄ p̄bet v̄itas cē vt. s. dixi

De appellatōibus
Breue est ⁊ p̄ter sui breuitatem non
solet sūmari s3 p̄ alia d̄ba p̄t sic sūmari. Etia
p̄ minoribus seu leuioribus causis appellari
pōt. Hoc dicit. Nō q̄ appello nō ē fundata
sup̄ q̄ritate grauāis h⁹ sup̄ iniusticia siue ⁊ ini
q̄tate iudic. o corvat. l. i. ff. e. Ideo p̄t appellari

etiam in minimis casibus quod iniusticia et iniqtas ita
 potest accideri in minimis sicut etiam in maioribus
 et hec est ratio decidendi vera ad textum. quam sentit
 glo. hic in scda parte sui. Et ex hoc et ex textu. non quod
 quicquid curat etiam de minimis. et hoc quod ratio quod est in ma
 ioribus militat etiam in minimis. aliter secus. et sic potest
 rñderi ad. c. et si quones. de symo. ubi de mimo
 non curat. Itē in exordinaris remedijs regla
 riter non curat de minimis id non datur eis in in
 tegz restō. l. scio. ff. de mino. et de re. eccle. si ali
 c. penf. secus in ordinaris. vt h. et xiiij. q. fina. c. vlt.
 Quā dicit Lau. se crede. quod est p gallina p ap/
 pellari quod non. et p eo facit Insti. de rerū vi. s.
 gallinaz. cū sua gl. An aut possit appellari cū
 iudex decreuit alimēta pstarī. vel quā iussit rē
 exhiberi vide i spe. e. ti. s. in quibus s. v. viij. q. vi.
 res. Glo. nra diuisit i duas ptes In pma
 qrit q dicit cā mīma seu leuis. et potest multipli
 ces expōes qz nō. et int cetas nō illā qn sup
 liris iudicial excedit valorez cāe de q. ij. q. vi.
 anterior. et vide p Bar. i. l. mediteranee. C. d.
 anno. et tribu. li. x. et in auē. si breuiores. C. de
 sen. ex pi. reci. Et singlr dixit Bar. in. d. l. medi
 teranee. p illū tex. quē accusat si nō fecit id ad
 quod faciendū maior erat sup^{er} q rei agēde vti
 litas. et sic excusat p lar^{er} vel tutor si nō mouit
 cām qn maior erat sup^{er} iudicial q vtilit^{er}
 cāe. et idē dicit in filibus quod nō. vide eē glo. in
 c. fi. de re iudi. li. vi. ubi dī arbitrariū p dōera
 ta q̄litate psonaz q dicit magna cā. et idē nō
 in. d. auē si breuiores. tū valet ad aliū effectū
 qrit q dicit magna vel pua cā. Naz respēu
 hui^{us}. c. nō ē curandū de iure canonico h de iu
 re ciuili sic qā i modicis casibus nō appellat dca
 auē. anterior. canonizata. ij. q. vi. Credo tū q
 ius canonicū ponat p licet. Nā licitū est pecē
 iusticiā de quocūqz grauāine. sic in fili dī Ita
 iudicabis magnū sic et parū. de iudi. nouit.
 Nō aut ponit hec decret. qd expediat. nā non
 puto expedire viro pbatissimo appellare i mi
 nimis negocijs. ar. in. c. vnico. de sin. decz enī
 puto incommodo a strepitu iudicioz abstine.
 vt ibi et ob hāc cāz suaz apfz suadet pati insu
 riā et fraudē. poti^{us} q̄ in iudicio cū frē. i. cū chri
 stiano otendē. In scda parte glo. qrit qre d iure
 canonico lz appellare etiam p mīma cā. et rñdet
 q h operat subiectum appellonis quod dñit in
 iniusticia. vt. s. in. z. nōbili. Sed dices tu si
 hec ē rō qre eē de iure cili nō appellat p cā mī
 ma Dic q illd fuit statutū de rigore vtra nāz
 appellōis h eē f^o canones pcedit mīti. q rōe
 inspeā p a qcūqz grauāie appellari vt optie
 sentit gl. i. l. i. ff. a q. appel. nō licz. in fi. quod nō

Saper eo Casus Sumat p
 breuitate p alios nō solz sumari. et sic

f^o canones appellat etiam an sūiaz f^o leges nō
 nō in quibusdā casibus. h pmo. Appello et recusato
 equipant in h qz sic in appellone reqrit cā rō/
 nabil ita et in recusatōe. h z^o. Scdm vep intel
 lectū Tps assignatū iudici ad cāz decidēdaz
 incipit currē a tpe pñtationis respēti. h z^o Et
 tria sūt dca q patēt p s. Nō p^o ex ter. duas
 rlas. vnā de iure canonico. Aliaz de iure cili.
 Prima ē. q quatuor tpeibus p appellat de iure
 canōico. intellige cā rōnabili sūstente. i. e. vt
 debet. videly an lid. ot. p^o p^o testationē tpe sūie
 et post ipius pmulgationē adde et qntū tps
 s. ex iudiciū. vt i. c. cū sit. s. e. Mel p alia dca
 colligēdo mētez. c. potes sic ponē rlam. q vbi
 cunqz qz sentit se i iudicio pgrauari p apel
 lare de iure canonico. eē iudiciū dō p cū gra
 uat. vel cū suspicat verisiml^{iter} grauari. i. e. bone.
 vbi plene de h. et i cle. sic appelloez. e. ti. Scda
 rla est de iure cili q an sūie tps non admittit
 appello qntūcūqz sūst cā grauāis. nō i quibusdā
 casibus. Et q sint isti cas^{us}. dic breuit. q vbiqz
 grauamē illatū an sūiaz nō p repari in sūia
 diffinitia postmodū serēda sp p de iure ciuili
 appellari. Puto si iudex decreuit aliquem tor
 quendū. h enī grauamē torture nō p tolli in
 sūia diffinitia. l. ij. et ibi plenissime de h p Bar
 ff. de apel. reci. et l. an sūie tps. C. qz appel. nō
 reci. Idem dic vbi post grauamē si expectat
 diffinitia. et ideo si qz pñciauit se non iudi
 cem. ab hac interlocutoria p appellari. etiam
 d iure ciuili qz nō expectat alia sūia. si nō pos
 set ab hac interlocutoria appellari. grauamē eē
 irreuocabile. Ad h gl. nōbilis in auē habita.
 C. ne. si. p pte. et Bar. in. d. l. ij. facit quod le. et nō.
 in. c. significatibus. de offi. dele. Adde tū ad p
 dicta casū singlarem de q in. c. qcunqz. xi. q. i. et
 recitat in. c. nouit. de iudi. habet enī ecclia ibi
 pūlegiū singlare ab impatore dcessū. vt in q/
 cunqz pre litis possit litigās petere se remitti
 ad iudiciū ecclasticū cū munimētis cause. et
 qnqz impator videat postmodū illd pūlegiuz
 tacite reuocasse. tū canoniste dicūt illud eē ir
 reuōbile. vt plene nō. in. d. c. nouit. vbi vide.
 Et ex oibus p dēis et ex ter. pot elici rō qre de
 iure ciuili instātia perit triennio. et nō de iure
 canonico. iux nō. i. c. penf. de iudi. Nā de iure
 ciuili nō admittunt tot appellationes sic d iure
 canonico. plex. p enī periret instātia cursu tri
 ennij. si a qlibet grauamē nō posset appellari
 Itē dic q de iure canonico mīti^{us} pcedit qz de
 iure ciuili. ideo de iure canonico indūlitate ap
 pellat ita dicit nōnter glo. in. l. i. ff. a qui. apfl
 nō licet. in fi. Hinc dicit q de iure canonico
 nō punit temere appellāz. h d iure cili sic. l. ab
 executore. in fi. C. qz appellatio. nō reci. quod an
 sit vep. dca in. c. vt debet. i. e. Nō ibi in p/

lacione sine iudicis vbiis pceditib' q' appllone
sine intelligit de diffinitia qd nobilit' pbat h
vide tex. iuda gl. in. c. cu olim. de testi. **N**o i
s' in cas. q' appello r' r'culatio a pari iudicat.
r' vbi tollit appello censet sblata r'culatio. **A**n
h' sit vey indistinde dica sup gl. penl' **N**o in
s' si aut. q' in tpe p'firo iudici ad cam deciden
da no p'ferat tps vari r'cripti. illd at tps p'fi
derat q' ad vim p'phensua r'cripti. i. ad p'fide
randu qd p'phedat r'criptu. sic icellige. c. si eo
tpe. de Rp. li. vi. et. c. ea te. e. ti. **S**z q' ad tps p'fi
zum iudici inspicit tps p'ntationis qz duruz
esset tps antea curre q' iudici sit p'ntatu r'cri
ptu cu p'hus no possit iurisdicōez exercē. vt i. c.
pastoral. s. de Rp. **P**redca intellige qn tps est
diffinitu p' num diez septiaz mēsu vl' annoz
v'puta si dicet caz audias r' decidas ifra du
os mēses vel duos annos. vel decē dies. vel
qd hie. **S**ec' si limitet ad certu die puta infra
festu assuptionis vel vsq' ad tle tps tuc certu
ē tps post datā curre r' sp' labi s' **J**o. an. r' plz
diter doc. r' pbat re ipsa. **E**t p' h' p'fulut doc. vt
de p'ntatione r'cripti fiat instrm vt sic appare
at qnto tpe durat iurisdicō. **I**tez q' p'ntans sit
caut' ne tle r'criptu p'ntet qn iudex ē impedi
tus p'pter abntiaz rei vel alia iustā caz ne tps
inutilit' labat **O**pp. q' no liceat indistinde ap
pellare etiā de iure canonico. vt in. c. vt debet'
f. eo. cui' p'raru innuit hec lra. **S**o. dicit gl. i.
r' bñ tex. intelligendū de appellone rite r' iuste
int'posita. **N**ā si appellat ab int'locutoria oz q'
sblit r' expmat cā vt in p'raru si a diffinitua
satis ē dicere appello ab hac snia. ad h. l. ij. ff. e.
ti. r' p' gl. in. c. cuz in ecclia f. eo. **O**pp. p'ra z'
dcm r' vt q' appello r' r'culatio non in oib' eq'
parant vt p'z i. c. ad hec. s. e. et. c. p'posuit. s. eo.
So. gl. penl. sentit q' ista eq'parant solum q' ad
fōrlitatē vt sic i vna exigit exp'lio cāe lcie. ita
r' in alia. q' dicat q' sic sine cā non lz appellare
ita nec r'culare. q' ad alia ho no eq'parant. et h'
plz **J**o. an. r' cōir doc. **M**idem' tñ s' **J**o. an. q'
ab executore non appellat q' tñ r'culat. h' an h'
vltimū sit vey dic vt dicā f. c. nouit. **I**te no
appellat a iudice si grauet q' tñ bñ r'culat et si
no grauet p'terea appello a iudice in que p'sen
si que tñ no r'culat. vt i. c. insinuāte. de off. del.
iudicō. c. caz. de re iudi. **I**te notorie delinq's
q' no p't appellare. forte p't r'culare. vt le. r' no. f.
eo. cu special' s' i. h' de h' dic melius vt dicaz f.
eo. p'posuit. **I**tez r'culat officialis corā ordi
nario suo. ad ipm tñ ab illo no appellat. vt i. c.
si p'ra vnu. i. si. de offi. dele. li. vi. r' vide ibi bo.
glo. de hac mā. **A**ouerte tñ qz tex. vt velle q'
vbi tollit appello vt sublata etiā r'culatio. et
vt velle **J**o. an. h' pcedere siue tollat p'ius cō
mune. **E**xemplū. s. e. c. iij. r' c. cu sit. in si. siue p'

spēale r'criptū. de Rp. c. i. de offi. dele. sup qd/
num qd ego intelligo pcedē respectu modi p/
ponēdi vt sine cā no liceat appellare vel r'cula
re vt. s. dixi **I**te credo hūc tex. pcedē fm anti
qua tpa fm q' licebat appellare indistinde **N**ā
ois appello q' no erat manifeste friuola desere
bat cām ad supiorē. vt in. c. ad rōnam. ij. q. vi.
no. i. c. vt debet' f. e. **N**ā remotio approbatōis
fca p' ius cōe vel r'criptū eq'parat r'pctū ap
pellōis friuole vt sine iusta cā no liceret apel
lare qd etiā voluit gl. in. l. i. ff. a. q. ap. no. liz. in
si. r' h' tpe remota appellōe censet remota re
culatio vt h' vt sic sine cā no licet appellare ita
nec r'culare. **M**odie at no puto hūc tex. pce/
dere qz remotio appellōis tollit oēz appellōez
qz in iure no repit' specificē pmissa vt le. r' no.
in. c. pastoral' f. e. **N**ā duz eēt dicē q' p' remo
tionē appellōis no possit q's r'culare iudicem
ex iusta cā lz no sit in iure exp'la. no enī ē p'su
mendū pncipē voluisse istū litigare corā iudi
ce suspecto. ar. in. c. cu int. s. de excep. imo ē du
biū an pnceps possit tollē hāc exceptionē r'cu
lationis. vt dixi in. d. c. cu int. de excep. r' c. ad
hec. de Rp. **P**reterea r' forti' cū ista. s. r'culatō
r' appellō n' eq'parent q' ad oia vt p'z et p'ois.
g' remotio vni' no extendit ad remotionē al/
teri' in mā odiosa qlis ē ista ar. in. c. statutū. d.
elec. li. vi. r' facit qd no. i. c. tue. de spon. r' sic in/
telligo istū tex. puto tñ q' de iure ciuili r'pctū
delegati remotio appellōis i r'pcto extendat
ad r'culatōnē qz de iure ciuili no ē op' expri
mere caz r'culatōis. vt no. i. l. aptissimi. r' l. cu
spēali. de iudi. dixi in. c. si p'ra vnu. de offi. del.
r' ideo sic non licet sine cā appellare ita nec r/
culare vt h' qd no. **Q**uero circa tertiū didū
an dies p'ntationis r'cripti p'putet in tmino
Ho. si. dicit q' no allegat aliqs p'cordatias.
In p'raru allegat. l. p'tinuus ad. ff. de v. obl.
r' l. i. s' q' p'ns. vbi p'z q' post interrogatōnem
stipulationis sequi dz r'fio incōtinēti. s. anq'
ad alios ad' diuertat. **I**ta vt in p'posito dicē
duz q' incōtinēti p' p'ntationē l'raz dz ps cur
rere r' no expedari aliud tps. **P**rimā opi. q' n'
p'putet t'z **I**nno. **S**off. **P**hi. r' **H**osti. **P**ro qd'
facit cle. sicut. eo. ti. r' qd ibi no. in p'n. mag. gl.
Sed **S**uil. naso tenet p'raru dicēs tps rece/
ptionis p'putari qd pbat p' lram ext'ic positā
in tex. **N**ā illa didio denōt ext'ic tatez t'pis
r' ē glo. in. c. p'onas. s. e. r' c. q' sit. de elec. li. vi.
als sequeret absurdū s' eum q' remota iuris/
didione possit iudex ea die pcedere qz si no cō
putat dies inchoāde iurisdicōis. g' nec dies
fintende. r' hāc opi. credit **J**o. an. veriorē. et fa
cit in h' vna regulā nobilē q' in hoc quotidie
allat q' omē tps curre f'glarit' d' momēto ad
momētū vbi aliud a iure n' exp'mit' et per hoc

tu dic clarior et latius quod a re puenit adoretz in pncatiōe nō malicioſo nec nimium pcurrit et tūc currit tps a die pncatiōis ſue et imputan dū ē adori q̄ fuit negligēs i ius ſuum pſequē do. ar. c. oblato. 7. e. Puto tñ ſbueniendū adori ſi ex impedimēto pbabili n̄ potuit citi? opare d. c. ex lris. de reſt. i. i. nte. tñ nō ſuccurrit vt iudex delegat? poſſit pcedē vltra tminuz ex ſe h̄ v3 ſibi ſuccurri p delegatē a p viā progatōis ſi dē ptiū oſenſu vt in. d. c. de cāis. Aut reus malicioſe puenit etſi totuz tps ē lapſū añ oparitionē adoris ita q̄ iudex i n̄llo pceſſit infra tminū. puto q̄ nō poſſit pcedē p? tminū in expenſ? odemnādo. vt in. d. c. de cāis. S3 ſi adoz oparuit i tmino et allegauit volū rei in pntan do n̄ oſenſerit progari tminuz poſſit p iudicez odemnari i expenſis ar. c. fi. et qd̄ ibi nō. de R. p. et p delegatē poterit ſbueniri adori circa progationē tmini. ¶ **Alitio** Inno. h̄ plene tractat qd̄ ſi mandāt iudici vt infra certū tps cāz iſtruat et extūc iſtruat remittat an teneat p? tminū remittē ſi cām nō iſtruxit forte ex deſe dū adoris vel rei dubiū facit qz nō p̄t ſpecificē adimplē mandatū cū ſibi nō fuit omiſſā vt cāz nude remittēt h̄ iſtruat. tūc autē deſicit q̄litas Inno. v̄t occludere q̄ tenet ipam remittere ſi p̄t et v3 citat ptes vt opēant corā iudice delegatē qz h̄ v3 currūt duo mādata. vñū de iſtruedo et aliud de remiſſione tñ ex q̄ iudex nō p̄t p̄mū. tenet exēq̄ ſaltē 2^m. ſc̄it qd̄ nō. glo in. c. oſtituit. de R. p. ¶ **Mibi** pl3 hec d̄clo. et allego p ea ter. i. c. p̄ſan. de reſt. ſpo. ſc̄it. c. cū d̄lci. de do. et oru. ¶ **Alitio** qd̄ nō. Inno. i. c. fi. de accu. et hec ſufficiant

Peruenit **C**asus **T**ouent? ſu per iniuria clerici v̄l ſup adulterio appellatē p̄t n̄ ſit notori? ¶ **D.** d. c. c. ſeq. cōis diuiſio. ſc̄da ibi ſn̄itati. ¶ **Nō** ex p̄n? iūdo ſi. q̄ incidēs i exccationē ex p̄cuſſione clerici nō abſoluit n̄ a p̄p̄ q̄uis leſio in p̄ſonā otigerit ſine vulneratiōe h̄ dico nōn dū ad litationē eoz q̄ nōnt i. c. puenit. de ſen. ex. vbi ſ^m cōem lec. h̄ēt q̄ ſi iniuria fuit leuis abſoluit ep̄s h̄ h̄ēs q̄ ois iniuria ſine vulneratiōe d̄r leuis. q̄ g^o dicat leuis v̄l arrox v̄l medioeris die vt h̄ēt Inſti. de iniur. ſ. arrox. ex circūſtātijs enī et q̄litate p̄ſonaz h̄ deſp̄hendit ¶ **Nō** 2° q̄ p̄cuſſiēs clericū incidit ip̄o ſc̄o in exccationē maiorē. ¶ **Nō** ſolū ē p̄uar? p̄tici patōe ſacrōz h̄ eē cōione fidelii vt p3 ibi cautius euitari d̄. l3 aliud ſeſerit **Gracia?** et min? bñ i ſ. euident. xi. q. iij. et ibi bō gl. i. ab i gref ſu. ¶ **Icē** nō ar. op. q̄ iudex nō deſerēs appelloni ab iñlocutoria h̄ pcedēs ad v̄lterioza nō p̄t p̄figē tminū appellati ad appellōez p̄ſeq̄dā. h̄ argumentū colligo qz in p̄n? vbi p̄p̄ dicit ap/

pellōez ſc̄ipiendā mādat tminū p̄figi ¶ **In** fine at vbi dicit appellōez non recipiendā nullā facit mētionē de p̄fixiōe tmi et ſic optie facit iſte ter. p̄ d̄o Inno. i. c. fi. de accu. vbi h̄ 13 dixi in c. p̄ſonaz. 3. e. ¶ **Alitio** nō bonū remediū ope ſc̄oī laicos et inducēdi eol ad ſatiſfactionē p̄ iniuria p̄ſonali illata clerico vt iudex eccliaſticus ad q̄relā clericū leſi denūciat illuz malefā d̄ozē exccatū et appellat p̄ſm ad illū euitanduz et vico q̄ optia erit cauclā vt iudex tpe denūciatōis exccōicet oēs q̄ ſc̄oī cōicauerūt añ ab ſoloz. ¶ **Dā** timore maioris exccōicatōis euita biſ ab oib? vbi hodie cōir nō euitat qz cōicātes n̄ incurrūt n̄ minorē. Et q̄ poſſit t̄is ſn̄ia ferri v̄lō Jo. an. i. c. ſtatutū. de ſen. ex. li. vi. i. no uella. l3 ter. ibi nō bñ p̄oerat? v̄ldeatur p̄ma frōte velle otar iū ¶ **S3** circa p̄oēa et circa ter moueo talē q. ¶ **Dū** qd̄ iudex eccliaſtic? poſſit denūciare illū p̄cuſſorē exccōicatū eo m̄ime vocato nec aſt p̄us d̄clarato q̄ incidit i ſn̄iaz iur. ¶ **Dic** q̄ vbi exccuſus nō ē notori? v3 iudex illū p̄us v̄ore et recipe eo p̄tē p̄batōes ſup ſc̄o et poſtea oſkito de ſc̄o d̄clare illū icidit i ſn̄iaz iur. ¶ **Hoc** p̄bat p̄mo nō b̄l̄r i. c. cū ſ^m leges. de here. li. vi. vbi p3 q̄ allegat q̄ incidit i ſn̄iaz iuris nō v3 iudex p̄us p̄cedē ad executionēz quā d̄clarauerit illū icidit i ſn̄iaz iur. ¶ **Ad** iōē bo. ter. d̄ iure ciuili l3 nō ſta clar? i. l. eius q̄ d̄claratōē. ff. de iure ſil. et ibi p̄ Bar. et q̄ d̄eat vocare reū q̄ ad mām exccōicatōis v̄lde bo. gl. iūdo ter. i. cle. p̄tū. de cenſi. et i. cle. i. de penis i d̄. cōmōde. et i. cle. η. eo. ti. in d̄. oſtiterit. et i. c. ſa ero. in d̄. oſtiterit. de ſen. ex. ¶ **Ab** hac tñ d̄clara tōe p̄t appellari qz l3 nō poſſit appellare a ſn̄ia iur. vt i. c. qz. 7. e. et l. q̄ pena. ff. de v̄b. ſig. p̄t tñ appellari a ſn̄ia iudicis d̄claratōis illū incidit ſe in penā iuris. qz illa d̄claratiō ē ſn̄ia h̄ōis et nō iuris. ad h̄ v̄lde gl. nōbilem in. c. cupien/ tes. 5. q̄ ſi p̄ r. in d̄. p̄uatos. de elec. li. vi. quaz ſp̄ tenebis mēti. etſi nō appellat tūc v3 p̄cedē iudex ad denūciationē et nō p̄us vt h̄ d̄icitur ¶ **Si** v̄o exccuſus ē notoriuz tūc nō v3 q̄ hec ſo lennitas adhibeat h̄ p̄t eū denūciare et facere arti? ea euitari mō p̄vidō vt eſt ter. h̄ que nō. appellōe nō obſtāt qz notori? criminofus nō audiet appellās. facit d̄em Inno. in. c. ex parte. el p̄mo de v̄. ſig. vbi dicit q̄ i notorijs non req̄rit p̄p̄tē ſn̄ia h̄ ſit quedā iuris executio ¶ **Facit** qd̄ le. et nō. in. l. iūdo ſuſtū. ff. d̄ h̄is q̄ nō. inſa. et c. qm̄. de ſi. p̄reſb. vbi ter. nō. et mēti ſp̄ tenēo? d̄icit q̄ iſta notoria nō ſūt i iudicio adducēda l̄mita tñ ſm q̄ nō. in. c. v̄ſa. de cōha. cle. et mu. vbi dicit. et p̄miſſā d̄clutionē apte tenet ¶ **Hoſti** et Jo. an. in. c. reph̄ſibil. 7. e. et ibi v̄lde ter ſm vñū intell̄m que ponit ibi Hoſti. ¶ **Op.** v̄l timo otra ter. v̄t enī q̄ appellō nunq̄ habeat

impedire denūciatōem excoīcatōis p. c. pasto-
ralis. f. c. qz denūciatio nō ligat 7 id nll noui
facit iudex. **S**o. dico otrariū pcedē qñ oītat d
excoīcatōne 7 sequit ab ea appello vt cām de
uoluar ad supiorē. tūc enī appello non ipedit
denūciatōem futurā quia exquo nō suspēdit
excoīcatōez pūc latā nō pōt suspēdit denūcia-
tōne qz illa necessario sequit excoīcatōez pce-
dētez si enī est excoīcat⁹ ergo debz vitari. **S**z
h loqmur qñ rzuocabat i dubiū vtz incōuīlz
in excoīcatōnem q cām appellatio debz admie-
ti ne iste sine cā infamet 7 ab alijs iniuste vite-
tur. **A**ltio nōbis ex fi. lre ibi donec pass⁹ i/
iuriaz ic. q pcutiēs clericū nō debz absolui p/
supiozez donec satisfecēt lefo. facit. c. prochia/
nos. de sen. excoī. vbi videt ter. cuz glo. 7 idō
curia romana fua qñ aliquē mādat absolui
vt pzi⁹ satisfaciāt lefo. 7 credo indubitanē illū
lefi vōnōū sup satisfactōne sua 7 h ē apre de
mente gl. i. c. prochianos. pall. qm nōb ec. vbi
tractabit corā q iudice extimabit hec iniuria

Consuluit **S**ūmatū est. s. c.
consultationi. **N**ō arg. ex ter. q iudex
ecclīastic⁹ pcedē oītra laicos adulteria omī-
tentes līz nō agat pnciplr ad sepatōne thori
s ad vīdēcāz 7 h qz adulteri dñr sacrilegi. **C**
de adu. l. qñis. in fi. cū mīmonū sit magnū
sacm in ecclīa dei vt de biga. debituz. 7 h te-
ne qdō sēserit **J**o. an. i. c. fi. de fo. op. li. vi. vbi
dixit q adulteriū ē de fo. ecclīe duntaxat qñ
agit ad sepatōez thori. h p dco meo vide aliū
ter. i. c. de bñficio xxij. q. i. 7 i. c. i. 7 qd ibi dixi
de off. ord. 7 i. c. cū sit. de fo. ope. vbi pleni⁹ dixi
p⁹ gl. **N**ō z⁹ nō ē d facili pcedēdū sup aliq
cāq notorio. qz mlta dñr notoria q nō sunt. 7
ad h qrdie allegat hec lra. **E**t q infero ad
vnu nōbile dēm q si testis simplr dicit scē eē
notoriū 7 asr cāz nō reddīt eē nō introgat⁹ a
iudice nō pbat qz notoriū defacili nō ophēn-
dit sensu corpis h iudicio boni intellēs adeo
q eē piti titubāt an 7 qñ scē dicit notoriū.
Nā alibi dixit glo. nō. de notorio loqmur qd
sit notoriūz ignoram⁹. ij. q. i. māifesta 7 p pōi-
tis vide bo. theorica **J**no. i. c. cū cāz. de testi.
et **B**ar. i. tractatu de testi. vbi dicit nō valere
dēm testis qñ deponit sup eo qd pcpit iudi-
cio intellēs 7 nō cū modico discursu si nō red-
dit cāz dēi sui lz de cā nō fūit introgat⁹ 7 rōez
h⁹ dēi dicit i. d. c. cū cāz. vbi vide. fctit eē qd nō.
Bar. de teste deponē. e sup fama i. l. de mīoze
s. tormēta. ff. de qd. 7 h nō. qz sepe accidit 7 vi-
de qd dixi i. d. c. cū cām. **N**ō z⁹ ex ter. iudicē
nō debē omītere pcessum fiendū sup notorio
ppter hec dba gñal. a. mlta dñr notoria ic **S**i
ei cert⁹ ē nō o3 de h curare. **A**ltio op. oītra

ter. vñ enī q hodie nll opef qz d qz grauat et
sp pē appellare siue scē sit notoriū siue nō. aut
nō grauat 7 nō pē appellare vt i. c. vt debitus.
f. eo. **S**o. **J**no. fatet otrariū. h **H**osti. dicit q
vbi crimē ē notoriū nō pē de facili qz grauat
nisi iudex excederet modū. s. c. in. de offi. ordi.
līz. **J**o. an. dicit q iura nō intendūt q notori⁹
p appellatōez nō cuītet correctōne criminis qā
illud nō omīsit qd facit occultus. **E**go rñdeo
formali⁹ saluādo h. c. 7 filia iura q in facto oc-
culto admittit qz appellās a diffinitia quan-
tūcunq cāz nō expmat appellatō. qz saltē ha-
bet locū illd nō pbatū pbabo ic **N**ec reglari-
ter cogit qz in appellone a diffinitia expmere
cāz appellatō. ff. e. l. i. i. fi. cū seq. nō. in. c. cū in ec-
clesia. f. eo. **S**z in facto notorio non audiet ap-
pellans a diffinitia cā lēma offuscate noto-
riū nō expssa. vt in c. romana. s. si aut p⁹ sūiaz
f. eo. li. vi. 7 in h casu intelligo hūc ter. et filia
iura q faciūt ad oīz inter notoriū 7 occultū
7 vide **J**no. i. c. pastoral. s. pterea de off. dele
Et dicit elicio nōbile deloem q vbiunq
ius phibet appellatōnem nunq iudex tenet
deferre appelloni nī cā legitia in ea expmat. et
ita limita iura que dicit q in appellone a dif-
finitia nō ē necesse causā expmere. facit qd le-
7 nō. i. c. q ad consultatōne. de sen. 7 re iudi.

Suggestum **C**aus. h. c.
sumatū ē. s. c.
memimus. 7 dic vt ibi. cōis dñs. i. d. a
ibi tue. **N**ō pmo q p appellōez inpositā eē
iudiciū nō tenet aduersari⁹ ire vel mittē nun-
ciū ad iudicē ad quē. qd dixi p⁹ glo. i. c. cuz sit
romana. s. e. hoc limita nī in casib⁹ in quibus
cāzatio fit a iure. vt in. c. i. de elec. li. vi. 7 in de.
cām. e. ti. 7 in. c. cordi. de appell. li. vi. cum si.
Nō z⁹ q vbiunq ius aliqo statuit cāz nō eē
prensū si possum⁹ dēdūrare rōnem nālem il-
lius dispōnis debem⁹ ad limites illius rōnis
seu cāe dispōnez gñalē restīgere 7 ilaz dispō-
nez fuare. vt rō nālis interpretata militet ad h
nōbile dicit **C**p. 7 **B**al. i. l. nō dubiū. **C**. de. le.
7 i. l. scire o3. s. sufficit. ff. de execu. tu. et ibi bo⁹
ter. facit. c. z⁹ reql. i. fi. f. e. **N**ā i. c. meminim⁹. s.
e. simplr erat statutū d nō pcedēdo oītra tles
itinerātes ad papā 7 hic p nō dispōnēdo de
nouo h rñdendo qd iuris illaz tēre. restīgūt
ad limites rōnis qre fūit inuēda a appellatō
7 qre illa decretalis emanauit **A**ltio nota
qre fūit inuēda appellatō **A**pellatō enī fūit
pncipalis cā. vt grauamē inflidū reparef. nō
aut ad depmēdā iusticiā alicuius. **D**ebemus
ergo oīderare nām cuiusq rei 7 h⁹ eaz re ipa
vti. **N**id ter. i. l. i. ff. e. vbi dī q ad coercendāz
iniqtatē iudicis 7 impitiam corrigēdāz fūit
appello itroduca **N**ōde 7 i. iā cāz vt. l. capē

p iudicē a quo nō opet 7 ps aduerfa repit in
 volo qz nō tenet iura ptis aduerse allegatē vt
 plene dicit in d. c. si duobus. In glo. si in fi. itelli/
 ge sine gl. q. ipso facto videt malicia pba qn. s.
 arripuit iter p' noticiā lraz qd ex p'ssi' voluit
 Jo. an. 7 satis pbat p ter. nā papa se suvat dū
 tarat sup fco narrato 7 ex facto psumit fraus
 hie in. c. ij. de renū. li. vi. facit. l. volū. C. de do.
 Volus eniz pbat ex viciduris nec potest aliū
 pbari dicitur iuribus.

Ad presentiam **Ca**
 sus Excoīcat' pēdente cōgnitiōe apel
 lationis absolui pōt ad cautelā 7 si apparz euz
 legitime appellasse nō punit p eo q' interi cele
 brauit diuina. Mel sūma alr. 7 sic Si p' apel
 lationē excoīcat' celebrat dīna nō icurrit ali/
 quā irreglaritatē. nec ex eo venit puniend' si
 d'at appellōez fuisse legitimā. Et p' ponit va
 rionē auditorz. 2' adū ipoz ibi q. 2' pncipalē
 diffōnem. ibi ideo 3' Nō p' q' excoīcat' post
 appellōez non tenet delictē a dīnis officijs qa
 t'is excoīcatio nlla ē vt i. c. p tuas. 7. de sen. ex.
 An tū tenent euz vitare fm Inno. qd tū nō ē
 simplr vep. An dicit q' hodie hēs ter. i. c. solet.
 de sen. ex. li. vi. vbi d' q' i iudicij pēdente cog
 nitiōe nllitatis v3 vitari h' ex iudiciū nō. etiā
 i adib' spūalib' Nō 2'. ar. q' iudex delegat'
 p' facē. quē absolui ad cautelā. De h' tū ē du
 biū. vide p gl. in. d. c. solet. et ad hūc ter. rñ def
 euitādo d' rariū q' auditores i curia dati hūc
 ordinariā iurisocōez qd tū ab oibus non ad
 miteit. h' vide glo. 7 doc. in cle. auditor. de Rp.
 Mibi plz p'mū oēm vt delegat' possit. qz liz h'
 specificē sibi n' sit inuādū tū ē de oneris nego
 cio pncipali p h' bon' ter. in. c. prudētiā. 7. si.
 de offi. dele. 7 i fili scit ter. in. c. in cāis iūda gl
 de elec. vbi dat' ad eligēdū p' postulare.

Qum teneamur **Ca**l' Si
 appellans
 turbat i possessione sup q' fuit appella
 tū iudex a q. p' illā possessionē sibi reformare
 appellōe i suo statu pmanēte. h. v. fm cōem in
 tellēm cōis diuisio. scda ibi prudētie. Nota
 p' ibi fm cōem intellēm. de q' infero vnū dēm
 mirabile q' in tēdentib' in faciliōrē exitū cau
 se appellōis iurisocōe iudicis a q. nō ē suspēsa.
 dūmō abstineat a cōgnitiōe cāe appellōnis.
 Nā p' phibere attēptanda de facto 7 attem
 ptata reuocare. 7 vide ad h' ter. 7 gl. nōbilem
 in. c. ij. de ma. otradō o'ra intōidūz ecclie. vbi
 iudex a q' p'cipit p'rib' ne appellatōne durante
 sup matrimōnio o'rahant de nouo matrimōni
 um. facit. c. q' frōte. 7 qd ibi. nō. 7. eo. et dīcā ibi
 latius Nō 2' q' appellās aduēdo iudicē a q'
 nō sup appellōne int'posita s' sup innouatione

p' appellōez nō v' renūciare appellōi sue. Ad
 idē vide bo. gl. in. c. si a iudice. eo. ti. li. vi. et qd
 nō. in. c. ij. de eo q' mit. i. pol. Gl. i. v' ponē vnū
 file in suo q' p' agere vt possessio turbata ab/
 sente dño reformet vt i. l. i. C. si p vim vel alio
 mō. 7 3' h' file est m' tuz a remotis 7 ex supua
 euo ponit h' qz in nllō ofert ad intellēm. c. Et
 forte glo. hoc voluit i isto simili quia sicut ser
 uus reglariter non p' esse i iudicio vt in. l. vt
 certis. ff. de iudic. et tū intēnre p' pro recu/
 patione possessionis. ita 7 iudex a q' p' in his
 casib' spēalibus 7 fauorabilibus suā iurisoi/
 ditionē exercere h' de h' dicit vt statū dīcā cū gl. se.
 Et aduerte qz hec gl. ibi etiā turbata vide
 tur sentire q' seru' possit agē abūte dño etiāz
 intōidūo vti possidetis si turbat in ea possessi
 one quā detinet nōie dñi. illa tū. l. i. h' allegata
 h' nō dicit h' loquit de illo qui fuit possessione
 puatus. cōir tū hie 7 ibi tenet q' etiāz agat p
 turbatione vti pos. p illā rubricā 7 sup ea nō.
 7 p identitatē rōis. ar. 7. c. n. 7. c. cūz dilectō. et
 qd nō. in. c. ex pte. de resti. spo. 7 4' p' o'ra ter.
 nā p appellatōne nlla remanet iudicis iuris/
 dīctio cūz transferat ad supiorē vt i. c. vt debi
 tus 7. eo. ergo nō p' possessionē r'formare. So.
 gl. ij. intrat intellēm. c. 7 dicit q' o' rariū loqui
 tur i d'legato. sec' in ordinario vt h' quia illi'
 iurisoiditio soluz suspendit sup arti. super quo
 fuit appellatuz. Et hoc colligit prima lec. ad
 ter. vt pcedat in ordinario qui ex iurisoiditōe
 gnali quā habet p' se interponere 7 reuocare
 de facto attēptata p ptes v' alios i p'udiciū
 applois. sec' in delegato q' nō h3 iurisocōem
 nisi sup illa cā q' videt suspēsa p appellōez
 3' dicit q' si plures articuli omīssi essent dele
 gato licet fuit appellatū in vno adhuc rmanz
 iudex in alijs. s. e. sup eo. Et circa intellēm ca
 pitū mltū istū doc. et qz dicit ego colligo
 ex ordie septē leūras. Prima vt loquat i or/
 dinario. vt. s. dicit. Scda qn appellās inno/
 uauit. Nam h' casu videt renūciasse appella
 tioni sue. idō iudex a q' poterit se interponere.
 7. c. an sit. Hec lec. est vera i se h' nō o'gruit l're
 Tum qz l'ra loquit qn in p'udiciū appellātis
 fuit inouatio fca. Tum qz h' se impedit iudex
 appellōe rmanēte i statu suo. Tertia lec. q' spo
 liatio fuit h' fca a tertio. An terti' ouenit iu
 re ordinario corā iudice a q. 7 intellige d'ute
 sue gnalis iurisoiditionis quā h3. Nam cōtra
 tertiū innouatē nō pcedit p viāz attēptati h'
 ordie iudiciario. vide gl. nōbile i. c. nō soluz. 7.
 e. li. vi. Quio aut i delegato r'pēdu istī' ter
 tij vide qd nō. i. c. i. d' offi. dele. Quarta lec.
 vt intelligat qn fili' seu amic' appellātis illi'
 nōie possidēs fuit spoliat' tē ei p' p'itōez istī'
 corā iudice a q' ille abūis nō renūciat apploni

Sed hec lec. pcedit respēu renūciatōis h non
 satisfaciē orario ex defectu iurisdictōis iudicis
 a quo. **¶** Qūta lect. q̄ h non loquit de iudice
 a quo s̄ de archyep̄o cāthuariensi. q̄ habet p̄/
 uilegiū sup tūdo iure eoz qui appellāt ad se/
 vez apostolicā. Et mltū placz host. hec lect. Mi
 hi aut minime. qz istd. c. esset indubio ⁊ de ni
 hilo q̄h nobis fuiret oratio. l. q̄ labeo. ff. ad car
 bo. ⁊. c. cū i iure. d. off. dele. **¶** Sexta lec. q̄ hoc
 opat liti pēdentia. **¶** Septia lec. q̄ sit p̄pter
 notorietatē facti rōne cui⁹ cessat omis suspitō
 ⁊ eo. p̄posuit. **¶** Sz cōir voc. vident āplecti illaz
 lec. vt rōne nouit̄ attēptati possit iudex a quo
 se itromittē nō attingēdo articulū appellatio/
 nis. **¶** Mihi placz lec. vt ḡhaliter pcedat tex.
 taz in ordinario q̄ i delegato vt appellatiōne
 nō obstāte possit iudex a q̄ reuocāe attēptata
 in p̄iudiciū ap̄llōnis licz p̄deat cognitiō ap
 pellarōis dūmō se nō itromittat p̄cipalit̄ de
 articulo ap̄llarōis. **¶** Hoc pbat talī rōe. iuris/
 dictio iudicis ordinarij vel delegati nō extig/
 uit p̄ appellatiōez etiā quo ad illā cām in qua
 fuit appellatū sed t̄m suspēdit̄ q̄ten⁹ ⁊ fat̄ q̄gni
 tō iustitiē appellatiōis vt in. c. h. a iudice. ⁊. eo.
 ti. li. vi. vbi iudex a q̄ citat appellatē ad audiē/
 dā reuocatōez grauāis ⁊ sic citat⁹ tenet̄ opa
 rere. **¶** Ad idē. c. cū cessatē. ⁊. eo. sicut g⁹ iudex hēt
 exercitiū iurisdictōis i ruocādo grauāie p̄
 se illato ita i ruocādo grauāie illato p̄ aliū
 seu i ruocādo attēptata i p̄iudiciū appellatiōis
 nā cū cā sit ad eū reditura appellatiōe nō iusti
 ficata in test̄ sua vt nihil inouet̄. **¶** Pro h̄ qd̄ le
 ⁊ nō. in. c. ij. ⁊. eo. ⁊. i. c. qua frōte. ⁊. eo. fm vnū i
 tellēm. **¶** Facit nōbile dēm Fred. d. lxxxvi. vbi
 dicit q̄ iudex a q̄ q̄ p̄nunciauit instr̄m nō esse
 feneratiū reuocādo inhibitoriā factā iudici
 seculari ne appelloe inēposita p̄dente pcedat
¶ Et p̄ h̄ aliat̄ tex. istū. **¶** Puto t̄m q̄ si delegatus
 detulit appelloi q̄ nō possit ampli⁹ se itromit/
 tere qz p̄ appelloez ē ab eo abdicata i totū iu
 risdictio. vt i. c. cū appelloib⁹. e. ti. li. vi. **¶** Secus
 i ordinario qz ex ḡnali iurisdictōe quā hz p̄ se
 itromittē i nouit̄ ortis. ⁊ fm h̄ saluo distincti
 dione seu oriaz qm̄ pōit̄ ista gl. in ordinariū
 ⁊ delegatū. **¶** Sile i. c. h̄ q̄s oratio clericū. ⁊. de fo.
 ope. ⁊ i. c. cū spali. ⁊. e. iud. c. iudex. de off. dele.
 li. vi.

Consuluit **C**asus **H**ālis
 appello si fiat i omnibus causis non
 valet. si fiat i vna t̄m bñ valet. **¶** Mel sūma sic.
Hālis ⁊ vaga appello respēu cuiuslibz graua
 mis nō valz. h̄ restricta ad certaz cām sic. scda
 ps ibi **¶** Si vero. **¶** Nō q̄ respēu vni⁹ grauāis
 p̄t q̄s appellare a iudice respēu cuiuslibz gra
 uamis futuri in eadez cā ⁊ sic videt̄ hic bon⁹

tex. fm vnū intellēm. p̄ h̄is q̄ dixi. ⁊. e. sup eo.
 vt appello respēu vni⁹ articuli suspēdat iuris/
 dictiōne iudicis q̄ ad totā cāz appellatoze volē
 te. **¶** Op. oratio. de. c. ij. ⁊. e. vbi reprobat̄ ap
 pello ḡnalis. **¶** So. glo. q̄ h̄ valet respēu certe
 cause. ibi reprobat̄ ḡnalis appello nō restricta
 ad certā cāz. ⁊ dicit q̄ p̄ncipiū h̄. c. ⁊. cordat̄ cuz
 illa decre. **¶** Scda h̄o ps litat̄ illū tex. ⁊ p̄ncipi
 um h̄. c. **¶** Dicit̄ tu q̄ est diuersitatis rō q̄re
 valz appello respēu vni⁹ cē t̄m. lz ḡhaliter p̄po
 nat̄ ⁊ nō respēu cuiuslibz grauāis futuri. **¶** So.
 dico q̄ grauāie ē immediata cā appellatiōis vt
 i. c. suggestū. ⁊. e. et ⁊. eo. vt debet⁹. ⁊. ij. q. vi. ad
 rōnam. **¶** Et respēu cuiuslibz cē intentande i futu
 riū nō p̄t p̄tendi grauāie de p̄nti. g⁹ nec apel
 latio p̄t sic inēponi qz vbi deficit cā cessat esse/
 t̄. vt i. c. cū cessante. ⁊. e. h̄ q̄n restit̄git ad certā
 cāz t̄m grauāie p̄cessit̄ seu p̄tendit̄ de p̄nti in
 aliq̄ articulo ⁊ p̄t orinentiā ⁊ cōneritatē seu
 vnitatē cāe vt totaz cāz q̄dammodo origit̄ vt
 d̄ peni. vi. i. vulgari. ⁊. l. vulgari. ff. de fur. meri
 to hec appello admittēda ē ⁊ valz respēu vni⁹
 cē. **¶** Sz an hodie talis appello valeat vel non.
 lz respēu vni⁹ cē. **¶** Glo. ista in si. dicit q̄ nō p. e.
 vt debet⁹. ⁊. eo. qz necesse ē sp̄ exp̄mē grauāie.
¶ Auerte qz gl. v̄t intellexisse tex. istū q̄n apel
 lat̄ ḡhaliter respēu vni⁹ cē nulla appellatiōi cā
 exp̄ssa ⁊ sentit̄ q̄ exp̄resso grauāie admittit̄ eē
 ista appello. **¶** Et h̄ exp̄ssius s̄t̄it̄ Jo. an. in p̄mo
 intellēm quē dat ad istū tex. **¶** Dicit̄ eniz p̄cedē
 aliq̄ grauāie illato ⁊ appellatiōe exp̄ssa secuta
 estā ḡnali vt moris ē. **¶** Mel fm̄ eū intelligat̄ de
 ḡnali inēposita in cāis maiorib⁹ i q̄b⁹ non est
 necesse cām exp̄mē. eo. vt debet⁹. in si. **¶** Inno.
 h̄o p̄mo tenuit qd̄ gl. h̄ ⁊ dicit q̄ h̄. c. sit corre/
 dū hodie i appellatiōe iudiciali. **¶** In eū iudiciali
 h̄o dicit q̄ valz appello etiā certo grauāie nō
 exp̄sso dūmō aliq̄o fiat vel dicit̄ grauāie t̄m
 meri posse ⁊ grauāie postea s̄bsequat̄. aliē dī
 cit nō admittēdā eē eū iudicialē appellatiōez p̄t
 mltas absurditates q̄ seq̄ p̄nt. **¶** Fatet̄ t̄m a fu
 turo grauāie eē iudiciū appellari posse sic. **¶** Ap
 pello ne ḡues me sup tali scō. vel ne q̄s mole/
 ster me sup tali possessiōe. **¶** Etiam si n̄lta p̄sona
 exp̄mat̄ in illa. sufficit eniz q̄ fiat ex pluribus
 dicit̄uris. ⁊. eo. bone. ⁊ factū sit certū. **¶** Ego respē
 dū appellatiōis eū iudicialis remitto ad nō. ⁊.
 eo. cordi. li. vi. in. rex. et glo. ⁊ in. v. c. bone. vbi
 plene dicit̄ ⁊ vide qd̄ dixi in. c. cū sit romana
 ⁊. eo. ⁊ puto q̄ quo ad exp̄sionem cāe non sit
 oria inter iudicialē appellatiōem ⁊ eū iudicia
 lem p̄ v. c. cordi. ⁊ qd̄ ibi nō. ⁊ p̄ glo. in. c. confu/
 derauim⁹. de electi. licet eni grauāmen si sit sp̄
 exp̄mendū in appellatiōe eū iudiciali cū possit
 appellari a futuro grauāie vt in de. sicut. ⁊.
 e. ⁊. c. bōe. **¶** Cā t̄m appellatiōi d̄bz exp̄mi p̄ iura

palle. **N**on cludo gñalr cū gl. q̄ appellō iudicial vel eīudicial p̄textu grauāis in spōi
 ea nō valz appellādi cā nō exp̄ssa. Et iste ter. i
 scda pte p̄t intelligi duplr. p̄o fm antiq̄ tpa fm
 q̄ nō eāt necē exprimē cāz. ij. q. vi. ad romanā.
 h̄ satis eāt q̄ appellō nō appebat māifeste fru/
 stratoria vt nō. i. d. c. vt debet. **2o** p̄t intelligi
 fm hodierna tpa vt exp̄mat grauamē illatū
 in vno articlo 7 subijciat cā gñalis vīz 7 ab
 omī grauāie qd̄ fm p̄t inferri in hac cā vt sctie
Jo. an. S3 puto q̄ hec adiectio resp̄cu cuiusl3
 grauāis i eadē cā nō sit necessaria qz si nō ap
 ponat. appellō tñ h3 eff̄m iurisdicōis suspensū
 unū r̄sp̄cu toti⁹ cāe. vt i. c. si a iudice 7. c. nō solū
 7. e. li. vi. vixi plene. S. e. sup. eo. sic sup̄flua ē illa
 cā q̄ hodie cōiter vtunt appellantes dū appel
 lāt a certo grauāie. Nā eo exp̄sso s̄biciūt clam
 gñalem. 7. a. alns rōibus 7 cāis suo loco 7 tpe
 p̄ponēdis. Nō eī p̄t iustificari appellō ab int/
 locutoria n̄ ex cāis in ea exp̄s̄is vt i. c. appel/
 lātū 7. e. ti. **N**ā he clausule solēt ap̄poni ad ma/
 iorē exp̄s̄ionē. vsulo tñ vt p̄dica h̄ tradita ob/
 seruet p̄pter op̄i. de q̄bus in. d. c. super eo. **N**az
 do. **An.** sequit h̄ illā op̄i. **Jo. an.** licet aliud sen
 serit i dīdo. c. sup. eo. **Extra** gl. q̄ro de p̄dica
 libellandi cū petiit reuocatio acceptatoz post
 appellationē. **Inno.** h̄ dicit nō sufficere dicere
 peto reuocari oīa acceptata post appellationē
 h̄ debet dicere p̄ 7 oīa appellationē. qm̄ non
 oīa que sūt post appellationē. h̄ illa dūtarat
 que sūt vera reuocāda sūt. vt i. c. cū nobis. de
 elec. 7. c. auditif. de p̄cura. **Hosti.** dicit q̄ q̄cqd̄
 dicat **Inno.** cursus iudiciorū admittit p̄mu3
 libellū qz intelligit illud 7 oīa. **Etia** do. **An.**
 cōcordādo dicit q̄ in appellōe iudiciali p̄cedit
 dēm **Hosti.** In eīudiciali dō procedit dīdu3
Inno. qz in extraiudiciali solū reuocant accē
 prata oīa appellōem. sec⁹ i iudiciali. **Pro** hac
 oīa allego **Inno.** i. c. qz p̄pter. 7. c. cū inter. de
 elec. vbi h̄ tenz. **Et** diuersitatis rō est qz appel
 latio iudicialis resp̄cu vni⁹ articli suspendit
 iurisdicōem iudicis in tota cā **Jo** q̄cqd̄ iudex
 facit postmodū in illa cā in p̄iudiciū appella
 tionis nō valz vt dicit i. d. c. sup. eo. **Sed** extra
 iudicialis appellatio nō suspendit p̄tatez ope
 rentē p̄tī q̄a non tenet desistere a iure suo nisi
 forte q̄tenus directe obuiat appellatōni 7 vide
 p̄ eundē **Inno.** in. c. ad dissoluendū. de despō.
 impu. **Et** hec puto p̄cedere cū querit de valū
 ditate gestoz. **Puto** tñ q̄ libellus gñalr oīe/
 ptus indistincte p̄cedit qz libell⁹ recipit interp̄
 tationē fm subiectā mām 7 sp̄ d3 interp̄tari i
 fauorē libellātis eē improbando vba si expe/
 diat. **Ad** h̄ ter. cū gl. nō. i. c. ostitur. de reli. do.
 7 in. l. si q̄s intēctōne dubia. ff. de iudi. 7 qd̄ ibi
 nō **Bar.** reuocatio tñ non fiet nisi ad limites

p̄batiōis. **Facit** qd̄ nō. i. c. cū ad sedē. de resti.
 spo. **Ex** his inferit ad. q. **Dunq̄** acceptata p̄
 appellatōez eīudicialē sint ip̄o iure nlla **Do**
 an. allegādo archy. ij. q. vi. q̄tiēs. dicit q̄ nō. h̄
 veniūt r̄tractāda. h̄ inouata p̄ appellatōz iu/
 dicialē sūt irrita si cā appellatōis est i iure ex
 p̄ssa als r̄tractāda. **S3** cerce h̄ dēm nō est vez
 nec archy. ita loq̄t. **Et** oīa h̄ dēm apte est ter
 in. c. ad audiētiā. 7. c. dilecti. eo. vbi excōicatio
 lata post appellatōz eīudicialē ē nlla. **Ad** idē
 .c. cū pari statū sequēs iūda gl. in vbo obrētū
 appellatōis 7. eo. **Nec** video rōez diuersitatis
 vtz cā appellādi sit iure exp̄ssa v̄ nō. **Illō** enī
 rēq̄rit qm̄ est adiecta clausula appellatōe r̄mō
 vt in. c. pastoral. 7. eo. **Jo** cludē m̄z dico sic
 q̄ aut q̄rit de inouatiōe post appellatōz iudi
 cialē aut p̄ eīudicialē. **Prō** cā si appella
 est legitia puta et grauamē iūposito et omīa
 sūt nulla postmodū inouata 7 r̄uocabūt p̄ viā
 acceptatū. **Ad** idē ter. nōbile cū gl. plenissie i. c.
 nō solū. eo. ti. li. vi. **2o** cā qm̄ post appellatōz
 eīudicialē si appellō fuit interposita a iudice
 nō valz q̄cqd̄ facit iudex oīa appellōez vt i. d.
 c. ad audiētiā. 7. d. c. dilecti. **Si** dō nō fuit ap
 pellatū a iudice h̄ a pte 7 tūc si appellō fuit in
 terposita ex cā p̄babilī 7 verisimī ad⁹ postea se
 cur⁹ est nlls ad h̄. c. i. s. eo. fm lec. quā ibi dēdi
Nā si archyep̄s p̄cedebat vt ps in collarōe
 bñficiōz. **Ad** idē 7. eo. c. bone. et dic. lat⁹ vt
 ibi dicit. **De** effectu istius appellōis extraiu/
 dicial vide etiā p̄ do. **An.** i. d. c. dilecti. 7. e. vbi
 ex ter. illo. colligit q̄ acceptatū post appellōem
 extraiudicialē. est ip̄o iure nllm̄ q̄nimo appel
 lat non vt a pte h̄ vt a iudice **Et** sic dicit lūmī
 tanp̄m qd̄ nō. i. c. oīderauim⁹. de elec. **S3** tu
 distingue cām. appellandi vt. s. dicit.

O Am parati

Casus. p̄textu appellōis non d3
 subdit⁹ oīemere ordinariū ita cōir sūmatur
S3 certe hec sūmatio ē nis gñalis 7 d̄ nihilo
 feruit p. c. vt debet 7. e. **Sūma** ergo sic Appel
 latio frivola nō excusat inferiorē q̄ min⁹ tene
 at obedire sup̄iori 7 vt de oīemptu puniat n̄
 inocētiā suā alr purget 7 ē casus valde nōbil
 in eo qd̄ dicit istū puniēdū. **Diuidit.** nā p̄mo
 ponit qd̄ opponēbat cardinal⁹ oīa ep̄m. 2o ex
 culationē ep̄i ibi **Cunq̄.** 3o rāsiōne ad illā. ibi
 cardinal⁹. 4o citationē ep̄i. ibi nos dō **Nō** p̄o
 excōicatiū repellendūz nō solū ab eo qd̄ petiit i
 iudicio vt in. c. intellexim⁹. de iudi. h̄ etiāz ab
 eo qd̄ petiit extra iudiciū. facit. e. pia. de. excep.
 l. i. vi. **Nō** 2o q̄ etiā terti⁹ p̄t excipe 7 denūci
 are excōicatiōez alteri⁹ maxime si fuit excōica
 tor licet officiū suū sit finitūz vt hic. **Nō** 3o
 q̄ p̄lat⁹ eē ep̄o licite acceptat legatōez p̄ncipif

seculari. et vide bo. ter. iud. gl. i. c. si ep̄s. xvij
vi. **I**te v̄r dicendū in delegatōe. vt i. c. in archy
ep̄atu. de r̄pto. aliq̄o terigi in. c. ij. de iudi. **I**
Nō q̄ ter. valde nōbile q̄ nuncio credit nō so
lū sup nuda citatiōe s̄ etiā sup his q̄ sūt vici
na 7 prima citatōi vt qz reperit citatū in cer
to loco vt. lati? dicā. **I**te nō q̄ q̄s exhibz p̄
tiam suā p se vel p nūciū seu p pcuratorē 7 sic
cōir nōnt h̄ doc. allegates. c. ep̄s. xvij. vi. **E**go
vico q̄ p̄m̄ p̄riā significatiōez vōbuli ille v̄r
se p̄ntare q̄ exhibz p̄tiaz suā corpalez. h̄ p̄z ex
ethimologia vōbuli. ad qd̄ vide bo. glo. quaz
nō in cl. dudū. de sepul. in h̄. p̄ntari. facit qd̄
le. 7 nō. in. c. ea noscīt. de his q̄ si. a. pla. **E**t hec
bū nōb p̄ statutis 7 alijs dispōib? re q̄rentib?
p̄ticiā alicui? ad certū actū 7 iste ter. pōt adu
ci ad h̄c sniaz quia papa h̄ exp̄lit vt possit se
p̄ntare p nūciōs. sec? g? si nō exp̄lisset. **V**ide
tū p̄ p̄mo dicto ter. q̄ meli? facit i. c. penl. de iu
ri. calū. h̄ illd̄ p̄cedit p̄ subiectū mām 7 dic vt
ibi. **A**lio nō vnū ad qd̄ q̄ dicit solz allegat
iste ter. 7 nūq̄ obliuioni tradat q̄ citatio sine
t̄mio valz 7 v̄z oparē citat? q̄ citi? p̄t cū q̄oz
tū t̄pamento. nō ei tenet ilico currē. **P**ro h̄. l.
qd̄ vicim? 7. l. ratū. ff. de sol. et vide **I**nno i. c.
si. q̄ ma. acc. p̄nt. vbi dicit idē eē i citatōe ḡna/
li. vt valeat si t̄mio mō p̄dicto qd̄ nō. **A**d idē
facit c. cū dilēs. de do. 7 o. vbi d̄r q̄ non va
lēs cōparē in t̄mio p̄fixo v̄z oparē postmod? q̄
citi? p̄t. **E**cce g? q̄ scda citatio r̄manz ibi sū ter
mino. 7 vide qd̄ ibi dicit 7 h̄ tenet cōir canoni
ste. **V**ide **S**pe. i. ti. de cita. s̄. sequit. v. qd̄ si nō
p̄firit. vbi t̄z qd̄. s̄. dicit. **L**ic̄ **T**p. alr̄ senserit i. l.
si. c. de ferijs. h̄ tene p̄mū. p q̄ vltra p̄dēa fac
c. cupiētes p̄ r̄iso. de elec. li. vi. **Q**uero pre
supposito q̄ iste ep̄s fuisse t̄pē citatōis legati
i legatione regia. an ex h̄ fuisse excusat? **S**ol
glo. ij. p̄ arguit q̄ sic. 2? arguit i otrariū. 2? sol
uendo distinguit q̄ si mādātū regis p̄uenit
mādātū cuiusq̄ p̄lati citra p̄paz obtēperatū
ē regi. dūmō ab ip̄o teneat regalia sec? si a pa
pa vocat v̄l a legato ip̄ius q̄ tenet vicē pape
Nō ex h̄ vltimo legato obediēdū tanq̄ pa
pe. facit qd̄ le. 7 nō in. c. si. xij. vi. **S**z aduerte
qz glo. videt̄ otra istū ter. **N**ā si legatio regia
non excusat? ep̄z a opendo coram legato fru
stra fuisse h̄ allegatū q̄ n̄ erat i legatōe regis
Ite p̄ i citatiōe dicit q̄ obtētū appellatio
nis n̄ decuit op̄nere legatū sec? ergo obtētū
legatōnis. **N**ā si legatio nō excusat? eū papa
illā cām op̄firmat? h̄c fecit i appellatiōe. **N**ō
tū gl. in alio in eo q̄ s̄t̄it q̄ cleric? obtinēs re
galia. i. bōa feudalīa a p̄ncipe seculari si dēt p̄
textu vocatiōis p̄ncipis resistere mandato
superioris sui quia clericus quātuncunq̄ sim
plex maxime si est sacerdos non subijcitur in

aliquo iudici seculari vt in. c. etz nō ab hōine
de iudi. imo dignitas sacerdotal̄ excedit oēs
dignitates secularē xvi. di. duo sūt. **E**t q̄ ad
mām glo. dicit **I**nno. q̄ si archyep̄? vocat ep̄z
v̄l aliū prelatū ad op̄liū v̄l ad cām 7 rer ante
v̄l post vocauit eūdez licite pōt itermittē mā/
datū archyep̄i 7 ire ad regēz cui honor ē dese
rēo? p iura q̄ p̄? aliat gl. qd̄ intelligit **H**ost. d̄
tenete regalia. **S**z si archyep̄s p̄cepit nō obstā
te vocatiōe regia v̄z corā eo oparē qz magl.
ē obediēdū sp̄i q̄ corpi. **E**t vinculū sp̄iale ē
forti? q̄ carnale **D**e p̄ dicit q̄ sibi sp̄ ē obtem
perandū relātis oibus dūmō non precipiat
aliq̄ otra deū **E**t tandē dicit **I**nno q̄ vōtus
a diuersis v̄z mltā reuoluē **D**ebz ei op̄derare
an vōntes sint pares 7 q̄s p̄mo vōuit **I**te q̄s
et i maiori necessitate. ar. in. l. si q̄s in graui s̄
si q̄s cū ois. ff. ad fill. 7 i. l. otra pupillū. d̄ re iu
di. **E**go arbitror q̄ p̄missa dēa **I**nno. 7 **H**osti
nō sūt indistinde vera. **Q**uid enī si p̄lat? rōne
feudi astūgit ad aliq̄d seruiciū t̄pale 7 p̄sona
le et v̄rgente cā vōtur a d̄no seculari. supior at
ecclesiasticus reuocat p̄ modica cā. nō puto q̄
quātuncunq̄ iste h̄ intendat teneat p̄termittē ci
tatiōne p̄ncipis satis enī est q̄ data paritate
in reliq̄s p̄ferat supior ecclesiastic? sec? vbi ceter
ra non sūt paria vt qz ille secularis p̄mo vōuit
7 ē in maiori necessitate op̄stitit? v̄n vide i h̄
Inno. in. c. cū iā dudū. de p̄ben. vbi tradat de
eo q̄ vōtur eodē t̄pē a duob? supioribus ecclesia/
sticis. **I**dem forte posset dici i p̄ vt sine cā nō
posset impedire q̄mīn? ille p̄lat? teneat obedi
re p̄ncipi seculari p̄m̄ iuramētū suū occasiōe fe
udi op̄stitit. **N**ā nō p̄t p̄ tollē obligatiōne iura
mentalē q̄sitā laico. ad h̄ de. pastoral. de re iu
di. **E**t dicit **I**nno. in. c. cū inē pe. de renun. **E**t
ad e singlare dēm eiusd̄ i. c. in q̄sitioni. de sen.
er. vbi dicit nō esse obediēdū pape si ex ei? mā
dato verisim̄ timef̄ scandalū vel aliq̄d maluz
futuz. **I**te si p̄cipit otra statutū v̄lis ecclie sū
cā māifesta vt nō. idē **I**nno. i. c. q̄nto. de o. lue.
Ifatend tū q̄ in dubio v̄z citat? obedire pape
qz p̄sumēdū ē eū moueri cū cā iuxta nō. i. c. q̄ i
ecclesiā. de op̄stitit. 7 p̄ legistas in. l. si. c. si otra
ius v̄l v̄ti. pub. **P**onderet g? citatus omnes
circumstantias 7 ea q̄ dicit. s̄. post **I**nno. 7 fm̄
illa obediat vni vel alteri. vbi autē p̄latus nō
teneret t̄palia a rege dicit **H**osti sp̄ obediendū
supiori ecclesiastico **Q**uero eē 7 reuoco in du
bium an nūcio sit credendū. **S**ol. glo. ij. p̄mo
inducit in argumentū istū ter. q̄ sic. **O**ppo. in
otrarū de. c. prudentiā. de offi. dele. vbi v̄r re/
q̄ri l̄ra citatoria vltra nūciū **D**emū ocludit
q̄ nūcio publico 7 iurato est credendū circa ci
tationes. in alijs sec? q̄si sentiat glo. q̄ vbi nō
esset nūci? public? tunc requirit q̄ sic l̄ratorie

destinat^o et sic potest intelligi de m. c. prudentia. **J**o^e q^o ista fecit glo. i. c. pposuisti. lxxij. di. et iij. q. in fine in criminali. hosti. dicit q^o bon^o iudex arbitrabitur cui magis sit credendum an p^{ri} vel n^ucio habito respectu ad eam q^ueritatem. et p^{ro}bat q^ueritatem. **Q**uid enim si n^ucio dicit se citasse ep^{iscopu}m et ep^{iscopu}s iurat se nunquam ab illo citatum credem^{us} ne potius n^ucio vili q^u ep^{iscopu}s cuius iuramento marie q^u postmodum tamquam otia non possit appellare. Et de hoc p^{ro} spe. et Jo. an. i. ti. de cita. s. sequit. v. sed nunquam credet. Et ut hec ma^{gn} collata tria sunt videnda. Na^m q^uis est p^{ro}ter p^{ro}ter et n^uciu^m. Q^uisq^{ue} inter n^uciu^m et n^oriu^m q^u n^uciu^s negat se fecisse et n^oriu^s scripsit. q^uis est p^{ro}ter p^{ro}ter et n^uciu^m non sup^{er} nuda citatione s^{ed} sup^{er} v^{er}bis p^{ro}ter a citato. **P**rimo casu p^{ro}cludit Jo. an. p^{ro} m^ulta i loco p^{ro}al. q^u s^{ed} q^ueritatem p^{ro}sonar^{um} et q^ueritatem p^{ro}uocis iudex arbitrabitur. **N**ax q^uisq^{ue} potius credit simpliciter assertioⁿi p^{ro}ter q^u v^{er}bo n^uciu^m v^{er}puta q^u n^uciu^s est v^{er} p^{ro}sona et p^{ro}ter est i dignitate p^{ro}stituta et laudabil^{iter} v^{er}te. q^uisq^{ue} exiger^{et} iuramentu^m p^{ro}tra assertione^m n^uciu^m. q^uisq^{ue} plenam p^{ro}batone^m. et h^{ec} d^{icit} co^{nt}ra tenent^{ur} et s^{unt} multu^m est et facit a p^{ro}terario. c. ad audientiaz. de p^{ro}scrip. **2°** ca^us p^{ro}ncipali v^{er} de Ep^{iscopu}. in. l. si q^uis decurio. **C**. de fal. Et Jo. an. i spe. in. ti. de instru. edi. s. restat. v. q^uo si v^{er}o. Et co^{nt}ra d^{icit} est hec v^{er} respectu q^ueritatem et n^oriu^m et n^uciu^m iudex arbitret cui magis sit credendum. Na^m si n^oriu^s est susp^{er}s ex antea gestis et p^{ro}tra n^oriu^s est assertio n^uciu^m noⁿ credet n^oriu^s s^{ed} cessate p^{ro}sumptione p^{ro}tra n^oriu^m mag^{is} credet scripture ip^{so} n^oriu^m q^u n^uciu^m. **A**llegat^{ur} ter. opt. i. c. q^uis p^{ro}tra. d^{icit} p^{ro}ba. vbi p^{ro}ter p^{ro}ter n^oriu^s scribeti^{ur} ada seu scrip^{tu}re ip^{so} n^oriu^m q^u iudici. **I**n 3° m^{em}bro dicit Jo. an. i spe. i. ti. de cita. s. i. i. p^{ro}ter. noⁿ est credend^{um} n^ucio si dicat citatu^m dixisse se noⁿ v^{er}etuz v^{er} q^uo citat^{ur} intulit sibi iniuria^m et noⁿ b^{on} hoc v^{er}ltimu^m v^{er}ditu^m. mouet q^u n^ucio noⁿ credit nisi circa officiu^m suu^m q^uo v^{er}lat circa citatione^m et relat^{io}ez citat^{io}is. noⁿ ergo sibi est credendu^m i alijs. **N**ec p^{ro}ter dicit q^u fuit annexa citat^{io}ni. q^uo citat^{io} valz et est p^{ro}ter q^ueritatu^m citatus nihil dixerit. Et ita simpl^{iter} transit h^{ec} do. **A**n. s^{ed} tu vide ter. singu^{lar} are cu^m gl. i. c. venerabilib^{us}. s. secus. de sen. exc^o li. vi. vbi dicit q^u si i iudicio citatus dicit p^{ro}ter dicit se noⁿ p^{ro}parituru^m tunc otumacia sua est notoria. sec^{us} ergo si extra iudiciu^m h^{ec} dicit et vide gl. ibi q^u h^{ec} firmat. et ea sequit^{ur} Bar. i. l. ex sensu. i. ff. e. vbi plus sentit. s. q^u si i actu requirit^{ur} tri^{um} na citat^{io} et citat^{ur} dicit n^ucio se nolle p^{ro}parare q^uo itez ac tertio citari q^uo illa ratio noⁿ p^{ro}uocet. **S**z in p^{ro}terariu^m vide Inno. i. c. ad p^{ro}teritione^m. de accu. vbi dicit oppositu^m ei^{us} q^uo t^{er} Bar. v^{er} non sit necesse casu geinare citat^{io}ez. **J**o^e rep^{ro} etia^m seq^u d^{icit} nos de rota. deci. c. xl. **J**o^e sentit gl. l. i. ff. de resti. i. iⁿte. **E**go hec d^{icit} sic p^{ro}cordare q^u

si in iudicio dicit q^u se nolle p^{ro}parare i termino iudex poterit inco^{nt}in^{er}ti p^{ro}tra eu^m tanq^uam p^{ro}tra otumacia p^{ro}cedere. Et h^{ec} ca^us loquit^{ur} ter. i. v. s. sec^{us}. Et vide noⁿobile d^{icit} Inno. i. c. cumana. de elec in addit^{io}e. **A**ut ex iudiciu^m dicit n^ucio se nolle p^{ro}parare et tunc credo exp^{er}ta^m lapsu^m termiⁿi q^uo assertio n^uciu^m noⁿ facit plenam p^{ro}batone^m p^{ro}ter. d^{icit}. **T**u q^uo p^{ro}ter p^{ro}ter noⁿ debz p^{ro}uocare respectu criminis otumacie marie q^uo potuit h^{ec} d^{icit} r^{is}se ex iracundia et p^{ro}ter p^{ro}ter caloze iracundie noⁿ t^{er} h^{ec} in ea d^{icit} p^{ro}ter p^{ro}ter ut est gl. noⁿbil. in. c. ex l^{it}is. d^{icit} diuoz. **S**z si i termino noⁿ p^{ro}parat tunc q^uo insurgit due p^{ro}sumptiones p^{ro}tra ab^ute. **A**na q^uo r^{is}se ex otumacia sua v^{er} est ter. noⁿ. i. c. nullus. de p^{ro}sup. **A**lia q^uo ia^m orta est ex relat^{io}e n^uciu^m. tunc iste due p^{ro}sumptiones fil iun^{de} opant^{ur} v^{er} ille ampl^{ius} noⁿ citet q^uo satis liquet illu^m nolle p^{ro}parare et citat^{io}ez gemiant^{ur} solu^m v^{er} appareat de voluⁿtate citati v^{er} noⁿ. **I**nno. i. c. ad p^{ro}teritione^m. de accu. et q^uo d^{icit} n^uciu^m facit i h^{ec} aliq^uem fide^m. **A**duo co ter. exp^{er}ta^m h^{ec} p^{ro}tra opi. **J**o. an. et alioz. **H**ic eni allegabat d^{icit} n^uciu^m. q^uo fuerat iste reptus i eccl^{ia} salamatina et noⁿ i legat^{io}e regis et t^{er} h^{ec} noⁿ est de n^{er}ario de comit^{at}ib^{us} citat^{io}ez h^{ec} est ad^u p^{ro}ter p^{ro}ter citat^{io}ni. Et p^{ro}ter h^{ec} p^{ro}ter ad p^{ro}cordia reduci opi. p^{ro}terarie. **G**l. i. v. obtentu in p^{ro}ncipio sui est facilis. postea opponit. videt eni q^uo exc^o catio ista non debuit tenere q^uo p^{ro}cessit appella^{to} qua^m cardinal^{is} non ignorauit. ad hoc. s. eo. c. si duobus. et. i. de sen. ex. p^{ro}ter tuas. **S**oluit gl. q^uo h^{ec} noⁿ p^{ro}stabat istu^m ep^{iscopu}m appellasse salt^{er} ex legitima ca^us et in dubio magis d^{icit} debuit credi cardinali et n^ucio suo q^uo isti ep^{iscopu}s allegati. **I**te fuit i culpa q^uo salt^{er} d^{icit} debuit ire et allegare p^{ro}ter legiu^m suu^m seu cam q^uo p^{ro}parare noⁿ poterat. **N**ota plura ex hac gl. **P**rimo p^{ro}bat ap^{er}tissime iun^{de}o ter. q^uo ex co^{nt}rat^{io} lata p^{ro}ter appellat^{io}ez ex iudicial^{is} leiam est ip^{so} iure nlla et adus gest^{us} a iudice p^{ro}ter appellat^{io}ne ex iudicial^{is} noⁿ valz. si enim appellatio hic fuisset leima noⁿ valuisset exc^o catio v^{er} in gl. et hanc gl. allegauit. s. c. primo. vbi vide. **S**edo collige ex gl. q^uo appell^{io} int^{er} p^{ro}terita i absentia iudicis si al^{is} est legitima et valet et susp^{er}dit iurisdict^{io}em iudicis in illa ca^us. **N**a ista appello fuerat interposita in absentia legati v^{er} colligit^{ur} ex ter. **S**z aduerte q^uo ter. v^{er} requir^{it} q^uo iudex appellat^{io}ez noⁿ ignoret et facit q^uo noⁿ. **A**rchydy. in. c. appellatio. i. eo. li. vi. **E**go vero non credo requir^{it} sciam iudicis. h^{ec} d^{icit} q^uo p^{ro}ter appellat^{io}ez noⁿ p^{ro}ter imputat^{ur} q^uo hoc noⁿ deduxit i noticiam iudicis. et tunc talis appellat^{io} noⁿ t^{er} appellat^{io}ez. **A**ut noⁿ est quid imputet^{ur} p^{ro}ter v^{er} q^uo citatione^m recepit longe ag^{er}s et tenuit exc^o catione^m d^{icit} futuram. nec poterat. i. t^{er} h^{ec} h^{ec} copia iudicis. a quo vel ad que^m et tunc tal^{is} appellatio facta in p^{ro}tertia bonoz viroz defendat appellante^m v^{er}

nō teneat gesta p iudicē extra eū. Ad h nobile
vēm Inno. 7. c. diles i. h. si de appelloe inotuerit
x. cui vca distigue p. 3. dca 7 vide qd latius
in h dicit. 3. c. suggestu. ¶ Nō obstat pōsis. c. si
duob. vbi ponderat ignorātia iudicis qz nō
loquit ibi de iudice a q. h. de iudice ad que. cu
sus iuris dco nō erat adhuc suspēsa h sec. i ca/
su nro ¶ Alcio opp. vī ei q p nō debuit istā
epm citare vt veniret ad curiā qz Cardinalis
opposuit de excatōe p viaz exceptōis q hūit ef
fectū suū eo ipso q p noluit admittē illius epi
petitiones. vt i. c. ij. de or. dg. So. gl. si. q caroi
nal nō simplr exceptio imo denūciatio vno pa
pe otuaciā suā. 7 excatōez x. vt i gl. Et nō in h
gl. ex q collige q pl. opatur denūciatio q ex
ceptio. Nā exceptio solū opat effem repulsiuuz.
Denūciatio hō effem etiā pcedēdi extra venū
ciatū ¶ Mel dic extra glo. q p h inchoauit no
tū pcessū audita otuaciā et excatōe illi. p
h qd nō. Jo. an. i. c. mādatuz. de Rp. ¶ Alcio
nō ex si. gl. iūdo ter. i eo qd dicit i sumario q
stemens adire supiorē seu obedire pretextu
appellōis friuole puniend. ē. sec. dicit vbi nō
stemphē obedire h appellauit a snia liz enī de
nūciat appellō iniusta. nō p h puniet Sic itel/
lige q dicit i. c. ad nra. 3. e. 7 sic tempera gl. i. l.
i. ff. a q. app. nō li. vbi dī q de iure cāndico nō
punit temē appellās. d. q vide i. c. vt debir. 7. e.
vbi lati. h examino ¶ Hic vsq ad fi. libri nō re
citabo gl. p qōnes 7 oppōnes vt adē. feci. tū
vt euitē plixitatē cū h. scde ptis volumen sit
nimis magnū ¶ Cum qz als satis copiose i sco
lis hūc tptulū legi ¶ Nī ill reportatōib. decre
ui eē dcent. et h qd deierit i addicōib. suplebo

Ad hec **Ca** Qui iurauit stare iudicio
re mādato ecclie nō
audif appellās extra iuramētū. si enī
de facto grauat appellare poterit. h
dicit cū sequenti. ¶ Mel sūma opendiosius sic
Si mādatuz factum ei q iurauit stare iudicio
ecclie excedit līmites iuramēti 7 licite promif
sionis appellāe poterit. als sec. l. da ps ibi io
tua. ¶ Nō pmo ex ter. q is q ab excoīcatione
absoluif pstat iuramētū de stādo iudicio ec
clesie. qnq iurat obedire mādatīs iudicis i. c.
ex tenore. 7. de sen. ex. In effcū tū nō ē dīa int
illas duas formas iurādi qz i qlibz intelligi
tur de mādato iusto. Ad h. c. qntauall. 7. c. ve
niēs. de iureiu. 7 vid gl. nō. qm tene mēti i. d. c.
ex tenore. 7 aliqd nō. 7. c. pri. 7 intellige qd di
xi 7 istum ter. qn quis fuit excoīcat. p dubia
offensa seu p dubia otumacia. nam si manife
sta est offensa seu otumacia nō debz regulari
ter excoīcatio relaxari nisi pūs pcedat itegra
satisfactio otumacie vel offense vt in. c. ex pre
el pmo. 7. de vbo. signi. 7 in. c. venerabilibus. 7.

secus. eo. ti. li. vi. 7 lati. dicit in. c. sequen. 7 z
nō q appellatōni inēpoite extra iuramētum
pūs iterpositū p appellātez nō est deferēdi 7
h vbi claz est appellatōem obuiare iuramēto
secus vbi dubitat qz tūc admittī debz apel
latio 7 sic itellige alēnatiuaz h. c. sic etiā redu
cit ad dcorviā istd. c. cū seqti. ¶ Alcio nō q
arripiēs iter eūdi ad iudicē ad que videt ple
q appellatōez. Itē q iudex a q pōt pfigē tmi
nū ad iter arripiēdi vel ad appellatōez pseq
dā de quo dicit vt lati. dicit in. c. psonas. 3. eo. i
glo. i. in si 7 dicit Inno. q siue qd iurauerit si
ue nō nūq audif appellās n. gnet vt i. c. vt de
bit. 7. e. 7 sic trāseūt coir voc. 3. adūte qz p h
de nihilo pūderet iste textus ido q ratio du
bitandi fuit quia iuramētū d stādo manda
tis ecclie fuit generaliter pstitum ideo vide
bat gūaliter itelligendū de ma. 7 obe. solite.
Seo rō decidendi i otrariū fuit qd iuramēta
gūaliter pstita debēt itelligi ciuili. 7 restigi
ad cāz honestā 7 verifilr cogitatā vt in. c. qn
tauallis. 7. c. veniens. de iureiurā. Ideo si mā
datū iudicis excedit fines iuramēti pōt licite
appellari qd iuramētū hoc casu nō viget vt
i dicit iuribus et declara h put nō. in. c. seq.
in gl. ¶ In glo. scda ibi nō artat ad h. intelli
ge q nō artat ad istū tminū in alijs cāis seu
in alijs casib. qz iudex debz moderari tminū
p. locoz distantia 7 psonaz qūlratem vt in. c.
cū sic. 7. e. Sed in isto casu iudex debet pfigere
istū tminū ex q p hoc voluit moderari in isto
casu. ¶ Mel etiā dicit q voluit p hoc p inferre
prātem iudici aliē moderādi n. subest. l. ca. cā.

Questioni Summa vt. 3.
c. pri. scda ps
ibi rādem. ¶ Primo nō ibi sic mo
ris ē. 7. q iuramētū quod prestat
in absolute ab excoīcatōe de stādo man
datīs ecclie pot. fuit introdūdi ex moribus
seu osuetudie q de iure. ¶ Nī facit ad illā qōz
Nūqō valeat absolō nō pstito iuramento vt
q sic cū iuramētū pstat ex qdam osuetudine
7 sic nō est de sbalibus absolōis. ¶ Host. hic
7 pleni. in. d. c. cū desideres. de sen. exco. tene
otrariū. Nā osuetudo si ut lex seruanda ē. xi.
di. in his. facit. l. de quib. ff. d. le. Coir tū in. d.
c. cū desideres. tene otrariū nā istud iuramē
tū exigit ad cautelā. ¶ Nī sic t3 excoīcatio nō
seruata forma. vt in. c. sacro. de sen. ex. 7 nō. ij. q
i. in sūma. 7 xi. q. iij. in sūma. sic 7 absolō debet
tenere nō fuata forma ar. de pe. vi. i. v. bz. et i
c. venerabilib. 7. vbi ar. de sen. exco. li. vi. vbi
bon. ter. ¶ Nō z. pncipalr regulam hic posi
tā q vbiq mādatū nō excedit debita form
iuramēti non valet appellatio contra man
datum scā. ¶ Itēz nō q re incidēs i delidū p

quo prius fuerat excoicatus et postea absolutus non reuincit ipso facto in excoicatione sed est reuincens per iudicem quod procedit non in quibuslibet casibus in quibus ex dispoie iuris ipso facto reuincit et vide ter. bo. in. c. eos. de sen. ex. li. vi. **N**on ultio quod iterum excoicatur per eodem facto durius sequitur ab solutione scilicet quod prima quod est prescriptio extra eum quod non satisfecerit per. **I**n gl. prima in fi. quibuslibet solo glo. est bonum in se habet potestatem breuiter et generaliter quod ubi eum mandatum excedit limites iuramenti per appellari. et sic procedens. c. intellige. si non excedit habet locum iste ter. **R**ed diuersitatis. quod immediata causa appellonis est ipsum grauamen. ut i. c. ut debet. f. eo. **S**i cessat grauamen cessat appellatio. **I**udex autem ex variis conditionibus seu ex qualitate factorum habet decernere utrum sit grauamen. **E**t ex predictis habet unum intellectum. quod non admittit appellatio quod obuiabat iuramento. **S**ecunda lectio. per colligi ex dictis **I**nno. ut intelligat ter. quod fuit appellatum ab excoicatione et appellans redit ad iudicem a quo fecit se absolutum. prescripto iuramento. **D**emum volebat per se quod appellatorem prius interpretari. deciderit tunc appellatio non esse deferendum quod petendo absolutorem et prescripto iuramento iudicem a quo renunciat appellatio et hoc putat **ve** **I**nno. non iste fuisse prestatum quod per non intendebat renunciare appelloni. **R**efert tamen alios dicere quod nunquam iudex a quo potest solvere ab excoicatione non prius renunciet appelloni tacite vel expressis. **D**o. an. po. tres casus. **P**rimus quod vult absolute per via reuocatois. et tunc possit non obstare appellone. habet iste casus de nihilo. prouidet quod si reuocat excoicationem ratione cuius fuit appellatum tollit etiam appellatio. ut i. c. si a iudice. e. ti. li. vi. et i. c. ut debet. f. eo. **S**ecundus casus quod vult assumere cognitionem super iusticia vel iniusticia et non potest non renunciet appelloni. **R**ed secundum eum quod hoc spectat ad iudicem ad quem. **H**oc dicitur non placet in diuersitate quod iudex a quo posset duplur cognoscere de iusticia vel iniusticia appellonis. **P**rimo modo ad effectum prouidendi appellationi seu prouidendi eam iustam vel iniustam et hoc non potest. ut in. c. dilectus de **R**ep. **2**o modo ad effectum reuocandi grauamen et isto modo potest consentiente appellatore. licet appellator non teneat ad hoc operari. potest tamen si vult. sine prouidendo appellonis quod hoc non est obuiare appelloni sue. immo persequitur desiderium suum ut tollat grauamen. allego ter. cum glo. i. c. si a iudice pale. **V**ide **I**nno. i. c. pastoralis. per terea de off. dele. ubi dicit iudicem a quo posse ad instructionem suam cognoscere de causa appellonis. **T**ertius casus est quod quis petit absolute a iudice a quo. causa legitimandi personam suam. dicitur hoc casu potest fieri absolutio sine prouidendo appellonis et hunc casum puto verissimum etiam si non fiat prestatum. quod tacite vel prestatum si petit absolute ut non maneat inter in excoicatione. **E**t ex omnibus predictis

sic sparsis possumus elicere duos articulos. **P**rimus nunc quod excoicatur appellans ab excoicatione ad eundem iudicem a quo super absolute videat renunciare appelloni. **S**ecundus articulus nunc quod in casu in quo non renunciat possit absolute a iudice a quo et satis per solo ex predictis et iunge ea que dixi i. c. cum teneamur. s. e. et quod non. i. c. quod fronte. f. e. **E**t de clu de clari sic. et per quod ad primum quod si optet ut ipse iudex a quo reuocet grauamen vel ut legitime persona sua ne interueniat petente appellante iterum excoicatione et non vult renunciare appelloni sue cum non faciat aliquid que ad id contrarium appelloni sue ut dixi. **S**i autem optet super alijs articulis vel ut ipse cognoscat de iusticia cause ad effectum prouidendi super absolute et satis vult renunciare appelloni sue. ar. i. c. sollicitudine. f. e. **I**tem puto ubi optet simplur coram iudice a quo petendo absolute. ar. c. gratia. de offi. dele. non prestat et hoc casum intelligo dicitur **I**nno. **Q**uo ad 2um articulum verum iudex possit absolute. **D**ico quod si non fuit delatus appelloni. a sic. per casu poterit siue sit ordinarius. siue delegatus quod est renunciatum appelloni et clare est quod potest hoc non est renunciatum quod iudex a quo potest omnia tendentia ad faciliores exitum cause appellonis. saluo appellonis articulo ut non. s. e. cum teneamur. **M**anet et iudex ad quem hoc faceret ante omnia recepta cautione ut in. c. per tuas. de sen. ex. **A**ut deculit appelloni et tunc si est ordinarius et credo quod poterit propter generalem iurisdictionem quam habet ad hoc. c. qua fronte. f. e. f. m. unum intellectum. **A**ut est delegatus et licet docentiant idem fauore excoicationis ut non. i. c. qua fronte. **E**go tamen puto oppositum quia per delationem omnis iurisdictionis est transfusa in superioris ut in. c. cum appellacionibus. f. e. ti. li. vi. **A**dditio. **I**n glo. ij. in fi. **H**ostia dicit gl. procedere in alijs casibus ut absolute iuret quod hec est forma ecclesie in absolute. habet quo ad casum nostrum dicit de certatione gl. non procedere quod etiam si ille vellent prestare pignora et fideiussores non absolute nisi prius adimpleat mandatum quod hoc vult requere iste ter. in fi. et ita transeunt coram. doc. **S**ed certe iste ter. in fi. non probat. solum enim dicit ut per posse prestatum prius mandatum. **V**erbu autem persequi non denotat actum prestatum sed inchoamentum quoddam ut plene dixi in. c. personam. s. e. **I**tem vult bonum ter. in. c. significauit. in fi. s. de offi. ordi. ubi iterum orumar et redire volens absolute ab excoicatione prius incepta causa. licet non prestatum. **N**on cluderet quod aut liquida est causa propter quod fuit excoicatur ita quod incipit esse excoicatus per manifesta offensa et tunc non debet absolute nisi prius integre satisfaciatur per. c. ex pre. i. f. de v. sign. et in. c. venerabilibus. s. secus. de sen. ex. com. li. vi. quod puto vult quod satisfactio in presentem vel saltem de primo potest haberi. **S**i autem erigetur longum tractum puta quod habet restituere capellam vel ire in succursu terre

sanāte vel qd hie tūc puto posse dici vt suffici/
 at incipe p posse ipam satisfacionē et postea
 recepta cautione d adimplēdo poterit satisfi/
 aōne o plere. sic p̄t intelligi iste tex. i. fi. 7 p̄stae
 opti. ar. ad hāc sniaz illud. c. significauit. Itē
 qz videm⁹ hie in eo q̄ absoluit in articulo mor/
 tis p̄ manifesta offensa vt nō exigat p̄us sa/
 tiffaōio vt in. c. si. de sepul. Aliud hie. xvi. q.
 vij. c. i. Facit optime. c. q̄ frōte. i. e. vbi statuitur
 sp̄caliter p̄pter timorem ne decedat quis i ex/
 cōmunicacione. Ad quod iudex debet multū
 aduertere tex. bo. est in. c. ep̄i. in fi. xi. q. iij. Itē
 qz excōicatio ē medicina 7 tū fert rōne otem
 ptus h̄ hic nō est otemptus ex quo de p̄nti sa/
 tiffacere nō p̄t. p̄uideat ergo p̄ citaciones mō
 p̄uidā cū nō debeat ecclesia claudere gremiū
 reuēti vt in. c. sup̄ eo. de here. li. vi. Vbi autē
 cā excōicatis nō esset adhuc liq̄data 7 iterū
 reuēderet in excōicacione. plz op̄io vt p̄pter
 p̄sūptionē de p̄terito aggrauet itēz iste ad ca
 uendū id est cū p̄gnorib⁹ vel fideiussorib⁹ ar.
 eoꝝ q̄ nōn. in. c. ij. de do. 7 otu. 7 in. c. lras. de p̄
 sump. 7 sic p̄t p̄cedere op̄i. Tan. si dicitio p̄ter
 stat. ibi inclusiue. Vbi plz mihi vt itēz iste te
 neat iurāe ac prestare aliā cautionē sufficien
 tē Pro q̄ vide nōta p̄ doc. in. c. si. de resti. spol.
 7. c. ad rep̄mendā. de off. ordi. vbi dicit q̄ vbi
 cunq̄ ē p̄sūptio o tra aliq̄ue deueniendo o tra
 iuramentū debet exigi sufficiens cautio h̄ hic
 ē p̄sūptio in o trariū ar. c. scribam. de p̄sump
 7 in r̄sa semel malus. de re. iur. li. vi. Ad dicitio
 Et pono hāc oclusionē resp̄cū iuramenti vt
 omne iuramētū honoris sit r̄gulariter piuro
 inter oēm p̄ iura in glo. allegata. S3 iuramen
 tū oneris qd̄ tendit ad obligandū eū tenet p̄
 stare piurus sic ali⁹. vt i. c. cū in eccl̄ijs. d̄ ma.
 7 ob. n̄ sit p̄sūptio q̄ itēz deieraret tūc ei nūq̄
 sibi ē deferendū iuramētū eē oneris. vt ē tere⁹
 nōbil in. c. clericos. de cohabi. de. 7 mul.

Proterea Appellans ab oz
 dinario de delicto
 postea ab eo omissio puniri p̄t p̄ ipsum
 ordinariū. h̄. v. sc̄da ibi dicitur. Sed supple ad
 tex. idem esse d̄ antea omissis si nūc de ill' accu
 sat. vt in. c. ad hec. el. p̄mo. s̄. eo. 7. c. p̄posuit. i. e.
 Nō p̄mo q̄ appello non suspēdit iurisdictio
 nē iudicis a q̄. n̄ in cā in q̄ fuit in p̄posita. vñ i
 alijs p̄t p̄cedere. 7 dic vt plene dixi in. c. super
 eo. el. p̄mo. 7. c. cū teneam. s̄. eo. Latius expli
 cabo mām istius. c. i. c. p̄posuit. 7. z. nō vnam
 regulā ex tex. q̄ appelloni fouenti aliq̄uā iniu
 sticiā 7 iniquitatē nunq̄ est deferenduz qz nō
 p̄t appello opari vltra naturā suam que est vt
 releuet a grauamine nō vt iusticiā peruerat
 vt in. c. suggestū. 7. in. c. ad nostraz. s̄. eo. 7. In
 gl. i. in fi. vel fm̄ Host. h̄ sunt grauia 7 manife

sta nihil operat appello. secus si nō grauia qz
 tunc poterit iudicem recusare. dic vt meli⁹ di
 ces in. c. p̄posuit. i. e. pondera. qz p̄ in decisione
 nullaz facit mencionez de q̄litate 7 enormita/
 te sed in detestationē istorum appellantium fa
 ctum fuit sic qualificate narratum

Constitutis Qui non detu
 lit appello sui
 aduersarij de sua posteriori circa idēz
 o tra etz excipe neq̄. h̄. v. Prima ps decise
 narrat factū. sc̄da dat iudices. ibi ideo q̄. Pre
 mitte q̄ vacante ista ecclesia cathedrali cōue
 nientib⁹ omnibus ad quos sp̄ctabat electio
 Archy. nōiauit quendā o socium eligendū in
 ep̄m. fuit obusatu 7 o traditum a reliquis ne
 eligeret cū eēt excōicatus ac fuit in p̄posita ap
 pellatio si secus fieret h̄ hac appellacione non
 obstāte archy. cū quibus oaz paucis de caplo
 p̄cessit ad electiōne istī. c. 7 appellonē interpo
 suit ne in p̄iudiciū illi⁹ electiōnis attempta
 ret aliq̄o hac sc̄da appelloe nō obstāte reliqui
 facientes maiorē partem p̄cesserūt ad electio
 nem 7 quendā aliū elegerūt vtraq̄ electio de
 uoluta fuit ad sedē apostolicā 7 papa mādat
 vt in lra o rinet. Nō ex p̄ncipio q̄ abbas p̄t
 eē procurator alterius licet p̄ncipaliter non
 vertat utilitas monasterij. Vnde gl. xvi. q.
 .i. de p̄ntium. facit tex. in. c. p̄ venerabilez. qui
 filij sint le. et qd̄ ibi nō. qd̄ satis p̄cedit coram
 iudice ecclesiastico. 7. z. nō. ex tex. q̄ non ē de
 ferenduz appelloni illi⁹ qui non detulit apel
 lationi aduersarij 7 intellige q̄n iste appellati
 ones reflectunt ad idem. secus si circa diuersa
 sicut in simili limitat illa regla frangenti fide
 fides frangat eidem. vt in. c. puenit. de iur. iu
 7. de pe. c. ostitur. 7 ita accidit hic. Vltimo
 nō. q̄ valet sc̄da electio. p̄ma exite nulla. licet
 nō p̄cesserit denūciatio nllitatis. Hoc intelli
 ge 7 limita put nō. in. c. auditis. s̄. de elec. vbi
 p̄ voc. Vlo. i. q̄rit qd̄ si non esset excōmuni
 catus h̄ suspensus dicit q̄ idem. In glo. ij. in
 fi. dicit tex. p̄cedē siue fuerit simplex nomina
 tio siue electio. Nā si fuit nōiario vbiū facie
 bat appello Archy. si fuit electio tē videbat
 sc̄daz electiōne nō valē. Tū p̄pter p̄mā nō cas
 lata. tū p̄pter appellonē Archy. s̄ cā decedēti
 in o trariū fuit qz electio p̄ma erat nlla tāq̄ fa
 cta a minozī pte 7 o tra appellonē lēam 7 d̄ ex
 cōicatio vt d̄ in gl. fi. Nec appello p̄t p̄stare im
 pedimentū p̄ rōnez positā in fi. lre. meli⁹ tū vi
 det o uenire lre q̄ iste archy. di. elegit qz alias
 non posset dici Archy. nō detulisse appellatio
 ni alioꝝ put dicit in fi. lre.

Proposuit. Sic sūma. Appel
 lans ab ordinario in vna cā. in alijs

corā eo rñdere tenet. Et tñ eū recusāe vt suspe-
 dū n̄ ouentat de crimie manifesto in q̄ nō ca/
 dit excusatio nec suspicio vt qz imponit pena
 iuris surgens ipō facto. H̄ dicit f̄m̄ intellectūz
 int̄secū. 7 p̄ d̄sultatō. 2. rñsio. ibi sup̄ quo. 7
Primo nō. q̄ appellō nō operat̄ suspēionez iu-
 risfocōis iudicis n̄ respectū illius cāe in q̄ fuit
 appellatūz qd̄ plene terigi in. c. sup̄ eo. i. 7. c. ad
 hec. i. s. e. 7. 2. nō q̄ in crimine manifesto non
 admittit̄ iudicis recusatio. q̄tūcūq̄ als̄ sit su-
 spectus qd̄ intellige qm̄ p̄ illo delicto pena ē a
 iure determinata h̄ voluit l̄ra ista in si. 7. d̄icā
 lacius in gl. ij. in si. Hec solutio gl. nō v̄r̄ bō qz
 adā facta ad vnū finē. s. resp̄cū appellois non
 debent p̄desse vel nocere cum agit̄ ad alium
 finem scilicet vt admittat̄ recusatio ar. in. c. ve-
 niens. s. de testi. et forte ob hoc dicit̄ Jo. an. h̄
 non esse spectandū euentum appellationis sed
 eligendi sunt arbitri sup̄ recusatione. et si pro/
 babit̄ grauamē illatūz admittetur recusatio.
 als̄ secus. et nō bene qz Jo. an. hic non exigit̄
 q̄ p̄betur grauamē ex mente 7 vide qd̄ plene
 dixi in. c. ad hec. i. s. eo. hoc dicit̄ tamen mul-
 tum restringit̄ istum tex. qz fundat̄ se solum su-
 per pendentia appellationis. Et his d̄bis tex.
 simplr̄ inherens Hof. in summa in ti. de iudi.
 in s. ex his ergo casibus. dixit solam penden-
 tiam appellationis sufficere. Dicens q̄ ratio
 iuris est qz iudex a q̄ appellat̄ solet prouocari
 l. ij. C. de epi. audi. facit̄ l. litigatores. ff. d̄ ar-
 bi. 7. c. vt debet̄. 7. e. hoc tñ dicit̄ Hoff. cōmu-
 niter nō recipit̄ a doct̄. Nam vt dixi in. d. c. ad
 hec. quisq̄ posset ex nuda voluntate sibi para-
 re legitimā causā recusandi iudicem. quia nō
 habet nisi appellationē interponere sed vt sa-
 tis fiat d̄bis l̄re pura posse dici quia si iudex
 non reuocat in dubiuz grauamen q̄ tunc ha-
 beat locum iste tex. hoc vult ista l̄tera duz di-
 cit̄ omnino suspectus est. Aut negat̄ grauamē
 7 p̄sequens negat̄ legitimā causam re-
 cusandi tūc eligant̄ arbitri iuxta formā. c. cuz
 speciali. 7. e. als̄ sequeretur absurdū de q̄ dixi
 Et ex p̄dictis tene mētī vnū quod licitū est p̄
 rōnem nālem restringere gnālem dispositionez
 legis licet rō non sit in. l. expressa. facit̄ p̄ hoc
 tex. iūda gl. in d̄. ineptum. in aut̄. vt ma. debi.
 7 qd̄ dixi in. c. suggestum. s. eo. vbi vide. 7 qd̄
 nō. Bar. in. l. item querit̄ s. qui impleto. ff. lo-
 ca. Et qd̄ de d̄bo p̄te. 7. s. fas. vide nō. in. c. ad
 hec. 7. e. debz. nunq̄d̄ importet̄ sp̄ necessitatem
Dic q̄ sic. n̄ sbieda materia aliud suadeat vt
 in. c. i. de despon. impub. Ad hoc vide glo. nō.
 quā sp̄ tene menti in cle. attendentes de statu
 regu. in d̄. debet. et vide Bar. in. l. ij. C. de pi-
 gno. vbi latī p̄sequit̄ mām in gl. si. in. si. Nō
 singulariter p̄ q̄ in scō manifesto put̄ differt

a notorio p̄t iudex recusari ex l̄tina causa tan-
 qm̄ suspectus 7 sic p̄cedit̄ tex. multū nō. in. c. qz
 suspecti. alle. in glo. sec̄ in manifesto notorio 7
 dicit̄ manifestū non notoriū. id qd̄ probari p̄t
 non tñ est notoriū Inno. hic. dat̄ aliaz soluti-
 onem q̄ in crimine graui 7 manifesto non ad-
 mittit̄ recusatio vt hic secus in manifesto nō
 graui vt in otrario. Mihi videtur totūz oppo-
 situm quia facilius deberet admitti recusatio
 in grauib̄ vbi agit̄ de maiori p̄iudicio qm̄ in
 leuib̄ p. c. vbi periculū. de elec. li. vi. Nū tene
 soloez gl. Sed do. An. h̄ referendo archy. in. c.
 qz suspecti. vbi h̄ ponit̄ limitat̄ qm̄ pena est im-
 posita 7 determinata a lege. Si at̄ veniret im-
 ponēda arbitrio iudicis tūc q̄tūcūq̄ crimē
 sit manifestū seu notoriū admittit̄ recusatio.
 qz posset nocere in arbitratio penā et est vidū
 satis nōbile. licet h̄ attribuat̄ Archydiacono
Ego dico q̄ originalr̄ fuit Hof. 7 Jo. an.
 sequit̄ in. c. cū speciali. 7. eo. vbi pleni p̄sequit̄
 hoc q̄ Archy. in. d. loco. Et si tu diceres hanc
 nō esse legitimā cām recusandi q̄a poterit ap-
 pellari si excedit̄ modū. certe non est bene dēm
 qz f̄m̄ h̄ nunq̄ posset iudex recusari cū semper
 subit̄ facultas appellandi. Nā debz̄ q̄s euita-
 re saltē grauamē de facto 7 ne vexet̄ in expen-
 sis 7 in appellonib̄ sup̄fluis. ex q̄ enī suspectus
 non v̄r̄ habere rectū iudiciū arbitratio ar. c. re-
 pellant̄. 7. de accu. 7 in. d. c. qz suspecti. 7 q̄ pos-
 sit appellari a iudice arbitrate penaz vide glo-
 nō. in. c. sup̄ his. de accu. et per Bar. i. l. si qua
 pena. ff. de d̄. signi. Et ex p̄dictis pone sin-
 gularem limitationem ad vidū Inno. in. c.
 ex parte. 7. de d̄. sig. vbi dicit̄ q̄ in delicto noto-
 rio potest etiam iudex in facto proprio proce-
 dere cuz sit potius executor legis q̄ iudex. de-
 bet enīz intelligi 7 limitari qm̄ pena illius de-
 licti est determinata in lege. secus si esset arbi-
 trario suo determinanda Eodez mō p̄t̄ limitari
 deā Bar. in. l. si q̄ forte. ff. d̄ pe. vbi p̄sequit̄ an-
 7 qm̄ potestas possit eē iudex v̄tra offendentē
 officialē suū vel familiā suā Itē do 7 aliuoz in-
 tellectū ad. d. c. qz suspecti. vt p̄cedat i notorio
 ad̄ transeūtis qz cū tūc recipiant̄ p̄bationes
 vt nō. glo. ij. q. i. manifesta. est tex. in. c. sic. de re
 iudi. posset iudex suspectus i illis recipiendis
 grauare p̄tem merito poterit r̄cusari vt suspe-
 ctus. Istud d̄o caplm̄ p̄cedit̄ in notorio facti
 p̄manētis 7 vbi pena est determinata lege. h̄
 v̄r̄ velle ista l̄ra in si. quod nō

Qua fronte Absolut̄ excō/
 municatus cau-
 tione recepta licet aduersarius v̄l
 excommunicator ne absoluaq̄r ap-
 peller̄ h̄. d. f̄. vnuz intellectum quem tamen
 oportet limitare qm̄ excōicatio nō fuit lata p
 p z

manifesta otuacia vel offensa q̄a tūc nō debet
absolui nisi satisfactioe p̄cedete vt. i. c. ex pte. i.
7. de d. sig. h. f. m. aliu; intellectū pōt sic sumari
Apellās ab excoicatioe pōt petere absolutio/
nez ab excoicatore a q̄ appellauit non obstāte
appellatioe sua v̄l appellatioe iterpoita per ad
uersariū ne absoluat̄ur non tū iste intellectus
multū ōgruit l̄re. **D**iuoif. p̄ma ps rephēdie
q̄rentem. sc̄da ibi. sane. ip̄i? duplici. q. respōdet
Primo nō q̄ electioes p̄nt exaiari i ecclesia
sue i palatio ep̄i. vel in camera sua. **E**x p̄oi
ctis infero ad p̄tra p̄mo q̄ cāe ecclesiastice pos
sūt iudicialit̄ tractari i ecclesia. **2**o infero
ep̄m sibi posse eligē seoz in aliq̄ cā ne dum in
ecclesia h̄ in palatio suo v̄l in camera sua 7 nō
istū tex. p̄ osuetudie q̄rūoz locoz. **N**az in
aliq̄bus locis vicari? ep̄i reddi ius in ecclesia
In aliquib? i palatio ep̄i 7 vtrunq; recte fieri
pōt vt h̄ q̄d nō. 7 facit. ij. q. ij. p̄ceptū. vbi bon?
tex. sec? dicit in iudice seculari. **N**ā eius iudiciū
agitatū in ecclesia nō valz vt iste tex. hodie sin/
gularis i. c. decz. de imu. eccle. li. vi. in s̄ois et
vide gl. singularē ibi. q̄o in ōtra d̄ib? in itis in
ecclesia. 7 d̄minat q̄ ōtra d̄? valet l̄z ōtrahen
tes peccauer̄t qz pena r̄tractationis illi? .c. nō
oz extendi. **E**t nō illā gl. p̄petuo q̄ vbi r̄tra
ctatio ad? inducit a lege i penā ōtra facientis
tūc illa dispō dicit odiosa 7 penalit̄ 7 ideo re
stingēda. **D**ico lati? in. c. cognoscētes. s̄. de cō/
sti. vbi ē bo. glo. in d. dispendijs. **I**tē nō ex illa
gl. q̄ pena apposita in q̄h ōtra d̄u nō oz extēdi
ad v̄ez ōtra d̄ū. **N**ā in iudicio q̄h ōtra d̄im? .l.
ij. ff. de pecu. notat Jo. an. in. c. pia. de except.
li. vi. 7 tū pena nullitatis iudicij. i. q̄h ōtra d̄?
nō extendit ad v̄ez ōtra d̄ū. **N**ā ver? ōtra d̄?
gest? in ecclesia t̄z vt ibi Joem puto econtra vt
pena apposita i ōtra d̄u vero nō h̄eat locū i q̄h
ōtra d̄u eadē rōe ne fiat extētio pene ad cām n̄
oīno ōstēz iuxta gl. nō. in. c. i. de tēp. oz. li. vi.
Additio **E**t h̄ vltimuz t̄z **B**ar. in. l. more. ff. de
adqui. here. 7. l. apud iulianū. ff. ex q̄. cau. i. pos
ea. 7 p̄ hoc dicit q̄ m̄lr p̄t adire hereditatē nō
obstāte statuto q̄ cauet q̄ m̄lr n̄ possit ōtra h̄ē
sine ōsensu duoz cōsanguineozū qz ille q̄ adit
hereditatē non ōtra h̄it h̄ q̄i ōtra h̄it vt in. d. l.
apud iulianuz. 7 d̄ba statuti debent intelligi
p̄prie q̄d nō. **N**ō q̄ non solū excoicat? oz re/
pellit a petitionib? suis et facit se indignū grā
sedis aplice vt in. c. cū parī. s̄. e. h̄ etiā puertēs
iuris ordinē 7 ōtemnēs canonū dispōnez. v̄n
p̄ nolēbat r̄idere sup cōsultatōibus suis isti
archiepo. qz violauerat debituz ordinē iuris
7 ōtēpserat canonū dispōnez ōfirmādo electio
nes i camera regis. **I**tē nō i d. sane. q̄ p̄sona
nō solū excoicat h̄ etiāz in d̄icif. ad h̄. c. is cui
de sen. ex. li. vi. **I**tē nō casū in q̄ iudex a q̄ iu

risoicatioe suā exerez appelloe nō obstāte. i. ab
soluēdo excoicatū v̄n at h̄ p̄cedat. d̄icā lati?
Opp. ōtra tex fortit̄ v̄t q̄ nullo mō possit p̄ce
dere h̄. c. **A**ut enī iste fuerat excoicatus p̄ ma
nifesta offensa siue otuacia 7 non dēbat ab
solui n̄ p̄us p̄sticia satisfactioe 7 iusta ē con
traditio aduersarij vt in. c. solet d̄ sen. ex. li. vi
s̄. c. ex pte. de d. sig. **A**ut fuerat excoicat? p̄ of
fensa v̄l otuacia dubia. et tūc appello ne ab
solueret erat frustratoria. qz satis ē h̄ casū p̄e
stare cautionem. vt in. d. c. ex pte. ergo appello
ista tanq̄ frustratoria nō dēbat deuoluē cām
ad supiorē 7 p̄ osequēs nō dēbat iudex r̄cipe
cautionē de parendo iuri corā iudice ad quē
fuerat appellatū. **S**o. ex experis d̄icis doc.
colligo ōpendiose duas lec. **P**rima vt intelli
gat̄ tex. q̄ petebat absolutio a iudice a quo
Scdā q̄ petebatur a iudice ad quem. **P**rima
lec. suboioioif in duas. **P**rima q̄n aduersari
us t̄m appellauit ne absolueret. **S**cdā q̄n ex
coicat? p̄us appellauit et postea petijt absolu
tionē 7 aduersarius appellabat ne absolueret
7 sic ōcurrēbat v̄triusq; partis appella?
Menio ad p̄mā leā. quō petatur absolutio a
iudice a q̄ 7 aduersarius t̄m appellabat. **P**e.
7 **A**bbas r̄ndent ad ōtrariū q̄ hic nō fuit ap
pellatū ne absolueret h̄ ex causa supuenienti.
v̄n p̄pter affinitatē nouiter ōtra d̄ā inter iudi
cem 7 excoicatū appellatio sua habuit deuol
uere cāz **H**ec solo impugnat p̄ Jo. an. quia
suspicio non est sufficiens cā appellandi sed re
cusandi t̄m. vt nō. in. c. accedens. vt lid. nō ōd.
Itēz dico q̄ ex alio corruit ista so. qz in. tex. ō
q̄ iste appellauit ne absolueret. **S**cdā so. f. m.
Hosti. q̄ ex aliq̄ rōnabili causa iste appellauit
Hec so. penitus non euacuat ōtrarium quia
in l̄ra d̄icif q̄ aduersarius appellauit ne ab
solueret **T**ertiam so. ponit Jo. an. vt p̄cedat
f̄m antiqua iura f̄m que appellatio nō exp̄es
sa cā deuoluēbat cāz ad supiorē nō t̄m impedi
ebat absolūem p̄pter rōnez l̄re ne decederet i
excoicatione. **H**ec tertia p̄t impugnari qz l̄ra
d̄icif q̄ appellauerat ne absolueret et sic exp̄i
mebat causā frustratoriā ōtra ius. h̄ cā mani
feste frivola etiāz f̄m antiq̄ iura non deuolue
bat cām ad supiorē vt nō. in. c. vt debitus. s̄. c.
Dono duas solones. **P**rima q̄ licet a p̄ncipi
o ōtra d̄ixisset ne absolueret t̄m postea appel
lauit simplr videns nō p̄ficere 7 sic posset sal
uari so. Jo. an. **D**ono sc̄dam meliorē q̄ hic
ōtra d̄icebat iste ne absolueret ante satisfactio
nem proponens forte offensam vel otuaciā
manifestā h̄ pars 7 iudex hoc negabāt iō ille
appellauit. **H**ec appellatio etiāz f̄m hodierna
t̄pa est legitima vt in. c. solet. iō habuit deuol
uere causam ad supiorē. **E**t d̄iceres quare

absoluit iudex a q. et q. a pello pma frōte ē le/
 gitima R. q. vbi appello fuit interiecta nō ex/
 pressa cā. duplex fuit rō absoluendi. Una ne
 pendēte litigio iste decederet in excōicatione
 vt in lra h puidet pti aduerse recipiendo cau/
 tionē. Scda rō qz ista ab solo tēdit i facilioze
 exituz cāe appellois. hāc sniaz t3 Fre. de senis
 of. cxcviiij. Nā iudex ad quē. añ oia ipm absol/
 ueret recepta cautione vt in. c. p tuas. 7. de sen/
 ex. h si ex pssit illā cāz qz fuerat cīcat. p manī/
 festa cā. tūc vnica est rō absoluēdi ne decedat
 interi in excōicatione qm ab solo nō tendit h
 casu in facilioze exitū id p iudicat appelloni cū
 ob h fuisset appellatum ne absolueret Ex his
 habes declaratā primā lec. 7 hēs casū in q iu/
 dex absoluit post appelloez rōibus pcedētis
 Menio ad scdam lec. q h3 q excōicat. prius
 appellauerat ab excōicatione 7 nunc petebat
 absolonez 7 aduersari. appellabat ne absolue/
 ret Dic q respēu appellonis aduersarij satis
 s. mā discussa est h respectu appellonis in po/
 site ab excōicato dicit Inno. q petēdo ab solu/
 tionē a iudice a q tacite renūciauit appelloni
 sue n fuerit prestat. q nō intēdebat renuncia/
 re appelloni. de h vide qd plene dixi in. c. qōni
 s. e. dicit tñ Inno. q siue sit ordinari. siue de/
 legatus siue detulit appelloni. siue nō. potest
 istum absoluere. h nō reddīt cām quare. Sed
 dic q duplex p̄t esse rō. si enī censet r̄nunciare
 appellationi tūc nō h3 dubiū cū iurisdictio in/
 tegra reuertat ad eū In casibus in qbus nō
 renūciat Dic q ratio absoluendi est duplex
 Prima ne pendēte appellone iste dcedat in ex/
 cōicatione. Scda qz tēdit in facilioze exitum
 cāe appellationis Nā h faceret iudex ad quē
 añ omnia vt in. c. p tuas. p̄ealle. de sen. excō.
 Mihi tñ non placet dictum suum in delegato
 qui detulit appellationi quia per delationem
 tota iurisdictio est ab eo abdicata 7 transfusa
 in supiozem vt in. c. cū appellationibus. e. ti. li.
 vi. Nec tanta imminet necessitas vt dicam.
 nō iudicez posse absoluere ab excōicatione vt
 est iste qui detulit appellationi. Menio ad
 tertā lec. q h petebat ab solo a iudice ad quē
 7 h innuit satis finis h. c. dū dicit q excōica/
 tor otradicebat 7 h casu dicit Hosti. q iudex
 ad quē p̄t absoluere postq̄ examinauit causā
 p̄tibus p̄tibus 7 non añ p. c. rōna. 7 penultē
 eo. ti. li. vi. 7 ita tenetur cōir 7 cū eo transeunt
 doc. Sed aduerere qz hoc non est vez in abso/
 lutione q fit cuz cautione qz añ oia iudex ad
 quē tlem ab soloem impertit. tex. est aptus in
 o. c. p tuas. sed sniam reuocare vel denūciare
 nullaz nō p̄t n̄ p̄i. plene cognouerit de cā p̄tī
 bus p̄tibus 7 ita loquit. 7 penlt. all. p. Hosti
 Aliud est absoluere cautione recepta. 7 aliud

reuocare sniaz vel denūciare eā nullaz vt ipse
 met Jo. an. dicit i nouella. Rō diuerfitatis ē
 qā in absolone q fit cautione recepta nulli pti
 p̄iudicat nec aliqō fit in effectu oia sniam ex/
 cōicatoris h qñ vult reuocare tanq̄ iniustaz
 seu denūciare nullā in h p̄iudicat pti aduerse
 7 tacite p̄nūciat excōicatorē male p̄cessisse qd
 nō o3 posse facē n̄ prius d̄ meritis appellonis
 ognouerit 7 p h habes clarissime intellēm h.
 c. 7 multoz iuriū. s. allegatoz. Anū tñ nō q
 do. An. h apte vt reuocare id qd dixi post euz
 in. c. qōni. s. e. dicit enī p̄mo q iudex a q p̄t ab/
 soluere p viā reuocationis. postea dicit h sibi
 nō placē qz p h cessaret appello reuocādo gra/
 uamen 7 sic nlla remaneret dubietas qz nōn
 p̄t ampli. dicit iudex a q cuz cessat appello. Ad
 h. c. si a iudice. eo. ti. li. vi. Sup̄ visū est an 7
 qñ iudex a q vel ad quem absoluere possit ab
 excōicatione. Nunc qro de qōne quotidiana
 Nunqō iudex tenet citare p̄tem aduersaz ad
 actū absolonis Doc. dicit q sic cū possint pre/
 tendere intesse. forte enī expensas fecit qz o se
 qui o3 ante absolonez de sen. ex. c. venerabili
 b. 7 idē. li. vi. Vel forte posset p̄tendē offensā
 manifestā ita q añ absolonez deberet aduer/
 sarius satisfacere. rōne ergo sui interesse voca/
 ri debz ar. c. inter quattuor. de ma. 7 obe. iij. q.
 ix. c. oia. Simile cum reuocat missio i possessi/
 onem vt nō. in. c. qm frequēter. 7 in alijs. vt li
 te non otl. Dicūt tñ doc. cōir h 7 in. c. i. de iud.
 q si d̄ facto fiat absolutio p̄te non vocata t3
 Et idē tenet Spe. in ti. de o. r. 7. fi. d. h. h pone
 excōicatus. vide eē glo. in. c. excōicatos. xi. q.
 iij. q vt limitare vidā doc. h vt pars sit vocan/
 da ad actum absolutionis qñ iudex excōmu/
 nicauit ad instantiā p̄tis. secus si excōicauit
 suo mero officio 7 h dictum satis mihi placet
 Facit qd in fili nō. Bar. in. l. ij. ff. de eo qui in
 ius vo. Sed oia p̄vidā adduco tex. nō in. c.
 romana. 7 snias. eo. ti. li. vi. vbi dicit q snia ex/
 communicationis vel interditi nullatenus
 est reuocanda p̄te non vocata. Et per illū tex
 arguit Jo. an. oia opī. p̄vidā vt nō teneat
 ab solo p̄te nō vocata licet h nullam mentio/
 nem faciat de illo. 7 nec etiā do. An. h simplr
 transcūt cū p̄vidā. Sed reducendo ad ocoz/
 viā multa iura distinguo sic. q aut absolutio
 fit ab ipso excōicatore siue supioze cōcurrente
 cuz eo ad actum iurisdictōis circa excōicatum
 tūc tenet ab solo p̄te nō vocata tex. ē maxime
 iūda glo. in fi. in. c. cū ab ecclesiā. de offi. ord
 Ratio h. est qz ista absolutio est ad. peniten/
 tialis ideo ad sui essentiam nō exigit citatio
 nē Scda rō q sic excōmunicatio sine citatiōe
 lata tenet. vt in. c. sacro. de sen. ex. 7 nō. xi. q. iij
 in summa ita 7 ab solo tenere debet 7 fortius

cū sit adus magis fauorabilis. **V**ide tex. cū glo. in. c. venerabilib⁹. §. vbi aut. de sen. excō. l. vi. vbi traditur regla generalis q̄ absolutio facta a iudice suo q̄tūcūq̄ iusta tenet ⁊ non trahas obliuioi illuz tex. ⁊ in h̄ caū intellige vīda doc. hic ⁊ in. c. i. **Q**uāq̄ absolutio fit a iudice ad quē deuoluitur iurisdictio solum via appellatōis. **E**xemplum in archyep̄o qui non h̄t iurisdictiōē regularit̄ in subditos sui suffraganei nisi p̄ appellatōēz vt in. c. pastoralis de offi. ordi. ⁊ h̄ caū dic q̄ si nō ē appellatū ad eū nō valet absolutō n̄ recipiat appellatōēz ex pbabili cā emissā tūc enī absolutō facta ab eo tenz etiā pte nō vocata liz sit iusta qz h̄ casuz iudex ē ⁊ p̄ oīs pcedūt rōes aliate i excoīcatōē **A**d hoc. c. p̄ tuas. ⁊ qd̄ ibi nō. de sentē. exc. ⁊ vīd̄ §. vbi autē. q̄ pp̄ie loquit̄ de iudice ad quē. **Q**ue vult sniaz excoīcatōis reuocare tā/ q̄ iustaz vel eā denūciare nullaz ⁊ nō pōt nisi p̄tib⁹ vocatis et̄si alit̄ faceret reuocatio vel declaratō nō teneret ⁊ hoc caū intelligo. d. §. sniaz ⁊ Jo. an. ibi rō est qz h̄ caū ē q̄si diffini/ tiue p̄nūciare sup̄ ip̄a excoīcatōē ⁊ ē ad iudicial̄ nec op̄etit sibi p̄tās nisi p̄us exaiauerit cāz. **E**t hec faciūt ad. q. q̄tōdianaz. **N**ūq̄o abso/ lutō a iuramēto p̄stīto sup̄ aliq̄ tractu facta ab ep̄o pte nō vocata valeat i casib⁹ i q̄b⁹ p̄s dēbat vocari do. an. i. c. debitorēs. d. iure iurā t̄z p̄ sic arguēdo p̄ simile de solutiōe sc̄a ab excoīcatōe pte nō vocata **S**z p̄ p̄dīda ego disti/ guere q̄ aut certū est iuramētū eē illicituz ex pte recipiētis ⁊ pcedit dīdū suuz qz hoc caū clarū est ep̄m eē iudicez suū i absoluēdo p̄ id q̄ nōc **J**nn. in. d. c. debitorēs h̄ vbi tract⁹ sup̄ q̄ iuramētū fuit p̄stīcū in sui serie nullaz iūq̄tate p̄tinet l̄z iūq̄tate allegaret̄ p̄ ptez puto q̄ nō teneat absolu⁹ pte nō vocata quia regularit̄ ep̄us nec etiāz papa pōt absoluere a licito iuramēto altēi p̄stīto vt nō **J**nno. in. c. cū int̄ pe. de renū. ⁊ est glo. ordi. in. c. quāto. de iure iur. ⁊ ibi plene dixi ergo nō est iudex in oēm euen/ tuz ⁊ sic anq̄ ostet iuramētū eē illicitū nō pōt absoluere ⁊ ostāe non potest nisi parte vocata vt in. c. tamē et litteris. de. in. inte. resti. et in. l. fi. c. si per vī v̄ alio modo. **Q**uā p̄supposito q̄ iuramentū illicitū esset receptū exquo tamē nō constat non t̄z q̄c̄q̄ facit qz ignorat id qd̄ est fundamentum sue iurisdictiōis ad hoc. l. quero. ff. de eo qui pro tuto vide notabilē theoricam **B**ar. in. l. multum interest. ff. de cōdi. et demon et. l. si finita §. iulianus. ff. de dā. insec hoc nō. **O**p. contra tex in. §. sane vbi dicit̄ seu presupponitur quem posse excoīnicari pro contumacia vel alia cā. **H**oc enim videt̄ falsum cum ab homine nūq̄ sit ferenda excō/ municatio nisi p̄pter contumaciā glo. est notabi

lis xi. q. iij. nemo. vbi dicit̄ q̄ nūq̄ dēt q̄ excoī carī nisi q̄ aliter corrigi nō pōt. **S**o. doc. ali/ quio tāgūt h̄ sed nō clare **V**ide **J**nno. i. c. ex pte. el. p̄mo. §. d. §. sig. i. vltia colūna. **D**ic ad h̄ clari⁹ q̄ eo q̄ sp̄ otūacia dēt eē imediata cā excoīcatōis siue p̄cesserit delēm siue nō. dēt p̄us sp̄ monēi vt satisfaciāt de hac otūacia i/ mediata intellige ot̄raria. **S**z q̄n̄ offēsa seu delictū ē cā excoīcatōis h̄ non imediata et de hac mediata intellige istuz tex. ⁊ cōsiles. **E**t adde vnū nōbile vīdū **J**nno. i. c. ex pte. q̄ vbi p̄cessit cōtūacia et̄. eī iudicialis pōt sequi ex/ coīcatio sine alia admonitiōe p. c. certū xi. q. iij. **E**t vide lati⁹ i. o. c. ex pte. **O**p. cōtra tex. ibi si maluerit aduersari⁹. videt̄ enīz q̄ nō ad appellatū p̄tinet facultas eligēdi iudicez co/ raz q̄ cā tractet̄ ij. q. vi. ad rōnā **S**o. doc. vario mō soluit̄ h̄. **S**z tu dic vt nō. i. c. cordi. e. ti. li. vi. i. gl. in. d. petierit. **I**te op. q̄ de his vī det̄ eē sup̄flu⁹ qz idē dicit̄ cū p̄oz. dic q̄ p̄m⁹ §. loquit̄ cū appellat aduersari⁹. iste cuz appellat excoīcatōz **I**n gl. i. i. si. p̄ h̄ hosti. infert. q̄ si p̄ uilegiatus excedat pōt sibi iusticia denegari **A**dducit. c. nuper. §. fi. §. de deci. h̄ si nō excedat secus in. c. iij. de priuile. in. fi. decre et videtur hoc mirabile vīdū. **S**z intelligo hoc modo quando priuilegiatus delinquit contra s̄oi dīctum alicuius iudicis et non vult satisfacē vt postea sibi petenti iusticiam de alio s̄oi dīto v̄l de eodem possit iusticia denegari per iudi cez nisi prius satisfaciāt ⁊ eēt exquiritus mo/ dus procedēdi contra exemptos **S**ed non credo procedere quando delictum ipsius nō eēt liq̄dū. **I**n gl. ij. i. si. dic q̄ ot̄raria pcedūt in iudicijz secularib⁹ vt i. c. decz. p̄alle. h̄ iudi/ cia ecclīastica p̄t̄ i ecclīa exercēi vt in. c. p̄cep tū. allegatū i gl. i. **I**n glo. in. d. ot̄ra debitu ibi sine ot̄silio ⁊ ot̄siliū capituli. i. eo q̄ glo. exigit ot̄siliū capituli i ot̄firmatōib⁹ electionū coir dā/ nat̄ a doctoib⁹ qz iura allegata in gl. solū exi gunt ot̄siliū nō ot̄siliū et maria est diuersitas iter ot̄siliuz ⁊ ot̄siliuz vt in. c. i. ne se. va. li. vi. et c. cū in veteri. de elec. vbi dixi **H**odie qualis exigit cāe ot̄gnitio i ot̄firmatōibus electionū **D**ic vt hodie est textus in. c. si. de elec. li. vi **I**n glo i verbo decedat. **N**ō ex hac glo tres rationes decidēdi ad tex. q̄re absolutio po/ test fieri a iudice quo. **P**rima ratō quia sp̄a le ē in snia excoīcatōis quia p̄pter periculuz timef̄ ne decedat in excoīcatōe qz peccatuz q̄n̄z est cā accelerandi terminos vite sic etiam ⁊ bonitas ⁊ hoc ne mutet̄ intelled⁹ bonozuz itellige tū nō semp̄ hoc ot̄rigere h̄ q̄n̄z **N**az si vīdū glo. generaliter est̄z verum nullus ho mo fere remaneret in mūdo et vide ad itelle/ dūm gl. pulcrū tex. in. c. si ex bono alle. in glo.

Sed a rō decidendi quia in his q̄ nō capiunt
 dilationē nō admittit appellō v̄puta q̄a res
 est tpe peritura. **M**ta exempla patēt in. l. si. de
 apel. reci. nō tu canonista istā gl. **T**ertia rō
 ponit b̄ in v̄bo p̄terea. q̄ est magis ḡnālis q̄
 iō pōt iudex a q̄. qz nil deperit aduersario per
 hāc absolōnem cū sibi caut⁹ sit p̄ receptionem
 cautionis ⁊ excōicatio p̄dest ne interi v̄itet v̄l
 moriat. **E**t hac tertia rōne nō q̄ iudex a q̄ p̄t
 om̄e iō qd̄ tendit in faciliōrē exitū cāe appella
 tionis. **E**t vide qd̄ plene dixi in. c. cū teneam⁹.
 S. e. **S**z tene mēti hāc p̄iculā gl. iūdo ter. **I**n
 glo. in v̄. cautione. in si. **N**ō istam glo. sp̄ ex
 qua habes regulā ⁊ vnū casū exceptum a re/
 gula. **E**t hec est regula q̄ absolūtio a q̄libz ex
 cōicatio fiat cū cautione iuratoria iō est q̄
 absolūto iuret stāe mādaris ecclie sup̄ illa
 excōicatio. **C**asus except⁹ est ille cū fuit ex/
 cōicatus qz noluit parere iuri. i. cū excōicatio
 fuit lata p̄ otumacia iudiciali. **E**t licet doc. b̄
 simplr̄ transeāt. tñ pleni⁹ distinguūt hāc mōz
 in. c. ex p̄e. i. ⁊ de v̄. sig. vbi vide. **S**ed quo ad
 casū b̄ exceptū puto glo. optime loqui. **P**rimo
 cū b̄ verles interesse p̄tis et hēat vim cuiusdā
 missionis vt in. c. qm̄ frequēter. in si. vt licet. nō
 del. hē missio non reuocat n̄ p̄stita cautione si/
 de iussoria vel pignoratitia. vt in auē. ei q̄ iu/
 rat. **E**t de bo. au. iudi. possi. ⁊ in. c. i. ⁊ de sequel.
Ita nec excōicatio debet relaxari n̄ tali cauti
 one p̄stita. **I**tem cautio iudicio s̄isti ē p̄torā
 li. ff. de p̄to. stī. **E**t regulr̄ oēs cautioēs p̄torā
 debēt eē sufficientes. vt in. d. l. i. resp̄u regule
Nō dēm pulcrū q̄ v̄bicunqz timef̄ ne absol
 uend⁹ veniat ōtra iuramentū nō sufficiat iu/
 ratoria ita cōir̄ nōnt doc. c. si. de resti. spo. ⁊ in
 c. ad rep̄mendā. de of. oz. **A**dde ad p̄dca. c. i. de
 do. ⁊ ōtu. li. vi. ⁊ facit gl. i. c. qd̄. ⁊ qd̄ dixi. S. e.

Reprehensibilis

Prelat⁹ subditū suspendere vel ex/
 cōicare nō dz̄ n̄ monitionē p̄missa.
 nec subdit⁹ ōtra disciplinā ecclīasticā appellāe
 marie si est religiosus. h̄ p̄mo. **I**udex a quo p̄
 figit terminū appellāti ad appellōnem p̄lequē
 dam infra quē si nō p̄lequit iudex a q̄. reassu
 mit iurisdictionem h̄ z⁹. **A**pplās v̄o nō p̄leq̄s
 appellōnem suā ōdemnat in expens̄is appella/
 to p̄leq̄nti h̄ z⁹. **E**t q̄nqz sūt dicta ter. z⁹ ibi.
 nec subiecta. z⁹ ibi. si vero. q⁹ ibi si aut. ⁊ m̄ ibi
 p̄cipue. **N**ō p̄mo. vnaz r̄sam ḡnālem q̄ s̄iia
 excōicationis vel suspensionis nunq̄ est ferē/
 da ab hōie n̄ canonica admonitione p̄missa ⁊
 sic elicet̄ illud q̄ excōicatio nunquā est ferēda
 ab hōie n̄ p̄ otumacia. siue in nō parendo in
 iudicio. siue in nō satisfaciēdo. xi. q. iij. ep̄i. vbi
 gl. **H**odie adde qd̄ habet in. c. i. de senf. ex. li.

vi. vbi idem disponit de interdico ecclīastico et
 debet in scriptis ferri vt ibi. h̄ limita p̄cedā
 ⁊ ter. fm̄ vnū peregrinū dictū **I**nno. quod nō
 solet d̄iter allegari in. c. i. de excess. p̄rela. vt re/
 spectu suspensionis p̄cedat iste ter. requirens
 monitionē q̄n̄ suspensio fert̄ p̄pter otumaciaz
 secus si in penā delicti qz tūc frustra fieret mo
 nitio cū oportet eū luere penam delicti omissi
Nā suspensio sepe fit p̄pter delictū vt in. c. ram
 l̄ris. S. de testi. v. q. iij. in loco. secus in excōica
 tione. qz illa nunq̄ fert̄ ab homine p̄pter deli/
 ctū ⁊ q̄c̄ito vult satisfacere ilico debet relaxa
 ri. xi. q. iij. nemo. ⁊ c. illud. **E**t idēz q̄ nō requi
 rat h̄ casu monitio tenuit **I**nno. in. c. ad hec.
 qm̄ ⁊ eo. vbi dixit q̄ excōicatio. interdicoz et
 suspensio. equipant̄ in m̄ltis ⁊ p̄sertim in hoc
 vt debeat p̄cedere monitio. n̄ q̄n̄ suspensio fi
 eret in penā delicti **H**osti. tñ ibi hoc approbat
 respectu suspensionis fiende a canone. secus si
 a iudice. qz tunc requirit̄ monitio fm̄ eum al
 legat. c. sicut. de coha. cle. et mu. **M**ihī placet
 indistincte dictum **I**nno. et pro eo videtur ter
 in. d. c. ram l̄ris. de testi. vbi papa sine monitio
 ne imposuit penā suspensionis. ergo et alij hoc
 facere possunt de re iudi. in causis **A**d idem
 allego. c. rōna. S. sed nec in spē. de senf. ex. li. vi.
 vbi licet prius dixisset de suspensione excom/
 municatione. ⁊ interdico. postea tñ dum tra/
 ctauit de offensis seu culpis p̄teritis vel p̄i
 tibus solū phibet excōicationēz ferri sine mo
 nitio. quasi secus senserit de interdico vel sus
 pensione qd̄ nō. ⁊ q̄ respectu monitionis p̄e
 mittende equiparent̄ iste s̄iue regulariter. vide
 bo. ter. in. c. statutuz. de sen. ex. li. vi. **A**dditio
Et nō ex illo dicto **I**nno. iudicē posse in pe
 nam delicti suspendere clericū ab officijs diuī
 nis **E**t nō principalr̄ q̄ v̄bicunqz ius fulmi
 nat excōmunicationē p̄pter delictū tūc iudex
 p̄t delinquentē excōicare sine alia admonitōe
 et ē ter. ap̄tus fm̄ lec. **A**bb. quem nescio alibi
 et p̄pter hoc dixit se excusasse quendam abba
 tez qui excōicauerat monachum suū sine mo
 nitio q̄ exiuerat claustr̄ sine l̄iua ⁊ repertū
 fuit statutū in monasterio q̄ ob hāc cāz fulmi
 nabat excōicationē ip̄o facto **E**t hac lec. nō
 vnū singulare in q̄ hēs excōicationē posse fer
 ri sine aliq̄ admonitione q̄n̄ ius excommuni/
 cat p̄pter illud delictum quasi nil noui videat̄
 tur facere iste iudex. **S**ed ex h̄ nō aliud mira
 bili⁹ q̄ excōicatu a iure p̄ certo delicto pōt su
 perior itēz excōicare p̄ eodē delicto alr̄ nō ite
 rato nec otumacia alr̄ de nouo ōrada vt h̄ c
 clāe colligit̄ intelligēdo illā d̄cōez. nisi. positā
 in ter. p̄prie facit iste ter. q̄ iudex potest altera
 re ⁊ augere penā a iure determinatā p̄ certo
 delicto. videt̄ ter. i. l. qd̄ ergo S. pena grauior.
 p 2

ff. de his qui nō. isa. vbi bar. hoc tenet exp̄sse
et certa cā facit. l. aut facta s̄. ff. de penis. Et
p̄ hec dicta iuris ciuilitis defendo hāc lec. **Ab**
ba. hosti. intellexit istū ter. q̄ iudex vult dñū
tiare excoicatu a iure vt non requirat moni
tio si factū est notoriū. **Nō** bene suā lec. que
est vera in se dixi lati⁹ in. c. puēit. s̄. eo. lec. **Ab**
ba. magl. ouenit lre. **Quid** aut opet tūc scda
excoicatio vide bo. glo. i. c. ita quozdā. de. iu/
de. **Nō** z⁹ q̄ appellatio in p̄p̄ta cōtra disci
plinā ecclesiastica; id est extra statuta ecclesia/
stica nō valet. **Ite** si religios⁹ appellat a pena
inligēda fm̄ r̄gulā suā vel fm̄ statuta homi
nā illa sunt eis leges. ad h̄. c. ad nostrā. s̄. eo.
Quarto nō ar. optimū q̄ nō psequēs apel
lationez suaz licet fuerit frustratoria nō pu
nit pena extrinseca de iure canonico h̄ sit cō
dēnatio expensaz vide qd̄ dixi in. c. ij. s̄. e. 7 in
c. cū parati. **Quinto** nō ar. q̄ abbas nō pu
nit s̄bitū suū sine cōsensu capituli sui hoc tñ
coir reprobaf q̄ sol⁹ abbas h̄c p̄tēz in soli
dū circa mōachos vt in. c. ad nostrā. s̄. e. **Ple**
ne nō. **Jo.** an. i. c. **Johānes.** de regu. vide ter.
bonū in. c. nulla xvij. q. ij. **Ad** istū ter. r̄ndetur
q̄ nō loquit de pena iterēda a p̄lato 7 capitu
lo h̄ de pena inferēda a p̄lato statuta p̄ p̄latū
7 capitulū q̄ sepe vltra r̄gulā religiosi faciūt
sibi statuta vt in. c. ad nostrā. s̄. eo. **Nō** fm̄
hanc solutiōez q̄ etiaz illam penā statutam
cō cōsensu solus abbas inligit. **Reperio** aliū
intellectū ad istum ter. in loco extraneo vide/
licet in. c. i. de sen. ex. li. vi. p̄ **Jo.** an. post alios
vt procedat ista lra q̄ p̄latus est nimis seue
rus in corrigendo 7 tunc adhibeat. c. cōsensū
s̄ certe h̄ est diuinare ad istū ter. licz sit equuz
nullibi tñ de iure p̄bat naz p̄mptū est r̄medi
uz extra p̄latos seueros scz p̄ appellatiōez. **Nā**
hic solū tollit appellatiōez extra r̄gule discipli
nam. secus autē si punit p̄latus religiosū ius/
te et cōtra regulā q̄ tunc bñ pōt ab eo apel
lari ad sup̄iorem vt in. c. ad nostrā. 7 ibi dixi
s̄. e. 7 satis p̄bat h̄ a contrariis. **In** glo. prima
ibi trina vel vna p̄mptoria pro omnibus et
7 vide practicā in. c. d̄stitutionem de sen. ex. li.
vi. i. si. vbi ponit p̄rie q̄lis debet esse moni
tio q̄ debet p̄cedere 7 vide bonaz glo. q̄ ponit
diuersas formas citandi in notorio vbi res
rapta esset p̄s sufficit vnica monitio vide p̄
archy. xxiij. q. ij. de illicita p̄ doc. in. c. dilecto
de sen. ex. li. vi. **In** eadem ibi de canonica am
monitiōne. melius dixisset glo. de euangelica
monitione. **Nam.** c. nouit alle. in glo. non tra
dant de canonica amonitiōne h̄ de euangelica
In glo. ij. ibi tene tñ. nō glo. ex qua habes
q̄ excoimunicatio sine amonitiōne lata tenet
Et idēz nō. glo. xi. q. ij. in sūma. ij. q. i. in sūma

p̄bat in. c. sacro. de sen. ex. qd̄ p̄cedit etiam in
delegato vt nō. **Inno.** in. c. illud. de. cle. ex. mi.
7 in. c. prudenciam. de offi. dele. vide glo. in. c.
sacro. p̄alle. 7 iqtū glo. excipit hic duos casus
vix q̄ illi casus nō recte excipiūt a r̄gula q̄ nō
loq̄tur q̄ monitio p̄cessit h̄ vide vnuz caūm
vere exceptū in. c. statuim⁹. de sen. ex. li. vi. vbi
nō t̄z excoicatio lata i p̄ticipātes cū excoicatio
monitiōe n̄ p̄missa 7 ille ter. optie p̄bat sniam
tenē i alijs casib⁹ arguēdo p̄ locū a sp̄ali. **Et**
illō. c. statuim⁹. ē restrigen dū put ibi nō. p̄ ab/
ba. 7 **Jo.** an. sic itellige gl. in. d. c. sacro. q̄ v̄ si
bi cōtrariari h̄ optie loquit distinguendo fm̄
p̄cedita. **In** glo. in verbo si quit p̄p̄riū ibi
i. eo. nicolao. vbi hoc expediet latius 7 in. c. se/
pe. i. eo. ti. **Sed** circa hoc 7 circa ter. orit dubiū
quis faciet istaz dēnatiōez expensaz vide
lre. s̄. c. cxxi. 7 h̄a cōclusio est hic q̄ si iudex
ad quem p̄nūciabit male appellatū ioubie fa
ciet dēnatiōez expensaz. c. vt debitus. i. e.
Si h̄o plene nō agnouit s̄ p̄nūciavit appella
tionez eē deserta 7 se nō esse iudicē optentē
Idē est dicendū q̄ ex quo fuit iudex in agnos
cendo an sua eēt iurisdicō est etiaz iudex in
accessorio vt dēmet temē licigātem in expē
sis vide ter. notabilez in. c. prima de rescrip.
Vide bonā glo. in. c. vult. e. ti. **Si** vero iudex
ad quē nūq̄ fuit aditus. h̄ iudex a quo real/
sup̄hic iurisdicōez debita appellatiōe tūc ip̄e fa
ciet hāc exceptiōez dēnatiōez 7 agef ad istas
expensaz nō sol⁹ officio iudicis. s̄ d̄p̄titiōe h̄
decre. 7 h̄ vltimū v̄ p̄bare iste ter. **In** si. gl.
nō. glo. ex qua h̄es q̄ vbi id qd̄ est soluedū est
pena respectu eius qui dēt solue s̄ respectu il
lius cui debet solui est iteresse tūc p̄pter iopiā
debent. solueri sit dēnatio in penaz corpale
vt h̄ iuncta glo. p̄bat in. c. finē. s̄. de do. et ori
vide hosti. in. c. si. de rescrip. **Sz** circa p̄oida
7 ter. dubitat quis dicat nō h̄re p̄p̄riuz vt sic
euitet dēnatiōez expensaz. **Docto.** ponit
exemplū in religiosi xij. q. i. non dicatis **Ite**
in illis qui ex toto sūt ipotentes ad soluendū
secus dicunt in clerico h̄ite beneficiū licet nō
habeat p̄rimonū dicunt enim hoc casu 7 p̄n/
cipaliter hosti. q̄ dēnabit 7 satisfaciet de red
ditibus b̄ficij dūmodo ecclia enormiter non
leuat allat. c. puenit. de fideiuss. nec debet fm̄
eū haberi rō d̄fusiōis 7 iopie ip̄ius deliquē
tis quasi velit dicere q̄ nō dimittet sibi vnde
viuat s̄ simplr̄ debet satisfieri p̄ vt dicit. allat
simile in ep̄o vasallo cōmittente felloniam id
est delictum extra dominiū feudi. **Nam** p̄uat
in vita sua illo feudo qd̄ est de mēsa ip̄ius vt
in. c. si clericus vel ep̄ns. de capitl. cora. in li.
feu. hanc op̄i sequit. ar. do. an. q̄quid senserit
Archy. in. c. statutum. de rescrip. li. vi. **Et** v̄

sequi do. An. distinctione glo. in. c. pñti. re off
 oz. li. vi. vbi gl. distinguit an 7 qñ clerici faci/
 ant fruct' suos qñ de illis qñ facit suos tene/
 at satisfacere put dicit h. sec' de his qñ nō fa
 cit suos. 7 h in veritate voluit Hosti. licz hie
 nō declarat. latius ponit in. d. c. pñti. Attē
 de qz veritas hui'. q. depēoz ab alia. Nūqñ
 clerici faciūt fruct' beneficioꝝ suos vt possint
 disponere ad libitum 7 testari. Ego sp tenui
 straria opi. sequēdo Archi. in loco pal. 7 Jo.
 de lig. in cle. grē. de Ep. dicaz in. d. c. peruenit.
 vide bo. ter. iuncta glo. in. l. non est ignotum.
 E. de admī. tuto. vbi si tutor instituit liteꝝ ca
 lumniosaz tenet soluere expensas de suo 7 nō
 de bonis pupilli licet egerit nomine pupilli
 Idem dicit glo. singularis in plato quā teneb
 semp menti qz saltē nemo poterit illaz negare
 qñ est talis prelatuꝝ q nō facit fruct' suos vt
 epūs vel ali' prelatuꝝ religiosuꝝ 7 filies. Ad
 uerte tñ q vult plus illa gl. vt non soluz oꝛde
 mnet etiā qñ instituit litē calumniosā nomie
 pprio b etiam si noie ecclie sue. Et clude latū
 us et clarius pōda sic q a clerici oꝛdemant
 in expensis in cā ppria. ā in cā quā agitarunt
 nōine ecclie. Primo cāu indubie mandat exe
 cutioni i bonis pñmonialibus si que hñt vt
 b 7 facit. c. msta. de pben. iūda gl. in d. de suis
 Si vero non hñt bō pñmonialia h bñficialia
 sic tñc respectu eoz reddituū qz debent ouer. i
 in utilitatē ecclie non oꝛ executio fieri per re
 gulam delictum psonē. de re. iur. li. vi. et sentit
 Hosti. b Sed respectu illorū reddituū qui de
 bent ouerā in vt. litatem persone ipsorū clerī
 eoz est dubium 7 ter e. i. do opi. quam. s. tenui
 Credo etiam q ad tales redditus nō debent
 mau' extendi. 7 ratio quia ecclia tenetur cle
 ricos alere ad sui decorem nec tenet suas con
 demnationes soluere. Unde si clericus non
 venit alendus nō tenet ecclia in aliq oꝛbitu
 ere Debet enī cleric' picipare de bonis ecclie
 sic qtenus indiget ad necessitatē sui viduz 7
 nō aliter vt in. c. epūs. xi. q. ij. 7. xij. q. i. s. si. cuz
 .c. sequē. 7 vide de hoc qd dixi in. c. olim. ij. de
 resti. spo. 7 in. d. c. puenit. de fideiuss. sed atten
 ta osuetudine gnali fm quā clerici personāl'r
 beneficiati faciunt fructus suos iuxta distin
 ctionem gl. dicti. c. presentī. possit admitti opi.
 Host. dūmodo ex hoc clerici nō mendicarent
 quia hoc redundaret in opprobriū ecclie xciij
 vi. dyaconi. 7 sic indirecē puniret ecclia qd
 fieri nō deberet. ar. regule delictuz palle. Aut
 clerici litigarunt nō e ecclie 7 tunc aut colle
 gialiter et mandatur executioni in bonis ec
 cleste qz delictum prelati cōicato ofilio capūli
 nocet ecclie pferim in iudicio saltē in hac cō
 demnatione p quo allego casū in. c. i. de do. et

ortu. vbi hoc pbat etiaz in religiosis. facit qd
 leg. 7 nō. in. c. ij. de or. cog. 7 in d. f. gula delictū
 Aut litigauit solus p. atus 7 tunc ipse debet
 condemnari in expensis 7 e suo. vt est ter. iun/
 da glo. nōbili. in. o. l. n. n. est ignotū. E. de ad
 mi. tu. Non enī videt sibi mandatū vt causaz
 iniustā pmoueat vt. l. si pcurator. ff. de condi
 inde. Et ice. n. est in omni a dministratore gñā
 li agitante seu litigāte sine iusta causa. vt ibi
 nōnter dicit Bar. Si vero prelatuꝝ nō habz
 vnde de suo soluat satis pōt dici qd dicit i pri
 mo mēbro. Ad dicit. ij. 7 hec sufficiant quo ad
 hñc articlū 7 p oñs ad totū. c. que nō diligē
 ter 7 tene sp menti qz sunt vtilia o. da.

Ad hec Iudex a q nō obstante
 appellone cognoscit de
 cā si appellas nō p sequit. h pmo Ju
 dex vt suspēd' recusat' p̄t alteri causā omitterē
 h 2° p̄m vñū intellēdū. de h tñ dicit vt plenē vi
 cā in. c. cū spāli. i. e. dico plenissime in repetiti
 one. c. si quis contra clericū. de fo. ope. duo sūt
 vīda. 2° ibi. aut si. Nō p̄mo ibi fas tibi sit.
 q iudici a q non imponit necessitatē p̄figendi
 terminū ad appellandū. Est ergo in facultate
 sua vtz velit p̄figere talē terminuz vel eum
 relinq̄re dispōni iuris cōis. h pbat illud ver/
 bū fas. nō enī importat necessitatē sic nec ver
 bū p̄t. l. sepe. 7. l. gnaliter. ff. de off. p̄f. 7. c. o. su
 luit. de off. dele. et h tenet Hosti. b. 7 in hoc te
 ne menti istuz ter. Nō ergo iudex grauatur par
 tem p̄figendo vel nō p̄figendo cuz sit in mera
 facultate sua. puto tñ q vbi est suspicio apel
 lationis frustratorie q iudex peccaret non p/
 figendo terminū qz debz o. dicit malicijs ho
 minū qui qñqz appellāt vt differant litem per
 annū vel biennū. Allego ter. i. c. primo. in d.
 mandamus. facit. c. peruenit. s. eo. 7 2° nō in
 d. aut si. q si iudex recusatus non vult contē
 dere de iusticia recusationis non deuenit ad
 electionē arbitroz sed ipse potest p̄tes spellē
 vt iudicē eligāt cui ipse omitteret vices suas 7
 iste est vn' i uelle d' hui' lre Pōt 2° intelligi
 q debent p̄tes eligere iudicē in arbitruz qui
 dirimat questionē suspicionis h de hoc dicen
 dum est vt dicam in. d. c. cū spāli. i. eo. ti.

Pervenit Casus Si canoni
 cus ad residentiaz
 monic' appellat stauit sibi terminus
 ad appellone; psequēdā 7 interi deseruit bñfi
 cio p vicariū de fruct' b' bñficij sustentanduz
 eti app. llonē nō p̄f. quis vel residentia nō f. l
 cit puat p̄benda. In p̄ma po' decisa ofulcatō
 2° rñsio ibi cum autē q. 3° facit q p se patent
 Nō p̄mo canonicū posse cōpelli ad residen
 tiam faciendā in ecclia 7 ad deseruendū p
 sonaliter ecclie vbi habet p̄bendaz Et ex h
 p 7

et ex tex. infero qd de iure coi non potest etiam
canonicus p aliu deservire ad hoc. c. coqueret
te. de cle. no refi. **N**unquid valeat consuetudo
in oppositu dicitur ut plene no. in. c. cu omnes. s. de
ostia. et maxie utit dubiu **N**unquid valeat consue
tudo ut etiam p aliu no teneat deservire plene
dico i repetitioe s. qui vo. i. c. stirpade. de pben
12o. no qd ad faciendā rēdentia i bñficio non
requiritur necessario citatio iudicialis h sufficit
monitio eñudicial. **N**ec etiam requiritur snia p
uata extra nolentem rēdere h sufficit spoliatio
facti facit tex. c. ex tue. de cl. no refi. **E**t ita osu
luit olora. p mltā iura. dicitur lati in. d. c. ex tue
13o. no qd a pcepto seu a monitioe eñudiciali
pōt appellari si ex tali pcepto ps levit. **14**tes
no ibi mādam. qd si pñptio malicie ē extra ap
pellatez o3 iudex sibi pñgē tminū ad appella
tōez psequēdā ad h allegavi istū tex. s. c. pr.
15o. **A**lio no caim in q in bñficio ponit vica
rius epalis. vtz aut licitū sit clerico oñituere
talez vicariū epalem sine aucte superior. vide
tex. c. cu ex eo. de elec. li. vi. et ibi p Jo. an. **P**ōt
etiā colligi ex tex. qd valet appellatio in pōita
p clericū ne psonalit teneat rēdere in bñficio
suo qd intellige si pñndit iustā cāz no rēden
di et sic pōt solui o3 rariū de. c. relatū. de cle. si
refi. vbi talis appellatio no admittit. nā ibi bñ
ficiū erat curatū et pñmiserat rēdere et nulla
eā legitia allegabat in o3 rariū. **I**n glo. ij. ibi
admittit h frustratoria appellatio. **G**lo. sentit
qd admittet o3 frustratoria appellatio qd p
icādo no est vtz si cōstabat eā esse frustratoriā
vt in. c. ad nostraz. et in. c. suggestuz. s. e. et in. c.
osuluit. s. e. h bñ admittet o3 appellatio an
sniaz no expssa cā q p se ipaz erat frustratoria
Dec ob. iste tex. qd h no pñsupponit qd illa appel
latō eēt frustratoria. i. pñsumebat et h iō quia
pma fronte erat extra dispōnez iuris cū de iu
re coi teneat rēdere in bñficio h qz illud ius
cōe hēt multas exceptiones vt in glo. prima
ideo olim admittet ista appellatio cā non
expssa. quia poterat verificari in casibus ex
cepti. **H**odie aut necesse est exprimere cām rō
nabilem vt in. c. vt debitus. allegato in glo.
Abbas tñ nitit saluare hoc. c. etiam fm iura
hodierna. quia cuz istud pceptū de rēdendo
haberet vtz diffinitive no erat opus expmre
cām in appellatioe nec in mera diffinitiva vt
in. l. ij. ff. e. **N**ō bene h dīdum abb. sentit enī
qd interlocutoria hoīs hēns vim diffinitive
regulatur fm naturam diffinitive. **I**oz sen
sit spe. co. ti. s. in quibus. s. h nunquid. **J**o. an
videat velle distinguere vtruz talis interlocu
toria pferat lūl. vel an p nōta in. c. dudū
el. ij. s. d. elec. quasi velit dicere qd si fert lite vel
regulariter fm nām diffinitive. si an fm nāz

interlocutorie. forte fuit ipe motus hac rōne qz
an lite vel. no pōt ferri diffinitia qz tūc p cō
fessionez liqat de cā sed sit qd daz pceptum de
soluendo nec dat tantū tēpus ad soluendum
sicut dat o3 enat. p sniam no. in. d. c. dudum. ij
q. i. nos in quāq. **B**ar. in. l. no fatet. ff. de o3 ess
videat velle qd vbiqz sit pceptū cā plene non
ognita nūqz habet vtz diffinitie vide gl. nobi
lez que h sentit iudō tex. i. c. ex pre. el. ij. de sb.
si. **M**ā de rota decif. lxxxi. videat distinguē vt q
ad effectū rēuocandi forciat nām interlocutorie.
An dicit qd si iudex pñntiauit appellatioez
eē defra pōt illaz sniaz interlocutoriā rēuocare
liez hēat vim diffinitie. sentit tñ h pcedere si
fuerit appellatū. h qd ad effectū cle. appellati e. ti
et. c. vt debet. s. e. **D**icit qd habet vtz diffinitie et
sic h sēntit cū abbate vide p archy. et Jo. mo
in. c. cupientes de elec. li. vi. vbi sentiunt eam
habere vim interlocutorie et in hoc multe sunt
diuersitates. **V**ide per bar. in. l. qd iussit. ff. d
re iudi. in si. et in. l. ticia. de accu. **E**go in hoc
articulo ad has opi. concordandas ponere h
hac oclusionē qd interlocutoria hoīs hēns vtz
diffinitive non regulat ex toto vt diffinitiva
nec vt interlocutoria h trahit qñqz ad naturā
interlocutorie. qñqz ad naturam diffinitive fm
q magis picipat de diffinitiva vt interlocu
toria. **H**ec interlocutoria hoīs habens vtz
diffinitive est qdōdam mediū inter pure dif
finitivam et pure interlocutoriā **N**on enim
est pure diffinitiva quia no imponit finē toti
cāe. **N**on est pure interlocutoria quia no spe
dat aliaz sniaz diffinitivā p se. **E**xēplū qñ
iudex pñntiat se no iudicez o3 petētez vel non
eē rēdēdum libello tāqz inepto vide glo. i. de.
pma de seqst. **S**i ergo hec snia t3 qdōdam me
diū o3 trahit ad nām alterius extremorum
fm qd magis picipat cuz illo extremo. **S**imiliter i
hermosfrodica. iij. q. ij. hermosfro
dica. l. qñ. ff. de sta. ho. **S**imile etiam de tacē
te qui tenet mediū inter contradicere et o3 sen
tire. **U**nde qñqz hēt p o3 sentiēte. qñqz p extra
dicente fm q magis picipat cū nā alterius
extremoz vt plene no. maxie per **D**y. in regu
la is qui tacet. de re. iur. li. vi. dixi in. c. nonne
de presūpt. **E**t ideo bonus iudex habebit vil
currere p singulos ad. **E**t cā exemplū vt in
telligant pcedentia discurremus p tres ad.
Nam aliter appellat a diffinitiva aliter ab in
terlocutoria. cum alia solēnitare fert diffinitiva
cū alia interlocutoria. **I**nterlocutoria po
test p iudicem rēuocari diffinitiva non. **N**ūc
est dubiū qualiter regulabit interlocutoria ha
bēs vim diffinitie. **D**ico enim fm oclusionē
pmissaz attingendo pmiū aduz qd si interlocu
toria est talis qd finit iuris iudicem iudicis

huc officium suum in illa causa debet appellari tamquam
 a diffinitiva puta si pronunciat se iudicem non
 operetur iuxta non in c. significatibus de off. dele
 et in aut. hinc ne si. p. par. c. ubi p. gl. Nam p.
 h. cau. cessat ratio quare ius voluit eam exprimi in
 appellatione ab interlocutoria ut. s. debitus
 honor deferat iudici. Nam ex quo potest consequi
 iustitiam coram iudice non debet ab eo recede
 re p. appellationem si expressa rationabili causa ut in
 d. c. ut debitus. **S**3^m exemplum promissum nulla
 iniuria sit iudici cum pronunciat se non iudicem
 ergo debet trahi ad nomen diffinitive. **S**3 si e. ta
 lis interlocutoria que non finit officium iudicis
 ita que possit ab eo iustitiam consequi tunc debet
 regulari tamquam interlocutoria que magis tra
 hitur ad naturam interlocutorie ratione predicta
Exemplum si iudex pronunciat non esse respondendum
 libello tanquam inepto. Nam exprimendo causam ra
 tionabilem coram eo potest ipse mutare sententiam suam ut in
 d. c. cum cessante. **N**em p. oia dicit que ad 2^m adu.
 nam si ista que diffinitiva habet omnem effectum diffini
 tive servabit solennitas que in diffinitiva serva
 va est. aliter secus. **Q**uo ad 2^m adu. s. reuocatio
 nis dicitur plene in c. cum cessante. **V**bi melius
 cadit. **E**t p. hec opi. extrarie pnt ad concordiam re
 duci. **I**n glo. in d. assignes. in fi. **E**t hac gl.
 collige duas rationes. que pendent appellatione sic
 hic illa innovatio. pma e. specialis. s. in fauorem
 ecclesie et cultus divini scda est magis generalis et
 nobilior. valet propter presumptionem que erat contra
 iustitiam appellationis. nam presumebat frustratoria.
 et doc. circa hoc multum insistit. **S**3 ut clare ha
 beas nam considera duos casus. **P**rimus si iste
 canonicus predebatur non debere residere persona
 litate non tamen negabat quod p. substitutum. **S**cdus casus
 qui predebatur nullo modo teneri ad residentiam nec
 p. se nec p. substitutum forte ex privilegio vel con
 suetudine. **P**rimo casu nullus fauor hic occurrit
 nec presumptio appellationis iniuste s. mera iusti
 cia exercet que tamen non negaret quod saltem p. substi
 tutum deberet deseruire. frustra expectaret eum
 tunc cum nullus esset effectus. ut in c. cum dicitur de off.
 dele. **N**ec fit h. casu innovatio extra appellationem
 facit. c. cum nob. de elec. **2**o casu militat extrari
 um glo. et tunc potes coniungere illas duas rationes
 glo. que h. fit ista innovatio. tum propter fauorem
 cultus divini ut ne appellatione exite frivola
 privet interim ecclesia suffragio istius. tum pro
 pter presumptionem frivole appellationis. **E**t ex
 his habes casum nobilem in quo aliqd innovat
 extra appellationem que recipit a iudice. **S**imile
 in c. si. de eo. qui mit. in poss. et quod ibi dicitur. et
 c. cum plone in fi. de priuileg. li. vi. **R**espectu ve
 ro facultatis appellandi de iure civili. **D**icitur que
 trahit ad naturam diffinitive. quia non potest
 amplius reuocari gratia nisi nunc appelletur.

iuxta ea que dicitur. s. e. sup. eo. et vide ad nam
 quod non. **C**al. in c. ad dissoluendum. de despo. imp.
 et Fre. of. cxij. et Bar. in l. ticia. ff. de accu. ubi
 tenet quod. s. dicitur que de iure civili potest appella
 ri ex quo non expectat alia diffinitiva. **I**deo in
 hoc excedit naturam diffinitive sed respectu so
 lennitatis pronuncianti habet vim interlocu
 torie que non est necesse que servet solennitas de
 qua in c. si. de re iudi. li. vi. **E**t forte hec opi. ve
 rior que cum non decidit totam causam principalem non est
 fundata solennitas cum non agat de tanto iudicio
Consuluit **C**asus Appello extra canones non
 admittit. **N**el latius sic. **I**n iudice iu
 ris dispositionem exequi non appellat. scda ibi. non
 dicitur. **E**t intellige hanc lram duobus modis
Prius que cum episcopus spelleret iudeos ut dimitteret
 mancipia christiana in sua libertate cum non sit li
 citum eis secundum iuris dispositionem habere servos christi
 anos appellabat ab eo p. regem francorum que in
 terponebat appellationem in fauorem iudeorum a quibus
 forte multa sumpta percipiebatur. **S**cdus mo
 do potest intelligi que non appellabat sed rex s. appellaba
 tur ab eo que tanquam minister ecclesie spellebat iu
 deos ut dimitterent servos christianos. **E**t
 utraq. lect. potest adaptari lre nec mutat iuris dis
 positionem. **N**am utroque casu appello erat extra dis
 positionem iuris. merito non erat admittenda.
Non que ubi appello manifeste e. extra ius non tenet
 iudex suspicere imo debet procedere ad executi
 onem iuris. **I**ntellige nisi alleget aliam rationabil
 em in qua forte illud ius generale fallit ut pbat
 s. c. pr. **N**o idem. c. rona eo. li. vi. hoc tamen
 est verum que ubique generaliter a iure interdicit
 appellationem non tenet iudex suspicere executio
 ni nisi exprimat aliam rationabilem causam iuri con
 formis. de quo per Inno. in c. pastoral. s. pre
 terea. de off. dele. **2**o non ex tex. iud. s. iuribus
 all. in gl. que papa in discernitibus decorem chri
 stiane religionis etiam peccato cessante potest statu
 ere inter laicos etiam infideles. **N**am nullum
 peccatum inest ut iudeus habeat servum christianum s.
 dedecorat et degenerat christianam religionem
Et sic habes unum casum nobilem et generalem in
 quo papa exercet iurisdictionem inter laicos etiam
 infideles. et generaliter quam preterea habet papa cir
 ca infideles. **V**ide nobiliter p. Inno. in c. quod
 sup. his. de vo. ubi dicitur. **A**ltimo non regem
 seculari etiam suspicere non recognoscere non
 posse in regno suo statuere ut iudei habeant
 servos christianos. hoc ideo que principes secula
 res subsunt pape in discernitibus salute anime vel
 decore christiane religionis. lxxij. vi. i. c. duo.
 vide tex. in c. i. de homi. li. vi. **I**n gl. si. **E**t ratio
 specialitatis e. quia ius neminem gravat ita
 nec ius exequens. xxij. q. iij. que peccat. l. grac.
 p. 6

E. de. adul. ergo nō pōt appellari cū imediata cā appellatiōis sit graua mē iustū. vt in. c. sug gestū. in fi. s. eo. Et hec faciūt ad q. nūquid a statuto loci possit appellari. Bar. poit in. l. om nes pli. ff. de iusti. 7 iure. in repetitōe. 7 in. l. fi. de app. reci. In effectū facit tria mēbra q̄ si sta tutū est gñale effectū 7 v̄bis nō pōt appellari sic nec a lege coi vt i. l. si q̄ pena. ff. de v̄. sig. vi/ de ter. de iure canonico i. c. qz nos. 7. e. fm vep itelledū. Si vero statutū ex v̄bis 7 re est pso nale vt qz d̄cernit vnā psonam tūc talis p sona pōt appellare ar. in. l. i. s. solēt. ff. qñ app. sic facit ter. optime. i. c. cū oēs. s. de v̄sti. cū ibi nō 7 rō hui⁹ dicit pōt esse duplex. Prima qz statu tuz d̄z eē gñale cū sit quedā lex iij. di. erit aut ler. g⁹ nō debz fieri statutū in odiū illi⁹ psonē tūc. Itē tale statutū pōt dici qd̄ d̄z p̄ceptuz 7 nō lex s̄ a p̄cepto iusto pōt appellari vt. s. c. p̄t. Tertiū mēbz qñ lex vel statutuz ē gñale q̄ ad v̄ba h̄ in effectū est psonale 7 idem qd̄ in pximo caū eisdem rōnibus. Nā non v̄ba sed mēs legis d̄sideranda est in regula si. de re. iu ris li. vi. l. nō dubium. C. d̄ legi. Optime facit lex. i. in fi. ff. de doli excep. Et hec verba sūt no tanda. Aliquid p̄ Ep̄. C. que sit lon. consuetū generaliter dicerem q̄ non sit fienda v̄ria an statutum si: gñale vel psonale h̄ solū an con tineat in se aliquā iūquitatem 7 tūc posset ap pellari 7 vnus solus potest resistere omnibus statuarijs vt in. c. i. de his que fiunt a ma. p̄t capituli. lxxvi. c. i. Vide pulchrum d̄ctum Inno. in. c. i. p̄alle. vbi dicit q̄ qñcūqz statu tum iniquuz edif vel aliquid iniquum sit in vniuersitate quilibet pretendens interesse po test d̄radicere 7 appellare 7 si non p̄tēdit inē esse tenet d̄radicere p̄pter iusticiā nec sufficit tacere als̄ inuolueret pena 7 peccato cū alijs d̄sentientibus quia exquo est in vniuersitate tenetur malefactis d̄radicere. Quid aut̄ si ē officialis an teneat d̄mittere officium si non potest aliter obuiare vide d̄ct. i. c. aduersus. de immu. eccl. vbi dicit.

Ad hec Idem dicit quod. e. meminimus 7. c. sug gestum. s. e. Vel specialius sic. Qui ante citatiōem vel noticiam litterarum misit nunciū ad papā appellare potest ne delegatus p̄cedat. secus si post. Et vtz hodie missio nū cij aliq̄o opere d̄cā plene in. c. vt debet. 7. eo Per hanc remissionē. c. istud est expedituz. 7 Nō primo q̄ sicut arreptio itineris psonaliter facta per sedem apostolicam defendit itinerā tez vt interim non p̄cedat d̄tra eū exquo sine dolo itinerauit ad papam vt in. c. meminim⁹ 7 qd̄ ibi dicit. s. e. sic 7 nūcij missio defendebat mittentem sup̄ cā in qua nūcij miserat vt in

terim nō teneat r̄ndere corā d̄legato impetra ta p̄ aduersā p̄tem exq̄ an noticiā l̄raz nūcij miserat S3 vtz hodie sufficiat ista allegatio s̄. remisi ad. c. vt debet

De priore **C**asus Qui nō de tulit appelloni in/ p̄p̄te ad papā mittit euz l̄ris ordina rijs ad curiā puniend⁹. 7 Nō p̄mo s̄ vnū in telledū subditū posse sup̄iore suū p̄pter excess⁹ manifestos appellare ad sup̄iore 7 ista appella tio est q̄dam puocatio ad cām. vt in. c. euz sic rōna. s. e. nec sit tibi miranduz. Nā sic subdit⁹ p̄t accusare p̄latum 7 crimē suū denūciare su p̄ioribus. c. li. 3. help. de symo. 7 in. c. ex p̄t. 7. c. olim. 7. c. veniēs. de accu. cū si. ita 7 eū puoca re p̄t ad cām. inest enī cuiusqz subditi h̄re bo nū p̄latū viij. q. i. audader. 7. c. q̄lis. 7 2⁹ nō q̄ nō deferens appelloni etiā eū iudiciali punien dus ē p̄ sup̄iore ita credere in deferēte appello ni friuole 7 iniuste vide ter. iūda gl. in. c. cum apel. e. ti. li. vi. vbi glo. appellat hanc delacōez iniustam ratam 7 est ratio qz delatio est qd̄ā interlocutoria que debz eē iusta. Si ergo ap pellatio est manifeste friuola peccat iudex eā admittendo fac. c. i. de re iudic. li. vi. sicut pec cat non deferendo appellatiōi iuste vt h̄ Naz contrariōz eadez d̄ct esse disciplina xxxij. di. als̄ hospitiolum. 7. c. intelledū de iureiur. 7 3⁹ nō ibi notabilez reddunt. q̄ delicta 7 ma li mores reddūt quez nōbilem. i. infamē 7 nō infamie dignū. sicut enī fama pōt se habē ad bonū 7 ad malū. l. capitaliuz s̄ famolos. ff. de pe. p̄ bar. in. l. de minore s̄ tormēta. ff. de qd̄. ita 7 hoc verbus nōbilis. ad aptat ad viros. mo ribus 7 ori gine gñolos 7 crimine infectos qz iste reddit se notum alijs ex bonis opibus al ter vero ex moribus malis. c. ex parte a. de de testi. In gl. i. ibi modū excedit in corrigēdo Etiam pondera glo. qz sentit vn̄z led. ad ter vt intelligatur q̄ iste prior corrigebat istum canonicum 7 in corrigēdo excessit modum affligēdo eū contra iuris debitum et p̄pter h̄ iste canonic⁹ appellauit ad papam. 7 hec ledū. male pōt ad ter. adaptari qz hic nō dicitur q̄ appellauit a priore ad papam 7 sic eum puocabat ad sup̄iorem p̄pter delicta sua. S3 si vis tenere h̄c led. q̄ est v̄a in se. expone ter. ibi p̄pter suas enormitates. s. omissas in affli gēdo 7 corrigēdo hunc canonicum contra regulam 7 iuris d̄spositionem 7 disciplinā 7 tunc nō ex ter. q̄ subditus quātūcūqz religio sus iniuste afflidus 7 correctus a sup̄iore pōt appellare ad sup̄iorem sup̄iorl. 7 suus sup̄ior tenet appellatiōni deferre alias punif vt hic 7 Secda lec. p̄t colligi ex d̄ctis d̄ct. intelligē do q̄ iste prior compellebat istum canonicum

ad osentiendum alienationibus quibus illicite faciebat de rebus ecclesie consanguineis et amicis suis. Item ad regendum vicia sua cum virgebat ad iurandum vniuersi scilicet iste se illis grauari appellauit ad superiores provocatus pro ista incerta uita et coegit eum renuntiare sue appellatiōi propter quod venit puniendus ut in textu. Tertius intellectus etiam colligitur ex dictis de officio intelligendo quod si non precesserit grauamen. huiusmodi iste canonicus propter causas predictas seu propter delicta alia istius prioris appellauit eum ad sedes apostolicas et fuit hec appellatio eiuicialis et multum hec lectio consonat littere ut. S. dixi et quod superior non teneatur ire ad superiores per hanc appellatiōem eiuicialem ut dixi in. c. cum sit. S. eo. non tamen debet superior appellante opprimere seu eum a persecutiōe appellatiōis aliter impedire quod si fecerit debet puniri ut b. Quartam lectioem ultra de officio colligo ex notis per hosti et. Jo. an. et in. c. i. de cess. li. vi. ubi dicitur quod plures etiam religiosus in mortali constitutus notorius vel infamatus si sit incorrigibilis per se debet dicitur appellari. et si defert appellatiōi bene quidem. sin autem punietur ut b. Et reddidit hosti. mirabilem eam quod correctio iudicialis non cadit in tales per latum. iij. q. vii. iudicet. Et ex ratione hosti. colligo lectioem istam in eo quod allegat istum textum quod prior volebat istum corrigere. iste vero appellauit dicens eum esse criminis notorium vel famosum ita quod non potest alios corrigere. Et hanc lectioem clarius sentit hosti in. c. licet. in corrigendis. de officio. or. ubi dicit quod si plures corrigens subditum eorum peccato equali vel maiori notorie detinet. per ab eo appellari. et ita dicit intelligendum istum textum. Et ita recitatio transit Jo. an. ibi. Ad dicitur. Si hec lectio esset vera multum esset nobilis. huiusmodi predicto non est vera indistincte quoniam antequam plures priuatur per iurisdictiōem in subditos exercere nec licet subditis recedere a platis quoniam notorie criminis an per uationem non in quibusdam casibus specialibus. viij. q. iij. nonne. ij. q. vii. sacer dotes. vide gl. cum multis iuribus in ea allegatis in. c. cum non liceat. de prescrip. et ibi dixi. et ad. c. ius dicitur. Rude quod non loquitur de parte iudiciali exercenda huiusmodi quod ad meritum vite et damnationem suam. quod prelati magis delinquit corrigendo alios et non se. si nisi omnino corrigere potest. vide Inn. in. c. cum nris. de cess. pben. Et melius in. c. cum venerabil. de excep. ubi voluit quod etiam contra delegatum non possunt excipere de crimine quod criminis potest esse iudex huiusmodi de infamia bene possunt excipere et plus voluit in. c. sciscitatus. de rescrip. ubi dicit quod contra ordinarium non debet aliqua exceptio admitti quod diu tolerat in officio et unde quod ibi dixi. dicitur tu quod ubi superior corrigit non ex dilectione seu iusticia sed ex odio potest appellari. ut notanter voluit Jo. an. and. post

hosti. in. c. licet. de off. or. alle. c. plane. xxiij. q. iij. Item facit quod infamia dicitur iuxta ex anio ti. q. in. s. si ergo. vide glo. eadez ca. 7. q. in summa additio. In glo. si. in. si. et generaliter cum dicitur de pena infligenda iudici non deferenti appellatiōi legitime concludit capiendo aliqua dicta de officio. hic archy. i. c. decreto. ij. q. vi. quod aut querit de iure canonico. aut de iure civili. Primo casu si causa est criminalis debet deponi ut in. c. decreto. palle. Si vero causa est civilis punietur ut b. nam debet remitti ad superiores puniendus. et credo quod pena erit arbitraria. ar. c. de causis. d. off. dele. Si querit de iure civili. si causa est civilis et huiusmodi locum pena posita in gl. ut puniat in. c. pondo auri et accipit pondo per libra. ut. ff. de au. et arg. le. in. l. inter vestem et ita debet intelligi. l. qm. palle. in gl. Si vero causa est criminalis tunc debet iuxta supplicio puniri ut in. l. pconsulibus. C. e. et sic pena erit arbitraria. Unde poterit arbitrari penam corporis afflictiuam quod est maior quam tunc minor quilibet pecuniaria in persona honesta ut in. l. in fuoz. ff. de penis et quod non. i. l. i. e. ti.

Quoniam Anos. A pena legi. etiam particulari non appellat. Vel specialius sic. Contra constitutiones regales appello religiosum non defendit. Non quod quicquid infamia ita est sparsa et clamorosa ut non erigat de ea altera probatio. sic dicitur de notorio facti permanetis. ut in. c. euidentia. de accus. ij. q. i. manifesta. Si autem infamia non est sic sparsa et clamorosa oportet quod probet per testes. et sic intellige illam alternatiuam. aut diuidi et per infamiam probari per duos testes sicut et notorium non. glo. ij. q. i. si. et in. s. item sepe. iij. q. iij. Et glo. iuris civilis in. l. iij. s. que argumenta. ff. de testi. per Bar. in. l. de minor. s. tormenta. ff. de. q. Facit textus in. c. tertio loco. S. d. presumptel. ubi dixi. Et non quod appellatio contra dispositionem consuetudinis seu statuti particularis non est admittenda. et sic est hic casus pro his que dixi post Bar. in. c. consuluit. S. e. Nam hic erat consuetudo seu statutum artans ad cedendum propter infamiam ut infra dicam. In gl. ij. ibi de quod purgare nequeunt. Pondera istam glo. quod ex ea habet vnus intellectus ad. c. fm quez multa straria filiet ut intelligat quod isti abbates publicice infamati de delictis non poterant se purgare. Si autem potuissent se purgare non fuissent constricti ad cedendum. hoc nullum speciale poneret ista decretalis in religiosis. Iste est in secularibus quod si deficiente accusatore superior iudicet purgationem infamato et ille se purgare nequit habetur per diuidio de illo delicto. ut in. c. accedens. de accus. ubi plene dixi et in iuribus hic alle. in gl. merito hoc casu non admittitur appello quod esset contra iuris dispositionem

ut in c. consulti. s. e. ¶ Ex hac glo. nō vni ali/
ud quod est semp̄ menti tenēdū q̄ ppter solaz
infamiā quātūcūq̄ publicāz 7 famosā non
debet placus etiā religiosus remoueri a pla/
tura dūmō de illa se purgare possit p̄ suuz iu/
ramētū 7 aliorū de credulitate iurātūz put
tradit forma purgatiōis in c. quod. j. de pur/
ga. ca. ¶ Sed Inno. videt sentire aliā lec. ut
sic spāle in placis religiosis ut ex sola ifamia
possint remoueri a suis dignitatib⁹ ar. in c.
q̄liter 7 q̄. ij. in fi. j. de accu. sed hec lec. nō pba
tur aliq̄ iure. Illud. c. q̄liter 7 q̄. credo q̄ po/
tius faciat in oppositū q̄ ibi dat forma inq̄i
rendi ppter infamiā 7 dī ibi q̄ in religiosis
nō est iste ordo vsquequaq̄ seruād⁹. p̄supponit
ergo q̄ infamia oīra religiosū placū dat facul/
tatē inq̄renō de veritate 7 in inq̄sitione veri/
tatis nō est ordo iuris vsq̄ ad vngūē seruan/
dus. Nec ob. ibi lra dū dicit q̄ facili⁹ 7 liberi⁹
p̄nt remoueri. q̄ fatendū est q̄ p̄ faciliōrib⁹
causis p̄nt remoueri religiosi q̄ seculares ut ibi
nō tñ sufficit sola infamia 7 p̄ h̄ est tex. optimus
in c. licet help. de symo. 7 in c. p̄ tuas. el p̄mo e.
ti. vbi q̄h̄ videt h̄ expressū. ¶ An autē infamia
sic sufficiens ad suspitionēz etiā episcopi vo
nec discutiat veritas vide Jo. an. in c. i. de ac/
cu. li. vi. Additio. ¶ Tercia lec. colligit ex dēis
Host. dicētis hūc ter. pcedere fm̄ osuetudinē
quorundā religiosoz fm̄ quaz prelatus infā
mia respersus admonitus i capitulo tenet ce/
dere administrationi. 7 dicit hoc esse de osue/
tudine frat̄z Predicatoroz 7 Carthusiensium
respectu ḡnalis ipsoz. Sicut enī generalis ex
sola electione absq̄ osfirmatione administrat.
ita ex sola infamia tenet cedere si hoc plz omī
bus p̄sidentib⁹ seu diffinitionib⁹ capituli vel
maiori p̄ti ipsoz. 7 fm̄ h̄ intellige summarūz
q̄ hic erat pena legis p̄ticularis seu dispōis
p̄ticularis a qua nō appellat. sic nec a pena le/
gis generalis. Et hanc lec. tenet Hoff. 7 lect.
hec videt magis mihi osentanea lre. Nam ces/
sante osue. seu statuto approbato p̄ superiozēz
nō potest abbas etiā in cōi capitulo cedere
placure sed debet cedere i manibus superiozēz
ut in c. cum venerabilis. s. de osue. nec potest
per capitulū generale ipsoz religiosoz p̄uari.
ut in c. in singulis. j. de sta. regu. 7 fm̄ hanc lec
oīa oītraria silēt que p̄nt formari oīra istū ter.
¶ Sed op. de c. admonet. 7. c. qd̄ in dubijs. d̄
renun. vbi p̄z q̄ quis non potest cedere prela/
ture nisi in manibus superiozēz. dicit Hosti. q̄ h̄
c. pcedit in religiosis 7 vbi est osuetudo. Con
traria pcedunt in secularibus 7 vbi nō est cō
suetudo. Sed contra hoc dīctum Hosti. facit
ter. in c. cum venerabilis. preall. vbi damnat
talīs osuetudo etiā in religioso. Credo posse

rici q̄ illud loquit q̄n fm̄ c. lēma p̄ria au/
toritate vult dimitte placurā. Ite ter. pced⁹
q̄n subest cā infamie 7 q̄n cedebat in cōi capi/
tulo Naz est cōe capitulū non habeat cōlem
iurisdictionēz in p̄ticularēs placos. h̄z tñ i ali
q̄bus. ut in d. c. in singulis. ¶ In gl. fi. ibi de
triennio in trienniū. sentit h̄ glo. q̄ h̄. c. loquit
de illo ḡnali capitulo. de q̄ in c. in singulis.
pall. qd̄ nō plz doc. q̄ illud. c. fuit editū ab In
no. s. istud ab Alexādro s. q̄ m̄lto tpe p̄cessit
Inno. ¶ Sed fm̄ Hosti. loquit de osuetudine
q̄rundā religiosoz. ut. s. dixi. Credo tñ q̄ ter.
oīz intelligi nō d̄ capitulo p̄ticulari s̄ cōi ut q̄
duent religiosi m̄ltoz mōsterioz sic hodie vi
dem⁹ in p̄dicatozib⁹ 7 Cartuf. 7 filib⁹. ¶ De/
mū gl. q̄rit qd̄ si noluit cedere. r̄ndet vide cā

Ad aures Iudex a q̄ p̄t p̄fi
gere t̄minuz appel
lātū ad p̄sequendā appelloem. q̄ lapso
reassumit iudex iurisdictionēz. Et aduerte q̄
istd̄. c. nō est ex toto sup̄flūū. Nā loquit i dele
gato de quo nō hebam⁹ ter. ita aptū. Et ex h̄
7 ex ter. nō q̄ nō solum ordinari⁹ s̄ etiam dele
gatus p̄t p̄figere terminū appellanti resti/
gendo terminuz iuris fm̄ dispōnem. c. cum sit
romana. s. e. ¶ Sed circa h̄ moueo notabile
dubiū. pone q̄ delegatus detulit appellationi et
p̄fixit terminū appellanti. Dūq̄ appellatōe
nō p̄sequente possit delegat⁹ reassumere iuris/
dictionēz 7 sic habet locum iste ter. etiam vbi
delegatus detulit appellationi. dubiū facit. c. cū
appellationibus. e. ti. li. v. i. vbi dicit q̄ per delati
onem abdicata est iurisdicō a iudice deferē/
te. Sed vide glo. notabile in d. c. cum appella
tionibus. que determinat cōtrarium. et vide
plenius p̄ d̄nos de rota deci. ccel.

Ad audientiam Qui se
p̄tioni pape summittit licet verbum
appello non exprimat intelligitur appellasse.
¶ Vel summa melius sic. Si pendente grauā
mine quis summittit se p̄tōni superiozēz ha
bet p̄ appellante dūmodo suauerit ea que in
appellatōe sūt necessaria. ita limita p̄ narrat
factū s. dat iudicēz. ibi licet aut. ¶ Nō primo
q̄ vbi ad certū actū explicandū non est p̄fixa
solennitas s̄borū. sufficit exp̄mere cōceptum
7 effectū rei licet nō exp̄mant p̄ria verba illi
actū osormia. Pro hoc quia verba deseruiūt
intentioni 7 nō econtra. vide bonuz ter. in h̄st
in c. in his. j. de s̄bo sig. secus vbi solēnitas s̄
boz requirit. l. i. ff. de verbo. obli. facit. c. pol.
et qd̄ ibi dicit d̄ iure iurāz. nō q̄ summissio p̄/
tōnis 7 appellatōnis pari passu ambulāt
qd̄ intellige q̄n in summissione exprimūt ea q̄
req̄runt i appellatōe ut. l. latī dīcā. ¶ Q̄lō

nō q̄ acceptatū poit ⁊ extra appellatiōē extra iudicialē est ip̄o iure nullū de quo plenius dixi in .c. cōsuluit. s̄. eo. **I**n glo. in verbo n̄re p̄ditiōni. ibi de ḡnali p̄ditiōe d̄. **W**el dic me l̄ post hosti. q̄ otrariū loquit cū papa p̄ suas l̄ras recepit aliquos sub p̄ditiōe sua q̄ cāu nō intendit eos eximē. c. recepim⁹. ⁊ de p̄uile. **H**ic loquit q̄n̄ q̄s in certa causa summittit se p̄ditiōni apostolice et postea arripit iter ad sedē apostolicam tunc enī habet vim appellationis vt hic ⁊ quāuis **I**nno. multum inuoluit in h̄ insitat an ⁊ q̄n̄ summissio p̄ditiōis habet vim appellationis tū s̄m̄ m̄tem doc. factio istaz oclusionēz q̄ vbiq̄q̄ in summissione p̄ditiōis seruatur ea que seruari debēt in appellatione tūc talis summissio habz vim appellationis quia non est fienda vis in v̄bis ex q̄ cōstat de intenciōe vt hic ⁊ in .c. petitio. de procura. ⁊ idō si quis appellat vult an̄ s̄n̄iaz in iudicio debz cās exprimere. vt in .c. vt debitus. ⁊ e. aplos petere. vt in .c. i. e. ti. li. vi. si hec et filia seruat nō est vis an̄ dicat appello. vel dicat summittito me p̄ditiōni aplice. **E**t idem dicit q̄n̄ appellat extra iudiciū vel post s̄n̄iaz vt semp̄ seruent ea q̄ sūt necessaria ad illā appellationem. **S**ed circa h̄ ⁊ circa ter. dubitat **D**unq̄o idēz sit in eo qui se summittit p̄ditiōni alteri⁹ extra papā **H**ost. ⁊ cōir doc. q̄ sic. ex q̄ ille est iudex appellationis qd̄ satis in placz qz est eadē ratio in alio iudice ad que que est i. p̄. p̄ h̄ facit gl. in .c. i. e. ti. li. vi. **I**n gl. p̄. p̄ itellecū gl. opp. v̄t enim q̄ etiā cū cause cognitione nō potuisset iste ep̄s p̄cedere extra appellatē qz suspensa est eius iurisdictio. vt in .c. nō solū. e. ti. li. vi. **S**o. gl. vt arbitroz metu otrarij supplet cuz cause cognitione delegate a p̄p̄ q̄i per se nō potuisset agnoscere an̄ appello fuit iusta vel iniusta. **S**ed certe hec opi. gl. licet sit vera in se. nō tū est verifilis qz papa nō remitteret eam appellationis ad iudicē a q̄ p̄ eū cognoscendaz. vt. s̄. c. pr. **I**deo extra glo. alij suppleat ad ter. maxime **W**el 2° dic q̄ papa posuit h̄ verbū ad magis aggrauandū negociū. **I**tem narrauit put in facto ottingit. **F**atendūz est ergo q̄ etiā cū cāe cognitione nō potuisset agnoscere de iusticia appellationis nec de p̄ncipali p̄dente articulo appellationis. vt in .v. c. h̄ a iudice. **S**ed certe hec gl. ponit etiam aliam rōnem dicens q̄ iste non potuisset cognoscere etiā alio respectu qz non poterat sibi dicē ius. **C**. ne q̄s in sua causa. l. vna. **S**ed **J**o. an. multuz breuiter ⁊ obscure videt approbare hanc vltimam lec. dicens hanc rōnez esse falsam nisi referat ad primū dicituz glo. q̄ si sentiat iudicem non posse cognoscē an̄ sua sit iurisdictio q̄n̄ fuit ab eo appellatuz vt dicitur in prin. glo. quia ista

spēdat ad iudicem ad quem vt habet in .c. dilectus. de Rp. q̄i dicitur secus si non fuisset appellatū ⁊ tūc possit iste ep̄us agnoscere an̄ sua sit iurisdictio p̄ iura ḡnalia. **S**ed do. **A**n̄ intelligit rōnem glo. ḡnalter etiam vbi nō fuisset appellatū qz h̄ otendebat non de nudo exercitio iurisdictiois h̄ de p̄prietate iuris an̄ iste presbyter esset subiectus ep̄o ⁊ sic omoduz osecutiue venit applicanduz iudici. **E**t h̄ vido de. **A**n̄. nō duo **P**rimo q̄ vbi est otentio inter p̄latum et subditum sup iure subiectionis nō p̄t p̄latus esse iudex qz suspēd⁹ est cū multa veniant sibi omoda applicāda rōne subiectionis. **2°** nō ḡnalter q̄ vbi aliqd̄ omoduz saltē in otentiaz venit applicandū iudici non p̄t in dubio cognoscere an̄ sua sit iurisdictio. **V**ide **I**nno. q̄ v̄t primū dicitū voluisse in .c. venerabili. de censi. ⁊ in .c. ex pte. de v. sig. ⁊ sic trāsit do. **A**n̄. h̄ ⁊ ibi attingit istaz mām ⁊ maxime in .c. sup l̄ris. de Rp. **S**z extra h̄ dēm multū v̄get ter. i. c. cuz persone. de p̄uile. li. vi. vbi specificē disponit q̄ subdit⁹ allegās exceptionē debet eā p̄bare coram ep̄o. **E**t gl. ibi aptissime est extra h̄ac opi. do. **A**n̄. dicendo q̄ ep̄s est. ibi iudex. **T**um qz ista cā nō est p̄pria. h̄ ecclie ⁊ in cā ecclie p̄lat⁹ p̄t eē iudex. ij. q. v. si q̄s erga. **T**um qz ibi dubitat de iurisdictioe ḡ cognoscet an̄ sua sit iurisdictio **A**d soluendū has opi. **P**rimo dicerē in .c. cuz persone. q̄ ibi fit p̄batio corā ep̄o de exceptione nō vt iudicet sup ea h̄ ad instructionē suaz vt cognoscat an̄ interim debeat p̄cedere extra subditū et sic saluabit dēm hui⁹ gl. **D**o. **A**n̄. ⁊ **I**nno. h̄ h̄ est extra gl. illius. c. **S**ed o p̄t dicit vt intelligat q̄ possit esse iudex. salua tñ recusatione sicut vicim⁹ in patre q̄ potest esse iudex in causa filij. ij. q. vii. s̄. tria. l. in p̄uatil. ff. de iudici. ⁊ tñ p̄t recusari vt suspēdus. vt nō in .c. cū otingat de fo. ope. **I**tem in prelato i causa ecclie vt dicam ⁊. eo. postremo. **T**ertio potest dicit ⁊ meli⁹ q̄ supior p̄t esse iudex in cā exemptionis qm̄ cā est ecclie. nō enī habet dominii iure p̄prio. **S**ed v̄t poterit recusari puto attendendā q̄ntitatez munez sibi osecutiue applicandā p̄ illū subditū ⁊ qualitatez persone iudicis non enī est verifimile q̄ vn⁹ daret sententiaz iniustaz si recepturus est tñ a subdito quid modicū secus vbi essz magna q̄ntitas vel maximus honor immineret sibi. ad hoc. c. etsi questiones. de symo. ⁊ sic concluderem in quolibet iudice cui commodū sporulaz esset applicanduz vt s̄m̄ q̄ntitatem ⁊ q̄ntitatem persone iudicet suspēd⁹ vel non suspēdus in cognoscendo an̄ sua sit iurisdictio. **S**m̄ hanc distinctionem intelligerem glo. ⁊ doct. in .l. de iure. ad municip. ff. ⁊ in .l. ff. si q̄s in ius vo. per **B**ar. p̄ canonistas in .v. c. sup l̄ris. **N**am

suspectū tene mēti h̄ qz idem puto ī ordinario
 oīli rōne ¶ **J**oz vic de affinitate vt si iudex
 est affinis alterius partis. vt nō. **S**pec. ti. i. s̄
 supelst. s̄. qd si nō est. **F**acit. l. aut affinitate. ff.
 d̄ pcura. vbi p̄t remoueri si oītraxit affinitatē
 cū aduersa pte. **T**radit **T**an. nōbile regulā q̄
 oīs causa sufficiens ad remouendū pcurato
 rē seu arbitz ē sufficiens ad recusandū iudi
 cem. **P**ro h̄ dicto facit qz ex facili cā p̄t recusa
 ri iudex vt nō. gl. in. c. cū. **R.** de offi. dele. l. aper
 tissimi. 7. l. cū speali. **E.** de iudi. dicā plene in. c.
 cū spali. 7. eo. 2° is qui fuit aduocat^o in cā p̄t
 recusari si dat iudex in eadē. nec mirū qz iam
 manifestauit animū suū. **I**tem est affect^o ad
 illā cām rōne aduocationis suscepte. naz is q̄
 in cā oīluit p̄t recusari vt suspect^o si deputat^o
 iudex p hoc ter. in. l. p̄tor. ff. de iurisdic. om. iur.
Vide **J**uno. in. c. irrefragabili. de off. or. 7. p̄o
 vera ter. dū dicit in eodē negocio. secus ī alio
 negocio **F**^m doc. 7. bñ. **E**t q̄ infero q̄ euz qui
 fuit aduocat^o vel pcurator me^o in vna causa
 possum impetrare in iudicē in alia cā sine me
 tu reculationis. **I**n gl. i. ibi 7. succedet ei. vi
 det glo. ocludere q̄ vsq̄ ad illū gradūz possit
 iudex recusari vsq̄ ad quez admittit successio
 ab intestato **S**ed inq̄ntū gl. dicit q̄ vsq̄ ad se
 ptimū admittit successio l3 doc. simplr trāseāt
 nō credo glo. vey dicere qz admittit successio
 vsq̄ ad decimū tā inter agnatas q̄ agnatos
 ter. est cū glo. **I**nsti. de success. agna. in fi. **S**ed
 quo ad p̄ncipale dictū glo. dicit **J**o. an. cōfide
 randū vtz sint de eadem domo seu stirpe mas
 culina. et fm hoc iudicabit suspectus vel ne.
Videmus enī in tuscā **F**^m eum q̄ offense
 vindicant in oīibus qui sunt de eadem do
 mo seu stirpe masculina licet excedant septi
 mū gradū 7. satis videt dicendū q̄ in h̄ oīde
 retur cōsuetudo regiois nam in aliquib^o lo
 cis affectio oīanguinitatis 7. affinitatis extē
 ditur q̄h in infinitū. in aliquib^o vsq̄ ad certū
 gradū tantū cum ergo rōne affectiois dūtax
 at oīanguineus repellat debemus oīderare
 an durat affectio in cessante oīuetudie. mul
 tū placz dictum glo. iūdo dicto **J**o. an. vt inē
 agnatos 7. agnatos extendat qd hic dicitur
 vsq̄ ad septimū gradū in quo admittit succes
 sio ab intestato. sed in his q̄ sūt de stirpe mas
 culina admittit recusatō indifferēt. **N**az vi
 demus q̄ sola origo eiusoz loci q̄nq̄ prestat
 iustā cām recusandi iudicem vt in. c. accedēs.
 el. ij. s̄. vt lite nō oīest. **F**ortius idem dicendū
 in his qui sunt de eadem stirpe masculina. nā
 propter idem cognomen semp durat affectio
 inter eos. **E**t **F**^m p̄oīda puto sane intelligend^o
 qd sequit in se. q. **G**lo. in eo qd dicit oīanguī
 neū nō vt suspectū recusari qz par affectiois

causa suspitionē remouet z̄. debz enim intelli
 gi q̄ vtriq̄ pti eodem seu pari gradu attinet
 tūc enī est par affectio 7. h̄ clare sentit glo. ī ra
 tione sui 7. per illud verbū equalr z̄. secus pu
 to vbi vni attineret ī p̄mo gradu puta qz ff.
 alteri in q̄rto vel vltiori gradu tūc enī non
 ē par affectio circa fratē q̄ circa aliū remoti
 orē. ar. in. c. lras. de p̄sum. 7. c. accedens. el. i. in
 p̄n. vt lite nō oīestata. **N**am oēs hoīnes sunt
 oīanguinei cū descendunt ab **A**dā vt le. et
 nō. in. l. vt vim. ff. de iusti. 7. iu. h̄ rōne primita
 tis p̄sumit maior affectio. vt b. **A**dditio **I**n
 eadē gl. ibi in fi. vide mltas cās iuste recusan
 di iudicē p **J**o. an. in. c. lēma. e. ti. li. vi. dicam
 plene in. c. cū speali. 7. eo. **E**tra glo. q̄ro qd si
 iudex ē oīanguineus impetrātis. cā tñ non ē
 p̄prie impetrātis h̄ ecclie sue nūq̄d possit recu
 sari vt suspectus p aduersaz ptem **E**gidius 7.
Spe. q̄ nō vt nō. in spe. eo. ti. in d. s̄. supelst. s̄. si
 qd si prelat^o. **J**o. an. tenz oītrariū p c. insinuan
 te. de offi. dele. 7. illū ter. semp reputauī singu
 larē in hac mā. 7. optie facit in fili. c. accedens
 ij. 7. qd ibi dicit. s̄. vt lite nō oīel. **E**t illud. c. insi
 nuante. soleo allegare ad aliud dēm multum
 nōndū. q̄ l3 platus possit eē iudex in cā ecclie
 sue. ij. q. vij. s̄. si q̄s ergo. 7. qd nō. in. c. cū p̄sone
 de p̄uil. li. vi. tñ recusari poterit vt suspectus.
Nā si oīanguine^o suus p̄sumit h̄re affectioē
 ad cām rōne plati. forti^o ipse platus vt habe
 re maiorē affectioē. **T**um qz est sponsus vl fi
 lius ecclie **T**um qz honor ā emolumentuz oīe
 cutiue ipm attingit. de h̄ pleni^o dico in. c. cuz
 venisset. de iudi. vbi vide. facit ista lra q̄ indi
 stinde loquit. **V**ltimo q̄ro qd si allegauī
 vnā cām suspitionis dūtaxat corā iudice sed
 corā arbitro electo nō p̄bauī illā sed aliaz an
 sufficiat cā p̄bata **Q**uidā tenuerūt q̄ sic mo
 ti ex. l. scio. ff. de apel. vbi dicit q̄ si in appella
 tione a diffinitiuā exp̄ressi vnā causam pos
 sum reliquā p̄sequi coram iudice ad quem. li
 cet secus sit ī appellatiōe ab interlocutoria vt ī
 cle. appellanti. e. ti. **S**ed cōir tenet oītrariuz qz
 ista non est appellatio a diffinitiuā sed potius
 trahit ad naturam interlocutorie. **I**tem iu
 ra mandant causā recusatōis exp̄rimi corā
 iudice recusatō vt in. c. ij. requirīs. 7. c. cū spe
 ciali. 7. eo. ergo nō sufficit allegare causaz nō
 allegatā. **E**t idem tenet **S**pe. 7. latius p̄sequi
 tur. de recusatōe. s̄. fi. s̄. h̄ quid si vnuz. 7. hec
 nō. **N**ec ob. si dicat de q̄ seruūt iura dicentia
 plati posse esse iudicē in cā ecclie sue si p̄t re
 cusari **R**ndeo p̄sunt in h̄ quia non data recu
 satione valebit snia ita intellige ter. istum in
 oīanguineo qz p̄t esse iudex si non recusatō.
Vide s̄le in patre qui **F**^m ius p̄t esse iudex in
 cā filij. vt in. l. in priuatis. ff. de iudi. ij. q. vij.

tria tñ potest recusari vt suspectus vt in. l. qui
iurisdicōni p̄est. ff. de iurisdic. om. iudi. dixit
plene in. c. cū d̄tingat. de fo. 90e. ¶ An autem
sanguineus seu affinis possit indistincte recu
sari. So. dixit hic. ¶ In. q. nō h̄ dēt d̄siderari
p̄sona s̄anguinea que talis possit esse q̄ cessa
ret suspitio vt si esset cisterciens̄ de q̄ in spe. ti. i.
s̄. suspit. d̄. quid si nō est. vbi idēz tenet quod
satis placet. Quod autē si expresse remouetur
facultas recusādi. Vide qd̄ dixi in. c. cū inter
de excep. 1. c. ad hec. d̄. Rp. 7. qd̄ nō. j. e. pastoral

Ad hec s̄nia interditi nō suspē
dit p̄ appellatōez sequētē
Cōis d̄sio. sc̄da ibi nouerl. ¶ Primo
nō vnū casū in q̄ eq̄parant̄ excoicatio 7̄ in d̄i
ctum. sic enīz appello non suspendit̄ excommu
nicationē iā latā vt in. c. pastoral. j. eo. vbi d̄i
cam rōnem nec interditiuz suspendit̄ p̄ appella
tionē sequētē 7̄ intellige de in d̄icto a diuis
officijs 7̄ sic a spiritalibus. secus in in d̄icto
ratione temporalium. Naz si iudex interdiceret
mihi ingressam alicui⁹ possessionis appellādo
ab eo suspendo effectū s̄nie ar. in. l. nō tñ. ff. eo.
Item dic̄ in suspensione a beneficio liz Inno
in h̄ multū inster. Sed vide glo. nobilem quā
tenebis mēti in. c. is cui. de sen. ex. li. vi. ¶ Ex
qua concludē qd̄ dispositio huius. c. vendicat
sibi locum in sententijs censure que d̄cernunt
ip̄az aiaz 7̄ iste s̄nie s̄nt tres excoicatio. interdi
ctū. 7̄ suspēctio. vt in. c. is cui. p̄. palato. Et ratio
nem istaz s̄niaz d̄icaz in. d. c. pastoralis. ¶ Ex
his inferitur qd̄ suspensus a pontificalibus v̄l
ab vsu pallij appellādo suspendit̄ s̄niaz quod
sentit̄ hosti. hic. facit qd̄ nō. Inno. in. c. i. de se.
ex. li. vi. ¶ In glo. ibi. ita. 7̄ interdicm̄ emissum
glo. simp̄r recitat similitudinem l̄re q̄ in ve
ritate non concludit cum aliud sit quem non
posse excoicare post s̄niaz et aliō qd̄ appellatio
non suspendit̄ s̄niaz. Nam videm⁹ qd̄ appella
legitima suspendit̄ totaliter s̄niaz futuraz qz
suspendit̄ iurisdicōnez iudicis vt patet in. c.
si a iudice eo. ti. li. vi. 7̄ tñ appellatio sequens
suspendit̄ regulariter quālibz s̄niam latā etiā
si sit talis q̄ trahat secuz executionem vt in. l.
furti. ff. de his qui nō. infra. nō. glo. in. c. pasto
ralis. j. eo. h̄ ex sepat̄is non sit bona illatio vt
in. c. ij. de transla. p̄. zela. ¶ Unde red̄i legitur
l̄ra cū suppletionē vt dicam⁹ sic sicut q̄s excoi
cari non pōt post appellationem supple nec ex
coicatus p̄ appellationem suspendē potest s̄niaz
iaz latam ita s̄dicius interdictus nō pōt per
appellatōez suspendere interditiuz. ¶ An l̄i
tera ista nil aliō vult nisi equiparare excoica
tōnē 7̄ interditiuz 7̄ clari⁹ eq̄pat̄ ter. i. d. c. is cui
h̄ent istas 7̄ multas alias d̄formitates. Pri
ma est ista quam p̄dixi. Secunda qz vtraqz

requirit̄ monitōnez p̄cedētes vt in. c. resp̄hen
bilis. s̄. eo. 7̄ dic vt ibi dixi. ¶ Tertia quia cō
stitutus i aliq̄ illaz incurrit̄ irregularitatez
celebrando. vt i. d. c. is cui. ¶ Quarta qz abso
luto in vtraqz s̄nia sit recepto iuramēto d̄ pa
rendo mandatis ecclie vt in. c. venerabili. de.
sen. ex. ¶ Quinta qz vtraqz s̄nia flaxari pōt ad
cautelā vt. d. c. venerabili. ¶ Sexta qz vtraqz
ligat̄ licz iusta xi. q. ij. s̄nia. 7̄. c. si q̄s ep̄us. et
idēz dic̄ d̄ s̄nia suspēctōis a d̄ino officio. ¶ Nā
oēs iste tres s̄nie d̄nr s̄nie censure et d̄cernunt
ip̄az aiaz vt in. d. c. is cui. et. c. q̄renti. de d̄. h̄.
¶ In aliquibus tñ differūt. qz excoicatio fert̄ i
p̄sonā nō in locū vt i. c. romana. s̄ i vniuersita
tē. de sen. exco. li. vi. S̄ interditiuz pōt ferri ne
dū i p̄sonā s̄ et. i. locū vt in. c. nō. ē. j. de spon. 7̄. c.
fi. de. sen. ex. li. vi. ¶ Tē excoicatio r̄gularit̄ nō
suspendit̄ p̄ inferiorē a papa vt. j. vica. h̄ interdi
ctū sic s̄ m̄stos vt. j. vica. et s̄ ista p̄nt̄ r̄piri 7̄
alie d̄rie. ¶ In eadēz gl. i. si. n̄ appet̄ clare qd̄ gl
sentiat. Nam aliud est q̄rere vtrū ep̄us possit
dare p̄uilegiū vt celebret̄ i ecclia interdita
Aliud vtrūz possit suspendere effectūz interditi
s̄m omnes. p̄mū non potest facere qz est vtra
iuris d̄sponē. sed clari⁹ glo. posuit̄ opi. suā. j. c.
dilectus. 7̄ ibi tandē videt̄ d̄cludere quod t̄z
Jo. an. hic 7̄ statim patebit. ¶ Circa secūduz
s̄nt̄ opi. 7̄ cōsidera qd̄ hic sunt̄ due qōnes eque
p̄ncipales. Prima nūquid ep̄s possit durate
s̄nia interditi suspendere effectū interditi vt
sic possit celebrari sine peccato et intellige qñ
interdictum est latuz a se. Nam si esset a supio
ze latuz non est dubiū qd̄ nō pōt. ar. c. pastoral
s̄. p̄. de offi. ordi. ¶ Sc̄da qd̄ est nō minus s̄bit̄
vtrū suspensione facta p̄supposito qd̄ possit suspē
dere suspendat̄ effectus ip̄i⁹ p̄ appellatōez me
dio t̄pe iteric̄dā cōtra volūtatēz ip̄i⁹ suspēdē
tis vt sic d̄ret̄ suspēctio vsqz ad finēz cāe sicut
si a p̄ncipio fuisset̄ la. a cū d̄ditōne. Jo. an. hic
cōcludit̄ in effectū tria. Dicit̄ enīz ep̄m posse
suū interditiuz suspendē quia sicut pōt̄ i totū
tollere ar. l. iudicium soluitur. ff. de iudi. ita et
forti⁹ pōt̄ illud ad t̄p̄ suspendē ¶ 2. cōcludit̄
ad sc̄daz. q. qd̄ appellatio facta p̄ suspensionem
tenebit̄ ip̄am s̄niaz in suspensio sicut si fuisset̄
lata s̄ d̄ditione. ar. c. p̄. j. ec. ¶ 3. dicit̄ qd̄ excoi
catio suspēcti non pōt̄ qñ tollat̄ ex toto quia
coicare nō debem⁹ excoicatio an̄ absolutioez
factaz in forma ecclie vt in. c. cum d̄sideres
de sen. ex. In effectū hoc idēz videt̄ velle do.
an. Sed aliqui moderni multuz insunt̄ circa
istas qōnes Cal. tñ tenuit̄ vtra Jo. an. in sc̄da
qōne. Dicit̄ enīz qd̄ cū ista non sit noua s̄nia
appellatio non operabil̄ suspensionem. Jo. de
lig. in quadam disputatione tenuit̄ qd̄ inter
dictum nō potest suspendi p̄ ep̄m. Mouetur

qz in istis sententijs censure p̄mus ad? nō est
 sepabilis ab effectu ip̄ius s̄nie qui effectus est
 sc̄s adus q̄i iste s̄nie censure trahant secū ex/
 ecutionē ⁊ sic executio effectus non est separa/
 bilis a s̄ba s̄nie. vt in. d. c. is cui. ⁊ per d̄sequēs
 nō p̄t remouere effectū remanēte s̄ba allegat
 in simili. l. cicius. ff. de excusa. tu. **Cardi.** r̄d̄ez
 sequit illaz op̄i. coēm vt possit suspēdi p̄ qua
 facit d̄ctū. c. dilectus. s. qz vero. hec op̄i. esset in
 practica suanda maxie post s̄m h̄ añ factum
 a l̄ia op̄i. contraria eēt d̄sulēda ⁊ credo de s̄bili/
 tate iur̄. illā veriorē. **Et moueo** hac rōne int̄
 cetera maior est vis ⁊ pt̄as appellatiōis i sus/
 pēdendo effectū s̄nie q̄ pt̄as iudicātis post la/
 tā s̄niaz. p̄bat qz d̄d̄natus de furto nō p̄t facē
 iudex q̄n seq̄t isamia. l. non p̄t. ff. de furti. ⁊ t̄n
 appellatō suspēdit isamia iā latā p̄ s̄niaz vt. d. l.
 furti **Sz** appellatio nō p̄t suspēdere effectum
 s̄nie censure. ergo min⁹ ip̄e iudex hoc enī nō de/
 pēdit a pt̄ate sua h̄ ex dispōne iur̄. **Dec** valet
 ar. **Jo. an.** p̄t tollere in totū ergo suspendere
 qm̄ tollēdo in totū agit s̄m nām adus nec ius
 repugnat s̄ suspendere eff̄m vt nō h̄eat secū
 executionē est agere cōtra naturā ip̄ius ad?
 d̄tra iuris dispōnez cū s̄m iura trahat secū ex/
 cutionē nō suspendibiles etiā p̄ appellatiōem
 vt in. d. c. pastoral. **Ad. c. dilect.** d̄c vt ibi d̄ce
 tur. **Et p̄supposito** q̄ possit suspēdi s̄m cōmu/
 nez op̄i. **Cal.** ⁊ appello sequēs nō p̄t vt tene
 at s̄niam i suspēso qz nō ē noua s̄nia qd̄ tenz
 etiā **Inno.** in. c. cum inter. de d̄sue. **Et** quanq̄
 hec op̄i. videat multū p̄babilis. t̄n in contrariā
 op̄i. quā t̄z **Jo. an.** multū me v̄get. c. dilectus.
 p̄al. vbi apte innuit q̄ s̄nia interditi in locuz
 lata p̄t suspēdi p̄ ip̄m pmulgantē ⁊ durante
 suspensione p̄t appellari ad effectuz tenendo il
 lam in suspēso. **Dec** est v̄ez qd̄ quidam d̄ce/
 rūt sc̄z q̄ ille ter. loquat in cessatione a d̄nis
 nō in infōidō q̄a ter. ibi apte p̄bat contrarium
 vt ibi p̄t non potuit ferri sententia interditi
Item non diceret ibi ter. s̄niam decernim⁹ irr̄
 tam ⁊ inanē r̄. cū cessatio sit qd̄ facti vt nō. in
 c. si canonici. de offi. oz. li. vi. sed potius d̄r̄t̄z
 eam irrationabilē fuisse et hanc op̄i. tenet ibi
Jo. de lig. ⁊ **Inno.** i. c. vt p̄uilegia. ⁊ de p̄uul.
Et q̄ suspēdat p̄pter appellonem. facit quia
 sicut tenet in suspēso q̄n a principio fuit effe/
 ctus suspēsus. ⁊. c. preterea. ita etiā ex post fa/
 ctō suspēdat. ⁊ q̄ ad primuz d̄m facit qz hec
 s̄nia censure ligat ⁊ durat ad placitū p̄ferētis
 merito cuz dependeat ab ei⁹ potestate poterit
 etiā effectus suspēdi. secus si non depende
 ret a potestate sua. quo casu locum habet ar.
 qd̄. s̄. feci. de. l. non potest. **Circa** interditiū
 vero latū in p̄sonā cōir tenet nō posse suspēdi
Rō diuersitatis qz locus infōidus nō pecca

tū merito n̄sa ratio repugnat si suspēdit s̄m
 illam op̄i. h̄ q̄n interditi est persona tunc cuz
 persona deliquerit et nō sit emēdata non p̄t
 esse in ecclesia. ⁊ extra ecceliaz. secus d̄c vbi p̄
 sona esset infōidā p̄pter delictū alteri⁹ qz tunc
 h̄c p̄t suspēdi infōidū latū in locū ita in p̄lo/
 nā d̄ctū ē nōbile **Inno.** in. c. vt p̄uilegia. p̄al.

Qum in ecclesia **Iudex** appella/
 tionis remittit appellatē ⁊ causā ad
 priorē iudicē si sibi ostiterit a grauamine vel
 iniusta s̄nia fuisse appellatū. p̄mo narrat factū
 z⁹ p̄uider ibi. prudentie. **Primo** nō ex isto
 ter. archyep̄z nō debere se intromittē de cāis
 subditoz sui suffraganei si per appellonem de
 uoluat ad eū. d̄cor. c. pastoral. s̄. de offi. oz. ⁊
 z⁹ nō q̄ etiā s̄m illa r̄pa nō debebat iudex ad
 quē admittere appellonē frustratoriā. vbi ap/
 pareret manifeste frustratoriā s̄m **Soff.** de q̄ i
 c. vt debitus. ⁊. eo. **Ultimo** nō. bonuz ar. ex
 ter. iūda gl. antepenl. q̄ appellone exite friuo
 la iudex a quo reassumit iurisdictionē etiam
 respectu executionis s̄nie late de quo in. c. pa/
 storalis. s̄. quia vero. de offi. dele. **In** glo. i.
 in fi. **Sed** d̄tra finē glo. ⁊ ter. opp. **Dam** archy
 ep̄scopus cantuarien̄ est legatus natus qm̄
 officium legationis est inuolūtū illi dignitati ex
 p̄uilegio apostolico vt quicumq̄ sit archyep̄s
 cantuarien̄ sit etiā legatus vt i. i. c. de off. le.
 h̄ legatus potest adiri per viam quelele c̄tra
 appellonem. ergo poterat iste adiri iurta nō i
 d. c. i. de offi. leg. **Soluit** **Jo. an.** q̄ licet possit
 adiri legatus p̄ viam quelele nō t̄n p̄ viā apel
 lationis frustratorie qz appellatio frustratoriā
 nō deuoluit cām in. c. cū appellonibus. ec. ti.
 li. vi. **Simile** in papa qui adit per viam que/
 rele ⁊ nō p̄ frustratoriā appellonem. **Mel**
 solue melius q̄ etiā p̄ viā quelele non po
 terat legatus h̄c adiri cum causa esset cepta
 coram ordinario loci. **Dam** vbi ceptum est iu
 diciū ibi finē debet accipe. l. vbi ceptum. ff. de
 iudi. **Item** qz inter legatū et ordinariū loci
 locus est p̄uentioni. vt in. c. si a seve. de p̄bē.
 li. vi. ⁊ de materia huiusmodi d̄cetur in. c. vl/
 timo. ⁊ de confir. vti. **In** gl. ij. in fi. **Contra**
 glo. facit qz t̄pe hui⁹. c. nondū emanauerat. c.
 vt debitus. vbi specificē disponit. de nouo vt
 nō valeat appellatio ab interlocutoriā causa
 non expressa. **Dicit** h̄c **Inno.** q̄ ista decretal
 prosagauit ius nouū. s̄ hoc nō est soluere cō
 trariū **Unde** d̄c q̄ h̄c non d̄r q̄ cā non debe
 at exp̄mi in appellatione s̄ q̄ iudex ad quem.
 nō debeat admittere appellonem cum effe/
 ctū nisi sibi prius ostaret eā fuisse interpositā
 a grauamine. **Possū** enim docere corā iudice
 ad quē me fuisse grauātū p̄ iudicē a quo licz

illud quamen non expresserim coram eo. **N**ec ergo lra solu instruit iudice ad quez. **I**n gl in vbo iusta. **N**o hanc glo. cu pcedeti ex q hēs vnā diuersitatez inter appellatiōem a dif finitiua ⁊ ab inlocutoria vt in diffinitiuā n̄ sit necesse expm̄ere cām. sec. si appellat ab iter locutoria rō diuersitatis colligit ex hīs que nōn. in. c. vt debitus. i. eo. p. dīdo hui⁹ glo. v̄ ter. in. l. ij. ff. e. **A**n aut sit necesse vt appellet in scptl. marie ab inlocutoria. **V**ide ter. ⁊ gl. in c. i. e. ti. li. vi. **E**t p̄supposito q sit necesse appella ri i scptis satis ē porrigere iudici scpturā ap pellationez vtinētez absq̄ eo qd legat i p̄ntia sua. **V**ide ter. bonū ⁊ nōbilē faciētē ad m̄sta in. c. appellatō e. ti. li. vi. **I**n gl. i vbo alio qn̄ in si. nō istaz glo. iūdo ter. qz optime facit pro illa opi. vt iudex a quo exequat sn̄iaz confir mataz h̄ sustinēdo illaz opi. quasi cōez que h̄z vt vterqz possit iuxta nō in. s. p. h̄ allegato po test dicere ter. istuz procedere qn̄ appellatō nō admittit p iudicez ad que tāq̄ maifeste frul tratoria. **P**ro hoc ter. ibi non an appellatōnē admittas. ⁊ sic loq̄tur qn̄ non confirmauit se tētiaz. **S**i aut admisset appellatiōnē ⁊ cōfir masset eandē sn̄iaz posset h̄re locū opi. cōis ⁊ est bona limitatio ad illam mām. **M**el dic q iste ter. optime facit p opi. q̄ hēt q̄ iudex a q̄ exequit si nihil fuit additū in causa appellati onis h̄ pure ex prioribus actis fuit confirma ta quia tūc cōstat q nō fuit appellatum ab in iusta puocatiōe quo caū remittit executō ad priorem iudicē vt hic clare p̄batur qd est bñ nōn dū. **E**t de mā vide plene in. d. s. qz vero et p bar. in. l. tale factū s. qui puocauit. ff. de pac et in. l. a diuo pio ff. de re iudi.

Directe **S**i appellās q nō p̄seq̄ tur redit ad iudicē a q̄ ⁊ itez grauat nō obstāte p̄ma defctio ne p̄ itez appellare ⁊ ē casus nōbil. **C**ōis di uisio. sc̄da ibi r̄ndem. **N**o primo q si appel lans deserit appellatiōnez suaz et incipit pro sequi coraz iudice a quo videt adeo omnem p̄maz otumaciaz si qua erat purgasse et si ite rum grauet itez audiat appellans non enim pōt excludi p̄textu otumacie cuz eam purga uerit oparendo coraz iudice. **1**o. nō q quis qn̄z renūciat ei qd nō hēt. **N**am ista mulier post desertionem appellatiōnis illi renūcia/ uit dic tñ q ista nō est vera renūciatio qz p̄i uatio p̄supponit h̄itū c. ad dissoluēōū. de d̄spō ipub. l. decem. ff. de vbo. ob. i. q. ij. da p̄bertum h̄ ista renūciauit ut clarificaret iudicem de purgatione otumacie seu q̄ volebat āplius instare i p̄ma appellatiōne. **M**el dic vt sentit glo. i. q̄ renūciauit appellatōi p̄sequendo cāz coraz iudice a quo ⁊ sic loquit de tacita renū

tiatiōne. s. de offi. dele. c. gratū. **I**tez nō ibi libē possis vt. q̄ p̄as libere data alicui ad certū actū r̄stringit ad terminos iur. vt p hoc nō faciat alicui iustitiā. **N**o bonū ter. ibi exēptū q̄ p appellatiōez l̄tām appellās eximif a p̄ate ⁊ iurisdictiōne iudicis a q̄ itellige quo ad illā cām. s. eo. p̄posuit. ⁊. c. ad hec. **A**d idē q̄ ad p̄mam facit. c. h̄ a iudice. eo. ti. li. vi. ⁊. c. sup qōnū. i. si. de off. del. **U**ltio nō fauēduz ei q̄ stat p̄ caū a fauorabili fac. c. fi. d. re. iu. **C**ō/ tra ter. op. d. c. p̄sōas. s. e. vbi dicit q̄ si p̄seq̄s appellatiōez suā opellit parē iudicio iudicis a q̄ appellatiōe remota et sic videt q̄ āplius nō audif appellās. **S**olutō aliqui dicit hunc ter. p̄cedere fauore m̄rimonij vt in si. l̄re. **S**ed hec lo. nō est bona qz papa fūdat se non super m̄rimonio h̄ sup alijs iuribus dicentibus q̄ licet it. ⁊ appellari vt p̄z ibi cū fm iura r̄. **I**la ḡ ē cā finalis decidiōi. **J**o autē qd dicit de m̄rimonio fuit cā ipulsiua ⁊ coadiuatiua h̄ etiā colligit ex dīctōe p̄ferti. que fm p̄riū sig/ nificatū ipoztat idēz in casu otario sicut illa dīctio marie. vt nō. i. c. auditis. de elec. ⁊. c. per tuas. de symo. cū si. **1**o. vero soluūt alij q̄. c. p̄sonas. loquit qn̄ deserēs appellatiōem vult r̄cusare illā e idēz h̄. c. p̄cedit qn̄ ex nouo gra uamie de nouo appellat. **N**ec solucō ē vera in se sed est idubitata ⁊ nō multū ogruit. c. p̄so nas. cū gn̄alit̄ dicit ibi appellatiōe r̄mota r̄. **T**ercia est nōbilis solutio. **J**o. an. et quozūdā antiq̄z dicitū q̄ aut deserens appellatiōnez perseuerat in contumacia sua et nō auditur amplius appellās qz cōtumar nō appellat. ij. q. vi. sūt quoz. **Q**ue deserta appellatiōne reassu mit cām corā iudice a quo est itez grauatur pōt venuo appellare qz nihil ē h̄ cau appella tiōne ipediēs. **J**o. cal. dicit q̄ siue r̄assūperit cāz siue nō sp̄ debz appellās 2. audiri nisi p̄i ma appellatiō sit friuola maifeste hoc dicit p̄ bari in cle. vna. de do. ⁊ cōtu. plane illam legē do. **S**z certe opi. **J**o. an. ⁊ alioz videt verior non enim excludit a sc̄da appellatiōne p̄textu p̄i ne h̄ p̄pter cōtumaciā nouiter omissaz post desertionē p̄ime appellatiōis et cle. vna p̄all. v̄t̄ intelligi qn̄ grauamē vel iniusticia cōtin gie pendente p̄ima appellatiōe. **N**az tūc nisi p̄ma appellatiō sit friuola maifeste pōt iteruz appellare licet non reassūperit cām coram iu/ dice a quo qz p̄oētia appellatiōnis excusat eū a otumacia. **S**ed qn̄ p̄ima appellatiō fuit maifeste friuola nō excusat a otumacia ita q̄ de ponderādo rōnez illi. cle. facit potius p̄ pte ista licet ad corticem faciat pro calderino. **E**t p̄odis hēs duos casus decisos. **1**o. n̄ est q̄ si pendente appellatiōne otigit grauamē sc̄dz pōt venuo appellari l̄z cāz nō r̄assūperit

et quid operet tunc scda appello dic vt ibi nō.
Scdus casus qñ deserta appellone stringit
 grauamen ⁊ distingue pnt. s. dixi fm Jo. an.
Terti casus ē magis dubi⁹ qñ grauamen
 z^m stringit pendente pma appellone h ea deser
 ta appellauit a z^o grauamie. exñs tñ ⁊. tps ap
 pellatōi. Do. an. dicit se credē appelloez istā nō
 admittēdā qñ nūc dtegat otumacia ipi⁹ puto
 vidū suū pcedē qñ iudex a q fecisset aliquem
 adū post desertā appellatōem isto abñte ⁊ i o/
 tumacia pseuerante h vbi post destōez iudex
 nō pcessit in cā non video rōnē qre non possit
 appellari a grauamine insūdo pendēte appel
 latōne cuz tūc desēderet a otumacia virtute
 appellatōis. nec sequit nō fuit psecutus ergo
 fuit otumar quia sepe homies deserūt mltis
 ex cāis appellatōez legitiaz. Hinc est q ter. i.
 .o. de. vna. defendit appellātez a otumacia ni/
 si manifeste appellatio fuerit friuola. Nō ex
 omibus pōidā q iudex a q tenet citare appel
 latem ab eo etiaz post desēderet appellatōis
 qd etiaz tenet. Jo. an. in. c. ij. de do. ⁊ otu. li. vi.
 Optime vñ pbari p illum ter. vbi dicit q nisi
 sponte renūtiauerit appellatōi non tenet euz
 iudex ampli⁹ citare qñ videat sp pcurare in p
 posito suo non oparendi coram iudice a quo
 Et vide in hoc quod plenius dixi post glo. in
 c. cum causa. de re iud. Et his same bonam
 cautelam vt nō psequēs appellatōez in ter
 mino vadat ad iudicez a quo ⁊ de facto renū
 ciat appellatōi ⁊ dicat se velle psequi corā eo
 tūc enī tenebit eū ad adus vltēiores citare
 Scdm pōidā intellige glo. si. in. c. psonas. s. e
 que minus bene loquit. in glo. in v. appellare
Nō bene glo. ex qua collige q super eodez ar
 ticulo potest bis appellari. non aut tertio. siue
 sit appellatū a diffinitiuā siue ab interlocuto
 riā ⁊ nō in eo q dicit de interlocutoria vt seq
 tur in hoc naturam diffinitiuē. Scdo nō q
 iura dicentia non licere tertio appellare proce
 dunt qñ quis vult tertio puocare sup eodez
 articulo. secus in articulis diuersis. Nñ si mil
 lesies qñ grauat i cā sup diuisis articulis mil
 lesies possit appellare ⁊ duas appelloes succes
 siue facere sup quolibet articulo. Et q vidūz
 est q nō licet in eodē tertio appellare. intellige
 fm Jo. an. ⁊ bene in eadē psona q ex quo qñ
 bis appellauit ⁊ sp succubuit ē psumptio ota
 eū. ideo nō audis tertio appellans. h alteri pti
 bñ licet alias duas appellatōnes facere. ⁊ sic
 erūt quattuor appellationes. Exemplū bis apel
 lauit a snia lata cōtra me. vltēri⁹ iudex re pba
 uit sniam p altera ps semel ⁊ etiā scdo apel
 lare. qz ota eum qui sp obtinuit non est ota
 psumptio iniusticie h satis plz. Facit in fili. s.
 de testi. c. liz dilēs. vbi tractat de rprobatione

testiū. vide ad pōidā plene p Spe. eo. ti. s. qd.
 p totū ⁊ qd habet in cle. vna. de sen. ⁊ re iudi.

P **R**eterea Subtil decisio
 ⁊ multū allega
 bil. h. d. Snia excōicatiois. suspen
 sionis. vel intōidā sub oditione lata
 suspendit. si añ oditionis euentuz fuerit appel
 latū. h. d. inherendo xbis lre vt sic satis fiat
 cuiilibet lecture p^o oultatio. z^o rñio. ibi vñ au
 tem. Nō sniaz excōicatiois ferri posse s^o o di
 tione suspensua ⁊ nō solū p delicto seu otuma
 cia iudiciali h etiā p interesse primī vt qz nō
 vult satisfaccere illi vt tenet. Hodie autē vt
 hec snia excōicatiois oditionalis sit iusta de
 bet pcedere mera culpa a offensa vt in. c. rōna
 s. caueant. de sent. ex. li. vi. licet sec^o sit in statu
 to vt ibi nō. Scdo nō q licet excōicatio seu
 snia censure pure lata nō suspendit p appella
 tionem sequentē vt in. c. pastoral. ⁊. eo. ⁊ in. c.
 is qui. de sen. ex. li. vi. Secus tñ est in excōica
 tione seu snia censure lata sub oditione suspē
 sua qz illa suspendit p appellationē sequētez
 vt hic. Ratio qā añ cōditionis euentum hec
 snia non iniecit vires suas. ⁊ nō q euentus
 oditionis nō trahit retro in snia excōicatiois
 ad diem plationis ipsius de q ⁊. dicit. In
 glo. i. in fi. Et dicit qñ satisfaccere creditori qñ
 tercun p voluntati illius satisfcit. Vnde licet
 non soluat debituz sed dat sibi pignora vel fi
 deiussores ex quo creditor cōtentat dicit sibi
 satisfaccūz esse vt in. s. ois. alleg. in glo. Et nō
 q hoc etiā habet locū in pceptis iudicum. de
 quo per Archy. in. c. ij. de vsur. li. vi. Et cadit
 hic vna nōbilis et quotidiana questio quaz
 ponit doc. sup ter. Iudex tulit excōicatioē
 in certuz debitorem h non satisfacceret credito
 ri suo ⁊. mensez. Demum creditor prozogauit
 illū terminum debitori ⁊ sic non satisfaccit sibi
 aliter infra mensem. dubitat nunqō incidere
 i excōicatioē. Inno. ponit duas opi. Vna
 vt nō sit excōicatus qz creditor p terminum
 debitori suo prozogare. l. ij. ff. si quis cau. facit
 c. cum dilecti. de do. ⁊ otu. ⁊. c. de causis. de of.
 dele videtur ergo prozogatio facta in oibus
 appēdicijs ⁊ accessorijs suis et sic nō incurrit
 interim excōicatioē. ar. in regula accessoriuz
 de re. iur. li. vi. Sed si i termino prozogato nō
 soluit creditori tunc incidit in excommunic
 tionem. ar. l. h si manente. ff. de precario. Inno
 ipse videt inherere opinioni cōtrarie. et idem
 Hosti. qz h non dependet a facultate ptis. liz
 enī possit prozogare terminū respectu solonis
 nō tñ respectu excōicatiois. cū ergo h verset
 factū alteri⁹. s. iudicis debet illius osensus in
 teruenire. ar. i. l. laqueo. in fi. ff. de arbi. l. item q/
 ritur s. impleto. ff. locati. Do. Anto. añ scdm

dicit tenēdā istaz scōam opinionem q̄a tutior
est sed post factūz **P**rima opi. videt verior qz
iudex videt fulminasse s̄niam in fauorem par
tis et sic dato p̄cis consensu excludit otūacia.
Hanc opi. p̄mo puto verissimaz **A**dduco
optimū simile. **J**uramētū p̄ci p̄stitūz p̄ncipa
liter dirigit in deūz ita q̄ deus recipit p̄nci
paliter obligationez. vt in. c. debitorēs. de iur
reiran. ⁊ tñ ps p̄t illud iuramētūz remitte
re vel obligationez deferre vt est tex. in. c. i. de
iurciuran. ⁊ in. c. ij. de spon. ⁊ ibi p̄ doc. **E**t est
rō qz cum deus recipiat obligationē in fauo
rem p̄cis remittēte p̄te remittit ⁊ deus. ita in
p̄posito iudex excōicat in fauorē p̄cis si pars
vult deferre t̄minū etiaz iudex v̄t deferre vel
le cum nil aliud agat iudex n̄ vt p̄tes ad ocoz
diam reducat. l. i. ff. de no. op. nū. ⁊ facit q̄d. s̄.
dicit post gl. **I**n gl. ij. ibi suspendat s̄nia que
non dū tenet dic q̄ imo tenz licz effect⁹ s̄nie sit
suspensus i euentū d̄ditionis. **N**am si nō tene
ret nō recōualesceret d̄ditione adueniēte p re
gulā nō firmat. de re. iur. l. i. vi. **V**ide in otra
dū d̄ditionali s̄ie. nā ibi spes ē in obligatōne
ita q̄ transmittit etiaz in heredē licz adhuc n̄
steterit d̄ditio. **I**nsti. de v̄b. ob. s̄ ex d̄ditionali.
ita dicendū in iudicio cū ibi q̄i otrahit. l. iij. ff.
de pecu. **I**n eadē gl. ibi. l. potior. illa lex p̄t
in duci in otrariū h̄ mō. ibi eniz d̄r q̄ si obligo
tibi oīa bona mea sub d̄ditione. **D**emū an cō
d̄ditionis euentū obligo alteri pure. si postmo
dū extat d̄ditio p̄m⁹ creditor est potior qz eūē
tus d̄ditionis trahit retro ad diē otradus ⁊
p̄inde est ac̄i t̄m pure tibi obligassem bō mea
Ita v̄t dicendū in p̄posito q̄ adueniēte d̄di
tione. l. solone non sc̄a infra t̄minū debeat tra
hi retro ⁊ p̄inde sit iudicandū ac̄i excōicatio
fuisse tūc pure lata ⁊ sic appello medio tpe nō
debet impedire vires s̄nie. ar. c. pastoral. j. e. h̄c
sc̄da obligatio pure facta nō impedit vires p̄
me adueniēte d̄ditione. d. l. potior. cui⁹ otrari
um innuit ista l̄ra. **J**o. an. post Host. soluit
hoc mō q̄ otrariū loquit in obligatione d̄di
tionali volūtaria. **H**oc. c. p̄cedit in obligatio
ne d̄ditionali iudiciali q̄ quidez obligatio est
necessaria cū iudiciū reddat in inuitum in. c.
intelleimus. de iudi. l. inter stipulantē s̄. i. ff.
de v̄b. ob. **E**t pondera q̄ p hanc rōnem senti
unt ipsi q̄ regulariter i sententijs tempus cō
d̄ditionis extantis non trahit ad diē pmul
gate s̄nie cui⁹ otrariū sentiūt in q̄one. j. prima
vbi dicitur. **S**ed clare soluēdo otrariū possu
mus dicē q̄ retrotradus sit q̄n repit id ad q̄d
debet fieri retrotraditio h̄ hic non repit cū ipsa
s̄nia sit suspensa p̄ appellois interdiccionem ee
q̄i extinda. l. i. ff. ad tur. c. veniētes. de iurciur
cū si. **V**ide bonū s̄ie in. c. q̄uis. de Rp. l. vi. se

cus autē est i. l. potior. qz ibi sc̄da obligatio nō
potuit suspendere p̄mā ex mera voluntate illi⁹
p̄cedentē nec spei obligationis p̄iudicare. vt
in. d. s̄ ex d̄ditionali. ⁊ p hoc vide q̄d nō. **B**ar.
in. l. si is q̄ pempto. ff. de vsuca. vbi dicit q̄ ad
h̄ vt fiat p̄ successorē r̄traditio vt. l. adus fin
gat gestus p̄ori tpe oportet q̄ ocurrant duo
extrema habilia. l. extremū a quo ⁊ extremūz
ad q̄d. **E**xtremū a q̄ appellat illud tps in quo
extat d̄ditio **E**xtremū ad q̄d est illud tps in q̄
s̄nia lata fuit sub d̄ditione. **E**t dicit ad q̄d qz
p̄ illud tps sit relatio p̄fectior de p̄mo tpe q̄d
debz eē habile. h̄ habes in. l. bonoz. ff. rem ra
ha. vbi p̄z q̄ rati habitio debz fieri eo tpe quo
q̄s potuisset aduz p se gerere. ad q̄d vide bo.
gl. in. c. quā sit. de elec. l. vi. **D**e z⁹ tpe vide in
. l. necessario. s̄ q̄ si pendēte. ff. d. pi. ⁊ co. rei. v̄t.
vbi p̄z q̄ venditio facta s̄ d̄ditione nō trahit
tps stantis d̄ditionis ad tps v̄ditionis si in
terim aq̄ extaret d̄ditio. res vendita ē repta
qz deficit extremū ad q̄d. **I**ta dicendū in p̄posi
to. h̄ enī deficit extremū a q̄ quia nunc tempe
extantis d̄ditionis nō potuissz iudex ferre ex
cōicacionē obstāte appellone et sic obstat. d. l.
bonoz. **I**el. deficit extremū ad q̄d cū sit extin
ctum vel suspensum per appellationez. vt in. d.
. l. necessario. ⁊ sic non potest habere locuz illa
fictio. sed in casu. l. potior. extrema sunt habi
lia nec potuit ille alteri pure obligare bō sua
cū p̄ma obligatio esset in pendenti. **A**dditio
In eadem gl. ibi appellandū est an diē d̄ditio
nis pondera bñ istā p̄dicā gl. vult enim de
notare diuersitatem int̄ s̄niam excōicacionis
d̄ditionalē ⁊ alias s̄nias d̄ditionales vt in ex
cōicacione licitū sit appellare vsq̄ ad euentuz
d̄ditionis quanq̄ lapsū sit decendūz a tpe p
mulgacionis sed in alijs s̄nīs currit tempus
decendij incontinētī a tpe pmulgacionis. **E**t
aduerte qz iste articulus est multū subtilis ⁊
doc. diuiserunt se in tres s̄nias. **P**rima ē sentē
tia **H**off. et **R**ozefre. vt nulla sit d̄ria int̄ has
s̄nias ⁊ q̄ tempus ad appellandum currit ab
euentu d̄ditionis qz a s̄nia nō ligat ⁊ sic tunc
incipit pars grauari ideo satis ē appellare in
fra decendū a tpe eūē d̄ditionis. **D**ec ob.
l. vna s̄. biduū. ff. q̄n appellatio sit canonizata
h̄. q. vi. l. iduū. qz ibi non d̄r q̄ sit necessariuz
appellare a tempore sententiē h̄ q̄ est vtile. **S**c̄da
fuit opi. **B**ar. **B**rixij in quadaz questi
one ⁊ **E**gi. ⁊ **T**an. ⁊ **M**in. dicentium q̄ temp⁹
decendij ad appellandū etiam in excommuni
cacionis s̄nia currit a tpe pmulgacionis ⁊ nō
a tpe d̄ditionis extantis. dicit h̄ expressū in. c.
q̄ ad d̄sultationē. de re iudic. ⁊ est opi. v̄t d̄e
p̄me otraria. **A**dducunt etl. istū tex. dum dicit
q̄ medio tpe fuit appellatū ⁊ tempus fuit. r̄

diez et sic appellabat an decediu vel in decen/
 dio qd est mediu tep. Tertia fuit opi. Inno.
 hosti. Jo. an. glo. nostri et Jo. mo. in. c. quicunq;
 de sen. ex. li. vi. et fere oim sequentiuz qui distin/
 guunt inter sniaz excoicationis et alias sniaz co/
 ditionales. vt in snia excoicationis licitu sit ap/
 pellare quicq; ante euentu conditionis postea no
 licet quo ad effectum suspendendi licet possit de/
 cendiu quo ad deuoluendu negotium ad su/
 piores iuxta no. p. glo. in. c. ad reprimenda. de
 off. ordi. **In** alijs vero sententijs conditionali⁹
 currit tps a die promulgationis ita qd decediu
 semp poterit appellari etiam extiterit conditio
Reddunt hac rōem diuersitatis et pnciplr In/
 no. et mltu instat Jo. an. eaz appbando in snia
 excoicationis. euentu conditionis no trahit retro ad
 die promulgationis. als sequeret qd interi debe
 ret vitari et qd eet excoicat⁹ si postmod extaret
 conditio merito cu ipa snia trahat ad die conditio/
 nis extat. extat incipit ligare pt vsq; ad illd
 tps appellari qd ad illd tps si videat lata snia
 si in alijs sniaz euentu conditionis trahit retro et
 sic vt odemnat⁹ tunc ideo currit tps a die pro/
 mulgationis. **Hic** etia videm⁹ qd in alijs sen/
 tentijs pt appellari post conditionis euentuz si
 est de decediu quo ad effectuz deuoluendi et
 suspendendi si in ca excoicationis no pt apel/
 lari post conditionis euentu quo ad suspenden/
 dum vt. s. dixi. et p hac opi tertia adducit Jo
 an. ista lram reuoluendo ea contra scda3 opi.
Dam h dicit qd medio tpe fuit appellatu. Sed
 qualicunq; opufet illud tempus. xx. dierum
 sp mediu tps repiret post decediu. **D**am me/
 dium dicit qd equalr distat ab extremis **U**
 uidendo tempus xx. diez in tres ptes. prima
 ps dicit mediu tps et sic in tota scda parte pt
 appellari qd etiam erit post decediu. huc vi/
 camus mediu est omne id qd est inter pmiu
 et vltimu3 diem tunc etia post decediu apel/
 latio interponat. **E**t quis hec opi. comunis
 multum sit colorata. disputatiue crederem se/
 cundam opi. verioze. **M**oueor qz incontinenti
 cum iudex profert talem sententia me grauat
 si non teneor soluere vel si non debeo excomu/
 nicari ergo possum et debeo incontineti apel/
 lare de decediu. **P**ro h est iste tex. qui appellat il/
 lam sniam licet adhuc no ligauit. **A**d idem. c.
 romana s. caueant. palle. vbi phibet talis ex/
 coicatio ferri sub conditione si precedente mora
 culpa vel offensa. ergo talis snia grauat ante
 euentu conditionis als frustra prohiberet ibi
Ad moueor qz aut talis snia in iudicio lata
 grauat. a non **S**i no grauat ante euentu con/
 ditionis ergo non debz posse appellari p. c. vt
 debitus. et eo. **C**uius strariu aperte vult ista
 lra. **S**i grauat ergo debz appellari de decediu

a tpe grauamz vt in. d. c. p. ad solutationem
Nec obstant motiua Jo. an. de his d'bis me/
 rito tpe et. cu qz ista d'ba no ponit dispositiue
 hic h narratiue. **I**te qz cu sint d'ba gnalia vnt
 stringi vt reuocant ad terminos iur. cois ar. c.
 cu dilectus. de vsue. et. c. cam. de rescrip. et sic v3
 itelligi medio tpe ita tñ qd decediu no sit elap/
 su. vl medio tpe id est i medietate tps et sic. r.
 die. **E**t ex p'dictis omib⁹ clude qd a qlibz snia
 qntuncunq; conditionali currit tps decedij ad
 appellandu a tpe promulgationis. **E**t ad dem s. bi/
 duu. dicentē h ee vtile die qd poti⁹ facit p ista
 opi. qz si no esset opus appellare n post euentu
 conditionis no esset vtile appellare pus imo dis/
 pendiosu cu forte conditio no sit extitura h ideo
 dicit vtile qz possibile e qd conditio non extabit
 et sic appellatio no erit necessaria. **P**ossibile est
 qd extabit et ideo vtile est appellare a tempore
 snie. **I**ntellige hoc vltimu in conditione causali
 qz illa potest extare et no extare puta si nauis
 venerit ex asia te odemno. in conditione aut po/
 testatiua sicut ista de qua i ter. oino est vtile et
 necessariu appellare de decediu cum omnino
 sit extitura eo volente satisfacere. **S**3 otra
 p'dicta et ter. facit quia snia non debet ferri
 sub conditione in. d. s. b'idiuuz. **S**o. distinguen/
 du est. **Q**ue loqmur in interlocutoria. a in diffi/
 nitua. **I**n interlocutoria licite pt ferri sub con/
 ditione la diuo pio s. in venditione. vbi no.
 ff. de re iudi. **I**n diffinitua no est conditio in/
 trinseca et coherens negocio de quo agit et pt
 licite ferri sub conditione puco odemno ad. r. si
 ador iurauerit. l. cum iudex. et ibi no. **E**d sen.
 l. generaliter. **E**. de iure iurando. hoc casu in/
 telligo istu tex. **D**am hec conditio erat intrin/
 seca et necessaria ad aduz excommunicationis
 . nisi satisfaceret et. **S**i no e conditio extrinseca
 puta quia nullam conformitatem habet cuz
 subiecta materia et illa non debz poni in snia
 sic intellige dictum s. b'idiuuz. si tñ fertur tenet
 et opus est appellatione vt ibi qz e contra ius
 pris. **I**n si. glo. no. hac vltima opi. gl. cuius
 strariu tenet Archy. in. c. ij. de consti. li. vi. **S**3
 vide plenissime de hac q. per Jo. an. in regla
 cum sunt. de re. iur. li. vi. i mercu. vbi videtur
 concludere cum ista gl. **E**t no quia facit hec
 decisio que dixi. s. defendendo primaz opinu.
Dam si hec condicionalis snia no inieisset h
 vinculum toleretur ex toto et impediretur ei⁹
 effectus p translatione domicilij. **E**tra gl.
 qro qd si iudex dixisset in snia si non satisfice
 ris et. talē terminu te exnuc excomunico nun
 qd p appelloz suspendat hec snia. **Q**uidam
 qd non et sic restingunt ista lram Inno. et com/
 muniter doc. tenet strariu et bñ. vt no sit dif/
 ferentia an dico excoico te exnuc prout extit

seu dicat. excoico te extue. semp eniz idē resul/
tat. effectus eniz nūq̄ ligat nisi i euetū dicitio
nis. hoc videt p̄bari in simili in cle. vnica. de
p̄cess. p̄ben. ⁊ vide ibi glo. in v̄bo extue. Naz
sua hoz v̄boz hec est. excoico te extunc. i. ex/
nunc decerno q̄ si nō satisfeceris in imino sis
tunc excoicatus ⁊ hec nōbis. **A**lterius q̄/
ritur nūquid ferat excoicatio ip̄o sc̄o si iudex
scribat l̄ras ab̄nti sub ista forma si ticio nō sa/
tisfeceris ⁊ m̄sem d̄gnoscas te esse excoicatu.
Egi. tenz q̄ nō ⁊ idēz tenet. **B**uil. naso. qui
tenuit q̄ optet vt ore suo iudex proferat sniaz
alias nō erit excoicatus sicut ⁊ alie snie non
ligat nisi iudex eas p̄ferat ore suo vt in. c. fi.
de re iudi. li. vi. **C**. de sen. ex. pi. reci. l. i. **I**tez
ex alio capite dicit **H**off. illaz non eē excoica/
tionis sniaz qz sūt v̄ba n̄ratiua. **N**ec obstat
iste tex. ibi cognoscas ⁊c. **I**ntelligit eni ip̄e cū
suppletione vt qz dixit te excoico ⁊ excoicatus
te eē d̄gnoscas. **E**t p̄fēdo hec eē extorsio. **E**gi.
ho p̄ p̄mo inducebat tex. ibi p̄tuleris sniaz ⁊c
Sec⁹ g⁹ si in scriptis illa v̄ba tm̄ p̄tulit ⁊ l̄ras
aduersario destinauit. ⁊ oīter tenet opposituz
Pro p̄mo v̄r bo. ter. quem teneb̄ m̄ti. iij. q. iij.
nlls. vbi innuit supiorē posse excoicare p̄ lite/
ras suas absq̄ eo q̄ ore suo sniaz p̄ferat. fēit
c. q̄nto. ij. q. v. iudā gl. vbi absolo fit p̄ l̄ras. m̄
tum tū obstat v̄r tex. nō. allatus p̄ doc. i. c. i. d̄
sen. ex. li. vi. vbi p̄hibet p̄lat⁹ ferre excoicationis
sniaz n̄ in scriptis p̄ferat. ⁊ pondero v̄bum p̄
ferat. **S**z saluādo opi. p̄cedētē fm̄ practicā ho
diernā possum⁹ dicē q̄ satis p̄fert in scriptis.
redigēdo eā in l̄ris suis ⁊ mittēdo eas ad ad
uersariū. ar. in. c. apello. eo. ti. li. vi. **E**t r̄sp̄ctū
sc̄di videlz q̄ illa sūt v̄ba n̄ratiua seu enun
ciatiua te excoicatum eē cognoscas ⁊c. **D**ic q̄
satis apparet de m̄te p̄ferētis q̄ volebat euz
excoicare exq̄ assūpsit m̄am excoicatione dignaz
⁊ excoicatio magis reglat a m̄te p̄ferētis q̄ a
d̄ceptione v̄boz in. c. i. de iudi. ⁊ qd̄ ibi nō. de
h̄ ter. in. c. ij. de test. co. ⁊ est gl. in. c. pel. ⁊ de sen.
ex. in ordine p̄ma **N**ō g⁹ refert fm̄ doc an iu/
dex dicat p̄cipio tibi sub pena excoicationis qm̄
incurras ip̄o facto **M**el dicat si nō satisfecere
ris excoico vel te excoicatu d̄gnoscas ⁊c **N**ec
obstat p̄oēis qd̄ dixi d̄ snia diffinitia qz exco
municatio nō eē p̄prie snia. vt nō. in. c. ij. de ostē.
li. vi. ⁊ poti⁹ trahit ad nām inflocutorie q̄ dif
finitive. vt nō. in. c. p̄ tuas. de sen. ex. ⁊ in. c. ve/
nerabilibus. e. ti. li. vi. **Q**uero qd̄ si dicat iu
dex excoico te si appellas an statū cuz appellat
fit excoicat⁹ vt sic videat excoicat⁹ p̄cessisse appel
lationē an ecōtra. s. ap̄llo videat p̄cedē excoici
onē. **E**t idem p̄t q̄ri in filib⁹ t̄minis puta si iu
dex dicat excoico te si elegeris. an sit excoicatus
post electionē ⁊ sic electio nō videat sc̄a ab ex

coicato aut e contra **I**z⁹ **I**nno. b̄ multū istat
referēdo varias opi. **Q**uidā dixerūt excoica/
tionē nō ligare nisi post actū d̄summatum. q̄a
hoc est de natura d̄spōnis d̄ditionalis. l. hec
d̄ditio. ff. d̄ d̄oi. ⁊ demō. **I**te aliter dicēdo vi
deretur excommunicatio lata sine aliquo fa/
cto p̄cedente. **A**lī d̄stinterunt modū ⁊ conce/
ptionē verborū. **A**ut eni iudex dicit excommu
nico te si appellas vel si eligas. ⁊ intelligit ex/
coicatus statū cū parat se ad appellanduz seu
eligendum ita q̄ statim cū incipit eligere vel
appellare incidit in excoicationem **A**ut iudex
dixit excommunico te si elegeris v̄l appellave
ris ⁊ tūc nō ligat nisi post actum p̄fectū qz
hec verba ex p̄prio significato requirunt actum
d̄summatuz vt est pulcer tex. in. l. si quis stipu
latus sit. s̄stichum. ff. de v̄. ob. **A**ut dixit exco
munico te si appellas. si eligas ⁊ tūc secus. **S**z
Inno. dicit sequendā intētionē excoicatoris
in his. **S**i eni intendebat statū excoicare erit
an̄ actuz d̄summatū excoicat⁹. secus si hoc nō
intendebat. **I**n dubio v̄o tenet q̄ statim fit
in ipsa platione v̄boz excoicatus. statim eni
sunt d̄tumar ⁊ inobediens ⁊ gladius v̄ni sc̄z
excoicatio eē penetrabilior q̄ hoīs factum. q̄si
dicat v̄trunq̄ d̄currere in tpe. **S**ed excommu
nicatio tanq̄ penetrabilior p̄cedit et latius
ipse h̄ p̄sequit. **S**z d̄tariū tenet **H**osti. i. sūma
de re iudi. s̄ q̄lis. ⁊ sub s̄. pura. **E**t d̄o. **A**n. hic
qz ille qui parat se ad eligenduz vel appellan
dum non eligit nec appellat s̄ vult eligere vel
appellare. **I**te quia oportet vt purificet d̄ispo
sicio d̄ditional. l. ij. ff. d̄ d̄oi. ⁊ demō. **E**go puto
hoc v̄ltimū p̄cedere attenda p̄pria significati/
one verborum. non eni dicitur q̄s eligere vel
appellare nisi post actum p̄fectū. v. l. si quis
stipulat⁹. nisi quo ad penaz incurrendā vt in
c. cū in cūctis. de elec. iudā. c. perpetue. eo. ti. li.
vi. **E**t facit qd̄ nō. **J**o. an. i. r̄la in penis de re.
iud. li. vi. in s̄ncu. **S**ed p̄pter p̄sumptā mentē ex/
coicatoris puto in casu n̄ro se p̄daz opi. **I**nno
Moueor qz q̄liz p̄sumit gerē actuz meliori mō
q̄ p̄t vt valeat. l. iij. ff. de mili. test. s̄ si p̄sumere/
m⁹ excoicationez debere se q̄ actum appellatio
nis nō valeret excoicatio qz p̄ appelloez suspē
dere iurisdictio vt in. c. p̄ tuas. ⁊ de sen. ex. ⁊ h̄
g⁹ in dubio p̄sumendū eē q̄ iudex voluit ligatē
an̄ actū p̄fectū. s̄ statū cū incipit d̄tra facere. sic
enī statū p̄pter inobn̄az cadit a d̄sp̄ctū dei. ita
statū cū incidit i excoicationē q̄ est sepatio a gr̄a
diuina **J**oem v̄r in alio actu dicendū puta i
electione. cū eni iudex excoicet in odii adus.
g⁹ in dubio debem⁹ p̄sumere q̄ voluerit liga/
re statim vt sic meliori mō q̄ fieri p̄t adus in/
ualidē. ⁊ he rationes vident m̄hi efficacissi
me p̄ ista opi. **A**dditio **D**ico. **A**bbas.

Secundo requiris

Si per rescriptum committantur plures articuli conneri et in vno remoueat ap pellatio intelligit remota etiam in alijs. **H. p.** **E**a suspitōis pponēda est corā iudice qui re/ cusat et pbanda coram arbitris. hoc 2°. **D**ivi dīf pncipaliter in duas pres sicut duo sūt vī dā. 2^m. ibi tertio. **N**ō pmo q̄ vba cuiuscūq; dispositōis sūt ampliāda vel restringēda fm mētem disponētis que quidē mens colligit ex rōe exp̄ssa in dispositōe. ad hoc quod nō. in re gula fi. de reg. iur. li. vi. **N**ōem si nō sit exp̄ssa dūmō possit rōnabiliter dīcaturari et indubitā/ ter que potuit mouere disponentem. vt hic in fi. et facit quod nō. in. l. tale pactū. ff. de pact. et quod nō. **E**p. in. l. non dubiū. **C.** de legi. et bal. in. l. maximū viciū. **C.** de li. pte. **A**dditio. **S**i ue ergo dīctū sit gnale siue spale sp restngit vī ampliāf fm intencionē disponētis. vt h̄ plene pbat. **N**ō idem bo. ter. in. c. intelligentia. **f.** de v. sig. et in. l. cū p̄. s. dulcissimis. et ibi p̄ **B**ar. ff. de le. ij. et in. l. p̄. s. fundū. ff. de lega. iij. **2°** nō q̄ vba data sunt ad exp̄mendā intencionē iō dicit q̄ vba sūt note passionuz aīe iō est signa intencionū aīe. p̄ **H.** c. is aut̄ xxij. q. ij. **N**ō 3° intencionē aponētis clam appellone remota. seu remotis appellonibus in aliq̄ cā. nō enim intendit defensionē tollere h̄ potit iusticiā oser uare q̄ sepe violat p̄ appellones frustratorias et q̄o operet̄ hodie hec c̄a dīcā in. c. pastoralis **f.** e. **I**tez nō et tene mēti q̄ vbi in vna dispo/ sitione otenente plures articulos adijcit aliq̄ c̄a. illa referenda ē ad totā dispōnem si nō s̄/ est rō q̄re magis debeat ocernere vnū articu/ lū q̄ aliū in q̄cunq; pte c̄a illa ponat. de hoc tū latius dīcā cū glo. ij. **N**ō vltimo vtriusq; iuris argumēta x. q̄ licitū est in eodem factō allegare dispōnem vtriusq; iuris. liz ergo ius canonicū p̄uideat n̄ hilomin? si ius civile cū eo ocurrat licite vtrūq; ius allegat. sic tēpera gl. x. di. si in adiutoriu. **I**tez ex eodē v. nō q̄ licite iura deducunt̄ in argumentū. vñ q̄tōdie allegam? argumentū ex tali. c. vel. l. et v3 sic al legari q̄n illud ius apte nō pbat intentiū alle gantis. vbi v̄o apte pbarer nō debem? dicere argumentū h̄ p̄t habet in tali. l. vel. c. **N**ā dī cit argumentū q̄i argute et subtilit̄ inuentuz. cessat enī subtilitas vbi casus ē expressus. **A**d **H.** c. forus. de v. sig. et q̄d nō. **J**o. an. in. c. i. s. de pact. **N**ō ibi tūc demū x. opti. ar. q̄ p̄cessus iudicis nō v3 sup pncipali. nō discussa prius exceptione recusatōis otra eū pposita. an̄ enīz nō p̄t iuriscōde vti vt **H.** q̄d facit p̄ gl. q̄ hoc te nuit. ij. q. vi. q̄tens. et otra **J**no. in. c. cū spali. **f.** e. h̄ dīc vt ibi dīcet. **I**n. s. iij. nō modū p̄ce

denōi cū iudex recusat. nā v3 suspitōis cā co rā eo allegari et arbitri p̄ pres eligi corāz q̄b? ē pbanda cā suspitōis. **E**t ex h̄ nō vnam dīam int̄ ius canonicū et civile. nā de iure ci uili nō eligunt̄ arbitri cū recusat delegat. nec est necesse pbare suspitōis cāz vt in. l. cū spali et. l. aptissimi. **C.** de iur. i. secus de iure caōnico vt **H.** et in. c. iudex. de off. dele. li. vi. **A**lia dīa p̄bēt cū gl. fi. **f.** eo. **I**te pondera illud verbū corā eodē. q̄d verbū repetit in. c. cū spali. p̄mo r̄iso **f.** eo. **E**t q̄ infert q̄ nō sufficit pbare co/ rā arbitris cām suspitōis corā iudice nō p̄po/ sitā q̄d t3 **J**o. an. s. eo. postremo. et **S**pe. in. ti. d̄ recu. s. fi. v. q̄d si vnā. **S**ile in. de. appellati. c. ti. **A**dditio. **I**tem nō ibi in aliq̄s nō valde remo tos. q̄ recusans iudicē vt suspectū nō tenet ar bitros eligere in eodē loco h̄ p̄t nōiare alibi exites. dūmō sint nō valde remoti. **E**t dīcunt valde remoti fm doc. q̄ distant vltra duas dī eras. ar. c. nō nulli. de **S**ep. v̄l hodie vltra vnā dīctaz. ar. c. statutū. eo. ti. li. vi. et **H** tene mēti **N**ā sepe iudex est ita potēs i loco marie si est p̄lar? loci q̄ recusans nō h3 idoneos arbitros in loco. **A**līo nō ibi ipa nāq; rō dīctat rē. q̄ licite in dīctōib? cāz allegat rō nālis vī de glo. i. di. cōsuetudo. et optim? ter. in. l. sine s̄ sufficit. ff. de excusa. tu. vbi allegat nālis iusti tia. facit ista l̄ra p̄ v̄co **E**p. et aliq̄z i. l. nō dubi um. **C.** d. l. et oserat rō nālis que potuit mo/ uere iur. latorē. **E**t facit optie ter. iste vt reme dīū recusatōis nō possit in rescripto tolli etiā p̄ pncipē de q̄ vide q̄d nō. g. in. c. h̄ q̄s i q̄cūq; h̄. q. vi. **E**t q̄d dīxi. s. c. sup eo. ij. et. c. cum inter de excep. et. c. ad hec. de rescrip. **I**n gl. ij. ibi s̄ plures articulos cōtinet rē. **N**ō ex hac soluti one q̄ clausula qualificatiua appoita inter dī uersa negotia non qualificat oia sed tantum referit ad p̄cedētia. **E**t in hac mā p̄t exaiari due q̄ōnes difficiles. **P**rima nunquid clau/ sula appoita in aliqua dispōne ocernat omīa taz p̄cedētia q̄ sequentia. **S**eda quid de aliq̄ qualitate appoita in aliqua dispōe. nūquid ocernit oia. de hac q̄ōe vide plene p̄ **B**ar. in. l. p̄toz. ff. vi. bo. rap. de p̄cedenti. p̄ eūde3 in. l. tal scriptura. ff. de le. i. vide **S**pe. in. ti. de instru. edī s̄nūc aliqua. v. item excipe. et in. ti. de disputa tionibus et allegatiōib? s̄ post hec. in. p̄n. **E**t ocludendo aliqua de clausula inq̄tū attingit p̄positū nostrū. dicenduz vt colligit ex p̄dīctis q̄ aut sunt diuersa negotia in eade3 dispōne orenta tūc clausula ocernit dīctaxat p̄cedētia maxie q̄n est odiosa sicut ista c̄a appellatione remota. vt pbat in. c. inquisitōi. **f.** eode3 **A**ut vniciū est negotium h̄is plures articulos. ce tunc si clausula aponit in cōtextu alicuius articuli. tunc ocernit illū articulū tm q̄ tunc

est ps articuli. vt pbat in. l. iij. §. filius. ff. de li-
be. 7 postu. 7 dñ ponit in otextu qñ ponit in pñ-
cipio vel in fine articuli. h infra illū articulu
puta omitto tibi cam inē titiū 7 semprouiū su-
per tali re. 7 pmo videas de spoliacione 7 faci-
as appellone remota restōnez fieri. 2º des ad-
ministratozē rē. illa enī csa est posita in otextu
illiº articuli. 7 sic est ps illius. nō ergo o3 con-
cernere alios articulos. Si dñ csa ponit in pñ-
cipio vel in fine articuli tūc si alij articuli hñt
suas clas 7 deimnacionēs tūc illa nō extendi-
tur ad alios. Ite ē ppius casus. c. cū dilecti.
de dona. optime facit tex. in. l. siqs legata. ff. d.
odi. 7 de. q. qdam fecit multa legata pure. de-
muz dicit q volebat illa solui annua bina tri-
na die. i. vna ps i pmo anno. 2º ps in 2º. 3º in
3º ano. i. sine fecit legatu3 impuberi cui vult p-
stari cū puenerit ad pubertatē. qrebat nunqo
ei effecto puberi esset soluendū legatū in tres
ptes sic 7 alia pmissa. Concludit ibi q nō. qz
istud legatū factū impuberi hēbat suā deim-
nacionē videlz cū puenerit ad pubertatez. Il-
la ergo csa q soluerent oia nō refert ad illud
legatū hñs deimnacionē suā qd nō. Si vero
articuli nō hñt suas deimnaciones tūc si ex
relatōe ad alios articulos surgit absurditas
tūc non o3 fieri relatio. Ad hñ de. ne in agro. §.
ceterz. iūda gl. de statu regu. Si dñ nlla surgit
absurditas tūc debeat o3cernē oia si oio nō p-
reddi rō qre magis debeat o3cernē vnū articu-
lū q alios. de hñ est casus hñ vbi p fundat se su-
per idēitate rōis vt fiat ista relatio ad cetera
Ad mām vide bo. ter. cuz glo. in. c. apostolus.
xxij. q. vij. In eadē glo. in fi. aduerte qz vñ
velle hec glo. in fi. q hec csa apel. re. hodie nū-
hil operat. 7 idem tenet a m. c. i. §. tu dic et
melius q etiaz hodie operat multos effectº q
notant in. c. pastoralis. 7. c. vt debitus. §. e. vbi
dicit. In gl. in d. suspicionis. ibi vanda est
in scriptis. glo. vep dicit sed non pbat q iura
q allegat. vt dico in illo. c. qñ o3tra. h pbat i. l.
apertissimi. C. de iudi. vide ibi gl. q ponit pra-
dicā in o3fectione libelli recusatozij. In eadē
gl. ibi f. m. leges pñ pponi vsq ad. xx. dies rē. nō
credo in hñ esse diuerfitatē in ius canonicū ec-
ciuilē. Sz ideo aut. offerat. facit mencionē de
xx. diebus. qz. xx. dies dant ad deliberandū 7
rñdendū libello. vñ infra illos. xx. dies debet
iudicē recusare qñ postea nō liceat. cū sit facta
o3testatio p rñsionē ad libellū Sed dubiuz est
nunqo p aliquē adū positū citra lid. del. sit pre-
clusa via recusandi iudicē. de quod p Bar. in
l. quidaz o3sulebat. ff. de re iudi. p glo. 7 doc. in
c. inrer monasteriū. §. eo. ci. de re iudi. vbi dixi
In fi. gl. ex fine huiº gl. potes colligere rōez
quare hec glo. in pñ. dixit istam decre. loqui

delegato cum speciale sit in ordinario. Naz f. m.
opi. gl. delegatº recusatº nō o3mittit vt hñ in fine
hñ ordinariº pñ alteri cam o3mittere vel eam ad
superiore remittē. Nō q gl. dicit ordinariū hñ
posse etiā pñibus inuitis. An aut hñ indistinde
sit verū dicā plene in. d. c. cuz spali. aliqo attrin-
gam. in gl. penl. 7 i delegato. hodie serua ter.
c. iudex. de off. dele. li. vi. In gl. in d. in aliqs
ibi in arbitz vel arbitros rē. Nō gl. que dicit
arbitz in singulari vt non sit d subñā vt arbi-
tri eligēdi sup suspiciōe sint plures. vide Spe.
in ti. de recu. §. effectus. d. hñ nunquid vna ps
vbi dicit q vbi ptes nō pñt o3uenire in vnum
tunc eligēdi sunt plures. als sufficit vnº. qd
satis placet. qz satis ē iudici q partes ad con-
cordiam reducunt. vt in. l. i. ff. de no. op. nū. In
gl. in d. debet cogi. in fi. Hec glo. diuersifi-
cat casus hñ non ponit veram rationem diuer-
sitas. Jo. an. dicit q iudex magis afficit in
hac exceptione q vbi pponit defēdº iurisdic-
tionis. sed non reddi rōnem. quare vera rō est
qz ita timef in incidenti sicut i principali. Nā
quēadmodū timeo ne iudex inimicus grauet
me in principali. ita possum timere sup excepti-
one recusationis. nā defacili pñunciaret se iu-
dicē vt posset mihi nocere. arg. c. quia suspēdi
ij. q. v. Et hanc rōnez sentit Inno. in. c. prudē-
tiam. de offi. dele. Item adde aliā rōnez. qz
iudex cōiter ex reuocatione solet puocari. ar.
c. vt. debetº. §. e. 7. l. litigatores. ff. de arbi. vñ ti-
met ne puocatus noceat. d. c. qz suspēdi. In
alijs casibº qñ Rotum esset surreptitiū vel di-
co me nō o3traxisse in loco nō est eadē rō. Sed
gnaliter an 7 qñ possit iudex cognoscere de ex-
ceptione pposita o3tra eum. Dic vt in. c. cū sup
abbatia. de off. dele. 7 in. c. sup lris. de Rp. per
legistas marime p Bar. in. l. ij. ff. siquis. i. ius
vo. 7 in. l. qdam consulebant. ff. de re iudi. In
gl. in d. terminū. in fi. vñ hec glo. velle q. c.
suspensionis. hodie corrigat p. c. legitima. co. ti-
li. vi. qd cōiter nō admittit. loquit enim in di-
uersis casibus. c. suspensionis. loquit in imino
pñgendo pñbº ad suspiciōne pbandā q statu-
endº ē p arbitros. c. legitima. loquit in imino
pñgendo arbitris ad cam decidendā q pñgi
pñt a iudice recusato cū arbiter non possit sibi
ipñ pñgere iminū hoc casu. vt nō. in. d. c. legi-
tima. In gl. penl. in fi. Nō. ex ista gl. q de iu-
re ciuili non est necesse probare causam suspi-
tionis in delegato Sed hic potest dubitari
nunqo isti arbiteri possint postmodū cognosce-
re de cā pñcipali. Dicit Hostic. q sic. nitit ad-
ducere. l. apertissimi. preal. Fatef enī q hec sua
opi. nō recipit cōiter nec approbat per curiam
Doc. hic cōiter hoc vidit Host. nō admittunt
Iodem gl. 7 Arch. §. q. vi. siquis in quacunq.

nā isti arbitri solū eligūt sup cā suspicionis et p pnuiciationem fundi sunt officio eoz. ¶ Sz aduerte qz pōt d alio dubitari nūquid suspici one pbata debent eligi alij arbitri ad causaz decidendā sic fit de iure civili in. l. cū speciali. vbi recusat nō delegat h̄ spellit ptes vt arbitros eligant qui dicunt arbitri iuris 7 ab eis appellat vt ibi. Credo h̄ nō h̄re locū. Primo p tex. dum dicit susp̄deat. 7 sic non spellit ptes ad electionē arbitroz 7 p tex. c. iudex. p̄call. vbi dicit qz definit esse iudex post pnuiciationem sup recusatione. 7 sic nō posset seruari de iure canonico tenor. l. cū speciali. cū ibi ex toto non definit esse iudex imo h̄z erequi sn̄iaz arbitroz. An autē 7 qñ delegatus recusat possit omittē de iure canonico habet in. c. iudex. p̄al. In ordinario qd̄ fiendū ē post pnuiciationē dicā in. d. c. cūz sp̄ali. ¶ Extra glo. querit qd̄ si h̄ns iudicē suspētū nō p̄t cāz suspiciōis expr̄mere sine sc̄dalo. puta qz p̄s recusans ē r̄ua/ lis iudicis. Dicunt aliq̄ qz non tenet expr̄imē cāz h̄ standū est iuramento suo super l̄imitate cause. Doc. om̄niter h̄ nō admittūt. nam v̄demus qz volens agere iniuriāz tenet specifi care cām q̄ntū cūqz sit turpis. l. p̄tor̄ edixit. ff. de iniuri. h̄ illa. l. loquit̄ qñ agit de graui p̄ iudicio p̄is h̄ hic d̄ modico p̄iudicio 7 quasi de nullo p̄sertim eo cōsiderato qz de iure civili admittit̄ recusatio causa non probata nec specifice allegat. Vnde valde equū putarem vestet iuramento suo habito respectu ad q̄ntica tem p̄sone. p̄ id qd̄ in fili nō. in. c. nicolao. 7. e. l̄iz h̄ iure nō p̄bet h̄ rō nālis vidē. 7 optime sc̄it in ar. c. statutū h̄ cum d̄o. de Rpt. l̄i. vi. Nunq̄d autē arbitri h̄nt pnuiciare sup suspicionē 7 vtz possit ab eis appellari. dic vt in. d. c. l̄ima. 7 in. c. ab arbitris. de offi. dele. l̄i. vi. Quis p̄rie dicat r̄ualis vel improprie. vide tex. iūda gl. in. c. horrendus. xxxij. q. v.

Hic sit deferendum

Habet duos intellectus. fm̄ p̄mū p̄t sū/ mari oupl̄. p̄ sic appelloni sue renunciat qui post eā aliq̄d in ipsius p̄iudiciū innouauit. v̄ sic non tenet iudex vel aduersari⁹ deferre ap pelloi cui nō detulit appellās. ¶ fm̄ aliū intel lectū non ē deferendū appelloni illi⁹ qui appel lationi aduersarij nō detulit. sc̄da ps ibi r̄nde mus. ¶ Nō fm̄ vtz qz intellēm duos casus i q̄bus tollit appello. Prim⁹ si appellās nō detu lit appellōni p̄rie h̄ aliud innouauit in p̄iudiciū aduersarij sui. Sc̄ds casus qñ nō detu lit appellōni aduersarij. tūc enī sua appellō tol lit. An tollat indistincte an possit reduci ad p̄stinū statū restituito attentato. 7. dicaz. Ex q̄ in fert qz peccans ōtra vnā legē nō p̄t p̄sequi be/

neficiū illius legis qz frustra legis auxiliū in uocat zē. de vsur. qz frustra. ¶ Itē nō ex si. qz appellō dicit b̄ficiū. ex q̄ infert qz c̄a appel. re mo. ē onerosa 7 sic merito restigenda. sc̄it. 7. e. c. inq̄sitioni. ¶ Quero de intellectu l̄re nunq̄d appellō indistincte tollat p̄ innouationē factā p̄ ipam appellōnem. So. vt dixi h̄. c. h̄z duos intellectus. ¶ Prim⁹ ē qz vnica appellō h̄ incessit .s. illius q̄ spoliavit aduersariū p̄ appellōnem suā. 7 iste intellēs ē in se plan⁹ 7 p̄t fm̄ doc. pra dicari in iudicio 7 extra iudiciū. qz nō deferē/ do appellōi sue iudex vel aduersari⁹ non tenet deferre. ¶ Sz circa hūc intellectū orit̄ dubiuz Nunq̄d ista appellō p̄orsus tollat p̄ innoua/ tionē appellat̄. an d̄o sufficiat restituē attem ptatū 7 demū p̄sequi ipa; appellōnez. Do. an putat qz indistincte nō tollat h̄ qz facit sibi p̄e iudiciū an restōem acceptatū. Ego putarē op postū p̄ istā l̄ra; dū dicit puniendū istū in eo in q̄ deliqt. Nō enī esset pena si sufficeret resti/ tuere acceptatū. cū ad illi⁹ restōez m̄tis reme dijs iuris spelli possit 7 ob. l̄ra i si ibi reddi dit se b̄ificio appellōis indignū. nō enī dicit qz reddiōit se indignū p̄secutione sed appellōe. g⁹ appello p̄sus est sublata. v̄ enī innouādo re cessisse ab appelloe 7 det̄p̄isse b̄ficiūz iuris si bi aucte p̄ria p̄uidendo. ar. in. l. si. c. de pac. ouē. sup. d̄ol. r̄. 7 eoz q̄ nō. gl. in. c. nō solū. co. ti. l̄i. vi. Meli⁹ facit tex. in fili in. c. eū. q. de do. et ōu. l̄i. vi. ¶ Sc̄ds intellēs p̄ncipalis ē qz hic incesserūt due appellones. p̄ appellauit reus 7 postmodū adoz eum spoliavit. 7 tūc expone l̄ram ibi p̄ appelloez l̄cie in̄positam. s. per ipm̄ reū spoliatū. p̄ h̄ facit qz nō est verisile qz reus narrans appellōnem aduersarij dixisset eam l̄cime in̄positā. Iste intellectus h̄z multas dif ficultates. nā dicit Inno. 7 post eū Host. qz in iudicio p̄dicari nō p̄t. h̄ p̄cedit i appellatiōe extraiudiciali. Do. an dicit se nō videre cām restringendi hoc. c. ad extraiudicialia tantuz vñ p̄dicari poterit eē in iudicio. ¶ Sz aduer/ te qz difficile est nūc p̄scrutari vtz appellatio isti⁹ innouat̄ indistincte tollat taz in eadem qz in alia cā. Do. an dicit qz si iste spoliat⁹ deduc̄ acceptatū per viāz exceptionis tunc excludit aduersariū ab oī appellatiōne tā in eadē cā qz in alia quēadmodū exceptio spoliatiōis ob/ stat agenti in q̄cūqz cā. in. c. ij. de ordi. cog. Ita 7 hec exceptio acceptatū post appellatiōnem. h̄ si acceptatū nō deducit p̄ viā exceptōis sed p̄ viā agēdi vt ille puniat p̄pter illā nouitatē tunc tenz qz tollat p̄ma appellatio etiā l̄tima i eadem cā secus in alia cā. hoc vltimum sensic Jo. an. sup. glo. fi. Iste intellectus mihi nō plz qz deliduz vni⁹ p̄is nō ōz p̄stae impunitatē delicto alteri⁹ p̄is. nā fm̄ hūc intellēm seq̄ret

¶ iudex vel ps posset me grauare in alio arti-
culo et esset in p̄clusa via appelladi. et sic multa
scandala orirent. qd̄ nō est dicendū. ar. i. l. eq̄s/
simū. ff. de vsuris. Ad h̄ qd̄ nō. Spe. i. ti. de ac/
cu. §. i. qd̄ si te vocauī. vbi dicit qd̄ si ego dixi
tibi dicitū et tu in nō fit op̄ensatio. h̄ q̄libet de
iniuria sibi illata agere p̄t. Item nō. Inno. in
c. intellexim⁹. de adul. vbi plene p̄ euz. Plz er
go in intellēs Spe. e. ti. §. fi. Item qd̄ appellans
vbi dicit qd̄ istud. c. et c. ostitut⁹. §. eo. et. c. bone.
d̄ elec. cū s̄lib⁹ h̄nt locū qn̄ z̄ appello venit ad
defendendū acceptatū post appellationem aduer
sarij. v̄puta spoliari te post appellationem tuā et
in p̄pouo appellatione ne aliqd̄ innouet. certe nō
obstare hac appellatione p̄t iudex p̄cedē extra istū
sup̄ h̄mōi innouato. Procedūt ergo ista iura
qn̄ iste due appellationes reflectunt circa idem. se
cus si circa diuersa. tunc enī puniat iste in q̄n/
tuz nō deulit appellationi aduersarij et sua appel
lacio als̄ l̄tina admittat. Ad h̄ facit d̄m̄ In
no. in. c. intellexim⁹. de adul. vbi dicit qd̄ illa re
gula. frustra legis auxiliū inuocat. h̄z locū
qn̄ circa idem in legē omisit. d. c. intelleximus
Et p̄ h̄ intellectū ego allego tex. aptuz et nōbi
lem. §. eo. dilect⁹. vbi p̄bat qd̄ l̄z decan⁹ nō deul
litz appellationi ep̄i l̄z l̄tine. ep̄s tñ debuit defer
re appellationi decani sup̄ alio articulo in p̄p̄site
adeo qd̄ excoicatio lata post appellationē decani
per ep̄iscopuz nō tenuit qd̄ ibi dicitur l̄tati⁹. Ad
ditio. Sic distinguimus in s̄li qn̄ occurrunt
due obligatōnes vt si vna obligatio ad aliaz
vno nō seruāte ali⁹ seruare non tenet. sec⁹ vbi
obligatōes essent p̄orsus separe. vt plene nō.
in. c. ostitut⁹. de penit. et i. c. puenit. de iureiu.
per Cy. in. l. cū p̄ponas. C. d̄ pac. et in. l. ij. C. q̄
sit lon. et sue. Nec plz illa s̄licudo do. An. vt ex
ceptio acceptati excludit appellatē in oī cā sic
excludit exceptio spoliatiōis. qm̄ exceptio spo
liatiōis nō obstat p̄sequētī appellatione. qz potē
us iste d̄ se defendere q̄ agere. vt exp̄sse tenet
Inno. in. c. ij. de or. cog. p̄al. p̄ hoc qz p̄sequēs
appellationem nō excludit p̄ exceptione excoica
tionis qd̄ plus est. vt in. c. cum int. et c. fi. de ex
cept. nisi esset appellatio mere extraiudicialis.
iuxta nō. p̄ Jo. an. in. c. pia. de excep. li. vi. qz ta
lis appello est ad cām puocatio. h̄ secus vbi ap
pello nō est talis. qz tūc est defensio aduersus
stimulū sententie vel grauaminis illati. et per
hoc habes clare intellectū hui⁹. c. Glo. in s̄
incontinenti. ibi p̄t omitti arbitrio iudicis. Nō
bene hoc dicitur p̄ significato istius dictionis
incontinenti. et aliaz similitū. vt mor. ilico. et. vbi
eniz nō habent certā determinationem a iure
recipiunt interuallū fm̄ arbitriū boni iudicis
facit. c. de causis. de off. dele. tenet Bar. in. l.
i. ff. de s̄. ob. vide glo. in. c. qz p̄pter. §. de electi.

et. et. q. ff. c. si in qualibet. sed quo ad casum no
strum glo. recedit ab op̄ione Ala. dicens idēz
esse si in continenti hec exceptio non probetur
qz nulla rō v̄get artandi facultatez p̄bandi.
Host. dicit qd̄ infra. xv. dies h̄ hēbit p̄bare ar.
.c. frequēs. de resti. spo. li. vi. vbi dicit t̄m̄. xv.
diez. ad p̄bandū exceptionē spoliatiōis. h̄ nō
plz Jo. an. qz ibi excipit d̄ spoliatiōe et i vim
dilatorie. h̄ aut̄ agit sup̄ ip̄o acceptato. et sic su
mus extra casum illi⁹. c. videt ergo approbare
op̄i. gl. Do. an. distinguit qd̄ si attemptatū de
ducit dilatorie ad effectū repellēdi appellatē
h̄ p̄us r̄stituat acceptatū tūc p̄cedit op̄i. Host
Si h̄o deducit p̄emptorie vt p̄uuet iste benefi
cio appelladi tūc p̄cedat op̄i. gl. putat tñ ip̄e qd̄
nūq̄ ex toto tollit appello. vt. §. dixi. Mihi plz
op̄i. gl. qd̄ vt. §. dixi sp̄ tollit hec appello. Et ad
tex. dū dicit incontinenti. et. dicit qd̄ narrat factū qd̄
aduersarij sic dicebat nō aut̄ ponit iuris mi
nisteriū. In gl. fi. ibi quo semel punitus est.
Jo. an. hic post doc. antiq̄s dicit qd̄ per iura q̄
h̄ allegant in glo. puniet tñ in vna appellatione
in eadē cā. vnde si scdo grauāt in eadēz cā po
terit appellare. sed dicit clarius vt. §. dixi.

Quit ille qui dicitur os intel
lus. fm̄ p̄mū h̄ intēdit. Merus execu
tor nō recusat nec ab eo appellat n̄ modū exce
dat. maxime si est dat⁹ cū cfa appell. remo. h̄. d.
Secūm aliū intellēm h̄ intēdit. A iudice suspe
cto non recedit p̄ appellationē n̄ modū excedat.
Secūda ps ibi d̄ suspitōnis. Pro intellectu pre
mitte qd̄ p̄pter discordiā olim vertentē int̄ regē
francie et regē anglie. p̄ m̄dauit cuidā lega
to qd̄ erat in p̄ibus francie vt totā terrā regis
supponeret int̄ d̄cto extra interdictū postea pro
mulgatus. Rex francie allegabat tria. p̄mo qd̄
ille legat⁹ tpe publicatiōis erat extra legatio
nē suā. Ad h̄ r̄ndet in. c. nouit. de offi. le. Secūdo
op̄onebat qd̄ is ab ip̄o legato appellauerat.
Tercio qd̄ ip̄m hēbat supectuz. Ad ista duo r̄
det hic. Nō p̄mum ex quo habes deo nihil eē
occultū. qd̄ de demone. vide de nā demonum
pulcrū ter. Magl. trvi. q. iij. c. sciendū. et nō
v̄tiam esse int̄ edere et publicare et dicitare seu
erequi. Nam p̄p̄ie ille dicit edere ostitutiōne
vel s̄tiam qui sūt a d̄or. Publicare dicit ille
qui publicat s̄tiam ab illo editā. Et sic nota
qd̄ iste qui publicat seu declarat non d̄ aliqd̄
nouū facere. Ad h̄. l. heredes palam. ff. d̄ testa.
Hinc d̄ qd̄ ostitutiō antiqui iuris declarato
ria extendit ad p̄terita. vt nō. in. c. euz. tu. de
vsur. et plene in. c. fi. de osti. Dicitare dicit ille
qd̄ dicit dispōnem ponendo s̄ba conformia et
aperta. non tñ est auctor dispōtionis. vt in. l.
p̄d̄tib⁹. C. d̄ testa. Executor est ille qui pure

erequit factū ab alio gestuz. l. executorē. **C.** de execu. rei iudi. **E**t hec nō ppter statuta facien-
tia mentidē de his vocabulis. **N**ō vltio
q̄ a iudice suspēdo nō pōt recedi p̄ appellatio-
nem. **R**ō q̄ imēdiata cā appellādi est ip̄m gra-
uamē vt in. c. vt debet. f. eodem. sed is qui est
nihil suspēd̄ me nō grauat. debeo ergo eum
recusare etiā recusationēz nō acceptat tē possū
ab eo appellare qm̄ grauat me in nō rēcipiēdo
recusationēz legitimā pbat in. c. sup̄ q̄onū. i. fi. s̄
de off. del. **I**te nō subtiliter q̄ iudex datus
cū cā appellone remota p̄t ex lēima cā recusāsi
decorat. c. postremo. q̄ ibi dixi. s̄. eo. q̄ pleni-
us tetigi in. c. sup̄ eo. ij. s̄. eo. q̄ vide bo. gl. in. c.
si quis i q̄cunq̄. ij. q. vi. **U**ltio doc. colligūt
ar. q̄ cardinalis deputat̄ iudex nō p̄t recusa-
ri. h̄ nō video quō h̄ colligat̄ et rex. imo pot̄
colligit̄ strariū. dū dicit q̄ si iste fuit suspēdus
nō debebat ab eo recedi appellōnis via. **I**n
gl. i. fi. **H**ost. dicit q̄ cardinalis legat̄ s̄ntiaz
pmulgauit et mādato pape. vt in. c. nouit. de
offi. leg. **P**apa d̄r h̄ edixit ex quadā iuris in-
terp̄tatione. q̄ ipse v̄t facere ex q̄ mandauit h̄
faciendū. ter. bon̄ in. c. mulieres. de sen. ex. **J**o-
an. dicit in h̄ non standū q̄ p̄ edixit vt h̄ d̄r.
Et ad. c. nouit. pal. r̄ndet q̄ illa sūt v̄ba regis
nō pape **S**z in strariū allego. c. i. de postu. pla-
vbi eadē mā ponit q̄ p̄ v̄t asserere cardinaliū
s̄ntiaz pmulgasse. **D**ōt dicit q̄ etiā op̄i. **H**ost. ē
i se vera. nā resp̄cū appellōis vel recusationis
non d̄r q̄s facere si erequit mādātū sup̄ioris.
vide ter. cū gl. in. c. cū aliq̄bus. li. vi. de Rp. nō
Jno. in. c. ex pre. de v̄. sig. **I**n gl. fi. in fi. **E**t
ista gl. colligunt̄ isti duo intellect̄ de quibus
pmisi. **P**rim̄ est q̄ iste legat̄ tanq̄m merus
executor non p̄t recusari s̄ nec ab eo poterat
appellari. h̄c intellectū bene nō. **E**t facit p̄ eo
ter. in fi. dum ponderat q̄ non p̄prio motu pro-
cessit iste legatus h̄ p̄cepto apl̄ico. **2**o intelle-
ctus est q̄ rex francie nō fuit auditus propter
ineptū modū p̄cedendi. q̄ si habeat legatum
suspēdū nō debebat ilico appellare sed recusa-
tionē corā eo p̄ponere q̄ ea nō admissa appella-
re. **P**ro hoc facit ter ibi p̄pter appellatōnē in-
terpositā r̄. quasi dicat q̄ appellatio h̄ non fu-
it non lēima. **P**rim̄ intellect̄ magis videt̄
ouenire huic l̄re p̄pter finem. c. **S**ed nūq̄ hoc
fit v̄t indistincte vt executor nō possit recusa-
ri distinguit q̄ aut est executor mixtus. i. h̄s
iurisdiotionē tūc recusari p̄t cū possit grauare
sic p̄t intelligi. c. sup̄ q̄onū. h̄. cū aut. de offi. del
fm̄ vnuz intellectū. **A**ut est executor merus
nullaz. s̄. h̄s in ad iurisdiotionē. q̄ tunc aut
est deputat̄ ad certum articulū ita q̄ non p̄t
excedere quin notorie constet q̄ non potest re-
cusari. q̄ sic intellige istū ter. ad hoc quod nō.

Jno. in. d. c. ex pre. de v̄. sig. vbi dicit iudices
posse vlcisci notoriā iniuriā sibi illatā q̄ pot̄
est executor iuris q̄ iudex. **A**ut ē executor va-
tus q̄ deputat̄ ad certū adū in q̄ posset occul-
te grauare p̄tem. puta vt recipiat v̄da testiū
vel vt audiat aliq̄d q̄ referat. q̄ p̄t recusari. q̄
posset grauare p̄tem occulte i referendo. vt nō
Jo. an. p̄ **H**ost. in. c. pastoral. h̄. p̄terea. de offi.
dele. **I**n casu eniz nostro nō poterat legatus
grauare p̄tem q̄n notorie ostaret cū h̄ret cer-
tum mādātū et limitatū nec haberet p̄cedere
iudicialit̄ h̄ tūc subijcere terraz regis in cōiūto
merito recusari. arg. op. in. c. p̄posuit. s̄. eo. hec
faciūt ad q̄ones q̄tidianas. **M**unq̄ executor
deputat̄ p̄ papā in b̄nficialib̄ possit tanq̄ su-
spēd̄ recusari ab altera p̄te. **A**rch. ij. q. vi. s̄. iūc
q̄z. v̄. ab excōicatore. t̄z q̄ non. **D**o. **A**n. distin-
guat q̄ aut assumpt̄ p̄tes iudicis q̄ p̄t recusa-
ri **N**ec credo strariū sensisse **A**rch. ad h̄ q̄d nō
in. d. h̄. p̄terea. **A**ut fuit deputat̄ ad v̄dandam
possessionē b̄nficij q̄ nō p̄t recusari fm̄ eū. secus
si ad aliū articulū. **A**duerte q̄ ex v̄bis istis
nō h̄eres aliq̄m p̄fēdā v̄dātinā. iō dic pleniū
vt. s̄. dixi. nec v̄t v̄t indistincte q̄ si deputatur
ad v̄dandā possessionē q̄ nō possit recusari. q̄a
nō p̄t executor possessionē dare aduersario pos-
sessorē nō citato. vt nō. idem **J**no. in. c. cū oliz
de p̄uis. q̄ in. c. i. de cess. p̄ben. li. vi. facit. c. licet
ep̄s. de p̄bē. eo. li. i. l. fi. **E**t si p̄ vim. vel alio mō
Cuz ḡ possit grauare circa exceptiones p̄po-
nēdas p̄ possessorē merito poterit tanq̄ suspe-
dus recusari. **C**onclude ḡ vt p̄ dixi q̄ nō de-
putat̄ ad certū ministeriū in q̄ nō p̄t grauare
q̄n clare ostet tūc nō poterit recusari. als̄ sec̄.
Scias vltimo q̄ **J**no. valoe imprinenter
tradauit h̄ an p̄ exceptionē expoliatōis v̄dat
retradari executio s̄ntie q̄ dicit se credere q̄ nō
Sz **H**ost. dicit h̄c exceptionē obstare i spolia-
to q̄ nō ē soluedo. p. c. olim. ij. de resti. spo. s̄ **J**o-
an. dicit illud puenit ex inopia. q̄ sufficit sine
spoliatio. s̄ tu vide q̄d dixi in. d. c. olim. ij. h̄
quo ad casū nost̄ credo exceptiōez spoliatio-
nis facte a petente executionem obstare **M**o-
ueor p̄m q̄ spoliatus nō pōt ad iudiciū cuz
effēdu vocari obstare spoliatōnis exceptione
nisi plene p̄s restituat. vt in. c. nullus. ij. q. ij.
q̄. ij. q. i. c. ij. q̄. 2o. facit v̄dūz **J**no. c. ij. de ordi.
cogni. vbi dicit q̄ v̄tra petentem seu ip̄lozātez
iudicis officij v̄tra terciū obstat spoliatōis
exceptio. **3**o facit q̄ sicut exceptiōis exceptō
obstat petenti executionez s̄ntie. vt in. c. pia. de
excep. li. vi. **I**ta debet obstare exceptio spolia-
tōis cū hec exceptō sit multū fauorabilis. vt
in. c. fi. de ordi. q̄. **4**o adduco theoriam **J**o-
de lig. in clem. i. de re iudi. in illa q̄one an ex-
ceptio nullitatis obstat petenti executionem

et cludit qd a incōtinēti p̄t p̄bari et differt exe-
cutio. ad h. l. iudicati. C. si et fal. instr. ¶ Aut
nō p̄t incōtinēti p̄bari et exigit longiorē tra-
ctatum ad sui liquidationē q̄ exigit summa-
ria cognitio executionis. et tūc non ob. ad hoc
qd in fili habet in. l. si. C. de or. cog. h. hodie est
p̄uisū vt infra breue t̄p̄s. l. infra. xv. dies debe-
at p̄bari spoliatiois exceptio. vt in. c. frequēs.
de resti. spol. l. i. vi. g. fortius debet in casu nō
in odium spoliatiois et fauorē spoliati admitti
hec exceptio. ar. cle. i. de cā pol. et p̄rie.

Spe utingit Si appello recipit a iu-
dice vel approbat a pte t̄minus ad eā
p̄sequendam p̄fitus obtinet vicē p̄emptorij. vt
in abntem p̄cedat acti p̄emptorie fuit citat.
nec talis t̄minus p̄ueniri poterit ab aliqua
partiu. h. di. Diuioit. p̄mo ponit d̄tōnis cām
Sec̄do statuit ibi p̄nti. In q̄ sex facit p̄o statuit
vt appellone r̄cepta t̄min⁹ habeat vicē p̄rem-
ptorij. 2.º ibi q̄ si forsan int̄posita puocatio nō
fuerit recepta. 3.º ibi saluis. saluat q̄dēs dispo-
nētes sup̄ desertōne appellonis. 4.º ibi q̄c̄q̄.
declarat p̄m̄i d̄ctū huius d̄tōnis. 5.º ibi si q̄s
punit p̄uenientē t̄minū hōis. 6.º ibi h. aut. d̄tō-
tutōne det̄minat. ¶ Nō p̄o ibi ex malitia r̄isa-
lis r̄. q̄ si citat d̄s. et ipse mittit p̄curatorē q̄
nō opareat seu occultat mandatum d̄demnat
d̄s in expens̄ tanq̄ otumar. sec̄o d̄c̄ si p̄cura-
tor fuisse otumar post l̄d. ot. q̄ tunc ipse con-
demnat. vt in. l. vnica. ff. si q̄s ius di. non ob. s̄.
p̄curator. Et h̄ itellige si fuit citat⁹ p̄curator
q̄ fuit l̄d. ot. sec̄o si fuit citat⁹ d̄s. q̄a tē nemo
venit d̄demnand⁹. q̄ debuit citat⁹ p̄curator q̄
fuerat in iudicio. de q̄ vide qd nō. Bar. in. l. i.
C. de sen. et int̄. et in. l. mutari. in fi. ff. de p̄cu. et
de hac mā d̄c̄ vt plene nō. i. c. i. vt l̄d. nō d̄c̄. et
p̄missa voluit Inno. hic. ¶ 2.º nō q̄ si appella-
t̄cipit a iudice vt approbat a pte tūc causa ap-
pellonis est in curia. unde nō sufficit tunc mie-
tere p̄curatorē ad impetrandū l̄ras h̄ oportet
q̄ sit p̄curator ad totā cām appellonis pertra-
ctandā. ¶ 3.º nō q̄ delatio iudicis vel reproba-
tio p̄tis nō impedit vires appellonis h̄ tūc cā
non d̄t in curia. et ita intellige h̄. qd si. Et de h̄
i. pleni. ¶ Itē nō q̄ qd iuris nō indiget p̄bari-
one. et p̄ hoc infert q̄ positioni iuris nō est r̄i-
vendū. q̄ qd nō est p̄babile nō ē possibile. d̄ q̄
vide gl. i. c. si. de ofel. l. i. vi. et p̄ gl. doc. i. l. ij. de iu-
ra. ca. ¶ Hoc t̄n̄ itellige q̄n̄ ius est scriptū. sec̄o
si nō est scriptū vel esset d̄suetudo. d̄ q̄ d̄c̄ d̄ū
vt plene nō. Bar. in. d. l. ij. Et de mā in Spe. in
ei. de pos. s̄. postremo. h. 2.º. ¶ Itē nō i. h̄. saluis.
q̄ lz possit p̄cedi otra appellatē nō oparentem
in t̄mino. nihilomin⁹ si appellat⁹ nō vult p̄seq̄
appellatio est deserta. et declara vt. l. laci⁹ d̄c̄et.

¶ Nō in h̄. q̄c̄q̄. q̄ id qd allegari p̄t ad excu-
sanōū otumaciā respectu citationis hominis
allegari potest respectu citationis iuris. ¶
Nō in h̄. si quis. q̄ t̄minus p̄fitus a iudice a q̄
appellone p̄sequendā impedit etiā appellatē
vt aū lapsū t̄mini p̄sequi nō possit. ¶ Ultio
nō q̄ ista d̄tō h̄z locū tā in appellonibus iudi-
cialib⁹ q̄ extraiudicialib⁹. et expone l̄ram i. fi.
ibi in l̄tib⁹. id est i appellonib⁹ int̄positis extra
iudiciū. et ibi iudicij. i. appellonib⁹ int̄positis i
iudicio. ¶ Et q̄ infert q̄ d̄bū l̄d. verificat etiā
in otentione extraiudiciali. p̄bat i. c. forus. s̄. d̄.
h̄. sig. Et hec nō p̄pter statuta facientia mētio-
nē de litigantib⁹ seu de l̄tib⁹. ¶ In gl. i. in fi.
Joem d̄c̄it Inno. in appellato. et d̄c̄it qd id for-
te glo. exposuit de appellat̄. q̄ hec d̄tō in p̄nci-
pio refert se ad c. r̄ep̄hensibilis. s̄. e. vbi t̄m̄ d̄s
ponit de appellatē et nō oparente. S̄z d̄c̄ qd ibi
appellās nō oparens puniebatur in expens̄. q̄
verauit appellatuz in veniendo s̄ appellat⁹ nō
puniebatur vigore illi⁹ cōstōnis. si prius fuisset
citat⁹. ¶ Nā appello nō erat in curia aū ista d̄tō/
tutōez. Hodie aū si appellatio r̄cipit a iudice
vel approbat a pte tūc otra appellatū abntem
p̄cedit. ¶ Nā effēs hui⁹ d̄tōtis h̄z locū in
vtrōq̄. Hoc ap̄tissime voluit gl. in h̄. abntem.
lz gl. in h̄. q̄ appellauerit. aliud d̄ixerit i apel-
lato et min⁹ b̄n̄ vt ibi d̄c̄et. ¶ In gl. i. h̄. iuris
q̄d. in fi. Et hac glo. iuncto ter. nō q̄ etiā vbi ē
qd iuris debz p̄s citari. et rō est. q̄ forte abnti
opetit aliq̄ defensio tendēs ad ofuscationē il-
lius iuris vel forte allegabit d̄suetudinē i op-
positū vel qd s̄ile. ¶ Vide in fili bo. glo. in. c. i. de
off. del. l. i. vi. et qd d̄c̄t in. c. cum sit romana. s̄.
eo. et credo ter. p̄cedere etiā in alio iudice in
feriori citra papā. q̄ lz p̄sumat oia habere in
serinio p̄d̄ctis sui. t̄n̄ id qd est iuris nō subij-
cit p̄bationi facti. S̄z ideo ter. d̄c̄it apud nos
f̄. q̄ sepe sup̄ intellectu alie⁹ iuris sunt opini-
ones d̄ q̄bus inferior p̄t multū dubitare. vt
in. c. l̄ras. de r̄sti. spo. et in. c. capellanus. de ferl.
sed hec oia cessant in p̄ncipe cū de nouo pos-
sit legez condere et antiq̄ sunt clarissima apud
eum. ¶ In gl. in h̄. facti questio. i. fi. Nō extra
gl. iuncto ter. p̄ statutis disponētib⁹ super
facili p̄batione habenda. nam facilis est pro-
batio que fit p̄ instra vel per testes p̄ntes vel
ofessionē p̄tium. et vide qd nō. in. c. cū ad sedez
de resti. spo. ¶ In gl. in h̄. qui appellauit ibi. se
eus est in appellato r̄. ¶ Hic glo. vt sentire p̄i-
mo qd dispositio hui⁹. c. nō h̄z locū in appellato
et qd appellatus debeat citari vt sc̄it ibi prius
citat⁹ r̄. sed contrariū est verum. quia hec cō-
stitutio p̄uidit tam contra appellatē q̄ otra
appellatū. vt p̄z ibi in abntem p̄cedat r̄. Et hoc
ap̄tissime voluit glo. in h̄. absentem. et hoc

ideoz pbat. in h. si quis autē. vbi gñaliter dis/ ponit h. viciū gl. p̄t pcedere si appellatio n̄ esset recepta a iudice nec approbata a pre. tūc enīz appellat' nō tenet ire nisi citet. ¶ In eadē gl. ibi nō q̄ qui appellat. hec glo. vsq; ad finem ponit tenore illi'. c. i. e. ti. li. vi. Sz aduerte qz illd. c. i. solū req̄rit d̄sensuz appellati vt cā sit in curia. Sz tex. h. v̄r velle vt sufficiat delatō iudicis. Sz d̄clude sic q̄ q̄tū ad deuoluēduz articuli appellatiōis sufficit delatio iudicis vt pbatō p̄tis p̄ istū tex. q̄ loquit̄ alternatīe. h. q̄ ad h. vt appellās teneat d̄ferre oīa munimēta cāe aut omisso articulo appellatiōis possit pcedi in p̄ncipali nō sufficit delatō iudicis h. requirit̄ d̄sensuz appellati. n̄ an requirat̄ cōsēsus appellantis vt pcedatur omisso articulo appellatiōis. dic vt nō. ibi Jo. an. p̄. Inn. vbi d̄cludit q̄ nō. De hac mā vide d̄nos de rota decif. c. lxxxix. als. ccix. vbi i effcū volūt qd̄ p̄missi. n̄ allegat̄ Inn. i. c. in p̄p̄ta. i. e. ¶ In gl. in h. obtineat i. si. Sz oīa hāc glo. n̄. oīa tex. forit̄ sic oppoīt. Si appellās nō fuit p̄secut' in termino g' appellō fuit d̄feta siue sit appellatuz a d̄ffinitia siue ab inlocutoria. vt i. c. p̄sonal' n̄ cū sit romana. s. eo. ergo iudex ad quem nō p̄t ampli' se impedire. vt in d̄icis iurib'. cuius cōtrariū innuit̄ ista l̄ra. Sz sola multa possent dici. breuīt̄ d̄cludēdo dic q̄ si appellans n̄ appellatus non p̄sequunt̄ in t̄mino habent locum d̄traria. adeo q̄ si post terminū vellent p̄sequi appellonem nō min' censēbit̄ sn̄iaz transiisse in rem iudicatam. qz p̄tes non p̄t hūc tractui in rem iudicatā renūciare. vide tex. in cle. si appellonem. eo. ti. n̄ ibi glo. ij. Si autē appellans non p̄sequeret̄ in termino. appellato p̄sequente. tunc quo ad appellatē d̄ferta est appello. n̄ appellat' h̄z facultatē approbādi d̄sertiōnez vel petēdi vt pcedat̄ in cā appellois vt qz vult petē d̄firmatōez seu r̄formatōez sn̄ie n̄ d̄emnationē expensarū. Et i hoc casu p̄rie loquit̄ tex. iste maxime dum refert se ad. c. r̄p̄hensibilis. s. e. quod loquitur de appellato p̄sequente. Et aduerte quia si est appellatuz ab interlocutoria satis dicit̄ appellatus p̄sequi si comparuit̄ in termino maxime si litteras in termino impetrauit. quod voluit̄ Fred. conf. c. lxxx. de hoc dico casum hic. nam hic solum cōparuit̄ appellat' in termino n̄ nihilominus d̄t q̄ post terminū p̄t pcedi oīa abntem. Et ideoz dico si fuit a d̄ffinitia appellatū ex quo opa/ ruit̄ in t̄mino hōis vt hic. poterit enim postea finire appelloez in t̄mino iuris. non t̄n reputo vtile appellato pcedere et p̄seq̄ appellonez sed meli' est approbare d̄sertiōnem ne exponat se periculo d̄trarie sn̄ie quā posset reportare i cā appellonis n̄ expensas poterit cōsequi coram

iudice a quo. vt dicit̄ in. c. r̄p̄hensibilis. prius allegato. n̄ vide nō. d̄icū spe. eo. ti. s. n̄c vidē d̄ū. h. s. pone. vbi dicit̄ q̄ si appellat' impetrauit l̄ras in termino n̄ appellans postea comparens velit appellatōnez p̄seq̄ p̄t appellat' oīa oīcē n̄ r̄nūciare l̄ris suis. qz q̄ ad appellatē appello fuit d̄feta. si t̄n velle appellat' p̄seq̄ audiet̄ etiā appellās. ar. l. petēde. c. de t̄po. in inte. resti. n̄ eoq; q̄ dicit̄. s. e. ti. in R̄ica. Si autē appellās cōparet in termino n̄ appellat' nō tūc casus ē clarus. poterit ei appellās petere vt pcedat̄ i cā appellatōis oīa appellatū achi p̄emptorie fuit set citat' vt h. s. d̄fficulti' est si iudex p̄nuntiat b̄n appellatū nūquid poterit pcedere in p̄ncipali sine alia citatōe. de h. d̄icā. sup. gl. i. h̄bo achi p̄ptorie. n̄ vide ad mām d̄nos de rota de cif. lxxij. ¶ In gl. in h. achi p̄ptorie. ibi vt si lis est d̄tel. i. d̄uerte qz vt dicit̄ Jo. an. n̄ b̄n q̄ ad decidēdu articuli appellatōis n̄ est necesse cōsiderare an sit lis d̄tel. vt nō. qz sine noua cōtestatōe p̄t decidī articulo appellatiōis siue sit appellatū ab inlocutoria vt in. c. in p̄p̄ta. i. e. siue a d̄ffinitia. vt i. e. c. p̄ tuas. Sz d̄sideratio glo. h̄z locū in p̄cessu sup negotō p̄ncipali. vt si iudex p̄us p̄nuntiat b̄n appellatū p̄ modū oīa abntē pcederz p̄t dicit̄ in p̄ncipio glo. Sz dicit̄ Jo. an. n̄ credo q̄ b̄n nouā citatō nez req̄ri ad h. vt possit pcedi sup p̄ncipali. ni si in cāu. c. i. de elec. li. vi. n̄ c. cordi. eo. ti. li. vi. n̄ tota vis qd̄is depēd̄z ab intellectu illoz h̄bo r̄ū ibi achi p̄ptorie vocat' i. n̄a si p̄fixio t̄mi/ ni h̄z vim p̄ptorie quo ad articuli appellatō nis n̄ cām p̄ncipalez tunc b̄n diceret gl. Sz certe de mēre l̄re non est nisi citare respectu articuli appellatiōis cum t̄n hic loquit̄ de articulo appellatiōis. Hoc videt̄ etiāz p̄bari i d̄eo. c. cordi. arguēdo p̄ locū a sp̄ali. An autez in cāu illi'. c. requirit̄ citatio super p̄ncipali Jo. an. s̄ctit̄ hic q̄ non. h̄ dic vt plene nō. p̄ do. de rota decif. c. lxxxix. n̄ vt nō. in. d. c. cordi. qd̄ h̄ o m̄itto qz esset legere illud. c. ¶ In eadem gl. ibi iudex p̄t facere gr̄ciam i. ¶ Nō bene istam glo. p̄ limitatione nōbili ad. c. cōsuluit̄ d̄ offi. dele. vt iudex possit facere gr̄am otumaci n̄ expectare in sequētem diem nisi ius sit ad q̄/ fituz p̄ti. puta qz p̄ nō d̄paritōez i termino d̄feta est appellatō. qd̄ bene nōbis. ¶ In glo. in h̄bo saluis. in fi. pondera b̄n hāc glo. n̄a vidē velle ponere oīaz respectu d̄sertiōis iter appellatiōez in p̄positā a d̄ffinitia n̄ ab inlocutoria. h̄ nō instādo in d̄bis. dic nullā in h̄ esse oīam. naz si neuter p̄sequit̄ appellatiōem in termino hōis vbi p̄fixus ē vel in termino iuris vbi terminus hōis n̄ fuit p̄fixus quelibz appellatio fuit d̄ferta vt pbat̄ in p̄sonas. n̄ c. cū sit romana. s. eodē Sed altero in termino

psequente nō est deserta appello etiaz post ter
minū vt. s. dixi. S3 forte gl. sentit q̄ hec ostita
tio nō h3 locuz in appellone inēposita a diffini
tiua. Do. An. dicit q̄ nō videt cāz restigendi
cū ter. loquit indistide. et nō bñ hoc vidū do.
An. Sed vide Spe. eo. ti. s. q̄liter. s. porro. vbi
latius attingit hūc articulū Et vñ candē con
cludē q̄ delatio iudicis nihil operat in apel
latione a diffinitiva. qz nō p̄t iudex non defer
re. p. c. non solū. e. ti. li. vi. Sed si appello appro
batur a pte tūc sentit q̄ p̄ficio termini h3 vim
pemptorie. 7 h3 dēm est valde nōbile 7 equū.
S3 difficultas est q̄re hic p̄ tñ saluauit osto
nes loquētes de appellatōibus inēpositis a
diffinitiva. cū eadē rō sit in appellonib⁹ inēpo
sitis ab inēlocutoria vt iudicat desertio et nō
psecutione. Credo q̄ d. saluis. p̄p̄ie habuit re
spedū ad p̄cessū q̄ oio est futurus sup p̄ncipa
li. h3 in appellone a diffinitiva nō est necesse vt
pcedat ad vltiora si appellat⁹ vult orentari
desertione appellonis. Nūq̄ autē iste t̄min⁹
h3 vicem pemptorij respectu iudicis a q̄ neu
tro psequēte appellonem. Glo. fi. in. c. p̄sonas.
s. eo. ti. sentit q̄ sic. 7 etiā ihosti. h3 nō puto hoc
esse de mēte l̄re. p̄ p̄ncipiūz hui⁹. c. vbi sit pui
sio respectu iudicis ad quē. Fateor tñ q̄ iudex
a q̄ poterit pcedere appellone deserta etiā sine
noua citacione nō p̄ h. c. h3 p̄ alia iura. vt in. c.
directe. 7 qd̄ ibi dixi. s. e. 7 p̄ id qd̄ le. 7 nō. in. c.
eū qui. de do. 7 q̄. li. vi. In gl. in d. rata re
manet ibi aliud in sn̄ia excoicationis. dicit
Jo. an. h3 pcedere q̄n appello sequit sn̄iam tūc
bñ ē diuersitas inē sn̄iaz excoicationis 7 alias
sn̄ias. qz effect⁹ aliaz sn̄iaz bñ suspensio p ap
pellonē. vt in. l. furti. h3 allegata. et h3 in ter. n̄ro
h3 effect⁹ excoicationis nō suspendit. vt i. c. pa
storalis. s. eo. h3 vbi appello p̄cessit sn̄iaz non est
vsn̄ia inē excoicationē 7 alias sn̄ias. q̄n velit
dicere q̄ sn̄ia que sequit appellonē l̄timam nō
oualescit p desertione appellonis. Vide ter.
nōbilem in. c. licet. de sen. ex. li. vi. 7 quāuis ille
ter. loquat in excoicatione. idem tñ est in alijs
sn̄ijs. vt habes ibi glo. ordinariā quā sp̄ tene
bis mēti. Probat rōe si appello fuit l̄tima ha
buit suspendē iurisdiōdnez iudicis. vt in. c. si a
iudice. eo. ti. li. vi. adeo q̄ appellas d̄r facere se
exemptū q̄ ad illā cām a iurisdiōdione iudicis
a q̄. vt dicit ter. nō. in. c. i. de in. inte. resti. s. eo.
Ergo sn̄ia vel aliud adus sequēs appellonem
l̄timam ē nlls. ad h. c. nō soluz. eo. ti. li. vi. ergo
p desertionē appellonis nō oualescit vt r̄sa nō
firmat. de reg. iur. li. vi. Pōt ergo deferens
appellonez allegare nullitatē ad⁹ ad cui⁹ pro
bationē poterit doceri dependentia appellois
Et idem dicendū si appellans r̄nunciat apel
lationi sue vt ad⁹ gestus pendente appellone

l̄tima sit nlls. Joem volūt d̄r de rota decisi.
cxvi. Et vide Arch. viij. q. iij. in sūma Vbi
sūt appello sequit sn̄iam merito p desertionez
trahit retro effectus sn̄ie qz sn̄ia a p̄ncipio fuit
valida 7 tñ ei⁹ effect⁹ fuit suspensus p appello
nem. deserta g⁹ appellone qz cessauit cā suspen
sionis remanet sn̄ia in p̄ori statu. In eadez
gl. ibi h3 pone aliquē ep̄m depositū. Nō istaz
gl. vsq̄ ad finē. 7 idem i effectū t3 gl. viij. q. iij.
in sūma. 7 cōiter approbat a doct. Et quib⁹
gl. nō p̄mo q̄ sn̄ia depositionis suspenditur p
appellonem sequentē. Et aduerte h3 nemo pon
deret. nā videret dicend⁹ orariū cuz depositio
ab ordine ōtineat in se suspensionē. qz depō est
perpetua remotio ab altaris ministerio. suspē
sio ad t̄ps. vt in. c. ath. clerici. de iudi. h3 suspē
sionis sn̄ia nō suspendit p appellonez sequentē
vt in. c. is cui. de sen. ex. li. vi. g⁹ fortius idem
dicend⁹ in sn̄ia depōnis. S3 saluando istas
glo. possum⁹ sic dicere q̄ sp̄ale est in t̄bus sn̄ijs
censure vt nō suspendat p appellonē sequentē
vt in. c. is cui. p̄all. facit. c. q̄renti. de. d. sig. h3 id
qz sn̄ie censurę sunt medicinales 7 veniūt p̄
cipaliter ad corrigendū aliquē vt in. c. i. d. sen.
ex. li. vi. Nū ne p̄tectu friuole appellois impe
diret correctio fuit inuoluta illa sp̄alitas i eis.
h3 sn̄ia depositionis non est sn̄ia censurę. vt p3
in. v. c. q̄renti. nā ibi imponit in penā maximā
vt in. c. tue. de penis. Nū cū sit res grauissimi
p̄iudicij 7 cesset rō p̄al. o3 suspēdi p appellonē
h̄t cetere sn̄ie. Et q̄ posset attentari vnuz no
uū dēm q̄ si suspensio infligit alicui in penāz
qd̄ fieri p̄t. iuxta nō. p̄ Inno. in. c. i. de excel. pl.
7 i. c. ad hec q̄m. s. e. dixi. i. c. r̄phensibil. q̄ tūc
ealis sn̄ia suspensionis suspendat p appellonez
sequentē. nō enī p̄t tūc dici medicina. Vide file
q̄m iura cōiter disponūt vt suspēdi ab officio
nō fiat sine monitione p̄cedēte. vt in. c. i. de sen.
ex. li. vi. 7 in p̄all. c. r̄phensibil. 7 tñ vbi infligi
tur in penam nō est necessaria monitio. vt nō.
Inno. in locis p̄all. et sic posset limitari. v. c. is
cui. 7 p̄ncipaliter nō bonā limitationē ad
l. furti. ff. de h̄is q̄ nō. infra. q̄ licet appellatōez
nō psequens retro efficiat infamis si sn̄ia in
famabat. adus tñ gesti medio tpe ratione pu
blici officij nō retradant. sc̄it. l. barbarius. cuz
mā sua de off. p̄ro. Extra gl. q̄ro Nunquid
nō psequens appellonem possit agere contra
iudicē q̄ inique siue p imperitiāz ōdemnauit
eū. Vide q̄ nō. qz nō psequēdo renunciauit
appelloni. 7 p̄ ōis vñ purgasse ōmē vitii sn̄ie
7 renūciasse appelloni cū accessorijz. ar. c. solici
tudine. s. eo. Contrariū tenent h3 cōiter doc.
qz ex quo habebat iste duas vias. vnā pro
pter appellacionē. aliā agēdi ōtra iudicēz. In
si. de d. b. obl. q̄ ex quasi delicto nascunt in p̄n.

renūtiando vni nō videt renūtiasse alteri. al/
legat. l. oītra maiores. **C.** de inoffi. testa. **V**ide
bonuz tex. in simili in. c. ex tuaz. de auē. et vsu
pallij. r. l. si dom. ff. de futu. vba. pōi. vide **J**n
no. r. **J**o. an. in. c. sacro. d. sen. ex. vbi idē volūt
q̄ si fuit appellatū bis nō licuit t̄cio appellare
vt nō. glo. in. c. pastoral. s. q. r. o. s. de offi. dle.
Ita enī est alia via agēdi iō nō ob. exceptō. l.
cū querit. ff. de excep. rei iudi. **J**oē dicit bar. i
l. i. ff. de apel. r. in. l. si. de eozōi. o. gni. vbi etiā
traat̄ q̄ d. arbitratoze o. siliario r. similib. r.
de his vltis vide qd̄ dixi i. c. q. iudicāte. de p̄
scō. r. in spe. de req̄si. o. siliij. s. i. s. o. siliarij. r. **J**oēz
dicit **J**o. an. s. si vult agere ad penā. qz iudex
si detulit appellatōi l̄time. iuxta nō. in. c. d. p̄
ore. s. eo. nā poterit agere nō ob. t̄ate def̄tōne
appellatōis. **J**n. gl. in vbo careat. i. si. **J**o. an.
r. cōir doc. sequētes reprobāt gl. dicētes et bñ
istum terminū hōis o. putandū in t̄mino anni
q̄ indultet a iure. **N**ā terminū hōis succedit i
loco t̄mini iuris. hinc est q̄ lapso hōis t̄mino
deserta est appello nec expectat̄ lapsus termini
iuris. vt i. c. g. sonas. s. e. **S**ed aduerte quia
oītra hāc gl. puto casū expressū in. c. cū sit rōna
s. e. vbi d. ter. q̄ iudex ex cā p̄t abbreviat̄ t̄mi
nū iuris q̄ o. putat̄ in anno. al̄s nō estz abbre
uiatio s̄ elongatio. **J**tem qz t̄minū p̄stigit i
odiū appellatoris vt in. c. puenit. s. e. **S**z si nō
o. putaret̄ i anno cederet sibi ad o. modū oītra. c.
et̄si necesse. s. de do. post diuoz. resti. **J**n. gl. si.
ibi punit̄ in expensis. vide **I**fred. o. s. xlviij. vbi
dicit q̄ pena o. r̄macie i h̄ casu est duplex. **N**ā
pcederet oītra ab̄ntem. vt hic in v. p̄nti. r. etiāz
o. demnat̄ in expensis tanq̄ o. r̄mar. **A**d/
uerte et̄ s̄ q̄ sentit̄ q̄ vbi cūq̄ p̄t pcedi cōtra
ab̄ntem o. r̄macie p̄t fieri etiā o. demnatio expē
saz qd̄ nō v̄t v̄t indistincte. qz o. demnatio ex
pensaz sit rōne intesse p̄tis. l. sancimus. **C.** de
iudi. s̄ nullū intesse p̄t p̄s p̄tendere si pce
dat̄ oītra ab̄ntem. q̄ nō o. h̄re locū o. demnatō
expensaz s̄ poterit fieri o. demnatio expensarū
in fine cause. qz vid̄t̄ vid̄t̄oī r. **V**ide p̄ hac
mā gl. nōbilez in. c. i. de elec. l. vi. in si. ibi p̄ **J**o
an. in nouel. dicā plene in. c. si. de do. r. o. tu. **J**o
reuertendo ad ter. n̄m dicerē q̄ si p̄s facit p
cedi in cā oītra ab̄ntem nō h̄bit locū o. demna
tio expensarū nisi in si. cause si obtinebit̄ in cā
appellōis. **E**xtra gl. querit̄ p̄ declaratōne
ter. qd̄ intendit̄ l̄ra i. s. q̄ si. vbi d̄r q̄ si puoca
tio malitiose non sit recepta vel approbata nī
hilomin⁹ o. h̄re vigorē. **S**ol. q̄dam intelligūt
q̄ habuit vigorē achi fuisset recepta vel appro
bata ne malicia iudicis vel p̄tis noceat apel
lant̄. **S**z hec opi. cōir nō tenet **C**ōis intellēs
r. etiā verius est q̄ si appello recipit̄ a iudice
vel approbat̄ a pte p̄fixio t̄mini h̄z vicē perem

ptozij. vt in v. p̄nti. **S**i s̄o malitiose nō reci
pit̄ a iudice vel a pte h̄bit nihilomin⁹ vigorē
q̄ ad retractationez atrentatorū qm̄ appello le
gitima suspēdit̄ iurisdictiōne iudicis. retracta
bit̄ q̄ qd̄ gesserit p̄ appellōnem si receperit
vel nō. vt in. c. non solū. e. ti. li. vi. **T**re h̄z vī
gorē vt t̄mini p̄fixio habeat vicē peremptozij
vñ non tenet̄ appellat̄ o. parere n̄ citet̄. p̄ h̄. c. p
tuas. s. e. **T**z querit̄ nunq̄ si termin⁹ ab ho
mine nō fuit p̄fixus habeat locū iste tex. in ter
mino iuri. vt sic t̄min⁹ āni habeat vicē perem
ptozij. q̄oam q̄ non. **H**ost. r. istū tex. pcedere
indistincte. cū indistincte loquat̄. **J**o. an. sequit̄
p̄maz opi. **M**ouet̄ qz t̄min⁹ hōis p̄stigit ad ap
pellōnez inchoandā. merito h̄z vicē perem
ptozij vt pcedat̄ i cā. **T**ermin⁹ iuri. l. anni p̄fi
git̄ ad appellōez psequendā r. finiendaz vt in
cle. sic. eo. ti. **J**o nō p̄t h̄re vicē pemptozij q̄ sen
tiat̄ q̄ post lapsū illi⁹ t̄mini iuris nō ē loc⁹ p/
secutioni cū rata maneat s̄nia. **D**o. an. dicit̄ q̄
p̄t h̄re locū in t̄mino iuris in casibus in q̄bus
p̄t pcedi post t̄minū iuris r. obscure loquit̄. s̄
vult dicere q̄ si altera p̄s o. puit̄ i t̄mino iuris
qz tūc p̄t psequi post terminū habebit̄ ille ter
min⁹ vicē peremptozij. s̄ non credo s̄ pcedē
qz iste tex. vult q̄ pcedat̄ post t̄minū. ergo se
queret̄ q̄ appellās vel appellat̄ possit differre
cām vsq̄ ad vltimū diem anni. qd̄ est falsum.
nā si est appellās o. psequi tali tpe q̄ possit fi
nire infra annū. vt in. d. cle. sicut. r. in. d. auē. ei
qui. **S**i aut̄ est appellat̄ o. q̄ o. pareat̄ saltem
p̄ mensem ante finē anni. vt. d. auē. ei. q. ij. q. vi
appellatoze. ergo tex iste nō h̄z locū i t̄mino iu
ris. **A**d idem adduco tex. s̄ expressuz in v. si
q̄s aut. vbi d̄r q̄ neutra partiū p̄t p̄uenire
istū terminū. ergo loquit̄ de termino hōis. q̄a
in termino iuris p̄t appellans psequi qm̄ vult
vt in. c. oblate. s. e. r. i. d. auē. ei. qui. **A**n iudex
p̄stigendo terminū ad appellōez psequendam
videat̄ appelloi defere vt sic p̄fixio tal̄ termini
habeat vicē peremptozij prout s̄ d̄r vt sic non
exigat̄ alia receptio appellōis. **D**ic̄ q̄ non vt
pbat̄ in. c. oblate. vbi dilatio r. t̄mini ponunt̄
vt v̄nerfa. **A**d idem bñ facit̄ iste tex. vbi de
vtroq̄ sit mentio p̄ncipalr. r. sic sola p̄fixio ter
mini non operatur dilationem. et̄ s̄ tenet̄ glo.
o. r̄oī. in. c. cum appellōib⁹. s. eo. ti. li. vi. r. ibi eē
p̄ doc. r. ar. ij. q. vi. appellatoze. r. do. de rota. de
cif. xcix. al̄s c̄it. **T**z h̄c querit̄ de q̄bus expē
sis potest iudex ad quē o. demnationez facere
vide plene hic p̄ **J**no. **C**onclusio sua est hec
q̄ ne dum p̄t o. demnare in expensis factis post
appellōnem s̄ eē in expensis factis post s̄niam
r. etiā an̄ s̄niam in cā p̄ncipali. **R**ō qz iudex
ad quē succedit̄ loco iudicis a quo. q̄ sic p̄t
addere et̄ detrahē p̄me s̄nie. vt i. c. rapnutius

et ragnaldus. de testa. eodē mō p̄t dēmnare i
 oibus expensis si iudex a q̄ min⁹ bñ p̄termisit
Tercz si p̄t reuocare dēmnationē expensaz
 factā p̄ iudicē a q̄. ita et supplere vbi ille minus
 bñ p̄termisit. **E**t nō bñ hoc vidū i alio vt of
 ficiū iudicis ad quē nō verſet ſimplr in p̄nū
 ciando male vel bñ appellatuz. s̄ p̄t diſtinguē
 et reformare ſciz in aliq̄bus addendo vel mi
 nuendo. vide qd̄ dicit ſup̄ Ricca. **A**ltimo q̄rit
Inno. vtz iudex ex officio ſuo poſſit dēmnare
 etia in expensis factis añ litis dcl. **C**onclu
 dit q̄ ſic. **N**ā quēadmodū p̄t ex offō ſuo mul
 dare p̄tem añ lit. dcl. l. vna. ff. ſi q̄s ius dicenti.
 eodē mō p̄t ex officio dēmnare in expensis fa
 ctis añ lit. dcl. l. nō fuerint petite p̄ p̄tem. et no
 tab̄ ſp̄ h̄ vidū. **N**ā gl. tenuit d̄trariū in. c. ſi. de
 do. et d̄tr. dicendo q̄ expēſe facte añ lit. dcl. ve
 niunt iure adionis et nō officio iudicis. q̄a ea q̄
 fiunt añ lit. dcl. nō p̄tinet ad offm̄ iudicis. **J**o
 ocludit q̄ nō nominatim petant in libello nō p̄t
 iudex dēmnationē facere p̄. l. eoiles. s̄. itē ſci
 endū. ff. de ed. edic. **S**z tene p̄mū vidū **I**nno.
 q̄a ea q̄ fiunt poſt lit. dcl. p̄maxime p̄tinent ad
 offm̄ iudicis. **I**ta intellige. s̄. item ſciendū. nō
 tñ ſequit̄ q̄n et ea q̄ añ fiūt p̄tineant ad offm̄
 iudicis. naz vt. s̄. dicit ex offō ſuo muldar d̄tr
 macē. et mulda iudicis ex mero officio iudicis
 vt nō. **B**ard. in. l. ij. ff. ſiquis in ius vo. et mltā
 alia explicat ex offō. añ lit. dcl. **A**ltimo q̄rit
 pone q̄ iudex p̄nūciat ſup̄ aliq̄ exceptiōe et
 non dēmnat p̄tē in expensis. nunq̄ poſſit
 poſtmodū vſq̄ ad finē dēmnare in ill̄ expen
 ſis. **I**nno. dicit b̄ nōbilit̄ q̄ ſic. qz ſp̄ durat offm̄
 iudicis etiā p̄ totū diem late ſiue diſſinitie. vt
 in. c. cū appellonib⁹. eo. ti. li. vi. imo pl⁹ dicit **I**n
 no. q̄ ſi p̄s nō appellat a p̄nūciatione ſup̄ ex
 ceptione nō poterit p̄ dēndūz appellare ab
 illa dēmnatione expensaz. qz dēmnatio iſta
 eſt executio illi⁹ p̄nūciationis. **N**ā non apel
 lando v̄t adquiuiſſe illi inſlocutorie n̄ iudex
 excedit modū i taratōe v̄t n̄ p̄s poſſz pb̄tē q̄
 pb̄bilit̄ illā exceptōez p̄poſuit. ar. l. q̄ ſolidū. s̄.
 etiāz. ff. de le. ij. et in. c. i. in ſi. de elec. li. vi. **N**ō
 ſp̄ h̄ dēmnat q̄ h̄s vnā bonā limitationē. ad. l.
 iminato. **C**. de fruc. et li. expē. **E**t ad auct. de iu
 di. s̄. o. et ad nō. in. c. i. vt l̄tē nō dcl. p̄ do. **A**n. i
 ſi. vt p̄ ſciz diſſinitiuam nō poſſit iudex con
 demnare in expensis n̄ pillā diem. ſec⁹ i inſlo
 cutoria. qz tūc p̄t vſq̄ ad finē cē. **R**atio d̄per
 ſitatis eſt. qz p̄ diſſinitiuā expirat officii iudi
 cis merito non p̄t poſtmodū h̄re rōnem de ac
 ceſſorijs. s̄ p̄ inſlocutoriā expirat officii ſuuz
 iō tē. **V**ide ſiſe in. c. q̄renti. de offi. dele.

Constitutus Si appellas in cā electio
 nis infra tps leimuz nō psequit nō p

h̄ p̄iudicat cognitioni faciente officio iudi
 cis ſup̄ impedimētis electi. **M**el ſūma gnali
 us et nōbilitus ſic. **A**pellone deſerta per negli
 gentiā appellātis p̄t iudex ex officio p̄cedē in
 caſib⁹ i q̄b⁹ ei⁹ offm̄ exuberat. et eſt caſus valde
 nōbilit. **D**iuidiſ. p̄ ponit p̄tis narratō. et ibi
 intelledo. pape motiuū et iudicuz datio. **P**rio
 nō et menti tene qd̄ dicit in ſcdo ſūmario q̄ de
 ſerta appellone ex negligētia appellātis nō ceſ
 ſat officii iudicis q̄ min⁹ poſſit p̄cedē et inq̄re
 re de meritis eoz p̄pter q̄ fuerat appellatuz. s̄
 h̄ intellige vbi iudex ex offō ſuo potuiſſet aliē
 p̄cedere ſic eſt cā electionis. nā negligētia par
 tis non debet nocere officio iudicis. **E**t quo
 eni duo ſunt modi p̄cedendi vno ſtato rema
 net reliquus. p̄ h̄. c. ex tuap. de auct. et vſupall.
 et c. accedens. de accu. ſic videm⁹ in ſiſi i inſtā
 tia p̄ncipali q̄ deſiciente accusatore iudex p̄
 cedat ex officio ad vtilitatē reipublice. vt in. c.
 erina. de colluſi. ſc̄it optie. l. q̄uis. **C**. de avul.
Vide aliud ſiſe in. c. ſi forte. iūda gl. de elec. li.
 vi. et bon⁹ ter. in. c. cū nob. et c. cū dilecti. de elec
Sec⁹ dicit vbi eſt talis cā in q̄ non exuberaret
 offm̄ iudicis. vt puta d̄cernēs merū commodū
 p̄riuatū. qz tūc iudex. nō d̄z ſe impedire adore
 vel appellatore ceſſante. iuxta nō. in. c. ad n̄faz
 el. ij. de iure iur. vide bo. ter. cuz ibi nō. in. l. iij.
 in. s̄. h̄ aut iudiciū. ff. de dā. inſec. et l. ad perem
 ptoriū. et qd̄ ibi p̄ **B**ard. nō. ff. de iudi. et nō
 et tene menti iſtū ter. q̄ licz legatus etiā card
 nalis nō poſſit ſe intromittere de appellone in
 terpoſita ad papā in ipſi⁹ appellātis p̄iudiciū
 p̄t tñ ſe ingerere extraiudicialiter et cāz inſtru
 ctaz remittat ad papā. de h̄. plen⁹. et nō et
 eſt ter. iſte bñ nōnōus in alio q̄ vbi duo ſunt
 paria expedibilia ſi pb̄t vnū fuiſſe geſtum p̄
 ſumit potentia expediendi aliud l̄z illa nō ſit
 oia ſiſia. **N**az papa arguit b̄ de miſſione nun
 cij ad miſſionē p̄curator. vt quēadmodūz po
 tuerunt iſti mittere nūciū. ita p̄ſumit potuiſſe
 mittere p̄curatores. tñ vt dicit **J**o. an. et bene
 qz facili reperit nūcius q̄ p̄curator. et per ta
 lia loca tranſit nūcius per q̄ non poſſet tranſi
 re p̄curator. h̄ p̄ma fronte ſtat p̄ma p̄ſumptio
Et idem pb̄t in. c. cuz dilecti. de vol. et otu.
Et hoc inferē ad vnū vidū notabiliffimū qd̄
 p̄cedit arg. a ſiſi licet illud nō ſit oīo ſimile. fa
 cit qd̄ nō. **J**o. an. in. c. nō p̄t. de p̄ben. li. vi. i no
 uella. facit ter. in. c. cum dilecti. de ſfirma. vti.
Sz modus deſtruendi h̄ argumentū ē pb̄are
 diſſimilitudinē in illo actu ad quē ſit collatio
Nā ſi iſti pb̄aſſent iter fuiſſe tutū nūcio et nō
 p̄curatori p̄culdubio ceſſaſſet iſta p̄ſumptio
Nō h̄ qd̄ nō. in. c. translato. de ſti. et in. l. nō p̄t
 de legi. **N**ō q̄ vnā partem capituli poſſe
 vota ſua in aliuz etiāz forinſecum a collegio

cōpromittere. Sed extra hoc opp. de. c. qz ppter
 de electi. vbi legit qz nō. qz ad hoc vt valeat cō
 promissū sup electōe opz vt nemo dissētiat in
 c. cām que. d. elec. ¶ Itē nō pōt qz omittē vo/
 tū suū nisi sic impedit nec tunc nisi ei qz est de
 collegio. vt in d. c. qz p. t. ¶ So. dicit Inno. licz
 specificē nō attigat hec straria. qd strariū p
 cedat hodie. h. olim poterat fieri qd h. dicit. et
 sic scit qz i. h. istd. c. sit correptū. ¶ De. alit dicit
 qz strariū pcedit i. his electōibz i. quibz ē suā
 da illa forma illi. c. qz p. t. l. qn p morte plati
 ecclia remanz viuata. Do. an. vult qz a
 minor ps seu maior vult facere cōpromissūz
 etiā i. p iudiciū nō dēstentiū nō pōt. vt i. d. c.
 qz ppter. nō. in. d. c. scriptū. e. ti. ¶ Aut vult cō
 stituere pcuratorē nō tūc nō tāgēdo alioz p iu
 ditiū nō tūc vbi est suāda forma. c. qz ppter. nō
 pōt nisi put ibi dicit Sed si non est seruanda
 forma illi. c. pōt pcedere dicit pe. nō ibi dī.
 ¶ Douerte lati nā respectu opromissū artatū
 alios nō dēstentes vtz ē vt oēs debeāt dēstire
 qz tractat h. cām d. p iudicio iur. singuloz vt p
 uent facultate vocis dāde. ¶ Itē nō sufficit ma
 ior ps. h. puto vtz nō i. adu electōis sed i
 oibz adibz vniuersitat. p rōez pōidā n. p ea qz
 nō. in. c. qz ppter. n. i. c. septū. n. ita plies i. varijs
 adibz allegauit in d. c. i. senēsi gnali. ¶ Itē qz ad
 facultatē dēstuenti pcuratorem credo qz spāle
 sit in qlibz electōe vt nō impedit nequeat cō
 mittere alteri vices suas alijs marie stradicen
 tibz p. c. qz ppter. h. illd. p. l. n. fac. rō. c. is. cui. d.
 offi. del. li. vi. n. c. cū i. ecclesijs. d. p. bē. eo. li. ¶ Itē i
 alijs adibz poterit nō impedit omittē. qz h.
 nō repit phibitū. ¶ Nūquid aut possit omittē
 extraneo vt forinseco a collegio. credo qz non
 possit stradicente vniuersitate qualiscūqz sit
 adus gerendz qz interest vniuersitatis ne ei
 secreta pateāt forinsecis. qd sentit Jo. an. i. re/
 gula qd alicui. de re. iur. lib. vi. in mercu. n. sic
 intellige tex. c. penl. de elec. eo. li. ¶ In glo. in
 verbo oim. ibi nō valuisse appellatio. dic. fm
 doct. qz imo valuisse si in opromisso fuit aduz
 vt epz nō eligeret nisi habito oim cōsensu n. h.
 iudicio meo vidit pbare tex. iste ppe finem in
 h. vel pōidū epm rē. ¶ Ex quo notabis bñ
 qz illi de vniuersitate pnt statuere vt nō valeat
 adus nisi habeat oim dēstus. nec est extra ius
 cōe ex quo a pncipio hoc voluerunt oēs. hoc
 pcedit nisi in adu esset a iure pōita certa for
 ma vt valeat adz a maiori pte rē. vt in. c. qz p
 pter. d. elec. vel nisi ppter istaz reformatōez im
 pediret vtilitas ecclie. ¶ Quid enim si nūqz
 possent esse dēcordes n. instat necessitas vt vti
 litas ecclie. certe tūc putare adū valē a ma
 iori pte. ar. c. i. de his que fiunt a ma. p. capitli
 ¶ Facit qd legit et nō. in. c. cum omis. de cōsti.

Sic ecōtra pōt vniuersitas statuē vt valeat
 adz gerendz a plibz de vniuersitate lz non faci
 ant maiore pte toti vniuersitatis. h. sint plu
 res ptiū opatōe minorl. ¶ Vide gl. nōbile qz se
 per teneb mēti i. c. si cui. d. elec. li. vi. als at nō
 valet qd facit ptes d. vniuersitate n. dēst/
 tuat maiore pte toti vniuersitatis. vt est ter.
 nō. in. c. cū ecclia. el. i. s. d. elec. h. iō qz nō rpit h.
 vniuersitas exqz n. ē maior ps toti vniuersita
 tis. l. qd maior. ff. ad municipa. et i. c. i. d. his qz
 fiūt a ma. p. ca. ¶ In gl. i. d. delegauit. i. si. dāt et
 alie ptes solutōes p doc. ¶ Itē cetera dicit In
 no. qz vbi negat fuisse appellatū vt appellatōez
 duoluissē negotiū pōt inferior de h. d. gnoscere.
 ¶ Itē hec sol. lz sit dā in se n. nōbil. n. facit qd ipe
 nō. in. c. pastoral. h. p. terea. d. offi. del. n. tū d. gru
 it lre qz h. inferior d. gnoscebat vt cām magis in
 struā rmitteret. nō aut vt videret an sua eēt
 iurisdicō. ¶ Host. dicit qz h. iminebat scāvalū. iō
 potuit legat se intrōmittē ar. l. e. q. l. i. ff. d.
 vsuf. ¶ Nō hāc sol. i. p. tica sed nō d. gruit huic
 lre qz nō allegat cām scāvali h. faciliōris instru
 dōnis. Do. an. dicit inferiorē se posse intrōmit
 tere ad effectum de quo hic cuz hoc tendat in
 faciliōre exitū cause appellatōis p ea qz nō. in.
 c. ij. de ma. strac. strā interdūz eccl. allegat
 spe. de offi. lega. h. nunc oñdendū. d. xxxij. ¶ Nō
 credo hoc pcedere in quolibet inferiorē maxie
 in iudice a quo fuerit appellatū p. tex. ap. cum
 in. c. si a iudice. eo. ti. li. vi. vbi dicit qz appellās
 non tenet oparere ad citatōnē iudicis a quo
 nisi solū ad audiendaz rucatōez gūamis. g.
 nō tenet opere si citat vt cāz magis instruā
 remittat ad supiozem. h. h. puto eē speciale in
 legato de latere. vt dicit hic goff. tum quia le/
 gatus repntat psonaz pape. tum quia exqz est
 cardinalis n. sit de d. filio ipi pape pōt se intrō
 mittere ad hūc finez vt cām magis instruāz
 remittat ad papā. ita p. p. loquitur spe. vbi. s.
 licet do. an. eū alleget gnaliter. ¶ Vide circa h.
 multa ca. p. spe. ibi et hoc nōbis. ¶ Nec ob.
 motiū do. an. ¶ Fateor enim qz inferior potest
 se impedire de d. cernentibz faciliōrez exitum
 cāe appellatōis quō vult phibere de nouo
 attēptāda vt in. c. cuz teneamur. s. eo. n. in. c. ij.
 qd ipe allegat vel quādo ptes non stradicunt
 Secus aut vbi appellās cōtradictet n. nihil de
 nouo attemptat. vt in. d. c. si a iudice. ¶ Itē ex
 tra gl. oppo. contra ter. alio mō. videt enim qz
 assertōi istius legati nō erat stādū i. p iudiciū
 ptiū. vt in. c. cum a nobis. d. testi. ¶ Hosti. hic
 pmo soluit qz ptes ad d. eueēt relatōi legati vt
 hoc est spāle in legato de latere ex d. s. uetudine
 generali vt credat relationi illi h. de iure cōi
 sec. est vt p. nūciauit papa clemēs. vt r. fert spe
 in. ti. de teste. in. s. i. d. sed nūquid aduocatus.

debz eligere tanq̄ pcurator. Si ergo satis eēt
 eligere idoneū posset q̄s diuidere illas voces
 in duos idoneos. s̄ qz h̄z eligere idoneozē ille
 voces nō sūt sepabiles. nō h̄z qz h̄es verā rati
 onez decidendi ad illū tex. qz ibi nō reodit. Et
 intellige p̄dicta q̄n in eodem collegio repitur
 idoneoz. al̄s aut non teneret eligere idoneozē
 de alio collegio. qz honesti⁹ est vt idoneus eli
 gat de eodē collegio q̄q̄ fiat transitus ad ido
 neozē alterius collegij. Pro h̄ facit tex. c. nul
 lus ep̄s. lxi. di. qd̄ le. 7. nō. i. c. inter canonicos.
 p̄all. s̄. de elec. 7. cū p̄dictozū limitatione puto
 intelligēdos gl. et Bar. in. l. cū q̄dam. ff. de le.
 .i. vbi cludit q̄ h̄is eleāionē tanq̄ bon⁹ vir
 satis ē vt eligat idoneū lz possit eligē idoneo/
 rē. Dico enī h̄ p̄cedere q̄ ad validitatē eleāio
 nis. scia tñ nō saluat cū sp̄ in saluanda con/
 scia 7. in elemosina impendēda v3 eligē iustio
 rē ceteris parib⁹. de q̄ vide bonū tex. in. c. non
 satis. lxxvi. di. 7. gl. opti. lxxij. di. q̄scamus. 7. p̄
 dicta de lo v̄ de mente. Dp. i. d. l. cū q̄dam. hec
 nō. In gl. ibi in v̄. potentiaz ibi pueniēs ex
 senectute nō gl. et est tex. in. c. archidiaconū. al
 florentinū. lxxv. q̄ senect⁹ impediens admini/
 strationē repellit quē a p̄mōtione. Nunq̄d at
 repellat p̄mōtū. de seculari nō est dubiū q̄ nō
 repellit s̄ v3 sibi dari coadiutor. p̄ h̄. 7. de cler.
 egro p̄ totū. S3 in plato religioso ē magis du
 biū de q̄ vide p̄ Jo. an. in. c. fi. de sup. ne. pla. in
 nouella vbi t3 idem in religioso. lz q̄dam otra
 In eadem. gl. ibi h̄ nunq̄d est h̄nda ratio zē
 nō gl. vsq̄ ad finē maxime in eo qd̄ dicit q̄ da
 ta in reliq̄s paritate inter eligēdos p̄ferēdos
 est dicitur seu potētior vt meli⁹ cōsulat ecclesie
 p̄ potentia seu diuicias istī? Non enī dat sibi
 b̄nificiū seu p̄latura vt inde viuat h̄ vt b̄n re
 gat 7. b̄n dispenset. Nū alibi d̄r q̄ ep̄atum de/
 siderat bonū opus desiderat. Nō quia dicit
 opus idem ē qd̄ appetere sollicitudines 7. labo
 res. vñ p̄ncipaliter ibi versat onus h̄ in conse
 quētiam est honor 7. p̄cipat de fructib⁹ in cō
 sequētiam cū indiget. x. q. ij. ep̄s. Et q̄ ad qd̄/
 nem glo. dicit Hosti. p̄siderandā q̄litate 7. sitū
 ecclesie vt si eccia indiget potētia vel diuicijs
 tūc potētia p̄fert scie. arg. bo. in. c. offm̄. d̄ elec
 vbi v̄o non indiget potētia scia p̄fert potētie.
 arg. c. in causis. de elec. Si v̄o indiget diuicijs
 vt qz est onerata debitis tūc diuicie p̄ferent
 potētie 7. scie. ar. x. q. ij. c. h̄ ius p̄cedit. cessā/
 tibz aut p̄dictis p̄siderationibus v̄puta qz
 ecclesia nō indiget potētis vel diuicijs tūc lz
 p̄dicta gradū adijiciant. nō tñ p̄pter h̄ p̄proba
 bit eleāio facta ab eo q̄ nō est diues v̄ potēs
 ex q̄ al̄s est idoneus. Et pondera b̄n h̄ dictum
 Hosti. qz tacite sentit q̄ vbi eccia indiget viro
 potēti v̄puta qz h̄z possessiones circa inimi

cos vel indiget diuicijs tūc eleāio facta de nō
 potēti vel diuice ē retrahenda qd̄ satis s̄n plz
 qz lz in se iste sit idone⁹. nō tñ est utilis ecclesie
 vt h̄ in ter. qd̄ nō. Nunq̄d aut p̄sumat p̄ po
 tentia vel nobilitate vide glo. in. c. illud xl. di.
 vide aliā gl. in d̄rariū in. c. qm̄ ver⁹. xxiij. q. i.
 q̄ narrat q̄ cū duo eligerent fuit oppositū per
 alterā p̄tem de impotentia alteri⁹. replicatur
 extitit q̄ Petro piscatori fabri filio successorē
 q̄rim⁹ nō augusto. i. cū iste debeat succedē im
 patori. vbi p̄siderat splendor dom⁹. s̄ in admī/
 nistracione ecclesiastica i q̄ p̄fuit p̄ Petr⁹ q̄ fuit
 piscator 7. fili⁹ fabri nō est curanduz de nobili
 tate. p̄ h̄. c. venerabili. 7. de p̄ben. vbi bon⁹. ter.
 S3 intellige fm̄ p̄dicta n̄ eccia indigeat potē
 tia 7. p̄ diuicijs an 7. q̄n possint diuicias pos/
 sūdere s̄n p̄cedo. vide bo. ter. in. c. h̄ scripsim⁹. xxx
 di. 7. bonā gl. in. c. cleric⁹. xxiij. q. i. In gl. i. v̄.
 rōnabilē. ibi nō fuit iusta cā appellādi. limita
 istā gl. f̄m̄ ea q̄ dicit in p̄cedēti gl. In gl. in. v̄.
 q̄ alia Ex gl. ista colligunt tres solones. Pri
 ma q̄ spēale ē in eleāione vt appellās i ea pos
 sit p̄seq̄ cāz i appelloe nō exp̄ssaz. S3 certe ista
 solo nō p̄cedit maxie hodie p. c. vt circa d̄ elec
 li. vi. 7. cle. p̄stōnem. eo. ti. Nec ob. iura allata
 i gl. qz vt dicit Hosti. lz possit iudex ex officio
 p̄cedē nō tñ v3 p̄s audiri vt appellās p̄ h̄ ter
 in fili in. c. p̄cedēti. 7. c. cū dilei. s̄. de elec. i. fi.
 z̄ solo ē istī d̄raria vt nō admittatur volēdo
 aliū p̄seq̄ p̄ istuz ter. 7. ista solo ē h̄a. 7. p̄bat in
 ter. vū p̄derat q̄ tūc aliā nō exp̄ssit. S3 solo
 q̄ iste repellit p̄pter p̄sūptionē ortā otra eū q̄a
 cā exp̄ssa erat irrōnabil. Nō b̄n h̄ac vltimā
 so. ad aliū effectū q̄ vbi q̄s i snia v̄ appellatō
 ne exp̄mit vnā causā. 7. s̄dicit q̄ ex mltis alijs
 cāis zē. q̄ si exp̄ssa cā ē irrōnabil p̄sumit etiā q̄
 n̄ exp̄sse cōp̄hense s̄ clausula gnali sint etiā ir
 rōbiles. fac i ar. c. si forte. de elec. li. vi. Et res/
 p̄cū snie vide qd̄ plene dicit i. c. sic. d̄ re in. S3
 otra p̄dicta oppo. p̄firmatō eleāois h̄z v̄ diffi
 nitue snie. ergo sicut in diffinitia non teneoz
 exp̄mere oēs causas in appellacione. l. scio. ff.
 e. vide glo. in. c. cū cā. 7. eo. ita 7. in appellacione
 a p̄firmacione. ergo poterat iste p̄sequi cām
 non exp̄ssam. Solu. dicit Inno. contrarium
 p̄cedere quando cōfirmatio fit oblata libel
 lo licl. d̄. et alio iudiciario ordine obseruato
 secus autem quādo fit cum summaria cause
 p̄gnacione. quia tunc non habet vim diffinitī
 ue. Jo. an. dicit posse dicit q̄ cuz hodie sit seruā
 da in p̄firmatōe solennitas. c. fi. de eleā. li. vi.
 semper p̄firmatio habet vim diffinitīue. Ter/
 te non bene loquit 7. ip̄emet aliud sensit in. c.
 auaritie. d̄ elec. li. vi. in nouella. Nam disti/
 gendum est. aut enī nō seruat solennitas illius
 c. fi. 7. n̄ v3 p̄firmatō. aut fuaē 7. tē si p̄firmatō

f. e. o. parente o. tradidit in iudicio et iudice iudicialiter confirmate tunc est definitiva. Si autem nullus o. traditor apparet et superior confirmat cum sumaria cognitione tunc illa confirmatio non habet vim definitiva. quia est adus extrajudicialis. hec non quia valent ad multa nec solent recitari. **In** gl. fi. glo. multa o. traria sunt inculcat et formaliter non soluit. Et per intellectum glo. forma quatuor o. traria que eliciuntur ex ea. Primo obstat r. l. a cui damus adione. forti exceptione. ut in l. inuittus. h. cui damus. h. allata. et in r. l. a ad agendum. de re. iur. li. vi. h. o. tra istum electum et confirmatum per agi. ergo forti excipit. **2o** obstat. c. tati. daniel. lxxi. dis. et. c. o. potens. de accus. ubi per quod peccate accusat de alio non dicitur promoueri ad beneficium h. h. pendebat o. trouerha g. et **3o** obstat. c. sup. his. de accus. ubi excipit o. tra electum et confirmatum. **4o** per adduci per et o. tra. c. accedens. e. ti. ubi excipit o. tra p. uisum de crine famoso. et sic exceptio est proportionabilis petitioni possessionis. **Sed** in o. trarium facit iste textus in eo quod figuratiter non admittit exceptio. **Ad** primum arg. gl. in p. n. r. n. d. e. quod h. ponit spale propter presumptionem o. tra istum. **Sed** in fi. gl. r. n. d. e. formaliter quod iste electus et confirmatus postquam habuit possessionem corpalem quam ipse mandauit sibi tradi o. secutus fuit plenam ius. et sic nihil restabat petere merito non dicitur admitti exceptio que est adionis exclusio. h. i. c. sup. his. restabat o. secratio vel beneficium. et sic respectu illius iuris de futuro poterit excipit. **Sed** aduerte quia licet doctores non ponderent tamen gl. si recte loquitur. **Ad** illud de quo querit est quod ipse noluit exceptionem admitti. anque traderet sibi possessio h. voluit ut an oia iste o. sequeret effectum confirmationis. **In**no. h. dicit que o. munit se. quum doc. quod cum exceptio sit adionis vel intentionis exclusio et ipse iam per confirmationem o. secutus erat sua intentione quod habebat plenam ius id non obstat sibi exceptio. quia non superest aliquid cui opponat. **Et** dices quod h. pendebat appello et sic petebat iste confirmationem sue confirmationis seu sue electionis. et sic petebat aliquod iuris. **R**ndet ipse quod si iste fuisset admissus ad excipiendum renunciasset appellationi nec simul poterat admitti ad appellandum et excipiendum. **Sed** hec so. mihi non satisfacit. quia papa prius pronunciauit sup. illegitimitate appellationis et postmodum dixit exceptionem non admittendam h. quod an oia o. sequeret possessionem. **Et** circa hoc instat **In**no. h. non recte iudicio meo soluit o. trarium et maxime in eo quod sentit quod possessio venit consequentur ad ius obtentum d. p. terito. nam nouissime o. sideraui quod o. mune dicitur d. o. d. non pcedit quam licet electus et confirmatus sit plenus ius o. secutus in beneficio quod non restat aliquid iuris. tamen ad petendam possessionem quam antequam habuit o. peti adio sine

qua nemo experit. ut l. si pupilli. ff. de negl. gest. et adio est ius psequendi in iudicio quod sibi debet. ut **In**sti. de adio. in p. n. et non in. c. dilecti. de iudi. g. o. tra hanc adionem proportionabilis est exceptio. nam f. theorica per doc. notataz in. c. accedens. de accus. **Agens** per possessionem beneficij aduiscendi intentat interdum aduiscende possessionis si intentat heres vel bonorum possessor que est effectus ois re. hereditariaz et agit per possessionem aduiscenda. ut non in. c. pastoral. de ca. poss. et p. rie. **Sed** certum est quod o. tra intentantez h. interdum etiam in beneficiis multe exceptiones admittunt. **Nam** admittit exceptio defed. p. rietatis si incontinenti offerat p. batio. ut non. gl. in. c. i. et in. c. lras. de resti. spo. **Facit** text. i. l. h. h. ibi. de. n. ff. ad exhibendum. **Item** ob. exceptio criminis cum infamia. ut in. d. c. accedens. **Item** ob. si negat fundamentum iuris p. rensi ut quia dicit collatores vel electores habuisse ius eligendi vel offerendi. ut le. et non in. c. cum olim. de ca. poss. et p. rie. et in. c. cum olim. de do. et o. u. g. non est verum quod h. repellat exceptio quia non est aliquid cui opponat que puto quod vera ratio decidendi fuit ista. **Agens** per possessionem aduiscenda intentat interdum possessorium. unde regulariter non admittit exceptio o. cernens defeduz p. rietatis si in casibus superius exceptis. **Regulariter** g. prohibetur exceptio ante adeptam possessionem. quia non instat per iure o. seque. h. papa h. nullam exceptio. ne fecit quia erat presumptio o. tra istuz friuole appellante quia excipiet maliciose causa differendi possessionem illi. ar. bonum in. c. si forte. de elec. lib. vi. et sic possunt saluari alie solones tradite in gl. et habes intellectum ad. c. accedens. **Item** dicit quod ipse generaliter exclusit istum quia non expressit aliquam de exceptionibus p. uilegiatis que possunt opponi o. tra electum et confirmatum. **Restat** soluere o. trarium de. c. eantis. ad quod dicendum quod ibi ante promotionem fuit accusatus h. iste fuerat promotus an omnem accusationem et appellationem. **Et** generaliter cum querit que possint opponi o. tra electum et confirmatum cum soluz petit possessionem. vide quod dicit in. c. accedens. de accus. et in. c. cum olim. de causa poss. et p. rie.

Ex parte tua appellari potest si locus non tunc partibus assignat etiam si sic scriptum appellone remota. decisa o. sultatio. et r. n. h. ibi p. ti. **Non** unum casum in quo licite appellat non obstat illa causa generalis appellone remota. facit ad ea que habent in. c. pastoralis. in p. n. eo. **Non** ibi citatus tu vel cui r. e. quod locus iudicij exercendi non soluz dicit esse tunc d. n. o. h. etiam his que intuentur pro eo ut sunt procuratores aduocati et similes. de h. i. latius. **Item** non ibi querens r. e. quod querens que citat ad locum non tunc semper potest appellare

licet in pma vel secunda vice nō appellauerit
Et rō est. qz grauamē totiens iterat quotiēs
 citat ad locū nō tutū. iō sp a nouo grauamē
 pōt appellari. vide nō. p. doc. in fili in. c. dilex
 fili. s. i. s. d. resp. **E**t hoc nō qz a pncipio
 grauatur nō appellauerit. tñ si illud idē grauā
 mē iterat poterit appellare. **F**acit qd nō. gl. in
 cle. sepe. de h. fi. in fi. **I**n gl. i. ibi r oēs sui. r.
 nō. bñ glo. r tene mēti q loc' iudicij exercēdi
 debz eē secur' oib' q sūt vēturi ad iudiciū in
 fauorē ptiū. **V**ide bonū tex. cū gl. i. c. siue. de
 iug. all. i. gl. r p h puto solui vñā. q. dodoz b
 nūqō sufficiat locū eē tutū pcuratori lz nō sit
 tut' dñō **J**nn. vñ velle q sic. qz pōt mittē pcur
 ratorē **H**osti. t3 oppositū dcludēs nō sufficere
 locū esse tutū ipi dñō nisi etiā sit tut' pcurato
 ri. nec econtra si est tutus pcuratori r nō dñō
Rō fm eū. nā si sibi r nō pcuratori ē tutus p
 uabit iste facultate sibi cessa a iure vt possit
 in cā pcuratorē cōstituere. l. i. ff. de pcur. **E**xpe
 rientia enī eēt ad maximū omōdū p pcurato
 rē maxime instruatū cām pmouē. ita econtra
 si est tut' pcuratori r nō sibi sequeret q in cā
 ardua pelleret cōstituere pcuratorem tra. c.
 qrelam. s. de pcur. **E**t hec opi. m̄ satis placz r
 cōiter approbat r satis iudicio meo est tex. hic
 cū glo. r in. v. c. siue. de iug. **S**ed extra glo
 querit de subtili qone **Q**uādo citatus ad locū
 nō tutū possit in dñenti appellare an teneat
 pponere corā iudice exceptionē loci nō tuti. r
 nunqō si sit pponenda exceptio debeat ibi pro
 bari veritas corā iudice **E**t attende quia hec
 questio nō solū p̄dicat in t̄minis. c. n̄i s ge/
 neralit in omī grauamine. **N**am posset queri
 gñaliter vt h̄res maiorē vtilitatē. nunquid se
 grauātū sentiens in iudicio possit immediate
 appellare **A**n dō teneat p̄us pponere excepti
 onē contra grauamē puta dicendo nō teneor
 sparere qz locus nō est m̄ tutus **I**n h̄ varie
 sunt opi. ex d̄dis antiqz r modernoz multa
 reuoluendo collegi octo opi **P**rima est opio
Jnno. q tenuit exceptionē nō esse necessariam
 dicit enī q ps nō tenet petere assignationē lo
 ci tuti h̄ p̄t appellare si iudex vltro assignet lo
 cū tutū **S**eda fuit opi. **H**osti. q tenuit exce
 ptionē p̄us pponendaz r iudice nolēte admit
 tere tunc fore appellandū. **A**dducit stilū curie
 fm que dicit in lris appellōnis qz talis iudex
 diligēt r humiliter r̄q̄stus noluit locuz tu
 tū assignare r̄. iō appellauit r̄. r h̄ac opi. tenu
 it **A**rchid. in. c. venerabilib'. in. s. r h̄ ipsuz. de
 sen. ex. li. vi. r dicit ibi eē casū. **S**3 **J**o. mo. in. c.
 cōcertationi. eo. ti. s. de appel. li. vi. tenet cū **J**n/
 no. **T**ertia fuit opi. q̄rundā vt refert **B**o/
 arinus distinguētuz q a iudex intendebat
 grauare vel veriflr scire debebat r pōt in dñi

menti appellare. **A**ut pbabiliter ignorabat et
 ē opus pponere exceptionē r sic reducebat isti
 ad cōcordiam **J**nno. r **H**osti. **Q**uarta fuit
 opi. **J**o. an. q vñ pbare p̄cedētē distindionem
 qm̄ fm eū ḡuamen p̄t d̄tingē duob' modis. re
 ipa tm̄. **I**tez re r mēte vt qz iudex itēdebat eē
 grauare s̄ ad iustificandū appellōez sufficit p/
 bare grauamē re ipsa. licz iudex nō intēderet
 grauare. allat. c. cū in cā. e. r. c. dilecto de testi.
 c. iij. de no. op. nū. cū fi. **E**t idem voluit **J**o. an.
 in. c. ad hec. el. i. s. eo. r lz h̄ doc. r in. v. c. ad hec
 transeāt cū **J**o. an. in h̄ pambulo vt sufficiat
 iustificare appellōez ex grauāine re ipsa cessan
 te mēte iudicis. tñ repio. **C**al. h̄ multū breuif
 h̄ elegant limitasse qm̄ iudex credebat nō gra
 uare ex iuris ignorātia. ita q illa credulitas
 sua erat improbabilis. r sic loquunt oia iura
 allegata p **J**o. an. **S**ec' at vbi iudex pbabiliter
 nō credebat grauare. tūc enī nō sufficit pbare
 grauamē ad iustificandū appellōez qd fm mul
 tū plz **E**t lz nihil alleget. ego allego duas rō/
 nes p h̄ d̄o. p' in appellōe a grauāine d̄spu/
 tat de iniq̄tate iudic. vt dicit tex. in. c. in p̄posi/
 ta in. s. fi. eo. r sic ex iniq̄tate ipius appello iu
 stificabit. h̄ nō p̄t d̄ici iniq̄us si pbabiliter nō
 credebat grauare qz tūc nō facit iniusticiā vt
 i. c. forus de h̄. sig. h̄ imputanduz ē p̄t q nō in
 formauit iudicē z' adduco. c. vt debitus. vbi
 vñ q debitus honor deferat iudici h̄ nō v3 ab
 eo recedi ab h̄ cā rōnabili exp̄ssa corā eo. h̄ cer/
 te honor nō defert iudici si recedit ab eo p ap
 pellōez sine aliq̄ culpa sua. r h̄ bñ nōb sic inci
 dent d̄m. **S**3 in pncipali q dicit **J**o. an. sequē
 do pmissā rōez suā opi. **H**ost. verā de eq̄tate. s̄
 opi. **J**nno. ē verior inspecto mero iure. q̄i velit
 d̄icē q ex q̄ grauatur saltē re ipsa p̄t in cōtinenci
 appellare. h̄ ab hac opione vñ postmoduz rece
 dere qz iudex nō tenet credē allegātū locuz nō
 tutū n̄ ille h̄ p̄bet etiā valēt appello abdicare
 ab eo iurisdictio sua sine cā rōnabili **Q**uā con
 cludit in hac scda opi. sua q oz excipe corā iu
 dice n̄ loc' sit sibi adeo piculosus. vt neqz p se
 n3 p aliū possit tute ire ad exceptionē pponen
 dam. tūc enī posset p̄cedē opio **J**nno. q̄q̄ i ve
 ritate **J**nno. exp̄sse nō d̄icat illuz nō teneri ad
 excipiendū r pbandū locū. s̄ nō tutū h̄ solum
 dicit q nō tenet petē locū tutū **M**el n̄ f' **J**o.
 an. loc' eēt notorie nō tut'. nā tunc etiam non
 tenet excipe vt i cle. pastoralis. s̄. p̄isana de re
 iudi **Q**uinta fuit opinio **H**of. distinguētis
 q si grauamē nō d̄cernit pncipalitē personam
 iudicis debet corā eo excipi r etiāz pbari. **S**i
 aut d̄cernit psonā iudicis tūc debet coram eo
 excipi h̄ nō pbari qz satis est si ipse cert' est de
 facto suo. r hanc opi. tenet **A**rchid. in. v. c. siue
 de iug. **S**extam opi. pōit **D**o. an. vt corā

iudice a quo non sit necesse pbare grauamen
n̄ ipse esset parus recipe pbationes. qz tūc ef/
fectualiter nō grauat anteq̄ pbationes non
ferret als spernat. Sed in alia pte h̄ d̄ q̄ cita
tus ad locū non tutū p̄t incontinētī appellare
qz immedīate grauat. 7 h̄ v̄ esse ōtra p̄cedēs
vidū suū. S3 forte voluit intelligere p̄cedēs
vidū in alio grauamine ōtingente i p̄cessu. se
cus aut̄ in grauamē illato in ipsa citatōne 7
q̄n̄ tute nō p̄t ad iudicē accedere. h̄ tūc hec op̄i
reincidit in tertiā op̄i. Jo. an. 7 Septimā op̄i.
ponit Cal. i addit. vices q̄ si grauamē p̄cedit
ex mero facto iudicis tūc p̄t incontinētī appel
lare. vt in. d. c. i. de dila. sec. aut̄ vbi ōtingit ali/
unde. puta qz criosus p̄ducit in testē. tunc enī
opus ē excipe. Pro h̄ p̄t allegari. c. ex pte. d. te
sti. 7 in cāu n̄ro. sentit q̄ immedīate p̄t appella
ri. qz incontinētī grauat 7 grauamē p̄cedit ex
facto iudicis. qz ex sua citatōne h̄ vltimū nō
v̄t v̄ez 7 est ōtra ea q̄. s. dixi. fm̄ eū. naz iudex
p̄t h̄ casu pbabiliter ignorare grauamē ḡ nō
iustificat appello n̄ p̄ponat exceptio si tute pro
poni p̄t. 7 Octauā op̄i. posuit do. Car. vt si fa
ctū est dubiū debeat excipi an̄ appellone. secus
si grauamē est manifestū. vt in. d. c. p̄psana. Et
adde ad mām nō. p̄ Pau. in cle. q̄a ōtingit. de
re. do. Hec sunt q̄ satis ordinate collegi ex va
rijs vidis doctoz. S3 p̄ hoc nō habem̄ ali/
quā theoricā q̄re puto p̄ op̄ionuz ōcordantia
sic posse distigui. Aut grauamē p̄cedit ex me
ro facto iudicis ita q̄ ipse sit v̄scire debz gra
uamen intulisse. et tūc immedīate p̄t appellari
absq̄ alia exceptione vel petitiōne reuocatōis
grauamis. p̄ h̄ ter. in. c. i. de dila. 7 ibi p̄ Cal.
facit. c. si a iudice. 7 eo. ti. li. vi. Probat rōne. im
mediata cā appellonis ē grauamen in. c. vt de
bit. 7 e. g. satis ē grauamē p̄cessisse. Aut nō p̄/
cessit grauamen ex mero facto iudicis ita q̄ p̄
babiliter ignorat p̄t grauamē inflicū. et tunc
si tute p̄t corā eo excipi 7 grauamen pbare te
net p̄ h̄ facere an̄ appellonez. qz iudex non te
net sibi credere in p̄iudiciū alteri. p̄tis vel iu
risdiciōis sue. vt in. c. ex pte ad e. p̄al. crempluz si
p̄ducit falsū instrumentū vel criosos testes.
nā iudex pbabiliter h̄ ignorat nec tenet credere
excipienti n̄ p̄bet exceptionez. d. c. ex pte ad e. l.
luti. ff. d. his q̄ nō. infra. Aut nō p̄t secure p̄po
nere h̄ac exceptionē seu pbationē facere 7 tūc
p̄t immedīate appellāe. excusat enī p̄pter iustū
timorē a p̄positiōne exceptōis 7 ip̄ius pbatōe
ar. c. si. 7 eo. de h̄ puto ter. h̄. Naz h̄ d̄ q̄ vocat̄
ad locū nō tutū p̄t libere appellare. non enī h̄z
libertatē appellādi si teneret ire ad locū. nō tū
ad excipiendū 7 pbandū ip̄m grauamen. p̄ h̄
q̄d nō. de v̄bo libere. in. c. l3 ep̄s. de p̄ben. li. vi.
in nouella. 7 in. c. de multa. de p̄ben. 7 sic intel

ligerē ter. i. c. venerabilib. 7. 7 h̄ ip̄m. cū se p̄ti.
de sen. ex. li. vi. naz ibi excusat ille q̄ nō pbauit
locū nō tutū corā iudice a q̄. qz secure accedē
nō p̄t. vt dicit ter. et sic b̄n ponderādo illū ter.
elegantē pbat vtrūq̄ membz mee distinctiōis
vt si secure p̄t pbare grauamē q̄d pbabiliter iu
dex ignorat. o3 corā eo pbare an̄ appellonem
sec. vbi tute pbare nō p̄t p̄pter piculum immi
nens in mora trahenda. Vnu tū p̄ ceteris te
nebis mētī q̄ vbiq̄ notoriū ē locū non eē
tutū nedū p̄t incontinētī appellari h̄ etiā p̄t p̄s
citara appellone omittēre 7 de citatōne nihil
curare. qz ex q̄ citatio ē notorie iniusta non ar
tat citatū vt elegantē pbat in. d. h̄ p̄psana. iun/
da gl. Et adde pulcrū vidū Inno. in. c. ij. de
dila. vbi dicit q̄ q̄tiens citatio continet in se
notoriā iniustitiaz. puta vt veniat ad respon
dendū seruo vel als est notorie iniusta. l3 iniu
sticia nō sit descripta in citatōne talis citatō
nō artat citatuz. p̄ h̄ vidū allego bo. ter. in. c.
bone. el. ij. s. de elec. maxime iunda glo. si. ibi 7
h̄ casu notorietas excusat etiā ab onere p̄po
nendi. qz ex quo nō tenet venire. ergo nec pro
ponere. secus vbi pars esset p̄s in iudicio. 7
grauat notorie in p̄cessu. q̄a tūc nō excusat q̄
min. p̄ponat grauamē saltē in appellone. et sic
intellige nō. in cle. appellati. c. ti.

Significauit Licite appel
lat reus si nō
audis excipiēs pcuratores adoris nō
h̄re sufficiens mandatū vel se p̄us ouentum
p̄ alias l̄ras de q̄bus nō sit mētio in scōis. h̄.
dicit q̄ ad titulū. p̄ma p̄s ponit q̄relam apel
latis. 2. dat iudices. ibi q̄ circa. 7 Primo nō
quē posse constitui pcuratorē p̄ l̄ras p̄uatas
ōstituētis dūmodo habeāt sigilluz ōstituētis
audenticū. Et p̄ h̄ vide bo. ter. in cle. i. de p̄cu
ra. 7 q̄ h̄ intelligat de l̄ris p̄uatis. pbat ex eo
qz si l̄re fuissent publice fecissent p̄ se fidem de
syndicatu l3 sigillū nō esset audenticū vel eēt
fractū seu deponitū. vt nobilitē dicit Inno. in
c. inter dilectos. de fi. instrū. 7 2. nō q̄ sigilluz
capitulū dicit audenticū saltē in pertinenti
bus ad factum capitulū. de quo nō. Inno. in. c.
i. 7. ij. de fi. instrū. 7 aliq̄d nō. in. c. p̄ cessionem
de pbat. 7 3. nō quez posse h̄re plura sigilla
destinata ad diuersos adus 7 q̄ sigilluz desti
nati ad certū vsū seu adū non facit fidem in
alio adū. vt h̄ nobilitē pbat. qz vtenduz est q̄
libet re ad vsū seu aduz destinati. vt in cle. qz
ōtingit. de reli. do. 7 in. c. ad nostrā. et in. c. sug
gestū. s. eo. hoc puto procedere n̄ dicat q̄ sigil
lum solitum non habet p̄ manibus. ideo fuit
sigillatū alio sigillo. nā tūc putarē h̄ sigillum
facere fidē ad aliū adū sic potest sigillari cum
alieno sigillo. vt in. l. si vnus. C. de testa. fa. c. e.

cuz inter. s. de re iudi. vbi ex ca qd scribitur se
 iustro p aliu. Et hoc vltimuz dicit vob. etiaz
 pcedere in reb' ecclesiasticis vt ex ca possit etia
 sigillari cuz alieno sigillo sicut fit de iure ciui
 li qd no. facit in ar. viciu. c. cu in. ¶ Te no q
 ostitur' ad pcuraduz sca vniuersitatil. p ap/
 pellari adoz. quandoq; appellat' hndic' qnq;
 iconomus. vide gl. in. l. i. ff. qd cuiusq; vniuer.
 no. etia gl. ij. q. vij. si qd erga. appellat' qnq; p/
 curator qz no est vis in nomie. vt in. c. peticio.
 vbi casus de pcuri. ¶ Alitio no q appellat' ex
 plurib' causis copulatie viciu no quat onē
 pbadi oēs cas h sufficit pbare altera p se suf
 ficiētez nisi vna veniat vt qualitas ad reliq;
 qd declara vt dicit in. c. licet. de pba. p bar. in.
 l. oiuus. ff. de re iudi. ¶ Sz op. vtra tex. in fi.
 v' q no sufficit pbare appellatū fuisse ex cau
 sa iusta n' pbe' ipius cē veritas. vt in. c. inter
 posita. f. eo. ¶ So. fm Inno. supplemū ē ad l'raz
 ibi fuisse appellatū et etia subit veritas cāz al
 legatay et qlicet debeat pbari veritas dicit i. o.
 c. inposita. ¶ In gl. i. in fi. no singl' finē gl. ex
 qua infer' q iudex p' citare que p nunciū pri
 uatū sine l'ris dando sibi aliqd signū suuz vt
 sic viso signo adhibeat fides nūcio quemad/
 modū h mittebat sigillum cap' li cū nūcio pua
 to vt crederet ipm esse missuz p caplm et h fm
 intellēm vltimū hui' gl. Et h intellectu infer'
 do. An. ad id qd fit qd dicit. nā mittit nunciū
 cū aliquo signo mittentis puta anulo v' cul
 tello ad aliqd recipiendū de domo vel amico
 vt sic viso signo fides adhibeat nūcio i referē
 do. satis ei excusat is qui vigore illius signi
 aliqd tradidit nūcio. h tū limitat n' persona q
 portat signū verisim' potuerit illud subtrahē.
 ar. eozū q no. in. l. vna. c. de latil. liber. tol. et in
 c. ecclia. el. ij. s. vt lid. pendē. ¶ Te limitat qn mie
 tens erat solitus talia signa mittere nihil all.
 Sed ad pmū dēm bene facit tex. in. l. si qd vro
 ri. in. s. apud labionē. ff. d. fur. et expressius ibi
 Bar. dicens q si bidellus tradidit libruz por
 tanti signū scholaril cui verisim' debuit credē
 excusat l'z nunciū infidelit' egerit. h limitare
 h in his q sunt leuis p iudicij. nā in grauibul
 no credere illū excusandū. ar. i. c. l'ras. de p' sup.
 et eozū q no. Inno. in. c. qz verisim'. e. ti. et h vob
 v' sentire Bar. in. d. s. item apud labeonez. di
 cit eni bidellū excusat si verisim' debuit illi cre
 dere. Ad idem vide qd in fili in deferēte l'ras
 credentie voluit Bar. in. l. lucius titius. ff. de
 fideiuss. qd dicit i. c. f'nitati de cle. no. res. ¶ Tez
 credo sufficē q hec sit osuetudo in loco l'z non
 pbe' mittentē osueuisse signa mittere et qz in
 his v' attendi osuetudo loci et no vni' tū ex
 quo no stat de vtraria osuetudine istius ar.
 in. l. qd si nolit. s. q assidua. ff. de edil. edic. et eo

rū q no. Bar. in. l. nemo. ff. de duobus reis et
 hec no. Pcedca limita qn qd tradidit re ipius
 cui' noie fuit petita sec' aut si tradēs erat ob
 ligat' in gñe. nāz tunc si recipiens infideliter
 egerit. cū no esset missus a creditore non libe/
 rat ipse debitoz tradens h debz agere cōtra il
 lum q infidelit' egit vt est tex. no. in. d. s. apud
 labeonē qntūcunq; dederit signū. vt ibi. et ē rō
 qz res perit dño vt. l. argentum. ff. omo. ¶ In
 glo. ij. in fi. de hac mā vtz platus possit agere
 vel vueniri sine auctoritate capituli vel econ/
 tra. Dic vt plene no. in. c. evoceri. de Rpt. h no
 plz in dēm gl. q caplo volenti agere vtra pla/
 tum debeat necario dari adoz aucte iudicis.
 qz h nullibi pbat regulariter. qlibet vniuersi
 tas p' ostendere adozē seu syndicu. l. i. ff. qz
 iusq; vniuer. Nec valz arg. glo. q caplm equi
 pare' minoz. nā l'z equiparet vt subueniatur
 vtra lesione non tū q ad h qn possit libere sup
 iurib' vtra prelatū ēē in iudicio. p h iste tex. et
 c. cū ecclia vultetana. s. de electio. tol. instācia
 vtra ar. glo. nā platus et caplm vtrahēdo p'nt
 petere restōnem sic minoz. vt in. c. i. et ij. de i/
 te. resti. li. vi. et tū nemo negat qn platus et ca
 pitulū possint agere sine adoze dando a iudi
 ce. et hanc vtrariā opi. tenuit Jo. glosator. v. q
 ij. in. c. si licet referat Alanū. cui' opi. fuit isti
 us glo. tenuisse vtrarium. h Jo. sequit' ibi Ar
 chi. et Compost. et mlti alij i eo. c. evoceri d' Rpt
 vbi pleni' dicit. l'z gl. ibi et qdā alij teneāt id qd
 gl. h. Sz p opi. qm tenui facit tex. i. c. dilecto.
 de testi. cog. et c. cū oli. de cā poss. et p' c. cū sup
 abbatia in p'n. de off. vel. et v. c. cū ecclia vultet/
 rana. et c. dilecti. f. eo. ¶ In qd' p' caplm litigasse
 vtra p'riū plati et n' legit fuisse datū curatore
 caplo. ¶ In gl. pel. i. fi. d' mā dic vt plene no. p
 gl. et doc. i. c. ij. d' resp. et aliqd dicit i. c. l'z d' pba
 ¶ In gl. fi. i. fi. hoc viciū glo. pcedit respēu pri
 me exceptōis qz si pbat pma exceptō dūtaxat
 cā abdicat a p'mis iudicib' et osolidat in istis
 secūdis. vt i. c. vt debet. f. eo. h si z' exceptō fuis
 set pbata viz q cā erat mora corā p'ozib' iudi
 cib' tūc iustificata appellatiōe debet isti tertij
 iudices remittere cāz ad p'ozes. ad h qd no. s.
 de exceptel. in. c. significauerunt.

Significantibus

Licite appellat re' si non audis petēs
 declarari rez peticā in libello. z' p' ibi q circa
 hoc. c. est de s'bo ad s'bum in titulo de libelli
 oblatiōe. ¶ Nec ob. ar. de sup'uitate. qz ponit
 hic ad aliuz effectuz qz ibi. ponit eni ibi ad os/
 tendenduz qz rez petenda v'z talit' in libello de/
 clarari vt omnis abiguitas cesset. ¶ Vbi dō
 replicat ad ostendenduz qz si iudex non facit li/
 bellum declarari licite ab eo appellatur ¶ No

et h̄ modū bonū ad excusandū doctōrē d̄ sup/
fluitate. vt si idē r̄plicat ad varios effēs ⁊ lege
istd̄. c. p̄t legit. i. d. c. significatib⁹ de libel. obl.

Ex insinuatione **J**udex a q̄ non
p̄t statuē t̄minū ad finiendū appellonē
qd̄ si fecerit intelligit̄ statuisse ad se p̄tandū
h̄. d. fm̄ intellēm gl. q̄ om̄nib⁹ tenet. **M**el sum/
ma sic. **S**i iudex a q̄ p̄figit̄ terminū ad p̄sequē
dam appellonē ⁊ ad redeundū a p̄secutione nō
valz̄ t̄min⁹ resp̄cū redeundū h̄ b̄n̄ valz̄ resp̄cū p̄
secutionis adeo q̄ a neutra partiū p̄uenire p̄t
Ponit̄ q̄relam appellat̄. ⁊ dat̄ iudicē ibi qz̄
Nō p̄mo q̄ iudex a q̄ p̄t p̄figere t̄minū ap/
pellat̄i ad p̄sequēdā appellonē lz̄ ip̄e appellās
nullū t̄minū sibi p̄fixerit. nō t̄n̄ p̄figit̄ t̄minum
ad finiendā appellonē. qz̄ esset imponere legē
sup̄iori **M**unq̄o aut̄ hoc possit̄ facere iudex ad
quē. dicam̄ in. c. oblate. f. eo. ⁊ nō q̄ impedi/
mentū surgens ex factō p̄ncipis impedit cur/
sū t̄mini p̄fixi ad appellonē finiendā. vnde nō
dat̄ scd̄s ann⁹ h̄ impedit̄ cursus t̄pis vt̄ p̄bat̄
ibi incada p̄maneat ⁊ ibi absq̄ damno mo/
re. q̄o de alio iudice dixi plene in. c. ex rōne. s.
e. p̄ que decido aliq̄ t̄ada h̄ic p̄ doc. **N**ō fm̄
cōdem intellēm q̄ t̄min⁹ p̄fixus ad appellatio
nem finiendā habet̄ p̄ t̄mino p̄fixo ad appel
lationē p̄sequēdā. ⁊ est rō qz̄ t̄minus p̄fixus
ad finiendā appellonē includit̄ in se terminū
ad p̄sequendum. vt̄ in. cle. sicut. e. ti. vnde si nō
valet̄ resp̄cū finis valet̄ resp̄cū p̄secutiōis
ar. op. in. c. vnico. de despon. impub. lib. vi. vbi
dicit̄ q̄ si inhabiles etate ad otrahendum ma
trimoniū ex p̄mune verba apta ad otrahēdū
m̄rimoniū iuris int̄pretatione sūt sponsalia. ⁊
ista est vera rō decidēdi fm̄ lec. glo. **I**n gl. i.
in fi. **P**rimaz̄ opi. tenuit̄ gl. vt̄ nō sit̄ sufficiens
causa ad recusandū iudicē. ⁊ hoc placet et̄ vī/
det̄ p̄bari in illo. c. i. de offi. iudi. **N**on ob. iste
tex. qm̄ h̄ iudex fuit̄ recusar⁹ **I**tem h̄ic de sc̄o
fauebat̄ nimīū alteri p̄ti. ⁊ h̄ resp̄cū possz̄ recu
sari. sec⁹ vbi iudex incidit̄ p̄ redā viā. non enīz̄
est̄ verisimile q̄ velit̄ moueri p̄ om̄ensalem suuz.
ex quo nullum interesse pretendit̄ nisi quia est̄
aduocat⁹ **I**n gl. penul. in fi. **E**t ista glo h̄ēs
duos intellēs ad tex. **P**rim⁹ vt̄ intelligat̄ l̄ra
in t̄mino p̄fixo a lege. s. anno. **S**ed iste intelle/
ctus nō placet glo. qz̄ nō tenet̄ nec debet̄ quis
expectare finem t̄mini anni. qz̄ p̄ lapsum illius
termini appellatio ē deserta. **S**ū gl. transeun/
do ad scd̄am lec. dicit̄ q̄ v̄z̄ intelligi de t̄mino
p̄fixo a iudice ad appellonem p̄sequendā quē
terminū neutra ps̄ p̄uenire p̄t. vt̄ in. c. sepe. in
fi. s. eo. ⁊. c. oblate. f. eo. ⁊ licet̄ alia fuerit̄ iudic.
intentio. t̄n̄ p̄ illā r̄lam si non valet̄ qd̄ ago vt̄
ago ⁊c. valz̄ p̄fixio t̄mini resp̄cū p̄secutionis

hui⁹ cui⁹ resp̄cū poterat valere ⁊ nō r̄sp̄cū
finiendū. qz̄ essz̄ imponere legē sup̄iori ad quē
appellat̄ qd̄ fieri nō p̄t vt̄ h̄ in tex. **S**z̄ **I**nno. se/
quendo p̄mū intellēm dicit̄ q̄ t̄minus p̄fixus
a iudice habet̄ achi nō fuisse p̄fixus. qz̄ nō po/
terat̄ t̄minū ad finiendū statuē. ⁊ sic p̄tes fue
runt̄ relid̄e in t̄mino iuris. ⁊ d̄r̄ hic camerari⁹
p̄uenisse nunciū aduersē partis nec expectasse
ad t̄minū legitimū quē v̄z̄ differre vsq̄ ad vl
timū mēse anni qd̄ qz̄ nō fecit̄ l̄re annullant̄
Jo. an. dicit̄ h̄ d̄cū p̄cedere si iste camera rius
fuisse appellat⁹. h̄ ip̄e erat appellās. ⁊ sic pote
rat̄ infra t̄minū iuris p̄sequi quicunq̄. ⁊ ē hec
bō impugnatio **N**ā appellat̄i p̄figit̄ terminus
anni a lege ad p̄sequendū ⁊ finiendū. vt̄ i. cle
sicut. e. ti. iō p̄t p̄sequi quicunq̄. nō sic est̄ in ap
pellato cū ip̄e nō impugnet̄ sūiaz̄ suā nō p̄t p̄
sequi quicunq̄ infra t̄minū iuris. h̄ d̄t̄axat̄ i
ultimo mēse anni appellatoze non p̄sequēte. h̄
q. vi. appellatoze cessante. ⁊ auē. ei. q. **C.** de t̄p.
app. **M**el dicit̄ q̄ ex alio hec lec. **I**nno. nō p̄cedit̄
qz̄ ē appellat⁹ p̄t p̄sequi quicunq̄ infra termi
nū iur. d̄mō in p̄secutionis adu faciat citari
appellantē. sec⁹ aut̄ si vellet̄ p̄cedē sine citatiōe
h̄ solū vt̄ perquirat̄ si appellans est̄ in curia. vt̄
voluit̄ **B**ar. in auē. ei. q̄ appellat. **C.** de t̄p. ap.
p. l. fi. s. illud. eo. ti. g⁹ potuisset̄ iste camerarius
etiā si fuisse appellat⁹ impetrāe infra t̄minū
iuris quicunq̄ d̄mō postea in p̄cessu faceret
citari aduersariū. vt̄ etiā p̄bare in. c. bone. f. de
ofir. vt̄i. **N**ā ibi l̄re impetrare appellatū p̄ueni
endo appellantē dicunt̄ surreptitiē. qz̄ nō fece
rūt̄ mentionē de appellone. ⁊ vide qd̄ dicit̄ ibi.
g⁹ ōz̄ necessario intelligē l̄ram istam de t̄mino
hōis q̄ p̄ueniri nō p̄t etiā ab appellatē. **E**t cor
roborā h̄uc intellēm p̄t. s. dixi in nobilib⁹ et̄
ē satis verus in se **S**z̄ do aliū intellēm inhe
redo scd̄o sūmario q̄ t̄min⁹ h̄ fuit̄ p̄fix⁹ ad p̄se
quendā appellonem. s. resp̄cū impetrationis
l̄raz̄ ⁊ ad redeundū a p̄secutione h̄ nō valuit̄
t̄minus q̄tin⁹ artabat ad redeundū. qz̄ ē impo
nere legē sup̄iori vt̄ det̄ l̄ras infra t̄minū p̄e
fixū a iudice a q̄ vel cām finiat̄ h̄ valuit̄ resp̄
cū p̄secutionis fiende. nā vbi vtilē ē sepabile
ab inutili vtilē nō vitiat̄ p̄pter̄ inutile. vt̄ i. r̄la
vtilē. de reg. iur. li. vi. **R**emāsit̄ g⁹ h̄ic t̄minus re
sp̄cū p̄secutionis. ⁊ ideo nō potuit̄ appellās
impetrāe l̄ras h̄uc t̄minū p̄ueniendo. ⁊ h̄ vo
luit̄ l̄ra d̄m dicit̄ a p̄secutiōe appellonē. ⁊c. **P**a
tet̄ etiā ex alio qz̄ si p̄fixissz̄ t̄minū ad finiendū
in curia non impetrassent̄ p̄tes l̄ras extra cu
riā. cū t̄n̄ q̄libet̄ earū h̄ fecerit̄. **H**ic intellectus
est̄ clarus ⁊ nullū patit̄ scrupuluz̄. ⁊ h̄ēs d̄m
nouū q̄ licet̄ iudex a quo possit̄ p̄figere termi
nū ad p̄sequendū. non t̄n̄ ad redeundū cū l̄ris
impetratis. quia esset̄ imponere legē sup̄iori

sed dices extra gl. ex quo iudex iste videbat
 fauere camerario quare appellauit ab eo. **I**te
 quare iudex sibi prefixit terminum ita actum
 So. dicit hosti hoc fuisse fraudulenter confectum
 ut hret iste man impetrandi lras ad iudices
 remotiores ut sic ps aduersa teoio affeda co
 pelleret credere. **I**te iudex minabit q nisi
 vtraq ps esset reuerfa in termino se no audi
 tur amplius ipas ptes et hoc faciebat ut iste
 camerario qui erat reus remaneret in possess
 sione sua. possit plumi et alie cause in quibus
 no est instandū. **I**n gl. fi. in fi. **S**3 tra hoc
 oppo. vñ q iudices ptes hebant cognosce de
 surreptione pmax lraz. vt i. c. sup lris. de Rp
 So. dicit **I**nno. h pcellisse ex gra. vel fm eum
 notozū erat ex inspecone adoz. qz iste came
 rario puenat tminum et sic q lre no valebat
 id potuit pp abate ipa pte dare scdas lras
No h oem q no solu snia h etia ada iudicij
 inducunt notozū. qd limita vt dixi in. c. cum
 olim. de h. sig. vbi. bon. ter. p h oco **I**nno. **I**
Ite no q vbi totuz ius ptiu e redadu in scri
 ptis pt iudex pcedere etia pte abate tanq su
 per notozio. qd sp nobis. qd ido pcedit. qz cer
 tu est h cau abuti aliud ius no ope re. p h bo.
 ter. in. l. j. ff. de admini. rez. ad ciui. pti. q sic v3
 intelligi. et bon. ter. in. c. cu3 olim. de re iudi. et
 qd ibi dixi. iste tñ intellcs no agruit huic lre
 q madat sub odicione si ita e r. **N**am si fuisset
 notozū dixisset qz liqde ostar rē. put facit i. o.
 c. cu olim. et plenissime de mā. c. qduplex sit ter
 minus q pt pfigi a iudice plene dixi in. c. per
 sonas. s. eo. vbi vide.

Bone me **P**ot intelligi plurib
 modis vt. j. prebit. h
 inheredo vbi littere et vt mos gerat
 cuiq leatue summat gnalius sic. **Q**ui extra
 iudiciū appellat ex verisilibus et pbabilibus
 causis ne in possessione molestet si postea spo
 liat restituit añ oia in statū in q eat tpe appel
 latōis emisse. h. o. **P**rima ps ponit allegatio
 nes appellatis. et appellati. in 3ª pnuiciat ibi p
 missis. **P**rimo no ex isto ter. fm vnū intelle
 ctū q patron ecclesiastic^o alie ecclesie v3 hre
 custodia ipius eccie vacantis picipiendo oēs
 frud^o reseruandos successori seu ouertendos
 in vtilitate eccie. ad h alle istū ter. **I**nno. in. c.
 vnico. j. vt ecc. bñ. et sentiūt doc. h. et j. laci^o dicā
2° no abbatē posse possessionē aliquaz adq
 rere p mōchos. quēaomodu3 oīs ad qrit pol
 sessionē p seruuz. l. i. ff. de adq. poss. **3°** no ibi
 pluries vocē appellationis emisit rē. q sup eodē
 articlo pt qz geinare pluries appelloez **M**un
 quid aut opef aliqo 2° vel 3° dic vt. j. dicā **I**
Alteri^o no q l3 appello extra iudiciū sit qdā
 puocatio ad cāz. vt in. c. cu3 sit rōna. s. eo. tñ si

interponat ex verisilibus et pbabilibus causis
 adeo deuoluit negociū ad superiorem vt oia post
 modū acceptata extra eū reuocet p viā attem
 prati. nec admittunt exceptiones oercentes
 defectū ppetatis vt. j. latius dicam. **N**o q
 via attemprati no solu ope re extra p mū attem
 prante h etia extra tertiu q successit in re attem
 prata. nā Archi. h no spoliavit et tñ ouenit p/
 textu appellois. de q. j. latius dicā. **A**lterio
 no q appello extraiudicialis iustificat ex veri
 silibus et pbabilibus causis l3 sec^o sit i appella
 tione iudiciali. **N**ā scire debes q mte vrie
 notant h int appellatione extraiudicialē et iudi
 cialē p qz aperit multis mā appellationis extra
 iudicialis. **P**rima vria est h quā pmissi. nāz in
 iudicio cā appellādi v3 eē vera. vt in. c. vt debi
 tus. et c. int posita. j. e. h extra iudiciū satis est
 q cā sit vñsimil^o et pbabilis vtputa vñsimiliter
 tūmū grauari in possessione alie rei l3 adhuc
 no sim grauat^o nihilomi^o extra iudiciū possū
 appellare vt h et in. c. sic. eo. ti. **H**ac credo rōez
 diuersificatis. qz iniuria fit iudici si recevit ab
 eo in iudicio sine vera cā. vt i. c. vt debi^o. pal.
 h extra iudiciū nulli fit iniuria. imo interpo
 nit ad defensionē iuris p m. satis ergo e euz
 hre verisilem cām appellandi. **S**ecda vria est
 in noie. nā appello ppe dē in iudicio. puoca
 tio dē extra iudiciū. vt in. c. cu3 sit. s. eo. et hec
 bñ nobis vt in dispōibus odiosis no ophen
 dat appello extraiudicialis s3 noie appellois
3ª vria obla^o pbōis exceptōis obiecte iustifi
 cat appelloez iudicialē l3 no pbe^o vritas exce
 ptionis vt e ter. no. i. c. int posita. j. e. no aut iu
 stificat appellationē extraiudicialē. qz non est ibi iu
 dex q recipiat pbatōes tuas **N**ā pot vice ps
Ego nolo pbatōes tuas recipe s3 volo vti
 iure meo. **I**te no. **I**nno. et alij. doc. in. c. cū int
 canonicos. et c. qz ppter. de elec. et i. c. ad dissol
 uendū de despon. impu qd pcedit etiam si int
 ponat a iudice pcedente in iurib^o suis tanq
 ps. vt no. in iuribus pal. **Q**uarta differē
 tia in traditōne aploz. nam in iudiciali oīno
 apli sūt tradēdi. h extra iudiciū no sic tradūt
 in distindē. qz sepe no est qui illos tradat. d q
 dic vt p gl. no. in. c. i. eo. ti. li. vi. **Q**uinta dif
 ferētia in qualitate ipoz aploz. nā in iudicio
 dicūtur apli dimissorij seu refutatorij vt reue
 rētales. et dicūtur. apli lre i quibus iudex a
 q narrat quare detulit vel qre no detulit ap
 pellatōi et si detulit dicunt apli dimissorij. qz
 cū illis lris mittit ptes ad superiorem si no detu
 lit dicunt r futorij. qñq differt ppter reuerē
 tias superioris et tūc appellat reuerētales. **S**i
 autē dant extra iudiciū. puta a iudice a quo
 appellat uel a pte tunc dicūtur simpliciter ex
 tra iudiciales vt ouerōnales seu restiōnales

Sexta dicitur quod extra iudicium admittit appellatio generalis et incerta respectu personarum seu gravaminis ut habetur in iudicio de esse certa et specialis. ut in e. ut debet. de eo. et dicitur ut dicitur in c. consuluit. de e. **A** dicitur etiam in aliquibus quod iter arreptum ad superiores habet per appellatorem extra iudicium. non sic in iudicio secundum aliquos. dicitur ut plene dicitur in c. pxi. **O**ctava dicitur quod excoicatur appellat in iudicio in c. cum inter. de excep. h. non extra iudicium. quod esset impugnature aduersarii quod non licet excoicatur. de c. cum inter. Hosti. h. impugnat. quoniam ut habetur per inponit quod ad defensionem ne molestet in possessione sua. et in h. fuit Inno. sibi strarius. ut excoicatus possit appellare extra iudicium. Tu concordia ut non. Jo. and. in c. pia. de excep. li. vi. in nouella. **N**ona dicitur nam appellatio extra iudicium inponit ratione cause de futuro quod timet gravari. h. in iudicio ratione preterite cause. ut in c. ut debet. **D**ecima dicitur quod in appellatione iudiciali terminus anni currit a tempore inpositionis ipsius. h. extra iudicium currit a die illati gravaminis. ut in de. h. e. ti. **U**ndecima dicitur respectu suspensionis. nam appellatio iudicialis suspendit iurisdictionem iudicis in totum quod ad illam causam. ut plene diximus in c. super eo. de e. si extra iudicium non suspedit factum de preterito nec etiam id quod est omnino executivum ad ius explicitum de preterito. ut in c. constitutus. de eo. et hec non. **D**uodecima dicitur respectu reuocationis acceptatorum. Nam in iudicio reuocantur omnia acceptata. ut in c. non solum. e. ti. li. vi. h. extra iudicium non reuocantur nisi ea que gesta sunt extra appellationem. ut in c. cum nobis. et quod ibi non. de elec. **D**ecimatercia dicitur respectu episcopi prefati ad appellandum. nam in iudicio appellandum est infra decennium. in c. quod ad consultationem. de re iudi. h. extra iudicium etiam post decennium appellari potest. hoc tamen est falsum per concertationem. eo. ti. li. vi. dicitur ut ibi. licet enim audiat post decennium per viam querelle. ut in d. c. concertationi. quod facta extraiudicialia non transeunt in re iudicata. non tamen audiat per viam appellationis ut ibi. **P**ost ad id decima quarta dicitur quod ponit gl. in c. non solum. pall. videlicet ut acceptata post appellationem iudicialem reuocentur inuoluntate per viam attemptati id est nullitatis h. acceptata post appellationem extraiudicialem prederit ex futuro euentu. Ad h. c. considerauimus. et c. cum inter canonicos. de elec. ita loquitur illa glo. h. forte vult dicere quod in appellatione extraiudiciali alii est necesse probare prius veritatem cause an quam reuocet acceptatum. et iste est pulcher passus latius enim expediat ipsum cum gl. fi. **C**onueniunt autem appellatio iudicialis et extraiudicialis generaliter in duobus. nam quilibet debet fieri in scriptis. et per le. et non. in c. i. eo. ti. li. vi. Secundo ut que admodum nouata extra appellationem iudicialem reuocantur. ita innouata extra appella-

tionem extraiudicialem ut habetur et non. **I**n gl. i. in fi. Et ista glo. potest colligere duas rationes que iste abbas intravit possessionem istius ecclesie vacantis. **S**ed iste solones glo. diuinat. h. presupposito quod sint vere debuit abbas eas exprime in appellatione. aliter non diceret appellatio eius visibilis. **E**t glo. potest intelligi istum textum planius intelligendo quod iste abbas dicebat se esse patronum istius ecclesie et sic quod ad eum pertinebat custodia ecclesie vacantis quod an sit verum dicitur in se. glo. **I**n gl. ij. non hanc glo. excludit enim quod custodia ecclesie vacantis non spectat de iure communi ad archiepiscopum h. ad quemlibet episcopum in diocesi sua. **N**on intelligo glo. quod spectat ad archiepiscopum non tanquam ad metropolitanum h. tanquam ad dioecesanum. respectu diocesis sue. **E**t ut habeas plene hanc materiam in vno loco expediat distinguo ultra alios sic. **A**ut querit de custodia ecclesie cathedralis. aut ecclesie inferioris. **P**rimo casu si h. ecclesia iconomum generalem ipse habeat custodiam. r. ij. q. ij. illud. non. in c. cum vos de off. or. si autem non h. iconomum tunc capitulum ipsius ecclesie habeat custodiam. r. ij. q. ij. non licet alicui. si non h. canonicos de facto vel sint negligentes. succedit archiepiscopus. ut in c. fi. de sup. neg. pla. li. vi. **2** casu cuius querit de ecclesia inferiori. dicitur quod est collegiata. a. non. **P**rimo casu collegium succedit in administratione. ut non. Jo. de lig. p. alios in de. ne in agro. de statu reg. et Inno. in d. c. vno. ut ec. benefi. **S**ed in strarium ut textus in c. ea q. ij. de statu reg. vbi dicitur quod remoto abbate vno dicitur est monasterio administrator idoneus et dicitur cuncte ibi doc. quod deputabit per episcopum. et idem Jo. an. in c. ij. de testa. li. vi. **S**ed in strarium per prima op. adduco bo. tex. in d. c. de. ne in agro. h. abbat. **S**ed reduci possunt ad concordiam prout dicitur in d. c. ea que. quod aut prelati ecclesie collegiate est remotus propter malam administrationem capituli tacente tunc non succedit capitulum quod est mala presumpcio extra eos. et ita prope loquitur textus in d. c. ea que. ad quod vide glo. non. in l. q. m. el. ij. **E**t de appella. que per illum textum arguit quod subditi debent resistere prelati male agenti. factus. ij. q. vij. paulus. aut vacat alio modo et tunc procedit alia op. **N**obis bene duo ex predictis primo quod sicut capitulum ecclesie cathedralis succedit prelati suo vacante sede. ita et capitulum ecclesie inferioris. ut in d. c. abbate. cuius similibus. **E**t vide in h. quod non. Inno. in c. cum dilectus. de consue. **2** nobis illum casum exceptum si vero ecclesia non est collegiata h. h. solum patronum rectorum. et tunc si habet patronum ecclesiasticum ipse habeat custodiam. ar. hic secundum premissum intelledum. et tenet Inno. vbi. s. b. n. facit. c. cuius et placentia. de p. uis. naz patronus ecclesiasticus petit rationem administrationis de temporalibus ut ibi fortius glo. ipse custodire habet tempore vacationis

Si vero non habet patronum saltem ecclesiasticum tunc glo. dicit quod spectat ad dioecesanum. id est sententia Inno. in dco. c. vno et ruder ad. c. si in plebibus. Allegatum per contrarium quod loquitur de iure spali licet aliud sentiat. Tu dic melius ut habes gl. singulari quam coiter sequuntur ibi doc. quod is habet custodiam ecclesie vacantis que habet institutionem illius ecclesie ita non glo. in. c. cum vos. de offi. ordi. et est satis notabile ut ex quo habet offerre titulum habeat custodire ecclesiam vacantem. nobis hec perpetuo vacante et sede ubi collatio pertinet ad plures poterit capitulum illam ecclesiam commedere alicui donec fuerit sibi psum d. redore. ita singulariter non. in. c. vno ne sede va. li. vi. in nouella. Nobis semper hoc videtur ex quo habes quod l. capitulum non succedat in collatione beneficio spectanti ad plures. ut in d. c. vnicui potest tamen illas ecclesias commedere et iconomum ponere donec per superiorum fuerit psum. et per hunc plenissime hunc articulum expeditur. In glo. i. et bo. noie archidiaconi. in fi. Sed contra textum supposito opi. gl. per va. opponit. nam si iste archidiaconus possidebat non poterat iste abbas potest se expoliari quia vim vim repellere. in. c. oliz el. i. d. resti. spo. nec vult tunc quod appellatio abbatis fuerit probabilis. Sed intellige quod ista allegatio non fuit probata. nam si constituitur quod archidiaconus non habuisset locum decem huius. c. per supposita. sic potest solui aliud contrarium in eo quod archidiaconus allegabat hic consuetudinem. eaz enim non probabat. et presupposito quod probaret illa concernit proprietatem et non possessionem. Quia satis erat quod abbas incubebat possessioni tunc appellatio emissa. de quo plenius dicitur sup. glo. fi. In glo. sup. verbo vna percuratorem. in. fi. h. glo. non ruder ad. c. cum venissent. de resti. spo. ubi probat quod si percipio pensionem ex aliqua re videor illam possidere. Idem non. in. l. quauis allegata in glo. dicit de hoc ut plene dixi in d. c. cum venisset ille ter. intelligit quod precedente titulo legitimo ad transferendum dominium soluit pensio de consensu superiorum. tunc enim interuenit quodam fida traditio secus ubi simpliciter probat solutio pensionis seu census quod multis ex causis possit solui pensio seu census. talis solutio indeterminata non probat possessionem rei nec subiectionem. Pro hoc. c. recepimus de priuile. et c. quanto. de censu. Nam probatio dubia et generalis non claudit quod determinatum in. c. in pntia. de pba. quod est contra bal. in. l. solz ff. de offi. pcoi. ubi dicit quod si vna ecclesia soluerit censum per magno tempore presumitur illi subiecta hoc enim non procedit ut potest. et vide quod dixi in. c. fi. de ca. pos. et proprie. In glo. in verbo eius statutum. in fi. potest bene glo. que sentit. duos intellectus ad istum textum. Primum quod si fuit actus contra archidiaconum omnium de interdico vno ubi quod forte spoliari mandauerat vel spoliationem

illoz laycorum ratam habuerat. Secundus intellectus quod agebat officio iudicis et tunc appellatio nis. et ideo potuit agi contra tertium. scilicet archidiaconum l. non spoliauerit vel spoliationem ratam habuit. Sed contra vtrumque intellectum opponit fortiter sic. nam primo intellectus diuinat nec fuit probatum quod archidiaconus mandauit spoliari. Item non igitur in quo papa suadet se super appellacione emissa ex probabili et iusticiam causa. Contra 2m intellectum facit quod appellatio fuit interposita ne quis molestaret eum in possessione huius archidiaconi. non molestauit eum in possessione sed per laycos facta fuit spoliatio. ergo et tunc appellatio non poterat agi contra istum tertium. Sed. Inno. dicit quod sic omnia que volo vel male fiunt a partibus lite pedere debent officio iudicis reuocari in statu pristinum. Sed ut lite pedere per totum et vide bo. gl. d. modo reuocandi in cle. ij. eo. ti. ita dicitur ipse innouata appellacione pedere pertinet ad officium iudicis ut reducat in statum pristinum. ff. nil inno. app. pe. per totum. e. dilectus. Ad idem. l. edile. s. ite sciendum. ff. de edi. edi. et i. quod alia glo. redit soluit contrarium quod non solum facit contra appellacionem ille qui spoliatur sed etiam ille qui tunc re spoliatur contra voluntatem appellantis quod non hunc intellectum vult etiam sentire. Hosti. dicitur quod officio iudicis potest agi contra quolibet possessorem ex naturali equitate. ut. ij. q. i. i. p. mis. Hic est quod si res mea puerit ad te quoque modo possum agere iudicis officio ut illam rem mihi restituas. ut in. l. si me et titium. ff. si certa. marie hoc procedit de equitate canonica fm euz arg. c. dilecti. de iudic. Ad manum vide non per Jo. mo. in. e. cupientes. de elect. li. vi. vide bo. glo. in. c. non solum. de appell. eo. ti. Et clude breuiter et clare hanc manum. Aut enim precessit appellatio generalis respectu personarum ut hic et tunc potest agi contra quolibet possessorem. quia quis tenendo rem inuicem in iudicium appellantis vult omittere contra appellacionem ut hic nobiliter probat. aut appellatio non fuit generalis sed spalis respectu. f. certe persone. et tunc si tertius aliquis innouat eum parte appellata agit etiam contra tertium per viam acceptati. ar. in. c. cum in. in. fi. de osti. et i. l. cyrographus. et quod ibi non. ff. d. admi. tu. Aut tertius innouat per se et non cum parte appellata. et tunc debet agi contra istum et non per viam acceptati huius ordine iudicario. fatendum est tamen quod poterit agi officio iudicis put dicit hosti. sed non per viam acceptati. ita salua et concordia videtur hosti. hic et glo. in. c. non solum. que videtur velle contrarium et magna est via vix agat per viam acceptati an debeat agi ordine iudicario. primo casu non fuerit ordo iur. vbi non est necesse libellum offerre vel lite testari seu alium iudicarium ordinem seruare. huius sicut de facto processit innouatio ita de facto iudex faceret reuocacionem. ut non. glo. in. d. cle. ij. secus ubi debet procedere ordine iudicario

Unde extra tertium qui nihil legit cum pre appella-
lata non potest agi per viam acceptati h sicut contra
quosdam spoliatores extra quem agit secundum iuris ordi-
nem ut in c. consultatibus. de offi. dele. quod ex quo
non fuit extra eum appellatum non potest dici quod aliquis
acceptauerit lite vel appellatorem preuente. et ex
his habet uerum intellectum. c. **Alii** autem intellectus
quod ageret interdictum vbi vi. non procedit quo ad
textum. nunc fatendum est tamen quod abbas potuisset ex-
piri interdictum vbi vi. ex quo fuerat spoliatus per
supposito quod archiepiscopus spoliasset. **Sed** non est mul-
tum utile. multe enim sunt viue an agat via attem-
ptati an per interdictum vbi vi. **Na** si agit inter-
dictum vbi vi. oportet seruare ordinem iudicium etiam
extra contumacem. ut in c. accedens. el. i. ut lite non
desit. et in c. consultatibus. pal. sec. si agit via at-
temptati. ut in d. cle. ij. no. **Alia** vna quod per
interdictum vbi vi. non potest agi extra tertium. ut i. c.
eum ad sedem. de resti. spo. h virtute appellatōis
agit extra tertium distinguendo tamen ut dixi. **Tertio**
vna in interdictum debeo probare spoliati-
onem et possessionem ut in d. c. consultatibus. h per
viam acceptati satis est probare possessionem tpe ap-
pellatōis et quod non possessio est penes se ut b. **Quarta**
vna est quod agere interdictum obstat excep-
tione alterius spoliatis. ut i. c. fi. et ij. d. ordi. og
h extra remedium acceptati non ob. exceptio spoli-
atis quod illa reuocatio fit ex mero iudicis offi-
cio. ut non. gl. i. cle. ij. pal. **Quinta** vna est na in
interdictio secundum eorum opem. oportet iustificare et colorare
possessionem in beneficiis. ut non. gl. in cle. vna
et dic ut ibi non. de ca. pos. et pri. et dixi plene in
c. in lris. de resti. spo. vbi tamen teneo contrarium.
eius opem. h3 quod dixi. h in reuocatioe via attem-
ptati non oportet colorare possessionem ita soleniter
dicunt dñi d. rota decif. ruij. al. xix. **Ratio** quod
plurimum fuit excessum hic quoniam acceptatis in iudicium li-
tis seu appellatōis lesit iudicem pte et ius. **Itaque**
quod fit reuocatio ex mero iudicis officio.
Et his accedunt discernitibus istis duabus vijs tu-
ti est iterare remedium appellatōis quod agere inter-
dictum put fecit iste abbas. id vtili est cum quis ti-
met spoliari appellatōem emittit ut sic habeat
postea istud facile remedium acceptati. **In** gl.
fi. ibi quod non sit ha vel naria. **Non** bñ gl. et itelli-
ge ut s. dixi. quoniam dixi h procedit in applone extra
iudiciali. **Et** dicitur quod quod sufficit quod a pri-
cipio fuerit dissimilis tamen postea quoniam agitur ad
reuocationem attemptatam vbi probari quod sit vera
Ad hoc. c. cum inter canonicos. in fi. de electio
vnde quod non. dñi de rota decif. eccliiij. et Jo.
mo. i. c. cupientes. pallega. et tenet do. an hic.
Contra hoc tamen multum facit iste textus. quia iste
abbas non probauit illam causam tunc dissimilem esse veram
Debes enim scire quod duo sunt intellectus ad istud
verbum propositum in textu. dissimilem et probabilem causam

Inn. ponit causam dissimilem quam a iure approbat quod
sic est de iure. **Exemplum** dico me esse pronum ec-
clesiasticum et sic ad me spectare custodiam ecclesie
et. probabilem causam dicit illam quam est in se iusta reputa
appello ne quis molestet me in possessione mea.
hosti. autem vult intelligere illam causam esse dissimilem quam
dissimilem et certis indicibus timebat. puta archiepiscopus.
fuit minatus abbatem de spoliatio eius. hic est
dissimilis causa appellandi probabilem causam appellatorem
nabilem. vbi non ad propositum cum papa b. solui se fuit
dat sup. ca. dissimilem et non sup. vera etiam respectu
reuocatiois acceptatorum. si vult illud videtur verum
quod deat probari veritas cause. h. i. contrarium facit d.
c. cum inter. **Itaque** sequitur quod si appello ne vedas
re mea quod non valeat veditio extra appellatōem
extra. l. si fundus. c. d. rei vbi. et multa in h. pnt di-
ci. **Sed** colligendo dicta Inn. cuius dicta etiam
vult sequi do. an. dicens quod quoniam quis appellat
ex dissimili causa tamen. quoniam ex dissimili et probabili. quoniam
ex probabili causa tamen. **Si** appellatio interponit
extra iudicium ex dissimili causa tamen id est quod a iure pro-
bat. et tunc talis appellatio non habet impedire posse
fionem alterius. **Unde** si archiepiscopus fuisset in possessi-
one non valuisset appellatio abbatis ingredi-
entis possessionem d. facto dicens quod esset patro-
nus. ar. in d. l. si fundus. **Si** vero appellat ex dis-
simili et probabili causa tunc an oia vbi fieri reuocatio
acceptatorum nec admittunt exceptiones sup. de
fatu proprietatis. an quod fiat restitutio. ut b. nobilit-
ter probat. et puto quod sufficit probare causam probabi-
lem esse veram scilicet quod erat in possessione tpe appella-
tōis h non probet illam causam dissimilem esse veram. vbi
ille abbas non probauit hic se esse patronum. et
ad. c. cum inter canonicos. et filia potest rñderi quod
ibi non probat seu non ostendit quod illa causa allata
esset vera h hic erat vera quod erat in possessione
et casu quoniam fuit appellatum ex probabili causa tamen **Ex**
eplum appello ne quis me molestet in possessione
in quod sum. et. **Na** nullam causam dissimilem. i. a iure ap-
probatam allego h ronalē causam tamen. et h. cau. si ius
coe fundat intentionem in nouantis non fit re-
uocatio nisi per iustificet possessio ex titulo h3
Inno. quod non. et per hoc facit quod idem videtur in
interdictum vnde vi. ex quo ius coe est extra ap-
pellatorem et fundat intentionem appellati. ut est ter.
i. c. ad decimas. de resti. spo. li. vi. **Idem** dicit
dñi de rota decif. pal. si ius coe est contra ap-
pellatorem h non fundat intentionem appellati non
vbi via probatur aperiri ut fiat restitutio extra ius
coe. **Lap.** in d. c. ad decimas. tenet contrarium
dicit enim quod in hac via acceptati non dēm hre
respecta an ius coe sit extra appellatorem quod reuo-
catio debet fieri ex puro iudicis officio. ut s.
dixi. et est bonum motuum et bona limitatio ad
d. c. ad decimas. **Et** hoc videtur lapi placet do.
an. si iudex ex officio vult restituere quoniam secus

si ad petitionem partis appellatis. Sed multum mihi plz videtur Lapi iudicium ex quo non solum per se est lesa reverentia iudicis ad quem fuit appellatum nisi omnia fiat sibi restitutio ex quo notorie non constat de defectu iuris appellatis. nam possibile est quod habeat aliquam causam iustam possidendi contra ius commune ad hoc. c. l. episcopus. de prebenda. l. vi. et quod dicitur in lris. palf. et non quod in hoc ultimo membro sufficit probare causam probabilem ad effectum revocandi acceptata. non est ergo necesse probare quod illa causa sit a iure approbata l. ea. c. p. l. r. qd. f. c. ad p. d. a. Et ex his habet in summa qualiter sit procedendum ad revocationem eorum qui acceptant post appellationem extrajudicialem. Ultimo opp. contra tex. in eo quod iste pluries voces appellatis emisit. videtur enim quod si fuerit superflua cum prima sit consultum appellati. ar. in. l. qui bis. ff. de ob. ob. So. hosti. et gos. videntur intelligere quod unica fuit appellatio si iteratio sit in verbo ad maiorem exaggerationem. sicut in simili habet rex. q. ij. lotharius. Abbas vero videtur intelligere tex. i. geminata appellone. et dicit quod secunda potest esse utilis propter tempus appellonis pro quod dicitur l. l. lapsum esset respectu prime posset durare respectu secunde. vel si non fuit debito modo facta prima poterit se iuvare ex secunda legitimo modo interposita. et videtur hoc placere Joh. an. q. p. hec dicit quod geminatio appellonis non inducit recessum a prima. ut non. f. e. dilecto. Tu concordando dicit quod aut quod geminat verbum appello pluries eodem tempore. et procedat primum dictum. aut diverso tempore in casu appellandi vel eodem tempore tamen solenniter repetit appellone. et tunc procedit secundum dictum. Et ad materiam vide quod l. et non. in. de. vna. de. do. et tu. et f. c. dilecto. ubi omnino vide.

Dilecti filii Si contra superiorem sauz quod itinerat ad papam habet appellante ita quod excoicatio postea in eum lata non tenet. Mel aliter et sic. Itineris arreptio habet vim appellonis si servant ea que servari debent in appellone. ad. v. fm. vnu. in. in. secum. in. c. c. Prima pars ponit querelam. secunda dicit iudicem ibi cum auctoritate. Non primo ex isto tex. casum aptum quem tenebis meti quod adus gestus a iudice pro appellone extrajudiciali ab eo interposita ipso iure est nullus. Et quod non quod si non tenet excoicatio lata post appellationem iudicialem ita neque post appellone extrajudicialem. ut h. timens ergo iniuste excoicari a superiore habet promptum remedium ex hoc. c. ut appellet extra iudicium et suspendet iurisdictionem iudicis. et vide quod dicitur in. c. consuluit. s. eo. et non habet bonum. ar. pro his que dicitur contra gl. in. c. significavit. s. e. quod capitulum agens contra episcopum pro iuribus capituli non tenet petere adorem seu syndicum. sed potest a se adorem seu syndicum constituere et cum plato litigare. Nam iste prior et monachi constituunt ca

pitulum illius ecclesie cantuariensis cathedralis que est monachorum. et archiepiscopus est ibi loco episcopi et abbas. de quo plene dicitur in. c. cam. de iudic. et non quod plus est aliq. explicare factum quam verbo et quod ad substantiam appellonis non est necesse exprimere verbis appello. sed satis est dicere vel facere aliq. equipollens huic verbo appello. quod non. facie quod dicitur. s. e. ad audientiam. Hic unica est gl. et non bene eam quod tria facit gl. primo. allegat iura que probant quod plus sit aliq. factum facere quam verbo et sic allegat concordantias ad tex. nrm. vsq. ad v. h. non est ita. Abinde vsq. ad finem format duas quodones l. eas immisceat. Prima quod non servando ordine gl. sit ista. Nunquid iudicium arreptio itineris ad superiorem habeat vim appellonis. Secunda nunquid dispo. h. c. habeat locum si iter arripit ad alium superiorem contra papam. Quo ad primam quodone glo. allegat multa contraria sed preterea non soluit. Doc. etiam instant et credo eos habuisse bonum intellectum h. non clare explicant. Conclude brevit quod arreptio itineris ad superiores habet vim appellonis si servant ea que debent servari in appellone. et idem appellans extra iudicium vel in iudicio ante sententiam tenet exprimere causas in scriptis et petere aplos. ita et iste qui vult arripere iter debet omnia hec servare. v. puta dicit superiorem. Dne episcopo vos gravatis me in tali articulo et in tali nolo litigare amplius coram vobis. h. volo ire ad papam. et peto aplos. tunc enim licet non exprimat verbum appello itinerando ad papam habet pro appellante quod non refert quis ex equipollentibus fiat ut in. c. licet ex quadam. s. de testi. Item dicit quod appellat a diffinitiva vel extra iudicium ut servet ea que iura in talibus manent observari sic dicitur in submissione predationis i. c. ad audientiam. s. eo. aliter aut non habet pro appellante. et credo quod capitulum plane procedebat olim fm. antiq. iura fm. que non erat necesse exprimere causam appellandi h. sufficiebat dicere appello. Ita sufficiebat dicere iudici quod volebat iter arripere ad superiorem. Si autem talia non servat poterit alio remedio defendi. s. p. titulum de pegrinat. ut dicitur in. c. meminimus. s. eo. Sed contra hunc intellectum et tex. opp. Isti nuncij non appellarunt verbo aut factum cum causa esset inter archiepiscopum et capitulum. ergo debuit tenere sententia contra illos lata cum in eis cesset ratio lre. So. credo quod glo. metu contrarij hic incidenter dicit quod isti nuncij erant de monachis illius ecclesie. et sic erant de appellantis. Si autem vis tenere quod non erant de monachis. dicit quod ex quo iuverunt pro appellatis erant sub predatione pape. ut in. c. de pegrin. Et ad hunc effectum allegat Inno. istud. c. f. eo. ut debet. dicens quod non solum venientes personaliter ad papam sunt sub predatione pape sed etiam nuncij venientes pro alijs gaudet hac immunitate. Et hunc intellectum non

singulariter ut excoꝛcacio etiam sic nra
 itinerates ex iusta ca ad papa lata. 7 tuc vic
 q̄ apollo mochoꝝ p̄oerat hic ad referendu q̄
 ex iusta ca isti accesserit ad papa. Et ex his in
 fero ad soloz scde q̄dis i q̄ hosti. 7 voc. se q̄n/
 tes videt velle si adit supioꝝ qui poterat ad
 iri p̄ via q̄rele tuc itineris arreptio ad eu h̄et
 vim apillonis sec̄ si no poterat adiri p̄ via q̄
 rele vt e archieps respectu s̄uoz sui suffra/
 ganei de offi. ordi. c. pastoralis. ¶ Hoc vidu
 intelligo veru i appellatōe exiudiciali. qz illa
 e q̄da puocatio ad cam. vt i. c. cu sit. 3. e. meri
 to oꝝ q̄ sit talis iudex qui possit adiri p̄ viaꝝ
 querele. no puto hoc vidu p̄cedere q̄ iter
 arripit a iudice p̄cedete iudiciali. qz cu tuc
 arreptio itineris sit iudex qd appellatio. vt. 3.
 dixi habebit deuoluere cam ad supioꝝe sicut
 appellatio vocalis iudicialis. ¶ Et p̄vidis
 nobis vnu semp q̄ extra iudiciu non possum
 appellare nisi ad illu supioꝝe que possu adire
 p̄ viaꝝ querele circa coem appellatōez. qm vt
 dixi illa appellatio extraiudicialis est quedā
 querimonia 7 puocatio ad causam.

Pastoralis Per clam app.
 ois appellatio q̄ a iure no iouletur
 ex p̄se hoc intendit vsq̄ ad. 5. vez. p̄mo ponit
 d̄sultatio. 2. r̄n̄sio ibi r̄ndem. ¶ No p̄ q̄ etiā
 fm̄ antiqua tpa appellatio patēter frustrato
 ria no ipediēbat negocij diffinitionē. de quo
 q̄. latius dicit vt in. c. vt debet. 7. eo. ¶ 2. no q̄
 clausula odiosa i rescripto apposita. ita debet
 intelligi vt aliq̄d opet l3 ḡn̄aliter itelligēdo
 possit reduci ad terminos iuris cōis. h̄ vt ver
 ba aliq̄d opant no debēt ita late intelligi vt
 nil opent. hec enī clausula app. remo. in se est
 odiosa 7 possit intelligi de appellatōe frustra
 toria h̄ qz fm̄ h̄uc itellectum hec clausula nil
 oparet. Debz etiā itelligi de appellatōe al p̄
 babilis 7 hoc nobis semp. Nā facit q̄ si statu/
 tū municipale late itelligēdo nihil oparet si
 oꝝ assumi ille lat̄ itellect̄ h̄ ita itelligi no
 violādo verba vt aliq̄d opet vltra termi/
 nos iuris cōis. facit qd no. bar. in. l. iij. in. 5.
 p̄toꝝ agit. ff. de vā. ifec. 7 qd dixi in. c. cam de
 do. 7. etu. ¶ Et adde ad p̄vidā vnā solēnem
 limitatōez q̄ vbi dispō eēt p̄sus inutilis in
 telligēdo verba vt iacet debēt s̄ba ipropari
 vt dispō teneat. 2c. si sit odiosa 7 p̄alis vt sin
 gulariter p̄bat tex. in. c. si sniam. in. fi. d̄ sentē.
 excō. lib. vi. ¶ Facit. l. si stipulat̄ fuero p̄ te. ff.
 de s̄. obli. vbi extendit exstipulatio ne effectu
 careat. Ad idē vide bonuz tex. in. l. stipulatio
 ista. 5. h̄ si seruus. 7. 5. possidere. eo. ti. 7. bal. in
 c. i. de capi. qui cu. vend. coll. 7. 7. archid. xij. q.
 i. c. i. ¶ 3. no q̄ remotō appellatōis non tol

lit p̄sus facultatē appellatōi. vnde poterit su
 pioꝝ illā appellatōez recipe 7 grauamē emen
 dare. p̄ hoc itellectū facit tex. ibi h̄ si appellās
 eē. An dicit grauamen reuocabit p̄ via q̄re
 le. h̄ p̄m̄ itellect̄ magis oꝝgruit lre vt. 7. lati
 s̄ijciā. Sed anq̄ attingam̄ māz. c. p̄ querit
 quis possit in rescripto appellatōez tollē. doc
 hic cōir dicunt q̄ sol̄ papa. qz inferior n̄ pōt
 tollere ius alteri. ad h̄. c. sup q̄dnū. d̄ offi. de
 le. ¶ Intellige hec vīda doc. quo ad ea que
 sp̄cāt ad iurisdictionē ecclesiasticā. nā in tpa/
 lib̄ ipatoꝝ p̄ appellatōez tollē. vt i. l. i. ff. a. q̄.
 ap. no l3. Et vide ad p̄vidā vnāz mirabilē s̄
 micatōez quā ponit gl. in. l. fi. c. de sen. 7. in
 lo. om. iudi. vt sol̄ p̄iceps possit remouē ap/
 pellatōz a diffinitiuā. h̄ respectu interlocuto
 rie h̄ poterit facere iudex inferior omittendo
 alteri cāz mouet illa glo. p̄ tex. illi. l. quā glo
 seq̄t bar. ibi. 7. facit de ea magnū festuz h̄ ipse
 bar. i. l. i. pal. gl. illā restrigit ad appellatōz fru
 stratoria d̄cludēs q̄ inferior no pōt ap̄llōez
 legitimā etiā ab interlocutoria tollere. qz h̄
 esset tollere ius supioꝝis ad que appellat. qd
 si p̄ inferior facere. p̄ h̄ bon̄ tex. i. c. veniēs. de
 iureiur. ¶ Adde aliā rōez nā cum ipse iudex
 oꝝnoscedo p̄ se no possz si deferre ap̄llōi lre
 7 puniē no differēs ap̄llōi lre. vt dixi in. c. d̄
 p̄oze. 3. eo. ergo nec alij cāz omittēdo remouē
 eā. h̄ qz fm̄ h̄uc itellectūz nihil oparet dispō
 illi. l. fi. que tñ evita vt cū magna solēnitate
 dicerē q̄ videatur remota ois appellatio cui
 iste cā m̄ omittens poterat si deferre. v̄puta
 in casu dubij vt q̄n a iure inhihet aliqua ap
 pellatio h̄ allegat aliqua cā obfuscas illā dif
 positōne iuris. ¶ Itē vbi r̄mouet appellatō
 7 tñ p̄ se e p̄babilis l3 iudex no teneat defer
 re pōt tñ si vult vt hic singl̄ no. abbas quez
 sequit̄ doc. qd nobis perpetuo. ¶ In his er
 go 7 filib̄ casib̄ tā rōe interlocutorie q̄ rōne
 diffinitiuē poterit ista remotio appellatōis
 facta per inferiorē aliq̄d operari. 7 sic possit in
 telligi illa. l. si. ḡn̄aliter put loquit̄ 7 credo at
 tigit̄ veritatē. ¶ Itē limita p̄vidā q̄ inferior
 a p̄ncipe no potest appellatōne tollere nisi sit
 talis qui de facto no recognoscat superiores
 vt rex fracie. 7 alij pleriq̄. 7 q̄dā citates ita
 lie. nā vtūt iurib̄ p̄ncipis i restituēdo fame
 in legitimādo 7 filibus. hoc voluit bart. et
 bene in v. l. i. facit quod no. Inn. in. c. cū te. de
 re iudi. 7 i. c. cū tabellio. d̄ fide instru. nā v̄ro
 biq̄ vult q̄ isti inferiores ab impatore non
 recognoscentes eū in superiorē vtunt iurib̄
 p̄ncipis. ¶ Itē adde aliā limitatōnez q̄ vbi
 cūq̄ p̄ statutū remouet appellatio a sentētia
 alicui officialis puta potestatis intelligit̄
 solum remota appellatio a diffinitiuā no aut

ab inlocutoria. quia appellatōne sententie in
telligit de diffinitiva. vt nō. glo. in. c. cū oliz d
testi. facit ter. in. c. venientes. p̄al. h̄ statutū de
bet intelligi stricto mō in. c. n̄ra. de iur. l. iij. ff.
de negl. gestl. ergo v̄z intelligi in strictiori signi
ficato suo. et optime p̄bat in simili in. c. cūz v̄i
ledul. de iur. facit. l. ij. **C.** de noxa. secus autē
vbi simplr cauent statuto vt a p̄ate nō possit
appellari. naz tunc intelligit de qlibet sn̄ia seu
p̄cepto. ar. in. l. i. ff. de off. p̄fedi p̄to. ita v̄suluū
Bal. et puto h̄ idem p̄cedere in q̄cunq̄ dispōe
remoueat appellatio. qm̄ q̄ten⁹ remouet appel
lationē ē odiosa et p̄sequens restāgenda. vt
in. c. i. et ij. de fil. p̄sby. l. vi. **Dunq̄** autē legat⁹
de latere possit tollere appellonem **Dic** q̄ non
nec etiā aliā clam apponē v̄tra dispōnez iuris
cōis maxime in defmentū p̄tis. vide glo. nōbi
lem in. c. si. de heri. l. vi. vide tñ quod dixi in. c.
si. de transac. nec valeret statutum inferozis a
p̄ v̄a sententia etiā inlocutoria non possit
appellari. iuxta nō. p̄ **Jo. an.** in. c. si. eo. ti. l. vi.
Putarē tñ q̄ omittendo alteri possit remouē
appelloez put. s̄. dixi. de iure ciuili respectu in
ferozis a p̄ncipe. **In** gl. i. i. si. sup̄ h̄ p̄ncipio
sunt due gl. v̄ntarar. s̄z expediēdo gl. et doc
formo q̄nq̄ q̄des. **Prima** q̄ **Dunq̄** cla ap
pellone remota hodie aliq̄o op̄et. **2^a** q̄ **Pre**
supposito q̄ op̄eret resp̄u appellois a iure nō
recepte. q̄rit que appello a iure expresse inuol
get. **Et** sic scias q̄n possit appellari nō obstāte
illa cla. **3^a** q̄ **h̄** v̄t q̄ liz sit remota appello tñ
grauamē illatū poterit p̄ supiorē emendari. q̄
liter emendabit. v̄t p̄ v̄ia q̄rele. an p̄ v̄iaz ap
pellonis **2^a** v̄t h̄ q̄d. s̄. dixi p̄cedat in qlibet
supiore citra papā vt possit emendare graua
men nō obstāte remotione appellonis. **3^a** q̄
q̄ ter. in. si. dicit q̄ grauamē poterit emendāi
p̄ superiorem. nunquid supior ad h̄ teneatur.
an v̄o sit in libera dispōne sua. **Quo** ad p̄i
mā q̄onem gl. h̄ic et sequēs et in. d. c. vt debet.
et cōiter vbi attingit hūc articulū sentit q̄ ho
die nihil operat remotio appellatōis per. c. vt
debet. **7.** eo. vbi oīs appello a iure recipit si ap
pellef ex cā p̄babilī. **Hanc** opinionē multi ser
uant. et vide ad materiā **Spe.** eo. ti. h̄. in. q̄bus.
v̄. ego dico. **Sed** **Holti.** **Jo. an.** cōiter moderni
ores sequentes tenent v̄trariuz et melius. **Et**
inter cetera vide tres rōnes optimas. **Prima**
c. vt debet. loquit de appellōne ab inlocuto
ria et h̄. c. loquit indistinde. non ergo est verifi
mile q̄ ex toto corrigeret hūc ter. **Secda** ratio
melior illud. c. non loquit in iudice p̄cedente
cum clausula appellōne remota. h̄ generaliter
Istud v̄o. c. sp̄cialiter disponit q̄n remouet ap
pellatio. **Vnde** potius illud c. est limitanduz
p̄ istud q̄ econtra. q̄ gñi p̄ sp̄m derogat et nō

econtra vt in r̄sa generi. de reg. iur. l. vi. **7^a**
d̄ideratio colligit ex. c. inq̄sitioni. 7. eo. nā illud
c. emanauit p̄. c. vt debet. et decioit casū dubi
um q̄n remota est appello in rescripto. q̄d non
fecisset nec emanasset si p̄ illud. c. vt debet. hec
cla eēt frustratoria. **Concludenduz** est ergo q̄
h̄. c. p̄cedit hodie etiā i t̄minis suis. **Et** multi
effed⁹ h̄ c̄le notant in. d. c. vt debet. **Tres** v̄o
effed⁹ nōbiles p̄nt h̄ colligi ex v̄icis doctozū.
Prim⁹ q̄ vbi p̄cedit appellōne remota non
tenet iudex a q̄ appellat appelloi deferre. vnde
talīs appello nō suspēdit iurisdictionē iudicis
a q̄ appellat. p̄t ergo anteq̄ appello recipiat a
supiore suā sn̄iam mādare executioni. vt colli
git in. c. pastoralis. in. h̄. p̄terea. de offi. vel. **Et**
p̄ istū ter. colligit op̄i. **Bar.** in. l. i. p̄al. vbi dicit
q̄ q̄n in rescripto simplr remouet appellatio in
telligit d̄ frustratoria. sec⁹ si remoueret a diffi
nitiva. **Nā** in. d. h̄. p̄terea. d. clausula operatur
effedū suū etiā respectu appellois a diffinitī
ua quantuncunq̄ sit p̄babilis n̄ supior ex cer
ta scia illā appellōnez recipiat vt ibi habet. et
a v̄o p̄cedit p̄cedit vt notabiliter dicit hic
Abbas quez sequunt doc. q̄ iudex dat⁹ cum
cla appellatōne remota. p̄t excōicare p̄babili
ter appellante ab eo. et q̄ illa appellatio exp̄es
se a iure nō approbat. q̄a nō habuit suspēdere
iurisdictionez iudicis vt hic. **Et** ex hoc nōbis
v̄num casum valde specialem in quo valet ex
cōicatio lata post appellatōnem probabilem
Secds effedus h̄ clausule ē. q̄a iudex non de
ferens huic appellōni q̄ntuncunq̄ probabili
nō puniet. ex quo a iure nō inuolget exp̄es
se. q̄ hoc fecit auct̄ v̄itate iurif. g⁹ non peccauit
xxij. q. iij. qui peccat. et l. gratius. **C.** de aulē.
Terti⁹ effed⁹ respectu reuocationis attempra
toz p̄ appelloez. nā taliter attemprata nō re
uocabunt p̄ v̄iaz attemprati. i. nullitat. qm̄ ex q̄
nō erat suspensa iurisdicō iudicis p̄ talez ap
pellatōne tenuerūt gesta l̄z p̄ supiore possint
reuocari pot⁹ p̄ v̄iam q̄rele q̄ p̄ v̄iam nulli
tatis. **Sed** dubiū est circa deuolutionez ne
gocij. nunquid deuoluat negociū ad supiore
p̄ appellōnez de q̄. dicit in tertio dubio. **Et** ad
uerte q̄ do. **An.** videt limitare istuz ter. et oīa
p̄cedit q̄n appellatio est remota in rescripto.
Si autem remouet appellatio p̄uilegio per
sone vel statuto vbi statuentes potuerūt hoc
facere vel ex conuentione partū v̄l ex v̄tuma
cia nō op̄aretis v̄l q̄ deserta est appello. tunc
h̄m euz remota est appello q̄ ad oēm effedum.
quasi sentiat q̄ tunc grauamē non reuocabif
p̄ supiore h̄ omnino appello interdicit. allegat
iura gn̄alia h̄ respectu statuti v̄l resp̄u p̄sone
p̄uilegiatē nō video rōnem d̄re. sic enī audif
appellans saltē p̄ v̄iam q̄rele vel remoueat

iniustū grauamē nō appet rō qre nō fit iuez
cū statutū phibet appellatōz. nā itētio remo/
uētis appellatōez nō ē alia nisi vt iusticia cō
sequat effectū. vt in. c. ij. requir. s. eo. 7 qñ pñ
ceps pūilegiat psonā vt ab ea nō possit appel/
lari hoc facit qz psumit de virtutib' illi' pso
ne pūilegiatē vt nō sit aliter pcessura qñ q' f'
iura pmitunt vt dicitur tex. nō. i. l. i. c. de sen. p
fedi pte. Si ergo illa psona pūilegiata alit'
pcedit qñ debeat nulla rō suoz q' supior nō
debeat grauamē reuocare. p h' vide gl. nō. in
cle. i. de iure patro. in verbo oneram'. q' dicit
q' in his que reliquūt dscie iudicis nō pōt ap
pellari. vt etiā nō. in. c. statutū. s. assessorē. d' re
scrip. li. vi. tñ iniuste grauat' poterit appella/
re ad supiorē nō aut' q' iudex a quo teneatur
deferre. sed q' ad h' vt supior possit exaiare ap
pellatōz 7 reuocare grauamē quod nōbis p
petuo. 7 ita d' iste tex intelligi vt d' dicit in ter
tio dubio. ¶ Ad scdaz qōez que appellatō d'
expsse a iure approbata. So. glo. intelligit qñ
ius expsse indulget appellatōez eo casu quo
remota ē appellatio 7 nimis restrigit istū tex.
Sed hosti. cū q' trāseūt cōir doc. dicit q' oīs ap
pellatio expsse a iure approbata v' pmissa lz
iura nō loq' qñ appellatō est remota. exēplū
vt in. c. significāte. 7. c. rodolph'. de Rptis. cū
fi. 7 h' dicitū satis plz. qz ex q' iura permittunt
appellare grauamē v' notoriū 7 p oīs nihil
debet opare remotio appellatōis. ar. c. ij. r' qrl.
s. eo. 7 p h' vide gl. nōbile iūdo tex. quā semp
tenebis mēti in. c. ex qōe de resti. spo. q' dicit q'
grauat' notorie pōt appellare lz in rescripto
remota sit appellatio. ¶ In tertia qōe vtrum
grauamē i casu h'. c. reuocet p supiorē p viā
qrele. an p viā appellatōis. Hic sūt opi. h' opi
nio magis cōis videt q' p viā appellatōis.
7 pro hoc tex. hic dū dicit. h' si appellās fuerit
grauatus. 7 sic dare p' supponit q' p viā appel
latōis audiet. ¶ Sed dices tu quid opera
bitur ergo cū si ppter grauamē pōt appellari
R' q' h' appellatō nō opabit respectu iudicis a q'
h' respectu iudicis ad quē vt sic deuoluat ne
gociū ad eū 7 ita sentit illa gl. nōbilis i. d. cle
vnica. 7 intellige de grauamē ppter qd fuit
appellatū. nā alia attēptata postmodū iuridi
ce nō reuocabunt p viā attēptati vt dixi sed
p viā querele cū iudicis iurisdiōio non esset
suspensa. Et nō hūc intellēdū qz idem dicerē
qñ statutū remouet appellatōnem vt dixi
¶ Ad quartā qōem nūquid habeat locū in
quolibet supiore citra papā sunt opinionēs
Sed Jo. an. videt velle vt idē sit qñ inferior
pcedebat appellatōe remota virtute iur. cōis
Exēpluz in cā heref. quilibet ordiari' pcedit
appellatione remota. vt in. c. vt inquisitionis

d' here. li. vi. Cōdenat' d' heref' pcedēs sniaz
iniustā poterit appellare de epō dōnante ad
archiepm vt archieps examiet negociū vtrū
iuste fuerit dōnat' de heref. hec tñ appella/
tio nō suspēdit iurisdiōionez iudicis a q' nisi
a tpe a q' supior recepit appellatōnē 7 miserit
ihibitoriā iudicis a q' Pro h' vide bo. tex. cū gl
i. c. romana. s. si aut. e. ti. li. vi. Supior aut' ha/
bebit exaiare vtrū iste appellauerit in casu a
iure dēssō vel ne 7 an fuerit grauatus. 2c. 7 h'
sp nōbis. ¶ Ad vltimū dubiū vtz supior te
neat grauamē reuocare an sit in sua faculta
te tm. qdā q' tenet. qz al' nō est bon' iudex nisi
faciat iusticiā vt i. c. for'. de d. sig. 7 sic supplet
tex. 7 exponit ibi poterit. i. debebit. ¶ Alij cō
tra cōir tenet vt supior ad hoc teneat. 7 si nō
admittit pōt ab eo appellari. qd' mihi sat. plz
nam video q' etiā in dispensatione fienda
cogit iudex p supiorēz si best causa legitima
dispensādi. vt nō. in. c. vt cōstitueret. 7. c. d' nō
sando. l. di. fori' in casu nostro vbi agitur de
iusticia ministrāda. nā vt dixi intentio appo
nentis clausulā fuit pncipalit' mot' vt iusti
cia dsequat effectū. h' si iniuste grauat' cessat
rō vt mēs apponētis clausulā 7 maxie. qz d'
sensio est de iure nālī. vt i. cle. pastoralis. de re
iudi. Et p' hec hēs expeditū istud pncipium.

¶ Verum quia Licet excōicat' ab excōicatōe
appellet nihilomin' venūciari pōt ac bñficij
reduōtib' spoliari. p' d' sultatio. z' rñtio ibi
nos itaq'. ¶ Nō p' ex isto tex. vnū effectū ap
pellatōis lcie. eximit eī appellatē q' ad illaz
cām a ptāte iudicis a q'. ad h'. c. si a iudice. 7. c.
nō solū. eo. ti. li. vi. 7 iste ē effect' iurisdiōis sus
pēionis. Iste tñ effect' nō vsq' q' pcedit cum
appellat' ab excōicatōis sniaz. nō eī opat' pleaz
suspēdiōz. lz eī suspēdat iurisdiōiōz iudicis re
spectu ad' oīo futuri. nō tñ suspēdit ipaz sniaz
nec adū futuz oīo accessoriū ad ipsā scētā
¶ Et ex hoc. 7 ex ter. nō vnuz solēne dictum
q' vbiq' appellatio nō suspēdit adū iam
gestū de preterito. s' nō suspēdit adū gerē
dū si oīo illi adū est accessori' 7 dsecutoriū
ad adū gestū non suspēdū p appellatōez. Rō
qz rōe dnegitatis attribuit pot' pteritis q'
futuris. ¶ Et ex hoc inferē ad aliud nōbile
vidū 7 quotidianū q' lz lex noua non cōcer/
nat pterita h' futura dūtaxat vt in. c. fi. d' oīi
nō tñ dcernit illa futura que habēt oīmodā
dependētā a pteritis. p hoc vide ter. iunda
glo. in cle. vt hi qui. de eta. 7 qua. 7 in cle. i. de
testa. Sec' aut' vbi ad' futur' nō est ita acces
sori' ad adū d' pterito lz habeat cū eo aliqm
dformitātē. 7 iste est verus intellēd'. c. cū tu. 7
d' vsur. ¶ Alterius nō q' excōicatus debet

denunciari in publico ut ab alijs euitet. An
autem debeat euitare excoicationem non denunciati. di-
cendum est quod sic. ex quo non est occultus excoicatus.
Primo pro. ar. h. ter. na. excoicatio trahit secum
executionem nec per denunciationem amplius ligat
cum ergo iniectum plenum vinculum contra denunciati-
onem non debeat spectare denunciationem. quia illa fit
propter ignorantes. vide bo. ter. cum glo. in. c. cum non
ab homine. de sent. ex. et quod ibi dicitur. **N**on quod
ille qui denunciatur vel declarat non dicit aliquid de
novo disponere. ad h. l. heredes palam. ff. de testa.
Ex quo inferitur quod constitutio antiqua iuris declarato-
ria extenditur ad preterita. ut notatur in. d. c. cum tu.
et plene in. d. c. fi. **A**lterius non tenet metum bo.
arg. ex isto ter. quod denuntiatio excoicationis ne-
cessario non probat denunciatum esse excoicatum. quia
per denunciationem quis non ligatur et denuntiatio potest
esse iniusta. vide bo. ter. cum glo. in. c. l. de sent. ex.
li. vi. **A**lterius non tenet metum quia non est ali-
bi ita expressus ter. quod excoicatio debet subtrahi
reddictus sui beneficii etiam si dicatur excoicatio-
nem iniustam. quod enim spectari euitus cause. ex quo
enim interius deneget sibi coio ecclesie denegetur
eius omnis ditas pueniens ab ecclesia. de h. i.
latius cum glo. fi. **I**n glo. in. d. executionem. **N**on
habet hanc glo. usque ad finem ad quem quod tunc sit remis-
sio cum queritur quare appellatio non suspendit excoicatio-
nem. **E**t ex hac glo. colliguntur quatuor rationes.
Prima fuit Petri hispani glo. antiqua asserens
quod cum ista excoicatio sit sententia summi principis quia
deus in veritate ligat et non homo. xi. q. iij. nemo.
quod admodum non appellatur a sententia principis mari-
me ad effectum suspendendi. ita nec ab excoicatio-
ne. **H**anc rationem impugnat Hosti. quia etiam non ap-
pellatur cum supplicatur et supplicatio habet eundem effe-
ctum iure non in. c. cum ex lris. et c. suscitata. et c.
et lris. de in integ. resti. facit. l. vna. **C.** de sen.
psec. pro. iuncta autem quod supplicatio. **C.** de pcc. im-
pera. offe. **A**ddit et aliam rationem meliorem ad im-
pugnandum. nam ratio Petri non claudit in excoica-
tione iniustam. quia ibi deus non ligat. ut in. c. cum
et in. de re iudi. li. vi. et in. c. a nob. et ti. et tunc iste
loquitur quod excoicatio dicitur nimis rationabiliter pro-
mulgata. **2**a ratio seu solo fuit Lauri. etiam an-
tiqua glo. ut homo crescat per meritum parendo sententie
ecclesie et inique. et ut magis timeat disciplina
ecclesiastica. hanc ratio dicitur non probat iure. **3**a fuit
solo Jo. quod hoc procedit in ostensione ecclesie non ex nam
excoicationis. et emanavit ostendit ut magis time-
atur censura ecclesiastica. **I**ta solo incidit cum pro-
cedenti. **N**am idem vult in effectu quod procedens et
eadem impugnatione repellit et tunc tenendo eam cessat
omne contrarium. nam in multis casibus appellatio est a iure
interdicta. **4**a solo est Ber. dicentis nullam
viam esse in effectu in excoicationem et alias
sententias. **N**am sententia quilibet sit non suspendit per ap-

pellationem sed tamen ipsius effectus et executio que est
de futuro. sed excoicatio in continentem habet vires su-
as et nullam aliam executionem expectat. merito non
suspendit. **S**ed certe hec solo non est bona. nam sententia lata
supra futuro trahit secum in continentem et immediate
executionem respectu infamie. ita quod nulla alia ex-
ecutio expectat respectu infamie. et tamen suspendit
per appellacionem sequente. ut probatur in. l. furtum. ff. de
his que non infamant. **I**tem vult in quilibet sententia absoluto-
ria que nullam executionem expectat. **I**tem contra glo.
facit ter. apertissimus in. l. ij. ff. de pe. vbi dicitur quod ap-
pellans non dicitur videri condemnatus. vnde ergo quod ap-
pellatio non dicitur extinguat seu suspendat ipsum principis
autem etiam executionem ipsius. **E**xtra glo. dant
et alie solones. **Q**uia est quod sententia excoicatio-
nis est medicina. fert enim non ut homo damnet sed
ut corrigat. ut in. c. i. de sent. ex. li. vi. **S**ed in me-
dicalibus attendenda est voluntas medici non autem
infirmitas in. c. que emendat. xv. di. **D**ebemus ergo at-
tendere ad voluntatem iudicis non ad voluntatem
appellantis. **H**anc rationem impugnat Hosti. non enim
procedit cum medicus est imperitus. ut in. c. ad aures
de era. et que facit. l. illicitas. ff. de off. pcc. et
vnde hanc ratio non procedit in sententia iniusta. **S**exta
fuit opi. Hosti. quod alie sententie ligant sensibilia seu
insensibilia irrationabilia. **S**ed excoicatio ligat
animam. ut in. c. si quis presbiter. de re. ec. non alie. vnde
sic anima interius latius videtur et exemplat longe ab
sententiam. ita facilius ipsa anima apprehendit per sententiam
Sed hanc ratio non claudit quare non suspendat per appel-
lationem. vnde cludere vult quod cito dicitur apprehendere
et habere effectum suum. **P**onit Hosti. et septima solo.
excoicatio ligat animam et fert per peccatum mortali. xi. q.
iij. nullus. **A**ppello vero non potest suspendere effectum
iam inductum per peccatum istius. quasi dicat
quod ex quo iste iam separatus est a gratia dei non
potest appellatio sua ipsum restituere. al. ecc. defensio in
iustis. **H**ec ratio non est bona. nos loquimur in appel-
latione iusta et quando procedit iniusta causa excoicatio-
ni. que casu iste negat se excoicatum seu separatum a
gratia dei. et tamen procedit vinculum hominis. quia dicitur posse
se suspendere. nam appellatio facit introducere propter im-
peritiam et iniusticiam iudicis coercendam. ut in. l. i.
in. ff. e. et facit. c. suggestum. S. eo. **C**um ergo iste
appellans procedat impitiam vel iniusticiam iudi-
cis excoicantis. ergo debet suspendere illam sententiam
et vinculum hominis. **Q**uia solu. ponit hic solo.
An. quod ratio spiritualis in excoicatione est. quia
dependet a potestate clauium et in eam tollendo requiritur
certa forma in. e. a nobis. de sen. ex. **C**um ergo
appellans non habeat hanc clauium potestatem non
valz suspendere eam per appellacionem suam. sed alie sententie
transcurrunt per ad potestatem et discernunt ista alia
que non dependet a potestate clauium. **H**ec solo. fuit in
visa quod vera. sed postmodum consideravi quod in
veritate non habet bonam et sufficientem rationem

spalitatibus. qd pbo apertissime na infamia que
impmit ex snia lata sup furto non depedz a
ptate puari h sol' pnceps ea abolere pt. l. i. ff
de postu. no. in. c. cu i. 7 a. s. de re iudi. 7 tñ pzi
uara pfoa appellado ab illa snia odénatoria
suspedit infamia ia ad esse poudaz. vt in d. l.
furti. h ideo qz no e ipe appellas qui h fac h
pnceps qui dedit robur appellatōi. ita i casu
nro qdamodū papa pōt i totū 7 ad tēp' tol
lere excōicatōez ita poterat dare robur appel
latōi. Pro hoc vide tex. iūda gl. nō. i. de. vna
d imu. eccl. 7 vbi sine qualibet appellatōe pa
pa tollit excōicatōez. ad idē de. h. sum. de sen
excon. ¶ **M**ona so. colligit ex gl. in. l. fi. c. h. a
nō ope. iudi. q dicit q qdamodū a snia vlti
mi supplicij pōt appellari. vt in. l. qui vltio. ff.
de pe. ita 7 a snia excōicatōis. S3 illud dcm
est otra tex. istuz 7. c. is cui. de sen. ex. li. vi. nisi
forte gl. illa itellerit q possit appellari ad ef
fectū deuoluēdi illā cāz ad supiorē nō aut ad
effectū suspēdēdi. Nā q ad p̄mū effectū appel
lari pōt. vt hēs h tex. 7 vide gl. bonā circa h
in. c. ad repmēdā. d. offi. ordi. h tūc nō ē bona
o patio quā fac de snia vltimi supplicij. qz illa
suspēdit. ¶ **D**ecia so. ponit h p do. meuz do.
Car. dicēte q excōicatō pot' trahit ad nām
iterlocutorie qz diffinitiuē. vt nō. doc. in. c. p
tuas. de se. ex. 7. c. venerabilib'. eo. ti. li. vi. sed
interlocutoria nō suspēdit p appellatōez se q
tē h pēdet ex futuro euētū. vt in d. c. non solū.
¶ **H**ec so. cū reuerētia nō pcedit qz si appella
tio est legitia imēdiatē suspēdit lz q ad nos d
pendet ex futuro euētū. vt in. c. h. a iudice. eo.
ti. li. vi. Hinc dicit gl. in. c. is cui. d. sen. ex. li. vi
q snia suspētionis a beneficio suspēdit p ap
pellatōz sequētē. 7 tñ illa interlocutoria ē vl
trahit ad nāz iterlocutorie. ¶ **I**ndeciaz ē
soluōez possum' colligē ex dicitis bar. in d. l.
qui vltio. dicitis q ex nā excōicatōis h pce
dit qz ē medicinalis. h alit nō declarat. 7 ē h
otra scdaz 7 tertiā so. naz ille soluōes volūt
q sit ex ostitūtōe ecclie nō ex nā excōicatōis.
Cogitau' posse dare duodecimaz rōnē satis p
suasiaz 7 miores patit calūnias vt dicat h
pcedē ex nā iph' excōicatōis. Jōē i qlibz snia
cēsure vt i d. c. is cui. Rō nā excōicatio iusta
nō pōt quoquo modo p appellatōz suspēdi
qz illa infligit ppter peccatū qd ligat aiaz in
dissolubiliter nisi subseq' o petens satisfactio
nā peccatum non dimittit nisi correpto. vt in
regula peccati venia. 7 in regula peccatuz d
regu. iur. li. vi. 7 in. c. cū tu. de vsur. Nam cuz
p peccatū sit sepatū a grā dei. vi. q. iij. audi.
deniqz non pōt iste p actū positiuū seu a iure
positiuo induatū restituere se grē dei nisi alit
se corriget 7 emēdz 7 i dubio debem' psumē

excōicatōez iustā. qz vbi vertit piculū aie tu
tioz via ē ampledēda lz videat durior vt i. c.
iuuenis. de spō. Nō gl. i. c. vnico. de scrutinio
¶ **T**uti' est ergo excōicatōez tenere iustā eē 7 nō
suspēdi qz nullū piculuz est h casu cū possit
sibi puidere petēdo absolutōez 7 p̄stādo cau
tionē d parēdo iuri. vt in. c. p tuas. de sen. ex.
¶ **I**n alio casu esset piculū. qz posset se imiscere
iniuste 7 dānabilit' sacramentis ecclie 7 coio
nū hominū p̄tendēdo eā iniustaz vbi in veri
tate esset iusta. ¶ **E**t lz fortiter posset opponi
otra hāc meā solonē de nobilit' dicitō Jnn. i. c.
bone de elec. 7 in. c. cū sup. de offi. dele. vbi sin
gularit' dicit q si quis appellat infra decēdiuz
a snia excōicatōis nō psumit p excōicatōne
sicut nec p alijs snijs. h statū p ea incumbit
on' pbādi ei' iusticiā. ergo nō d3 psumi iusta
si. decēdiū appellat. qd v' otra rōz meā. ¶ **A**d
h rōnē q i h casu vt on' pbādi incubat ad
uersario nullū piculuz iminet excōicatio erq
gerit se iteri p excōicatio. iō trahit ad nāz ali
aruz sniaz h i articulo nro piculū imineret
qz posset p̄tēde sniaz iniustā vbi al' esset iusta
7 sic dānabilit' se imisceret sacramētis ecclie
¶ **P**ro h facie d. c. per tuas. vbi d' q an oia ne
videat dēnere cēsurā eccliascā d3 petē abso
lutōnē. ¶ **C**ogitau' nūc posse dari 7 aliā so
lutōnē seu rōnē. ¶ **A**ppellatio veritate inspeā
nō extinguit sniaz h eā suspēdit. vt i. c. venietel
de iureiur. 7. c. pastoralis. h. p̄tē. de offi. dele.
adeo ut eā nō suspēdat q ad oēs effect' excōi
catōis. vt dicit in. c. fi. s. de eo q mit. in po. sed
effect' excōicatōis nō est sepabilis ab ipa snia
nō ei p̄t dari ipa excōicatō qn dem' effect' ipi'
sicut ergo appellatio nō suspēdit seu extinguit
ipm p̄mū adū seu ipsā sniam. ita nec suspēde
p̄t effectū ipi' cū nō sit sepabilis a p' adū et
p̄dca nō. ¶ **I**n gl. i. d. ho secū trahat. in fi. hēc
glosa duo tāgit. p' nūqo excōicatio lata post
appellatōnē sic i suspēso in euētū appellatōis
z' nūqo gesta per istū excōicatū medio tpe te
neant. ¶ **Q**uo ad p̄mū oclude post host. aliq
o dēdo qz gl. formaliter nō soluit q aut no
torizū est appellatōnē nō tenere tūc certissimū
est excōicationē i dēnēti ligare. qz appellatio
frivola nō suspēdit iurisdictionē iudicis. vt i
c. cū appellatōib'. 7. c. nō solum. eo. ti. li. vi. ¶
¶ **A**ut certū est appellatōnē esse validā 7 tunc
certū ē excōicatōnē nō ligare. vt in. c. dilecti.
s. eo. ¶ **A**ut dubitat' 7 tūc quo ad nos depēdz
ex futuro euētū. qz si o' stabit appellatōnē suis
se ltiām etiā o' stabit excōicatōnem nō tenere
h veritate inspeā excōicatio sēper 7 statiz te
nuit vel fuit nulla. qz certū est nature vtrum
appellatio sit legitima vel nō. 7 iō qz est certū
nature est certuz legi. vt in. l. si pater. ff. de so.

et sic nunquam excoicatio vel eius effectus stabit
 in suspensio nisi non possunt dubitare de validi-
 tate an exitu appellatis. Et vide ad predicta bo-
 ter. in. c. l3. de sen. ex. li. vi. **Ad** 2^m dubium. nun-
 quid valeant gesta medio tpe. Conclude per
 tria membra. **Queda** geri pnt p excoicatu rone
 publici officij. et ista tenent ex q putabat no ex-
 coicatus vigore appellatis pcedetis. l3. vltas
 se hret in strariu. vt in. c. ad pbandu. de re iu-
 di. et ar. in. l. barbarius. de offi. ptois. **Queda**
 geri pnt cu excoicato seu p eu no rone publici
 officij sed oernit vtilitate spius vel alterius
 et tuc si e talis adus q in se e incoicatio excoica-
 to no valebit l3 putaret excoicatus. ad hoc. c.
 cu vileat. de slue. vbi Inno. ponit vnu dicitu
 sp meti tenendu q no est vna int publicum ex-
 coicatu et occultu si in his q gerunt rone pu-
 blici officij. **Jo** Jo. an. in. c. i. de Rp. li. vi. **Et**
 q infero oera glo. h q collatio bnificij sca excoi-
 cato q putabat absolutu no valz. et vide in ter-
 minis nris gl. fi. in. c. sol3. de sen. ex. li. vi. quaz
 limita f^m poicta. **Queda** sunt q oernit pena
 otemptus vt e irregularitas. et ista non affici-
 unt excoicatu. qz no otemptu. et p ois non est
 puniend^o pena otempt^o in. c. ad aplice. de cle-
 r. exco. mi. facit. c. vt aiap. de vsti. li. vi. et p hec
 hcs tota gl. clare expedita. **In** glo. si. ibi pu-
 blica egestate v3 laborate. adde h sinez gl. in v.
 ego credo. vbi gl. soluendo ista qonez. ocludit
 no esse puidendu excoicato in aliq si fame pe-
 rirer. et nobis bn gl. qua vt seq Jo. an. reddon-
 do rone diuersitatis int excoicatu et depositu
 qz excoicat^o pt sibi puidere. l. petedo absoloz
 h deposit^o no h3 ita remediu. qz cu fuerit depo-
 sit^o ppter crime qntuncunq sic emendat^o non
 recuperat pmu statu. merito sibi dispensat. ue p-
 uioet ecclesia de aliqbus tpalib^o ne cogat men-
 dicare in opprobriu cleri. vide bo. ter. cu gl. i. c.
 studeat. l. o. **Et** p oelone. vide gl. in. c. qz sepe.
 de elect. li. vi. et in. c. eps. vij. q. i. et i. q. ij. q. pio. et
 satis plz hec opi. gl. **Et** p ronez supoicta puto
 limitanda gl. no. q dicit puidendu suspensio a
 bnificio ne cogat medicare. vt no. i. c. cu vido
 nienf. de elec. intelligo eni illa gl. qn suspensio
 e facta ppter crime h si ppter osumacia non pu-
 to sibi in aliq sbueniendu cu possit sibi puidere
 satisfaciendo. na sepe hoies de cibo securi iusti-
 tiam negligut. vt. v. q. i. no ois. **Et** ex his po-
 tes inferre ad decisionem qois. **Nunq** excoica-
 to sit fienda elemosina. na si fame perirer tunc
 sbueniendu e sibi p illud qd habet h i. si. gl. xi.
 q. iij. qm multos. sec^o vbi no e tanta necessitas
In eade gl. ibi nisi in snia hoc exprimat.
No bn glo. que sentit q excoicato non subtra-
 hunt redditus bnificij si hoc sit expressu i snia
 sic dicim^o in relegato. pt tñ iudex hoc exprime

si vult. et cu hac opi. transeit doct. vsq ad tps
Jo. an. inclusiue. l. in isto. c. Nam nihil scribit
 h ptereunt ita q licet gl. no impugnet. eam tñ
 ofirmat. vñ alibi aliud sentiunt vt. j. dicit. **Do**
 an. et h oera glo. videlz q liz in snia iudex hoc
 no expsserit nihilomin^o sbrahendi sunt excoi-
 cato reddit^o bnificij. qz puat coione eccle. **Itē**
 si h fuisset lata snia respectu sbractiois frudu-
 um illa fuisset suspensa p appellonez sequente
 cui^o strariu innuit h. nulla tñ auctoritate ad-
 ducit. h ego allego plimas. vide ter. iuda glo.
 xxij. di. pter. et Inno. i. c. qlit et qn. el. ij. de accu-
 ppe sine. et Spe. in ti. de expen. et interesse. in fi.
 vbi recitat idem tenuisse **Wind**. in. c. qtiens.
 de symo. et **Hosti**. in suma. de sen. ex. h. qd eius
 effect^o. in v. ite q nullm. **Et** miroz de ista opi.
 glo. cu ipamet sentiat strariu in pnci. du dicit
 q q extra eccleiaz est nihil debet possidere noie
 eccle. hec ro militat etiam si i snia nihil fuerit
 dictu. **Hoc** e aptissime pbat h non impropi-
 ando lram. na solu hic fuit appellatu a snia ex-
 coicatiois. et vt q exq no suspedit p appellonez
 no v3 suspedit ad^o oio accessori^o ad ipaz excoi-
 catione. vt est denuciatio et sbractio reddituu
Si eni sbractio reddituu no sequeret necessa-
 rio ex snia excoicationis h oporteret exprmere
 in snia tuc p appellone sequete suspenderet. qz
 tuc tot essent snie qd snt articuli. l. etia. ff. de mi-
 norz. **Quantm** ergo appellatio non suspendat
 excoicatione ppter nam sua suspedit tñ bnifici-
 um respectu sbractiois fruduuz. vt habes
 gl. bo. in. c. is cui. de sen. ex. li. vi. **Sz** qz sbractio
 fruduuz oio sequit excoicatione id non suspen-
 dit p appellonez vt hic. **Ad** vnuz tñ aduerte
 qz sentit h do. **An**. q administratio tpalii no
 subtrahit excoicato l3 nulla omoditate debe-
 at hre et osequi. nihil allegat h in non placet.
 qz cu excoicato incoicat coio interdicitur sibi
 ptas admistrandi etiaz tpaliter. p h vide ter.
 in. c. veritatis. in fi. de do. et otru. **Itē** excoicat^o
 est suspensus ab officio et p ois a bnificio. sed
 suspensus a bnificio no debz se ingerere admi-
 nistracioni sp^o. vt in. c. i. de elect. li. vi. g^o rē qre
 puto q bnificio excoicati oputabit iconomus
 p supioze aut vicarius tpalis. iuxta ea q ha-
 bent in fili in. c. puenit. s. eo. et in. c. cu ex eo. de
 elec. li. vi. et in. c. fi. de testa. regu **Et** iquantu gl
 dicit q excoicatus equipat relegato no ea. et
 alibi dicit gl. iuris ciuil. **Iusti**. de capi. dimi-
 media. alz modici. q equipat deportato. **Sed**
 dic q l3 similitudo pcedat in aliqbus non tñ
 in oibus. **Na** pprie non eqparat relegato nec
 deportato. qz pt qz relegari respectu certi loci
 vt. ff. de interdic. et relega. l. relegatoz. **Sed** ex-
 coicatus respectu vni^o eccle est necessario ex-
 coicatus q ad oes ecclesias. vt i. c. cure. xi. q. iij.

Itē relegato non venegat edlo hominū nec
facrop. sec^o in excōicato. qz nō equigat ppe
deportato. qz deportat^o pōit civilitatē vel ci
vilitatē libertatē ⁊ oīa q̄ sūt iuris cīlis. vt. l.
q̄vā. ff. de pe. h. excōicat^o ista nō pōit oīo imo
p̄t donare fm cōez opi. ⁊ testari de bonis suis
vt nō. p. gl. ⁊ Jo. an. in. c. decerni. d. se. ex. li. vi.
⁊ vide qd nō. in. c. veritatis. pal. ⁊ vide plene
p ange. de pūho in q̄dam sua disputatōe q̄ in
cipit duo ad iūicē litigātes. i. p̄n. vbi dcluidit
q̄ excōicati sūt spēs hominū dānatoz per
se ita q̄ p̄t nō eā penē relegatis nec depoz
tatis. s̄ i hīs i q̄b^o hēt oformitatez cū relega
tis cēlebit iur. relegatoz. In hīs vero i q̄b^o
h̄z oformitatē cū deportatis cēlebit depozta
toz. ⁊ vide plene de mā ibi p angelū ⁊ p bal.
in. l. i. c. de hē. insti. ⁊ vtrobiq̄ plene d̄ istis bā
nis ⁊ eoz effēu aliq̄o p bar. i. lamissioe. ff. de
capi. dimi. In ead̄ gl. ibi s̄ p^o vidū p̄ualer.
scz q̄ siue sit suspēsus ab officio ex cā irrogat
te infamiā siue nō sēp erit suspēsus q̄ ad oēs
alios etiā extra territorū suspēditis hāc opi
se d̄ Jo. an. reddēs rōez diuerfitatis int̄ hūc
casū ⁊ l. ex ea. al. i. glo. p strario qz suspēsus
ab officio otigit p̄ ordiez. Unde ex q̄ ordo ē
suspēsus nō pōt alicubi mīstrare vitina. s̄ i
l. ex ea. vbi sit iur. vidū vt nō possit quis po
stulare nec tale iteridū d̄cernit cāz d̄cernētē
alienū territorū. naz ex p̄tia p̄cedit postula
tō q̄ n̄ iteridū in alieno territorio. Et est ille
ter. valde nōbilis ad multa alia. ⁊ dispō p̄a
lis d̄cernēs exercitiū p̄sone vel bona nō extē
dit v̄tes suas extra territorū ius dicentis.
Nō gl. q̄ten^o dicit aliud esse i suspēso a bene
ficio vt possit alibi obtinē beneficiū. In hoc
tū articulo do. an. distiguit q̄ aut hēc suspēso
scz a b̄nficio sit ab hoīe aut a iure. p^o casu s̄
iudex intēdebat inhabilitare istū ad oīa b̄n/
ficia ex snā porrigit effēduz suū etiā ex terrē
torū iudicis lz executio d̄cat fieri p iudicem
territorij p ea q̄ habēt in. c. postulasti. s̄. de fo
ope. Si vero simplr intēdebat suspēdē a b̄nfi
cīs q̄ hēbat in suo territorio tūc p̄cedit glo.
ar. in d l. ex ea. ⁊ in. c. ij. in fi. de p̄ti. li. vi. 2° ca
su cū suspēso fert a iure aut fit ex cā d̄cernētē
certā ecclīā tūc suspēso opat solū respectu b̄n/
ficioz illi^o ecclīe s̄ p̄bat in. c. cū i cūctis. i. fi. d̄
eled. iūcto. c. si p̄promissari. eo. ti. li. vi. aut fit
simplr ex cā ḡnālī. ⁊ tē hēt locū respectu oīm
beneficiorū. ⁊ hoc satis plz ⁊ p̄bat per rōes
vidū. c. si p̄promissari. In eadez glo. ibi an
iuste vel iniuste fuit excōicatus. Nō solutōz
glo. qz satis vera est ⁊ idēz glo. in. c. clericus.
vidū. rē. di. vide qd nō. glo. in. c. de. vt. hi. qui.
de eta. ⁊ q̄. Quis aut fiet de istis redditi^o
si iuste fuit excōicatus dicit q̄ debēt d̄verti in

utilitatez ecclīe nō aut dabit hūc excōicato
lz sit absolut^o. vt nō. in iurib^o pall. facit in fili
c. p̄ti. de offi. oz. li. vi. Extra gl. q̄ro. an q̄l/
bet iudex possit denūciare istū excōicatu^o ap
pellatōe n̄ obstāte. So. In. hīc dcluidit q̄ oz
dinari^o istū excōicati pōt etiā nō fuit ipse q̄
snām tulit ar. xi. q. iij. cure. ⁊ in. c. de treug. et
pace. sec^o dicit in delegato si appellatio ab eo
interposita est a superiore recepta. ar. in. c. pa
storalis. s̄. p̄terea. de offi. dele. Nō s̄ vidū s̄
hūc vltimū articulū expedias laci^o ⁊ clari^o
fic. Aut enī ante denūciatōez fuit appellatu^o
ab isto delegato. cui appellatōi ipse d̄tulit et
nō poterit eū denūciare. tū qz nō remansit iu
dex p̄ delatōem. vt i. c. cū appellatōib^o. eo. ti. li.
vi. tū qz sua n̄ itest vt iste v̄tes cū n̄ sit iudex
su^o. Aut n̄ d̄tulit appellatōi ⁊ tūc aut fuit ap
pellatō recepta a supioze ⁊ nō pōt denūciare
qz p̄ hāc receptōz reuocat p̄sus iurisidū s̄ b
eo. vt in d. s̄. p̄terea. aut non dū fuit recepta ce
credo q̄ possit. qz sua interest istuz euitari ve
citi^o recipiscat ⁊ sibi obediat ⁊ vt multa sua
habeat effēduz ar. c. ad aures. s̄. eo. vbi dele
gat^o p̄figit terminū appellanti ab eo ad apel
latōem p̄sequendā vt citi^o reassumat iurisidū
d̄tōz. Sed rōe ordiarij querit quid si an̄ denū
ciatōem iudex ad quē p̄cipit vt illū denūciat
dicit Inno. q̄ sibi ē obtēpandū nec audiet p̄
straria appellās. qz sua nō interest cū an̄ eritū
appellatōis nō teneat illi satisfacc. nisi dicas
q̄ fuit excōicat^o p̄ manifesta offensa. Nā tūc
sua interest appellare. qz i manifesta offēsa ap
pellatio non tenuit. s̄. eo. cōsuluit. ⁊. c. ad hęc
⁊. c. cū sit romana. ⁊ qz p̄cedente q̄de iurisidū
onīs. scz qz dicit appellatōem non tenē n̄ pōt
iudex ad quē se intromittere de p̄ncipali qd
placet ⁊ vide. s̄. eo. romana. li. vi.

Sollicitudinē Si excōi
catul ab
ep̄o postq̄ appellauit ad papaz hanc
causam defert simpliciter ad metropolitanū
appellationi renūciat ⁊ archiep̄us causā au
diat. Sed si p̄testetur strariū archiep̄us non
cognoscat qd si fecerit pōt ep̄s appellare nisi
notoriū sit excōicatōem non tenere vel sūma
fic. Si appellās ad supioze d̄pet coraz iudice
inferiori sup d̄cernentib^o ipam appellatōz ipi
appellatōi renūciare videt. Si autē p̄testetur
q̄ p hoc nō intēdit renūciare appellatōi tāq̄
straria allegās nō ē audiēdo. nisi notorium
sit adū illū esse iniustū sup cuius emendatōe
audiuit inferioze ⁊ est bon^o cas^o. cōis diuisio
2° ibi nos igit. Nō p̄mo iudicē a quo ap
pellat respectu graua mis posse excōicare ap
pellatē tāq̄ d̄rumacē si p̄cedit appellatōz fuit
se friuolā. Rō qz appellatio friuola nō tenet

appellante. vt in. c. cu appellonibus. eo. ti. li. vi. ergo pt reputari otumar 7 validitas excōica tionis q̄ ad nos p̄det ex futuro euctu. p hoc qd̄ dixi in. c. p̄cedenti. vide tex. in fili in. c. ij. de vo. 7 otu. li. vi. Et ex illo tex. 7 n̄o collige du as pradicas p̄cedendi ottra appellante ab inē locutoria frustratorie. nā pt iudex illū otuma cē muldare vt h̄. Itēz pt ad vltiora p̄cedere si cause stat̄ patif vt in. d. c. ij. 7 2º p̄ncip̄ nō q̄ quēadmodū pt q̄s denūciari excōicat̄ vt euitet. S. c. p̄. ita pt denūciari absolut̄ 7 non ligat̄ vt nō euitet. 7 est h̄ bonū remediū qm̄ q̄s iniuste reputat̄ excōicat̄ vel criosus vt de nunciat̄ p̄ iudicē mō p̄uidēo 7 3º nō vnā bonā r̄lam h̄ q̄ inferior iudice ad quē est appellatus nō pt cognoscere. nec de appellone nec de inno uatis post appelloez si ottingūt articulū appel lationis etiā ad petitionem appellātis si velit renunciare appellonī sue vel si attemprati no torie sit iniustū. ar. in. c. cu teneamur. S. eo. 7 sic pt intelligi h̄ si iste si vero. 7 Nō ibi corrigere q̄ ottra ipsam rē q̄ nō oia inuouata p̄ appello nez sūt reuocāda p̄ iudicē ad quē. h̄ duntaxat ea q̄ otcernūt p̄iudiciū ipius appellātis. 7 Nō in h̄ si vero notoriū. q̄ in facto notorio archy/ epus pt se impedire inē subditos sui suffraga nei. vide bonū tex. in. c. rōna. s. notoria. de censi li. vi. 7 Ultimo nō vnā r̄laz satis bonā 7 no tandā. q̄ sic renūciat̄ appellonī p̄ otparationē corā iudice a q̄. vt in. c. gratū. de off. dele ita p̄ otparationē corā. alio iudice ad quē nō fuit ap pellatū q̄ est supior iudice a q̄ si ottrariū preste tur. 7 Ultimo nō vnāz bonā limitationez ad aliud vulgatū q̄ p̄testatio nō tollit p̄ ottrariū factū. 7o enī p̄cedit qm̄ ottrariū factū explicat̄ ita q̄ nō est q̄ a p̄ncipio repellat̄ p̄testantē. Si autē vult aliq̄o attentare ottrariūz p̄testationi debz supior illū non admittere tanq̄ sibi ottra riū. 7 Et nō ex h̄ 7 ex tex. q̄ allegans ottraria nō ē audiend̄. l. vbi repugnātia. ff. de reg. iu. 7 Sz ottra p̄uidēa 7 ottra tex. op. vt enī si iste appellās renūciaret appellonī. nō p̄ h̄ posset ar chiep̄s cognoscere vt h̄ esset otentio inē subdi/ tos suffraganei inter q̄s citra remediū appel lationis nō pt archiep̄s regulariter aliq̄o dif finire. vt in. c. pastoral. de offi. ord. 7 Nec ob. si dicat q̄ h̄ olim petebat vt p̄nūciaret excōica tionē nō tenere. qz etiam h̄ nō pt facere ex quo fuit lata ab ep̄o altero agente. vt probatur in c. venerabilibus. post p̄n. de sen. ex. li. vi. Solo ottrariū est difficile h̄ pt dici q̄ deferendo hanc causam simpliciter ad archiep̄m videt̄ renun/ ciare appellonī interiecte ad papā 7 eā deferre ad archiep̄m ita q̄ archiep̄us agnosceret per viā appellonīs 7 nō p̄ viā querele. 7 sic res va leat meliori mō q̄ valere. rē ar. S. e. ex insinuat̄

one. 7 nō h̄ oēm. 7 In gl. i. Et p̄ intellectu gl. op. nam vt ista l̄ra diuersa 7 sibi ottraria. nam cū fuisset questū vtrū archiep̄s posset denun ciare istū appellante nō ligatum. Papa vario mō r̄ndet. p̄mo dicit q̄ metropolitanus nō p̄t cognoscere de appelloe inēposita ad papā. 7 2º dicit q̄ ep̄us excōicator pt appellare 7 in h̄ si h̄o. dicit q̄ metropolitanus pt denūciare illum nō ligatū. 7 aliud vt dicere in h̄. cū autē. Sol metu ottrarij glosator intellexit q̄ h̄ fuerit tres q̄ones. Prima qd̄ vtz archiep̄s posset cogno scere de appelloe inēposita ad papā. Scda qd̄ vtz archiep̄s posset saltē denūciare appellatē nō ligatū. h̄ voluit glo. in h̄. notorium. 7 3º qd̄ vtz ep̄s excōicator possit appellāe si metropo litanus de appellone interposita ad papāz vult cognoscere. 7 h̄ voluit gl. in h̄. i. q̄. 7 Ultimo in h̄. cū autē. p̄ fourit oia in vnū 7 dicit quid iuris 7 h̄ voluit gl. i. h̄. cū autē. ita q̄ iste quat tuoz glo. sūt simul expediende Do. an. dicit q̄ due fuerūt q̄ones. ego puto q̄ tm̄ vna fuit cō sultatio. vt clare colligit̄ ex p̄ncipio. c. videlicet vtz archiep̄s possit denūciare istū excōicatū p̄ appellonez nō eē ligatū Sz ad euidentiā so lutionis p̄ p̄mittit oia q̄ sūt i rex. 7 sic plana est l̄ra. 7 In gl. ij. in si. h̄ ottrariū nō venit ottra p̄cedentiā h̄ ottra tex. Nā quēadmodū appella tione nō obstāte potuit in. c. p̄cedēti p̄nūciare supior illū ligatū. ita dz h̄ posse facere h̄ appel latione nō obstante maxime cū ageret h̄ de re magis fauorabili. s. vt denūciaret h̄ nō ligat̄ Glo. nō soluit h̄ vera solō est q̄ h̄ non poterat archiep̄s decernere de validitate vt inualidi tate vinculi si pariter cognouisset de iusticia appellois inēposite ad papā. vn̄ cum nō posset p̄ncipale nec accessorium i. c. p̄cedēti ex simplici denūciatione non cognoscebat de iusta appel lationis causa h̄ tm̄ faciebat aduz otsecutiū ad excōicationē iaz latā nihil de nouo attem prando. 7 In gl. i. h̄. ep̄s posset ibi. qz si appel latio ē aliq̄ rē. Gl. nō soluit formalr ottrarium Jo. an. meli⁹ soluit dicens q̄ licet excipiat cau/ se agnitionē spedare ad supiorē ad q̄ fuit ap pellatū. nō tñ fatet̄ p̄ h̄ appellōnem ltimam eē Item 7 2º ep̄s erat h̄ reus merito audif ottra/ ria allegans vt nō. in regula nls pluribus. de reg. iu. li. vi. Prima sol. plus placz. Et in si. gl. hec glo. iudicio meo nō reddit sufficientez rōem diuersitatis. nā idem est cū excipit̄ corā iudice stāte veritate exceptionis. puta si dico q̄ nō ottrari in territorio tuo. Nā vitate p̄sup posita tu nō es iudex me⁹ 7 tñ in dubio potes de h̄ cognoscere. Jo. an. dicit q̄ si iudex a quo cognosceret nullū esset officiū iudicis ad quē Et h̄ q̄ si in effectu voluit do. An. dicens iudi cem posse cognoscere an sua sit iurisdictio. nisi

ius transferat iurisdictione agnoscendi i aliu
ficut facit in ca appellatōis. h̄ iste solutioes n̄
satisfaciūt q̄nto h̄ reperit ipsū q̄re. de h̄ cuz q̄
rim? quare ius trāstulit illā p̄tē agnoscēdi
in aliu? nō sic fecit i alijs casib? i quib? dubi
tat de iurisdictione. ¶ Ego puto h̄c esse veraz
solutoez. scz qz in ca appellatōis agit de iniq̄
tate iudicis coherceda v̄l impitia emēdāda
vt in. c. interposita. i. eo. i. l. i. ff. de appel. ¶ N̄
suspect? ē iudex in agnoscēdo. qz nūq̄ iudica
ret se iniquū vel impitū merito tāq̄ suspect?
repellit a p̄tē agnoscēdi. facit. iij. q. v. quia
suspecti. i. gl. nō. in. c. statutū. in. p̄n. de rescrip.
li. vi. que singl̄r dicit q̄ si iudex assumit defen
sionē i disputatōz cū p̄re sup iurisdictione sua
reddit se suspectū ar. in. l. que oia. ff. de p̄cur.
i. sic si poterit agnoscere an sua iurisdictione sit.
intelligo gl. illā q̄n iudex audit cāz inter par
tes. qz tūc v̄z dimittere disputacionē p̄tib? es
v̄z iudicare an sua sit iurisdictione. nō bene h̄c
practicā. ¶ Si iudex p̄cederet p̄ iudicōz tē pos
set dubitari v̄z posset agnoscē an sua sit iu
risdictō cū tūc sit loco p̄tis i iudicis. i. credo
q̄ possit exq̄ non agit de aliq̄ ei? omodo neq̄
pōt dici suspect? si defēdat iurisdictionē suaz
cū ad h̄ teneat exq̄ tenet locū p̄tis i aliud te
neat do. an. sub dubio tñ forte in. c. sup l̄ris.
de rescrip. s̄ quod dixi veri puto. ¶ Et ad p̄
vidā extra illā opi. quaz v̄f tenere do. an. iudi
cio meo v̄f ter. iud. gl. quā semp tenebis mē
ti. in. c. cū p̄sone. de p̄uif. li. vi. vbi ep̄us p̄cede
bat ex officio suo i p̄te negāte asserēbat se iu
dicē i nihilomin? agnoscit an sua sit iurisdic
tio vt ibi gl. h̄ ap̄tissime tenet sequēdo intel
lectū suū. i. de intellectu illi? c. dixi in. c. ad au
dictiā. s̄. eo. ¶ In gl. in x̄bo d̄clarare. ibi h̄ n̄
credo. ¶ Aduerte qz hec gl. v̄f extra ter. nā si in
casu notozij archiep̄s p̄t p̄nūciare s̄dituz ir
rōnabilē excoīcatū. i. p̄ oīs p̄nūciat sniam
ep̄i iniustā fuisse i appellatōz fuisse l̄tiaz. i. iō
dicit hosti. i. bene q̄ vidū gl. p̄cedit vbi factū
si eēt notozii. s̄ data notozietate p̄t fieri hec
denūciatō. nō enī p̄ h̄ p̄iudicat appellatōi. qz
nō pronūciauit vt agnitor s̄ extra iudicium
tāq̄ simpl̄r denūciator. i. sic non ob. otrariū
glo. ¶ In glo. si. ibi. de regularib?. Sed glo.
nō soluit nec hoc otrariū nec sequētia. Sed
tu vide glo. in regula null? plurib?. d̄ re. iur.
li. vi. i. in. c. disciplina. xlv. di. vbi nō. an i q̄n
quis possit p̄ponere contraria. ¶ In eadē gl
ibi facta ē litis prestatio zē. hoc idē argumē
tum glo. faciunt vind. hosti. i. phi. h̄ vt dicit
Jo. an. i. h̄n pot? l̄ra p̄bat otrariū. Nā si hic
intercessisset prestatio fuisset renūciatū apel
latōi prestatio eam saluabit i sic valuit hic
prestatio contraria facta. Sed dic tu vt dixi

s̄. in nōbilib? q̄ vbi factū extra prestatōne ex
plicat tūc tollit prestatio p̄ otrariū factū. sec?
si factū otrariū a p̄ncipio nō admittit. qz tūc
ex solo attēptatu non tollit prestatō i supior
ab inicio nō dēt repellē volētē agē adū extra
riū prestatōi sue. vt hic ē casus nō. in si. licet
alij aliter intelligāt i min? bene. ¶ De mā p̄
testatōis vide plene p̄ doc. in. c. cū M. de v̄sti.
i. per Jo. mo. cui? vidā refert Jo. an. in r̄la in
gnālī. de re. iur. li. vi. i. mercu. i. aliquid in. c.
cumana. de elec. p̄ bar. in. l. non solū. ff. de no
op. nū. i. de q̄oe glo. an sit facta litis prestatō
dic vt plene dixi in. c. vnico. d̄ l̄it. i. in. c. cū
M. de v̄sti. ¶ Extra gl. querit v̄z p̄ op̄tionē
corā archiep̄o cessāte prestatōe renūciat iste
appellatōi eē respectu aduersarij. Inno. h̄ q̄ n̄
h̄ tñ rōe iudicis exq̄ p̄ncip̄r non deducebat
cāz appellatōis corā isto archiep̄o. p̄ h̄ fac̄ s̄
hosti. qz cū p̄sone sint diuerse renūciatō q̄ ad
vnā p̄sonā nō opat quo ad aliā. ar. i. l. si vn?
s̄. an oia. ff. de pac. i. in. l. cū q̄rif. cū duab? se/
quētib?. ff. de excep. rei iudi. Sed ipse hosti. t̄z
otrariū vt p̄pter oneritatē videat renūciasse
appellatōi etiā quo ad aduersariū do. an.
nitit saluare vidū Inno. qz articul? attēptati
est sepabilis a cā p̄ncipali. h̄ ego puto vidūz
hosti. esse veri? Moueor qz vnita fuit h̄ apel
latio i pot? d̄cernebat p̄tē q̄ iudicē exq̄ l̄ci/
giū erat inter p̄tes nec v̄f iudex appellare. h̄
ps aduersa. ideo iudex necessario nō citat in
cā appellatōis. vt est ter. in. c. venerabilib?. p̄
p̄ncipiū. d̄ se. ex. li. vi. ¶ N̄ cū ter. h̄ in si. dicat
q̄ v̄f appellatōi renūciare v̄z intelligi d̄ apel
latōe etiā respectu p̄tis. ¶ Itē si articul? attē
ptati esset hic sepabilis ab appellatōe extra p̄
tem nō p̄posuisset iste otraria h̄ fuisset hic au
dit? vt sic prestatio oparet respectu p̄tis. pe
titio vero quā faciebat respectu iudicis. Ad
h̄ ter. nō. in. c. venerabilib?. s̄. h̄ si excoīcat? p̄
p̄n. de sen. excō. li. vi. h̄ hoc ē falsuz vt patet in
si. l̄re. Itē hoc ex p̄sse colligit in x̄. nos igitur.
vbi dicit ter. q̄ sicut inferior nō pōt agnoscē
de appellatōe interposita ad papā. ita nec d̄ i
nouatis post appellatōz. ¶ Alteri? aduerte
ad vnū singulare vidū qd nō. Inno. dicens
q̄ si post infidū grauamē ps grauata aliq̄
agat corā iudice puta p̄ducendo testes. pōt
nihilomin? infra decēdiuz a tpe illati grauā
mīs appellare. qz ius dat grauato decēdiū
vt illud tēp? d̄liberare valeat v̄z sibi expe
diat appellare. ideo ea que agit medio tpe eē
cū iudice nō p̄iudicat appellatōi iterponēde
h̄ tu vide gl. Jo. an. in. c. si. eo. ti. li. vi. i. d̄nos
de rota decif. cclxxviii. ¶ Cōclude sic q̄ aut
pars grauata sponte adū facit corāz iudice
i v̄f renūciare facultati appellandī ar. e. que

habent in. c. insinuante. de offi. dele. maxie qñ
 id qd facit est executiuū grauaminis pceden/
 tis. vt in. l. ad solutioez. C. d. re iud. 7 i. c. qd ad
 oſultatoez. e. ti. Aut spōte nō egit h iudex pfix
 it sibi tminū ad certū qd faciendū tūc lz illd fa/
 ciat nō p h renūciat facultati appellandi rōne
 grauaminis pteriti. qz ex q nō appellauit tenet i
 teri parere iudici nō tñ d3 facere adū executi/
 uum grauaminis pteriti. vt in. d. c. qd ad oſulta/
 tionez. Pro utroqz mēbro dīstinctionis facit. c.
 arbiter. de offi. dele. li. vi. vbi subuenit ei q ne/
 cessitate ductus aliqō facit. Et vide ad hunc
 articulū qd dixi i. c. qd ad oſultatoez. s. ti. pr.

Dilectis Per appelloem ltime
 inēpositam pncipale
 cū accessorijis ad iudicē appellonīs de
 fert 7 sūie excoicationis et inēdicti p^o appello/
 nem late nō tenēt. h. d. p^o ponit pris narratio
 z^o dīffinitio ibi qz hō. **N**ō pmo clericuz pos
 se detineri in vinculis p supioze suū donec sa
 tisfaciat de delicto liz adū sit ciuilitet 7 etiam/
 si opus esset posset ob hanc causā torqueri vt
 vtzqz pbat in. c. i. de depo. facit. c. si clericos. j.
 de sen. ex. li. vi. **Q**uid at si ageret ciuilit nū/
 quid p debito possit detineri nō i. c. ij. de pig.
 7 ibi dīcā. **N**ō z^o q platus inferior cūtra epz
 p̄t de iure spālī h̄re iurisdiotionē etiaz in crimi/
 nalib⁹ in clericos dpoceſis. etiam epō excluso
 ita vt nō sit loc⁹ p̄uentioni. p h̄ facit. c. irrefra/
 gabili. s. excessus. s. de offi. ord. **N**ā ep̄s h̄c p̄
 uenerat istū decanū in captura p̄byteri. 7 ni/
 hilomin⁹ decan⁹ illū repetebat tanq̄ sp̄dātē
 ad iurisdiotionē suā an h̄ possit induci resp̄cū
 certe pris dioceſ. vt excluso epō habeat inferi
 or ibi iurisdiotionē plenariāz est qd nōbilis et
 plene eā tango. in. c. cū cōtingat. de fo. ope. vbi
 vide. 7 vide Jo. an. in. c. si ep̄s. de offi. ord. li. vi.
 i. nouel. **Z**^o nō 7 tene mētī q iudex ecclīastic⁹
 p̄t repetē s̄ditū suū ab alio iniuste detētū. inē/
 est ei sua ne violet ei⁹ iurisdiotio vt possit sub/
 dit⁹ sibi 7 ecclīe sue debita seruitia impendere
 sic 7 ptās repetit subditū suūz vt possit mune
 ra psonalia subire. l. de iur. ff. ad municl. et vī
 de ter. cū gl. in. l. i. p̄ hanc. ff. de rei vendi. Sic
 dñs repetit ascripticiū suū. vt in. c. ij. de iude
 is. creditor hō nō p̄t repetē debitorē suum ab
 alio detentuz s^m Inno. 7 bñ qz creditor nō h̄z
 ius in psonā debitoris. sec⁹ in supiozib⁹ dicen
 dū est. de q vide glo. opti. in. c. aucte. de p̄uil. li.
 vi. 7 quedā pulera tangunt h̄ p Inno. Gl. tñ
 in. d. c. aucte. posuit cōclusiue dīcā Inno. h̄c.
 tdeo illa omīto. **T**radat enim an dñs possit
 agere p iniuria vel furto factō subditis v̄l co
 lonis 7 qd si turbat 7 an possit intentare alū
 as adiones eis opetentes. 7 vide de h̄ Jo. an.
 7 Archi. in. c. ad aplice. d. re iudi. li. vi. p Arch.

ij. q. i. in p̄mil. vide bo. ter. in. c. lz maxime. in fi
 de pba. Et Duil. de zenze. in. cle. si dñm. de re
 li. 7 vene. sanc. 7 dñi de rota decif. ccclxxx. 7 v̄
 dent p̄dicti cōiter ofirmare dēa Inno. h̄. **N**ō
 q^o dēm satis nōndū supioze posse appellare ne
 dum p se h̄ etiā p subditis suis. vt p3 ibi se ac
 suos z^o qd pcedit fm Inno. qñ supioz p̄t pze/
 tendere aliqō intesse respedu subditoz. inter/
 erat enī h̄ ep̄i interdēm non poni etiā respedu
 subditozū. qz curare d3 vt p̄ls nō patiat defe
 ctū in dñis 7 vt corroboret i fide ne sanguis
 s̄ditoz de suis manib⁹ requiraf. s. de off. ord.
 irrefragabili. 7 in. c. inē cetere. r. q. i. regēda. al
 fglariter nō appellat qz p alio in ciuilib⁹. nā
 regula in apellone ē vt nō audiat is cui⁹ nō
 intest ij. q. vi. nō solēt. 7 in. c. cū int⁹ R. s. de elec
 7 nō aliud pulerū 7 singulare dēm nec me
 mīni q alibi p̄bet nec solet ad hoc adduci iste
 ter. videlz q si appellās extra iudiciūz 7 apel
 lat⁹ h̄nt diuersos iudices p̄t appellās se subij/
 cere p̄dationi sui iudicis 7 ad illū appellare 7
 t̄lis appello tuebit ipm appellante vt h̄. **H**ic eī
 ep̄s hēbat archiep̄m in iudicē ordinariū. h̄ ar
 chiep̄s nō erat iudex decani q̄a metropolita/
 nus non est iudex subditoz sui suffraganei. s.
 si ep̄s vult ouenire subdituz sunt assumēdi ar
 bitri. xi. q. i. si cleric⁹. nō. i. d. c. irrefragabili. **E**
 si diceret q p apellonez archiep̄us efficit iu
 dex subditoz ep̄i. vt in. d. c. pastoral. dico illud
 p̄cedē qñ appellat ab ipō epō. qz tūc archiep̄s
 tanq̄ supioz h̄z corrigē fēm ep̄i h̄ nō appellat
 ab epō. h̄ ipse ep̄s appellabat subditū suūz ad
 archiep̄m 7 appello extraiudicialis ē q̄oaz p
 uocatio seu ouentio. vt in. c. cū sic. s. e. **O**pp.
 otra ter 7 nōbile h̄ collectū. de. d. c. si clericos.
 de sen. ex. li. vi. v̄ enīz q non potuit ep̄s apel
 lare decanū ad archiep̄m rōne p̄dicta. **S**olo
 otrariū ē dīfficile. h̄ p̄t sic r̄deri q aut ep̄s v̄l
 alius appellās extra iudiciū vult trahere ap/
 pellatū ad iudicē p̄riū appellātis vt faciat si
 bi iusticiā d̄ appellato 7 nō p̄t h̄ debet tunc ap
 pellare ad iudicē appellatū cū sit quedaz ouen
 tio. vt. s. dixi. 7 adoz d3 seq̄ forum rei. d. fo. op.
 cum sit. 7 hoc casu habet locum contrarium.
Aut appellans appellat ne turbet in iure suo
 ita q in veritate est reus. 7 tūc p̄t se summitte
 re p̄dationi sui iudicis 7 ad eum appellare eī
 iudiciūz. vt h̄ est casus valde nōbilis. **R**ō est
 qz cū sit reus originalit⁹ 7 re ipsa p̄t illā causā
 deducere ad iudicē suū. sic facit reus quando
 vult ouenire adozez sup exceptione sibi opetē
 ti. **N**ā trahit adozē ad iudicem suū vt potius
 inspiciat natura cē q̄ ad⁹ puocatois ad iudi
 ciū. vt plene dico in. c. siquis otra clericum. de
 fo. ope. allegādo p h̄ v̄lō mltas ocordātiās.
Ex his habes nouā instrutionē ad quem sit

appellāonuz extra iudiciū qñ a dōr 7 re' sūt dō
uerfi fori nec al' inuestigauī. i iudicio dō sēp
ē appellāonū ad supiorē tribunalis a quo ap
pellat. vt in. c. romana. §. dēt. 7 qd ibi nō. eo.
ti. li. vi. **S**exto nō q' interdū pōt ferri sub
certo mō ita vt eo exiite hēat interdū vires
suas mō vero cessate cessat effect' interdū.
vñ decan' b subiecit. eccliaz interdū qdū
ep̄s esset p̄s in ciuitate. 7 sic ep̄o p̄te hēbit
effectū. eo abūte suspēdit effect'. secus vñ i ex
cōicātōe qz semel excōicat' nūq' definit eē ex
cōicat'. etiā deficiēte mō seu dōitōe nisi p' ab
soluat. Et id qd dixi de interdū hēet locum
in suspēsiōe. 7 vide ad vtrūq' bonū tex. cuz
gl. nō. in cle. i. de deci. 7 Inno. in. c. cū bone. de
era. 7 qua. **N**ō septio vnū aliud vidūz qd
nō credo alibi ita bene pbari neq' audiri al'
ad h' istū tex. allegari q' qñis n' detulerit q's
appellatōi aduersarij nihilominus si ip̄e post
modū appellat i alio articulo eē i eadē cā ta/
lis appellatio defēdit appellatōe etiā respectu
aduersarij cui' appellatōi noluit iste deferre
7 singlr iste tex. pbat opionē quā tenui in. c.
an sit dferēdū. §. eo. dtra opi. Jo. an. 7 do. an.
Dec allegauī ibi tex. istū h' cū vt apte colligif
ex tex. decan' nō detulit lre appellatōi ep̄i. et
tū appellatio sua postmodū interposita i alio
articulo eiusōe cāe neou defēdit ip̄m appella
tē respectu officialis a quo appellat 7 q' detu
lit appellatōi sue. b respectu ep̄i q' appellatōez
suā nō approbavit 7 in tū valuit appellatio
decani vt impediret validitatez excōicatōis
late p ep̄m. 7 sic ep̄s tenebit hīc deferre apel
latōi decani interposite in alio articulo eius/
dē cāe l3 decan' nō detulisset p̄us appellatōi
ep̄i. 7 hoc semp nō qz facio de hoc vidō maxi
mū festū. **O**ctauo nō q' snia interdū pōt
suspendi p iudicē interdūcentē 7 q' appellatō
tpe suspēsiōis interposita opaf dilātōnem
suspēsiōis in euētū appellatōis. 7 videf h'
casus erp̄sus in d. nō obstāte. p opi. Jo. an.
in. c. ad hec. §. eo. ti. 7. aliquid dicā. **N**ō in
d. officialis. q' iudex semel dferēs appellatōi
nō pōt ampli' penitere 7 reassumere in se cāz
qz iurisdiōitō ē trāssusa in supiorē. vt in. c. cū
appellatōib'. eo. ti. in. vi. vñ non valz p̄cessus
etiā als legitime factus p istū iudicē q' detu
lit appellatōi. **N**ō dsequēf q' turbās diuū
nū officiu pōt excōicari. **I**te nō q' vbi ap
pellatio extraiudicialis inēponit ex pbabili
7 verisimili cā. scz a iure approbata reuocant
oīa in dtrariū postmodū attēptata. licet als
non pbeet veritas cause. vt hīc ē tex. nōbilis
7 plene exaiat Inno. **N**ā papa nō mādauit
p' in d'ri vtz iste p̄s b' spēdarz ad iurisdiōitōne
decani vel ep̄i h' imēdiate pnūciauit i d'ri d'ri

nullū tāq' interposicū post appellatōez legiti
mā. qd bene nōbis. **I**te nō aliud pulcerri
mū vidū q' attēptatū post appellatōez exiudi
cialē ē nullū n' solū qñ appellat extra iudiciū
ab aliquo vt a iudice b etiāz qñ appellat ab
aliquo vt a pte qui posset attēptare aliquo
in iniuriā appellatōis qd diredō est dtra nō. p
do. an. i. c. d'fuluit. §. e. 7 ibi. dixi. nā h' ep̄s ap
pellauit a decano nō tāq' a iudice suo cū eē
sibi subdit' b appellauit ab eo ne p̄teru d'ue
tudinis iniuste subijceret ecclēsiā in d'ri d'ri et
vigore appellatōis interdū iudicat hīc irri
tū. **M**ltio nō ex fi. lre. q' denūciatōi supio
ris denūciatōis aliqez excōicatū 7 vitāonū n'
est obrēpāonū si pbabiliter dstat veritatē esse
in dtrariū vtrūq' qz fuit excōicatū p' apel
latōnez lreaz. **E**x quo nō duo p' q' sola de
nūciatio excōicatōis nō pbat quē esse excōi
catū vt hīc 7 q' nō tenēf subditi obrēpare pre
lato denūciatōi excōicatū p' appellatōez vitā/
onū vide do. d. rota d'cif. clvi. **H**odie vide qd
hēet in. c. solet. in fi. d. sen. excō. li. vi. **I**n glo.
h' ibi ciuitatē vel ecclēiaz. zē. nō bene hāc gl. ex
qua hēs q' inferiori p̄lato citra ep̄m p̄t ex cō/
suetudine dpetere p̄as interdūcenti neou ec
clēsiā maiorē h' totā ciuitatē. **H**ost. tenet h' cō
trariū respectu ciuitatis. aduocit nō. c. cū cō/
tingat de fo. dpe. vbi tradauit nūq' ea q' sūt
meri imperij 7 supme p̄tatis possit p̄scribi p
inferiorē 7 qz hostiē. ibi tenuit q' nō. ideo hīc
ponit opi. istaz dtrariā. **S**ed qz vt ibi dico
cōis opio legistaz 7 canonistarū est in dtra
riū. facit qd nō. Jo. an. in d. c. si ep̄s. 7 mibi h'
vidū glo. placet. **A**lij intelligūt hūc tex. vt lo
quat in cessatōe a diuinis. **N**ā vñ est inter
cessatōne a diuinis 7 sniaz interdū. **N**ā ces
satio a diuinis est quid facti. nō ei ē aliud q'
suspendere organa ministroz vt ibi non cele
brent. **S**nia vero interdū ē qd iurl. **M**ū
supponit ille loc' interdū ita q' ibi celebrāf
quātūcūq' forēsis incurret irregularitatē qz
celebrat in loco interdū. vt in. c. is qui. d. lē
ex. li. vi. secus aut qñ clerici deliberant indu
cere cessatōne. qz tūc celebrans ibi nō efficiet
irregularis tāquaz nō celebrans i loco inter
dū. hoc notanter voluerunt doctō. in. c. irre
fragabili. preall. 7 b. **D**ubiu tū remāet qd
si cessatio a diuinis est gñalis. puta respectu
totius ciuitatis nūquid ibi celebrans efficiat
irregularis. Jo. and. tāgit in. c. si canonici. de
offi. ordi. li. vi. 7 dcludit q' sic. qz talis cessatio
gñalis equipat interdū p cle. i. de sen. excō
Sed do. an. dicit hīc sub dubio forte q' ex
toto nō p̄cedit illa equipatō. 7 hoc ego veri'
putarē q' celebrans i cessatione generali non
efficiat irregularis. **R**egula est vt nunquaz

quis incurret irregularitatem nisi in casibus iure expressis. ut in d. c. is qui. h. iure non cauetur de celebratione in loco interdicto. Nec ob illa cle. i. q. facit expiationem tamen in illo casu. et pene non debent extendi. ut r. l. a. o. r. l. a. i. penis. de re. i. u. l. i. vi. **M**ibi tamen pl. pl. ut h. c. loquat in vero interdicto per textum in d. q. 2. vero. ubi ponunt verba pape et papa se appellavit suam interdicti. **I**tem cessatio a divinis est quod facti id non cadit illud verbum irrita. positum in textu. et illud verbum in anem. **I**tem appellatio habuit suspensionem interdictum quod non faceret in cessatione cum illa sit quod facti. ea enim que consistunt in facto non suspendunt per appellationem h. opus est contrarium factum ar. in r. l. a. i. de re. i. u. l. i. in. l. nihil tamen naturale. ff. de re. i. u. l. i. **I**n gl. iij. in fi. adverte quod h. dictum est contra decisionem c. na. si verum esset dictum gl. appello episcopi non fuisset l. i. ma. cuius contrarium hic dicitur. h. dicit quod gl. voluit ponere rationem que potuit movere istum decanum ad non deferendum appellanti episcopi. quia adhuc tenebat prebiter in vinculis. ratio decidendi in contrarium sumitur. ex gl. in d. diversis. na. licet esset notorium episcopi detinere prebiter. non tamen erat notorium quod iniuste detineret id habebat in se. **I**n gl. in d. suspendendum in fi. hec gl. multum intricate procedit et id dubitavit de veritate rationis et non fuit causa firmare pedes. **E**t idem fecit in. c. ad hec. s. e. **E**t de ma. dicit ut ibi plene dictum fuit. tamen iste textus. ut s. dixi multum videtur me ad tenendum opiscopi. **J**o. an. in. d. c. ad hec. ubi dicit quod sententia interdicti potest suspensio ab ipso interdicere. et quod appellatio medio tempore interposita differt suspensionem in euentu appellantis. **E**t quod Jo. cal. ibi teneat contrarium in h. ultimo et placebat in sua opinione. ibi tamen iste textus. ut dixi multum videtur in contrarium in d. non obstante. illa enim sunt verba pape et dicitur decanum allegare suspensionem ad excusationem suam. et dicitur **J**o. de lig. h. esse casum. nec loquitur de cessatione a divinis ut quodam volunt h. de vero interdicto ut colligitur ex d. q. 2. vero. **N**on tamen gl. in fi. quod inferior contra papam non potest suspendere sententiam excommunicationis h. papa sic. h. intelligo procedere in papa respectu eorum que insunt sententie excommunicationis de iure positivo quo ad ea videlicet que discernunt istam ecclesiam militantem. non autem quo ad ea que discernunt ecclesiam triumphantem. ad h. c. a nobis de sen. ex. et vide gl. singularem in. c. quodcumque. re. iij. q. i. que dicit iudicem ecclesiasticum nullam vim potestatis exercere ferendo sententiam censuram quo ad ecclesiam triumphantem. quia si quis deliquit. immediate excommunicatus est quod ad deum si non deliquit non potest separari a gratia dei per sententiam iudicis. ut in. c. cum etiam. de re. i. u. l. i. vi. **I**n glo. in d. deferendum in fi. glo. male refert factum. na. si officialis prius pronunciasset interdictum nullum. valisset processus. **S**ed prius detulit appellationem et postea pronuncia-

uit quod facere non potuit cum per delationem esset ab eo abdicata iurisdictio. ut in. d. c. cum appellationibus. **I**n gl. penult. in fi. **J**o. an. et cetera doc. se quetes dicit quod licet appello decani fuisset minus l. i. ma. tamen ex quo iudex detulit illi non debuit percedi contra ipsum per. d. c. cum appellationibus. hec ratio mihi non placet. quoniam licet delatio iudicis minus l. i. ma. habeat ligare manus ipsius iudicis deferentis. non tamen potuit ligare manus episcopi qui non detulit. **S**i ergo appello decani fuisset minus l. i. ma. valisset excommunicatio lata per episcopum ut in. c. licet. de sen. ex. l. i. vi. **J**o. de placet in dictum glo. quod appello decani fuit aliter l. i. ma. na. si ista ratio quilibet appello defererebat causam ad superiorem. ex quo non erat manifeste friuola. ut non in. c. pastoralis. s. eo. **S**ed si fuit declarata in vno nobili.

Utrum **H**oc. c. legitur variis modis et ut cuilibet lecture satisfiat ita generaliter summat. Postquam per aliquam causam ad se reuocatur non valz processus postea per minorem iudicem factus. sic non valeret si fuisset ab eo l. i. ma. appellatum. per. ponit de. m. 2. rationem dicti ibi cum plus. **N**on primo quod per reuocationem alius negocii ad se dem applicat ligant manus iudicis inferioris. ut nihil valide in eadem causa acceptare possit. **E**t idem est secundum doc. in alio superiore circa papam dum modo habeat potestatem ad se reuocandi esse negocium. per. l. i. iudicium solui. ff. de iudi. et c. super rationibus. d. offi. del. **A**n autem superior videatur ad se negocium reuocare si super illo assumit cognitionem in preteritis vel ex officio. vide quod non **J**uno. in. c. cum. de offi. Et ex h. infero quod si episcopus ad se reuocatur aliquod negocium acceptatum coram vicario suo non valet postmodum quicquid facit vicarius in illa causa. potest enim episcopus interdicere vicario suo ne de aliquo negotio suo se intromittat. ut non. **J**uno. in. c. cum. rona. s. eo. ti. l. i. vi. **N**am cum episcopus possit ex toto reuocare vicarium ad libitum iuxta non. in. c. et si principalis de R. p. l. fortius poterit interdicere cognitionem certi negocii. arg. c. pastoralis. s. item cum totum de offi. deleg. et in. l. que de tota. ff. de rei. ven. et hoc non quod sepe accidit. **S**ed non quod reuocatio negocii per superiorem facta magis operatur in inficiendo et suspendendo iurisditionem iudicis inferioris quam facit appellatio. **R**atio est quia appellatio consistit in iure. vni nisi sit l. i. ma. non suspendit iurisditionem iudicis ut in. c. cum appellationibus. eo. ti. in. vi. sed reuocatio consistit in facto et iusta sit siue iniusta. ex quo sit per superiorem suspensio iurisditionis inferioris. ut in. d. l. iudicium solui. **O**pp. contra textum. ut habeat verum intellectum. c. videtur enim quod non obstante illa reuocatione valuerit tradere si gilli illi clerico facta. quoniam ex quo processerat collato dignitatis vel officii iuxta ea que notant in. c.

ut nostruz vt eccle. bene. **Hec** traditio sigilli
fuit qdaz executio collatōis iā facte vñ qd
modū appellatio nō suspēdit adū iā factū ita
futurū oīo accessoriū ⁊ executiuū ad adū de
p̄terito p̄ appellatōez nō suspensū vt in. c. con
stitur. ⁊ in. c. pastoralis. s. eo. ita p̄ hāc reuo
catōez nō debuit ipediri traditio sigilli ex q̄
veniebat accessorie ad collatōez ptis factā q̄
n̄ suspēdit p̄ hāc reuocatōz negocij ad curiā
Sol. strariū ē difficile ⁊ vario mō soluit ma
xime p̄ **Inno.** **Sed** recitabo tres intellectū
seu solutōes q̄ vidēt h̄iores mihi. **Prima**
so. q̄ in strarijs stabat de electōe ⁊ confirmatōe
seu de executōe ideo p̄ appellatōez se q̄tē
non suspēdit ad oīo accessoriū ad adū iā ex
plicatū. **Sed** in casu n̄ro nō stabat de colla
tōe facta p̄us l3 allegaret p̄ aduersā ptē. vt
colligit ex d. c. vt n̄m. ⁊ hec so. in m̄tū pl3. ⁊
optie facit in ar. c. puenit. s. eo. vbi p3 q̄ q̄ n̄
stat de executōe suspēdit ip̄ius executō
p̄ appellatōez q̄tūq̄ etiā executio per ad
uersā ptē allegat. **Ex** quo enī nō stat d̄ p̄ci
pali nō pōt dici valere accessoriū attēptatū i
p̄iudiciū reuocatōis cū h̄ accessoriū nō h̄eat
p̄ se s̄bistētiā sine p̄cipali. iō nō debuit attē
ptari p̄ reuocatōez negocij. **Ex** h̄ h̄es vnam
bonā limitatōez ad straria sup̄ius allegata
Secūda so. q̄ traditō sigilli h̄ h̄bat aliq̄
iuris anerū. nā p̄ hāc traditōne trāsserebat
ptas cancellario exercēdi officii iudicis. h̄ i
strarijs illd̄ executiuū erat puri facti. hec so.
indistide mihi nō pl3 q̄ si papa aduocat ad
se aliquod negociū ignorās illud p̄ inchoa
tū p̄ inferiorē nō v̄ velle ipedire adū executi
uū etiā h̄eat ius anerū iuxta nō. p̄ gl. nō.
quā tene mētī in. c. si eo tpe. de elec. li. vi. que
multū notat d̄c q̄ si papa reseruat sibi p̄uisi
onē alie abbacie ⁊ an̄ reseruatōz aliq̄s fue
rat electō ⁊ confirmatō si v̄ velle papa ipedire
⁊ reseruare sibi b̄n̄dictionē abbatīs cū v̄ciat
accessorie ad adū iā expletū p̄ inferiorē ante
reseruatōez pape nisi ex d̄icturis aliud sta
ret de intentōe pape. **Etiā** posset dici q̄ hic ex
d̄icturis stabat papā voluisse negociū oī
mode ad se reuocare p̄pter suspitōne quā cō
cepat straria inferiorē ex collatōe clādestina
facta ⁊ ex varia rāsiōne inferioris. vt colligit
in d. c. vt nostruz. vbi inuenies p̄ glo. casum ex
p̄sum in ista decretali. **Nō** bene istaz gl. q̄
non solet h̄ allegari ⁊ multū limitat mām h̄
c. **Tercia** sol. etiam est **Inno.** ⁊ dicit q̄ sp̄ale
ē in reuocatione facta p̄ papā ex certa sciētia
ex quo ad se aduocat certū negociū nō valet
d̄c q̄ postmodū attēptat p̄ inferiorē respectū
ad executiuū ad adū de p̄terito. **Et** iō l̄ra hic
dixit q̄ plus operat aduocatio apostolica q̄

appellatio. ⁊ nō hāc solutōez q̄ multū limi
tat straria s. allegata. s. ego itelligerē fm ea
q̄ dixi i p̄cedēti solutōe. **Et** p̄ hec habes tres
intellectū ad istū tex. p̄m̄ pl3 mihi pl̄ ceteris
⁊ ista nō. **Glo.** sunt faciles.

O **Blate** Si terminū appellatō
nis p̄sequēde statutū
ab hoīe altera ps p̄uenit hoc tacito
l̄ras ipetrādo l̄re nō valent s̄ terminū iuris
etiā appellatō p̄uenire p̄t v̄mō nimū si p̄cur
rat ⁊ vbi ex dilacione iminet piculū etiā neu
tra pte p̄sequēte p̄t iudex ad quē supplē p̄tes
appellēdo ad p̄secutionez h. d. cōis diuisio. ⁊
ibi l3 igif. que distiguit. ⁊ 2^m mēbrū distidōis
p̄seq̄t ibi si vero. in tertia instruit iudices ibi
supior. i. 2° ibi ex his. ocludit ad casū p̄positū
Nō p̄ ibi cū quidā iudices 2°. q̄ in ipetra
tōe l̄. ⁊ in cā appellatōis nō est necē mēdōez
facē d̄ nōib̄ iudicū a q̄b̄ fuit appellatū h̄ sa
tis est d̄cē in ḡne q̄ iudices q̄b̄ fuit cā omis
sa tulerit sniaz. hāc opi. tenuit vberē atiqu
voc. vt h̄ recitat **Jo. an.** qd̄ nō in p̄dica. ⁊
2° nō ar. bonū q̄ ex p̄fixione termi facta p̄ iu
dicē a q̄ si v̄ delatū appellatōis. nā ista ponūt
hic vt diuersa. d̄r enī in tex. q̄ nō fuit termi
p̄fix^o nec appellatōi delatum. **Pro** h̄ vide qd̄
nō. in. c. cū appellatōib̄. eo. ti. li. vi. ⁊ in. c. sepe.
s. eo. ⁊ ibi dixi. **Quid** autē si in actis d̄r q̄ iu
dex benigne recipit appellatōne an p̄ h̄ p̄bet
delatio. vide in spe. eo. ti. s. nūc dicamus. in si
⁊ ocludit q̄ nō v̄r deulisse. tñ dicit q̄ clemē
ti placebat strariū. satis etiā mihi pl3 p. c. se
pe. s. eo. sit ergo iudex caue^o i r̄idēdo. ⁊ 2° nō
appellatūz posse l̄ras impetrare in cā appella
tōis l3 ipse in aliquo nō appellauerit. **Et** nō
p̄dica l̄ras impetrādi p̄ appellatū. nā debz
ipetrare sup̄ confirmatōe sue snie. d̄t tñ facere
mētōz de appellatōe aduersē ptis. al̄ l̄re essēt
surreptitiē. vt nō. gl. in. l. fi. **Appellat** vero d̄
l̄ras ipetrare sup̄ renouatōe snie. vt colligit
hic ex tex. **2°** nō plures regulas i mā appel
latōis. **Pr̄ia** q̄ si terminū fuit p̄fix^o a iudice
a quo v̄l ab appellāte neutra ps pōt p̄uenire
hūc terminū hoc tacito litteras impetrādo
Secūda regula q̄ vbi terminū si fuit p̄fix^o
p̄t appellās q̄n̄cūq̄ appellatōz p̄sequi ⁊ l̄ras
ipetrare v̄mōdo sit. terminū iurl. nec fuerit
l̄tie p̄uent^o p̄ appellatū vt hic. **Appellat** vero
nō pōt q̄n̄cūq̄ p̄sequi h̄ o3 q̄ nimū nō p̄cur
rat. **Et** facit iste tex. multuz straria opi. **Bar.** in
aut. ei qui. **C. de tēp. ap.** vbi dicit q̄ appellat^o
pōt q̄n̄cūq̄ p̄sequi v̄mōdo faciet citare ap
pellatē ar. l. fi. **C. de tēp. ap.** sec^o dicit q̄ vult
p̄sequi sine alia citatōe. q̄ tūc debet differre
vsq̄ ad vltimū mensē. ⁊ ita itelligit illam
aut. ei q̄ canonizatā. quo ad p̄positū. ij. q. vi.

appellatoris nā h̄ in ter. n̄o appellat' solū im/
 petrauit l̄as infra t̄minū iuris nec alr p̄leq̄
 bat 7 d̄r q̄ nō d̄z n̄m̄iū p̄currē in impetrando
 de h̄ aliq̄o. **T**ercia reglā q̄ appellās p̄t pro
 sequi appellonez s̄a corā iudicib' impetratis
 p̄ appellatū sup̄ d̄firmatione s̄nie. **E**t q̄ inferē
 q̄ l̄re impetrare super d̄firmatione extendunt
 etiā ad infirmationē s̄nie si iudex viderit illaz
 infirmandā. **2** r̄la q̄ appellāte nō p̄sequēte
 p̄t appellat' appellonez p̄leq̄. d̄cordat. d̄. auē. ei
 qui. **7** 7 vltima reglā q̄ iudex ad quem p̄t
 moderari iuris terminuz 7 sic d̄pellē p̄tes ad
 p̄secutionē appellonīs si ex d̄latione imminet
 periculuz reipublice. **D**etrario nō q̄ vbi t̄m̄
 versat̄ v̄lita s̄ p̄uata nō p̄t iudex ad quē mo
 derari terminuz 7 sic d̄pellē p̄tes ad p̄secutio
 onē appellonīs. sec' est in iudice a q̄. qz sp̄ ipse
 p̄t rest̄ngere t̄minū iuris r̄sp̄ctū p̄secutionis
 appellonīs. vt b̄ 7 in. c. p̄sonas. 7. c. cū sit. s̄. eo.
Et puto h̄ac esse rōnem diuerſitatis qz iudici
 a q̄ sit p̄iudiciū p̄ appellonem. nā sepe appellat'
 frustratorie cā d̄fferēdi negociū. merito p̄t ap
 pellonē t̄minuz p̄figere vt fraudib' obuief. vt
 nō. glo. in. d. c. cū sit. h̄ iudici ad quē nullū sit p̄
 iudiciū. **I**deo n̄ omo d̄i publicū exposcat non
 p̄t t̄minū iuris r̄st̄ngere. ar. r̄le indultū a iure.
 de re. iur. l. i. vi. **N**ō ibi a puocāte verū etiā
 a iudice eccl̄astico bonū ter. q̄ t̄min' iuris nō
 p̄t rest̄ngi p̄ appellatū h̄ d̄t̄r̄at p̄ appellāte v̄l
 p̄ iudicē. **E**t ad h̄ ponderat̄ d̄d̄. istū ter. vide
 qd̄ nō. **S**pe. eo. ti. s̄. q̄liter. circa fi. 7 tenēt d̄it̄ d̄
 rota d̄cif̄ eccl̄ic. **A**ltimo nō. in. fi. c. ibi t̄time
 impetratis. bonū argu. a d̄trario sensu. q̄ sc̄de
 l̄re valēt nō faciētes m̄tionē de p̄oribus d̄i/
 mō p̄ores sine nō t̄time impetrare. d̄ l̄ris ergo
 surreptitijs nō ē n̄cē in sc̄dis facere m̄tionē
 qd̄ nō. 7 vide glo. exp̄llaz in. c. ex tenore. de **R**p
 7 in. c. cū nostris. de d̄cel. p̄ben. 7 in. c. suggestū.
 de iure pa. qd̄ p̄cedit etiā in b̄n̄ficialib'. vt nō
 in p̄al. gl. 7 hec b̄n̄ nōb̄ in p̄actica 7 multū ele
 ganē facit iste ter. vt dixi. **I**nuuit eniz p̄ illud
 d̄bū t̄time referēdo ibi ad id qd̄. s̄. dixerat d̄i
 mō n̄m̄iū nō p̄currat r̄c q̄ si appellat' n̄m̄iuz
 p̄curriss̄ impetrādo l̄as p̄ores valerēt l̄re
 posteriores impetrare p̄ appellāte l̄z nō faciat
 m̄tionē de p̄oribus. qz nō fuerūt l̄re impetra
 te 7 argumentū a d̄trario sensu ē fortissimū in
 iure. vt in. c. cuz aplica. de his q̄ si. a p̄l. 7 in. l.
 cū p̄toz. ff. de iudi. xv. di. q̄l. **I**n glo. i. d̄. pro
 gari ibi n̄ ex iusta cā. **D**icit **J**o. an. q̄. c. ex rōne
 allegatū i gl̄ nō p̄bat q̄ ex iusta cā progat̄ ter
 min' iur. **I**bi ei p̄cif̄ ei q̄. t̄ps̄ t̄m̄iū nō potuit
 appellonez p̄leq̄. **D**ic̄ clari' q̄ ibi ex noua d̄cessi
 one d̄at̄ sc̄dis ann'. nō at̄ fit progatio p̄m̄i ani
 nā progare idem ē qd̄ extēdere. vt in. c. p. et. g.
 de off. dele. h̄ p̄ lapsuz p̄m̄i anni nihil remanet

ergo nō progat̄ p̄m̄us ānus. h̄ p̄pter ipedimē
 tū d̄cedit̄ de nouo secūdo ān'. 7 vide circa hoc
 qd̄ plene dixi in. d. c. et rōne. **I**n gl. in verbo
 p̄s appellata. ibi cū in eius fauorez ān' d̄cedit̄
 r̄c. **N**ō b̄n̄ h̄ac gl. iud̄o ter. q̄ p̄t appellans q̄n̄
 cūq̄ appellatōnez p̄sequi etiā l̄as impetrādo
Appellat' d̄o nō p̄t n̄m̄iū p̄currēdo. 7 sic v̄t q̄
 nō est in optione appellati p̄sequi appellōne. n̄
 quicunq̄. nō ergo d̄z n̄m̄iū p̄currere. **S**z cir
 ca h̄ dubitat̄ q̄n̄ d̄r appellat' n̄m̄iū p̄currere.
Sol. in h̄ s̄nt̄ tres op̄iones. **P**rima op̄io q̄ h̄
 sit d̄bitariū cū nō repiat̄ iure d̄cisū. s̄. de off.
 dele. de caus. **2** op̄i. vt intelligat̄ q̄n̄ nō spe
 dat appellat' vsq̄ ad vltimū m̄sē anni q̄i ve
 lint isti h̄c t̄minū d̄terminādū p̄ auē. ei q̄. **E**
 de t̄p. ap. canonizatū. ij. q. vi. appellatore. vbi
 d̄r q̄ appellatore nō p̄sequēte p̄t appellat' se of
 ferre in vltimo m̄sē anni 7 appellonez p̄sequi
Ius enī v̄t arbitriū vt ex p̄te appellati q̄ nihil
 de nouo p̄ducit' ē possit̄ cām expedire infra
 m̄sē. **3** op̄io q̄ resp̄ctū p̄secutionis habeat
 locū illa auē. h̄ resp̄ctū impetratōnis l̄raz sit
 arbitariū cū l̄re sint impetrāde añ vltimū m̄sē
 sem. 7 sic intelligat̄ iste ter. resp̄ctū impetratio
 nis l̄raz. **J**o. an. cum q̄ vident̄ transire d̄d̄. se
 quētes t̄z simplr̄ p̄m̄a op̄i. q̄ sit arbitariū et
 d̄sideranda s̄nt̄ in d̄bitatu. d̄ d̄itio p̄sone. qua
 licas cāe 7 loci d̄st̄ctia. ar. in. c. cū sit. s̄. e. **S**z
 aduerte q̄a vt. s̄. dixi **B**ar. in. d. auē. ei qui. v̄t
 tenere nouā op̄i. in hac m̄a. dicit enī vt. s̄. dixi
 q̄ appellatus p̄t quicunq̄ p̄sequi faciendo ad
 cām citari appellantē. **A**d h̄ aduocit. l. fi. s̄. illd̄
E. de t̄p. ap. h̄ si vult p̄leq̄ sine alia citatione.
 tūc d̄z d̄fferre vsq̄ ad vltimū m̄sēz anni. qz
 videt̄ appellās cām h̄re p̄ d̄relid̄ta. 7 sic intel
 ligit̄ d̄id̄ auē. ei qui. **S**ed profecto vt. s̄. dixi
 huic op̄i. fortit̄ obuief̄ iste ter. hic eniz appella
 tus volebat p̄sequi sine noua citatione. sed
 p̄us l̄as impetravit 7 tandē d̄ic̄it̄ h̄ q̄ etiam
 l̄as impetrare nō p̄t n̄m̄iū p̄currēdo. qz v̄t
 velle supplantare appellantē cui a iure d̄at' est
 ann'. **I**te si cessaret̄ iura instat̄ iudicio meo rō
 nālis. nā cū appellās t̄doat̄ ad infirmationez
 s̄nie 7 posset̄ m̄sca de nouo p̄bare. vt in. c. cum
 ioh̄s. de fide instru. 7 in. l. p̄ h̄ac. **E**. de t̄p. ap.
 et forte h̄z ad longinq̄s p̄tes p̄ficisci pro mu
 nimētis cause. d̄uz ē d̄icere appellatū posse eū
 d̄pellere quicunq̄ ad p̄secutionez appellonīs.
 nā vt d̄ic̄it̄ b̄ in gl. iste annus pure d̄at̄ appel
 lantē. quia ipse agit et appellat' se defendit. g'
 nō d̄z posse appellat' iuris b̄n̄ficiū d̄curtare.
Pro h̄ qd̄. s̄. dixi. licz eniz appellans possit̄ ab
 breuiare terminuz iuris resp̄ctū p̄secutōis
 nō t̄n̄ hoc p̄t appellat'. qz nō tractat̄ de fauore
 suo. et hec est b̄o rō. **C**oncludat̄ ergo q̄ resp̄ctū
 impetratōnis l̄raz sit arbitariū q̄n̄ d̄ic̄itur

appellatus nimium p̄currere. nā forte hēt l̄ras
portare ad lōginqs ptes. q̄iq; ad p̄pinq̄as
ideo succedet boni iudicis arbitriū. ⁊ i h̄ in
heredo p̄me opi. quā seq̄t Jo. an. h̄ sp̄ctu pro
secutōis postmodū siēde corā iudicib⁹ nō plz
illa opi. vt sit arbitrariū. h̄ expedabit vsq; ad
vltimū mēsem. qz ius arbitrat̄ q̄libet cāz ap
pellatōis q̄tūcūq; arduā posse decidi i. mēse
ex pte appellati. euz ipse nō expedet aliud nisi
ōfirmatōz sine. vt i d. auē. ei. q. Mel dic ⁊ me/
li⁹ saluādo vidū bard̄ q̄ appellat⁹ si p̄t nimium
p̄ueniēdo l̄ras ipetrare qz vt d̄r in l̄ra videt
fecisse cā sup̄lātōi aduersariū vt sic hēt iu/
dicē sibi gratū. qd̄ esse nō dēt cū iudex non sit
deputat⁹ ad instātiā vni⁹ p̄tis tm̄ h̄ vtriusq; vt
l. obseruādū. ff. de iudi. ⁊ nō. in. c. euz. h̄. de
offi. dele. Sed in p̄secutōe appellatōis nulla
est sup̄lātatio. cū si hēt p̄bationes in remo
tis p̄tib⁹ possit ad hoc petē dilatōes. ⁊ p̄ hoc
pōt adduci hec l̄ra h̄ mō. nā h̄ dicit q̄ hic in/
petrauit l̄ras nimium p̄currēdo ergo si p̄currē
do pōt q̄tūcūq; appellatōez p̄sequi ergo nō te
net expedare ad vltimū mēse. bñ ei iste ter. sci
uisset hoc dicē si hoc voluisset. ⁊ z⁹ facit hec
l̄ra p̄ locū a sp̄ali. si ei denegat sola ipetratio
iudicis nimium p̄ueniēdo. sec⁹ vt si vult p̄seq̄
corā iudice ad quē. q̄ ip̄e appellās elegit. ⁊
Tertio facit l̄ra ibi maxie si ex dilatōe rē. que
apte sēt q̄ si tenet expedare vsq; ad vltimū
mēse āni. ⁊ Alitō q̄rit q̄ ē rō diuersitatis in
ter terminū hoīs ⁊ terminū iuris vt termin⁹
hoīs p̄ueniri nō possit etiā p̄ appellatē. ⁊ t̄mi/
n⁹ iuris sic. varie reddūt rōes plus plz m̄hi
opi. Jo. an. dicētis q̄ termin⁹ hoīs dat ad p̄
seq̄dā appellatōez. vt in. c. cū sit. s. eo. termin⁹
iuris dat ad p̄sequēdā ⁊ finiēdā. vt in. de. sic
eo. ti. Non ergo d̄z differri isto casu p̄secutio
vsq; ad finē terminū iuri qz tūc nō possit finis
h̄ i. terminū iuri. h̄ qz p̄m⁹ termin⁹ dat ad p̄
seq̄dū tm̄ vtrāq; ps dēt expedare t̄minuz. al
videret q̄dā sup̄lātatio. ⁊ Quero qz hic l̄ra
tm̄ exēplificat in cā electōis. vt iudex ad quē
possit terminū restringere. qd̄ in alijs causis.
So. dic. q̄ ea q̄ dicūt cā exēplī nō h̄nt dispōez
restrigē. Nā pōdera q̄ hoc vidū ē ḡnale viz
vbicūq; viderit ex dilatōe piculum iminere.
Et ideo dicit Jo. an. hūc ter. p̄cedere vbicūq;
de re publica litigat vel de puissōe eccliarū
vel de salute aie arg. s. de elec. cū nobis oliz.
Iōē dicit goffre. si agit de m̄rimoio carnali i
alijs causis q̄ celeritatē desiderat. ff. de dam.
infec. l. i. C. de fer. l. i. ⁊ nō hoc vltimū qz satis
m̄hi placet. argu. op. in. c. licet. de fer. ⁊. c. fi. d̄
iudi. ⁊ quod ibi nō.

Pertuas Altera parte cōtu
maciter abūte pōt

iudex appellatōis cē p̄ncip̄r negotiū diffinū
re si p̄ lid. et. fuerit appellatū. diuisio cōis. ⁊
ibi nos igit. ⁊ Nō p̄ bonū ar. ex isto ter. q̄ p̄
sniam diffinitiuā si tollit effect⁹ otestatōis li/
tis facte in p̄ma instātia. ⁊ p̄ hoc facit ter. i. l.
ita demuz. C. de pcur. vbi ter. satis nōbilis
vt innuere q̄ in causa appellatōis non pōt
opponi exceptio dilatoria otra p̄sonā p̄cura/
tori ex q̄ si fuit opposita in p̄ma instātia an lid.
od. ⁊ Et q̄ etiā inferit qd̄ dixi q̄ snia diffinitī
ua nō tollit effectū p̄uidū p̄ otestatōez litis
⁊ i h̄ tene mēti ḡnalit̄ istū ter. ⁊ illū. qz faciūt
ad multa. ⁊ z⁹ nō ibi corā p̄mis iudicib⁹. nā
ex hac rōe l̄re ē inferēdū vt dispō h̄. c. v̄dicz
sibi locū q̄tūcūq; fuerit appellatū post otesta/
tōez litis. vñ nō solū p̄cedit q̄ appellat post
depositōes testiū publicatas h̄ ē q̄tūcūq; ex
quo lis erat otestata corā p̄mis iudicib⁹. Nā
rō legis nō restrigit p̄ exēplū positū in. l. imo
ampliat legē ad oēz casū i q̄ hēt locū rō legis
l. cū p̄. h̄. dulcissimis. ff. d. le. h̄. facit. c. i. ⁊. ne. de
vel mona. ⁊ regula si. de re. iuri. l. i. vi. ⁊ z⁹ nō
ibi se p̄ otumaciā abūitē. argumētū a otra/
rio sēsu q̄ si vtrāq; ps ē p̄is d̄z fieri lid. od. in
cā appellatōis. Pro h̄ adduco ter. aptū in. c.
raynalo. d. dilēs. vbi bona gl. i. de testa. vbi
fuit facta lid. od. i appellatōe inēposita a diffi
nitua ⁊ i. dīcā lati. ⁊ In gl. ibi si iudici nō li
quet de cā. rē. Aduerte qz gl. obscure p̄cedit
imiscēdo p̄cessū fiendū tam sup̄ appellatōe q̄
sup̄ p̄ncipali appellatōe iustificata. Iōeo vt
clarissime hēas mentē gl. ⁊ m̄z distingue. q̄
aut fuit appellatū ab inēlocutoria aut a diffi
nitua p̄ casu quo ad diffinēdū articulū ap
pellatōis an iuste vel iniuste fuerit appellatū
si ē necessaria lid. od. etiā in p̄ma instātia nō
fuerit lis od. qz agit h̄ casu d̄ iniquitate iudic.
ter. est in. c. interposita. h̄. sane. i. eo. nec ē neesse
q̄ liqueat vel nō liqueat d̄ meritis cause p̄n
cipalis nec dat hoc casu possessio. p̄nti cōtra
abūitē cū ad hoc nō sit fundata iurisdictio iu
dicis ad quē sup̄ casu. p̄ncipali. Abūtia ergo
vni⁹ p̄tis nō impedit diffinēdū articuli ap
pellatōis ab interlocutoria siue fuerit lid. od.
siue si. h̄ si iudex ad quē p̄nūciauerit appella
tōem esse legitimā. tūc cū succedat loco iudi
cis a quo sup̄ p̄ncipali diffinēdo. vt in. c. se.
in. si. p̄cedet otra abūitē otumaciter sup̄ p̄nci
pali fm̄ qd̄ distiguit hic in gl. in. p̄n. ⁊ in hoc
casu intellige p̄ncipiū hui⁹ glo. et vide gl. ple
niorē de modo p̄cedēdi otra abūitē in. c. put.
de do. ⁊ otum. ⁊ in. c. ostanteū. C. quō ⁊ q̄
iudex. Si vero fuit appellatū a diffinitua. ⁊
tūc dicit glo. hic simplr iudicē debere p̄cedē
ad ofirmatōā vel infirmatōā sentētiam. h̄ non
aperit vtz otestatio sit fienda. Iōeo cōclūde

q̄ aut vtraz ps est p̄s r̄ debz fieri orestatio
 litis vt h̄ a d̄rario. r̄ in d. c. raynaldus. ¶ Si
 h̄o altera ps est absēs p̄ otumaciā p̄t p̄cedi
 ad diffinitiaz sine lid. d̄l. ex q̄ orestatio fuit f̄ca
 in p̄ma istancia vt hic. r̄ idē volūt d̄m̄ de rota
 decif. vij. als. r. r̄ ibi plene p̄ eos. ¶ Idē etiā sen
 tit spe. in. ti. de lid. d̄l. h̄ nūc dicendū. vbi dicit
 q̄ cū appellat ab interlocutoria nō est nēc pou
 cere libelluz. r̄ sic p̄ d̄ns litez orestari. sec̄ dicit
 cū appellat a diffinitia. r̄ ita dicit curiā p̄tica
 re. Sed Jo. an. i. d̄o. c. raynalo. voluit totum
 oppositū vt i appellatōe ab interlocutoria sit nēc
 vtraz p̄te p̄tite libellū offerre et litez orestari.
 sec̄ dicit i appllatōe a diffinitia. Et sic sentit q̄
 argumētū hic a d̄rario nō p̄ced̄. Reddit r̄ōz
 diuersitat. q̄z appella ab interlocutoria ē nouus
 articul. h̄ appello a diffinitia t̄m̄ replicat id
 q̄d gestū ē. S̄ forte h̄ d̄m̄ Jo. an. v̄tra d. c.
 vilēs. vbi fuit f̄ca orestatio in appellone a dif
 finitiua. Itē r̄ō sua nō p̄cedit. q̄z l̄z appello ab
 interlocutoria sit nouus articul. t̄m̄ censet q̄d d̄az
 incidens v̄l eūz gens. h̄ i exceptiōe n̄ fit oresta
 tio lid. vt in. c. prudentiā. s̄. sexta. vbi nō. de off
 vel. S̄ in appellone a diffinitia nō pure repli
 cat q̄d adū fuit. i p̄ma istancia petebat res v̄l
 q̄ p̄sona cōdemnaret. h̄ in cā appellonis dispu
 cat de validitate s̄nie. Itē de his q̄ nouit p̄t
 aodi. vt in. c. cū ioh̄s. de fide instr. merito da
 ta p̄ntia vtriusq̄ p̄tis debz libell̄ offerri r̄ l̄is
 orestari Sed vbi altera ps otumaciē est ab̄s
 p̄t p̄cedi s̄ lid. d̄l. vt hic q̄z largo mō orestatio
 p̄us facta p̄t referri ad articulū de q̄ nūc agit
 Et p̄ hec habes nunq̄m in appellone in̄posita
 ab interlocutoria vel diffinitia sit necesse libel
 lū offerre r̄ l̄itē orestari. Cui at̄ incumbit on̄
 p̄bandi in appellonis cā vide p̄ Jo. an. in. c. in
 p̄ntia. de renū. clarius p̄ Bar. in. l. h̄i q̄ ad ciu
 lia. C. eo. vbi distinguit q̄ a altera t̄m̄ ps ple
 quit alia p̄te otūace. aut vtraz ps est p̄s. p̄
 casu ille q̄ ple q̄t h̄z p̄b̄e iustitiā seu iniustitiā
 s̄nie vt. l. apliorē. C. eo. ti. r̄ i aut. de his q̄ igre.
 ad appel. s̄ illud quo q̄ dicit t̄m̄ q̄ probat adoz
 reo absoluto aliq̄d fuisse p̄batuz p̄pter quod
 debuit iudex odemnare r̄ nō absoluere. Reus
 h̄o odemnat̄ p̄bat iustitiā s̄nie ex adis. vt i. c.
 cū ad seoz. de resti spo. nō. Jo. an. in loco p̄all.
 poterit eē fieri p̄batio de nouo iuxta nō. in. c.
 cū ioh̄s. de fide instr. Si h̄o vtraz ps ē p̄s
 tūc quodā ē p̄batio q̄ fit p̄ modū negationis
 vt q̄ dicit reus se nō fuisse citatū vel s̄niaz fū
 ille lacā sine cause cognitione. vt q̄ nō fuit sta
 tur̄ t̄m̄ ad p̄bandū. r̄ tunc is q̄ appellat h̄z
 p̄bare r̄ p̄bat indirec̄te p̄ inspeccionem adoz
 iudex enī inspiciet adā. vt in l. is apud quem.
 C. de eden. Aut q̄rit de p̄batione q̄ fit direc̄te

p̄ testes vel instra r̄ tūc p̄babit ille qui h̄ebat
 p̄bare in p̄ma cā. nā p̄ appellonē oia remanēt
 in p̄ori statu. vt i. d. l. h̄i q̄ ad ciuilia. r̄ sic limi
 ta vidē Jo. an. in. d. c. in p̄ntia. r̄ p̄bat mō p̄e
 vidē. Aut inducēdo p̄bationes de nouo. aut
 poucēdo adā p̄me cause si putat p̄ illaz suffi
 cient p̄batū. ¶ In eadē ibi illa r̄sa locū h̄z cū
 ambo sūt p̄ntes r̄. idēz nō. i. c. pur. d̄ do. r̄ otu
 r̄ i. c. decernim. iij. q. ix. Dic meli q̄ aut adoz
 recipit oēs dilatonēs l̄timas r̄ nihil p̄bavit.
 tūc h̄z locū illa r̄sa. adoz nō p̄bante. q̄z videt
 defecisse in p̄batōib. Aut nō h̄uit oēs dila
 tiones q̄z fecit se a p̄ncipio otumacē. r̄ tūc nō
 h̄z locū illa r̄sa. q̄z non v̄l defecisse s̄ p̄bare vo
 luisse. ita nō. Bar. in. l. p̄perandū. s̄. et̄i quidēz
 C. de iudi. dico pleni in. d. c. pur. ¶ In si. glo
 tene h̄ac vltimā opi. q̄ magl. ē cōis. naz ex q̄ iu
 dex p̄cedit otra ab̄ntez supplet defecūz illi iu
 ra illi inq̄rendo. vt in. c. ij. de arb. li. vi. Jo si re
 perit s̄niaz iniustā oiz eā infirmare. et vide tex.
 r̄ Bar. in. l. ampliorē. C. e. ti. r̄ in. l. p̄peranduz
 s̄. h̄nautē reus. C. de iudi. r̄ posuit Bar. r̄laz
 in. d. l. ampliorē. q̄ nōdū i cā appellonis s̄ vbi
 cūq̄ iudex p̄cedit otra ab̄ntem supplet p̄ illo
 ex officio. Idē etiā lati firmavit in. l. iij. s̄. h̄
 aut iudiciū. ff. de dam. infec. h̄ tu vide id q̄d d̄i
 xi in. c. bone. de postu. pl. l. resp̄cū odemnatōis
 expensaz resp̄cū ab̄ntis dic vt plene nō. i. c. ca
 lumniā. j. de penis. r̄ id nō ē multū tutū apel
 lato p̄sequi appellonez appellatoze nō p̄sequē
 te ne retrahet s̄nia sua q̄ transiit in rē iudica
 tam p̄ desertionē appellonis. ¶ Ultimo extra
 gl. quero an in cā nullitatis s̄nie sit l̄is orestā
 da. No. an. collectis nōd. p̄ Bar. in. l. cū q̄reba
 tur. ff. de re iudi. r̄ Spe. in. ti. de lid. d̄l. s̄. q̄t at
 h̄. q̄o de cā. r̄ p̄ do. de rota decif. cccxxiij. con
 cludit i effectu p̄ tria mēbra. Aut enī deducit
 nullitas p̄ viam exceptionis r̄ nō est necessa
 ria orestatio imo sufficit q̄ summarie p̄cedat
 facit. l. iij. s̄. ibidēz. ff. ad er̄hi. Ego allego q̄d
 nō. in. c. prudentiaz. s̄. sexta. de off. dele. Aut de
 ducit i cā appellonis q̄d fieri p̄t. vt. l. cornelia.
 ff. de iurepa. r̄. j. c. dilecto. r̄ distinguendum est
 prout hic distinguit in cā appellonis Aut de
 ducit p̄ncipaliter p̄ viāz adionis seu iudicis
 officii implorando. r̄ tūc si nullitas ē notoria
 nō erigit orestatio. ar. in. c. q̄m. de fi. presb. Aut
 nō est notoria r̄ tunc erigit orestatio p̄ nō. de
 off. iudi. c. ij. r̄. c. suscitata. de in. inte. resti. r̄ per
 Jo. an. in. c. fi. de app. r̄ p̄ gl. in. cle. cum a repul
 sione. eo. ti. habet enim illa orestatio litis vim
 diffinitie. Sed ipse do. An. h̄ limitat q̄n petis
 p̄te p̄tite. ab̄ntē aut p̄te dicit se credē orestatio
 nez si erigit ex q̄ nihil petis a p̄te h̄z a iudice p. c.
 q̄m. s̄. sunt r̄ alij vt lid. nō ot. et aut. h̄ omnes.
 C̄ si vt se ab here. absti. Sed ego seq̄r primuz

cernit certā psonā est fienda orestatō. sicut
obseruat in petitiōe restōis in itegruz. q̄ expli
cat ex iudicis officio. vt le. 7. nō. in d. c. ij. de of
fi. iudi. sec⁹ si officiu iudicis si iplozaret cōtra
certā psonā. q̄ casu procedit deā auē. si oēs. 7
facit qd̄ ipsemet do. an. nōuit in. c. tue. vt liti.
nō. vbi vide. Et ex p̄uidis potes istruī an
in hac cā nullitatis req̄rat libell⁹ d̄ q̄ vide p
spe. in ti. d̄ libel. ocep. s. nūc vidēdū. in si. d̄. q̄
si snia. Et oclude q̄ vbi nō est necessaria litis
oestatio nō req̄rit libell⁹. dicit tñ do. an. s. q̄
vbi petis nullitas corā eodē iudice qui tulit
sniaz nō exigit snia nec litis oestatio lz aga
tur direde sup nullitate. 7 dicit h̄ tenē spe. in ti
de sen. pla. s. iurta. d̄. q̄o ergo si appellans. sed
certe iudicio meo h̄ nō dixit spe. h̄ solū voluit
q̄ si snia ē nulla pōt ordinari⁹ absq̄ alia con
testatōe 7 libello alia sniam ferre. 7 hoc ideo
qz viciū nullitatis solū oernebat sniam. sec⁹
dic q̄ pncipalit̄ vult decernē sniaz nullā qz
in ista cā nō pcessit tela iudicij ideo z.

Ute debitus **D**obite et fa
mostuz. c. h̄is
multa noua vicia vtrūq̄ ius limitā
cia. 7 h̄ dicit i sūma. Appellās an sniaz tenet
exp̄mē cāz rōabilē corā ipō iudice a q̄ nec ad
mittit exceptio q̄ p̄us miserat nūciū ad sedē
aplicā vel q̄ lras ipetrauerat que nōduz sūt
iudici p̄tate h. v. simplr inherendo s̄bis lre
nā hec verba vario mō intelligunt vt. dicit
Diuidit pncipalit̄ in tres ptes. in p̄ma ponit̄
tur duplex ostitutōis cā. in sēda ostitutio ibi
statuim⁹. in 3^a quedā ptestatio. ibi saluis.
Nō ex pncipio q̄ honor debet ē iudicib⁹ de
ferend⁹. et quo ifert q̄ iudicare ē honor. Ad
ioē tex. nōbil i. l. cui muneris. ff. de mu. 7 hon
vbi d̄ q̄ si alicui ocedit muneris publici vo
catio nō v̄ ocessū ne fiat magistrat⁹. qz p̄ter
poti⁹ ad honorē q̄ ad mūera publica. Alibi
dicit q̄ ē on⁹ vt in. c. pastoralis. in p̄n. s. de of
fi. dele. ibi exoneret. h̄ vide glo. in. c. si contra
vnū. de offi. dele. li. vi. que dicit q̄ est honor 7
onus. facit. l. muneris s̄ iudicādi. ff. de mu. et
ho. credo q̄ in qualibz dignitate pncipaliter
verset on⁹ 7 ad explēdū on⁹ 7 mun⁹ publicū
deferet dignitas. vt in d. s̄ iudicandi. 7 in. c. q̄
epatū. viij. q. i. h̄ rōe eoz que ministrat debet
sibi honor. Et ita itelligo istū tex. 7 alia iura
que vidēt inuē honorē esse h̄re prelaturaz v̄
officiū iudicādi. Vide archidi. qui hoc sēsit
in d. c. qui epatū. Nō z^o supiorē debere o su
lere p̄tib⁹ ex officio sup laborib⁹ 7 expēsis vi
cādis. 7 z^o nō vnā regulā nōbilē 7 nouā in
mā appellatōis vt nō valeat appellatio inter
posita ante sniam nisi exp̄ssa cā rōabilē que si
eiz p̄bata debet legitimā r̄putari. h̄ p̄cedit

etiaz si cā eēt notoria. qz lz notoritas excuset
seu releuet ab onere p̄bati nō tñ releuet ab
onē p̄ponēdi. vt ē ho die pulcer ter. i. cle. appel
lati. iūda gl. eo. Et h̄ collige vnaz diuersi
tate in appellatōe interponēda ab inlocuto
ria 7 a diffinitua nō ē necē exp̄mē cāz rōabi
lez. vt i. l. scio. ff. eo. ti. 7 si exp̄mit vnā cāz p̄t
sequi aliā. vt ibi p̄bat. sec⁹ i appellatōe int̄po
nēda an sniaz. nā necē ē exp̄mere cāz nec pōt
postea psequi aliā tūc nō exp̄ssa. vt i. d. cle. ap
pellati. 7 nō vnā aliā regulā de iure cano
nico q̄ an sniaz sp̄ p̄t appellari cā rōnabili ex
poscēte. sec⁹ de iure ciuili. vt in. c. sup eo. s. e. 7
ibi dicit. Nō vltim⁹ fm cōez itelleduz q̄ iu
risoiaō delegata pōt pueniri p ordinariā dū
modo lre delegatorie nōdū sint p̄tate. Et q̄
hēs q̄ citat⁹ corā ordinario n̄ p̄t dicere q̄ pa
pa omisit illā cāz alteri. iputet enī sibi si p̄us
lras nō p̄tauit. 7 h̄ p̄cedit fm doc. etiaz si fue
rit ipedit⁹ in p̄tando. qz lra ista loquit̄ indē
stide 7 potuit emanare i fauorē ordinarie iu
risoiaōis nisi fuerit ipedit⁹ p aduersariū qui
postmodū ipm puenit corā ordinario fm vin.
que sequit̄ cōir doct. Aliter⁹ nō q̄ cā ap
pellatōis o3 exp̄mi corā iudice a q̄ 7 sic appel
latio ē interponēda corā ipō iudice. Quis at
si nō pōt ip̄i p̄tita h̄ri. doc. dicit appellatōem
corā idoneis p̄oīs ar. c. si. eo. s. 3 tu dic meli⁹
7 pleni⁹ vt dicit in. c. suggestū. s. eo. 7 tē nō
q̄ iudex ad que h̄z p̄tate odenādi appellatōe
irōabilē i exp̄sis lz ergo appellatio minus
lāma nō deferat iudici iurisoidōez sup pnci
pali defert tñ sup ipso icidēti vt p̄nūciat sup
articulo appellatōis. 7 odenat i exp̄sis. sicut
in fili iudex ipetrat⁹ p surreptōez p̄nūciat su
per validitate Rpti 7 odenat ipetratē i exp̄
sis vt ē bon⁹ tex. in. c. i. de Rpti. Quis autē
habebit erequi istā sniam odenatōis exp̄sa
rū. dicit spe. q̄ iudex a q̄ cū ad eū fiat remissio
vt nō. in. ti. de sen. excō. s. ij. d̄. quid ergo. Et si
iudex appellatōis olim scit h̄c odenatōnez
expensaz iudex a q̄ reseruabit eam i fine lit.
7 istū succubentēz odenabit i oib⁹ exp̄sis vt
nō. spe. in. ti. d̄ erpen. s. nūc vidēdū. s̄. h̄ quid
si iudex. Nō q̄ iustificata appellatōe ab in
terlocutoria iudex ad que succedit loco iudi
cis a quo 7 p̄cedet in cā pncipali sicut fuisz
p̄cessur⁹ iudex a quo 7 iustificat appellatō s̄
cut p̄bat vital exceptōis p̄babil corā iudice
a quo p̄p̄sita. vt. i. c. interposita. eo. vbi plene
dicit de hoc. Altim⁹ nō in d̄. saluis. q̄ in
maiorib⁹ causis nō opellit quis litigare corā
iudice inferiori. qz ille ex nā ipaz sūt deferen
de ad sedez aplicā Et que dicat maiores s̄. d̄ baptismo
7 h̄ nōbile colligit fm vnū itelledū referēdo

377
v. saluis. ad id qd fuerat vidu in pn. vt coram
iudice inferiori psequat qd cas vsq ad finem
S3 f^m aliū itellectū f^m quē ille. v. saluis. referē
ad id qd. s. fuit vidu vt absq cā rōnabili ex
pressa nō appellat rē. **Nō** q in causis maiorib
bus valz appello ad papā lz nō expmat cā. nā
ipa maioritas cāe est cā sufficiens ad ipsam
deferendā ad supiorē. 7 vterqz intellēs ē bon^o
in se h^o p^m melior. **In** gl. ij. in fi. idem nō. gl.
in. o. l. si pater. 7 in. c. ex tuaz. de purg. can. 7 in
. c. illud. de pscript. vt. l. interruptio pscriptiois
nō inuocat p testatōem lit. corā nō suo iudicē
habitaz. **Et** cū hac opi. trāsit Jo. an. S3 do.
An. distinguit q aut ē tūc pscriptio q solū in
terrumpit p lit. vel 7 nō p adū citiorē tūc p
cedit deo gl. **Aut** ē talis pscriptio q interrumpit
p aduentū male fidei 7 tūc aut ex tali adū
ostituit in mala fide et interrumpit pscriptio. al
secus. qz h^o considerat poti^o factūz qz iuris effēs
Aduerte hec opi. do. **Ant.** posset pcedē vbi ve
re supuenisset mala fides h^o p adū testat. pre
sumit mala fides. q qdōem pscriptio surgit ex a
dū iudiciali. h^o cū h^o nō tenuerit hui^o ad^o cessat
iuris pscriptio. qz cessante cā cessat effēs. vt
in. c. pri. **Nō** enī d3 plus opari ad^o gestus co
ram iudice nō suo cui^o iurisdictio progari nō
pōt qz adū extra iudicialis. iuxta plene nō. i. c.
archi. de iudi. S3 denūciatio extra iudici
alis nō ostituit quē in mala fide. vt in. l. si fun
dū. **E.** de rei vē. 7 p Archi. xvi. q. iij. p. 7 nō. in
c. si diligēt. de pscript. g^o nec p istū adū in iudi
cio nullo gestū. **Et** ad mām pscript. interrupen
de p testatōez vel citatōne. dic vt plene nō. i.
c. illud. de pscript. 7 p Bar. in. l. celsus. ff. de vsu
cap. **Vel** dic saluādo opi. do. **An.** q a tale qd
expōit corā iudice incōperenti qd informāe de
buit sciaz aduersarij 7 tūc inducit interruptio
nō artificio iuris vel v^ote testatōis cū sic
nulla. h^o p supuenientā male fidei que ostitit i
facto ar. l. qd te. in fi. ff. si cer. pe. 7 in. c. in qstōi
de sen. ex. naz 7 informatio extra iudicial suffi
cit ad malā fidē impmendā. ad h^o qd nō Bar.
in extrauagā. ad repmendā. i. v. denūciatōne
in fi. 7 in. l. accusatur. ff. de adul. 7 p vidā sua
ibi limita gl. istā i alijs. sec^o autē si tm fieret pe
ticio extra iudicialit vel corā iudice itā 7 talit
q vñlr nō hūisset causare malā fidē. q casu p
cedit illa opi. et h^o credo voluisse do. **An.** in eo
q dixit interrumpi pscriptōne h^o ex illo adū cō
stitueret in mala fide. als sec^o. d3 enī distingui
vt pōiri. **Et** vide ad materiā qd dixi in. c. illd
de pscript. 7 intelligo. quādo litis del. fuit facta
corā iudice nō suo ignorant. vel qn erat talis
iudex cui^o iurisdictio nō poterat progari p sen
sū ptiū. als testatō litē vident pres progāe
iurisdictōnez 7 valeret cōtestatio. qz fm veram

opi. ad progandā iurisdictōnem nō reqrit ex
pressus consensu ptiū h^o sufficit tacit^o. vt nō. p
Inno. i. c. ad petitionē. de accu. 7 p Bar. i. l. i.
7. ij. ff. de iudi. dixi plene i. c. significasti. S. d. fo:
ope. vbi vide. **In** gl. in v. an. sniaz. ibi de ap
pella. p^o sniaz nihil statuit rē **Pondera** h^o vēm
gl. ocludit ei hāc ostōnem nihil de nouo indu
cere respectu appellōis intponēde a diffinitū
ua. 7 h^o facit vtra opi. suaz in vltia. q. h^o gl. in q
tradat vtz hodie remotio appellōis in iure
vel i rescripto posita aliqō opef **Bl.** reprobando
opi. Jo. ocludit q n. qz p istā ostōnem sp pōt ap
pellari. vbi qz grauat h^o si nō grauat non pōt
appellari. **Hanc** opi. glo. tenuerūt antiq^o adeo
vt curia vt audio seqt hāc opi. gl. vt. nō. **Holt.**
in sūma e. h. qd sit ei^o officiu. S3 ipe **Holt.** Jo.
an. 7 cōir ei^o moderniores seqtes tenent vtra
riā sniaz q pfecto vñ m verissima vt p istā osti
tōne nihil innouet v^ote illi^o cle appellōne
remota. **Primo** p rōnez h^o gl. dū dicit q nihil
disposuit hec ostō de appellōne intposita a dif
finitia 7 tūc clarissimū est q fm iura antiqua
hec clausula appellōne remota opabatur ali
quid respectu appellōis a diffinitia. vt pro
bat in. c. pastoralis. h. p^o terea. de off. dele. **Item**
z^o ostendit opi. gl. p aliaz rōnez qm ipsamet al
legat in medio sui dū dicit q lex noua non est
referenda ad eas spēs in qbus spāliter pūssū
est p iura antiq. vt in. l. sanādo legum. ff. de pe.
Sed in casu. c. pastoralis. s. eo pūssum est spe
cialit^o circa v^ote illius clausule. ergo hec cō
stitutio noua loquēs gñaliter nō faciens mē
tionem de illa cā nō d3 referri ad eas cās in
qbus specificē remota est appellatō presertim
vt euitet iuriū correatio ob quā causā iura re
laranda nō sunt imo restngenda neqz debent
vba iuris cape illū largū intellēm quē al pos
set h^o si induceret iuriū correatio. p h^o bo. ter.
in. c. cū viles. de vsuet. 7 in. c. i. ij. de si. presb.
li. vi. 7 qd nō. in. l. nō est nouū. 7 in. l. nam 7 po
steriores. ff. de leg. nā pmpū est iura iuribus
pcondare. vt in. c. cum expediat. de elec. li. vi
Itē 7 z^o vbi vna ostitutio loquitur in specie.
alia in genere. speciei p gen^o nō derogat. h^o po
tius ecōtra. siue spēs sequat siue pcedat. vt le.
7 nō. in rla gñi. de reg. iur. in vi. **Sed** ista con
stitutio loquit in gñe non faciendo mentionē
qn specificē est remota appellō. **Et.** c. pastoralis
loquit soluz in ea spē qn est remota appellatō
ergo hoc. c. nō debet derogare illi. sed potius
econtra maxime qz absq derogatione iurūz
antiq^o h^o c. opatur maximū effēm q ad vtzqz
ius vt nunqz admittat appellō an sniam. nisi
expressa cā rōnabili vbi als poterat appellare
absq expōne cāe. iuxta nō. in. c. pastoral. pal
7. ij. q. vi. ad romanā. **Item** tenēdo opi. glo.
f 3

multa iura de appellatōis remotōe loquētia
corrigerēt. vt in .c. ij. re qrl. s. eo. .c. i. s. d. Rpel.
et d. s. pterea. .c. i. qd hōi. s. eo. cu3 mēd. h. lib. Et
multū vrgēt p ista pte illud. c. i. qd hōi. cū ema
nauerit p hāc ostōez. vñ frustra emanasset si
virt' h' clausule p̄sus fuisset sublata p istd
c. Itē nō fuisset positū illud. c. in hac opilatio
ne. qz resecatis supfluis rē. vt dī in p̄heio. ¶
Cōclūde ergo q̄ sicut olim illa clausula opa
bat. ita et hodie nō obstāte in aliq̄ ista ostēsiō
ne. multū facit p hac pte theorica bar. in ex
traua. ad rep̄mēdā. circa cōcordatiā iuris spā
lis cū gñali cū sēp vnū ius suppleat p aliud
ar. eoz que nōnt in auct. offerat. C. de lid. vel.
et in. l. sciendū. ff. q̄ sa. va. co. ¶ Cōclūdit enī q̄
auct. offerat. gñalit' loquēs sup satisfactōe p/
stāda limitat p d. l. sciendū. l3 glo. ibi dubitet.
Quos autē effect' opes ista remotio appellati
onis aliq̄ tetigi i. c. pastoralis. p̄al. vbi remi
si ad pleni' notāda h' vbi doc. multos effect'
enumerāt. Et qz mā ē q̄tidiana pleq̄ oēs ef
fect'. ¶ Pri' ē vt nō admittat appellatō nisi in
cah' a iure approbatis. qd declara vt dicit i
d. c. pastoralis. ¶ Secūdo effect' colligit ex. c.
sup qōnū. s. h' s. de offi. dele. ¶ Tertio effect'
ē vt scde lre nō reuocēt p̄ores etiā faciētes mē
tionē d' illis. nisi faciāt mētiōez d' clausula ap
pellatōe remota i p̄ozib' posita. Ad h' qd le. et
nō. i. c. ex q̄stōe. s. d' resti spo. Nō bñ hūc effe
ctū. nā ex hoc possum' arguē gñalit' q̄ nunq̄
scde lre reuocāt p̄ores nisi faciāt specificā mē
tionē nō solū de lris p̄ozib' h' de q̄libz nōbilis
clausula apposita i p̄ozib' ar. in. c. ij. d' do. et cō
tu. et i. c. postulasti. de Rpel. in d. c. ex q̄stōe. ¶
Quart' effect' et nōbilis vt iudex a q̄ nō obstā
te appellatōe possit suā sniaz mādare executi
oni nisi p̄us appellatō ex certa scia recipiat a
p̄ncipe vt in d. s. pterea. Als vero cessāte cla
nō pōt iudex suaz sniaz diffinitiuā executōni
mādare post appellatōez. vt in d. c. nō solū. co
ti. li. vi. ¶ Quint' effect' q̄ vbi iudex nō defe
rēs appellatōi p̄babil' venit p̄nicio'. ij. q. vi.
decreto. dicit plene. in. c. de p̄oe. s. eo. et tute h'
clē iudex nō deferēs mīme p̄niet. qz nō pec
cat q̄ aucte legis seu p̄ncipis peccat. l. grac
ch'. C. d' adul. et rriij. q. iij. q̄ peccat. ¶ Sext'
effect' colligit ex. c. i. de Rpel. ¶ Septim' h' in
c. ij. de mu. pe. ¶ Octau' colligit ex. c. l' qōnū
s. p̄oro. de offi. deleg. Illū tñ effectū nō opa
tur p̄rie clā appellatōe r̄mota. et dicit plene vt
ibi nō. ¶ Non' effect' q̄ vbi al' appellatō opa
tur suspēsiōne iurisdictōis iudicis a q̄ tute
hui' clausule pōt appellatio istū effectū. vt in
d. s. pterea. dicit tñ hic do. an. q̄ si appellans
a diffinitiuā dicit se appellare. qz vult p̄bare
nō p̄batū q̄ admittet ista appellatio clā non

obstāte. qz iste casus ē a iure approbat'. vt in
c. cū iohānes. d' si. istru. C. d' tēp. ap. l. p hāc. et
sic pōt reduci ad terminos. c. pastoralis. s. eo.
Dubito an hoc vidū sit vez. nā fm h' posset
inferri q̄ ex q̄libz probabili cā possz appellari
añ sniaz. qz istd. c. admittit q̄libz appellatōez
ex p̄babili cā añ sniaz qd tñ nō ē vez vt p̄dici
qz lo q̄t qñ i cā nō ē remota appellatō. Iōē di
cerē ad. l. p hāc. et ad. c. cū iohānes. nā parum
oparet hec clā respectu diffinitiuē. qz q̄sq̄ ap
pellās diceret se velle p̄bare si p̄batū. qd vñ
eē otra mēte dēi. s. pterea. q̄ lo q̄t indistide. ¶
Decim' effect' nōbilis p̄t colligi ex his q̄ dī
xi p' hosti. in. d. c. pastoralis. q̄ vbi als attem
ptata post appellatōz a diffinitiuā reuocāt añ
oia p viā acceptatū. i. nllitad. ea q̄ acceptabūf
pendēte ista clā nō reuocabūf p viā acceptatū
qz tenuerūt mero iure. et q̄ iurisdictio nō erat
suspēsa p appellatōez h' reuocabūf p viā q̄re/
le ex officio iudicis. de q̄ pleni' dicit in d. c. pa
storalis. et ex his hēs plene māz h' clausule.
¶ In glo. in vbo si dicat. ibi et sic correda sūt
illa iura. vult ergo gl. q̄ iura loquētia d' mīf
sione nūcū sint hodie correda. et i h' multū in
stāt vōd. marie Jnn. Cōclūde q̄ olim missio
nūcū poterat hēre tres effect'. ¶ Pri' in suspē
dēdo iurisdictōz iudicis vt nō inchoarz p̄ces
sū otra eū qui nūcū mīst ad p̄ncipē donec re
dixerit nūcū informatur' iudicē d' voluntate
p̄ncipis. et in hoc ista iura antiqua sūt correda
p istuz ter. et in hoc casu p̄cedit opi. gl. ¶ Se
cūdus effect' qz missio nūcū opabat q̄ndoz
appellatōem. vt in. c. dilecti. s. eo. ti. et hodie
ille effect' nō ē corred'. nō enī intendit hoc. c.
tollere appellatōnem lēimā. Qñ autēz missio
nūcū h' vim appellatōnis instat hic Jnn.
clare tetigi. in vōd. c. dilecti. et dicit vt ibi. ¶
Tertio effect' colligit ex. c. vnico. de p̄gri. nā
accedēs ad papā ex p̄babili cā ē s' ei' p̄cedōe
vt interi cā nō moueat i p̄tib' otra eū et hoc
p̄cedit fm Jnn. hic et bene qñ q̄s arripit iter
in p̄ria p̄sona. sec' autē si mittit nūcū tūc enī
licet nūcū sit s' p̄cedōe aplica. nō tamē euz
trāsmittēs. Sed multum dubito de h' gñali
vōdō Jnn. vtrū accedēs ad papā sit interiz
s' p̄cedōe sua vt filere dēat oīs processus i
choāo otra eū in p̄tib' rōem dubitādi mīhī
p̄stat ter. nōbilis in. l. ignorare. C. de re mili.
vbi patet q̄ etiā otra ab h'cē causa reipublice
procedit saltē ad missiōne in possessionē si nō
est qui defēdat eūde3. ergo forti' pōt procedi
otra istū qui ex p̄uata cā iuit ad p̄ncipē non
dimittēdo procuratorē i p̄tib'. vñ satis crede
rē q̄ iste processus p̄p̄ p̄iudicatur' si dēbat
filere rōne hui' arreptōis itineris ad p̄ncipē
S3 ali' processus p̄iudicialis v3 filē et forti'

si de facto spoliaretur ut obtineat restitutionem
 dicitur illi. c. vnicui. et poterit esse maxima dicitur
 ut intentat dicitur illi. c. an interdicitur vñ
 vi. sic in fili dicitur in. c. bone. s. e. Et iste tertius
 effectus hodie non est proorsus sublat' h' distinguere
 dicitur est ut. s. In eadem gl. ibi h' iurisdictio ordi-
 naria iam cepta. ad. Non bene ista gl. qz est valde non
 bilis. ex q' h' h' q' Rptuz delegatoriu non faci-
 ens mentione de ca' p'us cepta cora' ordinario
 etia' p' sola citatione e' surrepticiuz Et p' h' ad-
 uoco bo. tex. in fili in. c. inter monasteriu. s. ti.
 pr. ubi p' q' scde lre non solu' debent facere me-
 tionem de p'oribus h' etia' de p'cessu gesto cora' p'
 oribus iudicib' Joem et forti' dicendu' e' q' fa-
 cere debeant mentionem de p'cessu inchoato co-
 ra' ordinario. ar. in. l. ubi ceptu' ff. de iudi. non ei
 est verisimile q' p'nceps velit in dubio illi legi p'
 iudicare. Et in fi gl. hec gl. claudit in effe'u
 h. c. h're locu' ta' in ordinario q' in delegato ut
 delegata iurisdictio possit pueniri p' ordinari-
 um an p'ntatione lraz. It' p' aliud Rptum
 delegator' scdo loco impetratu'. vñ claudit gl.
 q' iura antiq' disponetia ut in Rptis ad lites
 ite' date sint hodie correcta p' istuz tex. et q' lre
 p'mo p'ntate pualere debent. S' glo. in d. assi-
 gnate. h' magis restitit ut non sufficiat primo
 p'ntate h' ille p'ualebit si sint p'me v' scde p' q's
 p'mo deuentu' e' ad citationem. et ad tex. q' suvat
 se sup' assignatione gl. supple maxime. et mouet
 ad h' dicendu' p' id qd iura disponunt i plurib'
 ordinarijs ita q' int' eos sit locus puentoni p'
 citatione dicitur. s. de fo. ope. c. pel. Et quis
 opi. gl. fuerit cois tpe suo et multu' inualuerit
 ut audio i rona curia tñ inspe'da veritate hec
 opi. est euident' falsa. na' p' suppletionem non debe-
 mus inducere iuriiu' correctione h' poti' euitare
 ut in gl. cupietes. s. p' si p' viginti. de elec. li. vi
 Nec etia' p' similitudine rōis. ut no'. Bar. in auē.
 q's actiones. E. de sa. san. ecc. cu' g' iura specifi-
 ce disponat in iudicib' delegatis ut stem' da-
 te lraz non debem' p' idēitatē rōis seu p' similitu-
 dine ordinarioz illa iura corrigere. It' vide
 rōnem apertissimā i oppositu'. na' i ordinarijs id
 expectat puentio p' citatione qz sūt pares i iu-
 risdictione merito loc' e' d' p'uentioni. ut i. c.
 penf. de Rp. li. vi. S' in plurib' delegat' diuer-
 so tpe impetratis non e' eadē rō. qm' scde lre sūt
 surrepticie. qz si p' sciuisset de p'orib' n' cessisset
 scdas. ut in. c. ceterz. de Rp. id cu' iura vtriusqz
 ptis non sint paria non d' e' loc' puentoni. It'
 de file in Rptis impetratis ad bñficia. ut in. c.
 tibi q. de Rp. li. vi. Et faciūt alie rōes q's. alle-
 gabo. Extra gl. repiunt tres opi. Na' Host
 et hinc intellexerūt hūc tex. i ordinario et non
 in delegato. ut ouer' cora' ordinario non possit
 excipe de lris p'us impetratis. sec' at i oueto

cora' scdo delegato p' iura antiqua als si dice-
 rem' oppositu' sequeret absurduz q' p'm' impe-
 trans q' forte in nlla culpa dephendit p'uares
 iure suo et frustraret laborib' et expensis sū ca'
 o'tra. c. satis pueru'. lvi. vil. et r'az sine culpa. d.
 reg. iur. li. vi. l'z aliud dicit in ordinario fauo-
 re ordinarie iurisdictiois. Pro h' adducit sinez
 lre in d. saluis. na' nlla ca' e' ita grauis q' non
 posset tractari cora' delegato pape. g' ille d. non
 pcedit n' in ordinarijs It' opi. eoz e' ut intel-
 ligat lra etia' in delegato. h' d'z reduci ad tmi-
 nos iuris antiq'. s. qm' p'mus impetrans dolo
 vel negligentia uti postposuit lris suis infra
 annu'. tuc eni non pot' excipe o'tra scdm impetra-
 rem. ut in. c. plexq. et in. c. si aut. de Rp. h' certe
 h' casu q' ad h' nihil noui inducit iste tex. It'
 intell'z posuit Host. multu' p'derato d'ba lre
 dicit eni hanc lraz pcedē qm' h'ns p'ores lras
 excipit coraz delegato vel ordinario de scdis
 lris q's tñ adhuc non p'ntauit iudici delegato
 sec' at si p'us p'ntaret et postmodu' irer ad exci-
 piendu'. tuc eni audiret sua exceptio. et p' h' in-
 tell'z bñ facit iste tex. i d' ibi p'usqz fuerint de-
 legato assignate. dicit tñ se esse solu' in hac opi
 S' do. an. hac opi. multu' amplectit l'z nihil in-
 ducat de nouo. Jo. an. simplr recitat. S' rōdē
 do ad opi. Host. inqntu' iducebat. d. saluis. vñ
 impugnare opi. Host. dicit ei q' p'derato sua
 pcederet si diceret h. c. loq' tñ in delegato. qm'
 velit dicit q' cu' loquat in ordinario et in dele-
 gato p' pcedē illa p'ntatio in d. saluis. respe-
 ctu ordinarij. et i recitatio opi. Host. vltio loco
 vñ trāsire cu' opi. sua. et f' hunc intell'z Host
 posset pcedē. c. ad petitionez. de accu. q' lre fue-
 rat ibi p'us p'ntate q' ordinari' inchoasset pro-
 cessu' o'tra impetrante. Mel dicit q' loquit in ca'
 eriali q' p'nciplr omittit in fauore publicu'. vñ
 taciturnitas ptis non pot' p'iuicare o'missioni
 p'us facte p' p'ncipe in fauore publicu'. arg. i. c.
 studuisti. s. de offi. le. It' eo ipso q' p'nceps et
 certa scia omittit caz certis iudicib' vñ eā eri-
 pere a manib' ordinarij. ar. c. ut nrm. s. c. et eo-
 ru' q' no'. Inno. in. c. cu' M. d' osti. Hec opi. Host
 multu' plz fit in ordinario ut etia' per ordina-
 riu' non possit pueniri impetras si an' exceptioz
 suas lras p'sentat iudici delegato et reddat se
 paratu' rñdere coram eo. Moueo qz rescripta
 p'ncipis sūt ppetua et nunq' tollunt durante
 actione n' p' aliud rescriptu'. ut est tex. in. l. falso
 C. de diuersis Rptis. ergo istud. c. inqntuz tol-
 lit Rptum impetratu' sine scdo d'z intelligi stri-
 ctē videlz qm' si vult rñdere coraz ordinario nec
 suas lras p'ntare. et p' istum tex. limita' illam. l.
 falso. h' respectu iudicis delegati crederē q' iu-
 ra antiq' non sūt immutata. Moueo mltis rōnib'
 bus. p' qz tex. in p'n' loquit de conuento cora'

iudice idoneo. h iudex impetrat p scdas lras
surreptitias no pot dici idone. na ille est ido
ne q nulla exceptioe repelli pot. vt e tex. iuda
gl. in. c. i. de testi. facit qd no. c. i. de ofa. r aff.
Adouco tex. no. in fili i. l. h vari. stipulor. ff. d
h. obli. vbi of q id qd exceptioe repelli pot hf
quasi p nullo. 2° moueo qz ostitudo gnal
no dz referri ad illa negocia qbus spaliu per
alias leges pusu e. vt in. l. sandio legu. ff. de
pe. h multa iura specificice pudent sup valoi
tate pmi rpti ostra scduz. vt in v. c. cetep. cum
multis si. ergo hec ostitudo gnalit loquens n
dz extedi ad 2^m delegatu ipetratu p surrepti
one maxie cu correctioe tator iuriu. p h facit
optimu dictu bar. scz i extrauaga. ad repmen
da. in h. legib. vbi pl^o dic q si i 2° lege gnalit
apponit cla n obstate qcuqz lege. nihilomin^o
no corrigat legē spaliu h dz limitari fm illaz et
puidebit lex noua in spibus n puihis nisi di
ceret in lege gnali no obstate quacuqz lege q
in totu vel in pte huic legi possit esse otraria
qd singlr nobis ppter statuta r prope i statu
to loqf ibi bar. r adoucit dicta. l. sciudu cum
au. offerat. cu ergo istd. c. no faciat specificice
metoer de delegato ipetrato p lras surrepti
tias h loqf gnalit inrelligat de oi iudice taz
ordinario qz delegato ita tn q no tollat iura
specificice disponetia d 2° delegato p surrepti
one. 2° facit id qd dixi i pcedeti articulo vt
iura restringat ne inducat iuriu correctio. lra
ca restringedi legē r statuta e qn quis puni
ret seu puaret iure suo sn lra ca r ali^o capet
lucru sine ca iusta. vt pbat in. l. gradati. ff. de
mu. r ho. r in. l. ij. c. d. noxa. r e theorica bar.
in. l. oes pli. ff. de iusti. r iure. h in casu nostro
si lra intelligeret de 2° delegato ipetrato per
lras surreptitias puaret pm ipetras sine ca
lra r secudus ipetras ex improbitate sua et
p surreptioe osequeret omodu qd no e dicen
du. **Ultio** adouco istu h. saluis fm qd ad
duxit hosti. nec ob. rnfio Jo. an. qz fm illa ista
exceptio posita in h. saluis. no pprie fieret a p
cedetib. ergo p iproparone no debem^o indu
cere correctioe iuriu. vt s. dixi. **Conclue** er
go tex. pcedere i omni iudice ordinario r dle
gato omodo sit als idone^o r no corrigatur
iura antiqua inquatu fieri pot. **In glo.** in
hbo ex ronabili ca ibi sniabit iudex fm quod
sibi videt rē. glo. no declarat in quo iudice h
pcedat. **Aduerte** lati^o q i ca appellationis
ocurrut quatuor psona. s. appellas appellatus
iudex a q. et iudex ad quem. r quisqz istoz fm
qd tangit eu habet iudicare r discernē an ca
appellatois sit pbabilis. **Appellās** ei habz h
se discutere ne temere appellēt. **Appellatus**
discutiet an appellatonez debeat recipe vt in

c. interposita. i. eo. r. c. sepe. s. eo. **Iudex** a quo
q ad effectū deferēdi. nā si nō defert lrae appel
latōi venit puniēd^o. vt i. c. de pōre. s. eo. r in. l.
qm iudices. **C. eo.** si defert appellatōi friuole
etiā puniri debet. ij. q. vi. qz. h. si qz. vide gl
in. c. cū appellatōib^o. eo. ti. li. vi. q dicit talē iu
dicē omittere reatu. **Et hoc** tene qdō senserie
do. an. **Iudex** ad quē hēt finalit iudicialr ois
cernere r sniare an appellatō sit lra r si min^o
bene pnunciauit poterit ab eo scdo appellari
vt in. c. snia. i. eo. r de h vide in spe. eo. ti. h. nūc
dicam^o. h. i. **In eadē** gl. ibi habita tn colla
tōe sapiētū. **Do** gl. q iudex i dubio dz oferre
cū pitis viris. h nunqō teneat. vide spe. in lo
cis pal^o q dicit q si iudex n vult deferre apel
latōi p appellās sibi supplicare vt hēat oiliu
cū pitis. r si denegauerit pot lrae appellare
qz vī eū in h grauare r hāc opi. sequit do. an.
hic. **Sed** aduerte qz spe. ibi refert opi. vī. otra
riā vt iudex possit sequi simplr iudiciū suū. r
illa opi. pl^o mibi plz. qz nō repio iure cautum
vt iudex ad h astrigat imo poti^o iura inuūt
otrarū vt in. l. qualē. ff. de arbi. r in. c. ad no/
strā. de ofue. fac qd nō. **In. in. c. cū spali. i. eo.**
vbi nōnt dic quēlibz iudicē posse leges iter/
ptari q ad caz p eū decidēdā. **Do** idē. l. vnica
C. de ptes. q i vrbē. ota. li. xij. **Et** adde singu
lare dictū Jo. an. sp mēti tenēdū in. c. i. de oti
s. in fi. vbi dicit iudicē posse iudicare contra
opioz cōem docto. dūmō illa cōis opi. sit no
tozie falsa. vel possit oici plurib^o rōib^o q iu
der boni ingenij poterit arbitrari. **In eadē**
gl. ibi i tali dubio differat appellatōi. nō gl. q
vbi dubita ē de legitimitate cae appellatōi iu
der ppter reueretiā supiozis dz appellatōi d
ferre r idē nō. **Jo. an. i. c. si a iudice. eo. ti. li. vi**
r vide **Inno. in. c. pastoralis. h. ptea** de of. de
In fi. glo. nō finē glo. naz relata ad ter. vt
velle q appellās an sniam ad quēcunqz supi
ore etiā circa papaz tenet hodie appellare in
scriptis p. c. i. eo. ti. li. vi. r sic sentit illud. c. nō
inducere in hoc spalitate in papa. de quo dic
vt ibi nō. **In glo.** in hbo si min^o ibi ex ppa
culpa pcessit. nō bñ hanc glo. que sentit q si
iudex est suspēd^o pti ex ppa culpa ptiis nō pē
recusari vt suspēd^o. et h videt sentire **Jo. an.**
duz all. l. itaqz fullo. ff. de furel. vbi dicit q ex
iprobitate sua nemo dz adōem osequi. **Sed**
do. an. hoc dictū ipugnat. qz nō est curandū
vnde processerit suspicio omodo als lrae sit
pti suspēdus. r hoc veri^o credo. nec credo q
glo. r **Jo. an.** senserūt otrariū. **Sed** pcedunt
dicta eoz habito rpedu ad casum. c. quādo
solū allegat suspitōnē. qz irrōnabilitē appella
uit ab eo. r p hoc facit qd dixi in. c. ij. rēqris.
s. eo. vbi post oēs doc. dixi pte posse recusare

iudicē si habet eū suspectum. qz est corruālis iudicis 7 sic suspicio orta est ex facto ptis. 7 ex illicita cā. **Do** ideoz in simili. l. nec timorē. ff. qd me. cā. vbi pz q excusat qz ab his q gessit per metū lz culpa sua vederit cāz metui. **Facit** qd nō. in. c. veniens 7 de spon. **Conclude** g° q ista sola cā de q in tex. non est sufficiens cā ad recusandū iudicē. qz iudex discret° nō puocat ex appelloe h si posset pbare iudicē fuisse comminatū appellatū tūc satis poterit recusari. ar. in. c. se. et hec nō. **In** gl. in d. expens. in fi. dicit **Jo. an.** post doc. antiqz q calumniose appellans vltra odemnationē expensaz condemnabit in quinquaginta libr. auri. vt i. l. ab executioe. **Quo.** app. nō reci. 7 in criali cā p dicitā lite nōt infamia vt in. l. a pconsulibus. **C. e.** Et ita transeūt modū nōzes recitādo. **Aduerte** bñ in p dicitā. naz ex h sentitū doc. q de iure canonico hnt locū ille pene legale. 7 facit qz nō repit orariū dispositū de iure canonico. h contrariū tenui in. c. ij. s. eo. vbi pp tm reuarguit illū temere appellatē. **Itē** facit. c. reprehensibilis. 7 istud. c. vbi simplr pp mādat appellatē temē odemnarī in expens. l. imita tm fm ea q dixi in. c. cū pati. s. eo. **Hāc** opi. videlz q nō pcedat ille pene canonice. repio tenuisse gl. iuri. ciuilibz in l. i. ff. a q. ap. nō liz. sentit **Ep. in. l. eos. C. eo. ti.** Nouissime reperi **Spe.** h ideoz apte sentire i v s nūc dicam°. **Al. i.** qd bñ nōb. **Et** vide in fili bo. gl. in. c. i. 7 ibi p **Inno.** de re. ec. nō alie. li. vi nā iura ciuilia vario mō disponūt sup alienatione rei ecclesiastice. vt in. l. iubem°. 7 in auct. h ius porreduz. **C. de sa. san. ec.** S3 qz iura canonica introduxerūt certā formāz nō ita difficile sic ius ciuile. vt. xij. q. ij. sine exceptōne. **Ita** mus iuri canōico 7 nō ciuili. nec suplet ius canonicū p ciuile. ita in pposito. **In** gl. pel. in fi. **S3** qrit nūqō ideoz sit in delegato ad cām appellonīs vt finito articulo appellonīs ab interlocutoria possit cognoscere de cā pncipali. spālīter sibi nō delegata **Gl. ij. q. vi. in fi. t3** q sic. 7 idem **Hosti.** 7 **Inno.** h alle. c. rapnūtius. 7 d. testa. **Min.** t3 orariū n aliud hēat forma rescripti. **Johan. an.** dicit aduertenda verba **Rpti Fre. d. clxxxij.** sequit opi. **Min. Do. an.** sequit p mā. ar. c. prudentiā. in fi. de off. dele. 7 hec opi. vī cōis 7 verioz. naz cā pncipal venit accessorie ad cāz appellonīs. ar. h. omisso g° pncipali vī commissū omē dsecutiūū maxime ne pres habeant ire p diuersos iudices. 7 bñ facit tex. in. d. c. prudentiā. **Et** gl. qro de qōne nōbili. nūqō indistinde iudex ad quē habeat cognoscere pus de articulo appellonīs. **Inno** b 7 cōiter doc. sequētes dicit q nō h p appellat° petere vt omisso articulo appellonīs cognoscat de pncipali p iudicē ad quē. p. c. cordi.

eo. ti. li. vi. **Et** qnqz illud. c. videat loqui in appellone in pposita ad papā ideoz tm dicunt doc. eadē rōne in appellone in pposita ad quēcunqz supiozē dūmō possit adiri p viā qrele. vt est legat° pape. vt in. c. i. de off. le. **S3** in alijs supiozē q nō pnt adiri p viā qrele. vt in archiepo respectu subditoz epī nō h3 locū illud vidum ad h. c. rōna e. ti. li. vi. n iudex a q detulerit appelloni. qz tūc h pcedet in qz supioze. nā p delationē fuit transfusa iurisdicō in supiozē. vt i d. c. cū appellonib°. **Nec** ob. tex. in. d. c. cordi. in eo qd dicit de dēnsu priū rē. d3 enī supleri id est de dēnsu appellatū. imo pl° dicit **Cōpost.** in. c. i. de elec. vt eē inuito appellatoze possit appellat° h petere qz in h versat tm fauoz appellatis vt pus cognoscat de articulo appellōis nec h3 appellās de q d qrat cū p appellonez expectat iudiciū iudicis ad quez ita q p sibi dicit qd qris int° hēs. vt nō. i. c. sup qōnuz. s. porro. de off. del. **Dez** sentit gl. in. d. c. cordi. vt habeat locū in qlibz supioze q pnt adiri p viā qrele. **Do.** **Car. t3** oppositū vt solū habeat locū in pp. qz lz legat° potuisset adiri in pn. p viā qrele. tm ex q cā est cepra corā iudice inferiore non d3 ab eo cā euelli n pus appareat appellonem esse ltimaz. ar. in. l. vbi ceptū. ff. de iudi. **S3** pma opi. pl° in pl3. n. i. l. vbi ceptū. habet locum pte resistēte. nā si ptes nolūt psequi corāz illo iudice nō pnt p iudicez dPELLI ex q cā est priuata. ar. in. cle. q diu. eo. ti. et in. c. oblate. s. e. et in l. iij. s. h aut iudiciuz. ff. de dam infec. **Solum** enī debet iudex intēdere vt ptes dcordeat. l. i. ff. de no. op. nū. **Nō** ergo pnt excipe q causa fuit pus cepra corā eo. **Et** ex his nō. q p rōnem nālem possum° resistere dba legis. nam illd. c. cordi loquit de dēnsu priuz 7 tm restringit ad dēnsū appellatū tm. qz appellans non habz de quo d qrat dūmodo priuz reuocet graua/ men ppter qd fuit appellatū. 7 hec bñ notabis **Facit** qd nō. idē **Jo. an.** in. d. c. i. 7 vide bo. gl. in fili in auct. vt ma. debi. que dicit ineptū esse nō fallere rām p rōnem nālem. **In** orarium optie fēit ter. l. scire o3. s. sufficit. ff. de execu. tu. vbi allegat iusticia nālis ad limitationē iurū pcedētū 7 eē est ter. in. c. z. reqrl. in fi. s. eo **Ho.** fi. dicit q due sunt ille cause q ad sedē aplicam sūt referēde. dicit vt nō. in. c. maiorē. d. bap. 7 dicit in. c. qd translationē. s. de off. leg. vbi vide p doc. 7 ibi plenissime dicit **Alteri** us extra glo. querit an sufficiat expmēre causam in gñe. videlz appello qz me grauastis. **Sol** dicit q non. h d3 expmē cās grauāis nominatim 7 spālīte vt satis pbat h ex mente lre 7 clari° hodie i cle. appellatū. e. ti. **An** at sufficiat expmē vnā cāz 7 gñalit alias cās que colligunt ex adis. vide p **Pau.** in. d. cle. appellatū

et p. do. d. rota deci. vij. Que autem requirantur in appellatōe an iniaz vide p. archi. ij. q. vi. nō ita. vbi multa enumerat. vide lati' p. Jo. an. post hosti. eo. dilecto. ¶ Alio q̄ro qd si appellās dixit simplr appello et si dixit ad quez. dicit Jo. an. qd v3 itelligi de p̄rio. et idē dicit si dixit appello ad maiores et remittit ad spe. de appel. h. nūc tradem'. h. sed qd si q̄s. et se. Hec i. vubio puto vera de iure civili fm qd appellare non pōt etiā ad ipatorē omisso medio. l. ipatores ff. e. h. de iure canōico ff. qd pōt appellari ad papā et ad legatuz omisso medio pōt satis p. babilif dubitari cū talis gñalitas pariat ob scuritatē. et vide qd dixi i. c. ij. s. eo. ¶ **Di. ab.**

Cessante Si iudex a q̄ est appellatū a grauamine illud r̄uo cat pōt in principali cā pcedere h. d. Diuidit nā pncipiū et finis ponit duplicē ostitutiōis cām. mediuz ponit ostitutiōez ibi statuim'. ¶ Nō pncipiuz qd q̄tōie allegat qd grauamez ē cā imediata appellatōis. vt in. c. vt debitus s. eo. cessate ergo grauamine p reuocatōz v3 ipi' effect' scz appellatio cessare. et itellige pncipiū qn cessat cā finalis. sec' si cessat cā ipulsiua. vt in. c. ex pte. de ouer. diu. vide bonā glo. in. c. p' trālatōz s. de renūd. ¶ Item itellige qn cā finalis ē vnica. si autē due sūt cāe fiales ali cui' effect' seu ostitutiōis qz q̄libet p̄se sufficē ad illū effectū p̄uocēdū l3 tūc cesset vna cā si tñ p̄ h' cessat effect'. vt ē tex. insti. d. nup. h. affinitatis. sec' dicit vbi q̄libet cā distributiue nō sufficit ad effectū illū p̄uocēdū h' sil' ostiderate tūc enī si cessat vna cā v3 cessare effect'. Ad h' adduco bonū tex. in. c. qm̄ frequēter. h. p. or. o. iūdo. h. si aut. s. vt lic. nō dē. nam in. h. p. or. o. pcedit otra abntē lū. n. dē. duabus d. causis ¶ Prima in fauorē v̄iugsi expēdētis d. cuius fornicatōe timef. Secunda in odiū orumacl ethi cessat altera cā puta odiuz orūatie cessat dispō. vt in d. h. si aut. hec nō. qz limitat illum h. affinitatis. et istuz tex. ¶ 2° nō qd tā ordinaris qz delegat' pōt suā interlocutoriā renocare qd nō p̄ extēsiōe. l. qd iussit. ff. d. re iudi illa ei lex loq̄t in ordinario. hec ostō pcedit et disponit etiā in delegato. ¶ 3° nō. aliā extēsiōne ad illaz. l. qd iussit. vt possit iudex suam interlocutoriā reuocare etiā si fuit ab eo appellatū et p̄deat appellatō. ¶ Itē nō et aliud nōbile vidēt qd alibi si ita bñ pbat qd si soluz a grauamine iā illūdo pōt in iudicio appellari h' etiā a ominiōe facta iniuste p iudicē licet ominiō de p̄tici nō intulerit grauamen h' i executōe timef grauamē. Ex quo habet qd a h' bali grauamē de p̄tici et reali de futuro p̄t in iudicio appellari. sec' vbi grauamē et re et

spe eēt de futuro. qz tūc non posset in iudicio appellari h' extra iudiciū sic vide nō. i. de. sicut eo. ti. et in. c. dilectō. eo. et i. c. bone. s. eo. et de h' j. lati' sup. gl. ¶ Nō ibi sano vsus o filio rē. qd dicit sanū o filio si quis r̄uocat qd male fecit nō ei v3 nōri de icōstantia h' pōt' o mēdāo' ē de sapiētia. vñ alibi dicit ter. magne sapiētie est hoiez reuocare qd male locut' ē. rxiij. q. iij. in. c. magne. et i. c. qualiter et q̄si. h' d. accu. ¶ Nō ibi libere rē. qd i reuocatōe inilocutorie et cāe reassumptōe nō exigit o sensus p̄tici. nā hoc h' bñ libe de sui nā si exigit alteri' o sēsi. iuxta nō. i. c. de m' dā. de p̄bē. et c. l3 ep̄s. eo. ti. li. vi. et fac' hec. nōbilis ostideratio ad. d. dicenda. ¶ In gl. ibi qd tñ nō ē vep. ¶ Ouerte qd hec deci sio v̄t otra ter. qd p̄supponit appellatōez in t̄po fitā a ominiōe adeo iudicis iurisdiōdōz sus p̄dusse vt nō valeat iudex iuridice in cā pcedere si p' defister seu grauamē reuocet. ¶ Int. hic ponit duas opidēs. P̄ia vt ter. intelligatur in ominiōe executia grauamē iā illatē Erēplū p̄cepit iudex s̄b pena excoicatonis vt certū qd faceret ps tūc ei p̄t appellāi p̄t grauamē iam inflatū et p̄t executōz ominiōis sec' aut vbi iudex simplr ominat se p̄tē lesuz qz talis met' van' ē et nō iust' cū sit instās de p̄tici. l. i. et l. metū. h. i. et l. ij. ff. qd met' cā. ¶ Post modū ponit scdaz opi. r̄cedēdo. a p̄tici. qd etiā a simplici ominiōe possit appellari si iudex ominat in his et de his q̄ spectant ad iurisdiōdōne suā et otrariū intelligit in his potētib' q̄ nullā iurisdiōdōez obtinēt. ¶ Hosti. et hāc p̄i mā opi. lati' tñ distiguit aut enī fm eū iudex ledit p̄tē seu metū illi infert eē iudiciū et est locus recusatōi. qz ista solēt cāe iūmicitiā et sus p̄tē p̄t recusari vt. iij. q. v. qz suspedi. et p hoc vide gl. i. c. cū sup. abbacia. de offi. vel. et pbat ibi i p̄tē dēcisa vide aliā glo. in. c. cū aorian'. lxiij. di. q̄ dicit qd si q̄s non saluat aliū p̄sumit ei' iūmic' et sic p̄t recusari vt suspedi'. fort' ergo dīcēdū ē vbi fuit ominat' de ledendo. Si hō p̄tēz lesit i iudicio vel ominat' ē iuste tūc appellari pōt vt h. sec' si iuridice ominat' fuit et ita itellige otraria h' allegata i gl. naz in. l. i. pemptorio. et in. c. tū ex l̄ris. iudex fuit ominat' de p̄cedēdo ad vltēriora si ps nō sparuerit. Et ex his colligif id qd s. dicit in nōbilibus. nā ex ominiōe grauamez ē de p̄tici respectu sp̄ci. vñ nō pōt dicit qd hoc grauamen sit oino futuz. hoc etiā vult pau. in d. de. sicut. ¶ In eadē glo. ibi h' certe eodē modo qd appellās rē. ¶ Ouerte qz gl. formalit' nō r̄ndz ad otrariūz nā multiplicare ioueniēs nō est soluere. p̄t ergo ad otrariūz r̄nderi dupl'r. p' qd hoc facit iudex beneficio hui' ostitutiōis et h' p̄uifōis ¶ Due sunt cause quarū vna est in pncipio. c.

alia in fi. 2° p^o dicit q^o non tractat hic de p^ou
 oicio appellat^o cu^m habeat intentione sua p^o re
 uocatione grauam^{is}. ¶ In eade^m glo. ibi non
 t^o q^o ad iudice. noⁿ b^o ista gl. na^m q^o die allegat
 q^o in locutoria noⁿ transit in re iudicataz q^o ad
 iudice p^o lapsu^m decem diez. Et videt gl. velle iu/
 dice q^o cunq^{ue} posse sua in locutoria reuocare
 h^o ad petitione^m p^oris noⁿ p^o nisi vsq^{ue} ad decendi
 um. An h^o sic vez indistincte vt post decendi
 ps noⁿ au^oiat. vide oio p^o Spe. in ti. eo. s^o r^o stat.
 h^o etiam noⁿ. 7 circa h^o m^olta h^o scribunt 7 p^o gl. ee
 voc. in. o. l. q^o iussit. q^oz effect^u opendiose reu
 co ad tria me^mbra. ¶ Primu^m nu^m q^o iudex possit
 in d^onter sua in locutoria ruocare 7° vsq^{ue} ad
 q^o t^ops p^osupposito q^o possit. 7° nu^m q^o debeat
 adhibere ce^m cognitione^m vel p^oris osensuz ad h^o
 vt possit reuocare. ¶ Quo ad primu^m fac r^olam
 affirmatiua^m vt iudex regulariter possit sua in
 terlocutoria reuocare siue co^mcernat ordinato
 ria iudicij. vt in. l. diem p^oferre. ff. de arbi. siue
 ocernat decisione^m. arg. h^o. 7 in. o. l. q^o iussit. scie
 c. fi. 7. e. ti. li. vi. na^m iudex ad que^m p^ot. vt ibi. 7 hoc
 tanq^{ue} surrogat^{ur} in locuz p^omi iudicis. g^o forti^o
 p^o iste durate iurisdic^one sua. Aliud est in diffi
 nitia. na^m regulariter illa noⁿ reuocat etiam an
 lapsu^m decendij. vt in. l. iudex. ff. de re iudi. 7 i. c.
 in lris. s. d. offi. dele. Et h^o diuersitatis duplex
 est r^o. Prima q^o p^o diffinitia fundus est iudex
 officio suo. ideo noⁿ p^ot se ampli^o impedire in il
 la ca^m. vt in dicitur iurib^{us}. sec^o in in locutoria. vt
 in. c. q^orenti. de offi. dele. ¶ Sec^oda r^o diffinitia
 fert cu^m maiori maturitate q^o in locutoria. id est
 difficilius reuocat. ¶ Hec r^o fallit in plurib^{us}
 casib^{us}. ¶ Primo q^o in locutoria h^o vim diffini
 tiue. tuc eni^m fm o^mes noⁿ reuocat p^o iudicez. 7°
 q^o si finit iurisdic^o iudicis. vt noⁿ. in. c. significan
 tibus. de off. dele. Exemplu^m si p^onu^mciauit se noⁿ
 iudice. 7 r° hoz duoz casuum est ea qua^m dixi
 de diffinitia. q^o fund^{us} est officio suo ex q^o non
 expectat alia snia. h^o t^o limita n^o fuerit appella
 tum. na^m tuc cu^m p^o appellonem sit suspensa inter
 locutoria. 7 per o^mis non p^ot dicit q^o sit finita iur
 isdic^o sua p^ot illaz reuocare. sic notabiliter
 dicit o^mis de rota decif. lxxiiij. vide p^o Jo. mo.
 in regula in g^oali. de re. iu. li. vi. ¶ Tertio ca^o
 si ab in locutoria fuerit bis appellatu^m et semp
 affirmata. sic nobiliter dicit glo. in de. fi. 7. eo. ti.
 7 ibi Pau. idem. l. 3 Bar. o^mra. S^o p^oma opi. v^o
 pbabilioz. q^o reuocatio h^oret in se notoria in
 iustitiam que reddie sniam nullam. vt dixi in
 d. c. inter cetera. de re iudi. ¶ Quart^o casus si
 fuit lata d^o osesu^m p^oriu^m tuc noⁿ sufficit alteri^o co
 sensus. ar. in. c. significante. 7. e. ti. ¶ Quint^o ca
 sus si iudex detulit appellacioni. qa^m tunc tota
 iurisdic^o est transfusa in supiozem. vt in. c. cu^m
 appellonibus. eo. ti. li. vi. ¶ Sext^o casus si alit

finita iurisdic^one deuoluit in aliu^m iudice. vt
 si noluit iudex tradere aplos infra t^ops l^otimuz.
 vt in. c. vt sup. 7. c. ab eo. eo. ti. li. vi. 7 isti casus
 satis p^ot teneri 7 pradica^m. S^o excipiunt alij
 casus satis indubitabiles. ¶ Septim^o i^o ordie
 si iudex ad que^m recepta appellone inhiuit iu/
 dice a q^o ne p^ocederet i ca^m. h^o voluit Hosti. b^o 7 al
 legat. c. rona. s. fi. 7. o. e. ti. li. vi. de h^o satis dubi
 to. q^o l^o iudex st^ote inhiuitone noⁿ possit p^ocedere
 i p^oncipali. noⁿ t^o sequit^{ur} q^on possit reuocare gra
 uame illatu^m. na^m inhiuitio p^oncip^o tendit ad tu
 endu^m appellante ne grauet. noⁿ aut^{em} vt a graua
 mine noⁿ possit releuari. vide file. appello l^otima
 suspedit iurisdic^one iudicis in p^oncipali noⁿ t^o
 suspedit resp^o reuocatio^mis graua^mis. vt in. c.
 fi a iudice. e. ti. li. vi. n^o velis dice saluado Host
 h^o p^ocedere ne iudice ad que^m illudat. sic in fili di
 cim^o in postulac^oib^{us} vt noⁿ reuocent postulatio
 ne post p^ontatione^m facta supiozi ne sibi illudat
 vt in. c. bone. el. ij. d. postu. pla. ¶ Octau^o casus
 si iudex ad q^o omisit caz appellonis ponit Spe
 in ti. de except. s. visus. h^o pone. Et ibi addit
 nonu^m casuz q^on facta est citatio in ca^m appellonis
 vt tunc noⁿ possit iudex grauame reuocare cu^m
 iurisdic^o sit ab eo abdicata 7 transfusa in supi
 orem. b^o dubito de his casib^{us} r^oib^{us} p^ouidis. na^m
 iure apte noⁿ p^ohan^t. 7 h^o. c. lo q^o indistincte 7 mi
 licant his casib^{us} r^ones posite h^o in p^on. 7 in fi. c.
 n^o velis dice vt p^oiri ne illudat supiozi. maxi
 ma t^o est au^o. Spe. Et ex his h^os declaratum
 p^omu^m me^mbr^o h^o r^ole 7 casuum excepto^m. ¶ N^ouo
 ad 2° vsq^{ue} ad q^o t^ops possit iudex reuocare in
 casib^{us} in q^obus sibi p^omittit ruocatio. Conclu
 de breuie q^o ad petitione^m p^oris lese n^o p^ot n^o infra
 decendi^m. vt h^o in glo. 7 p^obat in. c. cu^m dilecti. s.
 de elec. 7. c. significauerit. de test. S^o iudex ex
 officio suo p^ot reuocare vsq^{ue} ad sniaz diffinitu
 ua. q^oz tato t^ope durat ei^o iurisdic^o i p^oncipali et
 h^o voluit gl. in effect^u h^o. 7 Bar. in. o. l. q^o iussit
 7 facit in argumentuz. c. fi. pal. 7. e. li. vi. induce
 do vt. s. induxi ¶ In vltimo me^mbro s^ont varie
 snie h^o breuie instat Inno. b^o que^m etia^m sequitur
 Abbas 7 tenet q^o an lapsu^m 7 decendij non exi
 git osensus p^oris h^o post lapsu^m decendij sic. cu^m
 transuerit in re iudicata in fauore ip^osi n^o fue
 rit appellatu^m. S^o o^mtrariu^m sentit Inno. i. c. sacro.
 de sen. ex. h^o o^mcorda vt valeat reuocatio nisi ap
 pellet. 7 sic intellige dem hic q^o noⁿ potest reuo
 cari post decendi^m q^o min^o possit appellari. Jo.
 an. t^o q^o ex causa possit semp reuocari. sine cau
 sa noⁿ. valebit t^o reuocatio nisi appelletur S^o
 in addicione spe. in ti. de sen. pla. s. species h^o. est
 quoq^{ue}. meli^o o^mcludit dices q^o si interlocutoria
 fuit lata sine cause cognitione poterit eod^om
 modo reuocari. ar. vt in regula. i. 7. de reg. iur.
 S^o si cu^m cause cognitione tuc in reuocatione

debet p̄s vocari ⁊ cā d̄gnita reuocari. ⁊ hoc
voluit Inn. i. c. q̄relā de elec. ⁊ ē d̄ mēte bar. i.
v. l. qd̄ iussit. ⁊ itellige q̄n̄ ad valōitatem sui
exigebat cāe d̄gnitōz. **C**ōclūde ergo q̄ s̄i cā
n̄ p̄t reuocari citra appellatōis t̄iorē. h̄ si s̄est
cā v̄z adhiberi cāe d̄gnitio p̄te vocata si illa i
terlocutoria fuit lata cū cāe d̄gnitōe ar. i. r̄sa.
i. d̄ re iu. **A**ddit t̄n̄ bar. in v. l. qd̄ iussit. q̄ v̄bi
s̄nia iterlocutoria ē executōi mādata nō p̄t
reuocari nisi p̄tib⁹ d̄sentietib⁹ v̄l cā d̄gnita. ⁊
h̄ ē qd̄ voluit h̄ glo. in v. h̄ v̄ez ē. q̄ dicit q̄ re
integra p̄t reuocari quasi sec⁹ si nō ē itegra
q̄ ē executōi mādata. ⁊ p̄ hec h̄es h̄ac mām i
se d̄fficile d̄p̄d̄iose declarata. **I**n eadē gl.
ibi ⁊ sic canō nō posset sibi. r̄. h̄ d̄idū glo. ipu
gnat Jo. an. nō t̄n̄ appet rō quare canō non
possit isti iurisdiatōez restitue. v̄n̄ d̄clūde q̄ l̄z
iudex fateat se errasse v̄l male fuisse in locu
tū nihilomī⁹ reuocādo grauamen reassumit
beneficio h̄ d̄stōis iurisdiatōez. **N**ō b̄n̄ hoc d̄i
dū Jo. an. ex q̄ p̄t inferri q̄ licz iudex fateat
grauasse ex q̄ t̄n̄ grauamē r̄uocat n̄ p̄t ab eo
ob h̄ac cāz appellari nec recusari. **I**n eadē
glo. ibi nō credo te grauasse r̄. hec glo. docz
mētiri. nā si iudex i veritate grauauit ⁊ gra
uare credebat nō v̄z i reuocatōe dicere q̄ nō
credebat ip̄m grauare. q̄z mētiedo peccat. vt
in. c. sup̄ eo. i. de vsur. xii. q. v. iuramēti. **P**ote
rit ergo iudex v̄t alijs d̄bis duplicib⁹ ad sal
uandū decore suū. iuxta nō. in. c. q̄lit ⁊ q̄. el. i.
i. de accusa. **E**t i. si. gl. hoc ar. n̄ colligit ex ter.
q̄ p̄ appellatōem nō extinguit iurisdiatōe s̄ t̄m̄
suspēdit. vt in. c. veniēs. d̄ iure iur. c. u. z. h̄.

Quam specialiter prouidetur oculi
um extra frustratorias appellaciones
⁊ recusaciones in vtroq; tradēs formā qualif
iuste fiant ⁊ quomodo in eis p̄cedendū sit ⁊
est. c. muleū allegabile ⁊ quotidianū. **E**t p̄t
sp̄alius hoc p̄ncipiū sic summari. **V**olēs iu
dicem recusare debet corā eodez suspitōnis
cām p̄babilē p̄ponere ⁊ eam corā arbitris
cōiter eligēdis p̄bare qua si p̄bata sua iuris
diatōe iudex v̄t in p̄ncipali. ea vero p̄bata
remittit negotiū ad sup̄iorē v̄l causā omittit
de recusatoris d̄sensu h̄. v. **P**rimo recitat an
tiquā d̄stitutōz. 2. p̄mulgat nouā. ibi statui
mus. ibi p̄mo punit vna d̄stitutō. 2. alia. ibi
pono. 3. p̄testat ibi ceterū. **N**ō p̄mo ex isto
ter. iudicē nō posse de iure canonico s̄i iusta
cā assignata ⁊ p̄bata r̄cusari. opz ei vt causa
iuste suspitōis assignet corā iudice recusato.
⁊ postmodū p̄bet corā arbitris eligendis. vt
hic ⁊ in. c. ij. requir. s̄. eo. sec⁹ est de iure ciuili
nāz nō est necesse cām p̄bare. vt legif ⁊ nō. in
l. c. u. z. sp̄ali. ⁊. aptissimi. **C**. de iudi. nō. glo. in. l.

⁊ qz poterat. ff. ad trebel. ⁊ i. l. itē suspēd̄. ff. d̄
p̄cur. **E**st ⁊ alia v̄ria int̄ ius canonicū ⁊ ciuile
qz fm̄ ius canonicū p̄t iudex ordinari⁹ in to
tū recusari etiā si sit ep̄s. vt i. c. d̄s v̄tra clericū
de fo. ope. sec⁹ d̄ iure ciuili. qz ex toto nō recu
sat h̄ dat sibi aduū. vt in auē. si h̄o d̄tigerit
C. d̄ iudi. nō. in v. l. aptissimi. nisi i casu. l. vni
ce. **C**. si q̄cūq; p̄di. po. vide t̄n̄ circa h̄ singlarē
limitatōz quā posuit bar. i. l. vna. ff. apud eū
a q̄ ap. quā limita ⁊ declara put dixi in. c. ad
hec. s̄. eo. **1**. z. nō q̄ cā suspitōnis p̄bat corā
arbitris. h̄ limita fm̄ ea q̄ habēt in. c. si cōtra
v̄nū. de offi. dele. li. vi. **E**t nō v̄nū casuz i quo
eligūt arbitri iur. regularit̄ h̄o nō eligūt ex
necessitate nisi i casib⁹ iure exp̄ssis. vt nō. doc
in. c. pia. de excep. li. vi. **I**de p̄to in casib⁹ fili
bus exp̄ssis vt colligit ex glo. in. c. statutū. d̄
Rp̄el. li. vi. p̄. p̄n. **1**. z. nō q̄ p̄bata suspitōe ar
bitri nō d̄gnoscut de cā p̄ncipali h̄ iudex recu
sat⁹ nego ciū trāsmittit ad sup̄iorē v̄l omittit
alteri cū d̄sensu recusatoris ⁊ sp̄cū d̄missōis
quo ad delegatū. r̄strige seu limita fm̄ qd̄ h̄r
in. c. iudex. de offi. dele. li. vi. ⁊ h̄ ē v̄tra hosti. i.
c. ij. requir. s̄. eo. **U**ltio nō. v̄nū casuz in q̄ ar
chiep̄s p̄t d̄gnoscere int̄ subditos suffraga
nei. sui citra remediū appellatōis. scz q̄ ep̄s
iuste recusat⁹ remittit ad eū negociū. nā p̄ iu
stā recusatōez tollit istud remediūz sicut i fili
h̄r in. c. si is cui. d̄ offi. dele. li. vi. **Q**uero an
a iudice suspēdo ordinario v̄l delegato possit
recedi p̄ appellatōez. **S**o. d̄ic̄ Inno. se credere
q̄ nō cū h̄eat suspitio suū remediū. scz recusa
tōis. **I**tē qz l̄z sit suspēd̄ si t̄n̄ seq̄ q̄ grauat
ergo nō p̄t appellari cū grauamē sit imedia
ta cā appellatōis. s̄. eo. vt debet. **E**t ego hoc
habeo p̄ d̄ubitato p̄. c. p̄posuit. ⁊. c. ad hec. s̄.
c. **N**ec ob. iste ter. in eo qd̄ inuit d̄monituz
habē v̄trūq; remediū. qz hoc nō intelligit ex
eadē cā h̄ ex diuersis. scz vt r̄cusat p̄pter suspi
tōem ⁊ appellet p̄pter grauamē. ⁊ eodē modo
v̄z intelligi ter. in. c. quotiēs ep̄i. ij. q. vi. l̄z glo
aliter ibi sentiat. **S**i t̄n̄ iudex nō vult admit
tere l̄imā recusatōem p̄t ab eo appellari. vt
in. c. sup̄ q̄d̄nū. in. fi. d̄ offi. deleg. **I**n glo. in
h̄bo iuste suspitōis ibi qz nō est iure expressa
Nō glo. ex qua collige iudicēz posse recusari
ex cā i iure nō expressa. nā cāe iuste suspitōis
nō sūt oēs in iure exp̄sse. qz nō possūt d̄ facili
oēs exp̄mi. arg. i. l. nō p̄nt. ff. de legi. h̄ arbitri
seu iudex arbitrabit eā iustā vel iniustāz fm̄
alias causas in iur̄ exp̄ssas. vtputa si cā nūc
p̄posita est efficacior vel filis cause in iure ex
p̄sse nā de filib⁹ ad filia p̄cedendū est. vt in v. l.
nō p̄nt. ⁊ in. c. cū dilecta. i. ti. proxi. **N**ec obstat
si dicat solū p̄ncipē h̄re p̄tātē iura interpretādi
vt in. c. inter. de sen. ex. ⁊ in. l. si. **C**. d̄ legi. quia

illud pcedit fm Inno. 7 bñ in gnali intpreati/ one q facit ius q ad oēs. sec^o in spēali. nā iudex q ad cam corā eo vertentē pōc iura interpretari nō tñ sua interpretatō facit ius q ad alias cās qd nō. **Joē nō. do. An. in. c. cū venissent. de iur. vi. in pñ.** Et p h̄ p̄ allegari ter. in. l. vnica. **C.** de p̄f. q̄ in v̄be cōstan. li. xij. vbi daf doctōri bus p̄as iura interpretandi. vt i aūc. iusturan ouz qd prestaf ab h̄is. vbi iudex iurat iudicare fm equitatē fm q̄ sibi visū fuerit iustū. de q̄ p Inno. in. c. i. de offi. 7 p glo. iij. q. vij. iudicet. q̄ dicit iudicē posse iudicare fm opī. suā 7 non fm volūtatez. vide de hac interpretatiōe in. c. .i. in glo. de postu. prela. Posset etiā dici q̄ vbi dubitatio ē maxima defacili nō decidibilis p identitatē rōis. q̄ tūc solī p̄ncipi q̄ ad illā cāz interpretatio referuet. ad h̄. o. c. inter. et qd le. et nō. in. c. cū venissent. s̄. de iudi. **Et** iudex p̄nūciat cam nō iustā vbi ē iusta t̄z s̄ia fm Inno. vñ opus ē appellone. qz ē ostra ius litigatoris 7 est ostra ius scriptū. ex q̄ illa cā nō ē specificē in iure exp̄ssa h̄ sit iusta ex identitate rōis. **Et** nō bñ h̄ oēm Inno. ex q̄ habes bonā limitati onē ad iura vicētia s̄iaz latā ostra ius exp̄f sū eē n̄faz. vt i. c. i. cū ibi nō. de re iudica. **Pro/** cedūt ei iura illa qñ ius illud ē clarū 7 exp̄f sū. sec^o si s̄ia posset dici lata cōtra ius ex idēti tate rōis. qz tūc potī^o dī lata ostra ius litiga/ toris. 7 pone exemplū qñ cā suspitōis p̄t eē du bia vt qz allegat iudicē eē op̄atē alteri^o p̄tis vel patruū. nā posset dubitari. ar. c. postremo. s̄. eo. h̄ in h̄is arbitrabit iudex fm mozē re gio nis. nā in q̄busdā locis hec cognatio spūalis cāt maximā amicitia in aliq̄bus nō tantā. fēit qd in fili dīxi in diuidis ognatiōe carnali i. o. c. postremo. 7 h̄ voluit Jo. an. h̄. **Idem** dicendū in fili. bus. **Et. xij. lēmas** cās recusādi iudicēz vide p Jo. an. in. c. lēma. e. ti. li. vi. in nouel. vi/ de gl. in. c. cam. 7. c. cū sup. de off. del. **In. glo** in h̄. cū iudex. ibi in ordinario. v̄ glo. h̄ 7. i. in h̄. recusatoz velle h̄c ostonēz rest̄ngere ad oz dinariū. h̄ certe nō appet cā rest̄ngendi nec v̄z ista ōsideratio gl. cū iudex delegatus possit vi gore omissiōis sibi fāde ex officio pcedere vt in. c. si. de off. del. 7 tūc si f̄cusaf susped^o poterit cū recusatoze arbitros eligē. vt h̄ dī. **In. gl.** in h̄. aduocent tertiū. ibi p̄toz cogere v̄z. **Nō** bñ ex ista gl. 7 sequētī q̄ disposituz ex arbitris voluntarijs pcedit in arbitris iuris respectu opulsiōis fiende p ordinariū loci vt ōcordēt in vnā s̄iaz vel tertiū aduocēt. **Ex** q̄ infertur q̄ si ex forma statuti cōsanguinei opellunt cō promittē et ip̄si opromiserūt i duos q̄ nō ōcor dāt poterūt opelli per p̄tātez loci ad ōcordan dū vel ad uocandū 7^m. bñ facit h̄. c. nisi eis in iungit s̄ virtute ob̄nie vt h̄ faciāt. **In. glo.**

in h̄. t̄minū. ibi q̄ corrigē decre. illā suspitōis hec gl. sp̄ errat in h̄ articulo. iō ab oibus rep/ hendit cōiter. naz. c. suspitionis. nō corrigē p .c. lēma. h̄ limitat qz loquit i alio ca su. videlz in t̄mino p̄figendo recusatozi ad recusatiōē pbandā. hūc terminū h̄nt p̄figere arbitri. vt i o. c. suspitōis. s̄. c. lēma loquit de t̄mino p̄figē do arbitris ad cāz suspitōis decidendā. 7 hūc terminū p̄figet iudex recusat^o vt ibi. **In. gl.** in h̄. de recusator. ibi qd nō p̄t facere delegat^o **Dic** q̄ imo p̄t delegatus omitterē cāz de ōsensu recusatoris añ s̄iaz latā sup f̄cusatōe. vt pro bat in. c. iudex. p̄alle. **Et** sic iste ter. p̄t pcedē eē in delegato. vt. s̄. dixi. **Et** in si. gl. hec gl. cō cludit vt in optione iudicis recusati sit causā remittē ad supiorē h̄ si vult alteri delegare v̄z h̄re ōsensū recusatoris 7 etiā ad̄ori. fm gl. Jo an. v̄ sequi hūc vltimū intellectū 7 intelligit vt illa cā referat ad omissiōē fiendā. non at ad psonā cui fienda ē omissiō. q̄i velit dicere q̄ consensus recusatoris non est necessarius re/ spectu persone cui fienda est omissiō h̄ sufficit q̄ ōsentiat omissiōi fiende. 7 forte hoc dixit vt restringat illam absurditatē que sequeret fm opī. gl. **Reuertē** in delegato hodie clarū est qd tenendū p. c. iudex. p̄al. h̄ tota vis est in oz dinario. 7 videt velle h̄c do. **An. q̄** añ pronū/ tiationē possit omittere cāz etiā inuito recusa toze h̄ post p̄nūciationē non. qz p̄nūciatio in ficit iurisidictionē iudicis. h̄ certe intellectū nō p̄t adaptari ad istū ter. qui loquit cū pbata ē suspitio recusaf 7 req̄rit ōsensuz recusatoris in commissione fienda. et clarissime in delega/ to. **Hec** opī. do. **An. nō** sic pcedit. vt in. c. iudex p̄alle. **Ego** hunc articulū plenissime examino in. c. siquis ostra clericum. de fo. ope. dic vt ibi plene dixi. vbi pono intellectum q̄ ista clausu/ la de recusatoris consensu q̄renus f̄fertur ad ordinariū stat potius consultiue vt euitet infi nitas recusandi causas q̄ necessitatiue. quoni am nullibi pbat qñ ordinari^o susped^o nō pos/ sit omittere cam alteri nō suspedo etiā inuitis p̄tibus imo potī^o pbat ōtrariū. vt in. l. p̄toz. ff de iu. om. iu. v̄ casus ad l̄ram in. c. siquis cō/ tra clericū. nūc p̄al. nā f̄^m subiectā mām v̄ba q̄ ex sui natura sūt p̄ceptiua exponunt ōsultiuē vt ē ter. in mā n̄ra iūda gl. in. c. sup q̄onum. s̄. cū at. de of. del. 7 p̄sequere plenissime hunc in telledū. vt dico in. o. c. siquis contra clericum **Sed** si vis tenere cōem intellectum voc. vt dī/ da clausula stet h̄ necessitatiue et q̄ limitet oīa iura de hac mā loquētia dicerē q̄ propōita re cusatione nō possit etiā ordinari^o omittere al teri causam sine ōsensu recusatoris. qm̄ ex quo iudex est p̄ti susped^o respectu ōgnosendi p̄t p̄tendi susped^o respectu etiā delegādi qz posset

delegare alicui magis suspecto q̄ tñ nō possz
pbari suspecto vt experientia sepe docet. id ius
istud requirit sensu recusatoris. nec intelligo
q̄ iudex necessitet ad omittēdū ad libitū recu
satoris. h̄ vt nō possit omittē sine sensu recu
satoris sicut dicit in delegato i d. c. iudex. nec
exigo sensū alteri? p̄tis put exigit gl. qz nō
video q̄ i delegatōe sit necessari? sensus p̄ti f
cū q̄libet ordinari? h̄eat a iure facultatē cāz
delegatōi. vt in l. vnica. **C.** q̄ p̄ sua iurisdictōe
i i. c. vt litigātes. de offi. ordi. li. vi. h̄ sensus
recusatoris erigit p̄pter suspitōem de qua. s̄
dixi. h̄c ē q̄ tex. in d. c. iudex. facit mēdēm dū
taxat de solo recusatoris sensu. i fm h̄ p̄t
hec clausula referri etiā ad p̄sonā cui fienda
est omisso nec seq̄t aliq̄ absurditas cū iudex
ad h̄ nō teneat. vt s̄ dixi. i hec ē opi. equa qz
valde p̄iculosū ē corā suspecto iudice litigare
ij. q. v. qz suspecti. i ex facili cā iudex recusat
vt legit i nō. i. c. cū i. de offi. dele. **¶** Extra gl.
quero de nobili q̄dē. nūq̄d p̄cessus inie? p̄ iu
dicem recusatum circa aliquaz appellatōnez
teneat. **¶** Inn. h̄ multū instat tādē d̄cludit q̄
nō meminit se legisse quo min? p̄cessus nō te
neat. nisi fuerit appellatuz. ad h̄. c. sup̄ q̄d nū. i
fi. de offi. dele. Ex quo sc̄it q̄ volēs infringē
p̄cessū iudicis suspecti d̄z ab eo appellare h̄ n̄
admittit exceptōez iuste recusatōis. hosti. di
cit q̄ meminit se audiuisse strariū ab eodem
Inn. h̄ forte audiuit viua voce. nā in lectura
sua nō repit nisi p̄ identitatē rōis vt colligit
ex d̄ctis suis i. c. ceter. de Rpl. Do. an. videf
simplr h̄ trāfire cū d̄co Inn. vt p̄cessus teneat
at. **¶** Ego als̄ h̄c articulū disputauī i inci
pit disputatō duo clericali ordie. r̄. i ibi col
legi varias opi. sparsas i diuersis locis. naz
quidā tenuerūt cū Inn. vt do. an. i do. **C.** ar.
hic. i ang. de p̄sio. in. l. i. qz poterat. ff. ad tre
bel. **¶** Sed strariā opi. q̄ p̄cessus nō teneat
t̄z gl. ij. q. vi. q̄tēs. i i d. c. qz suspecti. i bar. in
d. l. i. qz poterat. p. l. vnica. **C.** si qua. p̄di. pe. d̄
ancha. in d. c. iudex. de offi. dele. i hosti. h̄. i
d. c. l̄tia. **¶** Tertia p̄ncipalis fuit opi. lapi. i d
c. iudex. q̄ dicit validitatez. p̄cessus pendē ex
futuro euētu et si p̄nūciabit i recusatōe ōtra
recusatorē apparebit p̄cessū valuisse. si p̄nūci
abit ōtra iudicē p̄cessus erit null?. sicut in si
milī dicim? in attēptatis p̄ iudicē a q̄ post ap
pellatōez ab interlocutoria. vt in. c. nō solū. li
vi. de appel. **¶** Quarta fuit opi. quorū dā mo
dernoꝝ distinguētū inter ius canonicū i ci
uile vt fm ius canonicū p̄cedat opi. Inno. i
sequaciū. h̄ s̄z ius ciuile p̄cedat opi. gl. i bar
i alioꝝ. Rō diuerfitatis. qz s̄z ius canonicū n̄
sufficit p̄ponere recusatōem s̄ opz q̄ p̄bat. id
aū p̄batōnē saltē debet validitas p̄cessus ex

futuro euētu p̄dē fm illā opi. lapi. s̄ qz de iu
re ciuili sufficit p̄ponē. vt i d. l. aptissimi. sicut
s̄deo iurisdictio vt nullo mō p̄cessus debeat
tenere. vt in d. l. aptissimi. i. l. c. uz sp̄ali. multa
argumēta p̄nt allegari p̄ i ōtra q̄ plene vidē
poteris i disputatōe q̄ cā breuitatis omittō
h̄ in decisione tenui h̄c opi. videlicet vt disti
guam? vtz recusator nō sparuit apli? corāz
iudice recusato l̄z citat? fuerit sup̄ p̄ncipali
an s̄o ōpuerit i fuerit p̄ns in p̄cessu vt p̄mo
mēbro p̄cessus sit null?. 2? vero teneat mero
iure s̄z eē ius cile. Rō p̄mi mēbrū ē. qz ex sola
p̄positōe recusatōis sufficit adeo iudic. iuris di
ctio vt eē omittē n̄ possit fm sensu recusatoris
nec p̄cedē i p̄ncipali nisi p̄? discutiat articlū
recusatōis. vt p̄bat h̄ i d. c. iudex. i d. c. l̄tia
i. c. suspitōnis. i. s̄. e. c. ij. req̄r. **¶** Nec ob. citatō
qz illa tanq̄ temeraria n̄ h̄uit artare citatum
qm̄ vbicūq̄ iudicī notū ē abñti exceptōz ope
tere sua citatio n̄ t̄z nec vt abñs frustratorie
abesse. vt p̄batur in. l. non vt. ff. de iudi. vide
Inn. i. c. ij. d̄ dila. fac. c. si duob?. s̄. e. ti. **¶** Itē ta
lis p̄cessus ē attēptat? ōtra iuris ordinē cū
p̄? debuisset p̄nūciare sup̄ recusatōe. ergo nō
tenet. vt i. l. platā. **C.** de sen. **¶** Sed in 2? mēbro
p̄cessus t̄z. qz vt p̄s patiēdo iudicēz p̄cedere
ad v̄terioza renūciare exceptōi recusationis
vt in sili p̄bat in. c. ex pre. i. e. i p̄ bar. in. l. a
cedēte. **C.** de dila. pleni? p̄sq̄re vt dico i d̄ca
disputatōe. **¶** Quero q̄d h̄z facere volēs iudi
cē recusare. dic fm Inno. sufficere vt corā eo
p̄ponat p̄habile suspitōnis cām. nō aut̄ tenet
offerre probatōes corā eo cū probatō sit sien
da corāz arbitris nec tenet petere vt arbitri
eligāt. h̄ istud est officiū iudicis vt p̄bat in. c.
ij. req̄r. s̄. eo. dicit tñ doc. q̄ si cā recusatōis ē
frustratoria cuiōdēter n̄ tenet iudex venire ad
electōz arbitroz h̄ d̄z h̄c exceptōz sp̄nere. ar.
s̄. de offi. iudi. c. i. sic i in cāu ouerso nō est ne
cesse arbitros eligere qm̄ cā rōabil est in iure
i in sc̄o notoria. ar. in. c. accedēs. vt lid̄ n̄ d̄l.
q̄d nō. **¶** An aut̄ in delicto notorio locus sit re
cusatōi vide q̄d dixi in. c. p̄posuit. s̄. eo. p̄ que
decido r̄ada hic per docto.

¶ **Porro** Sūma vt in p̄ncipio. vel sic
In notorijs nō admittitur
appellatio in dubijs cā p̄habilis corā iudice
est exprimēda que debeat l̄tia reputari quā
si non p̄sequitur iudex a quo in cā procedat
Iōē si p̄sequit i nō p̄bat hec at̄ ōstitutio nō
extēdit ad regulares. p̄? dicit q̄d in notorijs.
2? q̄d i dubijs. ibi excessu quoq̄. 3? p̄statur
in si. ibi ceterū. **¶** Nō p̄? q̄ sola ōfessio ip̄edit
appellatōis interpositōez quo ad h̄ vt iudex
a quo n̄ teneat illi deferre h̄ p̄bat alternatia
vel posita in tex. et est cōsiliis tex. in. c. rōna. s̄

si aut. eo. ti. in vi. et h. i. latus cu glo. 7° no q
 sola confessio inducit notorium. ad h. c. si. de coh.
 cle. 7. mulie. qd intellige n pbabiliter excuset vt
 leg. 7 no. in. c. cu dilecti. de accu. facit. l. cu fidei/
 commissum. ff. de ofel. **¶** No 2° ibi si habuerit
 aduersariu re argumentuz q iudex ex officio
 pcedens no pt pfigere terminu ad appellonez
 psequenda qm ter. vt h. pmittere cu procedit
 ad instantia. **¶** Contrariu eni cor tenet doc. 7 p
 bat in. c. puenit. s. e. adeo qntum ad h no est si
 enoa diuersitas vtru pcedat ex officio vel ad
 instantia. na sp militat ro q no. in. c. cu sit roma
 na. s. e. **¶** Esi iudex statuit terminu min^o breue
 dicit nobiliter **¶** Host. q ab isto nouo grauaine
 poterit 2° appellare. qd plz ar. cle. vnice. de do.
 et oca. **¶** Ultimo no q reglares q corrigunt
 p supioze fm instones ordinis seu regule non
 pnt supioze recusare vt suspectu. nec etiam ab
 eo appellare. qz hec correctio fit ad ipius salu
 tez 7 de plano sine iudicioz strepitu. **¶** Dicit tñ
 Inno. q si plac^o excederet modu in corrigedo
 q possit subvie^o appellare. qd satis plz. vt in. c.
 reprehensibil. s. eo. plene tetigi in. c. tertio. s. eo.
¶ Host. distinguit in pcessu iudiciali 7 regula
 re vt si supioz pcedit iudiciali^o oca religiosu
 possit religiosus recusare et appellare ex iusta
 ca lz ca ita plene n examinet sic si esset seclaris
¶ S; tu pondera hac lram in fi. q solui phibet
 has ostones extendi ad reglares qn p extensi
 one seu obseruationem fieret oca speales ob
 seruacias istoz religiosoz. 7 sic qn pcedit con
 tra eos fm regula. Si ergo supioz excedat fi
 nes regule no phiberet iste ter. hanc ostonem
 obseruanda etia in religiosis. vide tñ qd dixi
 in. o. c. tertio. **¶** In gl. in d. confessionu. ibi pua
 p sniaz. **¶** Jo de dicit Host. p testes pouctos oca
 qz nihil opponit qd satis plz. **¶** Et q hes q at
 testatodes inducunt notorium si contra eas nihil
 opponit. vide ter. 7 qd ibi dixi in. c. cu olim. 7.
 de d. sig. **¶** Et in. fi. gl. hec glo. vt velle. vt i cri
 minalib^o confessus possit appellare. **¶** Ad istuz ter.
 rader q agebat ad correctione 7 extra ordinē
 h pfecto h no colligit ex lra cu in inepositione
 appellonis erigat alias iuris obfuacias. **¶** Jt.
 qd qd sit de isto ter. hemus alium ter. gnaliter
 idē disponente. l. vt sola confessio impediatur. vt in
 pal. c. rona. h. si aut. 7 de ma vide in spe. eo. ti. h.
 in qbus. circa pn. **¶** Et p Jo. an. i. d. h nunqo. et
 vide bo. glo. in. o. h. si aut. **¶** Do. an h distinguit
 q si est ouia^o 7 confessus no audiet appellans n3
 in crinali neq in ciuili. vt le. 7 no. in. l. ij. 7 in. l.
 abstinendu. **¶** C. qz appel. no reci. 7 p gl. 7 Bar.
 in. l. creditor. h. iustus. ff. de appella. **¶** Si ho e tñ
 confessus te dicit q de iure ciuili audiet appellas
 qd sentiunt glo. 7 Bart. in. o. h. iustus. h de iure
 canonico iudex a q non tenet deferre n excuse

tur confessione. vt h. iudex eni ad que poterit reci
 pere illa appellonez et exainare vtz fuerit lcia
 ca appelladi. **¶** S; aduerte qz iste ter. no loquit
 in ciuili h in crinali nec puto q in h sit diuersi
 tas int ius canonicuz 7 ciuile. **¶** In dicit sic
 q vbi occurrit tria d qbus in. o. l. ij. canoniza
 ta. ij. q. vi. sūt qz. l. q fuerit ppria voce confessus
 7 sic no p pcuratorē nec formidie tormentoz
¶ Itē q fuerit testib^o ouia^o 7 argumētis supa
 tus ex toto excludit appello ita vt etia iudex
 ad que no debeat eas admittere. qz vt ineposi
 ta ca subfugij. 7 sic pt intelligi ter. i. o. l. ij. duz
 requit oia illa tria. **¶** Si ho fuerit tñ confessus et
 tñ si nullā cam expmte in appellone confessionis
 fade ofuscariuā. credo q neutro iure iudex a
 q tenet appelloni deferre. **¶** Tum qa confessio aliē
 no excusata inducit notorium. vt. s. dixi. 7 in no
 torijs no admittit appello. **¶** Tuz qz gnaliter ex
 dispōe veriusq iuris no audiet qz oca id qd
 dilucide confessus ē. vt in. l. gnaliter. **¶** C. de no nu.
 pe. 7 in. c. p tuas. de pba. 7 iste rones militane
 tā i ca ciuili q i crinali. 7 tā de iure canonico
 q ciuili. ter. vt expsus in. o. h. aut. **¶** Esi dice
 res q i appellone a diffinitia no est necesse caz
 expmte. vt no. in. c. qd ad ofultationē. s. de re
 iudi. 7. s. e. cu in ecclia **¶** Dico illud pcedere qñ
 appello no est oca ius. na tñ non admittit n
 exprimat ca rōnabilis. vt no. Inno. in. c. pasto
 ralis. h. pterea. s. de offi. del. 7 i spe. in. ti. de ex
 cu. sen. h. nūc dicendu. h. h nunqo iudex. tñ iu
 dex ad que poterit appellone recipe 7 exainare
 vtz habuerit lciaz caz appelladi 7 impedire
 executionez a tpe a q incepit cognoscere vtru
 appello sit admittenda. vt videt velle ter. in. o.
 h. si autē. **¶** Si aut appellans allegat pbabilez
 causam excusado confessionē ppria etiam iudex
 a quo debz appellacioni deferre. ar. in. c. cu3 di
 lecti. pal. scit optime. l. si. **¶** C. de erro. aduo. q sic
 pt intelligi. 7 fm hec intelligere 7 reducerē ad
 concordia vtrunq ius 7 satis fuit de mēte gl. in
 o. h. si aut. **¶** Sed qro an heres poterit appel
 lare si fuit actū oca eū ex confessione defundi
¶ Dic q no nisi ptendar iustā caz grauānis. d
 quo vide nobilem qonez quā ponit Jo. an. p^o
¶ Di. de mate. in. ti. de app. h. in qbus. h. h nūqo.
 de eo q veniens ad mortē confessus fuit ordina
 rio se habuisse mille p rapinā 7 pmisit restitu
 ere illa his qbus oebent ad mandatu ordina
 rij. demū eo defundo sparuit qdā petens cen
 tu occasione rapine p defundū fade. ordinari
 us aut iudicij 7 argumētis 7 dlayo iuramē
 to petitori declarauit centū sibi deberi 7 man
 dauit heredi vt solueret. heres ho appellauit
 qz sine libello 7 lit. et. 7 plena pbatōe pcessit
¶ Cōcludit soluēdo q no est admittenda ap
 pelatio. qz non requirebat ordo iuris. ex quo

estabat de certa quantitate professione defuncti
vni soli exigis declaratio creditoris et quantitas
Et non quod in hoc exigis plena probatio. facit quod le.
et non in c. cu in d. i. de usur. et vide per frede.
philio. c. i. et hec non bene. **In** gl. in verbo coram
superiore in fi. non bene gl. et quasi per hac gl. in ou
co ter. aptu si bene ponderet in c. venerabilibus.
post pn. de sen. ex. li. vi. **Et** de hac materia plene per
Jnn. h. et in c. de cetero. de transac. et in c. nostra
de cura. et per gl. in c. sacro. de sen. ex. et per hosti
hic quod in effectu vult idem quod glo. hic nisi agat
ad pena iudicis imponenda tunc ei semper vocatio est
iudex siue processerit ad instantiam siue ex officio
cum agat de suo iudicio et in iudicio absentis
nihil est inuadendum de causa pos. et pprie. c. i. et i. c. in
quatuor de ma. et obe. ij. q. ix. c. caueant. et c. oia
et expressi in d. c. venerabilibus. in pn. in d. h. et si
excocant. **It** ubi processit ad instantiam nunc agi
tur ad puniendum iudicem potest iudex assistere in p
cessu l3 necessario non sit vocatio. qz quod presum
ptio oritur extra eum ex retractatione sue sine. fac. l.
si suspensa. ff. de inoffi. testa. et l. a snia. ff. de appl.
et quod le. et non in d. c. venerabilibus. et per ter. vide
l. a snia. et per ea quod dixi. i. c. cu sup de re iudi. et
eo quod hoc casu poterit etiam iudex appellare a re
tractatione sine et quod iudex possit hanc casu assistere
et etiam h. de. an. **Et** adde ad predicta vnu di
ctum frede. philio. c. l. iij. vbi t3 processu esse nullum
si iudex qui processit ex officio si fuit citatus per iu
dicem ad quem appellat. Jnn. in c. penul. de re iudi. quod
satis pl3. qz est loco aduersarij. ad h. ter. s. i. pn.
c. vbi in recusationis actu eligit arbitros cu3 re
cusatore si non h3 alium aduersarium. **In** gl. in
verbo defecerit in fi. de hac materia vtru presumat
per snia iudicis dic vt plene non in c. qm. alk. in
gl. et in c. in pntia. de renul. **Ad** istum ter. dic quod
loquitur de appellatione ab interlocutoria quod probare
de3 cas esse licitum et vera. vt i. c. inposita. q. co. c.
vt de bit. s. eo. et si defecit in h. pbato debet re
mitteri ad iudicem a quo. vt hic et in iuribus pall. **In**
gl. penl. ibi et illa. de sen. ex. sacro. potest
bene gl. vult ei quod dispo. c. sacro. non est necessario
suada in religiosis extra suas obseruantias
spales. et vt glo. intelligere ter. in h. ceteru vt
loquat de ista constitutione. c. sacro. **Et** forte glo
ideo facit mentio de c. sacro. qz ter. in pn. c.
hic dum recitat ius antiquu tacite facit mentio
de illo. c. sacro. hoc bene nobis. **Et** credo videtur
preedere vbi regula seu institutio religiosorum
daret certu modu seu ordine in excocando
religiosu vt satis sit huare illu ordine regule
seu constitutiones ipsoz religiosoz quod multu bene
notabis. **Jnn.** et ponit aliu intellectu ad
finem huius lre vt intelligat de his duabus constitu
tionibus hic dicitur. naz in effectu due ordines
hic continent. vna est circa modum recusandi

iudicem. alia circa modum appellationis inponendi
Secunda incipit in h. h. pozio. et iste intellectus
magis vt lre dicitur per illa verba has du
as constitutiones. et de3 ei fieri relato ad prima.
De causa **Si** iudex
ne aduocati eade die reuocata per lit.
testatone velit hre vel processu a subdelegato sub
delegati factu ratificat licite appellat. **In** pri
ma ponit narrato appellatis. i. 2. iudicis da
tio ibi mandata. **Et** non per ar. ex isto ter. quod ad li
te testatone non requirit solennis interrogatio iu
dicis aut actoris h3 sufficit sola ratio ad libel
lu etiam facta sit per aduocatu reo approbante
facit ad ea quod dixi i. c. vnico. de li3 et extra coez
opi. legis. na aduocat h3 pprie rudit ad libel
lu. na iudex non interrogat aduocatu aio lite
testandi et vide pleni quod dixi i. c. vnico pozo
et non quod confessio aduocati iudicat clietulo
nisi illa tam erronea reuocet. **Et** non bene quod i re
uocatione h3 confessiois aduocati non est necesse p
bare aliter erroze. sec in reuocatione confessionis
pprie vel cura. qz tunc est necesse pbare erroze
vt in c. fi. s. de confess. l. erroz. **Et** de iur. et fac. ig.
Et est ro qz aduocat non hnt mandatu ad sitit
duz. id sufficit nuda reuocatio ptis. h tenuit
hosti. h et satis pbat per istu ter. quod sp nobis. **Et**
non vltari quod confessio potest pretextu errozis reuo
cari non solu quod iudicat ad merita case h etiam
quod obest processu. vt qz non potest obstate confessione
exceptoes dilatorias apli pponere. **It** t3 non
quod solus delegatus pncipis potest alteri casu delegare
Delegatus aut inferioris a pncipe non potest vi
ces suas alteri delegare. qz possit esse processus
ifinitus et qsqz recusaret on iudicandi. **Nun**quid
at delegatus inferioris possit subdelegare si sibi
fuit iultu in omissione. vide glo. nobilic i. c. is
cui. de offi. de. li. vi. vbi per Jo. an. et limita huc
ter. per illa gl. **It** t3 non ibi credetes. et quod a gra
uante a iudice istudo appellari potest l3 iudex ag
gruare non itederet. et intellige quod iudex erra
bat i iure et pbat iste ter. opi. de in. c. ex pte. et
c. ad hec. s. eo. quod grauante re ipa l3 ex merite non
processerit pbet iusta appellandi casu. et i h tene
meri istu ter pleni dixi in d. c. ex pte. **Op**
extra ter. videt ei quod hec reuocatio confessionis
fuerit ecclesie nociua cum per confessione dicebatur
ecclesiam prescripisse spacio xl. annoz. **Sol.** di
cunt doc. quod confessio non reuocabat hic pretextu
taliter confessati h3 quatenus iudicabat ad pro
cessu. na data illi validitate excludebat pot
a facultate pponendi dilatorias. **Qu** hec confes
sio fuit erronea vel qz aduocatus errauit in
iure putando dilatorias posse pponi etiam post
lit. et. vel in facto errauit credens forte pot
non competere exceptoes dilatorias. vbi pretextu

huius erroris et iudicij p̄dicti p̄o: h̄ac cōfessio
 n̄ ē aduocati reuocauit qm̄ erat contraria inten
 tioni et petitioni sue. contraria enim sūt lict. dcl. et
 terminuz ad dilatorias p̄ponēdas petē. ¶ In
 glo. in d. eodē die ibi in casu isto videt. Nō bñ
 gl. istā vsq; ad finē lz nō reddat rōez sp̄alitatē
 tñ recte loquit. et ex ea habes optimā limitatē
 onē ad. l. fi. C. de erro. aduo. vt cōfessio aduoca
 ti possit reuocari vsq; ad triduu; sic ibi d̄r. qñ
 .f. cōfessio p̄iudicat ad merita cause. s̄ vbi cōf
 essio aduocati p̄iudicat ad p̄cessū vt qz inuocit
 cōtestationē litis. et sic p̄cludit viā dilatorijs p̄
 ponēdis o; qz p̄s reuocet illā cōfessionē aūquā
 faciat aliqd̄ qd̄ soleat fieri post litē dcl. vñ si ea
 dem die certificat de cōfessione aduocati p̄iud
 icat testes vel aliqd̄ aliud qd̄ solituz est fieri p̄
 lict. dcl. vt ip̄o sc̄o cōfessionē aduocati app̄basse
 cū pl̄ sit sc̄o aliqd̄ approbare q̄ vbo. vt in. c. dē
 ledi. s̄. eo. Et ḡn̄aliter cōphendēdo oīa iura po
 sita in gl. recipiēdo mentē doctoz distiguit sic.
 qz aut q̄s vult reuocare cōfessionē p̄p̄iā p̄terita
 erroris et oportet qz p̄bet errorē et licitū ē reuo
 care vsq; ad finē et sic loquit. c. si. et. l. error. all
 in glo. h̄ intellige qñ vult reuocare ex int̄uallo
 si enī in cōtinētī nō est necesse p̄bare errorē. ad
 h̄. c. p̄terea. de testi. cogē. et gl. nō. in. c. si. de cōf.
 et xxxij. q. i. apud. et p̄ do. de rota deci. lviij. et vi
 de qd̄ plene dixi in. d. c. si. de cōf. et d̄c vt ibi.
 Aut vult reuocare cōfessionē aduocati. et si p̄e
 iudicat ad p̄cessū d̄c vt statiz dixi. si d̄o p̄iudic
 cat ad merita o; eā reuocare infra triduu;. vt
 in. d. l. iij. post triduu; d̄o nō p̄t si velit docere de
 errore. nā sic docēdo d̄ errore p̄t reuocare cōfessio
 nē p̄p̄iā vsq; ad finē. fortius h̄ poterit in cō
 fessione aduocati. et sic p̄t intelligi glo. xxxv. q.
 ix. h̄. h̄is ita. q̄ vult cōfessionē aduocati posse re
 uocari vsq; ad finē intelligunt doc. de errore
 als vsq; ad triduu;. forte rō diuersitatis est. qz
 cōfessio aduocati cum in hoc nō habeat man
 datū nō o; p̄iudicare clientulo nisi illaz appro
 bet et iura p̄supponunt clientuluz approbare si
 eam scit et nō reuocat infra triduu;. si at̄ clientu
 lus exp̄sse approbare cōfessionē aduocati idēz
 dicendū in ea qd̄ in cōfessione p̄p̄iā. qz oīa n̄ra
 facim̄ rē. vt in. c. si aplice. de p̄ben. li. vi. vide p̄
 spe. in. c. de cōf. s̄. postremo. d̄. idem si sit per
 aduocati ¶ In gl. in d. litez dcl. in si. de h̄ d̄c
 vt plene leg. et nō. in. c. ij. de lict. dcl. li. vi. Et ad
 istū tex vt cesset oīs obiectio potest suppleri qz
 aduocat d̄ixit petita p̄ aduersā p̄tem fieri nō
 debere. qz p̄ior possederat illā ecclesiam per xl
 annos rē. al̄ aut p̄ obiectū exceptionis perem
 ptorie aliē nō r̄ndendo ad libellū non inducēt
 lict. d̄estō. vt in. d. c. ij. ¶ In gl. in d. delegatus
 ibi nō distinguendo aū lict. dcl. vel post rē. imo
 pl̄ dico qz tex. iste aptissime damnat illaz opi.

Nā receptio testiu; sit p̄ lict. dcl. vt in. c. qm̄. s̄.
 vt lict. nō dcl. et sic subdelegatio fuit h̄ sc̄a post
 cōtestationē litis et nihilomin̄ p̄ mandat ex
 h̄ solo capite p̄cessū denūciari irritū. nā loquit
 tur h̄c p̄ alternatiue. ad cuius veritatē sufficit
 alterā p̄tem eē verā. vt in. c. in ceteras. de Rp̄
 Nec ob. ratō gl. de p̄curatore substituēte post
 lict. dcl. qz vt dicit doct. fortius opaf lict. dcl. in
 p̄curatore q̄ in iudice. q̄a p̄curator cōtestādo
 vñ q̄i cōtrahere. l. iij. ff. de pecu. iūdo efficiē do.
 instācie. h̄ cū iudice nō cōtrahit. h̄z enī se iudex
 in cōtestatōe vt patiens. p̄curator at̄ vt agēs
 No. c. cū bertolo r̄ndet h̄ Jo. an. et originalit̄
 est d̄m̄ Inno. in. c. illo. qz articulū non iurisdi
 ctionalē p̄t delegat̄ inferioris s̄bolegare. pu
 ta si approbauit testē p̄ouendū et exaiāuit ca
 pitula sup̄ q̄bus o; interrogari tūc hanc rece
 ptionē altēi cōmittere p̄t. ita loquit ille tex. qd̄
 bñ nōbis. Joēz sentit gl. penl. in aūc. vt defūc.
 seu fune. Articulū d̄o iurisdiictionalē nō p̄t s̄
 delegare vt est receptio testiu; non approbatiz
 p̄us ip̄ius testib;. seu capitulis nō exaiatis. p̄
 h̄ qd̄ le. et nō. in. c. vnica. de off. del. Et ex his
 habes an et qñ articl̄s receptōis testiu; dicat̄
 iurisdiictionalis vel nudū ministeriū. Et hunc
 articulū pleni exaiāui i. d. c. cū bertoloz. ¶
 In eadē gl. ibi q̄ nō trāsit in tertiā p̄sonam rē.
 Pro intellectu hoz d̄bozū Jo. an. remittit ad
 c. penl. xix. di. vbi glo. dicit excoicationem non
 transire in tertiā p̄sonā. qz cōicans excoicato
 nō incidit in excoicationē eandē h̄ tñ i mino
 rem iuxta nō in. c. si celebrat. de cle. excō. mini.
 nisi cōicaueit excoicato in crimine pro q̄ fuit
 excoicatus. vt in. c. si cuz concubine. de sen. ex.
 Et sic appellat̄ tertiā p̄sona q̄libet p̄sona ab
 excoicato. Ego dare aliū intellectū q̄ clare col
 ligit ex. c. qm̄ multos. xi. q. iij. qz ideo d̄r excoi
 catio nō transire in tertiā p̄sonā qz cōicans ei
 q̄ cōicat excoicato in nullā excoicationēz inci
 dit. qz ille nō ē p̄uatus cōione h̄oim s̄ p̄cipa
 tione sacramentoz tñ. vt in. d. c. si celebrat. vñ
 recte appellat̄ tertiā p̄sona respectu tertiē que
 cōicauit excoicato. et nō glo. istā sic dupliciter
 intellectā. ¶ Et in si. glo. nō gl. p̄petuo. ex qua
 habet singularē limitationē ad iura dicentia
 delegatū inferioris a p̄ncipe nō posse subdele
 gare. nō enim p̄cedūt illa iura in delegato ad
 vniuersitatē causaz. Et pone exemplū in offi
 ciali foraneo ep̄i q̄ cōstituit in certa p̄te diocef
 Nā ille h̄z delegatā nō ordinariā. vt nō. glo
 in. c. et si p̄ncipalis. de Rp̄. et in. c. romana. f.
 eo. xi. li. vi. Et habet iste vniuersitatem causa
 rū delegataz. qz delegant̄ sibi oēs cause q̄ pos
 sent oriri in illo loco. Quodā tñ tenuerūt oppo
 sitū. ar. in. l. et q̄a. ff. de iurif. om. iu. vbi dicit qz
 h̄is iurisdiictionē nō iure p̄prio s̄bolegare nō

pōt. h̄ vidū h̄ gl. cōit̄ approbat̄ ⁊ ē fact. equū
 ⁊ vide bar. in. l. pōpo. scribit. als̄ si vni. ff. d̄ re
 iudi. vbi ponit aliā singularē limitatōz̄ i istis
 delegatis ad vniuersitatē caruz̄ vt si sūt plu
 res possit vn̄ abūte alio cāz̄ inchoare ⁊ fini
 re sicut dicit̄ in plurib̄ ordinarijs. l. vnica.
 ff. d̄ offi. p̄cōf. dicit vt plene legit̄ ⁊ nō. in. c. p̄u
 dentia. de offi. dele. vbi dicit̄ diffuse ⁊ te ibi re/
 mitto. **I**n gl. si. ibi sup̄ hoc ita dicit̄ nō.
 gl. vsq̄ ad finē q̄ dicit̄ allegat̄ ⁊ in q̄tū dicit̄
 q̄ appellat̄ a grauamē nō pōt aliā cām q̄ ex
 p̄ssaz̄ psequi est hodie tex. magis clar̄ in cle.
 appellat̄. e. ti. **C**irca istū tex. ⁊ istā gl. forma
 tur nō b̄ q̄. Quid si appellat̄ dixit seu exp̄ssit
 certū grauamē sibi cōdendo cāz̄ ḡnalē. viz̄ ⁊ ab
 oī alio grauamē qd̄ colligi pōt ex adis. **N**
 qd̄ si nullaz̄ cām exp̄ssit h̄ ḡnalit̄ dixit appello
 ab oīb̄ grauamib̄ mihi illatis que ex adis
 colligi pōt nunq̄ valeat talis appellatio vt
 possit appellatōez̄ iustificare etiaz̄ ex cā exp̄sse
 nō deduda. Quidā q̄ sic i. d. cle. appellat̄. fac̄
 in ar. c. q̄ ad agēdū. de p̄cur. li. vi. do. de rota.
 decif. viij. plene psequit̄ ⁊ sicut tenet opposi
 tū vt nō liceat sic vagari cū iadura aduersa/
 rij. h̄ec opi. pl̄ plz̄ mihi. facit d̄ca cle. appellā
 ti. i. h̄bo noiatim. ⁊. l. p̄tor̄ edixit. ff. de iureiur.
 ⁊ dicit vt plene nō. i. loco p̄al. **E**t dicit̄ Jo. an.
 q̄ ex plurib̄ causis i appellatōe exp̄ssis curia
 nō exp̄mit hodie nisi vnā. qd̄ dicit̄ Jo. an. rō/
 nabile. qn̄ cāe se nō opatiūf. als̄ secus vt hic
 ⁊. s. eo. significauit. cū si. de quo vide in spe. d̄
 appellatōe. h̄. de officio. in p̄n. penf. colū. ⁊. h̄. si
 autem. **E**t dicit̄ hic Boati. q̄ exp̄ssio vno solo
 grauamē ex his p̄pter que appellauit nō po/
 tero iustificare appellatōez̄ meā etiaz̄ ex alijs
 p̄pter que appellauit dicit̄ tñ q̄ super quolibz̄
 grauamē curia bene daret̄ Rptuz̄ singulare
 ad eosdēz̄ tñ iudices. **S**ine ergo appellatōez̄ p̄
 nisi vt nullā falsā cām exp̄māt v̄l quā pbare
 nō pōt ne forte illa sola exp̄māt in Rpto con
 missionis. naz̄ ad h̄c vicia op̄menda emana
 uit p̄oēa vsuetudo seu stil̄ curie. de iure tñ p̄
 cedat qd̄ h̄ dicit̄ q̄nimo plurib̄ causis exp̄ssis
 copulatiue in appellatōe sufficit pbare vnaz̄
 vt i. c. exhibita. de iudi. ⁊. c. cū iā d̄vū. d̄ p̄bē.

Dilecto **N**on sufficit appellatō
 docere q̄ exceptionez̄
 legitimā ⁊ veram opposuit ⁊ appella/
 uit nisi doceat p̄pter exceptionē non admittā
 appellasse. et est casus nō. et quotidianus. p̄i
 ma pars ponit factuz̄ coram auditore narra
 tum. ⁊ omittit cām ⁊ p̄mittit quare. ibi qm̄.
Nō p̄mo ibi v̄tra ip̄os p̄cedere. r̄. q̄ in b̄n̄
 ficialibus potest exceptio p̄p̄tozia opponi ad
 p̄cessū qn̄ est talis exceptio q̄ p̄ter concernit
 grām ⁊ l̄ras gratiosas. **E**t est rō qz̄ quaten̄

cernit l̄ras pōt dici dilatoria qz̄ negat iuris
 vidēz̄ tribu t̄a p̄ illas l̄ras. ⁊ p̄ oīs pōt d̄ h̄
 opponi an̄ d̄. l̄. l̄. sicut dicit̄ in q̄libz̄ d̄claratōia
 de q̄ dicit vt plenī nō. in. c. ostendit̄. de Rpti. **N**
Nō ⁊ q̄ in iudicio nō pōt appellari a grau
 mine futuro etiā s̄ vidēz̄ vt si me grauauē/
 ris appello. d̄z̄ ei p̄us expedare grauamen et
 postmodū appellare vt h̄ clarī p̄ Inn. ⁊ in. c.
 significauerunt. s̄. d̄ testi. **N**ō ⁊ q̄ si execu
 tor deputat̄ ad b̄nficia n̄ admittit exceptōz̄
 leimaz̄ licite ab eo appellat̄ siue executor assū
 pserit p̄tes iudicis siue nō. optime ad h̄ facit
 iste tex. ⁊. c. accepim̄. d̄ eta. ⁊. q̄. ⁊. de mā dicit vt
 plē nō. i. c. si. d̄ p̄sup. ⁊. i. cle. vnica. de offi. dele.
Ite nō ibi p̄ p̄fessionē p̄bri. r̄. q̄ v̄itas cāe
 appellatōis p̄t p̄bri p̄ p̄fessionē appellati dū
 tarat. **O**p̄. v̄tra si. c. v̄ ei q̄ si etiā nō p̄bef
 appellatū fuisse ob exceptōz̄ repulsā q̄ nihilo
 min̄ p̄cess̄ executoris d̄eat venūciari irritus
 qm̄ ex q̄ iste p̄bri fatebat̄ l̄ras suas fuisse sur/
 reptitias p̄cessus executorū fuit null̄. qz̄ l̄re
 surreptitiae ad b̄nficia sunt ip̄o iure nulle. vt
 cōit̄ tenet in. c. ad audiētā. el. n̄. d̄ Rpti. p̄bat̄
 in. c. i. ⁊. ij. de si. p̄bri. li. vi. ergo cū in his b̄nfici
 alib̄ exuberat multū officiū iudicis debebat
 papa p̄nūciare p̄cessū irritū etiā appellatio
 formalit̄ nō fuisse in̄posita. vt in. c. cū dilect̄
 d̄ elec. **H**ost. ponit tres solutōes. **P**riā q̄ hic
 vacat argumētū a v̄trario s̄s̄u. **S**ecūda q̄ p̄
 curator capituli se obligauit ad p̄bandū for
 malitatē appellatōis. v̄n̄ mos ei gerēd̄ fuit
 .i. satisfaciēdū fuit desiderio suo. l. circa. ff. de
 p̄ba. ⁊ in. c. i. d̄ resti. spo. **T**ertia so. q̄ h̄ p̄cessit
 ex p̄uisione pape. ar. i. c. cū p̄dē. de pac. **I**ste so
 lutōes diuināt ⁊ p̄riā iēpte negat argumen
 tū a v̄trario s̄s̄u. ideo Jo. an. ponit bonā solu
 tōez̄ dicit̄ q̄ ex q̄ appellatōz̄ p̄seq̄bat̄ debuit
 eā iustificare probādo ip̄ī formalitatē. iō nō
 obtinebit i cā appellatōis probādo nullitatē
 qd̄ semp̄ nōbis. facit. c. exhibita. ⁊ qd̄ ibi dicit̄
 s̄. de iudi. habes enī semp̄ notare q̄ appellat̄
 a sn̄ia nulla n̄ obtinet i cā appellatōis probā
 do nullitatē sn̄ie n̄ iustificet appellatōez̄ pro/
 bādo eā l̄cie fuisse in̄positā **F**atēdū ē tñ vt
 dicit̄ lat̄i q̄ succubēs in cā appellatōis ex de
 factū ip̄ī appellatōis poterit postea coraz̄ iu
 dice suo p̄sequi nullitatē. tex. ē cū glo. in. c.
 licet. de sen. excō. li. vi. dicit̄ i. c. sepe. s̄. eo. d̄. **E**t
 affirmat̄ Jo. an. in adu. spe. i. ti. d̄ sen. prola. s̄
 iuxta d̄. h̄ nūq̄ libellus. ⁊ ibi etiā dicit̄ q̄ de
 nullitate debet agi coraz̄ iudice op̄etēti ⁊ nō
 corā iudice appellatōis. **E**t idē videt̄ sentire
 do. an. hic. ⁊ pau. in cle. si appellatōnem. eo. ti.
Sed Jo. de lig. ibi ipe finē in v̄ltima colūna
 vbi latus tractat h̄c mām videt̄ alī sentire
Et exp̄ssī bar. in. l. si exp̄ssum. ff. e. vbi firmat

qd si agitat vt iudex itez pnunciet ppter nulli-
 tate snie debet agere corā pmo iudice. ar. l. iij.
C. de accu. qz cā nullitatis tūc venit incidēt
 Aut volo pncipalr instare sup nullitate. vt qz
 peto eā pnūciari nullā. 7 tūc possū agere corā
 primo iudice 7 corā supiore p. l. abntem. **C.** de
 accu. 7 qd modū cā appellois deuoluit totaz
 cām vt possit superior sniaz reformare. vt in. c.
 rapnutius. de testa. ita 7 cā nullitatis fm euz
 qd dicit bñ nōnōi. 7 allat **Inno.** in. c. cuz otin-
 gat. de offi. del. 7 hñ satis plz. nā hec cā nulli-
 tatis est spēs cuiusdā puocatōis. ar. in. l. non
 distiguem. h. cū qdam. ff. de ar. nec iniuria sic
 pmo iudici ex q cā fuit iaz agitata corā eo. **E.**
 hec faciūt ad qōnem qōdianaz. Nunqō possit
 appellās hñ psequi nullitate snie 7 ei? iniusticiā
 vel psequi tñ sup appellone nullitate snie vel
 pcessus. **Inno.** q sp ad hāc mām allegat p ca/
 nonistās 7 legistas ponit duas opi. Quidaz
 dicit q sup appellone nūq possit appellans p
 sequi nullitate. qm ex q innitit appelloni debz
 pbare sniaz iniustā. nō aut nullā. qī appellatō
 nō operef respectu snie nulle. qz nō repit quō
 suspendat. **Alij** contra. 7 hec opi. plus sibi plz
 7 nō instādo in vbis **Inno.** 7 doc. h q poteris
 videre maxie ad mām vide **Bar.** i. l. h expssim
 ff. e. vbi plenissime psequre hāc mām. 7 in. l. i. **C.**
 qñ puo. nō ē necesse. **Concludēdo** cōem sniaz
 doctoz 7 verā distigūe sic. q aut fuit appella-
 tū an sniaz 7 nō sufficit pbare nullitate aduf
 p cām in appellone nō expressā. qz appellās an
 sniaz hz iustificare appellonez suā ex cā dunta-
 rat expssa. vt in cle. appellati. e. ti. dicit. **S. c. pr.**
Aut fuit appellatū p? sniam simplr nō faciēdo
 mētionē de nullitate snie. 7 tūc si pbat nullita-
 tē ex quacunq cā etiā nō expressa dz obtinere
 dūmō formalit appellauerit. sec? si appello defī-
 cit in forma. qz tūc nō obtineret pnūciationē
 sup nullitate. vt ē h ter. aptus fm lec. **Jo. an.**
 de q. **S.** hō pōitōz est qz appello hz plures ef-
 fedus. nā suspēdit iurisdicōnē iudicis 7 pro-
 nūciatum. vt in. c. veniētes. de iureiurā. l. i. ad
 turpil. **Itē** deuoluit cāz ad supiore. vt in. c. si
 a iudice. eo. tit. li. vi. vñ licet nō possit appellari
 a snia nulla ptextu pōz duoz effeduz. quia
 qd non est suspēdi nō pē. vt in. c. ad dissoluen-
 dū. de despon. impub. opaf tñ respectu vltimī
 effedus. s. deuolutōis cause ad supiore id cuz
 reāte appelleretur a snia nulla si iudex repit eam
 nullaz pē sup nullitate pnūciare 7 q possit a
 tali snia appellari. facit iste ter. et. l. si expssim
 paf. 7. l. qdam. ff. fami. her. d. 7 in. l. cornelia pia
 ff. de iure pa. 7 vide ad h nōbile vidū **Archy.**
 in. c. a iudicib. ij. q. vi. vbi dicit q si petij corri-
 gi arbitramētū 7 reduci ad arbitriū boni vi-
 ri si iudex reperit nullum pura qz latū a seruo

vel excōicato pē pnūciare illud nulluz. qd nō
 7 sequit h do. **An.** recitādo. **Qñq** appellās
 vult sequi vtranz viaz siml. vt qz dicit sniam
 nullā etiā qua ē ab ea appello tūc dubitat vtz
 possit hāc appellonez psequi ppter incertitudi-
 nē 7 otrarietate. cōir tenet tñ p canonistas et
 legistas q talis appello interponi possit. vt nō
Hosti. hñ 7 cōir seqtes 7 gl. 7 **Bar.** in locis p
 all. nō enī iste vie sunt otrarie respectu vltimī
 effed? appellois. qz respectu nullitatis 7 respe-
 ctu iniusticie pē cā ad supiorez deuoci. vñ licet
 respectu pmi effed? seu scōi possint occurrē. qā
 si snia nō est nulla suspēdit p appellonez si est
 nulla nō pē suspēdi. respectu tñ effēs deuolu-
 tionis pnt. dz tñ appellās alēnatiue pponere 7
 psequi. vt. **S.** dicit 7 est vtile sic appellare saltem
 vt vident opiones q vlsant vtruz a snia nulla
 possit simplr appellari 7 si ostiterit de nullitate
 an iudex pnūciabit sup ea dūtaxat et nō sup
 appelloe qz appello fuit inēposita oditionalit. i.
 si snia esset aliq. poterit tñ iudex si voluerit p/
 nūciare appellonez frustra inēpositā fuisse. **Si**
 vero iudex repit eā aliqm h iniquā pnūciabit
 sic in cā appellois simplr inēposite. **Sz** cir-
 ca pōitā dubitat nunqō succubens in appel-
 latōne possit postmodū agē de nullitate snie
 seu pcessus. **In** h gl 7 doc. sūt otrarij. 7 nō. ma-
 xime in. d. l. si expssim. 7 in. d. l. i. **Sed** distin-
 gue p? **Bar.** in vtroq loco. q a nullitas fuit
 deuota pncipalit i cā appellois. pura qā fuit
 appellatū mō pōitō vel appellās in cā appello-
 nis simplr inēposite psecut? est nullitate pū-
 cipaliter 7 nō poterit ampli? de nullitate agē
 erquo in cā appellois succubuit. ar. in. l. ij. **C.**
 si ex fal. instru. 7 eoz q nō. glo. in. c. licet. de pro-
 ba. **Aut** non fuit deuota nullitas in causa
 appellois mō pōitō tunc licet fuerit pnūcia-
 tum male appellatū poterit succubēs postmo-
 dū corā iudice operētī agere de nullitate. 7 est
 bo. ter. i. cle. i. de re iudi. **Nec** ob. si dicat q nul-
 litas venit incidēter in cā appellois. vt. **S. d.**
 xi in pñ. qz vt dicit **Bar.** 7 bñ ea q incidēter
 veniunt 7 plene nō expediunt nō obstāt cū p?
 agit pncipaliter. p hoc. c. veniens. **S.** de testi. el
 ij. 7 qd nō. in. c. si. 7. c. ij. de or. cogni. **H** intellige
 nisi fuisset pnūciatū male appellatū 7 bñ iu-
 dicatū. nā tunc opus esset ab ista snia appella-
 re. vt nō. **Jo.** de lig. in. d. cle. si appellonez. in vl-
 ti. colu. facit qd nō. **Inno.** in. c. super literis. de
Exp. **Oppo.** videt enim q licet iudex non re-
 pellat exceptionē erquo tñ est lēima 7 eam nō
 admittit appellari pē. vt. **J. c.** ex parte. **Sol.** consi-
 vera tres casus. **Prim?** qñ iudex expresse re-
 pellit exceptionē lēimaz 7 tunc indubie appel-
 lare pē vt h. **S.** de testi. ex pte ade cū similib?
Scds casus cuz expresse nō repellit sed tacite

procedo ad vltima. et tunc idem quod tacite repellit. ut in d. c. ex pte. et non bar. in l. a procedete. **E.** d. vlla. et Jo. an. hic et eo. ex pte. **Terti** casus quando nec expresse repellit nec tacite procedo ad vltima et tunc si illico appellat non valet appellatio cum iudex adhuc grauauerit. ut hic pter tunc pponit exceptionem et appellat si fuerit contra factum. nam ut tunc a futuro graua mine appellat. quod non l3 in iudicio ut in c. vt debet. s. eo. Sed si iudex maliciose suspenderit eam veram excipiente tunc remedium est ut excipiens 2º requirat humiliter iudicem ut exceptionem recipiat quod si non fecerit poterit appellare quod satis tunc grauat ut i. c. i. de sup. ne pla. et hoc expresse tenet Jo. an. h. hosti. eo. interposita. **Ultio** Inn. h. qrit an appellas in iudicio vltra iudicium 2º vice vel tertia videat recedere ab appellatione et potest iniaz confirmare et cludit finaliter quod non. quod si instat ut per appellatorem defendatur Sed an valeat 2º appellatio vide quod scriptum est in c. bone. s. eo. in additoe. et clude sic. quod aut appellauit 2º a nouo graua mine et v3 vtraque appellatio casus est in clem. vnica de do. et otu. et dic ut ibi non. in gl. aut appellauit pluries ab eodem graua mine et tunc si pluries in eodem ista expresse et huius appello. vnica est appellatio pluries vociferata. sic potest intelligi. s. c. bone. et xxi. q. ij. lotari. **Aut** ex interuallo et tunc aut appellauit simplr. aut sub ditione. pº casu sunt opina bar. i. l. cum pcur. ff. de no. op. nu. r3 quod scda appellatio nihil operat. quod per prima fuit iam suspensa in iudicis iurisdictio. extrarium scit Jo. an. post ab iudicio c. bone. et gal. i. c. diredt. s. eo. s3 do. an non bene firmat pedes h3 satis mihi pl3 videtur bar. si prima appellatio tenuit quod per prima fuit eadem deuoluta ad superiorem hinc est quod immediate currit tempº psequendi et finiendo appellatorem. ut in clem. ficur. et eo. ti. et suspensa fuit iudicis iurisdictio ut in c. si a iudice. et c. non solui. eo. ti. et li. vñ non video super quod intereet fidei ista scda appellatio ar in l. qui bis. ff. de h. ob. **Nec** ob. si dicat quod dixit abb. quod est utile quod oportet tempº a 2º appellatoe. quod non video quod appellas possit h3 facere non gemiato graua mine. nam si vult renuñciare p me appellatorem transibit in re iudicata. Si autem non renuñciat scda nihil potest operari. quod si est ad quod referat ar. i. c. ad dissoluendum. d. despo. ipu et l. de cez. ff. de h. ob. poida intellige nisi velit ad alium appellare. nam tunc scda appellatio potest operari effectum cause translatiuam. ad h3 allego tex. cum gl. et bar. in l. si quis libellos. c. c. scdo casu cum fuit appellatum sub ditione. puta appello vna voce saluo iure appellandi in scriptis. et tunc bar in d. l. cum pcur. dicit quod ista et ha potest habere dupli cem sensum. **Primo** quod vult ita valere nisi appellauerit in scriptis. et tunc si appellat in scriptis

vnica est appellatio ista que nunc interponit in scriptis. quod prima fuit interposita sub ditione scda scdo potest intelligi. i. saluo iure redigendi ista in scriptis et tunc fingit prima appellatio nunc in scriptis redada. **Et** vñ iste vltimº itelleaº magis placere bar. **Do.** an. sentit quod in h3 dubio quid iste intenderit debemº habere respectum ad scripturam. nam si repetit in scda scriptura die p me censet prima appellatio nunc redada in scriptis. Si habet die fm tempus noue scripture orit noua appellatio et vñ bona considerat ut in h3 dubio recurrat ad dicituras. ar. in l. nescit. ff. de nego. gest. **Di.** ab.

In **Colao** appellas quod terminus appellatorem si mittit procuratorem ad impetrandum et tradicendum tunc et appellatio fuit recepta a iudice vel approbata a pte aduersario lre psequenti dicitur in expensis. h. d. fm eodem itelleaº l3 ergo aliuo scribit. **Diuidit** pº ponit datorem auditoris et petitorem appellatis. scdo dat iudices ibi mandata. **Non** pº milite pferendum in honoribus monacho h3 vñ colligi ex ordie lre. nam h3 miles in pbatore et boz pmittit monacho. val3 eni h3 ar. ex ordie lre. ut h3 gl. satis nobile i. c. quidam. de elect. li. vi. i. h3o picator. q. dicit quod vbiq3 sit metio de fratribus picator et mioribus sp ex ordie lre. pmittunt pdicatores quod eoz ordo fuit antiquior. vide tex. xvij. di. c. pe. et seq. **Et** forte h3 pcessit eo tpe quod monachi non erant clerici. xvi. q. i. gualit. nam puto sacerdotem pferendum militi in honoribus. quod est miles celestis pte et dei. xi. q. i. in c. christia. xxij. q. viij. rephensibile. ille de est miles seculi. spualia autem sunt digniora temporalibus. ut in c. solite. de ma. et obe. **Et** sacerdotes pte excellentia dignitatis et officij in deoz numero computant. vñ scribit in antiq lege. dijs non detrahet. i. sacerdotibus. et alibi nolite tangere christos meos. vide bo. tex. in c. cum ex iudicio. d. h3. lxxxvi. di. duo sunt. **2º** non quod vbiq3 ca ex sui natura est in curia romana per appellatorem legitimam non sufficit appellati seu appellato mitti procuratorem ad impetrandum iudicem in partibus si oportet mittere procuratorem ad appellatorem ibi psequendum. **Et** dicitur esse in curia si appellatio est recepta a pte vel approbata a iudice ut latius dicitur. **Itē** non et tene meti quod ex otumata abbas et duetus dicitur monasterium in expensis nam cum ipi nihil ppter habeant o3 hac dicitur expensaz exequi in bonis monasterij. **Et** quo infero quod c. rephensibilis. s. eo. quod vñ non velle dicitur in expensis ppter non habere v3 intelligi quando psequit eam suam ita quod non agit nomine monasterij al3 fit dicitur ut hic pbat. **Ex** quo etiaz infero quod delictum plati p iudicat ecclesie quo ad dicitur expensaz licet secus

antez. v. h. pone ecce. dicit qd sic. 7 sic dicit fuisse
obtentus in curia qd satis in plz. **A**dduco ad
h. l. ad l. gatū. 7. l. ad re mobilē. ff. de cura. in
qbus pz qd mandatū extendit ad ea q sūt pre/
paratoria mādato. 7 vide bo. glo. in. c. cū olim
el pmo. de off. dele. 7 in. c. causis. de elec.

Nam nobis **A**b eadē snia
ab eodē 3° ap
pellare nō licet. **P**rimo ponit qrelā ap
pellati. 2° sniaz auditoris. ibi cūq. 3° inhibiti/
onē factā iudicibus appellonīs ibi nos. **N**ō
pmo iudiciū posse dēcipi in psonā soli' tutoris
tutorio nōie. posset etiā dēcipi otra pupillū. ma
iorē tñ septennio cuz auctoritate tutoris. de q
distinguentū ē vt le. 7 nō. in. l. i. de admī. tu. **7**
2° nō q a iudice seclari p̄t immediate ad papā
appellari inē laicos qñ loc' iudicis ē de tprali
iurisdictione ecclie. vt in. c. si duob'. in. fi. s. e. **7**
3° nō q snia lata sup impotentia appelladi dē
inlocutoria vt pz ibi inlocut' fuerit 2c. nō ē
dici p̄t diffinitia qz nō ē lata sup meritis cau
se. hz tñ vīm diffinitie. vt nō. do. de ro. decisio.
lxxiiij. **E**t qd importet h̄e vīm diffinitie vīs
plene qd dicit in. c. peruenit. s. e. **7** **A**ltimo nō
q inē laicos p̄t cā dmitti p papā psonis laicis
vt pz ibi petro 7 eius college 2c. nihil enī dē q
fuerint clerici sic cōiter obseruat qñ cā eis cō/
mittit. **E**t aduerte qz in ordinario inferiori
citra papā h̄ nō habz dubiū cū possit etiā cās
tprales clericoz laico dmittē iuxta nō. in. c. de/
cernim'. s. de iudi. 7. xi. q. i. te qdem. **S**z dubiū
maximū est in papa nō p̄ter defectū ptātis h̄
volūtatis p id qd hodie habet in. c. statutū. d
Ro. li. vi. vbi dicit q per sedē aplicam cā soluz
dmittenda est clericis habentib' dignitatem
seu canonicatuz in ecclsijs kathedralibus 2c
vt ibi dicit. **A**do p̄t dubitari nunqō dispō
illi'. c. habeat locū cuz cā tpralis est inē laicos.
Et dicit Jo. and. q vellet in hoc edoceri. nam
i' tuo. c. facit q possit dmittere laicis. **I**tem pos
set dtingere q causa esset criminalis quā etiā
p̄t spāliter dmittere p̄t. vt in. c. si. ne cleri. vel
mona. li. vi. que tñ cā non p̄t clericis cōmitti
vt in. c. sniam. i. ne cleri. vel mo. 7 in. c. in archi/
epatu. de rapto. ergo. c. statutū non p̄t indistin
ctē intelligi cuz hec cā crinalis nō possit cleri
cis dmitti. **I**n cōtrariū facit gñalis disposi
tio illius. c. nulla exceptione facta. xij. dis. si rō/
nouū. de ma. 7 obe. c. solite. **N**ec obstat istud. c.
qz tpe ipius nondū emanauerat illud. c. statu
tum. **C**oncludit Jo. and. tenendū id qd curia
seruat. et sic dubitauit decidere de iure. **A**do.
an. dicit equius esse tenere hoc. c. in hoc nō ē
corectū. **A**duerte rō. c. statutū. militat etiā
cū causa est inē laicos. **N**am principalis ratō
illius. c. est decor sedis aplicē. nā queoz igno

minia est et vedecus qd dam priuatā psonam
maxime vilē tenere locuz pape. vt ibi in gl. nō
ergo v3 esse eadē iuris dispō maxime cū illud
.c. gñalit loquit. **N**ec ob. qd dē de causis cri/
libus. qz illud intelligit exceptū rōne impotē
tie. nā lex v3 esse punibilis 7 oueniens psonis
2c. iij. di. erit aut lex. **S**z ex alio respectu plz in
pma opi. qz clerici maxime in dignitate positi
nō debent occupari in causis tpralibus maxie
laicoz. arg. bonū in. d. c. te qdem. 7 in. c. rep̄hē/
sibilis. xiiij. q. viij. 7 hec nō. **I**n glo. i. ibi du
as res. **N**ō gl. p statutis pmittentib' aliquo
iterari vel punientibus facientē aliquo itez
habet enim locum statutum in geminate adū
Sed aduerte qz gl. in sequētib' v3 innuē
otrarū. 7 videtur sibi contraria dum exponit
itez id est qtiens opus erit. **S**aluando glo
dic q p̄tū significatuz istius dictionis est vt
notet adū geminatū. sed qñqz ex natura adū
cui adijcit exponit prout sequitur in glo. 7 ita
lo'. l. veluti in gl. allegata. nā editio instrumē
ti potest ex causa itez peti. 7 intelligitur quoti
ens opus erit. quia hoc habz natura negocij
vt pluries et pluries possit peti editio instru
menti si opus est. **N**am verba improprianur
fm naturā subiecte materie. xi. q. iij. rogo. glo.
7 ter. in prohemio decreti ibi omnia q vultis
vt faciant vobis hoies. id est debetis velle.
In glo. ij. ibi. h̄ dic qtiens. i. z'. 2c. nō glo. fm
hūc intellectū pro his q dixi in precedenti glo
q p̄tū significatio verbi est restringenda fm
naturā subiecte materie. qz p̄tū est iura iu
ribus scordare. vt in. c. cū expediat. de elec. li.
vi. sic 7 euangeliste sepe reducunt ad scordiā
vt le. 7 nō. in. c. nihil. de d. sig. **Q**uel dic 7 aliū
q illud. c. quotiens. intelligit p̄tū. sed verifi
cat in diuersis grauaminibus nā si millesies
quis grauaret in eadem causa totiens appel
lare p̄t vt in. c. dīre. et qd ibi nō. s. eo. **H**oc
.c. loquitur qñ super eodez fuit bis appellatū
per eandē ptem 7 bis snia fuit dfirmata. tunc
non licet tertio appellare. **T**uz vt euitet infini
tas. **T**um p̄ter p̄sumptionē iniusticie q orta
est otra appellancē ex quo totiens succubuit 7
h̄ vt nō liceat tertio appellare ab eodē articulo
p̄cedit etiā in sententijs que nō transeunt in
re iudicatā. licet enī in illis possit de nouo cā
inchoari nō tamen tertio appellari. **G**lo. ē sin
gularis in. c. fraternitatis. j. de frigi. quam sp
tene menti. **S**icut in simili dicimus q nō licet
in istis causis appellare post decendū. **L**icet
possit per viam querele agi. vt est glo. nō. in. c.
ad rep̄mendā. de offi. oz. **I**tem intelligo ter. vt
nō liceat tertio appellare respectu eiusoz ptis
naz quelibet p̄t p̄t bis appellare. 7 sic p̄t
in causa sup eodez articulo inponi quatuor

appellatōnes. vt nō. **Jo. an. in. c. dīre dē. s. eo. 7**
Spe. eo. ti. s. q̄tens. et Bar. in. l. vna. C. vt nō
lice. in vna eadē q̄ cā tertio puocare. qd̄ intel
ligit siue interpellatim habuit ps duas s̄ias
p se siue ōtra se. Exempluz appellauī a s̄ia la
ta ōtra me. s̄ia fuit ōfirmata. iterū appellauī
s̄ia fuit infirmata tu potes appellare 7 sic ter
tio. et s̄ia ferē ōtra te poteris itez appellare
Dam h̄ casu q̄sq̄ n̄m habuit successiue duas
apellones. Q̄sq̄ h̄ cōtingit interpellatim vt
qz ego semel appellauī et obtinui s̄iam p me.
tu itez appellasti. 7 fuit s̄ia p te lata. possum
tertio appellare. et si fuerit pro me lata poteris
q̄rto appellare. vltērī nō ē licitū cuiq̄ n̄m ap
pellare. qz quisq̄ habuit duas appellones.
Sed ou iū est p q̄ mandabit s̄ia executioni
erq̄ bis appellauit 7 bis obtinuit 7 nō licz qn
to appellare. Primo v̄ q̄ debeat obtinere is q̄
habuit primā s̄iam. qz p̄sumptio est p eo. erq̄
bis fuit ōfirmata. In ōtrariū facit q̄ alē vlti
mo obtinuit. Spe. in. d. s. q̄tens. in p̄n̄ relin
quit h̄ disputationi. Jo. an. ibi i additio. dicit
hodie dicenduz. vt habet in cle. i. de re iudica.
Ex qua colligit adōrē debere obtinere. qz ha
buit tres s̄ias pro se. 7 dicit vt ibi plene nō.
Et in si. gl. nō gl. iū dō. d. c. lothari. q̄ gemi
tio appellōnis seu multiplicatio sine intuallo
facta h̄ vim vniū appellōnis 7 q̄ n̄ recedit a
iure suo pluries emittendo verbuz appello. h̄
enī v̄ facere ex cordis abundātia. ad h̄. c. bo
ne. s. eo. vbi etiā p̄bat. Ifacit in s̄i in cle. i. e. ti
Sed pulcrum 7 difficile est dubiū in gemi
nante appellōnem ex interuallo infra tempus
tū decendij. Nunquid p scōaz appellōnem vi
deat f̄cessū a prima. 7 sic nunquid possit prose
qui scōam. qz forte expedit sibi eam magis p
sequi. forte enī fatale p̄me appellōnis ē lapsuz
7 est infra tempus secunde appellōnis. Bar.
in. l. procurator. ff. de no. op. nunci. tenet scōaz
apellōnem nō valere. qz p primā p̄nunciatur
est extindū seu suspensū. l. i. ad turpil. c. venien
tes. de iure iur. ergo scōa nihil potest operari.
Contrariū sentiunt doct. nostri. in. d. c. bone. 7
do. An. in. c. dilectō. s. eo. Et dicit Hasp. de cal
in. c. dīre dē. s. eo. in questione facti. defendisse
ōtrariū ei? quod r̄ Bar. allē gl. ij. q. vi. bīduū
7 dīdū. c. dīre dē. Sz illud nihil facit qz loquit
in diuersis grauamibus. Adducit enī rō. p̄t
enī appellans renūciare appellōni sue alteraz
int̄ponendo. ex quo tendit in ei? fauorē. Facit
ij. q. vi. si quis libellos. 7. C. l. si quis. Nec ob
stat qd̄ dicit. qd̄ suspensū nō p̄t ampli? suspēdi.
qz imo ōtrariū est v̄z vt patz in excōicato qz
p̄t itez excōicari. Et quid operet scōa nō. in. c.
ita q̄rundā. de iudi. 7 vide de h̄ in. c. capitulū
iū dā gl. de Rp. p̄to q̄ a vult scōa appellare

ad aliū iudicē 7 valet appello 7 censet renun
 ciare p̄me. de hoc videt mihi casus iū dā gl.
 in dēa. l. si quis libellos. canonizata vbi. s. Et
 hec scōa operat̄ respectū transferende iurisdi
 ctionis de vno in aliū. vñ licz non operet effe
 ctū suspensiuū. operat̄ tū effectū translatiuum
 qd̄ ei licet iuris auctoritate ne iuste plenitudo
 nis humanitas ei denegat. vt dicit tex. in. d. l.
 si quis. Aut vult geminare appellōne ad eun
 dem. 7 tenerē opi. Bar. qz non video q̄ secun
 da appellatio possit operari nec effectū suspen
 siuū nec deuolutiuū seu translatiuū. Nam ex
 p̄ma appellōne pronūciatū est suspensum 7 cā
 est deuoluta ad supiorē iudicem. ergo secūda
 ad eundem nō valet. maxime qz tpe int̄positi
 onis ip̄s nō p̄t appellans p̄tendē int̄esse. Ite
 appello nō valet qz fundat̄ super interesse. ij. q.
 vi. nō solent. 7. s. de elec. cū inter. Quis autē
 si p̄mo appellauit cū hac prestatōne saluo iu
 re in scriptis appellādi. nunq̄o si scōa appelle
 in scriptis infra decenduz opurabit̄ tps a pri
 ma appellōne vel a scōa. vide Bar. i. dīdā. l. cū
 p̄curator. Et aliquid tetigit do. An. in. d. c. vi
 lecto. 7 ibi examinaui nuperrime h̄c materi
 am in additōne. dicit vt ibi dixi.

Dilecti De subdito v̄ delegato
 epi ad archiep̄z appellare
 n̄ l̄. **Del ḡnālī? sic Appello** omisso me
 dio iudice int̄posita cāz nō deuoluit exceptōe
 opposita. h. d. f̄m̄ cōem intellectū. Primo ponit
 q̄resam appellāris. cui scōa dat iudicē ibi quo
 circa. Nō p̄mo de appellatōnibus int̄po
 sitis ad archiep̄iscopuz iure metropolitico p̄t
 eius officialis seu vicariū agnoscere hoc. qz
 idem est tribunal archiep̄i 7 vicarij sui. vt i. c.
 romana. s. eo. li. vi. idem p̄bat. c. dilectis. s. eod
 7 nō ex ter. practicā libellandi in causa ap
 pellatōnis vt petat s̄ias latus post et cōtra
 appellatōnem legitimam denunciari irritas
 7 inanes. Sed circa primum nōbile q̄ro de
 q̄one h̄ nō tādā p̄ doct. Nunquid a delegato
 epi possit appellari ad vicariū ipsius ep̄isopi
 an vero sit necesse vt formaliter ad ip̄m ep̄um
 appelle. Et videt p̄mo q̄ nō. ar. c. studuisti. de
 offi. lega. vbi patet q̄ legat̄ ḡnālīs pape non
 impedit se d̄ causa alteri specialiter delegata.
 ergo idem dicēdum d̄ vicario ep̄isopi causā
 alteri delegando videt eā arripe a iurisdi
 ctione sui vicarij qd̄ p̄t. ar. i. l. iudiciuz soluit. ff. de
 iudi. 7 p̄ Inno. in. c. romana. p̄all. vbi notant̄
 dicit ep̄m posse inh̄bere vicario suo ne de cer
 ta cā cognoscat. nā quēadmodū p̄t ep̄us ex li
 bito sui vicariū ex toto remouere. vt not. glo.
 in cle. et si principalis. de Rp. 7 nō. in clemē. fi.
 de procura. ita et fortius potest cognitiōnem

certe cause in dicitur. arg. in l. que d. tota. ff. de rei ven. et in c. pastoralis. Item cum totum de off. del. **I**n contrariū facit qz idem est epi et vicarij dicitur. ut in c. ij. de consue. lib. vi. et in d. c. romana. et ut patz h. agnoscit vicarij de appello/ ne ad archiepiscopum inposita. qz ipse archiepiscopus vñ cognoscere ministerio vicarij sui. cuz iurisdictio vicarij sui nō sit separata a iurisdictioe epi. h. est pars iurisdictiois epi. vñ suspensio vñ excoicatio epo suspensa est iurisdictio vicarij. ut. le. et nō. i. c. i. de off. vica. li. vi. **I**tem l. p. de legatione sit ab eo amota cognitio principalis cāe. nō tñ est remota cognitio cāe appellationis et ex se paratis nō sit illatio. ut in c. ij. de transla. pla. et in l. ne qz natales. c. de pba. **I**n h. puto sic dicendū qz aut epi est pñs puta i diocesi vel loco pñi quo tunc dicitur appellari ad epi nō ad vicariū. Aut absens in loco remoto tunc poterit appellari ad ipm vicariū. Ad hanc distinctionē ad/ duco ter. et ibi nō. p. Jo. an. in c. h. extra vnum. de off. dele. li. vi. vbi patz qz si recusat delegat? epi debet pbari suspensio coraz ipso episcopo. et nō coram vicario suo. nisi ut ibi dicit Jo. an. epi sit in remotis. nam tñ in causa illa spāli delegat? sit maior vicario. ut in d. c. studuisti. nō est ratio dñi ut iste vicarius corrigat errorem illius h. ex causa pñda hoc poterit. **A**dduco 2. l. valde nobilem. ff. mā si homines vbi dicit gñalem procuratorem posse ex causa ve resili non cogitata p dñm inhibere speciali p/ curatori ne negociū attēptet. secus vbi non est talis causa. et p illā. l. notabile solennitē limita tur. c. studuisti. palle. ut legatus pape in pñcia possit ex causa nouiter orta seu verisimilitē nō dñderata p papam tpe delegationis inhibere delegato spāli ne pcedat in causa ibi spā/ liter delegata. Et p illam. l. audio Bal. tenuit se posse episcopoz ex tali causa statutū seu dis/ pensationē facere cōtra legē. ex qz talis cā. sicut quā si legislator dñderasset. Aut legē illam nō dñdisset. aut facultatē disponēdi contrariū p/ buisset. Et vide qd nō. Bal. in l. oēs pñi. ff. de iusti. et iure. et hoc est singularitē notandum ad mām. c. acti clerici. ff. de adul. de iudi. Et vide qd notat dñi de rota deci. c. iij. et quod dico in d. h. de adul. al. est in decisione. c. l. v. **Q**ueri tur pro declaratione scdi nōbilis nunquid in causa appellationis debeat sic pure libellus cō/ cipi ut sententia late post appellationē rucen tur in irritū. Inno hic multū instat ponendo varias practicas. nā qñqz petis reuocari quic quid est gestū post appellationem seu ut pcessus post appellationem denūciat irritus. ut in c. dile/ cto. ff. eod. qñqz petis ut appello pñunciet lra et h. solū pñt sufficere fm Inno. nā reuocatio at tēptatorū venit accessorie. nā si appello pñun

cia legitima patz per sequeus gesta postmodū esse irrita. ut in c. h. a iudice. et c. non solū. eo. ti. li. vi. Cautū tñ est fm Host. ut adijciat ad ma iorē expressionē ut denūciat irritū qd qd ge/ stum fuit post et extra appellationem. et hec ē bona practica ut euitet dñdū opinionū ut sic nō re stringat se libellans ad aliqd spāle h. gñaliter ad oia postmodū acceptata etc. **I**n gl. i. ibi dicit qz gradatim ē appellandū etc. **E**t hac p ma parte gl. q. d. d. v. q. ad h. de appellationib? inponendis etc. collige vñaz rlam et qtuor ca sus exceptos. **R**egla ponitur negatiue ut omissis medijs seu iudicib? immediatis non possit regularitē appellari ad superiorem media/ tū tam d iure canonico ut hic. et in c. rōna. pñal qz de iure ciuili. ij. q. vi. antenoruz. et in l. impa tores. ff. d. appel. Excipit pmo casus qñ nō fuit oppositū p ptem aduersā. et nō hūc casum. qz de h. nō habet alicubi text. adeo qz archiepiscopus in c. h. delegatus. de off. delegati. li. vi. dixerit In no. et Host. tenuisse cōtrariū in c. referente all. in gl. **S**z ut dicit h. Jo. an. hoc nō colligitur ex vidis illorū. ibi et Host. hic et cōiter rōdo. se/ quunt istā gl. ut quēa dmodū tacit? consensu inducendo dñuetudinez possit hoc operari ut dicā in casu sequenti. ita et tacitus dñensus i nō excipiendo **E**t p hoc qz regulariter qd potest facere dñuetudo pnt operari padū tacitū seu ex pressū licet nō per oia. iuxta nō. per Bar. in l. omnes populi. ff. de iusti. et iure. **I**tem facit iste text. in ar vbi papa fūdat se sup appellatione et sic fuit opus hic excipere et appellare. **S**z circa istum casum ego formo oppōnez satis for tem de. l. i. ff. eo. vbi dicit qz si per errorem fuit appellatū ad maiore iudicez debitus error nō nocet. secus si ad minore. videt ergo velle qz ex certa scia nō valet appellatio omissio medio **A**d hoc contrariū rñdeo sic qz error non nocet scilicet ut iurisdictio sit deuoluta ad iudi/ cem debitus acti ad eum fuisse appellatum. ut sentit ibi Bar. Non ergo negat quā pte non excipiente valeat pcessus corā iudice maiori. **E**t ex hoc inferit qz si scienter appellauit omissio medio hec appellatio aduenit in noticiam ap pellati post decendū qz eo excipiente sentētia remanet rata. qz illa appellatio non valet ob/ stante exceptione. secus autē si sic appellasset iu sto errore dudus. qz tunc appellatio deuoluit cām ad superiorem iudicē debiti. **V**el intellige d iure ciuili. qz ius ciuile magis abhorret ap pellationē gradatū nō factā qz ius canonicū. ut patz in l. impatores. vbi impator non vult qz ad euz etiam appellet omissio medio. facit. ij. q. vi. antenoruz. **S**e iudus casus exceptus si cōsuetudo fouet talem appellationem omissio medio interpositam. **E**t de hoc casu hodie est

bo. rex. in. d. c. romana. **T**ertius casus si de/ legatus etiam ad vniuersitatē causaz sbole/ ganit vnā cām alteri in totū. nā tunc appellat/ ad p̄mum delegantē. Et idem intellige in dele/ gato ad vnā cām em eandē cām prozsus sbole/ legante. vt in. sup. q̄onuz. s. porro. de off. dele. 7 in. l. i. ff. q̄s 7 a q̄ appel. **E**t nō h̄ p̄ intellēti/ illius. l. 7 maxime nō gl. in q̄ntū loquit etiā in/ delegato ad vniuersitatez causaz vt nō cense/ atur q̄ ordinari⁹ in appellone inēponēda a sbo/ delegato lz censeat q̄ ordinari⁹ in eo q̄ sbole/ ganit. nōt glo. in. c. cū cām. s. eo. **Q**uart⁹ ca/ sus exceptus est in s̄p. ad eū enī appellari pōt/ omisso medio vel medijs. ij. q. vi. ad romanaz. **F**allit si appellet a sbolegato delegati pape q̄/ sbolegat nō in totū. qz cū delegat⁹ pape rep̄n/ ter psonā ipsius pape nō dz appellari ad ipsuz/ papā h̄ ad ipm subdelegatū. vt in. d. c. sup. q̄o/ num. s. porro. **E**xtra gl. excipe vnū casū i le/ gato pape. nā s̄m eōem opi. ad eū p̄ appellari/ omiſſis medijs in ei⁹ legatōne. ar. c. i. de of. le. **E**t ita voluit Jo. an. in. c. q̄b translationez. de/ off. leg. 7 ibi dixi. tenet glo. in. c. ij. de s̄ue. li. vi. 7 vide gl. ij. q. vi. i. c. iij. **S**ext⁹ casus si archy/ eps ouenit subditū epi corā epi tūc enī nō dz/ ad eū appellari ne sic iudex in cā sua. **S**epti/ mus casus si eps litigauit corā arbitris otra/ subditū suuz sic fieri debz. xi. q. i. si clericus. nā/ tūc appellat ad papā ab illis arbitris. vt nōt/ glo. in. c. ab arbitris. de offi. dele. li. vi. quāuis/ possit dici hunc casū reade non excipi. quia illi/ sunt arbitri iuris. 7 sic superior immediate est/ papa. vt in. d. c. ab arbitris. 7 notabis hūc ca/ sum. qz illa glo. non est alibi. **O**ctau⁹ casus/ notabilis est q̄n ouenit iurisdiatio mediata 7/ immediata. **E**xemplū si appellet a subdito epi/ nam subditus episcopi non facit gradum euz/ episcopo h̄ ambo ouerunt. **A**d hoc gl. notabi/ lis in. c. cū ab ecclesiaz. 7 in. c. pastoralis. de of/ ordi. vnde hoc casū appellat ad illum superio/ rem 7 ad ipm ep̄m put voluerat appellans. et/ h̄ videt velle Jo. an. p̄ Arch. in. c. romana. eo. ti. li. vi. in verbo omiſſis. **N**onus casus ge/ neralis vbi mediū est quoquo modo sublatū/ puta quia iudex est immediate hereticus vel/ excōicari⁹ vel suspensus. **A**d h̄. c. si is cui. et q̄b/ ibi nō. de off. dele. li. vi. limita tñ s̄m notata in/ c. si quis otra clericū. de fo. spe. scilicet respectu/ iudicis recusati qui subdelegauit. **I**n ead/ glo. ibi 7 idem credo zc. **H**ec particula glo. ho/ die est reprobata in. c. ij. de consue. li. vi. vbi ha/ bet q̄ nō valz consuetudo vt a vicario episco/ pi appellet ad ipsum episcopum. **E**t si diceret/ quare s̄uetudo valet vt possit appellari omiſ/ so medio. **P**ro solutione vide glo. notabilem/ in. d. c. ij. nam q̄ appelletur d̄ vicario ad episco/

ptum est contra substantialia appellationis. h̄ q̄ appellet omisso medio. non est de substantia/ libus sed de circumstantibus. 7 dic vt ibi la/ tius habet. **N**ec obstat iura gl. allegata in cō/ trariū. nā in. l. i. in. s. solent. appellat ad p̄idem/ q̄ non int̄fuit in ordine tanq̄ iudex. vt nō. **I**n/ no. in. c. irrefragabili. de offi. ordi. 7 hodie vi/ de bo. rex. in. c. a collatione. s. eo. ti. li. vi. vbi p̄z/ q̄ nō appelletur a capitulo 7 episcopo ad ipm/ episcopū si episcopus interfuit in capitulo vt/ platus. secus si int̄fuit in capitulo vt canoni/ cus. 7 sic potest appellari ab eodem ad eundez/ aliter oſideratū. **E**t sic r̄detur ad. s. solet. 7. c. multil. xvij. vi. sed ep̄us respectu vicarij sui s̄p/ est idem. **I**n eadē glo. ibi qui nō erat de cu/ ria diocesis epi. dicit Jo. an. 7 bñ q̄ frustra gl/ hoc ponderat. nā et si vicario suo ep̄s delegat/ vnā cāz appellabit ad ipm ep̄m ex quo nō cog/ nouit vt vicarius. **E**t ex hoc habes bonā pra/ dīcā euitandi certo casu appellationē. **I**tez/ habes q̄ ep̄s vel alius ordinarius pōt cau/ sam delegare vicario suo. et si in fraudem h̄ sic/ ret possit excōicari p̄ supiozez. **E**t in hoc vide/ p̄ Spe. eo. ti. s. nunc tradem⁹. s. h̄ s̄m p̄missa. 7/ q̄b nō. in. c. sup. q̄onum. de off. dele. 7 intellige/ q̄ euitet appellonem inēponēdaz ad supiozē/ immediatū epi. nō aut ad papā. cū ad eū omiſ/ sis oibus medijs possit appellari vt. s. dixi. **E**t/ solū hec regula repitur h̄re fallentiaz in dele/ gato pape subdelegatē nō in totū. vt in. d. c. su/ per q̄onum. s. porro. 7 tunc nō ad papā sed ad/ ipm delegantē appellet cū in eo rep̄tetur per/ sōna pape vt ibi nō. q̄ ratio cessat in alijs dele/ gantib⁹. vñ a delegato legati pōt appellari ad/ papā omisso legato delegatē. vt in. c. cū bertol/ dus. de re iudi. vbi dixi. **I**tem a delegato epi/ scopi poterit appellari ad legatū pape. qz ouer/ rit cū ipso. vt. s. dixi. 7 hec nō.

Ex parte **D** Si is qui desi/ nit esse tutor/ nōie pupilli ouenit 7 inuitus poterit/ appellare. **I**n p̄ma ponit appellantis q̄rela. in scda dat iudices. ibi ideoq̄ mandamus. **N**ō p̄mo q̄ tutor als mater pōt ratōne tutele/ h̄re filios in prāte 7 q̄ pupillus est sub prāte/ tutoris. pro h̄ est ter. ibi sub prāte ac tutela zc/ h̄ etiā p̄bat ex diffinitione tutele. **E**st enī ius/ et potestas in capite libero cōstituta ad tuen/ dum eum q̄ p̄pter etatē se defendere neq̄t iure/ civili inuūda ac p̄missa. ita habet in. l. i. ff. de/ tute. 7 Insti. eo. in p̄n. secus dic in curatore. nā/ curator dat bonis 7 nō p̄sone. 7 iō non h̄z mī/ norē in prāte. vt in. l. in copulādis. **C**. de nup. **2**o nō q̄ p̄ transituz ad scda vota extinguit/ tutela materna ipso factō. **3**o nō eum/ qui desinit esse tutor nō posse oueniri ampli⁹

vari tutrix in testamento paterno vel sola vel
 cū alijs. Host. late psequit h. qz qd origit sibi
 de facto. et p legis. ponit in vicia auē. matri et
 auie. 7 aliquo in v.l. si qd sub vitione. Et liz
 multe sint opi. cōis tñ opinio canonistaz 7 le/
 gistaz est vt hodie deputāi possit qm̄ olim nō
 poterat. qz in lēma olim nō poterat esse tutrix
 vñ cū hodie sit indultuz matri 7 auie v3 cessa/
 re illa phibitio. nā si nō p̄t esse lēma. forzi⁹ nec
 testamētaria. Auertendū tñ q non p oia for/
 tif naturā testamētaria. Nā tutela in testamē/
 to sibi decreta est in suspensio. donec seruauerit
 solennitatē orēntā in vicia auē. matri 7 auie.
 nā solennitas v3 precedere adū. ¶ In eadem
 glo. si. ibi soluta est tutela. Auertendum q si
 mater non petierit tutorē dari filio confestim
 infra annum cū poterit priuat iure succedōi
 ip̄i pupillo si decesserit i pupillari etate. secus
 si decesserit factus pubes. Idem ē in quolibz
 alio qui posset succedere impuberi ab intesta/
 to. vt in. l. ij. §. de festim. ff. ad tercul. 7 in. l. m̄res.
 C. eod. ti. 7 in. l. sciant. C. de legi. here. vide bo.
 ter. Insti. ad tercul. in fi. ¶ Quero nunqd qd
 dicit h in tutela locū habeat in cura vt mater
 vel auia possit deputari curatrix filio. Spe. i
 ti. de cura. §. cū autē. 7 h nunqd. tenet q sic. 7
 idem glo. in preal. auē. m̄ri 7 auie. Et dicit ibi
 Bar. h cōiter teneri Jozz gl. in. l. scire. ff. de tu/
 to. 7 cura. da. ab his. ¶ Extra gl. opponit con/
 tra finem. c. in eo q papa mādat istis iudicib⁹
 cause appellationis q causā audiant hinc in/
 de iustificata appellacione. videt enī q debuif
 set mandare vt prozsus desisterent a agnitiōe
 exquo ista nobilis pbabat desisse se esse tutri/
 cem. ar. c. olim. §. de excep. Solutio non intelli/
 gas tex. q debeāt iudices agnoscere inē istam
 qndam tutricē 7 aliā mulierem rescripti impe/
 tratricē. h inē pupillos 7 istā tutricē. nā exquo
 causa fuit semel delegata voluit p̄ puidē isti
 impetrāti de iudicibus delegatis. Noluit autē
 causā remittere ad p̄ores iudices vt non gra/
 uarent pupillos sicut grauauerūt matres. vñ
 de erat suspitio vtra eos orta.

Intimasti Exemplū relati
 onis v3 p̄tibus
 edī ante q̄ fiat relatio. ¶ Mel sumā cla/
 rius sic. Si iudex de iure dubitans vult consulē
 supiorē v3 consultatōis copiā p̄tibus edere als ei⁹
 verbis consultacionis fides nō adhibet. Facit
 hoc caplm̄ ad terciā ptem Rice. Et p̄ intellēu
 p̄mitte q liz ex multis causis p̄ impugnet
 relacionē factā p iudices inē alias adiecit istā
 causā de q̄ i tex. ideo dicit tex. p̄terea c. ¶ Pri/
 mo nō ex tex. q ex iusta cā p̄t iudex inferior deci/
 sionē negocij differre 7 p̄ncipez de iure consul/
 tare. Nec potest de hoc pars queri dūmodo

maliciose nō fiat. qz eius pprie est iura interpre/
 tari cuius est condere. vt in. c. inter. 7. de sen. ex.
 et in. l. fi. C. de legi. ¶ 2⁹ nō ibi lēmas sandio/
 nes c. q̄ in materia relationis seu consultatōis
 standuz est dispōni iuris ciuilis exq̄ canonib⁹
 nō vtravicit. 7 idem ē de alijs materijs. vt i. c.
 .i. 7. ij. de no. op. nū. ¶ Ultimo ibi consultatōis
 exempluz. Nō q copia consultacionis fiende v3
 edī p̄tibus 7 fit ista evitio vt p̄tes possint cōtra/
 dicē dubio formato p iudicē si v̄tate occulta/
 ret vel mēdacia ihereret. Et v3 hec copia tradi/
 f̄m̄ doc. pblicata manu notarij vel duoz viro/
 rū seu roborata sigillo autentico vt nihil pos/
 sit immutari. ar. c. qm̄ vtra. d. p̄ba. ¶ In gl. ibi
 si v̄o vult euitare onus iudicādi c. imo tūc ius/
 dex acrit̄ punif. naz efficit infamis 7 punif in
 xxx. li. auri. de q̄ dicendū vt habet in. v. l. ij. C.
 d. legi. Dicit tñ Hosti. q illa pena nō seruabit
 in foro canonico. vt in. c. i. de re iudic. li. vi. ita
 transeūt doc. Nec opi. tanq̄ equa seruāda eēt
 iudicijs. Sed mero iure posset dici vtrariū. qz
 c. i. nō loquit i mā relationis h gñaliter in fa/
 ciente aliqd vtra iusticiā 7 vtra v̄sciam. vñ cū
 sit dispositio gñalis v3 r̄ferri ad species nō p/
 uisat. vt in. l. sancimus. ff. de penis. vt saltem
 v̄currer vtraq̄ pena. nā illa est spēalis 7 defa/
 cili remouibilis. arg. in. l. q̄tiens. ff. de adio. et
 obligā. ¶ Et in fi. gl. vt hanc mām clare habe/
 as scire debes q multis ex causis iudex r̄fert
 negociuz supiori qnq̄ ex nā ip̄ius cāe. qz ē re/
 seruata supiori vt in. c. maiores de baptismo.
 7 in. c. vt debitus. §. eo. Et in hac relatōne nō
 h3 locū dispositio hui⁹ tex. qz cā relinquit au/
 ditorio p̄ncipis Qnq̄ fit r̄latio v̄tute delega/
 tionis iam facte. vt qz p̄nceps delegauit cām
 cognoscendā 7 instruendā 7 instruā remittē
 vā ad eū vel simplr̄ omisit vt infra certū t̄pus
 cā remitteret̄ instruā. vel nō instruā. 7 non
 h3 locū in h̄ dispō h̄. c. qz tot⁹ p̄cessus r̄mittit̄
 ad supiorē. nec stat v̄bis iudicis n̄ q̄tenus
 constat ex adis. vt in. c. qm̄. §. de p̄ba. ¶ Qnq̄
 fit relatio supiori causa consultatōis eū de aliquo
 dubio in iure. 7 hoc casu loquit pprie iste tex.
 7 mā. l. i. ij. 7. ij. C. de rela. nā quia hoc cāu nō
 remittit̄ tot⁹ p̄cessus ad p̄ncipem ne fatiget h̄
 solū elicit̄ ex adis p̄ndū dubi⁹ 7 quia iudex
 posset p̄ndū nō bene formare nō stat relatiōi
 seu suis verbis consultatiuis nisi copiā viderit
 p̄tibus vt sic de v̄sensu partiū p̄ndū fuerit for/
 mat⁹ Et in hoc v̄sidera q qnq̄ fit consultatio
 p̄ncipis p̄tibus v̄sententib⁹ seu saltē nō v̄tra/
 dicētib⁹. qnq̄ altera pte v̄travicitē 7 appellan/
 te. qnq̄ altera pte ab̄sente p̄ v̄tumaciā vel etiā
 sine cōtumacia. ¶ Primo casu exquo p̄tes non
 v̄travixerūt consultacioni forte p iudicē nō p̄tē
 ampli⁹ v̄travicare. vt in. l. i. §. q̄situm. C. de r̄la.

Et per illū ter. ponit Bar. ibi pulchz dīdū qd si iudex aliqđ dixerit p̄te p̄e et nō contradicēte nō p̄t ampli⁹ otradicere. v̄r enī o sentire. Facit qđ in fili nō. Inno. in. c. ex p̄te decani. de Rp. iō v̄tile est vt in adis sp̄ scribat p̄te p̄te et nō cō tradicente. Si hō fuit facta relatio p̄te otradī cēte nō facit fidē n̄ aliter p̄bel ex adis. vt in. d. l. i. et. ij. ar. b. et in. l. i. q̄. quehtū. ff. eo. ¶ Item. dīc qñ altera p̄te abñte p̄ otumaciā vel nō fuit fa cta relatio. nā nō debet credi v̄bis iudicis nisi q̄tenus ostar p̄ adā. vt in. d. c. qm̄ cōtra. ¶ Qđ ergo erit remediū si p̄tes nō o cordāt in forma tione p̄dī. ¶ Et dicendū qd iudex poterit p̄tes o spellere ad o cordiā. et si noluerint poterit inē loqui factū sic se h̄re p̄t ipse format et n̄ appel let stabit in locutorie sue. vt in. l. fi. c. de rela. ¶ Et sunt hec notanda in simili mā qñ iudex h̄z o sulere iurispitū et necessitate statuti vt si des nō adhibeat p̄dō formato p̄ iudicēz nisi inuenerit o sensus partiū mō p̄dō. vt nō. in. d. l. i. ¶ Sed est dubiūz nunqđ possit appellari p̄ alterā partiū. Glo. v̄r velle hic in fi. qd non ē locus appellationi ex quo p̄tes semel approba uerunt p̄ndū formatū per iudicem. dīc meli⁹ vt colligit ex nōtis in. d. q̄. quehtum. qd quattu o: adus interuenire possunt in hac materia ¶ Primus p̄nunciatio iudicis de cōsultatione faciēda et ab ista nō appellet qz nō grauat vt s̄. dixi. ¶ Scđs casus est ipsa formatio consul tationis et ab isto adu a principio potest appel lari si iudex v̄z non exprimit. vt in. d. l. i. sed si partes o senserunt non possunt cōtradicere aū sententiāz. ¶ Tertius adus est o sponso prin cipis a qua non appellat. quia facit ius inter partes. l. i. ff. de consti principis. et i. s. h̄ qđ p̄i cipi. Insti. de iure naturali gen et cili. ¶ Quar tus adus est ipsa sententiā diffinitiuā quam iudex profert fm̄ r̄sionēz p̄ncipis. et ab ista p̄t appellari p̄ ter. in. d. q̄. quehtum. nam poterit p̄ bari in causa appellationis qd p̄ndū non fuit bñ format⁹ et qd per errozē consenserit. Item pote rit causam instruere ex nouis adis. naz habz locū non probatuz probabo. p. l. p̄ hanc. c. de tēp ap. et in. c. cū iohanne. de fi. inst. ¶ Ex his nō vnū pulchz et quotidianū dīdū qd licz p̄tes o senserint vt iudex ferret sententiā fm̄ consili um alicui⁹ periti et o senserūt p̄ndō formato p̄ iudicē. nihilominus a sn̄ia lata fm̄ consiliū sapientis poterit appellari p̄ rōnes sup̄dīdas ¶ Item qz non o senserūt in iurispitū tanq̄ in arbitriū vel arbitratōzē. sed in virū scientificū ¶ In simili videmus qd a iudice obtento de con sensu partiū pōt appellari. vt in. c. cam. de re iu di. et. l. ex. o sensu. ff. de appellā. ¶ Ita in proposito sic etiam videm⁹ in testib⁹. nam licet p̄ducēdo testem approbet ipius p̄sonam. iij. q. iij. si quis

testibus. nihilominus p̄t postea p̄probari de āa. vt nō. in. c. p̄tium. s̄. de testi. Et hanc oclu sionē firmat Bar. in. d. q̄. quehtuz. et vide lati⁹ ad mām circa o filiū sapientis qd ipse nōt. in. l. i. s̄. si plures. ff. de exercito. et qđ dixi in. c. si pro uebilitate. de offi. del. Et hec sufficiāt ad mām

Significante Si añ litem otestaraz cir ca p̄ncipale negociū iudex aliqđ inno uat vt diē assignatā sine cā p̄uenit licite apel lat. Et si p̄curator datus ad impetrandū sup appellatione nō seruauit formā mādati audif appellans etiā post annuz. ¶ Primo ponit appel lantis narratio. in 2ª cause omissio ibi ideo qd ¶ Nota primo ex ter. qd p̄t alicui in certo loco ius o petere vt alibi q̄ in locis suis vidualia non vendant. Et idem dīc in furno molendi no. et similib⁹ vt possit ex o suetudine vel priuilegio cōpetere hoc ius in illo loco et potuit in duci cōsuetudo si alibi volebant hec exercere et inhibiti ad quieuerūt p̄hibitioni p̄ tempus legitimū ad p̄scriptionēz o plendā. Ad hoc qđ nōt Ep. in. l. ij. al. s̄. i. c. que sit lō. o sue. facit. l. si quis diuturno. ff. si serui. vendi. ¶ Nota qd eti am ex clericis et ecclesijs potest hoc ius compe tere licet ipi nō p̄t per se exercere officiu⁹z car nificum vel tabernariozū. vt i. dem. diocelani. de vi. et honel. cle. ¶ 2^a p̄ncipaliter nota qd li te pendente non debz reus prohiberi vt iure suo nō improbato a lege licet illud ius sit con tra intentionem adōris seu iuris deuoti i iu diciuz. facit. c. i. s̄. vt lite pendente. et quasi per totum. ¶ Tertio nota qd dilatio data de par tium consensu non potest sine causa reuocari. altera parte inuita Et p̄bat iste ter. id qđ dixi in. c. cum cessante. s̄. eo. vt in locutoria lata o o sensu partiū non possit reuocari altera parte inuita. intellige nisi subit causa. ¶ Alterius nota qd impedimentū procuratoris contra mā datū presticum p̄bet iuram causam appellato ri osequendi scđm annū. ¶ Ultimo nō qd ap pellans ex pluribus causis copulatiue deu dātis iustificat appellationē causāz alteram ap probando. et sic facit qd deducens plura copu latiuē in libello non videat se obligatē ad qm̄ libet partē copulatiue p̄bandā. sed satis est p̄ bare id qđ sufficit ad v̄dōziā. de q̄ vide quod dixi in. c. licet. s̄. de p̄ba. et p̄ Bar. in. l. diuus. ff. de re iudi. ¶ In gl. i. in fi. Et hac gl. colligunt duo intellectus ad ter. ¶ Prim⁹ est qd episcop⁹ erat in ista possessione faciēdi v̄dōi carnes in locis suis et sic habendi ius macelli et forte cō eurrebat cū capitulo infra illaz villā adunen sem. S̄z capitulū oiebat hoc ius macelli per tinere oitarat ad caplm̄ et sup̄ h̄ iure agebat. et hec lec. satis clara est. Nam rō o cōdōi fuit.

q: lite pēdente sup h iure nō debebat ep̄s pro
hiberi sua possessione vti. nā si potuissz in hoc
iudicis offm̄ implorari fuisset p̄us executōni
sua mandata q̄ lara. Sed fm̄ hunc intellēm
verbū p̄sertim positū in tex. stat. pp̄rie. nā idem
fuisset si l̄is fuisset cōtestata. qm̄ debebat expe/
dāri s̄ua diffinitiva. nō enī d̄r reus aliq̄o in/
nouare in p̄iudiciū litis si vti possessione sua
imo sibi fieret innouatio si p̄hiberet ea vti. vt
in. c. i. vt lite pen. nō. gl. in. c. non solū. eo. ti. li. vi
Et id̄ glo. sequēs supplet ad tex. maxime. s̄ cer
te illa suppletio non est ex toto necessaria p̄ tex
qui vti d̄bo p̄ferim. Sed p̄t d̄ci q̄ suppletio
gl. p̄cedit respectu totū ep̄is pēdentie litis. q̄a
nō d̄z aliq̄o innouari in p̄iudiciū possessoris.
Et h̄ habes clarissime p̄maz lec. 7 rōnem deci
dendi 7 q̄re licuit ep̄o ob hanc cām appellare.
Scd̄s intellēs est q̄ capitulū erat h̄ q̄si pos
sessor in ista q̄si possessione 7 agebat vtra ep̄m
forte inquietātez 7 agebat forte negatoria ne
gando hoc ius p̄petere ep̄o vel forte p̄fessoria
dicendo h̄ ius macelli solū capitulo p̄petere.
Et rō decidendi fuit fm̄ glo. qz nō poterat im
plorari iudicis offm̄ lite nō p̄testa. 7 tūc non
oporteret supplere ad tex. d̄bum maxime. **S**z
aduerte q̄a glo. nō aperit hic quare lit. nō d̄l.
hoc officii iudicis nō poterat implorari vtra
inquietātez 7 innouantē circa possessionem
adōris. **S**z gl. sup̄ d̄bo sup̄ his. videt ponere
duas rōnes. Prima est q̄ speciale est i delega
tis cū adhuc possint recusari an̄ litē p̄testataz
nō debet eis licere officii impertiri circa prin
cipale euz adhuc nō sit firmata ipsorum iuris/
dictio. **2** gl. d̄icit q̄ officii iudicis p̄ncipali
ter p̄t implorari an̄ litē p̄testa. qz succedit loco
adōnis seu deseruit adōni intentate. ideo d̄z
p̄us l̄is p̄testari. secus vbi officium iudicis in/
cidenter imploraret. quia tunc non est necessa
ria litis p̄testatio. **E**t sic r̄ndet ad. c. ij. s̄. de off
iudi. Multi reprobāt hunc intellēm 7 p̄sertim
d̄. An. non plz dicenti q̄ ex q̄ capitulū erat in
hac possessiōe bene poterat implorari iudicis
officiū vt nil ibi innouaret in p̄iudiciū posses
soris. **E**go vero credo q̄ hec lectū. secunda sa
tis iuridice sustineri p̄t intelligendo prout fir
missime credo in factō d̄rigisse q̄ hic ep̄s nega
bat capitulū esse in hac possessione 7 sibi hoc
ius p̄petere et de hoc erat p̄tentio. ideo pēden
te lite super his non debebat ep̄us prohiberi
vti hac facultate a iure nō improbata. vñ nō
erat licitū iudicibus sup̄ h̄ aliq̄o interloqui
lite nō p̄tes. ar. c. p̄sultationib̄. s̄. de offi. deleg
7 h̄ vide tex. opt. iūda gl. fi. in. c. ij. de in. inte. f̄st
vltra medium. 7 tunc nō oportet supplere ma
xime ad l̄ram. Sed dicendū q̄ lite nō p̄tes. non
nō erat licitū iudicibus sup̄ hac possessione se

imp̄ponere cū de ea esset p̄tentio h̄ post litē p̄tes
ex q̄ agit de possessione 7 p̄prietate p̄t inloqui
si prius p̄stat de possessione. ad h̄. c. cū venisset
7. de insti. 7 sic ex his habet clare sc̄ds intelle
ctus. **F**arendūz tñ esset q̄ vbi p̄stitisset de pos
sessione adōris nec de ea esset p̄tentio q̄ licite
p̄t etiam delegat̄ suū officii lite p̄tes. vel non
impertiri 7 reuocare oīa attemptata in p̄iudi
ciū adōris. p̄ quo vide tex. cū glo. in. de. ij. vt li
te pen. **E**t per hec p̄t decidi multa h̄ p̄fusa ta/
da p̄ d̄d̄. **I**n glo. in. d̄. p̄uenire. in. si. nō glo
iūda tex. 7 circa m̄az istā doc. instāt varia refe
rendo. **S**z p̄cluderē sic clare m̄am. q̄ aut dila
tio fuit data sine cē cognitione ex iudicis offi
cio. 7 p̄t eodē mō sine cāe cognitione reuocari
vt in. l. diem p̄ferre. ff. d̄ arbi. facit q̄d dixi in. c.
cum cessante. s̄. eod̄. **E**t quod nō. **B**ar. in. l. q̄d
ussit. ff. de re iudi. **E**t **I**nno. in. c. querelam. d̄
elec̄. **S**i vero fuit data cum cause cognitione et
tunc aut inuenit p̄sensus partium 7 tunc re
uocari non potest altera parte inuica causa le
gitima non apparente. 7 de hoc est bo. tex. hic.
quē adduxi in. d. c. cū. cessante. ad probandūz
q̄ inflocutoria data de consensu partium non
p̄t reuocari altera pre inuica. cā legitima nō
apparente quā notabis. **A**ut non interuenit
p̄sensus partium. sed iudex ex officio suo dilati
onem prefixit et tunc si cessat causa dilationis
p̄t illam reuocare. ad hoc tex. nō. in. ar. in. l. a fi
lia. ff. ad trebel. **E**xemplū statuit iudex t̄minū
decez d̄ierū patri absentē forte in villa erat ad
comparendū ipse reuersus est infra q̄nḡ dies
certe poterit illa dilatio decē diez reuocari qz
cessat causa illius terminū. **S**i vero causa non
cessat 7 tunc nō debet iudex sine cā aliquo at
temptare in p̄iudiciū dilationis. ar. in. l. siue
pars. **E**t vide ad p̄oida gl. notabilem in. c. cū
ex eo. de elec̄. li. vi. i. d̄. ad septenniū. q̄ p̄cludit
q̄ si ep̄us dispensauit fauore studij cū aliquo
ad septenniū non p̄t sine cā euidenti dispensa
tionē reuocare. q̄d nō. **E**t circa cessationē cāe
vide quod nō. **B**ar. in. l. iulius. de leg. ij. 7. l. ij.
Et de dila. 7 ea q̄ dixi in. d. c. cum cessante. p̄t
tñ pēdente vna dilatiōe dare terminū ad
aliū adū successiue explicandū eidem parti
vel alteri. qz hoc non est p̄iudiciū dilatiōis
vt sentit hic **C**al. 7 bene. 7 **B**ar. in. l. ij. ff. de re
iudi. **I**dem d̄icit si aliq̄o innouet. nā posset iu
dex occurrere dilatiōe nō obstante. qz nō p̄e
iudicat dilatiōi. h̄ impertit officii suū circa
alia. **P**ro h̄. c. q̄ fronte s̄. e. 7. c. cum teneamur.
Nundū at̄ possit iudex dare fil̄ duas dilatio
nes ad diuersos ad̄. vide per **S**pe. in. titu. de
dila. s̄. i. d̄. deliberatorie. 7 se. **E**t bo. glo. in. de.
sepe. in. d̄. post datōem. de d̄b. significa. **E**t d̄ic
q̄ vbi secundus adū dependz a priori ita q̄

alterationez recipit ab effectu potius adus nō
p̄t iudex ad diuersos adus duas dilaciones
p̄figere simul. secus vbi adus sūt oīo diuersi
Done exemplū. vult iudex p̄figere t̄minuz p̄ti
ad positiones faciendas puta decē diez. ⁊ ali
am dilacionē decē diez et nūc p̄figit ad p̄ban
dū intentionē suā. certe h̄ non debz posse fieri.
nā forte oēs positiones erūt p̄fessate p̄ partez
aduersā ⁊ sic frustra daret sc̄da dilatio. **I**tez ⁊
forte oēs negabunt. ⁊ sic duriori p̄batione affi
ciet. expectand⁹ est ergo finis positionis. secus
vt dixi q̄ adus sūt diuersi. vtputa p̄figo tibi
t̄minū decē diez ad p̄ducendū testes ⁊ extunc
p̄figo q̄nq; dies ad p̄ducendū instrumenta.
nihil enīz p̄hibet hoc t̄minos accumulare s̄c̄
⁊ h̄ nō. **I**n gl. in. v. sup. his. i. si. declara h̄c
gl. q̄ ad p̄positū n̄m per ea q̄ dixi. s̄. in. glo. iij.
als p̄ma. vbi ea; expedit. ⁊ ḡnāliter ad m̄m
vide. c. ij. de off. iudi. **I**n glo. si. ibi nō posset
eos recusare r̄. nō gl. et idem nō glo. in. c. cum
olim. s̄. de causa poss. ⁊ p̄rie. ⁊ vide qd̄ ibi nō.
In eadē glo. ibi forte nō erant soluendo. r̄.
Hostī dicit q̄ ex quo procurator excessit fines
m̄dati in nullo habuit p̄iudicare domino. id̄
nō tenebat oīs p̄us agere ōtra p̄curatorem.
Aduerte hoc dictū **H**ostī. procedit respectu
effectus imperationis. illa enī tanq̄ accepta/
ta ōtra mandatū non p̄iudicat d̄no. vt in iuri
bus allegatis in glo. h̄ hic agit de alio p̄iudi
cio. qz appellator nō fuit p̄secut⁹ infra annum
Ade quēadmodū quilibet tertius impedi
ens p̄iudicat appellatori. vt prius saltez agat
ōtra impediētē ad intēse iurta nō. in. c. ex ra
tione. s̄. eo. ita videt̄ dicendū in p̄curatore im
pedimentū p̄stante ōtra formā m̄dati cū in h̄
sit nō p̄curator. **E**t ideo forte glo. dixit q̄ non
erat soluendo. et nōb̄ hanc gl. pro intellectu
iurū que tribuunt 2^m annum impedito. nam
si impedit factō tertij non dat sc̄dus annus. h̄
agit cōtra tertij ad intēse se si est soluēdo als
restituē vt h̄. ⁊ sic p̄t saluari gl. **M**el dicit q̄ cō/
trariū gl. p̄cedit q̄n tertij fuit in dolo. h̄ iste p̄/
curator credebatur circumuentus. q̄a forte falso
fuerunt si i daret se reuocatorie illi⁹ inhibiti
onis. **E**t ex his habes m̄m. c. int̄secas expe
ditā. **E**xtra gl. opponit ōtra tex. **C**. de mono
pol. p̄ totū. nā nō licz ouenire vt certis p̄sonis
liceat vendē vidualia ⁊ q̄ alios nō instruant
vt ibi. **S**olue s̄m **I**nno. cā fraudandi nō est lū
citiū sic ouenire. h̄ b̄n ex p̄uilegio seu ōsuetudie
h̄ p̄t licere vt hic. vel ōtrariū p̄cedit respectu p̄
sonaz seu rez. sec⁹ respectu loci. id̄ est vt in cer
to loco vendant. **P**rima t̄n solo est securior vt
licet impugnet̄ pactū tanquam captiosum. nō
tamen impugnetur p̄uilegium seu consue
tudo quod nō.

Interposita **Capitulū** famosū et
multū allegabile. ⁊ h̄ dicit p̄ncipiū v̄h
ad. s̄. eide. **A**d iustificandā appellonez ex cā
int̄positaz p̄bare oportet cāe veritate corā iu
dice ad quē n̄ fuerit corā iudice a q̄ oblata p̄/
batio ⁊ reiecta. h̄ dicit singulārit. **N**ō p̄mo
q̄ ex reiectione exceptionis l̄time nō iustificat
appello n̄ corā iudice ad quē p̄bet illā excepti
onē esse verā. **E**t q̄ infero iudicē nō grauā/
re partē ex eo solo q̄ exceptionē p̄abilem nō
admisit. nā potuit moueri putando forte illaz
esse falsaz. id̄ vt p̄sumat̄ grauamē ōz exp̄dari
donec p̄bet veritas ipsius. **E**t ex h̄ infero ad
aliud nōbile dictū. q̄ in facultate iudicis ē ex
ceptiones dilatorias vel p̄emptorias admit
tere vel repellere. nec ex sola admissiōe vel reie
ctione inferē grauamē appellatōis iustificati
uū. **E**t vide circa hoc **I**nno. in. c. post electionē
de ōcel p̄ben. p̄p̄ finē. vbi dat bonā theorica;
iudici dicens q̄ si exceptio est modici p̄iudicij
p̄t eam ex leui p̄sumptōne repellē. **S**i dō ē ma
gni p̄iudicij. vtputa ex ceptio de nō petēdo. vel
p̄scriptōnis nō ōz moueri sine p̄sumptōne ve
hementi. qd̄ nō. **A**ltimo nō q̄ p̄bationis
oblatio ⁊ repulsiō exceptiōis p̄p̄ite iustificat
ipso factō app̄llonez a iudice interponendam
ita q̄ sufficit corā iudice ad quem p̄bare exce
ptionē legitimā ⁊ p̄positā ⁊ ipsius p̄bationem
oblatā ⁊ q̄ iudex exceptionez et probationem
repulerit. **S**ed quero de ratione decidendi
ad vtrunq; dictū istius p̄ncipij. videlicet q̄re
solū exceptiōis legitimē repulsiō nō iustificat
appellonez ⁊ p̄bationis oblatio. sic dic colligē
do mentē glo. ⁊ dōt̄ **C**ausa immediate apel
lationis est ipsum grauamē. vt in. c. vt debet.
s̄. eo. sed ex sola reiectione exceptiōis p̄abil
necessario non inferē grauamen. qz cuz iudex
habeat ōpetere malicia; litigantiū. vt in. c. si
nē. de do. et ōtu. facit. l. q̄dam estimauerūt. ff. si
cer. peta. potuit moueri ex iusta causa ad illaz
exceptionē repellē. id̄. nam sepe exceptio in se
est legitima ⁊ t̄n est falsa pura exceptio contra
adōrē q̄ est excōicatus. et n̄ in veritate non ē
excōicatus. sed excipit̄ causa differendi iudici
um ⁊ verandi aduersariū. **I**deo ex sola reiecti
one necessario nō p̄bat̄ grauamen h̄ si corā iu
dice ad quē p̄betur postmodū veritas ipsius
exceptiōis nūc apparet iudicē grauasse et ma
le motū fuisse ad reiectionē. h̄ q̄n excipiens ob
tulit se p̄baturū incōtinēti nō p̄t iudex nō ad
mittens aliquā excusationez h̄e q̄ nō grauā
uerit qz p̄supta malicia ōtra excipientē purga
tur ex oblata p̄batione incōtinēti. nāz in mora
modici t̄pis nō est periculus. l. si debitoz. ff. de
iudi. vñ cū iudex reiecerit oblata p̄bationē

ostendit ipso facto iniquitate contra excipientem. **J**o
sufficit h[ab]ere solu[m] pbare ad iustificatione[m] appella
tionis dato q[uo]d non p[ro]bet veritas ce[ter]e q[uo]d sine ver
ritate grauame[m] illatu[m] e[st]. **S**z quero p[ro] decla
ratione p[ro]vidor[um] et ter. nunq[uam] indifferen[te] p[ro]ba
tionis oblatio h[ab]eat iustificare appellone[m]. **D**ic
q[uo]d no[n] h[ab]et reg[ul]a h[ab]et p[ro]ced[er]e. **F**allit p[ri]mo in appellone
extra iudiciali. q[ui]a in[te]rponit a p[ar]te vel a iudice p[re]
cedente tanq[ua]m p[ro]p[ri]e. **R**o est q[uo]d no[n] tenet p[ro]p[ri]e recipe
p[ro] bonis alteri[us] p[ro]p[ri]e cu[m] no[n] sit iudex. hoc senfit
Jno. hic. et in. c. cu[m] in[te]r canonicos. et in. c. quia
p[ro]pter. de elec. et in. c. ad dissolue[n]du[m]. de despon
impuber[um]. **P**robat r[ati]o[n]e. na[m] oblatio p[ro]bationis
iustificat ex eo appellone[m] q[uo]d detegit iniquitate[m]
iudicis in nolendo recipe iuxta officiu[m] suu[m] p[ro]
batione[m] exceptionis l[ite]re. h[ec] ratio cessat in
p[ar]te. cu[m] no[n] habeat ad h[ab]ere off[ic]iu[m] non p[otes]t esse iudex
in ca[usa] p[ro]p[ri]a. iij. q. iij. c. i. et. **T**. ne q[ui]s in sua ca[usa] in
rubro et nigro. **2**o fallit vbi appellat i absentia
iudicis cu[m] eius p[re]sencia h[ab]et no[n] p[otes]t. iuxta ea q[ui]a
dixi in. c. suggestu[m]. s. e. na[m] cu[m] no[n] sit iudex q[ui] reci
pit p[ro]batione[m] oblatam ridiculu[m] e[st] dicere q[uo]d t[er]tis
oblatio iustificet appellone[m]. **I**tem hoc fuit i
vudu[m] ex iniquitate iudicis p[ro]batione[m] oblatam
sp[er]nētis. que ratio cessat cu[m] iudex est absens
et h[ab]et senferunt doct[ri]na. hic et bene. **T**ertio fallit
fm **J**o. an. et omu[n]iter sequentes q[ui]a offertur
probatio contra rei euidentia[m] vt si volo pbare
titiu[m] viuere. d[icit] quo notorie o[st]at in loco q[uo] est
mortuus. facit. c. euidentia[m]. de accu. na[m] noto
ria no[n] d[icit] iudex pati ad iudiciu[m] deduci. vt i. c.
quonia[m] contra. s. de fi. p[re]sb. **H**ec enim euidentia
rei o[st]endit p[re]sumptionem p[ro]bationis oblate.
Ideo erit necesse ad iustificandam appellone[m]
q[uo]d p[ro]betur veritas ipsius rei. **F**allit et q[ui]nto
q[ui]a offert p[ro]batio t[em]p[or]e quo iudex no[n] necessitat
ad ea recipiend[um]. et de hoc vltimo dic vt plene
no[n] in. c. ex parte ad. de testi. **2**unus t[ame]n tene
ment[um] q[uo]d oblatio p[ro]bationis iustificat appello
nem q[ui]a ad deuolutione[m] cause d[icit]ur. no[n] aut[em]
vt exceptio habeat p[ro] pbata in p[re]iudiciu[m] p[re]s
aduerse. q[uo]d iniquitas iudicis no[n] debet nocere
parti. **N**emo enim debet alterius odio p[ro]pugna
ri. vt in r[ati]o nemo. de regu. iu. li. vi. **E**t hoc com
munite[m] voluerunt doct[ri]na. hic. **E**t vide glo. in. c. ex
parte ad. pal. et pleni[us] ibi dixi. et videtur de h[ab]ere
ibi casus fm vnum intellectu[m]. **U**ltimo sc[ilicet]
as q[uo]d i[n] dubiu[m] vertit qualis debeat esse ista ob
latio p[ro]bationis ad iustificandam appellone[m]
Et due reperiantur opiniones. **1**na vt suffici
at verbalis. vtputa si dicat p[ro]p[ri]e ego offero me
pbaturu[m] hanc exceptione[m]. iuxta id q[uo]d habet
in. l. si is a q. ff. vt in pos. leg. hodie o[st]at q[uo]d ho
die agat vt ibi. **E**t hanc opi. fouet **H**osti. et p[ro]
ea facit hec litera dum simpliciter dicit se offe
rens pbaturu[m]. **2**o **S**ecunda opinio est **J**o

an. erigit enim ipse reale oblatione[m] p[ro]bationis.
vtputa q[uo]d secum habeat testes vel instrumen
ta et ea offerat iudici. **S**i enim iudex tunc sp[er]nit
et ob hoc appellat iustificata est appellatio hoc
solo pbato. et istum tex. exponit offerens se p[ro]
baturu[m] et. id est p[ro]bationes offerens. **M**ouet
q[uo]d ex contraria opi. sequit absurditas. nam faci
le esset falso excipiendi p[ro]batione[m] abaliter offer
re. **I**tem q[uo]d verbalis oblatio nil noui inducit
cu[m] in quilibet exceptione tacite insit oblatio p[ro]
bationis. cu[m] quilibet excipiens teneat pbare su
am exceptione[m]. vt in. l. i. ff. de excep. et i. l. i. exce
ptionib[us]. ff. de p[ro]b. nota. in de. fi. de h[ab]ere. **D**o.
an. hanc opi. no[n] sequit sed dicit sufficere vt ex
cipiens se offerat pbaturu[m] incotinenti. q[uo]d per
hoc satis purgat malicia p[re]sumpta contra exci
pientem. **D**o h[ab]ere. c. lras. de resti. spoli. et in. c. exhibi
ta. de iudi. facit ar. in. l. quod dicimus. et in. l.
ratum. ff. de solu. et hanc partem semper tenui
Et dicit velle pbare incotinenti ex quo no[n] ex
ponit dilaciones longiores. sed petit terminu[m]
breuissimu[m] vt probat i. v. c. l[ite]ras. et per h[ab]ere tol
lit motiuu[m] **J**o. an. naz regulariter excipiens
non tenet pbare incotinenti **N**ec etia[m] proce
dit aliud motiuu[m] suu[m] q[uo]d falso possit offerri p[ro]
batio. q[uo]d poterit timere o[mn]emnatione[m] expensa
ru[m] **U**nde non est verisimile q[uo]d offerret se incoti
nenti pbaturu[m] vel dato modico interuallo ni
si crederet veraciter se posse pbare. **E**t de hoc
est tex. optim[us] in. v. c. l[ite]ras. vbi purgatur p[re]
sumpta malicia excipientis p[ro] talē oblatione[m]
p[ro]bationis verbalit[er] facta. **E**t tunc expone istuz
tex. n[on] offerens se pbaturu[m] incotinenti. s. in bre
uissimā dilacione[m]. **I**n gl. ij. ibi cu[m] cam. **S**ol
ue h[ab]ere contrariu[m] vt ibi no[n] et p[ro] glo. in. c. olim. s. de
excep. pbat eni[m] illa exceptio ex inspe[ct]ione re
scripti delegati. **D**o. c. vt debet[ur] dicit q[uo]d illud. e.
no[n] pbat contrariu[m]. nam pbabilitas ce[m] includit
ibi veritate[m] ipsius ce[m]. **2**o **T**erz declarat ille tex
p[ro] istum ar. in. l. no[n] p[otes]t. et l. na[m] et posteriores. ff.
de leg. **E**t ad. c. viledi. dicit q[uo]d ibi fuit pbata ve
ritas exceptionis p[ro]fessionē p[re]s aduerse

Eidem quoq[ue] **S**i appellatio no[n]
fuit recepta a iu
dice vel approbata a p[ar]te sufficit appellati mie
tere pcuratore[m] ad impetrandu[m] et o[mn]iadicendu[m]
lz ps appellata sit parata i curia psequi. **H**. v.
vsq[ue] ad. h[ab]ere deniq[ue]. **N**o p[ri]mo q[uo]d sola appro
batio appellationis p[ro] iudice v[el] partem appel
latam facta facit causaz esse in curia vt appel
lato p[ro]sequete p[ro]naliter seu p[ro] procuratore[m]
teneat appellator ip[s]am appellacione[m] in curia
p[ro]sequi **E**t ex hoc duo infero. **P**rimo q[uo]d so
la probatio facit causā esse in curia vt vbi tra
det licet termin[us] no[n] fuerit p[re]fixus per iudice[m]
seu p[re]m ad appellone[m] p[ro]sequendā. vt pbat

iste ter. id qd dicit in c. nicolao. s. e. 7 limitat. c. sepe. s. e. 7 2º nō q sola approbatio p̄is appelle late sufficit vt cā tradet in curia licz iudex appellonem nō recepit. Est gº in optione appellatis q̄liter et ad quē velit appellare. h̄ in optōe appellati est an velit cām tradere in curia. Et hodie adde casū. c. i. e. ti. li. vi. et aliq̄o tetigi in c. vt debet. s. e. 7 3º circa ter. dubitat nūq̄o possit appellator inuito appellato cām p̄sequi in curia. Inno. v̄r sentire q̄ sic. 7 h̄ in plz. nam iste ter. nō dicit appellante h̄ nō posse. sed dicit q̄ p̄mittit sibi impetrare l̄ras si sua appellatō nō fuerit recepta. P̄t ergo nō vt hac p̄missi one in fauore suū facta. ar. in. l. non q̄c̄o. ff. de iudi. 7 in c. soluit. de off. del. Erq̄ eni appellatū est ad papā nil repugnat appellatorē p̄seq̄ cām suā apud sedē aplicā nec appellat̄ p̄t contradic̄ qz in iudiciū reuocit in inuitū. vt in. c. itellexim. de iudi. 7 in. l. in stipulante ff. de v. ob. 3º q̄ appellator nō vult in curia p̄sequi nō p̄t appellat̄ n̄ de se ipso queri. q̄re si volebat in curia p̄sequi nō recepit p̄us appellonem 7 h̄c mām hui. s. p̄sequere pleni vt dixi in d̄o. c. nicolao.

Ille deniqz **A**n inchoataz p̄secutionez appellonis appellas p̄t si vult inuito appellato petere vt remittat ad iudicē a q̄ h̄ odemnatib̄ in expensis factis p̄ partē aduersā i illa appellone. 7 nō p̄mo appellatorē posse re integra sue appelloni inuito appellato renunciare. Ad h̄. l. si quis libellos. c. e. ti. canonizata. ij. q. vi. si quis. re v̄o integra nō existente non p̄t in p̄iudiciū appellati appellationi renunciare. qz appellatio hoc casu est effecta cōis. et d̄ hoc p̄latius. 7 Sedo nō q̄ postq̄ appellationis causa est alteri p̄ superiorē delegata nō licet appellatori appellatiōni renunciare inuito appellato. 7 Sed ōtra hoc 7 cōtra ter. opponit. Nam sola delegatio appellonis nō facit rē definire esse integram. cū nil videat̄ adhuc gestū cuz appellato ergo debet p̄petere facultas illi renunciandi. Jo. an. facit ōtrariū. 7 ad istū ter. supplet maxime. vt ideo fm eū fecit mentionez de delegatione. qz tunc fiet remissio p̄ iudicem delegatū. qz corā eo debet fieri petitiō remissionis. ex quo cā est sibi delegata. Sed ioc̄ Jo. an. in addi. spe. eo. ti. s. in q̄bus. v. xxiiij. refert Guil. de suza. in. l. ampliorē. c. eo. tenuisse appellatorē posse causa non dū cepta renunciare appelloni sue per d̄ctam. l. si quis libellos. h̄ ea cepta non p̄t in p̄ciū d̄ctū appellati eo inuito. 7 facit ter. in. d. l. ampliorē. s. sancim. Legiste etiam tenent in. d. l. si quis libellos. q̄ ad in cōmodū appellati nō p̄t appellator sue appellatōni renunciare. Et circa hoc multa scribunt. 3º vt clare habet arti

culos distinguere si. q̄ a fuit appellatus ante finiaz diffinitiuā. a post. Primo casu si iudex a q̄ deculit appelloni nō est ampli. ias appella tori appelloni sue renunciare. qz tō iuris d̄ctō q̄ ad illā cām trāslata est p̄ dilacionē ad superiorē vt in. c. cū appellacionib. e. ti. li. vi. vñ etiā cōi p̄sensu nō p̄t app. l. ans 7 appellat̄ redire ad p̄orē iudicē. Ita nō. 7 plene p̄sequunt 7 delu dunt d̄ni de rota deci. cclv. l. 3 gl. de h̄ vacilla uerit in. d. c. cū appellonib. 7 Si v̄o nō fuit de latū appellationi 7 tunc si res est integra p̄t appellator etiā appellato inuito renunciare appellacioni sue vt hic. et in. d. l. si quis libellos. Si v̄o res nō est integra aut appellatus nūq̄ approbauit appellacionem. 7 puto q̄ possit appellator renunciare. quia non potest appellat̄ se iuare ex eo q̄ semper impugnauit vt in regula ex eo. de regu. iur. li. vi. Si vero appella tus recepit 7 res nō est integra tunc satis pu to procedere illam opi. Guil. quia per inchoa tionē cause appellonis est effecta ipsa appella cōis. Ad h̄ qd nō. in. c. et cōquestione. de resti. spo. Facit. d. l. nicolao. 7 vidus. s. sancimus. Mel die 7 melius hoc posse p̄cedere in appel latione a diffinitiuā. nā tūc potest pretendere interesse p̄ter cōfirmationē sentētie quā vult habere. 7 Sed in appellone ab interlocutoria nō video quid interesse p̄t p̄tendere appellato cū causa sit remittenda ad iudicē a q̄. vt in. c. vt debet. s. e. o. 7 hoc p̄sequitur nūc ex renū ciatione appellonis. 7 n̄ p̄t ei dici. qd queris incus habes. 7 facit quod nō. hic glo. in d̄bo contradictione. 7 2º mēbro principali cum fu it appellatū a sententia diffinitiuā distingue. Aut res non est integra 7 nō p̄t inuito appel lato r̄nunciare appellas appelloni per. s. d̄ca. Aut res est integra. 7 tunc si p̄ter appellonē appellatoris fuit exclusus appellatus a facul ta e appellandi nō p̄t appellans renunciare ap pelloni sue ad in cōmodū appellati. Nam iu ris b̄nficio seu dispōne est appello hoc casu cō munis. 7 sic p̄t intelligi d̄cta legistarum i di cta. l. si quis libellos. 7 Non e exemplum in. l. omnē honorem. c. q̄n prouo. non est necesse. 7 declarauit illam. l. post gl. in. c. significauerunt s. de excep. naz si sententia fuit lata pro me nō tū fuit in odemnatuz in expensis. 7 tu appel lati nō possum ego appellare ex sola omisso/ ne odemnationis expensaruz h̄ sup appellone tua possū petere refedionem sentētie quo ad expensas. vt in. d. l. omnē honore. h̄ enim casu si tu posses me inuito renunciare appellatōni ler vt ita dixerim decepisset me. qz obreutu ap pellonis tue subtraxit mihi facultatē appellā di ne tot appellones geminarent 7 tibi daret facultatē renunciandi appellacioni tue. qd esse

nō debet. Sed si appellatio tua non subtrahit
 mihi facultatē appellandi possū rñūciare re in
 te tra te inuito. q̄a ex quo appello nō est effecta
 cōis p̄ aliquē actū gestū. in cā appellationis non
 potes tu p̄ncipalit̄ p̄sequi appellationem me vol
 lente renūciare. vt in. d. l. si quis libellos. facie
 ele. si appellationem. eo. ti. Et vide qd nō. Arch. ij
 q. vi. si quis libellos. et Jo. an. post eū in. c. i. eo.
 ti. li. vi. plene p̄ Host. in. c. si. de cri. fal. posset tñ
 appellat̄ impetrare lras sup̄ confirmatione sūte
 seu petere p̄ sup̄iorem sūiam p̄ se latā confirmari.
 vt in. c. oblate. r. c. p. tuas. s. eo. et vide circa
 petitionē confirmationis sententiē qd dixi in. c.
 et que. s. de re iudic.

Sine articulus appellationis interpo
 site a graua m̄e discutitur per iur
 dicem ad quez pte absence p̄ contumaciam etiā
 lite nō d̄estata in appellatione vel principalī.
 ¶ Nō primo qd appellatio ab interlocutoria po
 test discuti r̄ finiri sine d̄estatione litis aduer
 sario contumace. Quid autē de cā appellationis a
 diffinitiuā. vide quod dixi in. c. p. tuas. s. e. ¶
 Nō 2° qd litis d̄estatio r̄quirit ex iuris rigore
 qui quidem rigor non debet hoc cāu obserua
 ri. ¶ Ultimo nō qd in appellatione ab interlo
 cutoria nil petis a pre sed tñ reuarguitur ini
 quitas iudicis. agit enī de facto suo. et vt iu
 risdictio deuoluat ab eo ad superiorē. ¶ Sed
 pro declaratione tex. querit qualiter ps cōstitū
 tuat in contumacia in causa appellationis ve
 sic sit locus p̄cessui lite nō d̄estata. put hic di
 cit. ¶ Solo doctores intelligūt et bene qd contu
 max est pars siue fuit citata ab homine siue a
 lege. vt in. c. i. de electi. lib. vi. siue ex p̄fessione
 termini ad appellationē p̄sequendā iuxta dis
 positionē. c. sepe. s. e. Et inter cetera ponit hic
 Host. bonū dicit. qd absente appellatore potest
 appellatus in vltimo mense anni p̄sequi ap
 pellationē iuxta id qd habet. ij. q. vi. appellato
 re. et non erit necesse facere appellatōrē citari ē
 partibus personaliter. sed satis est qd requira
 tur in curia. nam si oporteret eum citari perso
 naliter forte propter viciā distantiaz tot^o ille
 mensis haberet. Vnde iura dicunt solū apel
 latorē hoc casu requirendū nō dicit citanduz
 Ad h̄ autē ei qui. C. de temp. appel. r. v. c. apel
 latorē. Et hoc idē tenuit Bar. ibi. et vide qd
 dixi. s. eo. oblate. in gl. fi. in fi. ¶ Et hac gl. iū
 dō tex nō. quia vbi iudex tulit interlocutoriā
 sententiā in fauorem alterius p̄tis nō est ipse
 iudex necessario citandus in discussione apel
 lationis. Nā vt hic sufficit sola cōtumacia ap
 pellati vt p̄cedat ad finiendū articuloz apel
 lationis. pro h. c. venerabilibus. de senf. ex. li.
 vi. dixi plenius in. d. c. cum specialiter. s. porro
 in glo. in v. coram. s. eo.

Inquisitioni Clausula
 remota in medio lras posita respicit p̄
 missa q̄bus annectit nō sequētia n̄ repetat i fi
 ne lras et si negocia sunt separata. nō diuisif.
 ¶ Nō p̄mo qd clausula appellatione remota in
 Bpto p̄ncipis apposita etiā hodie operat̄ esse
 dum suum. Nā cū istud. c. emanauit post. c. vt
 debitus. s. eo. nō p̄t dici qd corrigat p̄ illud. c.
 et sic falsa est opinio gl. ibi et sequaciuz volenti
 um hanc clausulā hodie nil operari p̄ illud. c.
 vt debitus. ¶ Adde alias rōnes q̄s posui i. d.
 .c. vt debitus. et in. c. pastoralis. e. ti. ¶ Nec ob.
 si dicat qd causa exempli fecit mentionē de ista
 clausula. qz non adduxisset nos p̄ hoc ad istū
 errorem cū sine commemoratione ipsius sufficif
 set dicere q̄tens clausula in medio ponit etiā
 habuissēmus dispositionē magis ḡnalē. Po
 suit ergo seriose exemplū in remotione appella
 tionis vt haberem^o maiorem claritatē tam re
 spectu huius clausule q̄ respectu aliaz claz.
 ¶ Et hoc et ex tex. nō et tene mēti qd vbiq̄
 in eadem dispositione annectunt̄ plura nego
 cia separata. clausula in medio eoz posita nō cō
 cernit totā dispositionē s̄ duntaxat p̄cedentia
 qd valet ad statutū et om̄iles dispositiones.
 ¶ Ad 2° nō qd r̄gulariter clausula seu qua
 litas in fine dispositionis posita nō restringit
 ad immediate p̄cedentia sed d̄cernit om̄ia in
 dispositione d̄tenta. et dic vt dicam cū gl. fi. ¶
 In gl. in fi. Host. hic. et Jo. an. post eum dicit
 qd nō potest in hoc dari certa doctrina. sed fm
 diuersitatē casuum fiat diuersa relatio. Quā
 io quod ponit in principio d̄cernit oīa sequē
 tia. Et idē de eo qd ponit in medio. vt in. c.
 ij. requir. pal. Quā p̄ clausula solū d̄cernit pre
 cedentia vt hic. Quā p̄ dicit in principio intel
 ligit repetitū in fi. vt in. c. pastoralis. hic alleg
 Tu vide quod clari^o et plenius dixi in. d. c. ij.
 requir. tam respectu effectus clausule q̄ alic^o
 qualitatis adiecit in aliq̄ dispositione an con
 cernat om̄ia p̄cedentia et sequentia. vide per
 Bar. in. l. pretor. r. l. ij. ff. vi bonoz raptor. r. i. l.
 talis scriptura. ff. de lega. i. Et p̄ Spe. in. ti. de
 instru. eoi. s̄ nūc aut videndū. v. item excipe. et
 gl. in. c. caue. xvij. q. i. et in. c. de here. r. i. c.
 statutū. de Rp. li. vi. Et pone exemplū i vno ne
 gocio d̄cernēte plures articulos per id qd ha
 bet in. c. cuz oīlēs. s. de Rp. In plurib^o vno ne
 gocijs pone exemplū p. c. cū venissēt. s. d̄ testi.

Una sententia Breue
 summa per alia verba sic. Appellatio
 vnus p̄cedit alteri si communi iure iuuent et
 idem sit negociū et eadez defensionis cā et sine
 eadem sententia d̄demnati. als secus. Hoc. d.

Nō p̄mo ex ter plura requisita ad h̄ vt sen-
tencia lata in fauorē vnius profic alteri. **P**ri-
mo em̄ requirit̄ q̄ vna s̄ntia fuerit cōdemnati.
nā si nō fuisset correi seu ambo in iudicio s̄ntia
lata ōtra vnū regulariter non potest seu nocet
alteri l̄z eodē iure iuuent. vt in. c. interrogatū. ij.
q. v. 1 in. l. denūciasse. ff. de adul. vide glo. in. c.
dilectio. f. d̄ p̄ben. **F**acit r̄la res inter alios ada
alijs nocere vel potesse nō debet. vt in. c. inē dū
lectos. de fid. instru. **R**es inē alios ada. p̄ to/
m̄. 1 q̄ d̄ dixi vnā s̄ntiam requiri. **D**ez d̄c̄ h̄ plu-
res fuerunt s̄ntie. eadē t̄n̄ fuit p̄batio. vt p̄bat
in. l. h̄ qui separatim. ff. et ibi p̄ **Bar.** **R**e q̄rit̄
q̄ s̄ntia fuerit lata in cā appellon̄is. secus i s̄ntia
lata in causa p̄ncipali. illa enīz nō nocet alteri
regulariter. nec prodest p̄ ea que sup̄ius dixi.
pleni⁹ t̄n̄ vide hunc articulu. sc̄z q̄ in cā p̄nci-
pali p̄ **Jo. cal. in. c. dilectus. f. de fimo. p̄ Ep. i. l.**
Res. **R**es inē alios ada. **E**c̄ est rō diuerſitat̄
inē cām p̄ncipalē 1 cāz appellon̄is. nā in cau-
sa appellon̄is disputat̄ de validitate vel inua-
litate s̄ntie. que quidē s̄ntia ōz esse indiuidua
1 non p̄ parte valere et p̄ parte nō. ex q̄ nō fue-
rit lata ōtra plures eodēz iure fungentes. vn̄
de perinde iudicandū est quēadmodū in s̄ntia
lata sup̄ indiuidua seu re indiuisibili. nā in ta-
li re indiuisibili s̄ntia lata in fauorē vni⁹ potest
alteri eodē iure fungēti l̄z nō fuerit in iudicio
vt in. l. h̄ cōi. ff. quēad. ser. amit. 1 melius q̄ ad
s̄ntiam in. l. loci corpus. f. h̄ fundus. ff. h̄ ser. v̄.
que q̄oz ratio non militat in cā p̄ncipali. vbi
agit̄ de re diuisibili. q̄ tunc s̄ntia habet suū ef-
fectū respectū illius contra quem lata fuit. vt
de regulariter non extendit̄ ad aliū. **T**ertio
requirit̄ q̄ cōi iure isti iuuent. nam si ille q̄ ob-
tinuit iure iurē sp̄ali. puta fauore etatis seu
fauore ecclesie victoria istius obtinet̄ de iurē
sp̄ali nō potest alteri l̄z concurrant oīa alia
in hoc. c. contenta. **R**atio q̄z beneficium perso-
nale nō cōicatur h̄ sequit̄ p̄sonaz. vt in regula
p̄uilegiū personale. de re. iur. l. i. vi. p̄batur i. l.
vnica. **E**c̄ h̄ in cōi causa restitū. in inte. postu. n̄
agere de re indiuisibili. quia tunc fauor specia-
lis porriget̄ ad aliū. als̄ sibi nō prodesse. vt
in. d. l. h̄ cōem. hoc casu in mltis beneficiū eta-
tis vnus extendit̄ ad aliū habentē idem ius
vt plenius nō. in. d. l. vnica. **Q**uarto requi-
rit̄ q̄ idem sit negociū. secus aut̄ si negociū eēt
diuersum. vt si fuerūt plures tutores ōdemna-
ti et diuersis negocijs 1 vnus appellauit eius
victoria nō potest alteri. cessat enīz ratio sup̄di-
cta p̄pter diuerſitatē nō p̄t̄ dici vnica esse s̄ntiaz
arg. l. etiam. ff. de mino. **Q**uinto requirit̄ q̄ ea-
dem sit defensionis cā. **P**one exemplū vt in gl.
fi. 1 aliud magis claz. plures fuerunt fideiuf-
sores vnus nō renūciantes beneficio autēti-

ce de fideiusso. h̄ vt prius oueniat̄ p̄ncipalis
etiam fuerit omnes ōdemnati. vnus appelle-
1 obtinuit vt p̄us habere f̄cursus ōtra p̄nci-
palē. **H**ec s̄ntia potest alijs ōfideiussoribus. q̄z
eadēz est oīm defensionis cā. secus vbi esset di-
uersa. vt in gl. fi. **H**ec quinq̄ colligunt̄ ex isto
ter. **E**xtra ter. dat̄ s̄ntū requisitū. f. vt agat̄
sup̄ re corpali. 1 h̄ voluit gl. i. **E**t fuit h̄c opi.
Azo. in. d. l. h̄ q̄ dicebat aliud esse in re corpali
diuisibili motus. q̄z speciale est in re incorpora-
li indiuisibili vt s̄ntia vni⁹ potest alteri. l. loci cor-
pus. f. h̄ fundus. ff. h̄ serui. ven. 1 in. d. l. h̄ cōez
Aliud ergo ōz esse in re corpali diuisibili. vt ē
vsufruū. nā cū cetera seruitutes sint indiui-
sibiles vsufruū diuisiō p̄t. vt in. l. i. ad finē. ff.
ad. l. fald. **S**z h̄ d̄c̄m cōiter nō recipit a voc. vt
nō in. d. l. h̄ q̄. **N**ā si dispō hui⁹. c. h̄z locuz in re
corpali diuisibili. foris in re incorpali l̄z indi-
uisibili. maxime q̄z in vsufruū h̄z locum ius
accrescendi. h̄ ergo s̄ntū necessario non requi-
rit̄. **S**eptimo requirit̄ iuxta ordinē q̄ alter
q̄ nō appellauit tacuerit ita q̄ s̄ntiaz expresse nō
approbauerit. **N**ā si approbauerit expresse s̄ntiaz
q̄ntū ad eū victoria appellatis nō potest sibi. q̄
q̄ntū ad eū s̄ntia fecit ius. ad h̄. c. cum sup̄. in rō
ne sui. s̄. ti. pr. 1 in. l. nō t̄n̄. ff. eo. p̄ locū a sp̄ali.
vt nō. **Bar.** in. d. l. h̄ qui. **O**ctauo requirit̄ q̄
iste scuerit corream appellasse. **N**ā si ignoraue-
rit 1 tacuerit vt s̄ntiam approbasse q̄ntū in eo ē
1 sic transiit̄ in re iudicatā p̄ lapsuz decenſij
q̄ntum ad eum. **A**d hoc. c. cū sup̄. p̄bat etiā s̄ntū
vnū intellectū in. l. iij. ff. eo. **S**i aut̄ sciuit corre-
am appellasse. videt̄ tunc approbasse illā apel-
lationē quo ad se. nec p̄t̄ dici q̄ tacite illam ra-
tificauerit. q̄z sciebat se inuitū appellatione al-
terius ex dispōne iuris. **E**t hec faciunt ad
q̄onēz. **P**one q̄ vnus ex pluribus ōdemnat̄
appellat alijs scientib⁹ 1 tacentib⁹ lapsu decen-
ſio fecit ōpositionē cū a t̄ore. **N**unq̄d̄ alij q̄ nō
appellauerūt poterūt p̄sequi hanc appellonēz
nā illa ōpositio nō prodest alijs. quia est quid
p̄sonale. l. i. **E**c̄ de transac. de hoc vide in **Spe.**
eo. ti. f. i. h̄. q̄z quid si ille. vbi ocludit̄ q̄ alij pote-
runt p̄sequi. q̄z beneficium iuris appellatio vni-
us cōicat̄ reliq̄s. ar. h̄ic. vnde nō potuit in pre-
iudiciū alioz appellonē renūciare. sicut in simi-
li dixi in. c. inēposita. f. ille deniq̄. s̄. eo. et facit
c. cū super. 1 q̄d̄ ibi plene dixi. s̄. de re iudica. 1
p̄ hec habes succindē 1 clarissime expeditā to-
tam mām hui⁹. c. 1 distingue gl. p̄. s̄. oīda.

Iustus Justus metus excu-
sat adeo q̄ non ap-
pellans habetur pro appellate si fuerit
p̄testatus et appellationis causas duxerit ex-
primēdas. **P**rimo ponit̄ thema. 2⁹ decisio ibi
ad appellonēz. 3⁹ moderatio ibi d̄mmodo.

Nō p̄mo q̄ vt metus excuset ab appellone
 inēponēda oportet q̄ sit iustus. i. nō vanus
 h̄ pbabilis. vt le. 1. nō. in fili in. c. penl. de i iur
 te resti. 1. in. l. i. ff. qd̄ me. cā. non tñ requirē fm
 host. vt sit iustus. i. q̄ ps nō dederit cām me/
 cui. nā idem est si fuisset cā met⁹. all. Listi q̄dem
 ff. qd̄ me. cau. h̄ allego meliorē tex. i. l. nec timo
 re. e. ti. 2. c. veniens. 1. qd̄ ibi nō. de spō. 1. h̄ vl
 timo nō 1. 2. nō q̄ volens appellare p̄pter me/
 tum v3 p̄testari 1. sic p̄testatio ē necessaria ad
 declarandū animū 1. videat omīssisse p̄pter me
 tū 1. nō p̄ negligentia. **N**ō 3. q̄ in defedum
 iudicis v3 appellari in p̄ntia bonoz viroz. et
 vtrū sufficiat vn⁹ vir aut debeant esse plures
 vide Lapum in allega. xl. 1. Spec. in ti. de scdo
 decre. h̄ nūc de effedū. h̄ h̄ nunq̄. 1. in ti. de iur
 stru. ed. in. h̄ nūc vero. h̄. item pone. Et sclo est
 vt sufficiat vn⁹ dūmō fiat in p̄ntia testiu. non
 aut notari⁹ 1. testes sufficerēt. facit qd̄ nō. glo
 in. c. vt circa. de elec. li. vi. 1. hec nō in p̄dica.
 Et intelligit aliq̄ vt do. Car. vt necesse sit ap/
 pellationem officere acsi esset inēponēda corā iu
 dice 1. prius p̄testari corā bono viro q̄ libent
 appellasset in p̄ntia iudicis si potuisset habere
 commode ipsius copiā seu p̄ntiam. h̄ q̄a nō p̄t
 appellat corā eo 1. petit aplos 1. v3 legere post/
 modū tenorē tot⁹ appellōnis quā inēposuissz
 corā iudice. Ego puto h̄c p̄dica fore bonā
 h̄ nō sp̄ necessariā. Arbitroz enī p̄cedere eā q̄
 cessat met⁹ et nō p̄t haberi p̄ntia iudicis. tunc
 enī v3 appellari in p̄ntia bonoz viroz. ar. in. c.
 pastoralis. in fi. de of. ord. dixi in. c. pastoral. in
 fine. de offi. ordi. dixi in. c. suggestuz. 3. eo. h̄ q̄
 metus excusat nō puro necessariuz vt appellef
 nā iste tex. solū requirit vt p̄testetur et causas
 appellatōnis exp̄mat 1. et h̄ reputat appellasse
 ergo nō est necesse formaliter appellare. p̄ hoc
 q̄ sufficit hoc p̄testari corā ipso iudice a q̄
 nō audeat appellare. ergo nō debet intelligi tex
 vt p̄testatio formaliter nō otineat appellonez.
 q̄ de nihilo seruiret iste tex. q̄ sit in p̄ntia iu/
 dicis. **I**n gl. i. ibi 1. n̄ illud p̄testet. nō tñ i
 telligas q̄ sola p̄testatio pbat metū. naz esse
 vtra. l. metū. C. qd̄ me. cau. vbi d̄r q̄ nō p̄testa
 tione h̄ facti atrocit̄ ite pbat met⁹. **Q**ualit̄ at
 p̄bet metus aduertendū q̄ quis non audeat
 appellare p̄pter metū iudicis. q̄nq̄ p̄pter metū
 p̄ris aduerse. q̄nq̄ p̄pter legē municipalē hoc
 phibentē. **P**rimo cāu pbabit metus si iudex
 expresse fuerit sibi minatus q̄ pessime tradaret
 eum si p̄cederet ad appellationez. 1. intellige si
 talis erat iudex de q̄ poterat timeri. **F**acit qd̄
 nō. glo. in. c. cū sup̄ abbatia. de off. vel. vel si iu
 dex erat solit⁹ male tradare appellātes ab eo.
 vt q̄ plures incarcerationat ob hanc causam
Nūq̄ at sufficiat pbare q̄ semel male tradā

nit appellātes ab eo. dicit q̄ nō. q̄ vnū aduf
 hominis nō pbat ofuetudinē h̄ salcē erigit bi
 nus adus vt nōnt dicit Archi xij. di. illud. p
 h̄. c. ita nos. xv. q. ij. 1. l. ij. C. de epi. aud. facit
 .l. q̄s sit fugitiuus. ff. de edil. edi. vide p̄ Bar.
 in. l. de pupillo. h̄. si q̄s ipi p̄tori. ff. de no. op. nū
Et in h̄ aduerte. nā q̄nq̄ q̄s timet a iudice
 appellare nō tñ timet corā eo p̄testari. 1. p̄t ser/
 uari ordo hui⁹ lre vt p̄mo fiet p̄testatio corā
 iudice si eius p̄ntia omode h̄ri p̄t. naz q̄nq̄ iu
 dex magis puocat ex ipsa appellone cū p̄ eam
 recepat ab eo q̄ p̄ p̄testationē. cū ea nō obstā
 te nihilominus paret ipi iudici. 1. maxime q̄n
 p̄testans vtrif verbis ḡnalibus dicēdo. graua
 stis me in tali 1. tali casu libent appellare si au
 derē. hec enī simplex p̄testatio sufficit vt arbi/
 troz vt nō videat ofensisse grauamibus iudi
 cis dūmō postea tpe debito p̄bet iustū metuz
 Si v3 timet appellare et etiā p̄testari corā iu
 dice 1. tē poterit p̄testari corā p̄sonis idoneis.
 1. h̄bit locū scda ps a' enatiue hui⁹ lre. nā nō
 h̄z copiā iudicis p̄pter ipsius metuz. 1. h̄ satis
 sensit Jo. an. liz explicite nō loquat. 1. 2. casu
 cū timet aduersariū poterit p̄testatōne facere
 fm ordinē lre. 1. pbabit metū modis p̄datis.
Idem dicit in tertio casu q̄n timet appellare
 p̄pter l. municipalē. **N**ō hoc vltimum q̄ sepe
 nō audeat q̄s trahere aduersariuz corā iudice
 operenti p̄pter l. municipalē que est in loco. p/
 cedet enī tūc prout dicit hic in gl. in fi. **J**oē
 dicit Juno. in appellone inēponēda vt illa nō
 releuet si fiat in abntia iudicis. dūmodo ipi⁹
 copia possit haberi. 1. vide qd̄ plene dixi. 3. eo.
 c. suggestū. in. glo. fi. in fi. 1. quelibz istarum so
 lutionū potest tolerari. **N**ō vltimā rationē
 in p̄dica et facit p̄ his q̄. 3. dixi. vt nō tenea
 tur appellonem formaliter interponere sed sa/
 tis est p̄testari q̄ appellare nō audeat p̄pter me
 tuz. facit. l. ij. C. de his qui p̄ me iudi. **N**el sol
 ue quarto extra gl. vt intelligat tex. de causis
 quare appellonem nō interponit 1. hoc voluit
 Bar. in. d. l. ij. alij aliter. h̄ p̄dica sufficiunt.

De clericis peregrinātib⁹ **Rica**

Continuat hec Rica ad p̄cedentē h̄ ordine
 Nā supra visū est de appellatibus. sed quia pe
 regrinātes in multis gaudent priuilegio ap/
 pellantiū. Merito subijcit hic Rica de peregrī/
 nātib⁹. Et pondera q̄ i rubrica solū fit mētio
 de pegrinātibus. h̄ in nigro restūgit ad pegrī
 nātes ad sedē aplicaz. 1. sic q̄nq̄ nigrū stridi⁹
 puidet q̄ rubrū. q̄ rubrū tñ loquit̄ d̄ peregrī
 nātibus. h̄ ter. cōiter intelligit̄ etiā in alijs ac
 cedētibus ad sedē aplicā alia cā q̄ peregrina
 tōis dūtaxat vt p̄latius dicā. **E**t ex hoc nō q̄